

คำสอนของ
ประธานศาสนจักร
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

คำสอนของประธานศาสนจักร
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

จัดพิมพ์โดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

หนังสือในชุด คำสอนของประธานศาสนจักร

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (หมายเลข 36481 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยังก์ (35554 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (35969 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (36315 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ (36787 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (35744 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ (35970 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (36786 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: เดวิด โอ. แมคเคย์ (36492 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ ฟیلดิงก์ สมิธ (36907 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี (35892 425)

คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลด์ (36500 425)

ท่านสามารถรับหนังสือเหล่านี้ได้จากศูนย์หนังสือในท้องถิ่นหรือเข้าไปที่ store.lds.org หนังสือทางอิเล็กทรอนิกส์จัดทำไว้เช่นกันที่ LDS.org

ยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ โปรดส่งไปที่ Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA

อีเมล: cur-development@ldschurch.org

โปรดแจ้งชื่อ ที่อยู่ วอร์ด และเขตของท่านตามลำดับ จากนั้นระบุชื่อหนังสือพร้อมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับข้อดีและสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหนังสือเล่มนี้

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc.

สงวนสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

อนุมัติภาษาอังกฤษ: 8/02

อนุมัติการแปล: 8/05

แปลจาก *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Fielding Smith*

Thai

36907 425

สารบัญ

บทนำ.....	v
ประวัติโดยสังเขป	ix
ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท	1
1. พระบิดาในสวรรค์ของเรา	35
2. พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์	49
3. แผนแห่งความรอด	59
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งและปกป้องรักษาครอบครัว	73
5. ศรัทธาและการกลับใจ	83
6. ความสำคัญของพิธีศีลระลึก	95
7. โจเซฟและไฮรัม สมิท พยานของพระเยซูคริสต์	105
8. ศาสนจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า	117
9. พยานของพระคัมภีร์มอรมอน	127
10. การแสวงหาความจริงของเรา	139
11. การให้เกียรติคุณแก่ฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิท	151
12. คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต	161
13. บัพติศมา	171
14. ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์	181
15. การแต่งงานนิรันดร์	191
16. เลียงคูบุตรธิดาในแสงสว่างและความจริง	203
17. อำนาจการผนึกและพรพระวิหาร	215
18. ดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า	229
19. อยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก	241
20. ความรักและความห่วงใยบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาของเรา	253
21. ประกาศพระกิตติคุณต่อโลก	263
22. การสวดอ้อนวอน—พระบัญญัติและพร	275
23. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล	287
24. งานของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย: “การอุทิศตนอย่างไม่เห็นแก่ตัวต่ออุดมการณ์แห่งรัศมีภาพนี้”	297
25. การประสูติของพระเยซูคริสต์: “ข่าวประเสริฐแห่งปีดิอันใหญ่หลวง”	311
26. เตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้าของเรา	319
รายชื่อภาพ	333
ดัชนี	335

Joseph Fielding Smith

บทนำ

ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองจัดทำหนังสือชุด คำสอนของประธานศาสนจักร เพื่อช่วยให้ท่านใกล้ชิดพระบิดานบนสวรรค์และมีความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เมื่อศาสนจักรเพิ่มคำสอนของประธานท่านอื่นในชุดนี้ ท่านจะมีหนังสืออ้างอิงพระกิตติคุณสะสมไว้ใช้ที่บ้านมากขึ้น หนังสือในชุดนี้ออกแบบไว้ให้ใช้สำหรับการศึกษาส่วนตัว การเรียนการสอนในวันอาทิตย์ อีกทั้งสามารถช่วยท่านเตรียมบทเรียนอื่น ๆ หรือคำพูด และตอบคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนจักร

หนังสือเล่มนี้เน้นคำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัชผู้รับใช้เป็นประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 1970 ถึงวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 1972

ศึกษาส่วนตัว

ขณะที่ท่านศึกษาคำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัช จงแสวงหาการคลายจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ร่วมกับการสวดอ้อนวอน คำถามท้ายบทแต่ละบทจะช่วยให้คุณเข้าใจคำสอนของประธานสมัชและประยุกต์ใช้กับชีวิตท่าน ขณะศึกษาคำสอนเหล่านี้ ท่านอาจนึกถึงวิธีที่จะแบ่งปันกับสมาชิกครอบครัวและมิตรสหาย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความเข้าใจของท่านต่อสิ่งที่อ่านมากขึ้น

สอนจากหนังสือเล่มนี้

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ที่บ้านและที่โบสถ์ ในกลุ่มมหาบุโรหิต โควรัม เอ็ลเดอร์ และสมาคมสงเคราะห์ โดยปกติจะสอนสองบทในวันอาทิตย์ของแต่ละเดือน เพราะหนังสือเล่มนี้มีบทเรียนมากกว่าจะสอนภายในเวลา 12 เดือน ผู้นำวอร์ดและสคตอาจกำหนดว่าบทเรียนใดเหมาะสมตรงตามความต้องการของสมาชิกมากที่สุด

แนวทางต่อไปนี้อาจช่วยท่านสอนจากหนังสือได้

เตรียมสอน

แสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเตรียมสอน ศึกษาบทที่ท่านได้รับมอบหมายร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อให้มั่นใจว่าท่านเข้าใจคำสอนของประธานสมิธ ท่านจะสอนด้วยความจริงใจและมีพลังมากขึ้นเมื่อถ้อยคำของประธานสมิธมีอิทธิพลต่อท่านเป็นส่วนตัว (ดู ค.พ. 11:21)

ถ้าท่านกำลังสอนบทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคหรือสมาคมสงเคราะห์ ท่านไม่ควรวางหนังสือเล่มนี้ไว้เฉย ๆ หรือเตรียมบทเรียนจากหนังสือเล่มอื่น จงเลือกคำสอนเหล่านั้นที่ท่านรู้สึกว่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนที่ท่านสอนมากที่สุด ร่วมกับการสวดอ้อนวอน บางบทมีเนื้อหามากเกินกว่าจะสามารถสนทนาได้หมด ในช่วงเวลาเรียน

กระตุ้นผู้มีส่วนร่วมให้ศึกษาก่อนมาเรียนและนำหนังสือมาด้วย เมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาจะพร้อมมีส่วนร่วมในการสนทนามากขึ้นและจรรโลงใจกัน

ในการเตรียมสอนของท่าน จงให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับ “ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน” ในตอนท้ายของแต่ละบท ภายใต้หัวข้อนี้ ท่านจะพบคำถาม ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องและความช่วยเหลือด้านการสอน คำถามและข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเจาะจงกับบทเรียนดังกล่าว ความช่วยเหลือด้านการสอนสามารถช่วยท่านในความมูมานะทั้งหมดที่ท่านมีเพื่อช่วยผู้อื่นค้นพบความสุขในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

นำเข้าสู่บทเรียน

ขณะนำเข้าสู่บทเรียนและตลอดบทเรียน จงพยายามสร้างบรรยากาศที่พระวิญญาณสามารถสัมผัสใจและความคิดของคนที่ท่านสอน เริ่มบทเรียนโดยช่วยให้คนที่ท่านสอนมุ่งเน้นความสำคัญของคำสอนในบทนั้น ลองพิจารณาแนวคิดต่อไปนี้

- อ่านและสนทนาหัวข้อ “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ตอนต้นบท
- สนทนาเกี่ยวกับรูปภาพหรือข้อพระคัมภีร์จากบทนั้น
- ร้องเพลงสวดที่เกี่ยวข้องด้วยกัน
- แบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวพอสังเขปเกี่ยวกับหัวข้อ

นำการสนทนากลับมาเกี่ยวกับคำสอนของประธานสมิธ

ขณะสอนจากหนังสือเล่มนี้ จึงเชิญคนอื่น ๆ แบ่งปันความคิด ถามคำถามและสอนกัน เมื่อพวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น พวกเขาจะพร้อมมากขึ้นที่จะเรียนรู้และรับการเปิดเผยส่วนตัว ให้การสนทนาที่ดีดำเนินต่อไปแทนที่จะพยายามสอนครอบคลุมคำสอนทั้งหมด ใช้คำถามที่ท้าทายในแต่ละบทเพื่อกระตุ้นการสนทนา ท่านอาจตั้งคำถามเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ท่านกำลังสอน

ทางเลือกต่อไปนี้อาจทำให้ท่านมีแนวคิดเพิ่มเติม

- ขอให้ผู้มีส่วนร่วมแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากการศึกษาบทนั้นเป็นส่วนตัว ท่านอาจติดต่อผู้มีส่วนร่วมบางคนในระหว่างสัปดาห์และขอให้พวกเขาเตรียมมาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้
- มอบหมายให้ผู้มีส่วนร่วมอ่านคำถามที่เลือกมาจากท้ายบท (เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ) ขอให้พวกเขามองหาคำสอนในบทที่เกี่ยวข้องกับคำถาม จากนั้นเชิญพวกเขาแบ่งปันความคิดและความเข้าใจกับคนในกลุ่ม
- อ่านข้อความส่วนที่เลือกมาจากคำกล่าวของประธานสมิธในบทนั้นด้วยกัน ขอให้ผู้มีส่วนร่วมยกตัวอย่างจากพระคัมภีร์และจากประสบการณ์ของตนเองเพื่ออธิบายสิ่งที่ประธานสมิธสอน
- ขอให้ผู้มีส่วนร่วมเลือกหนึ่งหัวข้อและอ่านในใจ เชิญเชิญคนที่เลือกหัวข้อเดียวกันรวมกลุ่ม ๆ ละสองหรือสามคนแล้วสนทนาสิ่งที่เรียนรู้

กระตุ้นให้แบ่งปันและประยุกต์ใช้

คำสอนของประธานสมิธจะมีความหมายมากที่สุดสำหรับผู้มีส่วนร่วมที่แบ่งปันกับผู้อื่นและประยุกต์ใช้คำสอนในชีวิตของเขา พิจารณาแนวคิดต่อไปนี้

- ถามผู้มีส่วนร่วมว่าพวกเขาจะประยุกต์ใช้คำสอนของประธานสมิธในหน้าที่รับผิดชอบที่บ้านและที่โบสถ์ได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น ท่านอาจช่วยพวกเขาได้ตรงและสนทนาว่าพวกเขาสามารถประยุกต์ใช้คำสอนได้อย่างไรบ้างในฐานะสามี ภรรยา บิดามารดา บุตรธิดา ผู้สอนประจำบ้าน หรือผู้เยี่ยมสอน
- กระตุ้นผู้มีส่วนร่วมให้แบ่งปันคำสอนบางอย่างของประธานสมิธกับสมาชิกครอบครัวและมิตรสหาย

- เชิญชวนผู้มีส่วนร่วมให้ประยุกต์ใช้สิ่งที่พวกเขาเรียนรู้และบอกเล่าประสบการณ์ของตนเองเมื่อเริ่มบทเรียนครั้งต่อไป

สรุปการสนทนา

สรุปบทเรียนพอสังเขปหรือขอให้ผู้มีส่วนร่วมหนึ่งหรือสองคนสรุป เป็นพยานถึงคำสอนที่ท่านสนทนา ท่านอาจต้องการเชิญชวนคนอื่น ๆ ให้แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขา

ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอ้างอิงที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้

คำสอนในหนังสือเล่มนี้เป็นข้อความอ้างอิงโดยตรงจากคำเทศนา บทความ หนังสือ จดหมาย และบันทึกส่วนตัวของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ข้อความอ้างอิงจากแหล่งที่จัดพิมพ์ยังคงเครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด ตัวเขียนใหญ่ และการแบ่งย่อหน้าของต้นฉบับเดิม เว้นแต่จำเป็นต้องเปลี่ยนบทบรรณาธิการหรือเทคนิคการพิมพ์ที่จำเป็นเพื่อให้อ่านง่ายขึ้น ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงอาจเห็นความคลาดเคลื่อนบ้างเล็กน้อยในเนื้อความ ตัวอย่างเช่นในภาษาอังกฤษคำว่า *gospel* (*พระกิตติคุณ*) สะกดด้วยตัวเล็กในคำอ้างอิงบางแห่งและสะกดด้วยตัวใหญ่ในที่อื่น ๆ

นอกจากนี้ ประธานสมิธยังใช้คำบางคำบ่อย ๆ เช่นกัน อาทิ *men, man, (มนุษย์)* หรือ *mankind (มนุษยชาติ)* เพื่อหมายถึงคนทั้งปวง ทั้งชายและหญิง ท่านมักใช้สรรพนาม *เขา* และ *ของเขา* เพื่อหมายถึงคนทั้งสองเพศ นี่เป็นเรื่องที่พบเห็นได้ทั่วไปในภาษาของยุคนั้น แม้จะมีความแตกต่างระหว่างกฎเกณฑ์ด้านภาษากับการใช้ในปัจจุบัน แต่คำสอนของประธานสมิธประยุกต์ใช้ได้กับทั้งหญิงและชาย

ประวัติโดยสังเขป

ถ้าแต่วันเดือนปีต่อไปนี้จะสรุปเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทในหนังสือเล่มนี้

- 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1876 เกิดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เป็นบุตรของจูเลีย แลมบ์สัน สมิทกับโจเซฟ เอฟ. สมิท
- 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1884 รับบัพติศมาและการยืนยันโดยบิดาของท่าน ได้รับพระคัมภีร์มอรมอนเป็นของท่านเองครั้งแรกจากบิดาของท่าน
- 6 เมษายน ค.ศ. 1893 เข้าร่วมการอุทิศพระวิหารซอลท์เลค
- ค.ศ. 1896 รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร
- 26 เมษายน ค.ศ. 1898 แต่งงานกับลูอี เอมีลี เจริ์ทลิปฟ์ ในพระวิหารซอลท์เลค
- พฤษภาคม ค.ศ. 1899 ถึง กรกฎาคม ค.ศ. 1901 รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่ประเทศอังกฤษ
- ค.ศ. 1901 ถึง ค.ศ. 1910 รับใช้ในการเรียกของศาสนจักรมากมาย รวมถึงการเป็นประธานโควรัมฐานะปุโรหิต สมาชิกกรรมการสามัญของคณะกรรมการสมาคมการพัฒนาสหกิจกรรมของเยาวชนชาย สมาชิกสภาสูง และสมาชิกของคณะกรรมการศาสนจักรสามัญซึ่งมีหน้าที่เตรียมข้อมูลในการปกป้องศาสนจักร
- ตุลาคม ค.ศ. 1901 เริ่มทำงานในสำนักงานของนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร

- ค.ศ. 1902 จัดพิมพ์คู่มือประวัติครอบครัวเล่มเล็กเรื่อง *Asael Smith of Topsfield, Massachusetts พร้อมด้วยเรื่องราวของตระกูลสมิธ* นี่เป็นงานชิ้นแรกของท่านในบรรดางานพิมพ์ทั้งหมด รวมถึงหนังสือ 25 เล่ม และบทความอีกมากมายสำหรับนิตยสารและวารสารศาสนจักร
- 8 เมษายน ค.ศ. 1906 ได้รับการสนับสนุนในการประชุมใหญ่สามัญให้เป็นผู้ช่วยนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ดำรงตำแหน่งจนถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. 1921
- 30 มีนาคม ค.ศ. 1908 ลูอี เซิร์ทลึฟฟ์ถึงแก่กรรมหลังจากทนทุกข์กับการป่วยหนักอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์ครั้งที่สาม
- 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 1908 แต่งงานกับเอเชล จอร์จินา เรย์โนลด์ส์ ในพระวิหารซอลท์เลค
- 7 เมษายน ค.ศ. 1910 ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกโดยบิดาของท่าน
- ตุลาคม ค.ศ. 1918 บันทึกการเปิดเผยเรื่องการได้คนตายตามคำบอกของบิดาท่าน ผู้เป็นประธานศาสนจักรในเวลานั้น ปัจจุบันการเปิดเผยดังกล่าวมีอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 138
- 6 มกราคม ค.ศ. 1919 ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานพระวิหารซอลท์เลค ดำรงตำแหน่งจนถึง ค.ศ. 1935
- 17 มีนาคม ค.ศ. 1921 รับใช้เป็นนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ดำรงตำแหน่งจนถึง ค.ศ. 1970
- ค.ศ. 1934 รับใช้เป็นประธานสมาคมลำดับการสืบเชื้อสายของยูทาห์ ดำรงตำแหน่งจนถึง ค.ศ. 1961
- 26 สิงหาคม ค.ศ. 1937 เอเชล เรย์โนลด์ส์ถึงแก่กรรมหลังจากทนทุกข์ด้วยความเจ็บป่วยเป็นเวลาสี่ปี
- 12 เมษายน ค.ศ. 1938 แต่งงานกับเจสซี เอลลา อีแวนส์ ในพระวิหารซอลท์เลค

พฤษภาคม ถึง พฤศจิกายน ค.ศ. 1939	ทำงานมอบหมายพิเศษกับเจสซีในทวีปยุโรป โดย เยือนประเทศอังกฤษ สก๊อตแลนด์ ฮอลแลนด์ เบลเยียม ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี สวีเดน นอร์เวย์ เดนมาร์ก เชโกสโลวาเกีย ออสเตรีย และ เยอรมนี อำนวยการอพยพจากยุโรปให้ผู้สอนศาสนา ชาวอเมริกันทั้งหมดหลังการปะทุของสงครามโลก ครั้งที่ 2
8 มิถุนายน ค.ศ. 1945	ได้รับเรียกเป็นประธานพระวิหารซอลท์เลค ดำรง ตำแหน่งจนถึง ค.ศ. 1949
6 ตุลาคม ค.ศ. 1950	รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานโควรัม อัครสาวกสิบสอง
9 เมษายน ค.ศ. 1951	ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานโควรัมอัครสาวก สิบสอง
กรกฎาคม ถึง สิงหาคม ค.ศ. 1955	ทำงานมอบหมายพิเศษกับเจสซีในทวีปเอเชีย อุทิส เมืองกวม เกาหลี โอกินาวา และฟิลิปปินส์เพื่อการ สั่งสอนพระกิตติคุณ
กันยายน ค.ศ. 1958	เข้าร่วมการอุทิสพระวิหารลอนดอน ประเทศอังกฤษ
ตุลาคม ค.ศ. 1960 ถึง มกราคม ค.ศ. 1961	เดินทางร่วมกับเจสซีไปเยือนผู้นำศาสนจักรและ ผู้สอนศาสนาที่อเมริกากลางและทวีปอเมริกาใต้
พฤษภาคม ค.ศ. 1963	ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ของพระวิหารโอกแลนด์ แคลิฟอร์เนีย
กันยายน ค.ศ. 1963	อุทิสอนุสาวรีย์ผู้บุกเบิกในแคนซัสซิตี มิสซูรี และ พื้นที่ทางประวัติศาสตร์คูกลิเบอร์ตีในลิเบอร์ตี มิสซูรี
29 ตุลาคม ค.ศ. 1965	ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด ภายใต้การกำกับดูแลของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์
18 มกราคม ค.ศ. 1970	รับใช้เป็นอัครสาวกอาวุโสและเป็นผู้นำควบคุม ศาสนจักรช่วงที่ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ถึงแก่กรรม

ประวัติโดยสังเขป

- 23 มกราคม ค.ศ. 1970 รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 6 เมษายน ค.ศ. 1970 ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักรใน
ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ
- 3 สิงหาคม ค.ศ. 1971 เจสซี อีแวนส์ สมิธ ถึงแก่กรรม
- 27–29 สิงหาคม ค.ศ. 1971 ควบคุมการประชุมใหญ่ภาคครั้งแรกของศาสนจักร
ซึ่งจัดขึ้นในแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ
- 18 มกราคม ค.ศ. 1972 กล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารออกเดิน ยูทาห์
- 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1972 ควบคุมการอุทิศพระวิหารโพรวู ยูทาห์ เขียนคำ
สวดอ้อนวอนอุทิศและมอบหมายให้ประธานฮาโรลด์
บี. ลี เป็นผู้สวดอ้อนวอน
- 2 กรกฎาคม ค.ศ. 1972 ถึงแก่กรรมในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ 17 วันก่อน
วันเกิดปีที่ 96 ของท่าน

ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของ โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท “ใช้คำพิเศษสามคำที่ข้าพเจ้าไม่มีวันลืมได้เลย” ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีกล่าวว่า คำเหล่านั้นคือ “แน่วแน่และซื่อสัตย์” ประธานอิงค์ลีกล่าวว่า “ในคำปราศรัยต่อสาธารณชน ในการสนทนาส่วนตัว ในการสวดอ้อนวอนพระเจ้า ท่านขอให้เราแน่วแน่และซื่อสัตย์”¹ ประธานโรมัส เอส. มอนสันแบ่งปันความทรงจำที่คล้ายกันนี้ว่า “เมื่ออายุจะมากขึ้น แต่ [ท่าน] สวดอ้อนวอนเสมอ ให้เราแน่วแน่และซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่”²

“แน่วแน่และซื่อสัตย์” สำหรับประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท เป็นมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวซ้ำบ่อย ๆ เป็นการแสดงถึงความรู้สึกรักจากใจของความหวังที่ท่านมีต่อผู้คนทั้งปวง อีกทั้งยังเป็นการพรรณนาถึงชีวิตท่านตั้งแต่วัยเด็กจนถึงการรับใช้ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

“บุตรแห่งคำสัญญา”

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท “เกิดในฐานะบุตรแห่งคำสัญญา” เอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกีแห่งโครัมม์อัครสาวกสิบสองกล่าว เอ็ลเดอร์แมคคองกี บุตรเขยของประธานสมิทอธิบายว่าจูเลีย แลมบ์สัน สมิท “มีบุตรสามคนแต่ไม่มีบุตรชายเลย เธอไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเช่นเดียวกับฮันนาห์ในสมัยโบราณเพื่อ ‘บน’ [1 ซามูเอล 1:11] เธอสัญญาว่าหากพระเจ้าจะประทานลูกชายแก่เธอ ‘เธอจะทำทุกสิ่งในพลังของเธอเพื่อช่วยให้เขาเป็นเกียรติแด่พระเจ้าและต่อบิดาของเขา’ พระเจ้าทรงสดับคำอธิษฐานของเธอ และเธอรักษาสัญญานั้น”³ วันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1876 จูเลียและโจเซฟ เอฟ. สมิทสามี ดือนรับบุตรชายผู้เป็นทารกแรกเกิดคู่ครอบครัว พวกเขาตั้งชื่อว่าโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์ ตามชื่อบิดาท่าน

ช่วงแรกเกิด โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทอยู่กับครอบครัวที่เปี่ยมด้วยศรัทธา การรับใช้และความเป็นผู้นำ คุณปู่ของท่าน ไฮรัม สมิทเป็นที่ชายของศาสนาดายากรณ์โจเซฟ สมิทและเป็นพยานที่อาจถึงการฟื้นฟูพระกิตติคุณ พระเจ้าทรงกำหนดให้ไฮรัม

ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

บิดามารดาของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ
และจูเลีย แลมบ์สัน สมิธ

“เป็นศาสตราจารย์, และผู้หยั่งรู้, และผู้เปิดเผยแก่ศาสนจักร [ของพระองค์]”
ตราว่าชื่อของโฮรัมจะ “มีอยู่ในความทรงจำอย่างมีเกียรติจากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาล
และตลอดไป” (ค.พ. 124:94, 96) พร้อมด้วยโจเซฟ น้องชายท่าน โฮรัมหนัก
ประจักษ์พยานของท่านด้วยเลือดเป็นมรณสักขีโดยกลุ่มคนร้ายเมื่อวันที่ 27
มิถุนายน ค.ศ. 1844 (ดู ค.พ. 135)

โจเซฟ เอฟ. สมิท บิดาของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทแบกรับภาระหนักตั้งแต่วัยเยาว์
ท่านเป็นลูกคนแรกของโฮรัมและแมรี ฟิลดิงก์ สมิท ท่านอายุห้าขวบตอนที่บิดา
เป็นมรณสักขีและเมื่ออายุเก้าขวบท่านช่วยเหลือมารดาขายของท่านขับเกวียน
จากนอว อิลลินอยส์ ไปยังหุบเขาซอลท์เลค ต่อมาท่านรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา
และสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง ท่านเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด
เมื่อครั้งโจเซฟบุตรชายของท่านเกิด ท่านรับใช้เป็นประธานศาสนจักรตั้งแต่วันที่
17 ตุลาคม ค.ศ. 1901 ถึงวันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1918

จูเลีย แลมบ์สัน สมิท มารดาของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทเป็นสมาชิกครอบครัวผู้
บุกเบิกยุคแรกในหุบเขาซอลท์เลค ตั้งแต่เก้าขวบ เธอเติบโตในบ้านจอร์จ เอ. สมิท
คุณลุงของเธอ ผู้เป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองในเวลานั้นกับบัทเชบา
ดับเบิลยู. สมิท คุณป้าของเธอ (ต่อมาเฮลเดอร์สมิทรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุดภายใต้การนำของประธานบริคัม ยังก์ และซิสเตอร์สมิทรับใช้
เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญในเวลาต่อมา) เมื่อเติบโตใหญ่ จูเลียเป็น
ภรรยาและมารดาผู้อุทิศตนและเป็นสมาชิกสมาคมสงเคราะห์ที่ทำงานอย่างทุ่มเท
เธอเป็นที่รู้จักในเรื่องความเมตตากรุณาและทักษะด้านผดุงครรภ์ เธอ นำ “เด็ก ๆ
เกือบ 1,000 คนเข้ามาในโลก” และดูแลมารดาของพวกเขา⁴ ตั้งแต่เดือนตุลาคม
ค.ศ. 1910 ถึงเมษายน ค.ศ. 1921 เธอรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

ทำงานและเล่นขณะเป็นเยาวชนชาย

โจเซฟเรียนรู้การทำงานเมื่ออายุยังน้อย ครอบครัวท่านเป็นเจ้าของฟาร์มใน
เทเลอร์สวิลล์ ยูทาห์ห่างจากบ้าน 10 ไมล์ (16 กิโลเมตร) ท่านและน้องชายช่วย
กันทคหน้า เกี่ยวหญ้าและดูแลปศุสัตว์ ที่บ้าน ครอบครัวดูแลสวนผักขนาดใหญ่
ไม้ผลหลายต้น ต้นองุ่นแถวยาวเหยียดสามแถว ฟุงไก่ วัวสามตัว และม้าอีกสอง
สามตัว ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท ปฏิบัติพหุสมรส ครอบครัวจึงมีหลายปาก
ท้องต้องเลี้ยงดูและอีกหลายมือช่วยทำงาน เพราะโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท เป็นหนึ่ง

ในบรรดาลูกคนโตของครอบครัวใหญ่ ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบบางอย่างซึ่งโดยปกติมักจะให้ผู้ใหญ่ทำ นอกจากความรับผิดชอบเหล่านี้แล้ว ท่านยังตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเสมอ

โจเซฟทำงานครั้งแรกนอกบ้านและทำงานในฟาร์มครอบครัวกับมารดา ท่านขี้น้ำและขั้บรตน้ำเพื่อช่วยมารดาทำหน้าที่นางผดุงครรภ์ ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ท่านได้งานที่สถาบันสหกรณ์การค้าแห่งไซอัน [Zion's Cooperative Mercantile Institution (ZCMI)] ซึ่งท่านต้องลงแรงทำงานวันละหลายชั่วโมง ท่านเล่าในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้าทำงานประหนึ่งมีงานทั้งวันและเหนื่อยล้าเมื่อตกค่ำ แบกกระสอบแป้งและน้ำตาล แสมและเบคอนไว้บนหลัง ข้าพเจ้ามีน้ำหนักตัว 150 ปอนด์ (68 กิโลกรัม) แต่ข้าพเจ้าไม่ลังเลที่จะแบกกระสอบหนัก 200 ปอนด์ (91 กิโลกรัม) ไว้บนบ่าข้าพเจ้า”

โจเซฟหาเวลาเล่นสนุกเพื่อสร้างคุณภาพให้กับภาระหนักของท่าน ท่านกับพี่น้องชอบเล่นเกมกลางคืนบริเวณรอบ ๆ บ้าน ซ่อนตัวในโรงอุ้ง—“โดยเฉพาะเวลาอุ้งน้แก็จัด”⁶ ท่านชอบเล่นเบสบอลด้วยเช่นกัน แต่ละวอร์ดมีทีมเบสบอลและท่านสนุกกับการแข่งขันกระชับมิตรเหล่านี้

การศึกษาพระกิตติคุณและการเติบโตทางวิญญาณ

แม้ว่าเบสบอลจะสำคัญต่อเด็กหนุ่มโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท แต่บางครั้งท่านออกจากการแข่งขันก่อนเวลาเพราะถูกดึงความสนใจไปยังสิ่งที่สำคัญกว่า ในเวลาดังกล่าว อาจพบท่านอยู่ตามลำพัง “ในโรงนาหรือใต้ร่มไม้เพื่ออ่านหนังสือ” พระคัมภีร์มอรมอน⁷ “นับแต่ข้าพเจ้าจำความได้” ท่านกล่าวต่อว่า “ตั้งแต่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือได้เป็นครั้งแรก ข้าพเจ้าก็ได้รับความเพลิดเพลินและความพึงพอใจจากการศึกษาพระคัมภีร์ การอ่านเรื่องราวของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท และงานที่สำเร็จลุล่วงเพื่อความรอดของมนุษย์มากกว่าอะไรทั้งสิ้นในโลกนี้”⁸ ท่านเริ่มวางแผนการศึกษาพระกิตติคุณส่วนตัวเมื่อท่านได้รับพระคัมภีร์มอรมอนเล่มแรกเมื่ออายุแปดขวบ ท่านอ่านงานมาตรฐานและสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรด้วยความกระหายใคร่รู้ ท่านนำพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับพกพาไปด้วยเพื่ออ่านในช่วงพักกลางวันและขณะเดินทางไปกลับจากงานที่ ZCMI ท่านเพิ่มความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของท่านในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูอย่างสม่ำเสมอและไม่ย่อท้อ

บางครั้งเด็กหนุ่มโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธออกจากการแข่งขันเบสบอลก่อนเวลา
เพื่อจะได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนในโรงนาของครอบครัว

แต่การเติบโตทางวิญญาณของโจเซฟไม่ได้หยุดอยู่แค่การศึกษาส่วนตัว ท่านเข้าร่วมการประชุมและชั้นเรียนของศาสนจักรอย่างซื่อสัตย์ ท่านได้รับพรและศาสนพิธีฐานะปุโรหิต ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษกับพระวิหาร พระวิหารซอลท์เลคดำเนินการก่อสร้างเป็นเวลา 23 ปีตอนที่ท่านเกิด “ตลอดช่วงวัยเยาว์ โจเซฟเฝ้ามองดูการก่อสร้างแต่ละวันของอาคารอันสง่างามแห่งนี้ด้วยความสนใจใคร่รู้ ท่านเห็นหินแกรนิตขนาดใหญ่ก้อนสุดท้ายในตู้รถไฟซึ่งขนมาจากเหมือง... [ท่าน] เห็นยอดแหลมสวยงามเป็นรูปเป็นร่างในที่สุด... [ท่านกล่าวว่า] ‘ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะมีชีวิตยืนยาวพอได้เห็นพระวิหารสร้างเสร็จหรือไม่’”

วันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1893 โจเซฟเข้าร่วมการอุทิศภาคแรกของพระวิหารซอลท์เลค ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟ ประธานศาสนจักรคนที่สี่ควบคุมภาคนี้ และเป็นผู้สวดอ้อนวอนอุทิศ ที่นั่งบนยกพื้นทางซ้ายของประธานวูดร็อฟคือประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ที่ปรึกษาที่สองของท่าน

เมื่อโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทอายุ 19 ปี ท่านได้รับปีตุพร ประกาศโดยจอห์น สมิท ลูกของท่านซึ่งรับใช้เป็นผู้ประสาทรของศาสนจักร พรดังกล่าวได้เพิ่มความเข้มแข็งทางวิญญาณของโจเซฟ ปีตุพรบอกโจเซฟดังนี้

“นี่เป็นเกียรติของท่านที่จะมีชีวิตอยู่ยาวนานและเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ที่ให้ท่านเป็นชายที่ยิ่งใหญ่ในอิสราเอล . . .

นี่เป็นหน้าที่ของท่านที่จะนั่งประชุมในสภาที่พี่น้องและกำกับดูแลบรรดาผู้คน อีกทั้งเป็นหน้าที่ของท่านที่จะเดินทางในบ้านเกิดและต่างแดน ทางบกและทางน้ำ บากันในการปฏิบัติศาสนกิจ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า จงจัดศิษยะและเปล่งเสียงของท่านโดยไม่หวาดหวั่นหรือโอนเอน เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงนำทางท่าน และพรของพระเจ้าจะเทมาบนท่าน พระวิญญาณของพระองค์จะทรงนำความคิด ประทานปัญญาและถ้อยคำแก่ท่าน เพื่อทำลายปัญญาของคนชั่วร้ายและคำปรีกษาที่ไร้ค่าของคนไม่เที่ยงธรรม”¹⁰

ต่อมา หลังจากวันเกิดปีที่ 20 ของท่าน ท่านได้รับโอกาสใหม่สำหรับการรับใช้และการเติบโตทางวิญญาณ ท่านได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งเอ็ลเดอร์ในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และรับเอ็นความมั่นที่พระวิหาร จนบั้นปลายของชีวิตขณะรับใช้ เป็นประธานศาสนจักร ท่านประกาศว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระทัยมากเพียงไรที่ได้ดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าแสวงหาตลอดวันเวลาเพื่อขยายการเรียกในฐานะปุโรหิตนั้นและหวังว่าจะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในชีวิตนี้และมีความสุขกับสัมพันธภาพของวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ในชีวิตที่จะมาถึง”¹¹

ผูกสมัครรักใคร่และการแต่งงาน

ขณะที่โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทหนุ่มช่วยเหลือคำจุนครอบครัว ศึกษาพระกิตติคุณ และเตรียมรับพรฐานะปุโรหิต ความพยายามของท่านเป็นที่สังเกตของสตรีสาวท่านหนึ่งนามว่า ลูอี เชิร์ทลึฟฟ์ บิดามารดาของเธออาศัยอยู่ในออกเค็น ยูทาห์ เธอมาอาศัยอยู่กับครอบครัวสมิทเพื่อจะศึกษาที่มหาวิทยาลัยยูทาห์ ซึ่งเวลานั้นตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับบ้านของครอบครัวสมิท

แรกที่เดียว สัมพันธภาพของโจเซฟกับลูอีไม่มีอะไรมากกว่าความเป็นเพื่อนแต่ค่อย ๆ ลึกซึ้งขึ้นเป็นการผูกสมัครรักใคร่ เนื่องจากทั้งสองมีเงินเพียงน้อยนิด พวกเขาจึงทำได้เพียงอ่านหนังสือด้วยกันในห้องนั่งเล่นเป็นส่วนใหญ่ คุยกัน เดินเล่นด้วยกัน และเข้าร่วมกิจกรรมศาสนจักร โจเซฟชอบฟังลูอีเล่นเปียโน บาง

ครั้งพวกท่านไปชมการแสดงที่โรงละครในท้องที่ ช่วงปลายปีการศึกษาปีที่สองของลูอี การผูกสมัครรักใคร่ของพวกท่านเบ่งบานกลายเป็นความรักที่มั่นคงจนโจเซฟจีจ็กรยานไปกลับเป็นระยะทาง 100 ไมล์ (160 กิโลเมตร) บนเส้นทางลูกรังขรุขระ เพื่อจะได้พบเธอในออกเดินสักหนึ่งหรือสองครั้งช่วงปิดภาคเรียน¹²

ในที่สุด ลูอีกับโจเซฟสนทนากันเรื่องการแต่งงาน อย่างไรก็ตาม ยังคงมีคำถามค้างอยู่ในใจว่า โจเซฟจะได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ช่วงเวลานั้น หนุ่มสาวที่ปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ไม่ได้เข้าพบอธิการเพื่อรับรองการเรียกดังกล่าว กระบวนการเรียกเข้าสู่งานเผยแผ่ดำเนินการผ่านสำนักงานของประธานศาสนจักรทั้งหมด ชายหนุ่มไม่สามารถทราบได้ว่าเขาจะพบหมายเรียกในกล่องไปรษณีย์เมื่อไร

ลูอีเรียนจบมหาวิทยาลัยในฤดูใบไม้ผลิปี 1897 และย้ายกลับไปอยู่กับบิดามารดาของเธอที่ออกเดิน หนึ่งปีต่อมา เห็นได้ชัดว่าไม่มีหมายเรียกงานเผยแผ่มาเลย ทั้งสองจึงตัดสินใจหันกลับมาวางแผนการแต่งงานอีกครั้ง ขณะที่โจเซฟกล่าวในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้าชวนเธอให้เปลี่ยนที่พำนัก วันที่ 26 เมษายน ค.ศ. 1898 เราไปพระวิหารซอลท์เลกและแต่งงานกันเพื่อกาลเวลาและนิรันดรโดยประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท บิดาข้าพเจ้า”¹³ เมื่อโจเซฟและลูอีเริ่มต้นชีวิตด้วยกัน พวกเขาอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์เล็ก ๆ ในบ้านของตระกูลสมิท

เอาใจใส่ต่อการเรียกเป็นผู้สอนศาสนา

ในยุคแรก ๆ ของศาสนจักร ชายที่แต่งงานแล้วมักจะได้รับการเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา โจเซฟกับลูอีไม่ได้ประหลาดใจแต่อย่างใดเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1899 หมายเรียกลงนามโดยประธานลอเรนโซ สโนว์ มาถึงกล่องจดหมาย แต่โจเซฟค่อนข้างประหลาดใจกับสนามเผยแผ่ที่ได้รับมอบหมายให้ไปมากกว่า ก่อนรับการเรียก ท่านสนทนากับประธานแฟรงค์ลิน ดี. ริชาร์ดส์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการรับหมายเรียก โจเซฟหวนคิดต่อมาว่า “[ท่าน] ถามข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าอยากไปที่ใด ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าข้าพเจ้าไม่มีการเลือกใดเป็นพิเศษ จะไปในที่ซึ่งส่งข้าพเจ้าไปเท่านั้น แต่ท่านกล่าวว่า ‘น่าจะมีที่ไหนสักแห่งที่คุณอยากไป’ ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘ผมอยากไปเยอรมนี’ แล้วพวกเขาก็ส่งข้าพเจ้าไปอังกฤษ!”¹⁴

เอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

ลู่อิตตัดสินใจย้ายไปอยู่กับบิดามารดาของเธอขณะที่โจเซฟไปรับใช้ การทำเช่นนี้ทำให้เธอรู้สึกว่าจะช่วยเธอทนต่อความโดดเดี่ยวที่แยกจากสามีได้ และเธอจะทำงานในร้านของบิดา เพื่อหาเงินทุนมาช่วยเหลืองานเผยแผ่ของโจเซฟ¹⁵

วันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1899 หนึ่งวันก่อนเข้าสู่สนามเผยแผ่ เอ็ดเดอร์สมิธและผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ ได้รับคำแนะนำจากประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ เอ็ดเดอร์จอร์จ ทีสเดล และฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง นี่เป็นการอบรมของพวกท่านก่อนไปเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ที่การประชุม ผู้สอนศาสนาแต่ละคนได้รับใบสำคัญการเป็นผู้สอนศาสนาอย่างเป็นทางการ ใบสำคัญของเอ็ดเดอร์สมิธอ่านว่า

“ขอรับรองว่าเอ็ดเดอร์โจเซฟ เอฟ. สมิธ จูเนียร์ อยู่ในศรัทธาอันเปี่ยมล้นและอยู่ในมาตรฐานที่ดีในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เจ้าหน้าที่ยื่นผู้ใหญ่ของศาสนจักรดังที่กล่าวนามมานั้นขอแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

ให้รับใช้ในคณะเผยแผ่เกรตบริเตนเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณและปฏิบัติศาสนพิธีทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของท่าน

“และเราเชื่อเชิญมนุษย์ทั้งปวงให้เอาใจใส่คำสอนและคำแนะนำของท่านในฐานะคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ถูกส่งไปเปิดประตูแห่งชีวิตและความรอดแก่พวกเขา—เพื่อช่วยเหลือท่านในการเดินทางและไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านต้องการ

“เราสวดอ้อนวอนพระเจ้า พระบิดานิรันดร์ ให้ประทานพรแก่เอ็ดเดอร์สมิทและทุกคนที่รับท่านและให้การปลอบโยนแก่ท่าน ด้วยพรนานัปการแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก เพื่อกาลเวลาและชั่ววินิจนินต์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน

“ลงนามที่ซอลท์เลค ซิตี้ ยูทาห์ วันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1899 ในฐานะตัวแทนศาสนจักร ลอเรนโซ สโนว์ จอร์จ คิว, แคนนอน จอ. เอฟ. สมิท ฝ่ายประธานสูงสุด”¹⁶

วันต่อมา ครอบครัวมารวมกันที่บ้านเพื่อกล่าวอำลาโจเซฟและพี่ชายอีกคนที่ได้รับเรียกไปรับใช้ในอังกฤษเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกครอบครัวหายไปหนึ่งคน เอมิลี น้องสาวของโจเซฟแอบซ่อนอยู่ เพราะละอายใจที่ทำงานบางอย่างเมื่อสองสามปีที่ผ่านมา ครั้งที่โจเซฟกับลูอีผูกสมัครรักใคร่กัน บางครั้งโจเซฟจะพาเอมิลีและเด็กคนอื่น ๆ เข้านอนแต่หัวค่ำเพื่อจะได้อยู่กับหวานใจของท่านตามลำพัง เธอหงุดหงิดกับความไม่เป็นธรรมนี้ เอมิลีมักจะสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าทรงส่งพี่ชายไปรับใช้งานเผยแผ่ บัดนี้ พี่กำลังจะจากไปจริง ๆ เธอจึงรู้สึกผิดที่มีส่วนทำให้พี่ต้องจากไป¹⁷

โจเซฟกับลูอีทราบว่าการเรียกให้รับใช้ในประเทศอังกฤษมาจากพระเจ้า โจเซฟกระตือรือร้นที่จะทำหน้าที่ของท่าน และลูอีก็พอใจที่สามีจะรับใช้งานเผยแผ่ แต่ทั้งคู่ฟันฝ่ากับแนวคิดที่ต้องแยกจากกัน เมื่อถึงเวลาที่เอ็ดเดอร์สมิทต้องไปขึ้นรถไฟ “ลูอีพยายามเข้มแข็ง ไม่ให้โจเซฟเห็นว่าเธอร้องไห้ แต่ยากที่จะปกปิด นัยน์ตาอันแดงกำไว้ได้ โจเซฟเริ่มคิดถึงบ้านขึ้นมาทันทีเมื่อนึกถึงการจากลาจนท่านไม่อยากพูดคุยกับใครเลย . . . มีก้อนจุกขึ้นมาถึงคอของโจเซฟขณะหยุดตรงประตูด้านหน้าของบ้านหลังเก่าที่ถนนเฟิร์ส นอร์ท และจูบลากคนที่ท่านรักทีละคน ได้แก่ มารดา บิดา พี่ ๆ น้อง ๆ ลูกป้าหน้าอา และสุดท้ายคือ ลูอี ‘ลาก่อนลูอีที่รักของผม ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานพรและปกป้องคุ้มครองคุณให้ปลอดภัยแทนผมด้วย’”¹⁸

พาะเมล็ดแห่งพระกิตติคุณในประเทศอังกฤษ

นับจากเวลาที่รถไฟ—ซึ่งไม่สะดวกสบายและอบอวลไปด้วยควันยาสูบ—เคลื่อนขบวนออกจากบ้านเกิด เอ็ดเดอร์สมิทอุทิศตนเพื่องานเผยแผ่ของท่าน รายงานบันทึกส่วนตัวยุบรวมทั้งจดหมายที่ท่านส่งและได้รับเผยให้เห็นถึงความยากลำบากที่ท่านเผชิญขณะเป็นผู้สอนศาสนาตลอดจนศรัทธาและการอุทิศตนที่ท่านใช้เผชิญกับสิ่งเหล่านั้น

เมื่อวันแรกของงานเผยแผ่ในประเทศอังกฤษสิ้นสุดลง ท่านเขียนในบันทึกส่วนตัวว่า “นี่เป็นวันสำคัญยิ่งในชีวิตอันแสนสั้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจากบ้านมาไม่ถึงเดือนเพื่อจุดประสงค์ในการสั่งสอนพระกิตติคุณของพระเจ้า. . .วันนี้ข้าพเจ้าออกไปสำรวจและแจกเอกสาร 25 ชุด (แผ่นพับ) งานนี้นับเป็นงานแรกเลยก็ว่าได้ที่ข้าพเจ้าเคยพยายามทำและไม่ง่ายเลยสำหรับข้าพเจ้า. . . ข้าพเจ้าแบ่งปันประจักษ์พยานต่อโลกเป็นครั้งแรกในวันนี้ แต่จะทำให้ดียิ่งขึ้นได้ ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ข้าพเจ้าจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงเรียกให้ข้าพเจ้าทำ”¹⁹

เมื่อบิดาท่านส่งเงินจำนวนไม่กี่ดอลลาร์มาให้สำหรับความจำเป็นต่าง ๆ ท่านตอบว่า “ผมจะใช้เงินที่คุณพ่อส่งมาให้อย่างคุ้มค่า ผมไม่ใช่จ่ายอะไรวันแต่จะมีเหตุผลที่ต้องใช้จริง ๆ” ท่านบอกบิดาถึงปณิธานของท่านในการเรียนรู้และการสอนพระกิตติคุณเช่นกันว่า “ผมอยู่ที่นี้เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณและผมหวังว่าจะสามารถทำได้ดี. . .นี่เป็นความปรารถนาของผมที่จะปรับปรุงความคิดและพรสวรรค์ขณะอยู่ที่นี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์เสมอสำหรับบางสิ่งบางอย่างในชีวิต. . .ผมอยากทำทุกสิ่งให้ถูกต้องและไม่มีความผิดพลาดทำให้ผมพึงพอใจได้มากไปกว่าการเรียนรู้บางอย่างเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ความปรารถนาของผมคือเรียนรู้พระกิตติคุณให้กระจ่างแจ้งและได้รับปัญญา”²⁰

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท เขียนคำชมเชยต่อไปนี้ในจดหมายถึงเอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทว่า “พ่อชอบเจตคติของคุณ พ่อมีศรัทธาในความสุจริตของคุณ พ่อพอใจและชื่นชมลูก พ่ออยากให้ลูกบ่มเพาะปัญญา มีวิจารณญาณอันถี่ถ้วนและความอดทน มีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”²¹ ลูอิส เจริ์ทิลฟี บิดาของลูอิส แสดงความเชื่อมั่นในเอ็ดเดอร์สมิทเช่นกัน “พ่อรู้สึกอยู่เสมอว่าลูกจะทำให้พันธกิจอันทรงรัศมีภาพสมบูรณ์และรับประสบการณ์ที่จะทำให้ลูกคู่ควรกับตำแหน่งสูงที่กำหนดไว้ให้ลูกในอนาคต”²²

ในจดหมายถึงลูอี โจเซฟแสดงความรักที่มีต่อเธอเสมอ ท่านมักจะสอดคอกไม้ทับแห้งไว้ใน “จดหมายอันอบอุ่นและเสน่หา” ของท่าน²³ ท่านเขียนเกี่ยวกับการทำทนายที่ท่านเผชิญด้วยว่า “มีหลายคนที่เราสอนในประชาชาตินี้ทราบว่าจะพระกิตติคุณเป็นความจริง แต่พวกเขาไม่มีความกล้าหาญทางศีลธรรมที่จะออกมาจากโลกนี้และน้อมรับพระกิตติคุณ”²⁴

ลูอีส่งจดหมายอย่างน้อยที่สุดสัปดาห์ละครั้ง มีอยู่ครั้งหนึ่งเธอเขียนว่า “ขอให้คุณจำไว้ว่า ดิฉันอยู่ที่นี้เพื่อรักและสวดอ้อนวอนให้คุณและดิฉันไม่เคยลืมคุณเลย แม้แต่เสียวินาที . . . ขอทรงโปรดประทานพรแก่คุณ สามิผู้ล้ำค่าของดิฉัน นี่เป็นคำสวดอ้อนวอนของดิฉันตลอดไป”²⁵ ลูอีเขียนถึงการอุทิศตนที่เธอมีต่อสามีและการอุทิศตนที่เธอมีต่อพระเจ้าและงานของพระองค์อย่างชัดเจน เธอย้ำเตือนโจเซฟเสมอว่าไม่ควรให้ความคิดถึงบ้านบั่นทอนปณิธานในการรับใช้

เอ็ลเดอร์สมิทต้องการกำลังใจเช่นนั้นเพราะท่านแทบไม่พบใครเลยที่จะน้อมรับข่าวสารพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู หลายปีต่อมา ท่าน “บอกโจเซฟลูกชายของท่านว่าสภาพนั้นแย่มากและผู้คนไม่สนใจเลยจนท่านคิดว่าคงไม่สามารถทำงานต่อไปได้ คืนหนึ่ง ท่านนอนนึกถึงความต้องการที่จะทำงานหาค่าเดินทางกลับบ้าน”²⁶ แต่ท่านได้รับกำลังใจจากคนที่ท่านรักและความเข้มแข็งจากคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา บวกกับความปรารถนาในการรับใช้ ท่านจึงเอาชนะความคิดดังกล่าวได้ ท่านทราบว่าพระเจ้าทรงเรียกท่าน และท่านต้องทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่อประโยชน์ของผู้คนที่ท่านรับใช้และเพื่อผลดีของครอบครัวท่านเอง ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ายินดีอยู่ที่นี้ตลอดไปดีกว่ากลับบ้านโดยปราศจากบ้านทึกและการปลดอย่างสมเกียรติ... ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ข้าพเจ้ามีวิญญูณแห่งพระกิตติคุณและความรักต่อเพื่อนผู้รับใช้ ขอให้ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ได้จนกว่าจะได้รับการปลดอย่างสมเกียรติ หากปราศจากการสวดอ้อนวอนของทางบ้านเพื่อข้าพเจ้าและการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าคงไม่อาจประสบความสำเร็จได้”²⁷

เอ็ลเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทได้รับการปลดอย่างสมเกียรติจากงานเผยแผ่เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ. 1901 ในเวลาสองปีแห่งการรับใช้ด้วยความขยันหมั่นเพียร “ท่านไม่มีคนเปลี่ยนใจเลื่อมใส ไม่มีโอกาสประกอบพิธีบัพติศมา แม้จะเคยยื่นยื่นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหนึ่งคนก็ตาม”²⁸ อย่างไรก็ตาม ท่านและคู่ของท่านได้เพาะเมล็ดแห่งพระกิตติคุณไว้แล้ว โดยช่วยให้ผู้คนมากมายค้นพบสันติสุขและความ

ลูอี เชิร์ทลอฟฟ์ สมิท

เข้าใจที่ยิ่งใหญ่กว่า โดยส่วนตัวท่านเคปโตเป็นนักศึกษา เป็นครูสอนพระกิตติคุณ และเป็นผู้นำฐานะปุโรหิต

บ้านหลังใหม่และความรับผิดชอบใหม่

โจเซฟมาถึงซอลท์เลค ซิตี้ วันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ. 1901 หลังจากใช้เวลากับครอบครัวของลูอีสองสามวันในออกเดิน โจเซฟกับลูอีกลับบ้านพร้อมคนในครอบครัวสมิทและเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยกัน ชีวิตแต่งงานของท่านทั้งสองเปี่ยมด้วยศรัทธา ความขยันหมั่นเพียร และการรับใช้ ขณะที่พวกท่านทำงานเพื่อสร้างบ้าน สร้างครอบครัวและรับใช้ในศาสนจักร

หลังจากโจเซฟกลับบ้านไม่นาน ท่านเริ่มหางานเพื่อค้ำจุนครอบครัว ด้วยความช่วยเหลือของสมาชิกครอบครัว ท่านจึงได้งานชั่วคราวที่สำนักงานเจ้าหน้าที่เทศมณฑลซอลท์เลค ประมาณห้าสัปดาห์ต่อมา ท่านรับตำแหน่งในสำนักงานนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ขณะที่ท่านได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศาสนจักร ท่านระมัดระวังผู้คนที่พยายามทำลายชื่อเสียงของศาสนจักรและผู้นำมากขึ้นด้วย ท่านทำงานอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยเพื่อจัดหาข้อมูลปกป้องศาสนจักรนี้เป็นจุดเริ่มต้นของงานรับใช้ที่จะเป็นพรแก่ศาสนจักรในอีกหลายปีต่อมา

ในฤดูใบไม้ผลิ ปี 1902 ลูอีตั้งครุฑ เธอกับโจเซฟรู้สึกขอบพระทัยสำหรับอพาร์ทเมนต์เล็ก ๆ ของพวกท่าน แต่พวกท่านเฝ้ารอโอกาสที่จะสร้างบ้านเป็นของตนเอง งานอาชีพของโจเซฟช่วยให้พวกท่านเริ่มวางแผน พวกท่านจ้างบริษัทก่อสร้างและเตรียมการต่าง ๆ เพื่อให้โจเซฟทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเองได้ ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายลดลง ลูกคนแรกเป็นลูกสาวชื่อโจเซฟิน เกิดในเดือนกันยายน ค.ศ. 1902 และพวกท่านย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านหลังใหม่ประมาณ 10 เดือนต่อมา ในปี 1906 หลังจากลู่อื่นทุกซ์กับความยากลำบากจากการตั้งครุฑ พวกท่านต้อนรับลูกสาวอีกหนึ่งคนเข้าสู่บ้านของพวกท่านและตั้งชื่อว่า จูลินา

โจเซฟเต็มใจมีส่วนร่วมในงานแห่งความรอดของพระเจ้าเสมอ และท่านได้รับโอกาสมากมายที่จะทำตามนั้น ในปี 1902 ท่านได้รับเรียกให้รับใช้เป็นประธานโควรัมที่ยี่สิบสี่แห่งสาวกเจ็ดสิบ รวมถึงหน้าที่การเป็นผู้ให้คำแนะนำโควรัม (ในเวลานั้น ศาสนจักรมีโควรัมสาวกเจ็ดสิบมากกว่า 100 โควรัม สมาชิกของโควรัมเหล่านั้นไม่ใช่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่) นอกจากนี้ โจเซฟยังได้รับเรียกให้รับใช้เป็นการกรรมการสามัญของสมาคมพัฒนาสหกิจกรรมของเยาวชนชายและเป็นสมาชิกสภาสูงของสเตคซอลท์เลค ไซรัม พี่ชายท่านซึ่งเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองแห่งตั้งท่านเป็นมหาบุโรหิต ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 1906 ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นผู้ช่วยนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร และเดือนมกราคมต่อมา ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจโดยมีวัตถุประสงค์ “เพื่อเตรียมข้อมูลปกป้องศาสนจักรจากการโจมตีของศัตรู”²⁹

ขณะที่บิดาของโจเซฟรับใช้ประธานศาสนจักร โจเซฟมักจะช่วยท่านทำงานด้านจดหมายและหน้าที่บริหารอื่น ๆ บางครั้งท่านทำงานศาสนจักรเคียงบ่าเคียงไหล่กับบิดาท่าน ครั้งหนึ่ง โจเซฟถึงกับต้องเดินทางไปทำหน้าที่แทนประธานสมิท ท่านบันทึกว่า “ข้าพเจ้าไปบริคัม ซิตี [ยูทาห์] เพราะการร้องขอจากบิดาเพื่ออุทิศอาคารประชุมของวอร์ดที่สองในบริคัม ซิตี พวกเขาปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ บิดาข้าพเจ้า สวดอ้อนวอนอุทิศ แต่เพราะท่านกำลังป่วยด้วยไข้หวัด ท่านจึงส่งข้าพเจ้าไปแทน” เมื่อประธานสเตคและอธิการพบกับโจเซฟที่สถานีรถไฟ พวกเขาไม่ตั้งใจที่เห็นท่าน³⁰ ประธานสเตคกล่าวตามที่เล่าต่อกันว่า “ผมอยากร้องไห้โฮ พวกเราคาดว่าประธานศาสนจักรจะมาแต่กลับเป็นเด็กหนุ่มมาแทน” ตามที่มีคนบันทึกเรื่องนี้ไว้ โจเซฟพูดที่เล่นที่จริงว่า “ผมก็อยากร้องไห้โฮเหมือนกัน”³¹

แม้หน้าที่ในศาสนจักรของโจเซฟส่วนใหญ่ทำให้ท่านต้องห่างไกลบ้าน แต่ท่านกับลูอี้ยังมีเวลารับใช้และมีความสุขที่ได้อยู่ด้วยกัน ในรายงานบันทึกส่วนตัวของวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 1907 ท่านเขียนว่า “ข้าพเจ้ามีเวลาอยู่กับลูอี้มากขึ้นในพระวิหารซอลท์เลค ซึ่งเป็นอีกวันหนึ่งที่มีความสุขที่สุดในชีวิตเราและมีประโยชน์ที่สุดต่อเรา”³²

การทดลองและพร

โจเซฟพักผ่อนรับผิชอบของศาสนจักรในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1908 ท่านรู้สึกว่าจะต้องอยู่บ้านกับลูอี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เธอทนทรมาณกับความเจ็บป่วยแสนสาหัสเป็นเวลาติดต่อกันเนื่องจากการตั้งครรภ์ครั้งที่สาม แม้จะสวดอ้อนวอนให้พรฐานะปุโรหิต ได้รับการดูแลด้วยความห่วงใยจากสามี และได้รับความเอาใจใส่อย่างรอบคอบจากแพทย์ แต่อาการของเธอยังคงทรุดหนัก เธอถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 30 มีนาคม

ในความโศกเศร้า โจเซฟเขียนว่า “ช่วงเดือนนี้ เป็นช่วงเวลาแห่งความทรมาณใจสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าผ่านพ้นการทดสอบและประสบการณ์อันเจ็บปวดแสนสาหัส โดยผ่านสิ่งนี้ ข้าพเจ้าวางใจในพระเจ้าเพื่อความเข้มแข็งและการปลอบโยน หลังจากทนทุกข์กับความเจ็บปวดครวคร่าเป็นเวลาสามหรือสี่สัปดาห์ และหลังจากความเจ็บป่วยที่ยาวนานเกือบสองเดือน ภรรยาที่รักของข้าพเจ้าได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ทรมาณ... เธอจากข้าพเจ้าและลูก ๆ ที่ล้ำค่าไปยังโลกที่ดีกว่า ซึ่งเรารอคอยอย่างอดกลั้นและด้วยความโทมัสเพื่อจะได้พบกันอีกในรัศมีภาพสูงสุด” โจเซฟกล่าวว่าภรรยาของท่าน “ถึงแก่กรรมขณะยังมีความมั่นคงในศรัทธาและความแน่วแน่ต่อหลักธรรมพระกิตติคุณทุกข้อ”³³

ไม่นาน โจเซฟรู้สึกหนักใจกับหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกน้อยสองคนในบ้านที่กำพร้าแม่ บิดามารดาของท่านเชื่อเชิญให้ครอบครัวที่ยังมีลูกเล็ก ๆ นี้อยู่ด้วยกัน แม้ด้วยความช่วยเหลือดังกล่าว แต่พ่อม่ายก็ตระหนักว่าลูกเล็ก ๆ ของท่านต้องได้รับการดูแลจากมารดาที่เปี่ยมด้วยความรัก

เมื่อโจเซฟตัดสินใจเรื่องสำคัญทั้งหมด ท่านนำเรื่องนี้ทูลถามในการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ เอเชล จอร์จนา เรย์โนลด์ส์ พนักงานประจำสำนักงานนักประวัติศาสตร์ศาสนจักรคือคำตอบในการสวดอ้อนวอนของท่าน โจเซฟชวนเธอมาเดินเล่นในสวนสาธารณะกับลูกสาวของท่านในวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1908 การ

เอเชล เรย์โนลด์ส์ สมิธ

ออกไปข้างนอกประสบความสำเร็จ ทั้งสี่คนเฟลิดเฟลินที่ได้อยู่ด้วยกัน สิบวันต่อมา โจเซฟกับเอเชลมีความสุขที่ได้ออกเดทกันโดยไม่มีลูก ๆ อยู่ด้วย จากนั้นไม่นานพวกท่านจึงหมั้นหมายและแต่งงานกัน

เอเชลกับโจเซฟได้รับการผนึกในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 1908 หลายปีต่อมา โจเซฟเขียนในจดหมายถึงเอเชลว่า “คุณไม่รู้หรือว่าผมขอบพระทัยพระเจ้าบ่อยเพียงไรที่ผมไม่ได้ทำผิดพลาดตอนเลือกคู่ครอง พระองค์ทรงส่งคุณมาให้ผม”³⁴ นอกจากนี้เป็นคู่ครองที่เปี่ยมด้วยความรักต่อโจเซฟแล้ว เอเชลยังเป็นมารดาคนที่สองให้โจเซฟฟินและจูเลียอย่างรวดเร็ว

การรับใช้เป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ก่อนการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 1910 ประธานจอห์น อาร์. วินเคอร์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดถึงแก่กรรม เอ็ลเคอร์จอห์น เฮนรี่ สมิธ ซึ่งรับใช้ในโควรัมอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกให้รับใช้ในฝ่ายประธานสูงสุด ทำให้มีตำแหน่งว่างในโควรัมอัครสาวกสิบสอง ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองประชุมหารือกันในพระวิหารซอลท์เลคว่าใครมีคุณสมบัติใน

การรับตำแหน่งที่ว่างลงนั้น หลังจากการปรึกษาหารือกันประมาณหนึ่งชั่วโมง พวกท่านไม่สามารถ “ตัดสินใจได้เป็นเอกฉันท์ในเรื่องนี้” ในที่สุดประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท เข้าไปในห้องตามลำพังและถูกเข้าสวดอ้อนวอนทูลขอการนำทาง เมื่อท่านกลับออกมา ท่านถามพี่น้องชายทั้ง 13 คนอย่างลึกลับว่าพวกท่านเต็มใจให้โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์ บุตรชายของท่านดำรงตำแหน่งนี้หรือไม่ ท่านเสนอด้วยความลึกลับ ท่านกล่าว เพราะไฮรัม บุตรชายท่านเป็นสมาชิกของสภาอยู่แล้วและเควิดลูกชายก็เป็นทีปรึกษาในฝ่ายอธิการควบคุม ท่านกังวลว่าสมาชิกศาสนจักรจะไม่พอใจถ้าหากลูกชายอีกคนหนึ่งของท่านได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ กระนั้นก็ตาม ท่านได้รับการคลอใจให้ใส่ชื่อของโจเซฟในการพิจารณาชายคนอื่น ๆ ยอมรับข้อเสนอทันทีและสนับสนุนประธานสมิทในเรื่องนี้

“เห็นได้ชัดว่าประธานสมิทเปิดเผยถึงการเลือกโจเซฟให้มารดา [ของโจเซฟ] ก่อนการประกาศที่การประชุมใหญ่ เอคิธ เอส. แพทริก พี่สาวของโจเซฟ กล่าวว่า ‘คิดฉันจำได้ว่าคุณแม่บอกเราว่าในปี 1910 คุณพ่อกลับมาจากการประชุมสภาพระวิหารและท่านดูกังวลมาก เมื่อถามว่าอะไรทำให้ท่านเดือดร้อนใจ ท่านกล่าวว่าโจเซฟได้รับเลือกเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสอง ท่านกล่าวว่าพี่น้องชายเลือกโจเซฟอย่างเป็นทางการแล้ว และขณะนี้ท่าน ในฐานะประธาน อาจโคโนวิพากษ์วิจารณ์รุนแรงที่ให้ลูกชายเป็นอัครสาวกสิบสอง คุณแม่บอกคุณพ่อว่าไม่ต้องกังวลแม้แต่ชนิดเดียวกับสิ่งที่ผู้คนอาจพูดถึง คุณแม่ทราบดีว่าพระเจ้าทรงเลือกโจเซฟและโจเซฟจะเป็นที่เชื่อถือต่อการเรียกของเขาได้’

“... เป็นธรรมเนียมในเวลานั้นว่า ห้าม ประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกก่อนล่วงหน้า แต่ให้ทำการแต่งตั้งเมื่ออ่านชื่อเขาในการประชุมใหญ่เพื่อขอการออกเสียงสนับสนุน ดังนั้น เมื่อโจเซฟ ฟิลดิงก์ ไปการประชุมใหญ่วันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1910 ท่านไม่ทราบเรื่องการได้รับเลือก” เมื่อท่านเข้าไปในแท็บอร์นาเคิล ผู้ต้อนรับคนหนึ่งกล่าวกับท่านว่า “โจเซฟ ใครจะเป็นอัครสาวกคนใหม่หรือ” โจเซฟตอบว่า “ผมไม่ทราบครับ แต่ไม่ใช่คุณและไม่ใช่ผม!”

ก่อนอ่านชื่อสมาชิกคนใหม่ล่าสุดของโครัมอัครสาวกสิบสอง โจเซฟได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณว่าอาจเป็นชื่อของท่าน แต่ท่านกล่าวในเวลาต่อมาว่าเมื่อประกาศชื่อท่าน “ข้าพเจ้าตกใจและประหลาดใจจนแทบพูดไม่ออก”

ต่อมาในวันนั้น ท่านกลับบ้านเพื่อบอกเล่าข่าวนี้กับเอเธล ซึ่งเธอไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมได้ ท่านเริ่มเล่าโดยพูดว่า “ผมคิดว่าเราจะต้องขายวัว ผมคงไม่มีเวลาดูแลมันอีกต่อไปแล้ว!”³⁵

โควรัมอัครสาวกสิบสองในปี 1921 เอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธยืนอยู่ทางซ้ายมือสุด

ช่วงเวลา 60 ปี ในการเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เห็นการเปลี่ยนแปลงมากมายของโลก ตัวอย่างเช่น เมื่อท่านได้รับเรียกเข้าสู่การเป็นอัครสาวก หลายคนยังคงใช้ม้าและรถลากในการขนส่ง ช่วงบั้นปลายของ การรับใช้โควรัม ท่านมักจะเดินทางไปทำงานมอบหมายโดยเครื่องบินไอพ่น

เอ็ดเดอร์สมิธดำรงตำแหน่งมากมายที่อาศัยความไว้วางใจและความรับผิดชอบ รับผิดชอบใช้เป็นผู้ช่วยโควรัมอัครสาวกสิบสอง ช่วงแปดปีแรกของการปฏิบัติศาสนกิจในฐานะอัครสาวก ท่านรับใช้เป็นเลขานุการอย่างไม่เป็นทางการให้แก่ บิดาของท่าน ท่านรับใช้งานดังกล่าวจนบิดาท่านถึงแก่กรรมในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1918 ในบทบาทนี้ โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ทำหน้าที่เป็นผู้จดเมื่อบิดาของท่าน ให้จดตามคำบอกเกี่ยวกับนิมิตของการไถ่คนตาย ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ในหลักคำสอน และพันธสัญญา 138

เอ็ดเดอร์สมิธรับใช้เป็นผู้ช่วยนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ท่านเป็นนักประวัติศาสตร์ศาสนจักรเกือบ 50 ปี เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานพระวิหารซอลท์เลค เป็นประธานพระวิหารซอลท์เลค เป็นประธาน Utah Genealogical and Historical Society (สมาคมประวัติศาสตร์และลำดับการสืบเชื้อสายยูทาห์) เป็นบรรณาธิการคนแรกและเป็นผู้จัดการธุรกรรมให้ *Utah Genealogical and Historical Magazine* (นิตยสารประวัติศาสตร์และลำดับการสืบเชื้อสายยูทาห์) เป็นประธานคณะกรรมการฝ่ายบริหารของคณะกรรมการการศึกษาของศาสนจักร นอกจากนี้ ท่านยัง

รับใช้เป็นประธานกรรมการสิ่งพิมพ์ของศาสนจักร ซึ่งเป็นงานมอบหมายที่ทำให้ท่านต้องอ่านต้นฉบับหลายพันหน้าก่อนจัดพิมพ์เป็นคู่มือบทเรียนและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักร

ท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นผู้รักษาการแทนประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1950 และรับใช้ในตำแหน่งดังกล่าวจนถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 1951 เมื่อท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง ท่านรับใช้ในตำแหน่งนี้ตั้งแต่เดือนเมษายน ปี 1951 ถึงเดือนมกราคม ปี 1970 เมื่อท่านเป็นประธานศาสนจักร ท่านรับใช้เป็นทีปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดด้วยตั้งแต่ปี 1965 ถึง ปี 1970 ขณะอยู่ในความรับผิดชอบเป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การปฏิบัติศาสนกิจด้วยการตัดเตือนอันเฉียบขาดและการให้อภัยอันอ่อนโยน

ในการปราศรัยครั้งแรกของท่านที่การประชุมใหญ่สามัญ เอ็ลเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท กล่าวตรงไปตรงมากับใครก็ตามที่จะ “เปล่งเสียงต่อต้านการทำงานของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ผู้ที่ควบคุมศาสนจักร” ท่านออกข้อประกาศนี้อย่างเฉียบขาดว่า “ข้าพเจ้าอยากเปล่งเสียงเตือนผู้คนที่ทั้งปวงที่ถือสมาชิกภาพในศาสนจักร และกล่าวแก่พวกเขาว่าพวกเขาต้องกลับใจและหันกลับมาหาพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อมิให้การพิพากษาของพระองค์มาสู่พวกเขา เพื่อมิให้พวกเขาสูญเสียศรัทธาและหันไปจากความจริง”³⁶

ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน ท่านยังคงเปล่งเสียงเตือน ครั้งหนึ่งท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพิจารณาว่านี่คือพันธกิจของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าประทับใจมาก โดยพระวิญญูณของพระเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเดินทางในสัปดาห์หลายของไซอัน เพื่อกล่าวแก่ผู้คนที่ *เวลานี้* เป็นวันแห่งการกลับใจ . . . ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นพันธกิจของข้าพเจ้าที่จะป่าวร้องการกลับใจและเรียกผู้คนที่รับใช้พระเจ้า”³⁷

การเอาใจจริงเอาใจ ความเคร่งครัดต่อคำสอนได้รับการบรรเทาลงโดยความสุภาพอ่อนโยน ครั้งหนึ่ง เอ็ลเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ เคยเป็นพยานถึงการประชุมนี้เมื่อโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท เป็นประธานคณะกรรมการผู้สอนศาสนาของศาสนจักร “มีการนำเสนอรายงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุของเอ็ลเดอร์ผู้สอนศาสนาสองคนโดยรถยนต์ของศาสนจักร พ่อค้าผักวัยชราคนหนึ่งขับรถบรรทุกของเขาฝ่าไฟแดง รถของผู้สอนศาสนาถูกชนด้านข้างและพังยับเยิน คนขับรถบรรทุกถูกตำรวจควบคุมตัว เขาไม่มีประกัน โชคดีที่ไม่มีผู้สอนศาสนาคนใดบาดเจ็บร้ายแรง

“ประธานสมิทนั่งฟังเงียบ ๆ ในฐานะสมาชิกคณะกรรมการพิจารณาเรื่องที่เกิดขึ้น หลังการอภิปราย พวกท่านแนะนำผู้อำนวยการแผนกผู้สอนศาสนาให้จัดหาหมายและดำเนินการในชั้นศาล

“จากนั้นมีคนถามประธานสมิทว่าท่านเห็นด้วยกับการกระทำความผิดกล่าวหาหรือไม่ ท่านกล่าวเบา ๆ ว่า “ใช่ครับ เราทำได้ และหากเราจะดำเนินการด้วยความเด็ดขาดทุกอย่าง เราอาจประสบความสำเร็จในการยึดรถบรรทุกจากชายผู้ยากจนได้แล้วเขาจะใช้อะไรหาเลี้ยงชีพ”

“‘เรามองหน้ากันและรู้สึกอายเล็กน้อย’ เอ็ดเดอร์ แพคเกอร์กล่าวว่า ‘ถ้าอย่างนั้น เราจะให้ศาสนจักรซื้อรถผู้สอนศาสนาอีกคัน เพื่อให้ทำงานและไม่ต้องดำเนินการอะไรกับเรื่องนั้นอีก’”³⁸

“สามีและบิดาที่เปี่ยมด้วยรักและเมตตา”

เมื่อเอ็ดเดอร์สมิทได้รับเรียกเป็นอัครสาวก ท่านมีบุตรสามคน ได้แก่ โจเซฟิน กับจูเลียและลูกคนแรกที่เกิดจากเอเธลชื่อเอมิลี เจ็ดเดือนต่อมา ครอบครัวต้อนรับลูกสาวอีกหนึ่งคน เอเธลกับโจเซฟตั้งชื่อเธอว่านาโอมิ เพราะโรคแทรกซ้อนเมื่อแรกเกิด นาโอมิต้องเผชิญความทุกข์ในชีวิตของเธอ และครอบครัวเกรงว่าเธออาจมีชีวิตอยู่ได้ไม่นาน แต่เมื่อบิดาของเธอกล่าวต่อมาว่า เธอ “ได้รับการช่วยชีวิตโดยผ่านอำนาจ [ของ] การสวดอ้อนวอนและการให้พรฐานะปุโรหิตหลังจากที่พบว่าเธอไม่หายใจแล้ว”³⁹ ต่อมา เอเธลให้กำเนิดบุตรอีกเจ็ดคน ได้แก่ ลอยส์ อมีเลีย โจเซฟ ลูอิส เรย์โนลด์ส์ ดักลาส และมิลตัน

งานมอบหมายในฐานะอัครสาวกของประธานสมิทมักจะทำให้ท่านอยู่ห่างไกลบ้านเป็นระยะเวลาานาน แต่เมื่อท่านอยู่บ้าน ท่านจะให้ความสำคัญแก่การดูแลเอาใจใส่ครอบครัว เอเธลภรรยาท่านกล่าวถึงท่านว่า “ท่านเป็นสามีและบิดาที่เปี่ยมด้วยรักและเมตตา ผู้มีความมุ่งมั่นสูงสุดในชีวิตที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุขโดยลิ้มความต้องการของตนเอง”⁴⁰

บุตรธิดาในครอบครัวสมิทรู้สึกขำขันกับความคิดของคนบางคนที่มิต่อบิดาของพวกเขา—ซึ่งเป็นคนเข้มงวด กวดขัน “ครั้งหนึ่ง . . . หลังจากให้อิวาฟที่เด็ดขาดถึงความสำคัญของการปกครองบุตรธิดาอย่างเหมาะสม สตรีผู้ไม่สับอารมณ์คนหนึ่งเดินเข้ามาหาลูกสาวสองคนของท่านและแสดงความสงสารพวกเธอ [พลางกล่าวว่า] ‘ฉันมั่นใจว่าพ่อเธอต้องเขียนตีเธอแน่นอน!’” ในการตอบได้คำ

กล่าวหานี้ เด็กสาวหัวเราะกึกกัก พวกเขาทราบว่าเป็นคนดีกว่าที่สตรีคนนั้นคิด—ท่านไม่มีวันทำร้ายพวกเขา เมื่อท่านกลับจากการเดินทางอันยาวนาน “นี่เป็นเวลาที่มีความสุข นับจากเวลาที่พวกเขาเห็นท่านที่สถานีรถไฟจนกระทั่งบอกลาอย่างเศร้าใจอีกครั้งหลายวันต่อจากนั้น” พวกเขาเล่นเกม ทำพายและไอศกรีมไปปิกนิก ขึ้นรถไฟไปเที่ยวหุบเขาหรือทะเลสาบใกล้ ๆ พวกเขาชอบฟังเรื่องราวเกี่ยวกับงานมอบหมายในศาสนจักรทั่วโลก⁴¹ นอกจากนี้ พวกเขายังชอบทำงานด้วยกัน โดยวุ่นอยู่กับงานเล็ก ๆ น้อย ๆ รอบบ้าน⁴²

ลูกชายของประธานสมิทเล่นกีฬาและท่านจะไปดูการแข่งขันของพวกเขาเมื่อใดก็ตามที่ท่านไปได้⁴³ ท่านเพลิดเพลินในการเล่นกีฬากับพวกเขา โดยเฉพาะแฮนด์บอล ท่านสนุกกับพวกเขาแต่ท่านมุ่งมั่นเพื่อชัยชนะ เรย์โนลด์ส์กับลูอิส ลูกชายของท่านยังจำเวลาที่เขาทั้งสองร่วมทีมกันแข่งกับบิดา โจเซฟให้พวกเขาเลือกว่าท่านจะใช้มือไหนในการแข่งขัน แม้อีกมือหนึ่งจะซ่อนไว้ด้านหลัง แต่ท่านก็ยัง “เอาชนะพวกเขาได้สบายมาก”⁴⁴

ความเสียใจและความหวัง

งานมอบหมายที่ไกลบ้านของประธานสมิทเป็นเรื่องยากสำหรับเอเธลกับลูก ๆ และหลายสัปดาห์ของการแยกจากกันเป็นช่วงที่เจ็บปวดสำหรับท่านเช่นกัน วันที่ 18 เมษายน ค.ศ. 1924 ท่านกำลังเดินทางโดยรถไฟเพื่อไปควบคุมการประชุมใหญ่สเตค เวลานั้น เอเธลตั้งครรถ์ได้เจ็ดเดือน เธอพยายามสุดความสามารถในการดูแลลูก ๆ ที่บ้าน ในจดหมายถึงเธอ ท่านกล่าวว่า “ผมคิดถึงคุณและอยากอยู่กับคุณตลอดเวลาในอีกสองสามสัปดาห์หน้า นี้เพื่อช่วยดูแลคุณ”⁴⁵ ขณะที่ท่านคิดถึงบ้าน ท่านลงท้ายจดหมายด้วยบทกวีที่ท่านแต่งขึ้น บางคำในบทกวียังคงปรากฏในหนังสือเพลงสวดศาสนจักรได้หัวข้อ “ดูเหมือนการเดินทางยาวไกลใช่หรือไม่”

ดูเหมือนการเดินทางแสนยาวไกล
หนทางขรุขระและสูงชันใช่หรือไม่
มีขวากหนามตามทางไซ้ไหม
หินคม ๆ บาดบาทาท่าน
ขณะกระเสือกกระสนลุกยืน
เพื่อไปให้ถึงเบื้องบนโดยผ่านความร้อนของวันใช่หรือไม่

ใจท่านอ่อนล้าและโศกา
จิตวิญญาณโรยราอยู่ภายใน
ขณะคืนรณกับภาระเรื่องความหวังไขไซ้ใหม่
ดูเหมือนสัมผัสภาระแสนหนัก
ถูกบังคับให้ยกตอนนี้เลยใช่หรือไม่
ไม่มีใครมาแบ่งเบาภาระไข้หรือไม่

ขอใจอย่าเพิ่งอ่อนล้าเลย
บัดนี้ การเดินทางเพิ่งเริ่มขึ้น
มีใครคนหนึ่งกวักพระหัตถ์เรียกท่าน
ดังนั้น จงเงยหน้ามองด้วยปีติ
และจับพระหัตถ์นั้นไว้
พระเจ้าทรงนำท่านไปยังเบื้องบนแห่งใหม่—

แผ่นดินอันวิสุทธิศักดิ์สิทธิ์
ที่ที่ความทุกข์ทั้งหมดจบสิ้น
และชีวิตเป็นอิสระจากบาปทั้งปวง
ที่ที่น้ำตาจะไม่หลั่งริน
เพราะไม่มีความโศกเศร้าเหลืออยู่
จับพระหัตถ์พระองค์ไว้และเข้าไปข้างในพร้อมพระองค์⁴⁶

เริ่มต้นในปี 1933 ความสุขในครอบครัวสมิทถูกรบกวนโดย “ภาระของความหวังไข้” อย่างหนักในบางครั้ง เมื่อเฮลเดอร์สมิทพรรณนาไว้ในบทกวีของท่านในช่วงเก้าปีแรก เอเชลเริ่มทุกข์ทรมานกับ “การป่วยหนักซึ่งเธอไม่รู้ว่าจะเกิดจากอะไร บางครั้งเธอประสบกับภาวะซึมเศร้ารุนแรงและบางครั้งความคิดที่เล่นไวกินจะควบคุมได้บังคับให้ร่างกายอันเหนื่อยอ่อนของเธอทำงานมากขึ้น ๆ ความรักอันละเอียดอ่อนและการคำจูนจากครอบครัวเธอ การสวดอ้อนวอน และพรต่าง ๆ แม้การพักรักษาที่โรงพยาบาลดูเหมือนไม่ช่วยอะไรเลย”⁴⁷ หลังจากสี่ปีแห่งความทรมาน เธอถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ.1937 การเขียนถึงการจากไปของเธอ สามิผู้โศกเศร้าบันทึกว่า “คงไม่มีวันหาสตรีหรือภรรยาและมารดาผู้ແแนวแน่ได้ดีกว่าเธออีกแล้ว”⁴⁸ ในห้วงลึกแห่งความโศกเศร้าของท่าน ท่านรู้สึกถึงความรู้อันเป็นการปลอบโยนท่านว่า ท่านกับเอเชล เรย์โนลด์ส์ สมิทผูกพันกันไว้เพื่อนิรันดรโดยพันธสัญญาการผนึกอันศักดิ์สิทธิ์

มิตรภาพใหม่สู่การแต่งงาน

เมื่อเอเชลถึงแก่กรรม ลูก ๆ ทั้งห้าคนยังคงอาศัยอยู่ในบ้านของครอบครัวสมิท ลูกสองคนจะย้ายออกในไม่ช้า—อมีเลียหมั้นหมายเพื่อจะแต่งงาน และลูอิสกำลังเตรียมตัวรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เหลือเรย์โนลด์ส วัย 16 ปี ดักลาส วัย 13 ปี และมิลตัน วัย 10 ขวบ ด้วยความเป็นห่วงลูกชายที่กำลังร่ำมารดา โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จึงไตร่ตรองถึงแนวคิดของการแต่งงานใหม่อีกครั้ง

ด้วยแนวคิดดังกล่าว ไม่นาน เอ็ลเดอร์สมิทจึงให้ความสำคัญแก่เจสซี เอลลา อีแวนส์ นักร้องเดี่ยวที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นที่ร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอรันาคิล เจสซีร้องเพลงเดี่ยวที่พิธีศพของเอเชล และเอ็ลเดอร์สมิทส่งข้อความแสดงความประทับใจให้เธอ ข้อความนั้นนำไปสู่การสนทนาทางโทรศัพท์ เอ็ลเดอร์สมิทกับเจสซีไม่เคยรู้จักกันมาก่อนการพูดคุยครั้งนี้ แต่พวกท่านกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอย่างรวดเร็ว

เอ็ลเดอร์สมิทใช้เวลาหลายวันครุ่นคิดและสวดอ้อนวอนถึงความเป็นไปได้ของการขอเจสซีแต่งงาน ในที่สุด ท่านเขียนจดหมายหาเธอซึ่งบอกเป็นนัยว่าท่านอยากมีมิตรภาพส่วนตัวกับเธอมากขึ้น สี่วันต่อมา ท่านรวบรวมความกล้าเพื่อส่งจดหมายถึงมือเธอ ท่านนำจดหมายฉบับนั้นไปยังสำนักงานเทศมณฑลที่เธอทำงานเป็นผู้จัดบันทึกประจำเทศมณฑล ต่อมา ท่านบันทึกไว้ในบันทึกส่วนตัวดังนี้ “ข้าพเจ้าไปที่ สำนักงานของผู้จัดบันทึก. . . เพราะมีสัมพันธภาพเรื่องสำคัญมากกับเธอ และฝากจดหมายที่ข้าพเจ้าเขียนไว้ให้เธอ”⁴⁹ สัปดาห์ต่อมาท่านเดินทางโดยรถไฟไปการประชุมใหญ่สเตค เอ็ลเดอร์สมิทกลับบ้านและไปเยี่ยมเจสซีอีกครั้ง

ด้วยความเป็นคนเที่ยงตรง เอ็ลเดอร์สมิทเขียนบันทึกส่วนตัว “พบคุณเจสซี อีแวนส์และมี [การ] สัมพันธภาพ ครั้งสำคัญ กับเธอ” ด้วยความรู้สึกชื่นชม พวกเขาวางแผนให้ท่านพบกับมารดาของเจสซีและให้เจสซีได้พบกับลูก ๆ ของท่าน ไม่ถึงเดือนต่อมา วันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ.1937 เธอยอมรับแหวนหมั้น ทั้งสองท่านได้รับการผนึกในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 12 เมษายน ค.ศ.1938 โดยประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ ประธานศาสนจักรคนที่เจ็ด⁵⁰

เอ็ลเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์ ซึ่งรับใช้เป็นเลขานุการให้ฝ่ายประธานสูงสุดเมื่อประธานสมิทเป็นประธานศาสนจักร พรรณนาถึงสัมพันธภาพระหว่างโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทกับเจสซี อีแวนส์ สมิทว่า “แม้อายุจะต่างกันถึงยี่สิบหกปี มีอุปนิสัยภูมิหลัง และการเลี้ยงดูอบรมที่แตกต่างกัน แต่โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทกับเจสซี

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกับเจสซี อีแวนส์ สมิธ ที่เป็โยโน

อีแวนส์ สมิธสามารถเข้ากันได้เป็นอย่างดี เธอเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ มีอารมณ์ขัน ซึ่งเข้ากับคนอื่นได้ดี แต่ในทางกลับกัน โจเซฟเป็นคนเงิบ ๆ เก็บเนื้อเก็บตัว คุณภูมิฐาน และสันโดษ ซึ่งดูเหมือนไม่ค่อยถนัดในการเข้าสังคมและไม่เคยพยายามเรียกร้องความสนใจ สิ่งที่เชื่อมอ่าวอันกว้างใหญ่ระหว่างบุคลิกภาพส่วนตัวที่แตกต่างกันนี้คือรักแท้และความเคารพที่พวกเขาทำนมีให้กัน”⁵¹ ความรักและความเคารพนี้แผ่ขยายไปยังจีเน็ด บุชานัน อีแวนส์ มารดาของเจสซี ผู้ที่เจสซีอยู่ด้วยจนกระทั่งแต่งงาน ชิสเตอร์อีแวนส์มาอยู่กับลูกสาวเธอในบ้านของครอบครัวสมิธและช่วยดูแลลูก ๆ

การปฏิบัติศาสนกิจต่อโลกในความสับสนวุ่นวาย

ชิสเตอร์สมิธคนใหม่ ลูกหลานของเอ็ลเดอร์สมิธเรียกเธอว่าคุณป้าเจสซี เธอร่วมเดินทางกับสามีไปการประชุมใหญ่สเตค ผู้นำท้องถิ่นมักเชิญให้เธอร้องเพลงในการประชุม และบางครั้ง เธอชวนสามีให้ร้องเพลงคู่กับเธอ ในปี 1939 ประธานซีเบอร์ เจ. แกรนท์ มอบหมายให้เอ็ลเดอร์กับชิสเตอร์สมิธเดินทางไปเยี่ยมคณะเผยแผ่ทั้งหมดในทวีปยุโรป

ถึงแม้สงครามโลกครั้งที่ 2 ยังไม่ปะทุตอนที่เอ็ลเดอร์กับชิสเตอร์สมิธมาถึงยุโรปแต่ความตึงเครียดระหว่างประชาชาติต่าง ๆ กำลังเพิ่มขึ้น วันที่ 24 สิงหาคม

ขณะที่เอลเดอร์กับซิสเตอร์สมิทอยู่ในเยอรมนี ฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำให้เอลเดอร์สมิทว่าผู้สอนศาสนาทุกคนในเยอรมนีย้ายไปยังประเทศที่เป็นกลางแล้ว ท่านประธานงานนี้จากโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก ช่วงย้ายผู้สอนศาสนา วอลเลซ โทรอนโด ประธานคณะเผยแผ่ในเชกโกสโลวาเกีย คิดว่าจำเป็นต้องส่ง มาร์ธา ภรรยาและลูก ๆ ของพวกท่านไปโคเปนเฮเกนเพื่อความปลอดภัย ท่านยังคงอยู่ที่นั่นเพื่อดูให้แน่ใจว่าการอพยพผู้สอนศาสนาสี่คนที่ถูกกักตัวไว้ปลอดภัยหลายวันผ่านไปไม่มีข่าวคราวจากพวกเขาเลย มาร์ธาเล่าในเวลาต่อมาว่า

“ในที่สุดวันนั้นก็มาถึงเมื่อรถไฟ เรือข้ามฟากและเรือต่าง ๆ เทียวสุดท้ายมาจากเยอรมนี เราสวดอ้อนวอนว่าวอลเลีย์ [ประธานโทรอนโด] และผู้สอนศาสนาที่อยู่ในความดูแลของท่านทั้งสี่คนจะอยู่บนเรือเทียวสุดท้ายนั้นขณะมุ่งหน้ามาที่ท่าเรือ เนื่องจากเห็นคลื่นกังวลมากและว่าวุ่นใจมากขึ้นทุกนาที ประธานสมิทมาหาฉัน โอบไหล่ฉันปลอบใจกล่าวว่า ‘ซิสเตอร์โทรอนโด สงครามจะยังไม่เริ่มขึ้น จนกว่าบราเดอร์โทรอนโดและผู้สอนศาสนาของเขาจะมาถึงแผ่นดินเดนมาร์กแห่งนี้’ เมื่อเวลาผ่านไปจนเกือบใกล้คำเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น . . . วอลเลีย์โทรมา! ทั้งห้าคนออกมาจากเชกโกสโลวาเกียพร้อมด้วยคณะทูตชาวอังกฤษบนรถไฟขบวนพิเศษที่ส่งไปรับพวกเขา ลงเรือข้ามฟากเทียวสุดท้ายจากเยอรมนี ตอนนีพวกเขาขึ้นฝั่ง [ของเดนมาร์ก] แล้ว กำลังรอรถโดยสารไปโคเปนเฮเกน ความโล่งใจและความสุขอบอวลในบ้านคณะเผยแผ่และท่ามกลางผู้สอนศาสนา 350 คน ดั่งเมฆที่มีครีมนั้นอันตรธานไปแล้วเผยให้เห็นแสงตะวัน”⁵²

เอลเดอร์สมิทสำนักคุณต่อผู้คนของเดนมาร์กที่อนุญาตให้ผู้สอนศาสนาเล็กน้อยมากมายเข้ามาในประเทศของพวกเขา เมื่อสงครามปะทุ ท่านพยากรณ์ว่าเพราะความเอื้ออารีของพวกเขา ชาวเดนมาร์กจะไม่ทนทุกข์เพราะขาดแคลนอาหารในช่วงสงคราม หลายปีต่อมา “ชาวเดนมาร์กรอดชีวิตจากสงคราม บางทีอาจคิดว่าผู้คนในประชาชาติยุโรป วิสุทธิชนชาวเดนมาร์กส่งลุงยังชีพไปให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่กำลังตกทุกข์ได้ยากในฮอลแลนด์และนอร์เวย์ สมาชิกภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ใบบส่วนสิบในคณะเผยแผ่เดนมาร์กเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า. . . วิสุทธิชนชาวเดนมาร์กพิจารณาสภาพการณ์ของพวกเขาว่าเป็นสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์ที่ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทเคยพยากรณ์ไว้”⁵³

เมื่อสงครามเริ่มขึ้น เอลเดอร์สมิทจัดระเบียบการอพยพผู้สอนศาสนาชาวอเมริกัน 697 คน ที่รับใช้ในยุโรป เนื่องจากผู้สอนศาสนาบางคนรับใช้เป็นผู้นำท้องถิ่นและผู้นำสาขา เอลเดอร์สมิทจึงถ่ายโอนหน้าที่รับผิดชอบของผู้นำเหล่านั้น

ให้แก่สมาชิกในท้องถิ่น หลังจากทำหน้าที่เหล่านี้เสร็จแล้ว เอ็ดเดอร์สมิทเล่นเรือกลับสหรัฐกับเจสซี พวกเขาขึ้นรถไฟจากนิวยอร์กและมาถึงบ้านโดยใช้เวลาเจ็ดเดือนหลังจากออกเดินทาง

แม้เอ็ดเดอร์สมิทมีความสุขที่ผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันได้กลับบ้านอย่างปลอดภัย แต่ท่านแสดงความห่วงใยผู้บริสุทธ์ที่ติดอยู่ในสกอตนาฏกรรมของสงครามในบ้านเกิดพวกเขา ท่านเขียนว่า “ใจข้าพเจ้าหดหู่ทุกครั้งที่เราจัดการประชุมและจับมือกับผู้คนที่หลังการประชุมเสร็จสิ้น พวกเขาต้อนรับเราอย่างอบอุ่น และ [มิตรภาพ] ของพวกเขามีความหมายต่อข้าพเจ้ามากเกินกว่าพวกเขาจะเข้าใจ บางคนหลังนำตาและพูดว่าพวกเขากำลังเผารอหายนะ และเราคงไม่มีโอกาสได้พบกันอีกแล้วในชีวิตนี้ ข้าพเจ้าส่งสารพวกเขาและสวดอ้อนวอนทุกวันว่าพระเจ้าจะทรงคุ้มครองพวกเขาให้ผ่านช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวนี้ไปได้”⁵⁴

ลูอิส บุตรชายของเอ็ดเดอร์สมิทที่อยู่ในอังกฤษเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองเริ่มขึ้น เขาอยู่ในกลุ่มสุดท้ายของผู้สอนศาสนาที่จะกลับบ้าน⁵⁵ ประมาณสองปีครึ่งต่อมา ลูอิสข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกอีกครั้งเพื่อไปประจำการกองทัพ “สภาพการณ์เช่นนี้นำความเศร้าใจมาให้เราทุกคน” เอ็ดเดอร์สมิทเขียน “ช่างน่าละอายที่ผู้บริสุทธ์และคนชอบธรรมถูกบีบบังคับให้เข้าสู่ความขัดแย้งระดับโลกเพราะความชั่วร้ายของมนุษย์”⁵⁶

วันที่ 2 มกราคม ค.ศ.1945 เอ็ดเดอร์สมิทรับโทรเลขที่แจ้งว่าลูกชายท่านเสียชีวิตระหว่างรับใช้ประเทศชาติของเขา ท่านเขียนว่า “คำนี้ทำให้เราตกใจสุดขีดเพราะเราหวังไว้มากว่าเขาจะกลับสหรัฐในไม่ช้า เราารู้สึกว่าเขาจะได้รับความคุ้มครองเพราะก่อนหน้านี้นี้เขาหลบหนีจากอันตรายได้หลายครั้ง เป็นการยากสำหรับเราที่จะตระหนักว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นจริง...แม้ยากจะยอมรับได้ แต่เราก็คงมีความสงบและความสุขจากความรู้ที่ว่าเขาบริสุทธ์และเป็นอิสระจากความชั่วร้ายที่แพร่ระบาดอยู่ในโลกและที่พบในสนามรบ เขาแน่วแน่ต่อศรัทธาและมีค่าควรแก่การฟื้นคืนชีวิตในรัศมีภาพเมื่อเราจะได้กลับมาอยู่ร่วมกันใหม่อีกครั้ง”⁵⁷

ครูและผู้นำที่ได้รับความไว้วางใจ

ในฐานะสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทยื่นต่อหน้าวิสุทธ์ชนบ่อยครั้งเพื่อเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ สอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และเรียกผู้คนที่ให้กลับใจ ท่านให้โอวาทมากกว่า 125 ครั้งในการประชุมใหญ่สามัญ มีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่สเตคหลายพันครั้ง และพูดในงานต่าง ๆ

เช่น การประชุมใหญ่ลำดับการสืบเชื้อสาย และการถ่ายทอดสดผ่านวิทยุ ท่านสอนผ่านถ้อยคำที่ท่านเขียนขึ้นเช่นกัน ท่านเขียนบทความในนิตยสาร *Improvement Era* ของศาสนจักร ตอบคำถามจากผู้อ่านอยู่เป็นเวลาหลายปี นอกจากนี้ ท่านยังเขียนบทความในนิตยสารศาสนจักรและหัวข้อข่าวศาสนจักรของ *Deseret News* อีกด้วย ช่วงการรับใช้เป็นอัครสาวกนับจาก ค.ศ.1910 ถึง ค.ศ. 1972 งานเขียนของท่านได้รับการจัดพิมพ์เป็นหนังสือ 25 เล่ม รวมทั้ง *Essentials in Church History, Doctrines of Salvation, Church History and Modern Revelation*, และ *Answers to Gospel Questions*

โดยผ่านการฟังโอวาทและอ่านงานเขียนของประธานสมิท สมาชิกศาสนจักรวางใจท่านในความเป็นผู้เชี่ยวชาญพระกิตติคุณ ยิ่งกว่านั้น พวกเขาเรียนรู้ที่จะวางใจและทำตามพระเจ้า ดังที่ประธานเฮ็น. เอลดอน แทนเนอร์กล่าวว่า โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท “มีอิทธิพลต่อผู้คนหลายแสนคนเพราะท่านดำเนินชีวิตและสอนด้วยการพูดและการเขียนทุกหลักการของพระกิตติคุณ ไม่มีใครเลยที่จะนึกสงสัยว่าท่านทราบว่าเป็นเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าที่ยังทรงพระชนม์และเราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้าในเนื้อหนัง พระองค์ประทานพระชนม์ชีพแก่เราเพื่อเราจะมีความสุขกับชีวิตมรรตัย โดยการยอมรับและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเราจะมีความสุขกับชีวิตนิรันดร์”⁵⁸

เอ็ลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองก็ให้ข้อสังเกตดังนี้

“ชีวิตและงานของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทมีลักษณะเด่นสามประการ คือ

“1. ความรักที่ท่านมีต่อพระเจ้าและความภักดีอย่างแน่วแน่มั่นคง ซึ่งท่านเพียรพยายามแสดงความรักนั้นโดยรักษาพระบัญญัติของพระองค์และทำทุกสิ่งทีที่พระเจ้าพอพระทัย

“2. ความภักดีต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทและความจริงอันเป็นนิจทีได้รับกรฟื้นฟูผ่านท่าน ผู้ประสาทรไฮรัม สมิท คุณปู่ของท่าน . . . [ผู้] เป็นมรดกศักดิ์ และบิดาท่าน ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท ซึ่งชื่อของท่านได้รับการจารึกตลอดกาลในอาณาจักรซีเลสเชียลในฐานะผู้อุทิศตนอย่างองอาจในอุดมการณ์ที่เลือคของท่านหลังเพื่อให้เรามีชีวิต

“3. ความปราดเปรื่องในพระกิตติคุณและความเข้าใจลึกซึ้งทางวิญญาณ ความ

ขยันหมั่นเพียรอันไม่เรววนของท่านเองในฐานะผู้สั่งสอนความชอบธรรม อุคม-
การณของท่านในการเลี้ยงอาหารคนหิวโหย ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า เยี่ยมเยียน
หญิงม่ายและเด็กกำพร้า และการแสดงให้ประจักษ์ถึงหลักศาสนาอันบริสุทธิ์โดย
การสั่งสอนตลอดจนการเป็นแบบอย่าง”⁵⁹

พี่น้องชายในโควรัมอัครสาวกสิบสองของประธานสมิทมองว่าท่านเป็นผู้มี
ปัญญาล้ำเลิศและเป็นผู้นำที่มีใจกรุณา ในการฉลองวันเกิดปีที่ 80 ของท่าน สมาชิก
โควรัมอัครสาวกสิบสองท่านอื่น ๆ พิมพ์คำสดุดีแก่ท่าน ส่วนหนึ่งของคำสดุดี
นั้น พวกท่านกล่าวว่า

“เราทั้งหลายผู้ทำงานในสภาอัครสาวกสิบสองภายใต้การเป็นผู้นำของท่านได้
มีโอกาสดูเห็นความสูงส่งอันแท้จริงในอุปนิสัยของท่าน ทุกเมื่อเช้าว้นเราประจักษ์
ชัดในหลักฐานที่เห็นอยู่เสมอมาว่าท่านมีความเข้าใจและอาทรห่วงใยเพื่อนร่วม
งานของท่านในการทำงานมอบหมายและประสานความร่วมมือในผลงานจนลุล่วง
เพื่อให้งานของพระเจ้ารอดหน้า เราเพียงปรารถนาให้คนทั้งศาสนจักรรู้สึกถึงความ
ละเอียดอ่อนของจิตวิญญาณและความห่วงใยอันใหญ่หลวงที่ท่านมีต่อความ
ผาสุกของผู้ที่อยู่โอกาสและคนตกทุกข์ได้ยาก ท่านรักวิสุทธิชนทุกคนและไม่เคย
หยุดยั้งการสวดอ้อนวอนเพื่อคนบาป

“ด้วยการเล็งเห็นอย่างน่าทึ่ง ดูเหมือนท่านมีมาตรการสองอย่างที่ จะมาถึงข้อ
ยุติในการตัดสินใจ ความต้องการของฝ่ายประธานสูงสุดคืออะไร สิ่งใดดีที่สุด
สำหรับอาณาจักรของพระเจ้า”⁶⁰

ประธานศาสนจักร

ในเช้าวันสะบาโตที่ 18 มกราคม ค.ศ.1970 ชีวิตมรรตัยของประธานเดวิด โอ.
แมคเคย์สิ้นสุดลง บัดนี้ ความรับผิดชอบของผู้นำศาสนจักรจึงตกอยู่กับโควรัม
อัครสาวกสิบสอง โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท เป็นประธานศาสนจักรด้วยวัย 93 ปี

วันที่ 23 มกราคม ค.ศ.1970 โควรัมอัครสาวกสิบสองเข้าพบและสนับสนุน
ประธานสมิทอย่างเป็นทางการในการเรียกให้ท่านเป็นประธานศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ประธานสมิทเลือกฮาร์โรลด์ บี. ลี เป็นที่
ปรึกษาที่หนึ่งและเอ็็น. เอลดอน แทนเนอร์เป็นที่ปรึกษาที่สอง จากนั้น ทั้งสาม
ท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่เพื่อความรับผิดชอบใหม่ของพวกท่าน

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกับที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด:
ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (กลาง) และประธานอื่น. เอลดอน แทนเนอร์ (ขวา)

เอ็ดเดอร์เฮสตรา เทพท์ เป็นสัน ซึ่งเคยอยู่ที่การประชุมนั้นแล้วว่า “เรามีวิญญูณณ์ที่ขอดเยี่ยมของความเป็นเอกภาพในการประชุมและประจักษ์ชัดถึงความรัก ขณะที่พี่น้องชายโอบกอดกันเมื่อผู้นำคนใหม่ได้รับเลือกและวางมือมอบหน้าที่”⁶¹

เอ็ดเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ แบ่งปันพยานส่วนตัวถึงการเรียกของประธานสมิธว่า

“ข้าพเจ้าออกจากห้องทำงานตอนบ่ายวันศุกร์ กำลังนึกถึงงานมอบหมายการประชุมใหญ่สุดสัปดาห์ ข้าพเจ้ารอลิฟท์ลงมาจากชั้นห้า

“เมื่อประตูลิฟท์เปิดอย่างเงียบ ๆ ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธยืนอยู่ในนั้น ยังความประหลาดใจที่ได้พบท่าน เพราะห้องทำงานของท่านอยู่ชั้นต่ำกว่า

“เมื่อข้าพเจ้าเห็นท่านยืนอยู่ตรงทางเข้า มีพยานอันแรงกล้ามาสู่ข้าพเจ้า—ว่า ศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้ายืนอยู่ตรงนั้น สุรเสียงอ่อนหวานของพระวิญญูณณ์ที่เป็นดังความสว่าง ว่ามีบางอย่างกระทำด้วยปรีชาญาณอันบริสุทธิ์ ยืนยันแก่ข้าพเจ้าว่านี่คือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า”⁶²

ภายใต้การนำของประธานสมิธ ศาสนจักรเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น มี

การสร้างสแตค 81 แห่ง รวมถึงสแตคแห่งแรกในเอเชียและแอฟริกา มีสมาชิกภาพศาสนจักรเกิน 3 ล้านคน อุทิศพระวิหารสองแห่ง—ในออกเคิน ยูทาห์ และโพรวู ยูทาห์

แม้ขณะที่ศาสนจักรเติบโตไปทั่วโลก ประธานสมิทยังเน้นถึงความสำคัญของแต่ละบ้านและครอบครัว ท่านเตือนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่า “องค์การศาสนจักรมีไว้เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและสมาชิกในการเอื้อมไปหาความสูงส่ง”⁶³ ท่านสอนว่า “ครอบครัวคือองค์การสำคัญที่สุดในกาลเวลาหรือในนิรันดร . . . นี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งและปกป้องรักษาหน่วยครอบครัว”⁶⁴ ในความพยายามที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบุคคลศาสนจักรจึงเน้นมากขึ้นเรื่องการจัดสังสรรค์ในครอบครัว โปรแกรมที่ได้รับการสนับสนุนตั้งแต่ปี 1909 สมัยที่บิดาประธานสมิทเป็นประธานศาสนจักร ภายใต้การนำของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จึงกำหนดอย่างเป็นทางการให้วันจันทร์เป็นวันสังสรรค์ในครอบครัว ในคินดิงกล่าว “ไม่มีการจัดประชุมของศาสนจักรและสิ่งอำนวยความสะดวกของศาสนจักรในท้องถิ่นปิดทำการ

แม้ว่าจะล่วงเลย แต่ประธานสมิททำการเรียกของท่านด้วยความนอบน้อม ถ่อมตนดังเด็กเล็ก ๆ และพลังของคนหนุ่ม ในเวลาสองปีห้าเดือนที่ท่านรับใช้ เป็นศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยของศาสนจักร วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกได้รับการคล้อยจากข่าวสารของท่าน

ท่านประกาศว่า “เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา”⁶⁵ และ “เราต้องเชื่อในพระคริสต์และวางรูปแบบชีวิตเราตามแบบแผนของพระองค์”⁶⁶ ท่านเป็นพยานว่าโจเซฟ สมิท “เห็นและยืนอยู่ในที่ประทับของพระเจ้า พระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์”⁶⁷ และเป็น “ผู้เปิดเผยความรู้เรื่องพระคริสต์และความรอดต่อโลกในยุคสมัยนี้และคนในรุ่นนี้”⁶⁸

ท่านกระตุ้นวิสุทธิชนให้ “ละทิ้งวิถีของโลก”⁶⁹ แต่ให้รักคนทั้งปวงในโลก—“มองความดีในตัวผู้คนแม้ว่าเรากำลังพยายามช่วยให้พวกเขาเอาชนะนิสัยบางอย่างที่ไม่ดี”⁷⁰ ท่านเตือนว่าทางเดียวที่จะแสดงให้เห็นถึง “วิญญาณแห่งความรักและภราดรภาพ” คือการแบ่งปันพระกิตติคุณ—เพื่อ “เชื่อเชิญมนุษย์ทั้งปวงในทุกคนแห่งให้เอาใจใส่คำสอนเรื่องชีวิตนิรันดรที่ได้รับการเปิดเผยในยุคนี้”⁷¹

ท่านสร้างสัมพันธภาพกับเยาวชนของศาสนจักร โดยประชุมกับกลุ่มเยาวชน

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจำนวนมากและกระตุ้นพวกเขาให้ “ยื่นหยัดอย่างมั่นคงในศรัทธาแม้จะมีการตรงข้ามในทุกสิ่ง”⁷²

ท่านกล่าวกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตบ่อย ๆ เพื่อเตือนพวกเขาว่าพวกเขาได้รับ “เรียกให้เป็นตัวแทนของพระเจ้าและดำรงสิทธิอำนาจของพระองค์” และตักเตือนพวกเขาให้ “จดจำว่า [พวกเขา] เป็นใครและให้ประพฤติตนตามนั้น”⁷³

ท่านกระตุ้นให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนรับพรพระวิหาร แน่วแน่ต่อพันธสัญญาพระวิหาร และกลับไปพระวิหารเพื่อรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์แทนบรรพชนของพวกเขา ก่อนการอุทิศพระวิหารออกเดิน ยูทาห์ ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าเมื่อเราอุทิศพระนิเวศน์ของพระเจ้าแล้ว สิ่งที่เราทำจริง ๆ คือการอุทิศตนเองให้แก่การรับใช้พระเจ้า พร้อมด้วยพันธสัญญาว่าเราจะใช้พระนิเวศน์นี้ในวิธีที่พระองค์ตั้งพระทัยไว้”⁷⁴

“จงรักษาพระบัญญัติ” ท่านกระตุ้นเตือน “จงเดินอยู่ในความสว่าง อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ จงแน่วแน่ต่อพันธสัญญาทุกข้อและพันธะรับผิดชอบ แล้วพระเจ้าจะประทานพรท่านมากเกินกว่าที่ท่านวาดฝันไว้”⁷⁵

โดยการอ้างอิงคำพูดประธานบริคัม ยังก์ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี พรรณนาถึงอิทธิพลและความเป็นผู้นำของประธานสมิธว่า “ประธานบริคัม ยังก์กล่าวดังนี้ ‘หากเราดำเนินชีวิตตามศาสนาที่บริสุทธิ์ของเราและให้พระวิญญาณปกครอง เราจะไม่เป็นคนเฉื่อยชาหรือโง่เขลา แต่เมื่อร่างกายเข้าใกล้จุดจบ พระวิญญาณจะทรงจับจิตวิญญาณอันยั่งยืนไว้อย่างมั่นคงกว่าเดิมหลังมาน ทรงแจกจากห้วงลึกของแหล่งน้ำนัรันดร์แห่งชีวิตที่ส่องประกายอัญมณีของพระปรีชาญาณ โอบล้อมร่างที่บอบบางและอ่อนล้าด้วยรัศมีแห่งปัญญาที่ไม่มีวันดับสูญ’

“เราเป็นพยานอีกครั้งว่า ขณะที่เราสนทนาเรื่องสำคัญอย่างยิ่งยวด—การตัดสินใจควรกระทำโดยประธานศาสนจักรเท่านั้น แล้วเราจะเห็นปัญญาอันเฉิดฉายมาสู่ความสว่างเมื่อท่าน [ประธานสมิธ] กล่าวอย่างไม่มีข้อสงสัยเกินกว่าความเข้าใจของท่านเองว่าท่านได้รับการเปิดเผยจากส่วนลึกของจิตวิญญาณท่าน”⁷⁶

“ได้รับเรียกจากพระเจ้า... สู่งานอื่น ๆ ที่ยิ่งใหญ่กว่า”

วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ.1971 เจสซี อีแวนส์ ถึงแก่กรรมทิ้งให้ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เป็นม่ายอีกเป็นครั้งที่สาม ด้วยเหตุนี้ ประธานสมิธจึงย้ายไปอยู่กับอามีเลีย แมคคองกี บุตรสาว กับบรูซ สามีของเธอ บุตรชิดาคคนอื่น ๆ ของท่าน

ผลัดกันมาเยี่ยมและพาท่านไปนั่งรถเล่น ท่านยังคงไปทำงานทุกวันทำการ เข้าร่วมการประชุมและเดินทางไปทำกิจธุระของศาสนจักร

วันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ.1972 ประธานสมิทออกจากที่ทำงานชั้นที่สองของอาคารสำนักบริหารงานศาสนจักรในช่วงเย็น พร้อมด้วยดี. อาร์เธอร์ เฮย์คอค เลขาธิการ ท่านไปที่สำนักงานของนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ซึ่งท่านเคยทำงานที่นั่นก่อนเป็นประธานศาสนจักร ท่านประสงค์จะทักทายทุกคนที่รับใช้ที่นั่น หลังจากจับมือพวกเขาแล้ว ท่านลงไปชั้นล่างของอาคารเพื่อจับมือกับฝ่ายประชาสัมพันธ์และคนอื่น ๆ ที่ทำงานในพื้นที่นั้นเพื่อแสดงความขอบคุณ นี่คือวันสุดท้ายของท่านที่สำนักงาน

วันอาทิตย์ที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ.1972 เพียง 17 วันก่อนวันเกิดปีที่ 96 ของท่าน ท่านเข้าร่วมการประชุมสี่ระลึกที่วอร์ดบ้านของท่าน ต่อมาในตอนบ่าย ท่านไปเยี่ยมโจเซฟิน บุตรคนแรกของท่าน กับเรย์โนลด์ส บุตรชายท่าน คำวันนั้น ขณะนั่งเก้าอี้ตัวโปรดในบ้านแมคคองกี ท่านจากไปอย่างสงบ ดังที่บุตรชายของท่านกล่าวในเวลาต่อมาว่า ประธานสมิทได้รับ “เรียกจากพระเจ้าผู้ที่ท่านรักมากและรับใช้ในงานอื่น ๆ ที่ใหญ่กว่าเป็นอย่างดีในสวนองุ่นนิรันดร์ของพระองค์”⁷⁷

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ซึ่งรับใช้เป็นอัครสาวกอาวูโซบนแผ่นดินโลก ไปเยี่ยมบ้านแมคคองกีเมื่อทราบข่าวมรณกรรมของประธานสมิท ท่าน “เดินไปที่เตียงอย่างเงียบ ๆ แล้วคุกเข่าลง ท่านกุมมือข้างหนึ่งของประธานสมิท และอยู่ในท่านั้นเป็นเวลานาน ไม่พูด ไม่ได้สวดอ้อนวอนหรือพินิจใคร่ตรองแต่อย่างใด จากนั้น ท่านลุกขึ้นเพื่อแสดงความเสียใจกับครอบครัว ชื่นชมบิดาของพวกเขา และกล่าวเตือนพวกเขาว่าพวกเขาควรให้เกียรติประธานสมิทโดยการดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร”⁷⁸

คำสดุดีแด่ “บารุชผู้อุทิศตนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”

ณ พิธีศพของประธานสมิท ประธานเฮ็น. เอลดอน แทนเนอร์กล่าวถึงท่านว่าเป็น “บารุชผู้อุทิศตนของพระเจ้าผู้รับใช้ทั้งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเพื่อนผู้รับใช้อย่างสมเกียรติ ท่านนำด้วยแบบอย่างของท่านไม่ว่าจะเป็นครอบครัวและทุกคนที่ท่านได้รับเรียกให้ดูแล เป็นบุคคลท่านหนึ่งที่สามารถกล่าวได้อย่างสุจริตใจว่าท่านเป็นบารุชที่ไม่มีมารยาและไม่มีความหยิ่งจองหอง สิ่งที่ไม่มีความกล้าถึงท่านได้เลย” ประธานแทนเนอร์ให้ข้อสังเกต “คือท่าน ‘รักการชมของมนุษย์มากกว่าการชมของพระเจ้า’ [ยอห์น 12:43]”⁷⁹

ประธานสภาโรลด์ บี. ลี กล่าวว่า “บราเดอร์แทนเนอร์กับข้าพเจ้ารักนุรุษท่านนี้มาเป็นเวลาสองปีครึ่ง ไม่ใช่การเสแสร้ง ท่านมอบความรักให้เพราะท่านรักเรา และเรายืนเคียงข้างท่าน ขณะที่ท่านยืนเคียงข้างเราและไว้วางใจเรา”⁸⁰

หนังสือพิมพ์ที่เคยวิพากษ์วิจารณ์ประธานสมิธและเคยมีข้อกังขาต่อการเรียกท่านเป็นอัครสาวกสิบสองตั้งแต่แรกตลอดช่วง 60 ปี บัดนี้ ได้จัดพิมพ์คำสดุดีต่อไปนี้ “โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ นุรุษผู้เคร่งครัดในการอุทิศตนให้แก่ความเลื่อมใสศรัทธา ทว่าละเอียดอ่อนต่อความต้องการที่จำเป็นยิ่งของผู้คนในทุกหนแห่ง ให้คำปรึกษาอันชาญฉลาดแก่เพื่อนร่วมงาน คุณเลศรอบครวัด้วยความรักและเชิดชูความเป็นผู้นำต่อหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ ของศาสนจักร ขอแสดงความอาลัยแต่เกียรติคุณของท่านจะเป็นที่ระลึกถึงด้วยความเคารพยกย่องเหนือสิ่งใด”⁸¹

บางทีคำสดุดีที่มีความหมายมากที่สุดคือคำกล่าวของสมาชิกในครอบครัวบรูซ อาร์. แมคคองกี บุตรเขยของประธานสมิธ พรณนาว่าท่าน “เป็นบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า อัครสาวกของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าสูงสุด และเหนือสิ่งอื่นใด ท่านเป็นบิดาแห่งอิสราเอล!” เอ็ดเดอร์แมคคองกีพยากรณ์ดังนี้ “ในอีกหลายปีที่จะมาถึง เสียงของท่านจะกล่าวจากภัสสมรฐีเมื่ออนุชนที่ยังไม่เกิดมาได้เรียนรู้หลักคำสอนของพระกิตติคุณจากงานเขียนของท่าน”⁸²

ขณะที่ศึกษาหนังสือเล่มนี้ คำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธจะช่วยให้คำประกาศนั้นมีสัมฤทธิ์ผล เสียงของท่านจะ “กล่าวจากภัสสมรฐี” แก่ท่าน เมื่อท่าน “ได้เรียนรู้หลักคำสอนของพระกิตติคุณ”

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี “Believe His Prophets” *Ensign*, พฤษภาคม ค.ศ. 1992 หน้า 52
2. โธมัส เอส. มอนสัน ใน “News of the Church,” *Ensign*, พฤษภาคม ค.ศ. 1996 หน้า 110
3. บรูซ อาร์. แมคคองกี “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 29
4. จูเลีย แลมบ์สัน สมิธ, ในโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 52
5. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 65
6. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 51
7. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 57
8. ใน Conference Report, เม.ย. 1930 หน้า 91
9. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 62
10. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 71–72

11. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน Conference Report ต.ค. 1970 หน้า 92
12. ดู โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 73–74; ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 52–53
13. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 75
14. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 79
15. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 80
16. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 81
17. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 82
18. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 83
19. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 90
20. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 117; ดู หน้า 116 ด้วย
21. โจเซฟ เอฟ. สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116
22. ลูอิส เชิร์ทลiffe ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 112–113
23. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113
24. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 96
25. ลูอี สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113–114
26. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 92
27. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 115
28. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91
29. ใน ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 124
30. ดู โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 152–153
31. ดู *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 113
32. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 160
33. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162
34. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 169
35. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 174–176
36. ใน Conference Report, ต.ค. 1910 หน้า 39
37. ใน Conference Report, ต.ค. 1919 หน้า 88–89
38. ลูอีส ซี. เทต, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 176
39. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 162
40. เอเลง สมิท ใน ไบรอัน เอส. อิงค์ลิช, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, มิถุนายน ค.ศ. 1932, 459
41. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 14
42. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 234
43. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 15
44. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 237
45. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 188–189
46. เพลงสวด (ภาษาอังกฤษ) บทเพลงที่ 127
47. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 242–243
48. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249
49. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ ใน *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 275
50. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 251–258
51. ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 278–279
52. มาร์ธา ไทรอนโด แอนเดอร์สัน, *A Cherry Tree Behind the Iron Curtain* (1977), 32

ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของโจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ

53. เซอร์รี่ แอล. ดิว *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 204
54. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 282–283
55. ดู *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 315
56. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ ใน *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 332
57. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 287–288
58. เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, “A Man without Guile,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 33
59. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 28
60. โควรัมอัครสาวกสิบสอง, “President Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, กรกฎาคม 1956 หน้า 495
61. เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน ใน เซอร์รี่ แอล. ดิว, *Ezra Taft Benson*, 411
62. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Spirit Beareth Record,” *Ensign*, มิถุนายน ค.ศ. 1971 หน้า 87
63. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ ใน “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971, ปกในและหน้า 1
64. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, กรกฎาคม ค.ศ. 1972 หน้า 27
65. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (Jan. 12, 1971), 2
66. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “The Plan of Salvation,” *Ensign*, พ.ย. 1971 หน้า 5
67. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “To Know for Ourselves,” *Improvement Era*, มี.ค. 1970 หน้า 3
68. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, ส.ค. 1971 หน้า 7
69. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, มิถุนายน ค.ศ. 1971 หน้า 49
70. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, ม.ค. 1971 หน้า 4
71. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “ฉันรู้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 27
72. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, ก.ย. 1971 หน้า 40
73. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, ใน Conference Report ต.ค. 1970 หน้า 92
74. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ ใน “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, มี.ค. 1972 หน้า 6
75. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ, “Counsel to the Saints and to the World,” 27
76. ฮาโรลด์ บี. ลี, “The President—Prophet, Seer, and Revelator,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 35
77. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” 24
78. ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 495
79. เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, “A Man without Guile,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 32
80. ฮาโรลด์ บี. ลี, “The President—Prophet, Seer, and Revelator,” 39
81. *Salt Lake Tribune*, 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1972 หน้า 12
82. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” 24, 27

พระบิดาในสวรรค์ของเรา

“ข้าพเจ้าปรารถนาจะเตือนท่านถึงพระลักษณะ
และรูปแบบในการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า
เพื่อท่านอาจนมัสการพระองค์ในวิถียุทธศาสตร์และความจริง
เพื่อรับพรทั้งปวงจากพระกิตติคุณของพระองค์”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทอัศจรรย์ใจกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคนั้น “ความก้าวหน้าอย่างมากเกิดจากความรู้ในด้านกลศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ การผ่าตัด และด้านอื่น ๆ” ท่านกล่าว “มนุษย์สร้างกล้อจตุรบาทที่ยอดเยี่ยมซึ่งสามารถมองเห็นกาแล็กซีที่ซ่อนอยู่ พวกเขาค้นพบโลกอันไพศาลของจุลินทรีย์ โดยการใช้กล้องจุลทรรศน์... พวกเขาค้นพบวิธีควบคุมโรค... พวกเขาประดิษฐ์เครื่องจักรที่ละเอียดอ่อนกว่าการสัมผัสของมนุษย์ มองเห็นได้ไกลกว่าสายตามนุษย์ พวกเขาควบคุมสารและสร้างเครื่องจักรกลที่เคลื่อนย้ายภูเขาได้ และอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่พวกเขาทำไว้ซึ่งมีมากมายเกินจะบรรยาย ไข้แล้ว นี่ก็ยุคที่วิเศษ” อย่างไรก็ตาม ท่านกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มอีกอย่างหนึ่งที่ท่านมองเห็นในโลก ท่านเป็นห่วงว่า “การค้นพบและงานประดิษฐ์ทั้งหมดนี้ไม่ได้นำมามนุษย์ให้ใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น! ไม่ได้สร้างสรรค์จิตใจพวกเขาให้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนและวิถียุทธศาสตร์ของการกลับใจ แต่กลับนำการกล่าวโทษมาสู่พวกเขา... ศรัทธาไม่ได้เพิ่มขึ้นในโลก รวมทั้งความชอบธรรมหรือการเชื่อฟังพระเจ้า”¹

ขณะที่โลกยังทวีความไม่ใส่ใจพระเจ้า ประธานสมิทกลับแสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดที่ท่านมีต่อพระบิดาในสวรรค์ หลานชายคนหนึ่งของท่านเล่าว่า “คุณแม่ทำอาหารเก่งมาก และคุณแม่ผมมารับประทานอาหารที่บ้านบ่อย ๆ คุณพ่อผมมักจะขอให้ท่านสวดอ้อนวอนให้พรอาหาร การสวดอ้อนวอนของท่านแสดงความเป็นส่วนตัวเสมอ—ราวกับว่ากำลังพูดคุยกับเพื่อนคนหนึ่ง”²

โดยผ่านนิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ “ความรู้ที่แท้จริง
เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า” ได้รับการฟื้นฟู

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

1

เริ่มจากนิมิตแรกของโจเซฟ สมิท ความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้านที่ได้รับการฟื้นฟูในสมัยของเรา

ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างมากต่อนิมิตแรก ที่พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อศาสดาพยากรณ์วัยหนุ่มและฟื้นฟูความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้านให้มนุษย์อีกครั้ง³

นี่เป็นที่จดจำว่าโลกของชาวคริสต์ทั้งหมดในปี 1820 สูญเสียหลักคำสอนที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า ความจริงอันเรียบง่ายซึ่งเป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มชัดโดยอัครสาวกและวิสุทธิชนสมัยโบราณได้สาบสูญไปในความลึกลับของโลกที่ละทิ้งความเชื่อ ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณทั้งหมดและอัครสาวกของพระเยซูคริสต์มีความเข้าใจอันแจ่มชัดว่าพระบิดาและพระบุตรทรงเป็นพระอัครบิดรที่แยกกันตามที่พระคัมภีร์ของเราสอนไว้อย่างชัดเจนมาก โดยการละทิ้งความเชื่อ ความรู้นี้จึงสาบสูญไป... พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้านกลายเป็นพระเจ้าที่ลึกลับ ทั้งพระบิดาและพระบุตรได้รับการพิจารณาโดยไม่มี ความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าทรงเป็นวิญญาณเดียวกัน ไม่มีร่างกาย อวัยวะหรือความปรารถนา การเสด็จมาของพระบิดาและพระบุตรวางพยานจากสวรรค์ไว้บนแผ่นดินโลก ผู้ที่สามารถใช้ความรู้ฟื้นฟูให้โลกทราบถึงพระลักษณะอันแท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้าน⁴

นิมิต [แรก] ของโจเซฟ สมิททำให้เป็นที่กระจ่างว่าพระบิดาและพระบุตรทรงเป็นพระอัครบิดรที่แยกกัน ทรงมีพระวรกายที่จับต้องได้เหมือนร่างกายมนุษย์ ท่านได้รับการเปิดเผยต่อมาด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นรูปกายที่เป็นวิญญาณซึ่งแยกกันจากพระบุคลิกลักษณะของพระบิดาและพระบุตร [ดู คพ. 130:22] ความจริงซึ่งสำคัญที่สุดทำให้โลกระส่ำระสาย แต่เมื่อเราพิจารณาคำบรรยายอันแจ่มชัดของงานเขียนศักดิ์สิทธิ์ นี่คือนิยามที่แท้จริงอันน่าทึ่งและยอดเยี่ยมที่สุดที่มนุษย์บิดเบือนไป พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “พระบิดาทรงยิ่งใหญ่กว่าเรา” [ยอห์น 14:28] และหลังการฟื้นคืนพระชนม์พระองค์ทรงเชื้อเชิญสานุศิษย์ให้กล่าวพระองค์ดูว่านี่คือพระองค์ และตรัสว่า “เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่ท่านเห็นว่าเรามี” [ลูกา 24:39] อัครสาวกเข้าใจอย่างชัดเจนถึงรูปกายของพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพวกท่านอ้างถึงในศาสนของพวกท่านเสมอ และเปาโลแจ้งความจริงแก่ชาวเมืองโครินธ์ว่าเมื่อทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจพระบิดา “เมื่อนั้นพระบุตรพระองค์เองก็จะทรงอยู่ใต้อำนาจพระเจ้า ผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจพระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง” [1 โครินธ์ 15:28]

โจเซฟ สมิทเห็นพระบิดาและพระบุตร ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเป็นพยานได้ด้วยความรู้โดยส่วนตัวว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง ซึ่งในนั้นเราอ่านว่า “พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” [ปฐมกาล 1: 27] สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้ มิใช่ความหมายอันลึกลับหรือเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมา¹

2

การใช้ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและการนมัสการพระองค์ เราต้องมีความเข้าใจถึงพระคุณลักษณะของพระองค์

การเปิดเผยอย่างหนึ่งบอกเราว่าหากเราต้องรับรัศมีภาพในพระคริสต์ เหมือนพระองค์อยู่ในพระบิดา เราต้องเข้าใจและทราบทั้งวิธีนมัสการและสิ่งที่เรานมัสการ (ดู คพ. 93:19–20)

ข้าพเจ้าปรารถนาจะเตือนท่านถึงพระลักษณะและรูปแบบในการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อที่ท่านอาจนมัสการพระองค์ในวิญญูญาณและในความจริงเพื่อรับพรทั้งปวงแห่งพระกิตติคุณของพระองค์

เราทราบว่าเรารู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าโดยการเปิดเผยเท่านั้น เราจะเข้าใจพระลักษณะของพระองค์ได้โดยสิ่งที่เปิดเผยต่อเรา มิฉะนั้นเราจะไม่มีทางรู้ได้เลย เราต้องไปหาพระคัมภีร์—ไม่ใช่ไปหานักวิทยาศาสตร์หรือนักปรัชญา—หากเราต้องเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า อันที่จริง คำพยากรณ์สำคัญของยอห์นเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณโดยเทพองค์หนึ่งที่เหาะไปในสวรรค์กล่าวว่าสิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นเพื่อมนุษย์จะมาสู่ความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงและเรียนรู้ว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ . . . จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” (วิวรณ์ 14:7) อีกนัยหนึ่ง การเริ่มต้นด้วยการฟื้นฟูพระกิตติคุณในสมัยการประทานนี้ มนุษย์จะได้รับเรียกอีกครั้งให้นมัสการและรับใช้พระผู้สร้างของพวกเขาแทนแนวคิดผิด ๆ เรื่องพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แพร่หลายอยู่ในโลก

ในทุกยุคทุกสมัย ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าได้รับเรียกให้ต่อต้านการนมัสการแบบผิด ๆ และประกาศความจริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ในสมัยอิสราเอลโบราณ มีบางคนที่มีศรัทธารูปเคารพและเทพเจ้านอกศาสนา อิสยาห์ถามว่า “ท่านทั้งหลายจะเปรียบพระเจ้าเหมือนกับใคร หรือเปรียบพระองค์คล้ายกับอะไร

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือ? ท่านเคยได้ยินไม่ใช่หรือ? พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเนื่องนิศัย เป็นผู้สร้างที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ทรงอ่อนเปลี้ยหรือเหน็ดเหนื่อย ความเข้าใจของพระองค์ก็เหลือจะหยั่งรู้ได้” (อิสยาห์ 40:18, 28)

โลกส่วนใหญ่ทุกวันนี้ไม่มีความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า แม้แต่ใน [ศาสนจักร] ก็ยังมีคนที่ยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงพระสัตภาวะอันทรงรัศมีภาพผู้ทรงเป็นพระบิดานิรันดร์ของเรา สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่มีความรู้นี้ เราอาจกล่าวได้ว่า “เหตุใดท่านจึงจำกัดรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าไว้ หรือเหตุใดท่านจึงควรคาดหวังว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่น้อยกว่าที่ทรงเป็นอยู่ ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือ ท่านเคยได้ยินมาไม่ใช่หรือว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเนื่องนิศัย พระผู้สร้างสุดปลายแผ่นดินโลก ทรงเป็นอนันต์และนิรันดร์ พระองค์ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง ทรงมีอำนาจทั้งปวง และทรงมีอำนาจการปกครองทั้งปวง พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง และทุกสิ่งอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์”

ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 20 ซึ่งแนะนำศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้วางระเบียบศาสนจักรอีกครั้งในสมัยการประทานนี้ เรามิ้อสรุปซึ่งได้รับการเปิดเผยถึงหลักคำสอนแห่งความรอดในเบื้องต้น การเปิดเผยเกี่ยวกับพระเจ้ากล่าวไว้ดังนี้ “... มีพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์, ผู้ทรงเป็นอนันต์และเป็นนิรันดร์, จากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันผู้ไม่เปลี่ยนแปลง, ผู้รังสฤษฎ์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่อยู่ในั้น” (คพ. 20:17) . . .

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเรา พระองค์ทรงเป็นพระสัตภาวะซึ่งมนุษย์ได้รับการสร้างตามรูปลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนัง และกระดูกสัมผัสได้ดังของมนุษย์ (คพ. 130:22) พระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่แท้จริงและเป็นส่วนตัวของวิญญาณมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และผู้ทรงสรรพวิชาญาณ พระองค์ทรงมีพระพลาณภาพ และพระปรีชาญาณทั้งปวง ความดีพร้อมของพระองค์ประกอบด้วยความรู้ทั้งปวง ศรัทธาหรือเดชานุภาพทั้งปวง ความยุติธรรมทั้งปวง วิจารณญาณทั้งปวง ความเมตตาทั้งปวง ความจริงทั้งปวง และความสมบูรณ์แบบแห่งพระคุณลักษณะทั้งปวงของความ เป็นพระผู้เป็นเจ้า . . . หากเราต้องมีศรัทธาอันดีพร้อมนั้นเพื่อรับชีวิตนิรันดร์ เราต้องเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าในฐานะผู้ทรงครอบครองความเพียบพร้อมของพระอุปนิสัยและพระคุณลักษณะทั้งปวง ข้าพเจ้ากล่าวเช่นกันว่าพระองค์ทรงเป็นพระสัตภาวะนิรันดร์และหาที่สิ้นสุดมิได้ และในฐานะพระสัตภาวะที่ไม่เปลี่ยน-

เปล่ง พระองค์ทรงครอบครองเดขานูภาพและพระคุณลักษณะอันดีพร้อมจากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ ซึ่งหมายถึงจากนิรันดรสู่นิรันดร⁶

เราทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นพระอติรูปผู้สูงส่งและทรงรัศมีภาพ ผู้ทรงมีเดขานูภาพทั้งปวง อานุภาพทั้งปวง อำนาจการปกครองทั้งปวง และพระองค์ทรงทราบสิ่งทั้งปวง เราเป็นพยานว่า โดยผ่านพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของโลกนี้และโลกหลายโลกนับไม่ถ้วน⁷

3

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระสัตภาวะและพระบิดาของวิญญูณเรา

เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญูณของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา... เราเป็นสมาชิกครอบครัวของพระองค์... เราเคยพำนักอยู่กับพระองค์เป็นเวลานานในชีวิตก่อนเกิดของเรา... พระองค์ทรงสถาปนาแผนแห่งความก้าวหน้าและแผนแห่งความรอดซึ่งจะทำให้เราเจริญก้าวหน้าจนกว่าเราจะเป็นเหมือนพระองค์ หากเราซื่อสัตย์และแน่วแน่ในทุกสิ่ง⁸

ในพระคัมภีร์สอนเราว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดานิรันดรของเราจริงแท้แน่นอน และไม่ไขความหมายของการเสกสรรค์ปั้นแต่งขึ้นมา พระคำรัสที่พระผู้ไถ่ตรัสกับมารีย์ใกล้คู่มองค์ฝั่งพระศพซึ่งพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์และมีชัยชนะเหนือความตาย พิเศษสุดและมีความหมายอันล้ำเลิศ “อย่าหวังเห็นยิวเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่าเรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน” [ยอห์น 20:17] ในพระคำรัสเหล่านี้ความจริงของความเป็นพระบิดาของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการประกาศอย่างเฉียบขาดโดยพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ ผู้ทรงประกาศว่าพระองค์คือพี่ชายของเราและเรามีพระบิดานิรันดรองค์เดียวกัน⁹

ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าและกฎต่าง ๆ ของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูในยุคสมัยของเราและเราที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระสัตภาวะและไม่เป็นตามที่คนนอกศาสนากล่าวว่า “ความสับสน [ความโกลาหล] ของกฎหลังไหลมาราวกับหมอกในจักรวาล” ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่เราทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาในสวรรค์ พระบิดาของวิญญูณ

ภาพโมเสสกำลังมองไปยังแผ่นดินแห่งคำสัญญา ท่านได้รับนิมิตซึ่งในนิมิต
นั้นท่านได้เรียนรู้เรื่องงานและรัศมีภาพของพระเจ้า

เราและพระองค์ทรงสถาปนากฎเพื่อเราจะเจริญก้าวหน้าจนเป็นเหมือนพระองค์
ได้ และข้าพเจ้าขอพระทัยที่เราทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระสัตถภาวะนิรันดร
และหาที่สิ้นสุดมิได้ ผู้ทรงทราบทุกสิ่ง ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวง และความก้าว
หน้าของพระองค์มีอาจได้รับความรู้หรืออำนาจมากไปกว่านี้ ไม่มีความคิดพร้อม
เกินไปกว่านี้แล้วในพระคุณลักษณะของความเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พระองค์ แต่ในการเพิ่มพูนและทวีคูณแห่งอาณาจักรของพระองค์¹⁰

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงสนพระทัยเราแต่ละคน

ข้าพเจ้านึกถึงถ้อยคำที่กล่าวไว้ในไข่มุกอันล้ำค่า ในนิมิตของโมเสส ซึ่งทำให้ไว้ขณะที่โมเสสถูกนำไปยังภูเขาสูงยิ่งท่านเห็นพระผู้เป็นเจ้าอยู่ตรงหน้าและพูดกับพระองค์ พระเจ้าทรงแสดง “หัตถศิลป์จากพระหัตถ์ของพระองค์” แก่โมเสส โมเสสเห็นโลก และลูกหลานทั้งปวงของมนุษย์จนถึงอนุชนรุ่นสุดท้าย [ดู โมเสส 1:1-8, 27-29]

และพระเจ้าทรงตรัสแก่โมเสสว่า

“เพราะคุณดี, มีหลายโลกที่สูญสิ้นไปโดยคำแห่งอำนาจของเรา, และมีมากมายที่ตั้งอยู่เดี๋ยวนี้, และมีนับไม่ถ้วนสำหรับมนุษย์; แต่เรานับสิ่งทั้งปวงไว้สำหรับเรา, เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของเราและเรารู้จักมัน.

“และเหตุการณ์ใดบังเกิดขึ้นคือโมเสสทูลพระเจ้า, โดยกล่าวว่า: ขอทรงเมตตาผู้รับใช้ของพระองค์เถิด, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, และทรงบอกข้าพระองค์เกี่ยวกับแผ่นดินโลกนี้, และผู้อยู่อาศัยในนั้น, และฟ้าสวรรค์ด้วย, และจากนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จะพอใจ.

“และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งกับโมเสส, โดยตรัสว่า: ฟ้าสวรรค์นั้น, มีมากมาย, และไม่สามารถนับได้สำหรับมนุษย์; แต่นับไว้สำหรับเรา, เพราะมันเป็นของเรา.” [โมเสส 1:35-37]

...ข้าพเจ้าคิดว่าแม้จะมีโลกอยู่มากมายนับไม่ถ้วนและความมหิมาของโลกจำนวนมากมาย แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่จะบรรลุเป้าหมายมิใช่เป้าหมายโดยตัวของมันเอง พระบิดาทรงสร้างโลกทั้งหลายเพื่อจุดประสงค์ให้เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์—ทรงวางบุตรธิดาของพระองค์ไว้ที่นั่น หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 76 บอกเราว่า โดยผ่านพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า “โลกต่าง ๆ สร้างขึ้นมาและเคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า” [คพ. 76:24]

เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์เหล่านี้ จากที่ข้าพเจ้าอ่านและจากการเปิดเผยอื่น ๆ ที่มาจากพระเจ้า ว่ามนุษย์สำคัญที่สุดในการสร้างทั้งหมดของพระบิดา ในนิมิตเดียวกันนี้ที่ประทานแก่โมเสส พระบิดาตรัสว่า “และดังแผ่นดินโลกหนึ่งจะสูญสิ้นไป, และฟ้าสวรรค์ของมันฉันใด แม้ฉันนั้นแผ่นดินโลกใหม่จะอุบัติ; และไม่มีที่สิ้นสุดกับงานของเรา, ไม่ทั้งกับถ้อยคำของเรา. เพราะคุณดี, นี่คืองานของเรา

และรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” [โโมเสส 1:38-39]

จากข้อความนี้และข้อความอื่นในพระคัมภีร์ ข้าพเจ้ากล่าว เราเรียนรู้ว่างานอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาคือการทำให้บุตรธิดาแต่ละคนได้รับความรอดเป็นรางวัลซึ่งรางวัลแต่ละอย่างประทานให้ตามงานของเขา ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างที่สุดว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงสนพระทัยจิตวิญญาณ—หนึ่งจิตวิญญาณของบุตรธิดาของพระองค์—มากกว่าบิดาท่างโลกคนหนึ่งจะมีให้แก่บุตรคนหนึ่งของเขาได้ ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรานั้นยิ่งใหญ่กว่าความรักที่บิดาท่างโลกมีต่อบุตรธิดาของเขา¹¹

5

พระบิดาบนสวรรค์ทรงกันแสงให้แก่บุตรธิดาของพระองค์ที่ไม่เชื่อฟัง

เราทราบว่าเมื่อพระเจ้ารับสั่งกับเอโนคพลางแสดงให้ท่านเห็นประชาชาติต่าง ๆ ของแผ่นดินโลกและทรงอธิบายถึงลักษณะของการลงโทษที่อาจเกิดกับพวกเขา เพราะการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าทรงกันแสงและแสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายด้วยน้ำพระเนตรเพราะความไม่เชื่อฟังของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เอโนคประหลาดใจและคิดว่านี่เป็นเรื่องแปลกที่พระเจ้าทรงกันแสงได้

ข้อความนี้กล่าวว่า

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ พระผู้เป็นเจ้าของสวรรค์ทอดพระเนตรพวกที่เหลืออยู่ของผู้คน, และพระองค์ทรงกันแสง; และเอโนคกล่าวคำพยานถึงเรื่องนี้, โดยกล่าวว่า: โฉนสวรรค์จึงรู้ว่าให้, และหลังน้ำตาของพวกเขาให้ไหลรินดังสายฝนบนภูเขา?

“และเอโนคทูลพระเจ้า: โฉนพระองค์จะทรงกันแสงได้, โดยเห็นว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์, และดำรงอยู่จากชั่วนิรันดร์ถึงชั่วนิรันดร์?

“และหากอยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะนับอนุภาคทั้งหลายของแผ่นดินโลกได้, แท้จริงแล้ว, แผ่นดินโลกนับล้าน ๆ เฉกเช่นโลกนี้, ก็ยังไม่ถือว่านี่คือการเริ่มต้นจำนวนงานสร้างทั้งหลายของพระองค์; และม่านทั้งหลายของพระองค์ยังคงกางกันไว้; ทว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น, และพระอูระของพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น; และพระองค์ทรงเที่ยงธรรมด้วย, พระองค์ทรงมีพระเมตตาและพระกรุณาตลอดกาล” [ดู โโมเสส 7:28-30]

และพระเจ้าตรัสตอบว่า “. . . จงดูพี่น้องเหล่านี้ของเจ้า; พวกเขาคือหัตถศิลป์จากมือเราเอง, และเราให้ความรู้แก่พวกเขา, ในวันที่เราสร้างพวกเขา; และในสวนแห่งเอเดน, เราให้สิทธิ์เสรีของมนุษย์แก่เขา;

“และแก่พี่น้องเจ้าเรากล่าว, และให้บัญญัติไว้ด้วย, ว่าพวกเขาจะรักกัน, และว่าพวกเขาจะเลือกเรา, พระบิดาของพวกเขา; แต่ดูเถิด, พวกเขาปราศจากความรัก, และพวกเขาเกลียดชังสายโลหิตของตนเอง” [โมเสส 7:32–33]

นี่คือเหตุผลที่ว่าเหตุใดพระเจ้าทรงกันแสงและเหตุใดสวรรค์จึงร่ำไห้

พี่น้องชายคนหนึ่งเคยถามข้าพเจ้าครั้งหนึ่งว่าคนคนหนึ่งจะมีความสุขอย่างแท้จริงในอาณาจักรซีเลสเชียลได้หรือไม่หากลูกคนหนึ่งของเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในนั้น ข้าพเจ้าบอกเขาว่าข้าพเจ้าคิดว่าใครก็ตามที่โศกเศร้าจนถึงขนาดที่ลูกคนหนึ่งเข้าไปในอาณาจักรซีเลสเชียลไม่ได้แน่นอนว่าเขาจะรู้สึกเสียใจเพราะสภาพนั้น และนั่นคือสภาพที่พระบิดาในสวรรค์ทรงรู้สึก ไม่ใช่บุตรธิดาของพระองค์ทุกคนมีค่าควรต่อรัศมีภาพซีเลสเชียล หลายคนจำต้องทนทุกข์กับพระพิโรธของพระองค์เพราะการล่วงละเมิดของพวกเขา สิ่งนี้ทำให้พระบิดาและทั้งฟ้าสวรรค์โทมัสสร้างให้ พระเจ้าทรงทำงานตามกฎธรรมชาติ มนุษย์ต้องได้รับการไถ่ตามกฎและรางวัลของเขาต้องขึ้นอยู่กับกฎของความยุติธรรม เพราะฉะนั้นพระเจ้าจะไม่ประทานรางวัลแก่มนุษย์ที่ไม่คู่ควร แต่จะประทานรางวัลแก่มนุษย์ตามงานของพวกเขา

. . . ข้าพเจ้าอึ้งอัมเมอใจที่พระบิดาในสวรรค์จะทรงช่วยมนุษย์ทั้งปวงให้รอดและประทานรัศมีภาพซีเลสเชียลแก่พวกเขา แม้ความสมบูรณ์แห่งความสูงส่ง หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ แต่ในเมื่อพระองค์ประทานสิทธิ์เสรีแก่มนุษย์ จึงจำเป็นที่มนุษย์ต้องเชื่อฟังความจริงตามที่เปิดเผยไว้เพื่อรับความสูงส่งของคนชอบธรรม¹²

6

**พระบิดาในสวรรค์ทรงเตรียมทางแห่งการไถ่เพื่อให้
เราสามารถกลับคืนสู่ที่ประทับของพระองค์**

เมื่ออาดัมอยู่ในสวนเอเดน ท่านอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาของเรา. . . หลังจากที่ท่านถูกขับออกจากสวนเอเดน สภาพการณ์จึงเปลี่ยนไป อาดัมถูกขับออกจากที่ประทับของพระบิดาเพราะการล่วงละเมิดของท่าน พระคัมภีร์กล่าวว่าท่านตายทางวิญญาณ—สิ่งนี้ทำให้ท่านออกห่างจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า¹³

ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงรับอำนาจจากพระบิดาเพื่อไถ่มนุษย์จากความตายทางร่างกายและทางวิญญาณที่การตกของอาดัมนำเข้ามาในโลก¹⁴

มีทางเดียวเท่านั้นสำหรับการไถ่ ทางเดียวที่การชดเชยนั้นทำให้วิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายอีกครั้ง นั่นคือโดยการชดใช้อื่นไม่มีขอบเขต และการนี้ต้องอาศัยพระสัจภาวะอันไม่มีที่สิ้นสุด ผู้ที่ไม่ได้อยู่ได้อาณัติของความตาย ทว่า มีอำนาจที่จะตายและมีอำนาจเหนือความตายเช่นกัน ดังนั้น พระบิดาในสวรรค์ของเราจึงทรงส่งพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์มายังโลกพร้อมด้วยพระชนม์ชีพในพระองค์เอง และเพราะพระองค์ [พระเยซูคริสต์] ทรงมีพระมารดาที่มีเลือดในเส้นเลือดของเธอ พระองค์จึงมีอำนาจที่จะสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงสามารถพลีพระวรกายแก่ความตายและนำกลับมาได้อีกครั้ง ข้าพเจ้าขออ่านพระคำรัสขของพระองค์ดังนี้ “เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก

“ไม่มีใครชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตตามที่เรารักใจเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะสละชีวิตนั้นและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก คำกำชับนี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:17-18)¹⁵

พระบิดาในสวรรค์ไม่ทรงมีจุดมุ่งหมายที่จะปล่อยให้มนุษย์ใช้ประสาทสัมผัสคลำหาทางของพวกเขามืดโดยไม่มีแสงสว่างนำทางพวกเขา แล้วคาดหวังให้พวกเขาค้นหาทางกลับสู่อาณาจักรและที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์ภายใต้สภาพดังกล่าว นั่นไม่ใช่วิถีของพระเจ้า หลายยุคหลายสมัยนับจากกาลเริ่มต้นลงมา พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงมีน้ำพระทัยต่อบุตรธิดาของพระองค์และเต็มพระทัยที่จะประทานการนำทางแก่พวกเขา นับตั้งแต่ยุคต้น ๆ สวรรค์เปิดออกพระเจ้าทรงส่งผู้ส่งสารจากที่ประทับของพระองค์ลงมาแต่งตั้งผู้รับใช้จากสวรรค์มนุษย์ที่ดำรงสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตได้รับมอบหมายให้สอนหลักธรรมพระกิตติคุณ เพื่อเตือนผู้คนและสอนความชอบธรรมแก่พวกเขา มนุษย์เหล่านี้ได้รับความรู้ การคลำและการนำทางนี้จากผู้ส่งสารจากที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้านี้คือความจริงในสมัยการประทานของเราเอง ไม่จำเป็นที่มนุษย์ต้องหลับตาและรู้สึกวุ่นวายไม่มีแสงสว่างแล้วจึงต้องพินิจพิจารณาเหตุผลของเขาเท่านั้น เพราะพระเจ้าเต็มพระทัยที่จะนำและชี้ทาง พระองค์ทรงส่งผู้ส่งสารจากที่ประทับของพระองค์ลงมาดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ พระองค์ประทานการเปิดเผย ทรงบัญชาให้บันทึกและจัดพิมพ์พระคำรัสขของพระองค์เพื่อคนทั้งปวงจะได้รู้จักสิ่งนี้¹⁶

ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน กล่าวแก่ทั้งศาสนจักร และแก่คนทั้งโลกถึงสิ่งนั้นว่า พระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความรัก ทรงรับสั่งจากสวรรค์กับผู้รับใช้ของพระองค์ ศาสดาพยากรณ์ในยุคสุดท้ายนี้อีกครั้ง

สุรเสียงของพระองค์เชื้อเชิญให้มนุษย์ทั้งปวงมาสู่พระบุตรที่รักของพระองค์ เพื่อเรียนรู้จากพระองค์ เพื่อรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์ เพื่อนำเอาเอกของพระองค์แบกไว้ และทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับพวกเขาโดยการเชื่อฟังกฎแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ สุรเสียงของพระองค์เป็นสุรเสียงแห่งรัศมีภาพและเกียรติ สันติสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง¹⁷

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ท่านคิดว่าอะไรนำคน ๆ หนึ่งให้สามารถสวดอ่อนวอนพระผู้เป็นเจ้าได้ “ราวกับว่ากำลังพูดคุยกับเพื่อนคนหนึ่ง” (“จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) พิจารณาวิธีที่ท่านสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สัมพันธ์ภาพของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์
- ประธานสมิธแสดงความขอบคุณนิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ ซึ่งฟื้นฟู “ความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า” (หัวข้อที่ 1) มีความจริงอะไรบ้างที่ท่านทราบเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์อันเนื่องมาจากนิมิตแรกนั้น
- คุณลักษณะใดของพระผู้เป็นเจ้าที่ประธานสมิธกล่าวถึงในหัวข้อที่ 2 ซึ่งมีความหมายต่อท่านมากที่สุด เพราะเหตุใด ขณะที่ท่านใช้ศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน ศรัทธาช่วยให้ท่านรู้จักพระคุณลักษณะของพระองค์อย่างไร
- ประธานสมิธเป็นพยานว่า “เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา. . . เราเป็นสมาชิกครอบครัวของพระองค์” (หัวข้อที่ 3) ความจริงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อท่านอย่างไร
- ในหัวข้อที่ 4 และ 5 การแสดงออกใดที่ช่วยให้ท่านรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อท่าน เหตุใดจึงสำคัญที่จะเข้าใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรา และทรงสนพระทัยเราแต่ละคน เราสามารถช่วยให้สมาชิกครอบครัวและเพื่อน ๆ รู้สึกถึงความรักของพระองค์ได้อย่างไร

- นึกถึงสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำเพื่อช่วยให้เรากลับไปยังที่ประทับของพระองค์ได้ (ดู หัวข้อที่ 6) ท่านรู้สึกอย่างไรขณะที่นึกถึงการที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระบุตรที่รักของพระองค์มา พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่ง “แสงสว่างมานำทาง [ท่าน]” ด้วยวิธีใดบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ยอห์น 3:16; 17:3; 1 นิโอฟ 11:17; แอลมา 30:44

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“มีวิธีสอนอย่างหนึ่งที่ใช้กันในศาสนจักรมาโดยตลอด นั่นคือการบรรยาย ในห้องเรียนเราไม่ค่อยใช้การบรรยายมากนัก เราใช้ในการประชุมสี่ละถีกและการประชุมใหญ่ แต่การสอนเป็นการสื่อสารสองทางเพื่อที่เราจะตั้งคำถามได้ ในชั้นเรียนเราใช้คำถามได้สะดวก” (บอยด์ เค. แพคเกอร์, “หลักธรรมของการสอนและการเรียนรู้” *เลียโฮนา*, มิ.ย. 2007 หน้า 55)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1943 หน้า 15–16
2. ต้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์ โดยฮอยท์ ดับเบิลยู. บรูว์สเตอร์ จูเนียร์
3. ใน Conference Report, เม.ย. 1930 หน้า 90
4. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 3:117
5. “Origin of the First Vision,” *Improvement Era*, เม.ย. 1920, 496–497; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคอกกิง, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:2–3 ด้วย
6. “The Most Important Knowledge,” *Ensign*, พฤษภาคม ค.ศ. 1971 หน้า 2–3
7. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิถุนายน ค.ศ. 1971 หน้า 2
8. *Sealing Power and Salvation*, การปราศรัยแห่งปีที่มหาวิทยาลัยบร็อกมิงก์ (12 ม.ค. 1971) หน้า 2
9. “Purpose and Value of Mortal Probation,” *Deseret News*, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 12 มิถุนายน ค.ศ. 1949, 21; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:1 ด้วย
10. “The Most Important Knowledge,” 3
11. ใน Conference Report, เม.ย. 1923 หน้า 135–136. มหายหุด นิมิตของโมเสสที่บันทึกไว้ใน โมเสส 1 เป็นตัวอย่างที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดรับสั่งพระคำรัสของพระบิดาโดยสิทธิอำนาจจากสวรรค์ (ดู “The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve,” *Improvement Era*, ส.ค. 1916, 939; พิมพ์ซ้ำ ใน *Ensign*, เม.ย. 2002 หน้า 17) ข้อความพระคัมภีร์และบทวิจารณ์โดยโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท ในบทนี้แสดงให้เห็นว่าพระคำรัสใน โมเสส 1 คือพระคำรัสและพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดา
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1923 หน้า 136–137, 139. ดู อ้างอิง 11 ในบทนี้ ซึ่งประยุกต์ใช้กับนิมิตของเอนอคที่บันทึกไว้เช่นกันใน โมเสส 7 ด้วย
13. ใน Conference Report, ต.ค. 1953 หน้า 58
14. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 109
15. ใน Conference Report, เม.ย. 1967 หน้า 122
16. ใน Conference Report, ต.ค. 1931 หน้า 15
17. “A Witness and a Blessing,” 109

“ความจริงทั้งปวงเกี่ยวข้องกับและมาจากพระเจ้า
พระเยซูคริสต์ พระผู้ไถ่ของโลก”

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

“จงให้เรื่องนี้อยู่สูงสุดเสมอในความคิดของท่าน
เวลานี้และทุกเวลาว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของ
พระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์ ผู้เสด็จมาบังโลกเพื่อพลีพระชนม์ชีพ
ให้เราใช้ชีวิต นั่นคือความจริงและสำคัญอย่างยิ่ง
จากสิ่งนั้นศรัทธาของเราได้รับการสร้างขึ้น”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ในฐานะอัครสาวก ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทซื่อสัตย์ต่อการเรียกของท่านในการเป็น “พยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสต์ในทั่วโลก” (คพ. 107:23) ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพยายามรักพระองค์ พระผู้ไถ่ของเราให้มากกว่าทุก ๆ สิ่ง นี่เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเดินทางไปทั่วประเทศในฐานะพยานพิเศษคนหนึ่งของพระองค์ ข้าพเจ้าไม่อาจเป็นพยานพิเศษถึงพระเยซูคริสต์ได้เลยหากข้าพเจ้ายังไม่มีความรู้ที่แท้จริงและมั่นคงว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและพระผู้ไถ่ของโลก”¹

ในฐานะบิดา ประธานสมิทอุทิศตนให้หน้าที่รับผิดชอบของท่านเพื่อเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1948 ท่านส่งจดหมายให้ดักลาสและมิลตัน บุตรชายของท่าน ซึ่งกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านเขียนว่า

“บางครั้งพอนั่งครุ่นคิด และขณะอ่านพระคัมภีร์ พอนึกถึงพระพันธกิจที่พระเจ้าทรงทำเพื่อ พ่อ และเมื่อความรู้สึกนี้เกิดขึ้นกับพ่อ พอนึกในใจว่า พ่อไม่อาจทรยศต่อพระองค์ พระองค์ทรงรักพ่อด้วยความรักที่สมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับที่ทรงรักมนุษย์ทั้งปวง โดยเฉพาะคนที่รับใช้พระองค์ และพ่อ ต้อง รักพระองค์ด้วยความรักทั้งหมดที่พ้อมี แม้ว่าจะไม่สมบูรณ์พร้อมก็ตาม ซึ่งก็ไม่ควรเป็นเช่นนั้น ความรักของพระองค์มหัศจรรย์ พ่อไม่เคยมีชีวิตในวันเวลาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ไม่เคยปรากฏต่อหน้าพ่อ พ่อไม่เคยเห็นพระองค์ พระบิดาและ

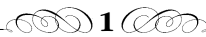
พระบุตรทรงเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะประทานพรอันยิ่งใหญ่เช่นนี้แก่พ่อ แต่นั่นไม่สำคัญ พ่อรู้สึกถึงพระสิริของพระองค์ พ่อรู้ว่าพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ทรงจุดประกายความคิดของพ่อและ ทรงเผยพระองค์แก่พ่อ พ่อจึงรักพระผู้ไถ่มากกว่าทุกสิ่งในชีวิตนี้ พ่อหวังและรู้สึกว่าเป็นความจริง หากไม่แล้วพ่อคงจะไม่รู้สึกพ่อต้องการแน่วแน่ต่อพระองค์ พ่อรู้ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อพ่อ เพื่อลูกและเพื่อนมนุษย์ชาติทั้งปวงเพื่อเราจะมีชีวิตอีกครั้งโดยผ่านการฟื้นคืนชีวิต พ่อรู้ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อพ่อจะได้รับการให้อภัยจากความโง่เขลา จากบาปของพ่อ และได้รับการชำระล้างจากสิ่งเหล่านั้น ความรักนี้ช่างประเสริฐเหลือเกิน การที่พ่อรู้ถึงสิ่งนี้ จะให้พ่อทำอะไรได้อีกเล่านอกจากจะรักพระองค์ พระผู้ไถ่ของพ่อ พ่ออยากให้ลูก ๆ ของพ่อที่อยู่ในสนามเผยแผ่รู้สึกเช่นเดียวกัน พ่ออยากให้ลูกหลานของพ่อรู้สึกเช่นเดียวกัน และไม่หลงไปจากหนทางของความจริงและความชอบธรรม”²

ลูกชายคนหนึ่งของประธานสมิธเขียนว่า

“ในฐานะลูก เรามักได้ยินท่านพูดบ่อย ๆ ‘หากเพียงผู้คนในโลกจะเข้าใจการทดลอง ความทุกข์ยาก บาปที่พระเจ้าทรงรับไว้กับพระองค์เองเพื่อประโยชน์ของเรา’ เมื่อใดก็ตามที่ท่านพูดถึงเรื่องนี้ น้ำตาท่านจะคลอหน่วย

“[ครั้งหนึ่ง] เมื่อผมนั่งกับคุณพ่อตามลำพังขณะที่ท่านกำลังศึกษา ผมสังเกตเห็นว่าท่านพิถีพิถันตรงอย่างลึกซึ้ง ผมลังเลที่จะทำลายความเงียบ แต่ในที่สุดท่านก็พูดว่า ‘โอ้ ลูกพ่อ พ่ออยากให้ลูกอยู่ด้วยเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วขณะที่พ่อพบปะกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในพระวิหาร ลูกอาจเคยได้ยินพวกท่านเป็นพยานถึงความรักที่มีต่อพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์! จากนั้นท่านก็มึนศีรษะลง น้ำตาที่ไหลอาบแก้มหยดลงบนเสื้อท่าน หลังจากหลายวินาทีผ่านไปโดยไม่แยแสหน้าขึ้นมาเลย ท่านผงกศีรษะพลางกล่าวว่า ‘โอ้ ข้าพเจ้ารักพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์!’”³

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด
ของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของโลก

ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างชัดเจนและอาหาญเท่าที่จะทำได้ว่า เราเชื่อในพระคริสต์ เรายอมรับพระองค์โดยไม่ลังเลในฐานะพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้

ช่วยให้รอดของโลก⁴

เราทราบว่าความรอดมาจากพระคริสต์ พระองค์คือพระบุตรหัวปีของพระบิดา นิรันดร์ พระองค์ทรงได้รับเลือกและแต่งตั้งล่วงหน้าในสภาพสวรรค์ที่จะทำให้การชดเชยอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์บังเกิดขึ้น พระองค์ประสูติมาในโลกในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงนำชีวิตและความเป็นอมตะมาสู่โลกโดยผ่านพระกิตติคุณ

เราเชื่ออย่างหมดใจว่าพระคริสต์เสด็จมาเพื่อไถ่มนุษย์จากความตายทางวิญญาณ และทางร่างกายที่ถูกนำเข้ามาในโลกโดยการตกของอาดัมและทรงรับเอาบาปของมนุษย์ที่ปวงไว้กับพระองค์เองตามเงื่อนไขของการกลับใจ . . .

เราเชื่อว่าโดยพระคุณนั้นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอดหลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว [ดู 2 นิโอฟ 25:23] และสร้างอยู่บนรากฐานของการชดเชยของพระคริสต์ มนุษย์ที่ปวงต้องทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับพวกเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า [ดู ฟิลิปปี 2:12; มอรมอน 9:27]⁵

ความแตกต่างระหว่างพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรากับพวกเราทั้งหมดคือเรามีบิดาที่เป็นมรรตัย ดังนั้น เราจึงขึ้นอยู่กับความตาย พระผู้ช่วยให้รอดของเราไม่มีบิดาที่เป็นมรรตัยพระองค์จึงทรงอยู่เหนือความตาย พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสละพระชนม์ชีพและรับคืนมาอีกครั้ง [ดู ยอห์น 10:17-18] แต่เราไม่มีอำนาจที่จะสละชีวิตและรับคืนมาอีกครั้งได้ โดยผ่านการชดเชยของพระเยซูคริสต์ เราจึงได้รับชีวิตนิรันดร์ผ่านการฟื้นคืนชีวิตของคนตายและการเชื่อฟังหลักธรรมของพระกิตติคุณ⁶

พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระเจ้าอย่างแท้จริง และโดยผ่านพระคุณของพระองค์ และพระคุณของพระบิดา ทรงไถ่เราจากบาปตามเงื่อนไขการกลับใจของเรา เราทราบว่าพระองค์ทรงลุกขึ้นจากความตาย เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง ทรงนำเขลยไปด้วย [ดู สดุดี 68:18] และทรงเป็นพระเจ้าทรงลิขิตความรอดแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ ผู้ที่จะกลับใจจากบาปของพวกเขาและยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าไถ่ของโลก [ดู สิบรัฐ 5:9] วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ถูกทิ้งไว้ในความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้⁷

ขณะที่มนุษย์วางแผน ยอมรับทฤษฎีต่างๆ เริ่มขนบประเพณีแปลกๆ รวมตัวกันสอนหลักคำสอนที่แปลกประหลาดมากมาย มีคำสอนหนึ่งซึ่งสำคัญ และเราต้องไม่ลืมคือ *ความจริงทั้งปวงเกี่ยวข้องกับและมาจากพระเจ้า พระเยซูคริสต์ พระเจ้าไถ่ของโลก* เรายอมรับพระองค์เป็นพระองค์เดียวในเนื้อหนังที่ถือกำเนิดจาก

พระบิดา พระองค์เดียวที่ทรงทำนักในเนื้อหนังซึ่งมีพระบิดาผู้ทรงเป็นอมตะ เพราะสิทธิกำเนิดและสถานะแวดล้อมของการเสด็จมายังโลกของพระองค์ พระองค์จึงทรงเป็นพระผู้ไถ่ของมนุษย์ และโดยการหลังพระโลหิต เราได้รับสิทธิพิเศษที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาของเราได้ ตามเงื่อนไขของการกลับใจและการยอมรับแผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงเป็นผู้ลิขิต⁸

เราเป็นพยานว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นแผนแห่งความรอด และโดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าของเรา มนุษย์ทั้งปวงย่อมได้รับการยกขึ้นสู่ความเป็นอมตะ เพื่อรับการพิพากษาตามงานที่ทำในเนื้อหนัง คนที่เชื่อและเชื่อฟังความสมบูรณ์แห่งกฎพระกิตติคุณจะได้รับการยกขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดาเช่นกัน⁹

2

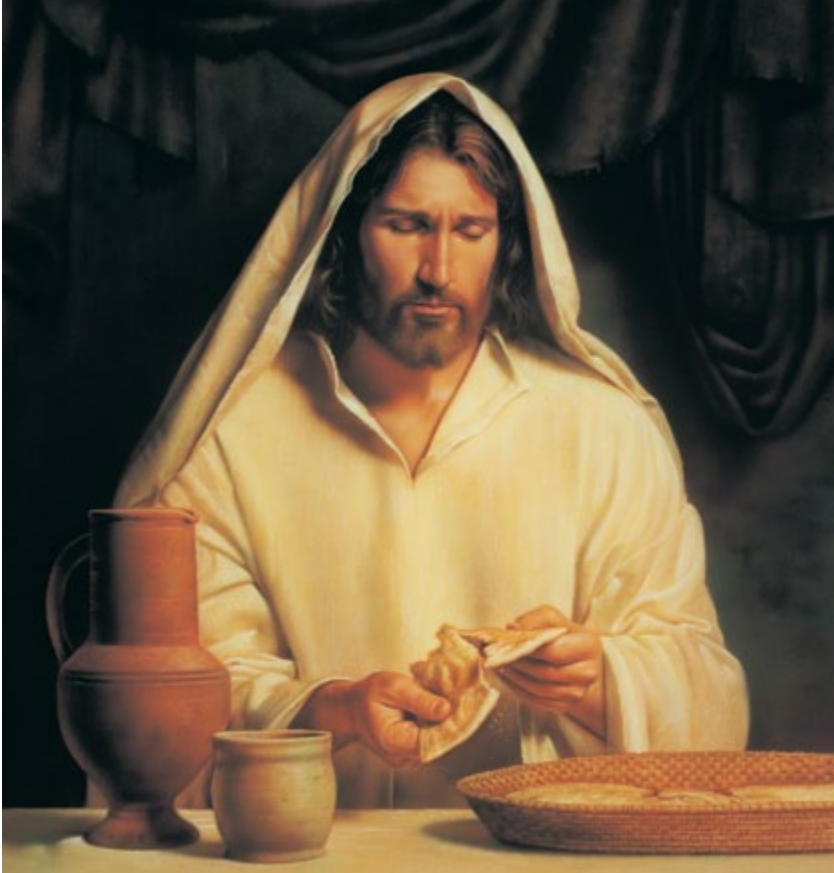
เรากลายเป็นบุตรธิดาของพระเยซูคริสต์โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์และโดยผ่านพันธสัญญาของการเชื่อฟังพระองค์

พระบิดาในสวรรค์ของเราคือพระบิดาของพระเยซูคริสต์ ทั้งในวิญญาณและในเนื้อหนัง พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นพระบุตรหัวปีในวิญญาณ พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง¹⁰

พระองค์ [พระเยซูคริสต์] ทรงเป็นพี่ชายคนโตและพระบิดาประทานเกียรติแด่พระองค์ด้วยความสมบูรณ์ของสิทธิอำนาจและพลังอำนาจในฐานะสมาชิกองค์หนึ่งของพระเจ้าสูงสุด พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์¹¹

พระคัมภีร์ของเราสอนว่าพระเยซูคริสต์เป็นทั้งพระบิดาและพระบุตร ความจริงอันเรียบง่ายคือ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าโดยกำเนิด ทั้งในวิญญาณและในเนื้อหนัง พระองค์ทรงเป็นพระบิดาเพราะงานที่พระองค์ทรงทำ¹²

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นพระบิดาของเรา ซึ่งมีการใช้คำนี้ในพระคัมภีร์ เพราะพระองค์ทรงเสนอชีวิตและชีวิตนิรันดร์แก่เรา โดยผ่านการชดใช้ที่ทรงทำเพื่อเรา ในคำแนะนำอันยอดเยี่ยมที่ฆัตรีย์เป็นจามินให้ไว้เราพบข้อความนี้ “และบัดนี้, เพราะพันธสัญญาที่ท่านทำไว้จะเรียกท่านว่า ลูก ๆ ของพระคริสต์, บุตรของพระองค์, และธิดาของพระองค์; เพราะเหตุนี้, วันนี้ พระองค์ทรงให้กำเนิดท่านทางวิญญาณ; เพราะท่านกล่าวว่าใจท่านเปลี่ยนแปลงแล้วโดยผ่านศรัทธาในพระนามของพระองค์; ฉะนั้น, ท่านจึงถือกำเนิดจากพระองค์และกลายเป็นบุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์.” [ไมไซยาห์ 5:7; ดู ข้อ 8-11 ด้วย]

“เรากลายเป็นบุตรธิดาของพระเยซูคริสต์โดยผ่านพันธสัญญาของการเชื่อฟังที่เรามีต่อพระองค์”

ดังนั้น เราจึงกลายเป็นบุตรธิดาของพระเยซูคริสต์ โดยผ่านพันธสัญญาแห่งการเชื่อฟังที่เรามีต่อพระองค์ เนื่องจากสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์และการพลีบูชามนกางเขน เรากลายเป็นบุตรธิดาที่ถือกำเนิดทางวิญญาณ และพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา¹³

เจกเช่นขาวนี่ไฟในสมัยของกษัตริย์เบ็นจามิน เราซึ่งเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเราเช่นเดียวกัน [ดู โมไซยาห์ 5:1–9; 6:1–2] แต่ละสัปดาห์ในการประชุมศิโรตลิก ดังที่เราได้รับพระบัญชาให้ทำ เราได้รับพระนามของพระองค์ไว้กับเราเสมอเพื่อระลึกถึงพระองค์และนั่นคือสิ่งที่ขาวนี่ไฟทำพันธสัญญาไว้ว่าจะทำ¹⁴

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเปิดเผยพระองค์เองในสมัยการประทานนี้ และเราทุกคนสามารถมีประจักษ์พยานที่ยั่งยืนถึงพระองค์

เราอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก เราทราบ... ว่าพระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองในสมัยการประทานนี้ เราไม่ได้ขึ้นอยู่กับประจักษ์พยานของ... ผู้คนที่มีความควรในสมัยโบราณ ซึ่งเคยมีชีวิตในสมัยของพระองค์และเปลี่ยนใจเลื่อมใสกับพระองค์ในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และคนที่พระองค์ทรงปรากฏหลังการฟื้นคืนพระชนม์ เรามิพยานที่เคยมีชีวิตอยู่ในสมัยของเราเอง ผู้ที่เคยเห็นพระองค์ ผู้ที่ทราบว่าพระองค์ทรงพระชนม์และเป็นพยานถึงข้อเท็จจริงนี้ต่อเราและต่อโลก เราทราบว่าประจักษ์พยานของพวกท่านเป็นความจริง โจเซฟ สมิท ไม่ได้ถูกทอดทิ้งให้เป็นพยานถึงพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์ในสมัยการประทานนี้ตามลำพัง เพราะพระเจ้าทรงยกพยานอื่น ๆ ขึ้นด้วย ผู้ที่เคยเห็นพระเจ้าพร้อมกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ได้รับคำแนะนำจากพระองค์และเห็นพระองค์ในสวรรค์ประทับอยู่ทางเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา รายล้อมด้วยเหล่าเทพศักดิ์สิทธิ์ พวกท่านให้ประจักษ์พยานของพวกท่านแก่เราซึ่งจะยั่งยืนค้ำค้ำโลกเพื่อกล่าวโทษคนทั้งปวงที่มีใจใส่ร้ายเรื่องนี้

แต่ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราไม่ได้ขึ้นอยู่กับประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิท ออลิเวอร์ คิวเตอร์ ชิดนีย์ ริกคิน หรือคนอื่น ๆ ที่ปัจจุบันสิ้นชีวิตแล้ว ผู้ที่ได้รับการเปิดเผยและนิมิตอันนำอัครรรยจากพระเจ้าในสมัยการประทานนี้ ซึ่งพวกท่านทราบว่าพระเยซูทรงพระชนม์และทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก เรามีประจักษ์พยานส่วนตัวที่พระวิญญูณของพระเจ้าประทานแก่คนทั้งปวงที่ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระกิตติคุณ หากเราเป็นหนึ่งเดียวกับความจริงหลังรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป และได้รับการยืนยันโดยการวางมือเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยแก่เราเป็นการส่วนตัวว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง เราไม่ขึ้นอยู่กับประจักษ์พยานของใครทั้งสิ้นสำหรับความรู้นี้ เพราะเรารู้โดยผ่านพระวิญญูณว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระเจ้าผู้ไถ่ของโลก¹⁵

หากมีสิ่งใดที่น่าปิติ สันติสุขและความพึงพอใจมาสู่จิตใจมนุษย์ ได้ดีกว่าสิ่งอื่นใดที่ข้าพเจ้าทราบ นั่นคือประจักษ์พยานอันมั่นคงที่ข้าพเจ้าและท่านมีอยู่ ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า นั่นคือความจริงที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์อาจโจมตี หัวเราะเยาะ หรือประกาศว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าผู้ไถ่ของโลก พระพันธกิจของพระองค์ไม่ได้เกิดขึ้นจริง หรือพระประสงคในการหลังพระโลหิตไม่ได้ประทานการปลดบาปแก่มนุษย์ทั้งปวงตามเงื่อนไขของการกลับใจ พวกเขา

อาจปฏิเสธที่จะเชื่อการฟื้นคืนชีวิตจากคนตาย หรือแม้แต่พระคริสต์พระองค์เอง ก็ไม่ได้ฟื้นคืนพระชนม์หลังจากถูกศัตรูของพระองค์ประหาร ตามพระคัมภีร์กล่าวไว้ กระนั้นก็ตาม ความจริงยังคงเป็นความจริง พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของโลก ทรงทำให้การไถ่จากความตายเกิดขึ้นจริง พระองค์ประทานโอกาสแห่งการกลับใจและการปลดบาปแก่มนุษย์ โดยผ่านความเชื่อของพวกเขาและการยอมรับหลักธรรมของพระกิตติคุณ และพระพันธกิจของพระองค์ ความจริงเหล่านี้สำคัญยิ่ง สิ่งเหล่านี้จะยั่งยืน ไม่มีสิ่งใดทำลายได้ไม่ว่ามนุษย์จะพูดหรือคิดอย่างไร¹⁶

จงให้เรื่องที่สำคัญที่สุดในความนึกคิดของท่าน ในเวลานี้และตลอดเวลา ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้เสด็จมาในโลกเพื่อพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ให้เราใช้ชีวิต นั่นคือความจริงและสำคัญยิ่ง ศรัทธาของเราสร้างขึ้นจากรากฐานนั้น¹⁷

4

เราควรวางรูปแบบชีวิตเราตามพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์

แบบอย่างอันประเสริฐสุดที่เคยวางไว้เพื่อมนุษย์คือแบบอย่างของพระบุตร พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง พระชนม์ชีพของพระองค์ดีพร้อม พระองค์ทรงทำทุกสิ่งเป็นอย่างดีและสามารถตรัสกับมนุษย์ทั้งปวงได้ว่า “จงตามเรามา” [2 นิโอฟ 31: 10] เราทุกคนควรวางรูปแบบชีวิตตามพระองค์

ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างจากพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ทรงสอนวิธีสวดอ้อนวอนให้ผู้คนและตรัสว่า “ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าต้องเผ่าคุณและสวดอ้อนวอนเสมอ, เกลือกมารจะล่อลวงเจ้า, และเขาจะนำเจ้าไปเป็นเชลย. และครั้งที่เราสวดอ้อนวอนอยู่ในบรรดาพวกเจ้า แม้เช่นนั้นเจ้าจงสวดอ้อนวอนในศาสนจักรของเรา, ในบรรดาผู้คนของเราซึ่งกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเรา. คุณเกิดเราคือแสงสว่าง; เราทำตัวอย่างไว้ให้เจ้า. . . ฉะนั้น, จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก. คุณเกิดเราเป็นแสงสว่างซึ่งเจ้าจะชูขึ้น—ซึ่งเจ้าเห็นเราทำ. . .” [3 นิโอฟ 18:15–16, 24]

คำแนะนำอันล้ำเลิศที่สุดของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องนี้อาจเคยประทานแก่เหล่าสาวกศิษย์ชาวนิโอฟ “เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า” พระองค์ตรัสถาม และจากนั้นประทานคำตอบดังนี้ “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น.” [3 นิโอฟ 27:27]¹⁸

เราต้องเชื่อในพระคริสต์และวางรูปแบบชีวิตเราตามพระองค์ เราต้องรับบัพติศมาดังที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา เราต้องนมัสการพระบิดาเหมือนดังที่พระ-

องค์ทรงนมัสการ เราต้องทำตามพระประสงค์ของพระบิดาซึ่งที่พระองค์ทรงทำ เราต้องพยายามทำความดีและทำงานชอบธรรมซึ่งที่พระองค์ทรงพยายาม พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา ต้นแบบอันล้ำเลิศของความรอด¹⁹

เมื่อท่านมีปัญหาและต้องทำการเลือก ลองถามตัวท่านเองว่า “พระเยซูจะทรงทำอะไร” แล้วทำตามพระองค์

ท่านสามารถรู้สึกถึงปีติแห่งพระสิริและมีการคล้อยใจของพระองค์นำทางท่านในชีวิตแต่ละวันหากท่านจะแสวงหาและดำเนินชีวิตให้มีความสอดคล้องกับสิ่งนั้น ท่านจะได้รับความรักของพระเยซูและพลังแห่งการปลอบโยนจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ซึ่งบุตรีดาที่พระองค์ทรงพาพวกเขาไปไกล ๆ ขณะยังมีพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลก²⁰

ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าคุณที่ทำตามแบบอย่างของพระองค์จะเป็นเหมือนพระองค์ และได้รับรัศมีภาพกับพระองค์ในอาณาจักรของพระบิดา เพื่อรับเกียรติ เติบโต และสิทธิอำนาจ สำหรับสานุศิษย์ชาวนี้ไฟบางคนผู้ทำตามพระองค์ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว พระองค์ตรัสว่า “. . . เจ้าจะเป็นเหมือนเราเป็น, และเราเป็นเหมือนพระบิดา; และพระบิดากับเราเป็นหนึ่ง” [3 นีไฟ 28:10] . . .

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราทุกคนเดินตามรอยพระบาทและรักษาพระบัญญัติของพระองค์เพื่อที่เราจะได้เป็นเหมือนพระองค์ นี่คือการปรารถนาของข้าพเจ้าหวังว่านี่คือความปรารถนาของท่านเช่นกัน²¹

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ท่านคิดว่าบุตรีดาของประธานสมิธได้รับอิทธิพลจากประจักษ์พยานและการแสดงออกถึงความรักที่ท่านมีต่อพระผู้ช่วยหรืออย่างไร (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) พิจารณาว่าท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มพูนความรักที่ท่านมีต่อพระผู้ช่วยหรืออดและแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านถึงพระองค์
- ประธานสมิธประกาศว่า “ความจริงทั้งปวงเกี่ยวข้องและมาจากพระเจ้า พระเยซูคริสต์” (หัวข้อที่ 1) ความจริงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อชีวิตส่วนตัวของท่านในทางใดบ้าง สิ่งนี้สามารถมีอิทธิพลต่อบ้านของท่านในทางใด
- คำสอนในหัวข้อที่ 2 ช่วยให้คุณเข้าใจถึงสัมพันธภาพของท่านกับพระผู้ช่วยหรืออดในทางใดบ้าง การรับเอาพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่านมีความหมายต่อท่านอย่างไร

- ประธานสมิธเตือนว่าบางคนจะโง่และหัวเราะเยาะความจริงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ (ดู หัวข้อที่ 3) เราจะปกป้องประจักษ์พยานของเราได้อย่างไรเพื่อที่เราจะสามารถอดทนกับการท้าทายเช่นนั้นได้ บิดามารดาจะช่วยบุตรธิดาปกป้องประจักษ์พยานของพวกเขาได้อย่างไร
- ได้ตรองคำแนะนำของประธานสมิธที่ถามว่า “พระเยซูจะทรงทำอะไร” (หัวข้อที่ 4) มีวิถีใดบ้างที่เราสามารถวางรูปแบบชีวิตตามพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราทำตามแบบอย่างของพระองค์ เราอาจสร้างอิทธิพลต่อชีวิตผู้อื่นอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ยอห์น 14:6; 1 นิโอฟ 10:6; โมไซยาห์ 3:5–7; ฮีลามัน 5:12; 3 นิโอฟ 11:3–7; คพ. 34:1–3; 76:22–24; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17

ความช่วยเหลือด้านการสอน

[หลีกเลี่ยง] การล่อลวงที่จะครอบคลุมเนื้อหาให้มากที่สุด...เรากำลังสอนคน ไม่ใช่สอนแต่เนื้อหาอย่างเดียว และ...โครงสร้างบทเรียนทุกบทที่ผมเคยเห็นนั้น หลีกเลียงไม่ได้ที่จะมีเนื้อหามากมายเกินกว่าที่เราจะสามารถครอบคลุมได้ในเวลาที่กำหนดไว้” (เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “การสอนและการเรียนรู้ในศาสนจักร” *เลียโฮนา* มิถุนายน 2007 หน้า 59)

อ้างอิง

1. “Message of President Joseph Fielding Smith” (คำปราศรัย วันที่ 22 พ.ค. 1955, รวมงานเขียนของโจเซฟ ฟিলดิงก์ สมิธ, หอสมุดประวัติศาสนจักร), 2
2. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 387–388; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
3. ใน ลีออน อาร์. ฮาร์ทชอร์น, “President Joseph Fielding Smith: Student of the Gospel,” *New Era*, ม.ค. 1972 หน้า 63
4. “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, ต.ค. 1971 หน้า 6
5. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 2, 4
6. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:28–29
7. ใน Conference Report, เม.ย. 1912 หน้า 67
8. “The One Fundamental Teaching,” *Improvement Era*, พ.ค. 1970 หน้า 3; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
9. “Out of the Darkness,” 2, 4
10. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:18
11. “The Spirit of Reverence and Worship,” *Improvement Era*, ก.ย. 1941, 573; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:15 ด้วย
12. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:28
13. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:29
14. *Man: His Origin and Destiny* (1954), 117
15. ใน Conference Report, ต.ค. 1914 หน้า 98
16. ใน Conference Report, ต.ค. 1924 หน้า 100–101
17. ใน Conference Report, ต.ค. 1921 หน้า 186; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:302 ด้วย
18. “Follow His Example,” *New Era*, ต.ค. 1972 หน้า 4
19. “The Plan of Salvation,” *Ensign*, พ.ย. 1971 หน้า 5
20. “Christmas Message to Children of the Church in Every Land,” *Friend*, ธ.ค. 1971 หน้า 3
21. “Follow His Example,” 4

“เราเคยพำนักอยู่กับ [พระบิดาในสวรรค์ของเรา]
ก่อนการวางรากฐานของโลก”

แผนแห่งความรอด

“พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงสถาปนาแผนแห่งความรอด
เพื่อบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์... เพื่อให้พวกเขาเจริญก้าวหน้า
จนกว่าจะได้รับชีวิตนิรันดร์”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

วันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1901 อลิซ น้องสาววัย 18 ปีของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธสิ้นชีวิตหลังจากเจ็บป่วยมานาน โจเซฟเพิ่งจบจากการเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในประเทศอังกฤษ การตอบสนองที่ท่านมีต่อข่าวการจากไปของอลิซเผยให้เห็นความรักที่ท่านมีต่อครอบครัวและประจักษ์พยานในแผนแห่งความรอด “นี่คือมรสุมที่น่าพร่นพรึงสำหรับเราทุกคน” ท่านเขียนในบันทึกส่วนตัว “ข้าพเจ้าไม่ได้ตระหนักว่าเธอป่วยหนักมาก แม้ข้าพเจ้าทราบ أنهاกำลังป่วย ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้พบเธออีกพร้อมกับครอบครัวในไม่กี่สัปดาห์นี้ แต่พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าสำเร็จแล้ว ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ความหวังซึ่งพระกิตติคุณเสนอให้เราเป็นเรื่องน่ายินดีที่สุดที่จะรับไว้ เราจะพบกันอีกด้านหนึ่งเพื่อรับความสุขและพรของการได้อยู่ร่วมกัน ที่ซึ่งสายสัมพันธ์ของครอบครัวจะไม่มีวันขาดจากกันอีกต่อไป แต่เราทุกคนจะอยู่รับพรที่นั่น และตระหนักในพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระบิดาในสวรรค์ของเรา ขอให้ข้าพเจ้าเดินอยู่ในทางแห่งความจริง และถวายเกียรติแด่พระนามที่ข้าพเจ้ารับไว้ตลอดไป เพื่อการพบกับญาติพี่น้องของข้าพเจ้าจะนำความชื่นใจอย่างที่สุดมาให้และยังยืนไปตลอดกาล นี่คือคำสวดอ้อนวอนอันนอบน้อมของข้าพเจ้า”¹

การรับใช้เป็นอัครสาวกและต่อมาเป็นประธานศาสนจักร ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเป็นพยานซ้ำแล้วซ้ำเล่าถึงความหวังที่มาจากความเข้าใจพระกิตติคุณ ท่านสอนว่า “เรามีแผนแห่งความรอด เราปฏิบัติพระกิตติคุณ และพระกิตติคุณคือความหวังเดียวของโลก ทางเดียวที่จะนำมาซึ่งสันติสุขบนแผ่นดินโลกและแก้ไขความผิดที่มีอยู่ในประชาชาติทั้งปวง”²

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

1

ในโลกวิญญานก่อนเกิด เราชื่นชมยินดีที่จะเรียนรู้ แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์

เราทุกคนเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระบิดาในสวรรค์ เราเคยพำนักอยู่กับพระองค์ก่อนการวางรากฐานของโลก เราเคยเห็นพระพักตร์ของพระองค์ เคยรู้สึกถึงความรักและฟังคำสอนของพระองค์ พระองค์ทรงบัญญัติกฎเพื่อให้เราสามารถเจริญก้าวหน้าและมีหน่วยครอบครัวนิรันดร์เป็นของเราเอง³

พระบิดาในสวรรค์ทรงสถาปนาแผนแห่งความรอดเพื่อบุตรธิดาทางวิญญานของพระองค์ แผนนี้มีไว้เพื่อทำให้พวกเขาเจริญก้าวหน้าจนกว่าจะได้รับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นสถานภาพของชีวิตที่พระบิดาในสวรรค์ทรงดำรงอยู่ แผนนี้ทำให้บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนพระองค์ได้ มีพลังอำนาจ ปัญญาและความรู้ดังที่พระองค์ทรงมี⁴

เราเรียนรู้จากไข่มุกอันล้ำค่าว่ามีสภานในสวรรค์ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกบรรดาวิญญานของบุตรธิดาของพระองค์มาอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์และทรงเสนอแผนแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาต้องลงมายังโลกนี้ รับชีวิตมรตัยและร่างกาย ผ่านการทดสอบความเป็นมรตัย และเข้าสู่ความสูงส่งโดยผ่านการฟื้นคืนชีวิตที่จะเกิดขึ้นโดยการชดใช้ของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์ [ดู โมเสส 4:1–2; อับราฮัม 3:22–28] แนวคิดเรื่องการผ่านความเป็นมรตัยและรับความแปรผันทั้งปวงของชีวิตบนแผ่นดินโลก ซึ่งพวกเขาจะประสบโดยผ่านความทุกข์เวทนา ความเจ็บปวด ความโศกเศร้า การล่อลวงและความทุกข์ยากตลอดจนความพึงพอใจกับชีวิตทางโลก จากนั้น หากเขาเชื่อสัตย์ เขาจะผ่านการฟื้นคืนชีวิตไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะเป็นเหมือนพระองค์ [ดู 1 ยอห์น 3:2] ทำให้พวกเขาเปี่ยมด้วยวิญญานแห่งความชื่นชมยินดี และพวกเขา “ให้รอดด้วยความชื่นบาน” [ดู โยบ 38:4–7] ประสบการณ์กับความทุกข์ที่ได้รับในชีวิตมรตัยนี้ พวกเขาไม่สามารถรับได้ด้วยวิธีอื่น และการรับร่างกายทางโลกจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสูงส่งของพวกเขา⁵

การตกของอาดัมกับเอวา “นำมาซึ่งความเจ็บปวด ความโศกเศร้า ความตาย แต่... นำมาซึ่งพรด้วยเช่นกัน”

2

การตกของอาดัมกับเอวาเป็นส่วนหนึ่ง ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์

แผนแห่งความรอดหรือกฎที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งเป็นที่รู้จักว่าคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ได้รับการยอมรับในสวรรค์ก่อนการวางรากฐานของโลก ณ ที่นั่นมีการกำหนดไว้แล้วว่าอาดัมบิดาของเราจะลงมายังโลกนี้และเป็นหัวหน้าครอบครัวของมนุษยชาติทั้งปวง นี่เป็นส่วนหนึ่งของแผนอันยิ่งใหญ่ที่ท่านจะรับส่วนของผลไม่ต้องห้ามและตก ด้วยเหตุนี้จึงนำความทุกขเวทนาและความตายเข้ามาในโลก เพื่อประโยชน์อันสูงสุดของบุตรธิดาทั้งหลายของท่าน⁶

การตกเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทดสอบชีวิตมรรตัยของมนุษย์... หากอาดัมกับเอวาไม่ได้รับส่วน ของประทานที่ยิ่งใหญ่ของความเป็นมรรตัยจะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขา นอกจากนี้ พวกเขาจะไม่มีลูกหลาน และพระบัญญัติข้อใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาจะไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล⁷

การตกของอาดัมทำให้เกิดความแปรผันทั้งปวงในความเป็นมรรตัย สิ่งนี้นำมาซึ่งความเจ็บปวด ความโศกเศร้า ความตาย แต่เราต้องไม่พลาดการมองเห็นความจริงที่ว่าสิ่งนี้นำมาซึ่งพรด้วยเช่นกัน... การตกนำมาซึ่งพรของความรู้ความเข้าใจ และชีวิตมรรตัย⁸

3

พระเยซูคริสต์ทรงเสนอพระองค์เองเป็นเครื่องพลีบูชา เพื่อช่วยเรารอดจากการตกและจากบาปของเรา

การล่วงละเมิดของอาดัมทำให้เกิดความตายสองทาง ทางวิญญาณและทางร่างกาย—มนุษย์ถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า กลายเป็นมรตัยและต้องรับความเจ็บป่วยทั้งหมดของเนื้อหนัง เพื่อที่จะนำเขากลับมาอีกครั้ง จึงต้องมีการชดเชยการละเมิดกฎ ตามที่ความยุติธรรมเรียกร้อง⁹

เป็นเรื่องธรรมดาและยุติธรรมที่สุดที่คนทำผิดต้องรับโทษ—เพื่อชดใช้ความผิดของเขา ด้วยเหตุนี้ เมื่ออาดัมเป็นผู้ล่วงละเมิดกฎ ความยุติธรรมจึงเรียกร้องให้เขา ไม่ใช่คนอื่น ต้องทนทุกข์จากบาป และรับโทษด้วยชีวิตของเขา แต่อาดัมละเมิดกฎ จึงต้องทนทุกข์เนื่องจากคำสาปแช่ง และเพราะการอยู่ภายใต้คำสาปแช่งจึงทำให้เขาชดใช้บาปหรือย้อนกลับไปเพิกถอนการกระทำไม่ได้ บุตรธิดาของเขาก็ทำไม่ได้เพราะพวกเขาก็อยู่ภายใต้การสาปแช่งเช่นกัน และสิ่งนี้เรียกร้องผู้ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การสาปแช่งนั้นให้ชดใช้บาปที่มีมาตั้งแต่ต้น นอกจากนี้ เนื่องจากเราทั้งหลายอยู่ภายใต้การสาปแช่ง เราจึงไม่มีอำนาจที่จะชดใช้บาปของเราแต่ละคนเช่นกัน จึงจำเป็นที่พระบิดาทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ ผู้ทรงปราศจากบาป มาชดใช้บาปของเราตลอดจนการล่วงละเมิดของอาดัมด้วย เพื่อทำให้สิ่งที่ความยุติธรรมเรียกร้องเสร็จสิ้นลง พระองค์ทรงเสนอพระองค์เองเป็นเครื่องพลีบูชาบาป และโดยผ่านการสิ้นพระชนม์บนกางเขน ทรงรับไว้กับพระองค์เองทั้งการล่วงละเมิดของอาดัมและบาปของเราแต่ละคน เพื่อให้เราจากการตกและจากบาปของเรา โดยมีเงื่อนไขของการกลับใจ¹⁰

เป็นหน้าที่ของเราที่จะสอนเรื่องพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์ เหตุใดพระองค์จึงเสด็จมา พระองค์ทรงทำอะไรเพื่อเรา เราได้รับประโยชน์อย่างไร อะไรทำให้พระองค์ทรงทำสิ่งนั้น เหตุใดจึงมีมูลค่าเท่ากับพระชนม์ชีพของพระองค์ ไขแล้วมากกว่าพระชนม์ชีพของพระองค์! พระองค์ทรงทำอะไรอีกนอกจากทรงถูกตรึงบนกางเขน เหตุใดจึงตรึงพระองค์ที่นั่น พระองค์ทรงถูกตรึงไว้ที่นั่นเพื่อว่าพระโลหิตจะหลั่งออกมาไถ่เราจากการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวที่สุดที่จะเกิดขึ้น การถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อนำเรากลับมา เพื่อให้ร่างกายกับวิญญาณรวมกันอีกครั้ง พระองค์ประทานสิทธิพิเศษนั้นแก่เรา หากเราจะเชื่อในพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อเราจะได้รับการปลดบาปและไม่ต้องรับโทษ พระองค์ทรงจ่ายราคานั้นแล้ว . . .

...ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำดังที่พระองค์ทรงทำเพื่อเราได้ พระองค์ไม่จำเป็นต้องสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงปฏิเสธได้ พระองค์ทรงทำด้วยความสมัครใจ พระองค์ทรงทำเพราะเป็นพระบัญชาจากพระบิดา พระองค์ทรงทราบว่าความทุกข์ทรมานนั้นเป็นอย่างไร แต่เพราะความรักที่ทรงมีต่อเรา พระองค์จึงเต็มพระทัยที่จะทำ...

การตกตะปู้ที่พระหัตถ์และพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นส่วนเล็กน้อยที่สุดในทุกแขนงของพระองค์ ข้าพเจ้าคิดว่า เรามักจะทักท้วงเอาว่าความทนทุกข์ทรมานอันใหญ่หลวงของพระองค์ถูกตรึงไว้ที่กางเขนและแขวนทิ้งไว้ที่นั่น นั่นเป็นช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์โลกที่มนุษย์หลายพันคนทนทุกข์ด้วยวิธีนั้น ดังที่กล่าวไว้ การทนทุกข์ของพระองค์ไม่เหมือนการทนทุกข์ของมนุษย์คนอื่น ๆ ที่เคยถูกตรึงกางเขนเช่นนั้น แล้วการทนทุกข์อันใหญ่หลวงของพระองค์คืออะไร ข้าพเจ้าประสงค์จะให้เราระตราตรึงความจริงนี้ไว้ในใจสมาชิกศาสนจักรทุกคนว่าการทนทุกข์อันใหญ่หลวงของพระองค์เกิดขึ้นก่อนเสด็จไปที่กางเขน นั่นคือในสวนเกทเซมนี ดังที่พระคัมภีร์บอกเรา ว่าพระโลหิตไหลออกจากทุกมุมขนของร่างกาย และในความเจ็บปวดแสนสาหัสของจิตวิญญาณ พระองค์ทรงร้องทูลพระบิดา ไม่ใช่เพราะตะปู้ที่ตกลงบนพระหัตถ์และพระบาท ตอนนี้อย่าถามข้าพเจ้าเลยว่าการนั้นสำเร็จลงได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบ ไม่มีใครทราบทั้งหมดที่เราทราบคือพระองค์ทรงรับเอาการลงโทษรุนแรงที่สุดไว้กับพระองค์ ทรงรับเอาการลงโทษและเมิดของเราไว้กับพระองค์ และทรงจ่ายราคา ราคาแห่งความทุกข์ทรมาน

ลองนึกภาพพระผู้ช่วยให้รอดทรงแบกภาระทั้งหมดของทุกคน—ความทุกข์ทรมาน—ซึ่งข้าพเจ้าขอบอกว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าแค่ยอมรับ—สิ่งที่ทำให้พระองค์ต้องทนทุกข์กับความปวดร้าว เมื่อเทียบกับการตกตะปู้ที่พระหัตถ์และพระบาทแล้วยังถือว่าเล็กน้อยนัก พระองค์ทรงร้องทูลพระบิดาขณะทุกข์ทรมานแสนสาหัสว่า “หากเป็นไปได้ ขอให้ด้วยนี้เลื่อนพ้นไป!” และด้วยนั้นเลื่อนพ้นไปไม่ได้ [ดู มัทธิว 26:42; มาระโก 14:36; ลูคา 22:42] ข้าพเจ้าจะอ่านให้ท่านฟังสักหนึ่งหรือสองข้อความว่าพระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น

“เพราะเหตุนี้ เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา;

“ซึ่งความทุกข์ทรมานนี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดา

สิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกมุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องคืบถอยอันขมขื่น, และชะงักอยู่—

“กระนั้นก็ตาม, รัศมีภาพจงมีแด่พระบิดา, และเรารับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้นเพื่อลูกหลานมนุษย์.” [คพ. 19: 16–19]

เมื่อข้าพเจ้าอ่านข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าอ่อนน้อมถ่อมตน ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติและต่อโลก ยิ่งใหญ่มากจนพระองค์เต็มพระทัยจะแบกรับภาระที่ไม่มีมนุษย์คนใดจะแบกรับไว้ได้ และทรงจ่ายราคาอันน่าพรันพรังจนไม่เคยมีใครจ่ายได้ เพื่อให้เรารอดพ้น¹¹

พระบุตรของพระเจ้า [ตรัส] ว่า “เราจะลงไปและจ่ายราคา เราจะเป็นพระผู้ไถ่ และไถ่มนุษย์จากการล่วงละเมิดของอาดัม เราจะได้รับบาปของโลกไว้กับเราและไถ่หรือช่วยให้ทุกจิตวิญญาณที่กลับใจรอดจากบาปของเขา”¹²

ลองดูตัวอย่างนี้ ชายคนหนึ่งกำลังเดินไปตามถนนแล้วตกลงไปในหลุมลึกและมืดมิดจนไม่สามารถปีนขึ้นมาบนปากหลุมและรับอิสรภาพของเขาได้อีก แล้วเขาจะช่วยตนเองให้รอดจากสภาพจนตรอกได้อย่างไร ความพยายามในส่วนของเขาไม่เป็นผลเพราะไม่มีวิธีหลบหนีออกจากหลุม เขาร้องขอความช่วยเหลือ และผู้มีเมตตาได้ยินเสียงร้องนั้น รีบเข้าไปช่วยโดยหย่อนบันไดลงไปเพื่อให้เขาปีนกลับขึ้นมาบนพื้นดินได้อีกครั้ง นี่คือการกระทำที่อาดัมวางตัวเขาและลูกหลานของเขาไว้เมื่อรับส่วนผลไม่ต้องห้าม ทุกคนตกลงไปอยู่ในหลุมโดยไม่มีใครกลับขึ้นมาและช่วยเหลือคนอื่น ๆ ได้ หลุมนั้นคือการขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าและความตายทางโลก จวบจนของร่างกาย ทุกคนต้องตายไม่มีใครหาทางหลบหนีไปได้¹³

พระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมา พระองค์ก็ได้ติดอยู่ในหลุมนั้น และทรงหย่อนบันไดลงไป พระองค์เสด็จลงไปอยู่ในหลุมนั้นและทรงทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับเราที่จะใช้บันไดหลบหนี¹⁴

ในพระกรุณาอันหาที่สุคติได้ พระบิดาทรงได้ยินเสียงร้องจากบุตรธิดาของพระองค์และทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ ผู้ที่มีได้ทรงอยู่ใต้อาณัติของความตายหรือบาป เพื่อเตรียมทางในการหลบหนี พระองค์ทรงทำการนี้โดยผ่านการชดใช้อันไม่มีขอบเขตและพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระองค์¹⁵

ความกตัญญูของใจเราควรเปี่ยมด้วยความรักอันท่วมท้นและการเชื่อฟังที่มีต่อพระเมตตาอันละเอียดอ่อนและยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพราะสิ่งที่พระองค์

ทรงทำ เราจึงไม่ควรทำให้พระองค์ทรงผิดหวัง พระองค์ทรงซื้อเราด้วยราคา ราคาของทุกขเวทนาอันใหญ่หลวงและการหลั่งพระโลหิตในการพลีพระชนม์ชีพบนกางเขน¹⁶

4

**การสร้างบนพื้นฐานแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
เราต้องทำให้เกิดความรอดของเราระหว่างที่เราเป็นมรรตัย**

พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นศูนย์กลางในแผนอันยิ่งใหญ่ของความก้าวหน้าและความรอด¹⁷

การสร้างบนพื้นฐานของการชดใช้ แผนแห่งความรอดจึงประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

หนึ่ง เราต้องมีศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เราต้องยอมรับพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องไว้วางใจพระองค์ วางใจในพระคำของพระองค์ และปรารถนาจะรับพรที่มาจากการเชื่อฟังกฎของพระองค์

สอง เราต้องกลับใจจากบาปของเรา เราต้องละทิ้งโลก เราต้องตั้งปณิธานในใจโดยไม่ลังเลว่าเราจะดำเนินชีวิตอย่างผู้เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าและซื่อตรง

สาม เราต้องรับบัพติศมาในน้ำ โดยมือของผู้ดำรงอำนาจที่ถูกต้อง ผู้มีอำนาจในการผูกไว้บนแผ่นดินโลกและผูกไว้ในสวรรค์ เราต้องเข้าสู่พันธสัญญาในการรับใช้พระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ โดยผ่านศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้

สี่ เราต้องรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องเกิดใหม่อีกครั้ง เราต้องทำให้บาปและความชั่วช้าสามานย์ออกไปจากจิตวิญญาณเราประหนึ่งถูกเผาไหม้ด้วยไฟ เราต้องรับการสร้างใหม่โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ห้า เราต้องอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราต้องรักษาพระบัญญัติหลังรับบัพติศมา เราต้องทำให้เกิดความรอดของเราเกิดขึ้นด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า เราต้องดำเนินชีวิตจนได้รับคุณลักษณะของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าและเป็นผู้คนที่ได้ชื่นชมรัศมีภาพและความมหัศจรรย์ของอาณาจักรซีเลสเชียล¹⁸

บัดนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ากฎต่าง ๆ เหล่านี้ที่มนุษย์ต้องเชื่อฟังเพื่อให้ได้มาซึ่งความรอด โดยครอบคลุมพระกิตติคุณทั้งหมดของพระเยซูคริสต์ ได้รับการเปิดเผยในวันนี้ต่อศาสนาดพยากรณ์และอัครสาวก พวกเขาได้รับแต่งตั้งโดยศาสนจักรของพระองค์ ซึ่งทรงสถาปนาขึ้นบนแผ่นดินโลกอีกครั้ง¹⁹

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์คือศูนย์กลางในแผนอันยิ่งใหญ่แห่งความก้าวหน้าที่และความรอด”

เราทุกคนที่อยู่ในโลกมรรตัยนี้ล้วนอยู่ระหว่างการทดลอง ประการแรก เรามายังโลกนี้เพื่อรับ [ร่างกาย] สำหรับวิญญาณนิรันดร์ของเรา สอง เพื่อรับการพิสูจน์โดยการทดลอง เพื่อรับความยากลำบากเช่นเดียวกับปีติและความสุขอันล้ำเหลือที่มาโดยผ่านพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของการเชื่อฟังหลักธรรมนิรันดร์แห่งพระกิตติคุณ ความเป็นมรรตัย ดังที่ลีไฮกล่าวแก่บุตรธิดาของท่านว่าเป็น “สภาพของการทดลอง” (2 เนไฟ 2:21) ที่นี่ เราต้องได้รับการทดลองและการทดสอบว่าเราจะรักและให้ความเคารพตลอดจนแน่วแน่ต่อพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์หรือไม่ เมื่อเราออกจากที่ประทับของพระบิดานิรันดร์แล้ว แต่ยังคงได้รับการสอนในวิถีของชีวิตนิรันดร์²⁰

เรามาที่นี่เพื่อรับการทดสอบและการพิสูจน์ตนโดยประสพกับความดีและความชั่ว ... พระบิดาทรงปล่อยให้ซาตานกับไพร่พลของเขาถล่มเรา แต่โดยการนำทางจากพระวิญญาณของพระเจ้าและพระบัญญัติที่ประทานผ่านการเปิดเผย เราจะพร้อมทำการเลือกของเรา หากเราทำชั่ว เราก็จะได้รับโทษตามที่สัญญาไว้ หากเราทำดี เราจะรับรางวัลนิรันดร์ของความชอบธรรม²¹

การทดสอบทางมรรตัยนี้ [เป็น] ช่วงเวลาสั้น ๆ เชื่อมโยงอดีตนิรันดร์กับอนาคตนิรันดร์ ทว่า [เป็น] ช่วงเวลาที่สำคัญยิ่ง... ชีวิตนี้เป็นช่วงสำคัญที่สุดในการดำรงอยู่นิรันดร์ของเรา²²

ทุกคนจะได้รับพรของการฟื้นคืนชีวิต โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

เรามาในโลกนี้เพื่อตาย นั่นเป็นที่เข้าใจก่อนเรามาที่นี่ นี่คือส่วนหนึ่งของแผนทุกสิ่งได้สนทนากันแล้วและจัดเตรียมไว้นานแล้วก่อนวางมนุษย์ไว้บนแผ่นดินโลก... เราพร้อมและเต็มใจเดินทางจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าในโลกวิญญาณมายังโลกมรรตัยที่นี่ เพื่อรับทุกขเวทนาทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ทั้งโสมนัสและโทมนัส และเพื่อตาย ความตายสำคัญเท่ากับการเกิด²³

ความตายทางร่างกาย หรือความตายของมนุษย์มรรตัย ไม่ใช่การแยกกันอย่างถาวรของวิญญาณกับร่างกายที่เป็นเนื้อหนัง ข้อเท็จจริงคือไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ร่างกายจะกลับคืนสู่ธาตุเดิมอีกครั้ง การแยกจากกันเป็นเพียงชั่วคราว ซึ่งจะยุติในวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตเมื่อร่างกายถูกเรียกขึ้นมาจากภัสมธุลีเพื่อให้วิญญาณสวมทับและกลับมีชีวิตอีก พรนี้มาสู่มนุษย์ทุกคนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ โดยไม่คำนึงถึงความดีหรือความชั่วของพวกเขาขณะอยู่ในความเป็นมรรตัย เปาโลกล่าวว่าจะมีการฟื้นคืนชีวิตของทั้งคนชอบธรรมและคนไม่ชอบธรรม (กิจการ 24:15) และพระผู้ช่วยให้รอดกล่าวว่าทุกคนที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์และจะก้าวออกมา “คนที่ประพตติก็จะเป็นขึ้นมาสู่ชีวิต คนที่ประพตติชั่วก็จะเป็นขึ้นมาสู่การพิพากษา” (ยอห์น 5:29)²⁴

ทุกส่วนอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของทุกร่างกายจะกลับคืนสู่สภาพที่เหมาะสมอีกครั้งในการฟื้นคืนชีวิต ไม่สำคัญว่าร่างกายจะเป็นอย่างไรเมื่อถึงแก่ความตาย แม้ถูกไฟเผาหรือถูกถล่มกิน ก็ไม่สำคัญ ทุกองค์ประกอบพื้นฐานจะกลับคืนสู่สภาพที่เหมาะสมอีกครั้ง²⁵

วิญญาณไม่อาจถูกทำให้ดีพร้อมโดยปราศจากร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก ร่างกายกับวิญญาณถูกนำมาสู่ความเป็นอมตะและพรแห่งความรอดโดยผ่านการฟื้นคืนชีวิต หลังการฟื้นคืนชีวิต จะไม่มีการแยกจากกันอีก ร่างกายกับวิญญาณจะเชื่อมสนิทโดยไม่แยกจากกันเพื่อให้มนุษย์ได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ ไม่มีทางอื่นใดที่วิญญาณทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระบิดานิรันดร์ของเราได้ นอกจากการเกิดมาในชีวิตนี้และการฟื้นคืนชีวิต²⁶

6

**คนซื่อสัตย์จะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกร่วมกับครอบครัว
ของพวกเขาในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์**

บางคนได้รับทรัพย์สมบัติที่มาจากความอุตสาหะของบิดาเป็นมรดก บางคนขึ้นครองบัลลังก์ทางโลกโดยการสืบทอดสู่อำนาจ ตำแหน่ง ท่ามกลางเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา บางคนแสวงหามรดกจากความรู้ทางโลกและมีชื่อเสียงเกียรติคุณโดยใช้ความวิริยะอุตสาหะและความบากบั่นของตนเอง แต่มีเพียงมรดกเดียวที่มีค่ากว่าสิ่งทั้งปวง นั่นคือมรดกแห่งความสูงส่งนิรันดร์

พระคัมภีร์กล่าวว่าชีวิตนิรันดร์—ที่พระบิดานิรันดร์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงครอบครอง—เป็นของประทานสำคัญที่สุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ [ดู คพ. 14:7] เฉพาะคนที่สะอาดจากบาปทั้งปวงจึงจะได้รับ นี่คือนิยามแก่นคนเหล่านั้นที่ “ชนะโดยศรัทธา, และผนึกโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, ซึ่งพระบิดาทรงหลังรินลงบนคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เที่ยงธรรมและจริง. พวกเขาถือคนเหล่านั้นที่เป็นศาสนจักรของพระบุตรหัวปี. พวกเขาถือคนเหล่านั้นที่พระบิดาประทานสิ่งทั้งปวงไว้ในมือพวกเขา.” [คพ. 76:53-55; ดู ข้อ 52 ด้วย]²⁷

แผนแห่งความรอดนี้มีครอบครัวเป็นศูนย์กลาง . . . [แผนนี้] วางรูปแบบไว้เพื่อทำให้เราสามารถสร้างหน่วยครอบครัวนิรันดร์ของเราเอง²⁸

คนเหล่านั้นที่รับความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลจะมี “ความต่อเนื่องของวงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอดกาล” พวกเขาจะอยู่ในสัมพันธภาพแบบครอบครัว²⁹

เราได้รับการสอนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ว่าองค์กรครอบครัว ตามที่เกี่ยวข้องกับความสูงส่งในซีเลสเชียล จะเป็นองค์กรสมบูรณ์แบบที่เชื่อมโยงจากบิดามารดาและบุตรธิดาของรุ่นหนึ่งกับบิดามารดาและบุตรธิดาของรุ่นต่อไป ดังนั้นจึงแผ่ขยายออกไปจนสุดสิ้นกาลเวลา³⁰

พรแห่งรัศมีภาพของมรดกนิรันดร์นี้ . . . จะไม่มาถึงเราเว้นแต่โดยความเต็มใจ รักษาพระบัญญัติและแม้การทนทุกข์กับพระคริสต์หากจำเป็น อีกนัยหนึ่ง ผู้ที่ปรารถนาจะรับชีวิตนิรันดร์—ของประทานสำคัญที่สุดจากพระผู้เป็นเจ้า—ได้รับการคาดหวังไว้ว่าทุกสิ่งที่เขาไว้ที่แทนบูชา และแม้ถึงกับเรียกร้องให้พวกเขาพลีชีวิตเพื่ออุดมการณ์ของพระองค์ พวกเขาไม่มีวันจ่ายค่าตอบแทนพระองค์ ได้สมกับพรอันล้ำเลิศที่ได้รับและสัญญาไว้ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังกฎและพระบัญญัติของพระองค์³¹

เมื่อเราออกจากโลกและได้รับพระกิตติคุณในความสมบูรณ์ เราเป็นผู้ที่คู่ควรได้รับรัศมีภาพซีเลสเชียล ไม่ใช่ เราเป็นมากกว่าผู้ที่คู่ควร หากเราเชื่อสัตย์ เพราะพระเจ้าประทานความเชื่อมั่นแก่เราว่าโดยความซื่อสัตย์ของเรา เราจะได้เข้าสู่อาณาจักรซีเลสเชียล . . .

. . . ขอให้เราดำเนินชีวิตเพื่อเราจะมั่นใจในสิ่งที่เราสืบทอดมา และเพื่อที่เราจะรู้ตลอดชีวิตที่เราดำเนินอยู่ เพื่อเราจะเข้าสู่ที่ประทับของพระองค์และพำนักอยู่กับพระองค์ โดยได้รับความสมบูรณ์ของพรที่สัญญาไว้ ใครที่อยู่ท่ามกลางวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะพอใจกับทุกสิ่งที่ขาดความสมบูรณ์แห่งความรอดซึ่งสัญญาไว้กับเราหรือ. . . นี่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเรา ในความอ่อนน้อมถ่อมตนและในวิญญานแห่งการกลับใจ ที่จะดำเนินต่อไปในการรักษาพระบัญญัติจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เพราะความหวังและเป้าหมายของเราคือชีวิตนิรันดร์ และนั่นคือชีวิตในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์” พระเจ้าอีรัส “คือการทำหน้าที่รู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” [ยอห์น 17:3]³²

ตรงที่ข้าพเจ้ายืนอยู่เวลานี้ ในสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่าวัยสนธยา ด้วยตระหนักแนแนใจว่าในวันเวลาที่ไม่มีใกล้ ข้าพเจ้าจะได้รับเรียกให้รายงานถึงสิ่งที่อยู่ในความพิทักษ์ของข้าพเจ้าขณะยังมีชีวิต . . .

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราทุกคนรักพระเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าจะทรงพระชนม์และข้าพเจ้าฝ้ารอวันนั้นที่จะได้เห็นพระพักตร์พระองค์ และหวังว่าจะได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” (มัทธิว 25:34)

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าสิ่งนี้จะเป็ประสพการณ์แห่งความสุขของเราทุกคน ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง³³

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ขณะอ่านรายงานบันทึกส่วนตัวใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ให้นึกถึงเวลาที่ท่านพบการปลอมโยนในประจักษ์พยานของท่านถึงแผนแห่งความรอด ท่านจะช่วยให้สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนได้รับการปลอมโยนเช่นนั้นอย่างไร
- คำสอนของประธานสมิธเกี่ยวกับสภาพในสวรรค์ช่วยให้เราได้อย่างไรเมื่อเราเผชิญกับการทดลอง (ดู หัวข้อที่ 1)
- ประธานสมิธสอนว่า “เราต้องไม่พลาดการมองเห็นข้อเท็จจริงที่ว่า [การตกของอาดัมกับเอวา] นำมาซึ่งพร” (หัวข้อที่ 2) ท่านคิดว่าเหตุใดจึงสำคัญที่จะจดจำความจริงนี้ มีอะไรบ้างที่ท่านได้รับอันเป็นผลจากการตก
- ในหัวข้อที่ 3 ตัวอย่างของประธานสมิธเรื่องชายที่ตกลงไปในหลุมเกี่ยวข้องกับชีวิตเราอย่างไร ไตร่ตรองว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงช่วยเหลือท่านผ่านการชดใช้ของพระองค์อย่างไร
- คำพูดของประธานสมิธในหัวข้อที่ 4 แนะนำอะไรเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิตเราบนแผ่นดินโลก พระเจ้าประทานอะไรแก่เราเพื่อช่วยให้เราผ่านพ้นช่วงเวลาของการทดสอบได้อย่างปลอดภัย
- ท่านอาจช่วยใครบางคนให้เข้าใจคำประกาศของประธานสมิธในหัวข้อที่ 5 เรื่อง “ความตายสำคัญมากเท่ากับการเกิด” อย่างไร หลักคำสอนของการฟื้นคืนชีวิตมีอิทธิพลต่อชีวิตของท่านอย่างไร
- ทฤษฎีสัมบัติทางโลกแตกต่างจาก “มรดกนิรันดร์” ซึ่งเราสามารถได้รับโดยผ่านแผนแห่งความรอดในทางใดบ้าง (ดู หัวข้อที่ 6) ความเข้าใจถึงความแตกต่างเหล่านี้ช่วยเราเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตนิรันดร์อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

โยบ 38:4-7; 2 นีไฟ 2:15-29; 9:5-27; แอลมา 12:20-35; คพ. 19:16-19; โมเสส 5:10-12

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ศาสนจักรจัดทำคู่มือบทเรียนและอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อช่วยให้เราสอนจากพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย มีความจำเป็นเพียงเล็กน้อยในการใช้บทวิจารณ์หรือเนื้อหาอ้างอิงอื่น ๆ” (ไม่มีมีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอนพระกิตติคุณ [1999] หน้า 52)

อ้างอิง

1. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 117–118
2. “To the Saints in Great Britain,” *Ensign*, ก.ย. 1971 หน้า 4
3. ใน “Pres. Smith Tells of Parents’ Duty,” *Church News*, 3 เม.ย. 1971 หน้า 10
4. คำปราศรัยที่สถาบันศาสนา โลแกน ยูทาห์, 10 ม.ค. 1971 หน้า 3; ด้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์
5. “Is Man Immortal?” *Improvement Era*, ก.พ. 1916, 318; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:58 ด้วย
6. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal* (1957), 65–66
7. ใน Conference Report, ต.ค. 1966 หน้า 59
8. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” *Deseret News*, หัวข้อข่าว ศาสนจักร, 22 เม.ย. 1939, 3; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:115 ด้วย
9. “The Atonement,” *Deseret News*, หัวข้อข่าว ศาสนจักร, 2 มี.ค. 1935, 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:122 ด้วย
10. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 79–80
11. *Seek Ye Earnestly*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ (1970), 118–120
12. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” 5; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:123 ด้วย
13. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 80–81
14. “Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation,” 5; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:123 ด้วย
15. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal*, 81
16. “Purpose and Value of Mortal Probation,” *Deseret News*, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 12 มิถุนายน ค.ศ. 1949, 21; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:132 ด้วย
17. คำปราศรัยที่สถาบันศาสนาโลแกน ยูทาห์, 10 ม.ค. 1971 หน้า 3; ด้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์
18. “The Plan of Salvation,” *Ensign*, พ.ย. 1971 หน้า 5
19. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 26
20. ใน Conference Report, เม.ย. 1965 หน้า 11
21. ใน Conference Report, เม.ย. 1964 หน้า 107–108
22. “Purpose and Value of Mortal Probation,” 21; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:69 ด้วย
23. ใน “Services for Miss Nell Sumsion,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ม.ค. 1938, 10–11
24. “What Is Spiritual Death?” *Improvement Era*, ม.ค. 1918, 191–192; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:216–17 ด้วย
25. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 5:103; ปรับตัวเอน
26. “The Law of Chastity,” *Improvement Era*, ก.ย. 1931, 643; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:85–86 ด้วย
27. *หนทางสู่ความดีพร้อม* (1931), 21–22
28. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (Jan. 12, 1971), 2
29. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 2:287; ปรับตัวเอน
30. ใน Conference Report, เม.ย. 1942 หน้า 26; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:175 ด้วย
31. *หนทางสู่ความดีพร้อม*, 23
32. ใน Conference Report, เม.ย. 1922 หน้า 61–62
33. “Let the Spirit of Oneness Prevail,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 136

“พระกิตติคุณคือการให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลาง สิ่งนี้ครอบครัวต้องดำเนินตาม”

เสริมสร้างความเข้มแข็งและ ปกป้องรักษาครอบครัว

“นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง
และปกป้องรักษาหน่วยครอบครัว”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท กล่าว “ครอบครัวคือองค์กรสำคัญที่สุดในกาลเวลาหรือในนิรันดร”¹ ไม่มีที่ใดอีกแล้วที่ท่านสอนหลักธรรมนี้ได้อย่างชัดเจนมากไปกว่าที่บ้านของท่านเอง โดยเป็นแบบอย่างของสามี บิดา และคุณปู่คุณตาที่เปี่ยมด้วยความรัก แม้ตารางงานจะอัดแน่นด้วยภารกิจในฐานะอัครสาวก แต่ท่านก็แบ่งเวลาให้ครอบครัวของท่านเสมอ “ท่านชดเชยวันที่ท่านไม่อยู่โดยเพิ่มความรักให้พวกเขาเป็นสองเท่าเมื่ออยู่ที่บ้าน”²

มีคนเคยถามเอเธล ภรรยาคนที่สองของประธานสมิทว่า “คุณช่วยเล่าบางสิ่งเกี่ยวกับคนใกล้ชิดตัวให้เราฟังได้ไหม” เพราะสมาชิกศาสนจักรมองสามีเธอว่าเป็นคนเข้มงวดเกินไป เธอจึงตอบว่า

“คุณขอให้ดิฉันเล่าเรื่องคนใกล้ชิด ตัวฉันมักจะนึกเสมอว่าเมื่อเขาไม่อยู่ ผู้คนจะพูดว่า ‘เขาเป็นคนดีมาก จริงใจ เกร่งกรัด เป็นต้น’ พวกเขาจะพูดเหมือนคนทั่ว ๆ ไปพูด แต่คนที่พวกเขานึกถึงนั้นแตกต่างจากคนใกล้ชิดตัวฉันมาก คนใกล้ชิดตัวของดิฉันเป็นสามีและบิดาที่เปี่ยมด้วยความรักและความกรุณา ผู้ที่มุ่งมาดปรารถนาจะทำให้ครอบครัวมีความสุขโดยไม่นึกถึงความต้องการของตนเองเมื่อพยายามทำสิ่งนี้ เขาคือคนกล่อมลูกที่กำลังงอแงให้หลับได้ ผู้ที่คอยเล่านิทานก่อนนอนให้ลูก ๆ ฟัง ผู้ที่ไม่เคยเหน็ดเหนื่อยลำพังที่หมกมุ่นกับงานจนคิดค้นหรือต้องตื่นแต่เช้าเพื่อช่วยเหลือลูกคนโตแก้ไขปัญหายุ่งยากที่โรงเรียน ยามเจ็บไข้ได้ป่วย คนใกล้ชิดตัวของดิฉันคอยดูแลอย่างอ่อนโยนและเฝ้าไข้ เขาเป็นบิดาให้แก่คนที่ร้องไห้ รู้สึกว่าเขาเป็นเหมือนยาครอบจักรวาลให้ความเจ็บป่วยของคนเหล่านั้น มีที่สมานแผล อ้อมแขนที่มอบกำลังใจให้แก่ผู้ทุกข์ยาก น้ำเสียงที่ตักเตือนด้วยความนุ่มนวล

เมื่อพวกเขาผิดพลาด จนพวกเขาอยากทำในสิ่งที่จะทำให้เขามีความสุข . . .

“คนใกล้ชิดของคุณไม่เห็นแก่ตัว ไม่บ่นว่า มีความเกรงใจ ใส่ใจผู้อื่น เห็นอกเห็นใจ ทำทุกสิ่งด้วยพลังกำลังของเขาเพื่อสร้างความสุขที่สุดให้แก่คนที่เขารัก นั่นคือคนใกล้ชิดของคุณ”³

บุตรธิดาของประธานสมิธเล่าตัวอย่างของความพยายามที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งและปกป้องรักษาครอบครัวท่าน “สร้างความสุขที่สุดให้ชีวิต” ของพวกเขา ในชีวิตประวัติของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ที่เขียนถึงโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์กับจอห์น เจ. สตวาร์ท รวมความทรงจำต่อไปนี้ไว้เช่นกัน “วัยเด็กของท่านเป็นเวลาแห่งความสุขเมื่อพวกท่านเห็นคุณพ่อผูกผ้ากันเปื้อนและเริ่มอบพาย ท่านชอบใส่พาย ท่านทำใส่พายเอง แต่ท่านทำพายรสอื่น ๆ ด้วย เช่น แอปเปิ้ล เชอร์รี่ พีช และฟักทอง การทำพายกลายเป็นกิจกรรมประจำครอบครัว เด็ก ๆ จะช่วยรวบรวมเครื่องมือที่จำเป็นและส่วนผสมต่าง ๆ ตามที่บอก กลิ่นหอมอบอวลชวนรับประทานของพายที่อบในเตาอบขนาดใหญ่สร้างช่วงเวลาแห่งความสุขที่จะได้ลิ้มลอง ท่านคอยเฝ้าดูขณะอยู่ในเตา ไม่นำออกมาเร็วหรือช้าเกินไป ขณะเดียวกัน เอเชลควนไอศกรีมทำเองและลูก ๆ ผลัดกันหมุนเครื่องทำไอศกรีม”⁴

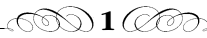
ดักลาส เอ. สมิธ กล่าวว่าเขากับบิดามี “สัมพันธภาพที่ดี” เขาเล่าตัวอย่างกิจกรรมที่ทำด้วยกันว่า “เราเคยชกมวยกันนานนานครึ่ง หรืออย่างน้อยก็แกล้งทำเป็นว่าเราชกกันจริง ๆ ผมเคารพท่านมากเกินกว่าจะต่อยท่านและท่านก็รักผมมากเกินกว่าจะทำเช่นนั้นด้วย. . . เหมือนกับฝึกต่อยมวยโดยไม่มีคู่ต่อสู้มากกว่า เราเคยเล่นหมากรุกและผมมีความสุขมากที่ชนะท่านได้ เมื่อมองย้อนกลับไปตอนนี้ ผมรู้สึกว่าคุณพ่อตั้งใจจะให้เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว”⁵

อามีเลีย สมิธ แมคคองก็ จำได้ว่า “เกือบเป็นเรื่องสนุกที่ป่วยเพราะท่านเอาใจใส่เราเป็นพิเศษ. . . ท่านทำให้เราผลิตเพลินโดยการเปิดเพลงไพเราะจากเครื่องเล่นแผ่นเสียงเอ็ดิสันรุ่นเก่า ท่านจะเดินไปตามเพลงหรือเดินไปรอบห้อง และแม้แต่พยายามร้องเพลง. . . ท่านนำส้มหวานผลใหญ่มารับประทานมาให้เราและนั่งบนเตียงเพื่อปกปิดเปลือกแล้วแกะส่งให้เราที่ละกลีบ ท่านเล่าเรื่องราวสมัยเด็กให้เราฟัง หรือเล่าว่าคุณปู่ดูแลท่านอย่างไรเมื่อท่านป่วย หากโอกาสเหมาะสม ท่านจะให้พรเรา”⁶ อามีเลียเล่าถึงวิธีที่บิดาของเธออบรมบุตรธิดาด้วยว่า “เมื่อเราแต่ละคนต้องแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางอย่าง ท่านเพียงวางมือท่านบนไหล่เราพลาจ้องมองตาเราด้วยสายตาเจ็บปวดและกล่าวว่า ‘พ่ออยากให้คุณ ๆ ของพ่อเป็นคนดี’ ไม่มีกรณียินดีหรือการลงโทษใด ๆ จะมีประสิทธิวิธามากไป

กว่านี้อีกแล้ว”⁷

ความรักและความเอาใจใส่ที่ประธานสมิธมีต่อบุตรธิดาของท่านขยายไปยังหลาน ๆ ของท่านด้วย ฮอยท์ ดับเบิลยู. บรูว์สเตอร์ จูเนียร์ เล่าถึงเวลาที่เขาได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการอุทิศพระวิหารลอนดอน ประเทศอังกฤษในปี 1958 ขณะเป็นผู้สอนศาสนาในเนเธอร์แลนด์ ขณะที่เขาและผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ เดินเข้าไปในห้องประชุม คุณตาเห็นเขา ฮอยท์กล่าวต่อมาว่า “โดยไม่ลังเล ท่านรีบลุกขึ้นจากเก้าอี้และอ้าแขน เป็นสัญญาณให้ผมเข้าไปหา ในความเร่งรีบนั้น ผมไม่เห็นโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ประธานสภาอัครสาวกสิบสอง . . . แต่เป็นคุณตาที่เห็นหลานชายคนหนึ่งซึ่งท่านมอบความรักให้มากมาย ผมไม่ลังเลใจที่จะแตกแถวและวิ่งไปยังยกพื้น ท่านโอบกอดและจูบผมต่อหน้าผู้คนทั้งห้องที่เข้าร่วมประชุมในพิธี สำหรับผมแล้วนั่นเป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์และน่าจดจำที่สุดในชีวิตผม”⁸

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ครอบครัวคือองค์กรสำคัญที่สุด ในกาลเวลาหรือในนิรันดร

ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าหน่วยครอบครัวสำคัญมากเพียงใดในแผนโดยรวมทั้งหมดของพระบิดาในสวรรค์ อันที่จริง องค์กรศาสนจักรมีไว้เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและสมาชิกศาสนจักรในการเอื้อมไปสู่ความสูงส่ง

หน่วยครอบครัวและข้อผูกมัดครอบครัวต่อพระกิตติคุณสำคัญมากจนปฏิบัติกันหันมาเอาใจใส่อย่างมากกับการทำลายครอบครัวในสังคมเรา มีการโจมตีทุกด้านในเรื่องความสุจริตขั้นพื้นฐานของครอบครัวในฐานะที่เป็นรากฐานของความดีงามและเกียรติภูมิในชีวิต . . . กฎหมายที่อนุวัติการทำแท้งมีมากขึ้นทั่วโลกชักนำผู้คนให้ละเลยความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต ครอบครัวแตกแยกโดยการใช้จ่ายคดโกงและการใช้จ่ายตามกฎหมายในทางที่ผิดเพิ่มมากขึ้น เยาวชนคูหมีนสิทธิอำนาจมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมักจะเริ่มต้นจากการไม่ให้ความเคารพและการไม่เชื่อฟังในบ้าน . . .

เพราะอำนาจของความชั่วร้ายโจมตีแต่ละคนโดยการทำลายรากฐานของครอบครัว จึงเป็นวิกฤตแก่บิดามารดาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่จะธำรงและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว อาจมีคนไม่มากนักที่เข้มแข็งด้วยตนเอง ผู้ที่เอาตัวรอดได้โดยไม่ต้องมีการคำจุนจากครอบครัว แต่เราส่วนใหญ่ล้วนต้องการความรัก คำสอน และการยอมรับจากคนที่ดูแลเอาใจใส่อย่างลึกซึ้ง⁹

มีความจริงเก่าแก่บางอย่างซึ่งจะเป็นความจริงเสมอตราบเท่าที่โลกดำรงอยู่ และไม่มีมีความก้าวหน้าใดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หนึ่งในนั้นคือ ครอบครัว (องค์กรที่ประกอบด้วยบิดา มารดา และบุตรธิดา) ซึ่งเป็นรากฐานของทุกสิ่งใน ศาสนจักร นอกจากนี้ บททั้งหลายที่ต่อต้านชีวิตครอบครัวบริสุทธิ์และเข้มแข็ง จะเกิดผลลัพท์ร้ายแรงอย่างแน่นอนแก่ประชาชาติใดก็ตามที่ยอมปล่อยให้บาท เหล่านี้เกิดขึ้น . . .

คำถามที่สำคัญมากกว่าคำถามเรื่องอาชีพหรือความมั่งคั่งของผู้คนคือคำถาม ที่ว่าจะปฏิบัติกับชีวิตครอบครัวของพวกเขาอย่างไร สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเรื่องรอง ลงมา ตราบเท่าที่มีบ้านอย่างแท้จริง และตราบเท่าที่คนเหล่านั้นสร้างบ้านขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ให้กันและกัน¹⁰

ไม่มีสิ่งใดทดแทนบ้านที่ขอบรรรมได้ ซึ่งโลกอาจไม่ได้คำนึงถึงนัก แต่ใน ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ต้องและควรจะคำนึงถึง สิ่งนี้ ครอบครัวคือหน่วยในอาณาจักรของพระเจ้า¹¹

ครอบครัวคือองค์กรสำคัญที่สุดไ้กาลเวลาหรือในนิรันดร์. . .นี่เป็นพระ- ประสงค์ของพระเจ้าในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและปกป้องรักษาหน่วย ครอบครัว เราวิงวอนบิดาทั้งหลายให้ทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว เราขอให้ มารดาทั้งหลายสนับสนุนค้ำจุนสามีของพวกเขาและจงเป็นความสว่างให้แก่ บุตรธิดา¹²

พระกิตติคุณคือการให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลาง ซึ่งครอบครัวต้องดำเนินตาม นั้น ที่นี้คือที่ซึ่งเราได้รับการอบรมสั่งสอนมากที่สุดและสำคัญที่สุด ขณะที่เรา พยายามสร้างหน่วยครอบครัวนิรันดร์ให้ตนเองตามแบบอย่างครอบครัวของ พระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาของเรา¹³

2

พระเจ้าทรงสถาปนาครอบครัวเพื่อให้ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์

เราเรียนรู้ว่า การแต่งงานเป็นหลักธรรมนิรันดร์ ได้รับแต่งตั้งก่อนการวาง รากฐานของโลกและได้รับการสถาปนาบนแผ่นดินโลกก่อนความตายมาสู่โลก บิดามารดาแรกของเราได้รับพระบัญชาให้มีลูกดอกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก สิ่งก็ตามมาคือองค์กรครอบครัวจะเป็นนิรันดร์ ในแผนซึ่งเตรียมไว้สำหรับแผ่นดิน โลก กฎการปกครองโลกซีเลสเชียลกลายเป็นรากฐาน งานอันยิ่งใหญ่และทรง

“องค์การศาสนจักรมีไว้เพื่อช่วยเหลือ
ครอบครัวและสมาชิกในการเอื้อมไปสู่ความสูงส่ง”

รัศมีภาพของพระเจ้าคือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” [โมเสส 1:39] สิ่งนี้สำเร็จลงได้โดยผ่านการแต่งงานและครอบครัวเท่านั้น อันที่จริง นี่คือการเขียนนิรันดร์ในบรรดาผู้ได้รับความสูงส่งและในโลกที่นับไม่ถ้วน¹⁴

แผนซึ่งให้ไว้ในพระกิตติคุณเพื่อปกครองมนุษย์บนแผ่นดินโลกเป็นรูปแบบของกฎการปกครองในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นไปได้หรือไม่ที่จะจินตนาการถึงที่มาของความโหม่นส่าใหญ่หลวงกว่าการถูกทิ้งไว้ในโลกนิรันดร์โดยปราศจากสัมพันธภาพแบบบิดามารดาหรือบุตรธิดา ลองนึกถึงประชากรชาติที่ไม่คำนึงถึงหน่วยครอบครัวในฐานะรากฐานสำคัญ ที่ซึ่งพลเมืองทั้งปวงเป็นคนแปลกหน้ากันพอสมควร และหาความรักที่แท้จริงไม่พบ ที่ซึ่งครอบครัวไม่ได้รับการผูกมัดเข้าด้วยกัน เป็นความคิดที่น่าหวาดกลัว สภาพการณ์ดังกล่าวอาจนำไปสู่ผลที่ตามมาเพียงประการเดียว นั่นคือ—ความระล่ำระสายและการสูญเสีย ไม่มีเหตุผลหรือที่ที่จะเชื่อว่าเป็นความจริงเดียวกันในการเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของ

พระผู้เป็นเจ้า หากในอาณาจักร ไม่มีครอบครัวรวมอยู่ด้วยกันและชายหญิงทั้งปวง เป็น “เทพ” โดยปราศจากญาติพี่น้องโดยกำเนิด ดังที่คนมากมายเชื่อ อาณาจักรนั้นจะสามารถเป็นสถานที่แห่งความสุข—เป็นสวรรค์ได้หรือไม่¹⁵

ในพระวิหารของพระเจ้า คู่สามีภรรยาไปรับการฝึกหรือแต่งงานเพื่อกาลเวลา และชั่วโมงนินรันคร์ บุตรธิดาที่เกิดในคู่สมรสดังกล่าวจะไม่ได้เป็นบุตรธิดาในชีวิตแห่งมรรตย์นี้เท่านั้น แต่ในนินรันครด้วย พวกเขากลายเป็นสมาชิกครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ดังที่เปาโลกล่าวไว้ [ดู เอเฟซัส 3:14-15] และระเบียบครอบครัวนั้นจะไม่มีวันแตกสลาย . . .

. . . บุตรธิดาเหล่านั้นที่เกิดกับพวกเขามีสิทธิ์ในความเป็นคู่ครองของบิดามารดา และบิดามารดาอยู่ภายใต้พันธะรับผิดชอบต่อพระพักตร์พระบิดานินรันคร์ของพวกเขาที่จะแน่วแน่ต่อกันและเลี้ยงดูลูก ๆ ในความสว่างและความจริง เพื่อพวกเขาจะเป็นหนึ่งเดียวกันในนินรันครที่จะมาถึง—ครอบครัวในครอบครัวใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า¹⁶

เราพึงจดจำไว้ ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ว่าภายนอกของอาณาจักรซีเลสเชียลไม่มีองค์กรครอบครัว [หลังความตาย] องค์กรนี้สงวนไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่ปรารถนาจะยึดถือพันธสัญญาและพันธะรับผิดชอบทุกประการซึ่งเราได้รับเรียกให้รับไว้ขณะอยู่ที่นี้ ในชีวิตมรรตย์นี้¹⁷

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นครอบครัวใหญ่ครอบครัวเดียว เราเรียกตนเองว่าบราเดอร์กับซิสเตอร์ โดยแท้แล้วเรากลายเป็นทายาทร่วมกันกับพระเยซูคริสต์โดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ [ดู โรม 8:16-17] บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า และมีสิทธิ์ต่อความบริบูรณ์ของพรแห่งอาณาจักรหากเราจะกลับใจและรักษา พระบัญญัติ¹⁸

ความหวังในชีวิตนินรันคร์ รวมถึงการรวมกันของสมาชิกครอบครัวเมื่อการฟื้นคืนชีวิตมาถึง นำความรักความชื่นชมยินดีอย่างมากมาสู่จิตใจสมาชิกครอบครัวแต่ละคน ด้วยความหวังนี้ สามิปรารถนาที่จะรักภรรยาด้วยความรักที่มั่นคงกว่าและบริสุทธิ์กว่า ภรรยาจะรักสามีด้วยความรักแบบเดียวกัน ความรู้สึกอ่อนโยนและความห่วงใยที่บิดามารดามีต่อลูก ๆ เพิ่มขึ้น เพราะลูก ๆ กลับมาใกล้ชิดกันด้วยสายสัมพันธ์แห่งความรักและความสุขที่ไม่มีวันสูญสลาย¹⁹

3

เราเสริมสร้างความเข้มแข็งและปกป้องรักษาครอบครัวของเรา เมื่อเราใช้เวลาอยู่ด้วยกัน รักกัน และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยกัน

จุดประสงค์หลักของครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในครอบครัวทำงานเพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเติบโตไปสู่ความดีพร้อมได้ สำหรับบิดามารดา สิ่งนี้เรียกร่องการอุทิศเวลาและพลังงานมากกว่าการจัดหาให้ตามความต้องการทางกายของลูก ๆ สำหรับลูก ๆ สิ่งนี้หมายถึงการควบคุมธรรมชาติวิสัยที่จะนำไปสู่ความเห็นแก่ตัว

ท่านใช้เวลาสร้างความสำเร็จให้บ้านและครอบครัวมากพอ ๆ กับที่ท่านติดตามความสำเร็จในงานอาชีพและสังคมหรือไม่ ท่านอุทิศพลังงานสร้างสรรค์ที่ดีเยี่ยมของท่านให้แก่หน่วยสำคัญที่สุดในสังคม—ครอบครัว หรือไม่ หรือสัมพันธภาพของท่านกับครอบครัวเป็นเพียงเรื่องปกติธรรมดา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ไม่คุ้มค่าอย่างนั้นหรือ บิดามารดากับลูกต้องเต็มใจให้ความรับผิดชอบของครอบครัวมาก่อนเพื่อให้ครอบครัวบรรลุความสูงส่ง²⁰

บ้าน... คือห้องปฏิบัติการที่หล่อหลอมอุปนิสัยของมนุษย์และบุคลิกลักษณะ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรธิดา บ้านไม่สามารถเป็นดังที่ควรจะเป็นได้เว้นแต่ความสัมพันธ์เหล่านี้จะมาจากอุปนิสัยที่เหมาะสม นี่เป็นความจริง ไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับหรือไม่ขึ้นอยู่กับทั้งบิดามารดาและบุตรธิดา แต่ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับบิดามารดา พวกเขาต้องทำให้ดีที่สุด²¹

“ไปเล่นที่อื่น อยู่มาอยู่กับแม่ แม่ไม่มีเวลาให้หรอก” มารดาที่อยู่ในความเร่งรีบ ไร้ความอดทนพูดกับลูกสาวคนเล็กวัยสามขวบซึ่งพยายามช่วยทำงานบ้าน... ความปรารถนาจะช่วยเหลือเกิดมาพร้อมกับเด็กปกติทุกคนและบิดามารดา ไม่มีสิทธิ์บ่นว่า ไม่มีสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายเช่นนั้นในงานบ้านเมื่อทุกคนช่วยกันทำงาน และถ้าทุกคนร่วมแรงร่วมใจในการทำหน้าที่เหล่านี้ สัมพันธภาพอันน่าชื่นใจจะเกิดขึ้นซึ่งสามารถเป็นประสบการณ์ได้

หากข้าพเจ้าต้องแนะนำสิ่งหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า เราในฐานะบิดามารดากำลังขาดมากที่สุด นั่นคือความเข้าใจอันเกิดจากความเมตตาสงสารลูกของเรา ดำเนินชีวิตกับลูก ๆ เดินตามรอยพวกเขา... รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับความสนใจของลูก เป็นเพื่อนกับพวกเขา²²

เราพยายามทำให้บิดามารดาารู้สึกถึงความจำเป็นในการเอาใจใส่ลูก ๆ มากขึ้น

มีวิญญาณแห่งพระกิตติคุณในบ้านของพวกเขามากขึ้นอีกนิด มีความเป็นหนึ่งเดียวมากขึ้นอีกนิดและมีศรัทธามากขึ้นอีกหน่อย มีความรับผิดชอบทางศาสนาและทางศีลธรรมในส่วนของบิดามากขึ้นอีกเล็กน้อย มารดาก็เช่นเดียวกัน และสอนพระกิตติคุณในบ้านให้มากขึ้นด้วย²³

ถึงบิดามารดาในศาสนจักร เรากล่าวว่า จงรักกันและกันด้วยสุดใจของท่าน รักษากฎทางศีลธรรมและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ จงเลี้ยงดูลูก ๆ ของท่านในความสว่างและความจริง สอนพวกเขาถึงความจริงของพระกิตติคุณที่ช่วยให้รอด และทำบ้านให้เป็นสวรรค์บนแผ่นดินโลก ที่ซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงพำนักและที่ซึ่งความชอบธรรมได้รับการสืบทอดต่อไปในจิตใจของสมาชิกแต่ละคน²⁴

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทานความเข้มแข็งแก่เราทุกคนเพื่อให้เราไปถึงศักยภาพที่แท้จริงของเรา ข้าพเจ้าวิงวอนขอพระวิญญาณของพระองค์ทรงสถิตในบ้านของศาสนจักร เพื่อให้มีความรักใคร่กลมเกลียวกันที่นั่น ขอพระบิดาทรงปกป้องรักษาและเชิดชูครอบครัวของเรา²⁵

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ขณะอ่านเรื่องราวใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” พิจารณาว่าแบบอย่างของประธานสมิธสามารถเป็นเครื่องนำทางในชีวิตท่านอย่างไร นึกถึงวิธีที่ท่านสามารถปรับปรุงตนเองเป็นการส่วนตัวเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สัมพันธ์ภายในครอบครัว
- พิจารณาความสำคัญของครอบครัวตามที่สรุปไว้ในหัวข้อที่ 1 ท่านกำลังทำอะไรบ้างเพื่อปกป้องครอบครัวจากอิทธิพลทางลบของโลก
- ประธานสมิธกล่าวถึง “ความหวังในชีวิตนิรันดร์ รวมถึงการกลับมารวมกันของสมาชิกครอบครัวเมื่อการฟื้นคืนชีวิตมาถึง” (หัวข้อที่ 2) ความหวังนี้มีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ของท่านกับสมาชิกครอบครัวอย่างไร
- ในหัวข้อที่ 3 ประธานสมิธถามคำถามชวนให้คิดสามข้อ ตอบคำถามเหล่านี้ในใจ ขณะอ่านหัวข้อนี้ พิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่ท่านสามารถทำได้ในชีวิตท่านซึ่งสามารถปรับปรุงความรู้สึกในบ้านท่านได้

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

สุภาษิต 22:6; 1 นิไฟ 8:37; คพ. 88:119; 93:40–50; ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ด้วย

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ขอให้ผู้มีส่วนร่วมเลือกหนึ่งหัวข้อ [ของบท] และอ่านในใจ เชื่อเชิญคนที่เลือกหัวข้อเดียวกันรวมกลุ่ม ๆ ละสองหรือสามคนแล้วสนทนาสิ่งที่เรียนรู้

อ้างอิง

1. “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 27
2. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 14
3. เอเชล สมิธ, ใน ไบรอันท์ เอส. สิงค์ลีย์, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, มิ.ย. 1932, 459
4. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 228
5. คักลาส เอ. สมิธ, ใน ดี. อาร์เธอร์ เฮย์คูก, *Exemplary Manhood Award*, Brigham Young University Speeches of the Year (Apr. 18, 1972), 5
6. อามิเลีย สมิธ แมคคองกี, “โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ,” *Church News*, 30 ต.ค. 1993 หน้า 10
7. อามิเลีย สมิธ แมคคองกี, “Joseph Fielding Smith,” 10
8. ใน ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 254
9. In “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971, ปกในและหน้า 1
10. “Our Children—‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden,’” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1969, 4
11. ใน Conference Report, ต.ค. 1948 หน้า 152
12. “Counsel to the Saints and to the World,” 27
13. “Mothers in Israel,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1970, 886
14. *The Way to Perfection* (1931), 251
15. “A Peculiar People,” *Deseret News*, หัวข้อข่าวศาสนาจักร, 2 เม.ย. 1932, 6; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 2:65–66 ด้วย
16. ใน Conference Report, เม.ย. 1961 หน้า 49
17. ใน Conference Report, ต.ค. 1948 หน้า 153
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1959 หน้า 24
19. *The Way to Perfection*, 258
20. ใน “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971 หน้า 1
21. “Our Children—‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden,’” 6
22. “Our Children—‘The Loveliest Flowers from God’s Own Garden,’” 6–7
23. *Take Heed to Yourselves!* (1966), 354
24. “Counsel to the Saints and to the World,” 27
25. ใน “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971 หน้า 1

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ บอกเหตุผลสำหรับการเรียก
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้กลับใจว่า “ข้าพเจ้ารักสมาชิกของศาสนจักร”

ศรัทธาและการกลับใจ

“สิ่งที่เราต้องการจากคนในศาสนจักรและ
นอกศาสนจักร คือการกลับใจ เราต้องการศรัทธามากขึ้นและ
ปณิธานมากขึ้นในการรับใช้พระเจ้า”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทสอนว่า “การอภัยบาปมาจากศรัทธาและการกลับใจที่แท้จริง”¹ ท่านกล่าวว่า “เป็นสิ่งจำเป็นที่เราไม่เพียงเชื่อเท่านั้น แต่เราต้องกลับใจด้วย” ท่านสอนอีกด้วยว่าเมื่อเราประกอบคุณงามความดีด้วยศรัทธามากกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะ “ได้รับรางวัลของคนซื่อสัตย์ และมีที่อยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้า”² ด้วยความปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงได้รับรางวัลนี้ ท่านเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสั่งสอนการกลับใจตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน

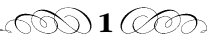
ในช่วงแรกที่ท่านรับใช้เป็นอัครสาวก ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพิจารณาแล้วว่าเป็นพันธกิจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าประทับใจมาโดยพระวิญญูณของพระเจ้าที่ข้าพเจ้าเดินทางไปสเทศหลายแห่งของไซอัน เพื่อกล่าวแก่ผู้คนว่า *เวลานี้* เป็นวันแห่งการกลับใจและเพื่อเรียกวินัยชนยุคสุดท้ายให้จดจำพันธสัญญาของพวกเขา สัญญาที่พวกเขาทำไว้กับพระเจ้า ที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ทำตามคำสอนและคำแนะนำของเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล—ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า—ตั้งที่บ้านทีกไว์ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ เราควรกระทำด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและละเอียดรอบคอบต่อพระพักตร์พระเจ้าในทุก ๆ สิ่ง เพื่อเราจะได้รับพรและการนำทางจากพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นวันแห่งการเตือน เป็นเวลาแห่งการเตือนนับจากวันที่ศาสดาพยากรณ์ได้รับการแสดงให้ประจักษ์จากสวรรค์เป็นครั้งแรกว่าพระกิตติคุณต้องได้รับการฟื้นฟู”³

ในการประชุมศีลระลึกของวันอาทิตย์วันหนึ่ง ประธานสมิทบอกกับที่ประชุมว่าเหตุใดท่านจึงเปล่งเสียงเตือน โจเซฟ บุตรชายของท่านซึ่งเข้าร่วมการประชุม

เช่นกัน เขียนในเวลาต่อมาว่า “ผมจำคำพูดบางอย่างที่ [คุณพ่อของผม] กล่าวในโอกาสนั้นได้อย่างชัดเจน ‘ใครคือเพื่อนของท่าน หรือใครรักท่านมากที่สุด’ ท่านถามคนในที่ประชุม ‘คนที่บอกท่านว่าทุกอย่างดีในไซอัน ว่าความเจริญรุ่งเรืองจะมาถึงในไม่ช้า หรือคนที่ตักเตือนท่านถึงหายนะและความยากลำบากที่สัญญาไว้ เว้นแต่หลักธรรมพระกิตติคุณจะดำรงอยู่ ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทราบว่าข้าพเจ้ารักสมาชิกศาสนจักร และข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ใครก็ตามมาซึ่งนี้กล่าวโทษข้าพเจ้าเมื่อเราผ่านมันแห่งความเป็นมรรตัยไปแล้วและกล่าวว่า ‘หากท่านเตือนดิฉันดิฉันคงไม่อยู่ในสภาพจนตรอกเช่นนี้’ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเปล่งเสียงเตือนด้วยความหวังว่าพี่น้องทั้งหลายจะเตรียมพร้อมสำหรับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพ’”⁴

คนที่ทำงานใกล้ชิดกับประธานสมิธ เห็นว่าเบื้องหลังคำเตือนที่เข้มงวดของท่านคือบุรุษที่มีความเอื้ออาทรต่อผู้คนที่กำลังทนทุกข์กับบาป เอ็ลเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์ รับผิดชอบในฐานะการฝ่ายประธานสูงสุด ท่านมักจะอยู่ด้วยเมื่อประธานสมิธพิจารณาเรื่องการลงโทษทางวินัยของศาสนจักร เอ็ลเดอร์กิบบอนส์เล่าว่า “ท่านพิจารณาเรื่องราวด้วยความรักความกรุณาเสมอ และด้วยความเมตตามากมายตามสภาพการณ์ที่ชอบด้วยเหตุผล ไม่ใช่เรื่องผิดปกติสำหรับท่านที่จะพูดเมื่อเรียนรู้สภาวะการณ์ของคดีที่มีโทษหนัก ‘เหตุใดผู้คนจึงไม่ควบคุมความประพฤติของตนเอง’ นี่ไม่ใช่การพูดเชิงกล่าวหาหรือเป็นการกล่าวโทษแต่อย่างใด แต่ท่านกล่าวด้วยความเสียใจและเป็นทุกข์”⁵ ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. กิมบัลล์ ผู้เคยรับใช้เป็นผู้สมาชิกโครัมมัครสาวกสิบสองกับประธานสมิธ กล่าวดังนี้ “เรากล่าวหลายครั้งว่า เนื่องจากอัครสาวกสิบสองจะเป็นผู้พิพากษาแห่งอิสราเอล เราจะมีความสุขที่ได้รับการพิพากษาจากท่าน เพราะการพิพากษาของท่านมีความเมตตา กรุณา เทียงธรรม และบริสุทธิ์”⁶ เมื่อประธานสมิธแต่งตั้งอธิการ ท่านมักจะให้คำแนะนำว่า “จงจำไว้ว่าทุกคนมีความอ่อนแอ และมีอย่างน้อยที่สุดสองด้านในทุก ๆ เรื่อง หากท่านผิดพลาดในการพิพากษา จงแน่ใจว่าท่านผิดพลาดในด้านของความรักความเมตตา”⁷

คำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

หลักการข้อแรกของพระกิตติคุณคือศรัทธา ในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ศรัทธาของเรามีพระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง และโดยผ่านพระองค์ในพระบิดา เราเชื่อในพระคริสต์ เรายอมรับพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

และรับพระนามของพระองค์ไว้กับเราในผืนน้ำแห่งบัพติศมา⁸

จงให้เรื่องนี้ที่อยู่สูงสุดเสมอในความนึกคิดของท่าน ขณะนี้และทุกเวลา ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้เสด็จมายังโลกเพื่อพลีพระชนม์ชีพให้เราใช้ชีวิต นั่นคือความจริงและเป็นรากฐาน ศรัทธาของเราสร้างขึ้นบนรากฐานนั้น ซึ่งไม่อาจถูกทำลายได้ เราต้องยึดมั่นต่อคำสอนนี้ แม้จะมีคำสอนของโลก และความคิดเห็นของมนุษย์ก็ตาม เพราะสิ่งนี้สูงส่งยิ่ง สิ่งนี้สำคัญยิ่งต่อแผนของเรา พระเจ้าทรงไถ่เราด้วยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมและประทานความรอดแก่เรา—และมีเงื่อนไขที่เราต้องไม่ลืม—ว่าเราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา หากเราทำตามนั้น เราจึงจะได้รับการช่วยให้รอด ขณะที่แนวคิดและความโง่เขลาของมนุษย์จะพินาศไปจากโลก⁹

เรามาสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยศรัทธา หากเราไม่เชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ หากเราไม่มีศรัทธาในพระองค์ หรือในการชดใช้ของพระองค์ เราจะมีแนวโน้มที่จะไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เป็นเพราะเรามีศรัทธานั้น พระองค์จึงทรงนำเรามาสู่ความประสานกลมกลืนกับความจริงของพระองค์และมีความปรารถนาในใจเราที่จะรับใช้พระองค์ . . .

. . . หลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณคือศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ และแน่นอนว่า เราจะมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ไม่ได้หากเราไม่มีศรัทธาในพระบิดาของพระองค์ จากนั้น หากเรามีศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตร และได้รับการทรงนำ ตามที่เราควรได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะมีศรัทธาในผู้รับใช้ของพระเจ้าโดยผ่านผู้ที่พระองค์รับสั่งด้วย¹⁰

2

ศรัทธาหมายถึงการกระทำ

ศรัทธาเป็นมูลเหตุที่นำไปสู่การกระทำทุกอย่าง” [Lectures on Faith, lecture 1] หากท่านหยุดเพื่อพิจารณาสักครู่ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะเห็นด้วยว่าสิ่งต่าง ๆ ในทางโลกเป็นความจริงเทียบเท่ากับทางวิญญาณอย่างแน่นอน นี่เป็นเรื่องจริงสำหรับเราในการกระทำของเราเองและการกระทำที่เรามีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า . . .

“ความเชื่อ [ศรัทธา] ที่ปราศจากการประพุดก็ตายแล้ว” [ยากอบ 2:26]—อีกนัยหนึ่ง ความเชื่อนั้นไม่มีอยู่จริง ข้าพเจ้าคิดว่าความหมายที่ชัดเจนของยากอบคือ “จงแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นศรัทธาของท่านโดยไม่มี การประพุดชิ แล้วข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นศรัทธาของข้าพเจ้าโดยการประพุดชิ” [ดู ยากอบ 2:18]

ศรัทธาหมายถึงการกระทำ . . . ด้วยเหตุนี้ ศรัทธาจึงแข็งแกร่งกว่าความเชื่อ . . .

ศรัทธาเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า สิ่งที่ดีทุกอย่างเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือคำสอนจากพระคัมภีร์ที่พบในฮีบรู บทที่ 11—ซึ่งสาธยายเรื่องศรัทธาได้อย่างกระจ่างแจ้ง—[และ] พระเจ้าประทานการเปิดเผยแก่เราในหลักคำสอนและพันธสัญญา รวมทั้งในพระคัมภีร์เล่มอื่น ๆ การอยู่เฉย ๆ หรือความไม่แยแส หรือเชื่อแบบเฉยเฉื่อย ไม่ทำให้เกิดศรัทธา ความปรารถนาเพียงอย่างเดียวในการมีศรัทธาจะไม่ทำให้เกิดศรัทธา ซึ่งไม่ต่างอะไรกับความปรารถนาทักษะด้านดนตรีหรือการวาดรูป ความเชื่อวชาญจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ลงมือทำด้วยหัวใจปัญญา เราเผชิญกับอุปสรรค เราได้รับประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณ เราเชื่อในโจเซฟ สมิธ เราเชื่อในพระเยซูคริสต์ เราเชื่อในหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณ แต่เรากำลังทำงานหนักเพียงใดกับสิ่งเหล่านี้

. . . หากเราต้องการมีศรัทธาที่มีชีวิตและมั่นคงตลอดกาล เราต้องแข่งขันในการปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนี้ . . .

โอ้ หากเราใช้ศรัทธาที่แสดงให้ประจักษ์โดยนิไฟ ขอให้ท่านในบทที่ 17 ของ 1 นีไฟ พี่ชายของท่านกำลังต่อต้านและหัวเราะเยาะท่านเพราะท่านกำลังจะต่อเรือมีความว่า

“น้องเราเป็นคนโง่, เพราะเขาคิดว่าเขาสามารถต่อเรือได้; แท้จริงแล้ว, และเขาคิดด้วยว่าเขาสามารถข้ามผืนน้ำกว้างใหญ่นี้ได้” [1 นีไฟ 17:17]

นีไฟตอบพี่ชายว่า

“หากพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าทำสิ่งทั้งปวง ข้าพเจ้าสามารถทำสิ่งทั้งปวงนั้นได้. หากพระองค์จะทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ากล่าวแก่น้ำนี้, เจ้าจงเป็นแผ่นดิน, มันจะเป็นแผ่นดิน; และหากข้าพเจ้าจะกล่าวเช่นนั้น, มันจะเป็นไปเช่นนั้น.” [1 นีไฟ 17:50]

นั่นคือศรัทธาของท่าน¹¹

เราไม่ได้เดินด้วยความรอบรู้ เหมือนที่เราทำก่อนมาบังโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงคาดหวังว่าเราจะเดินด้วยศรัทธา [ดู 2 โครินธ์ 5:7] และโดยการเดินด้วยศรัทธา เราจะได้รับรางวัลของคนชอบธรรม หากเรายึดมั่นต่อพระบัญญัติเหล่านั้นซึ่งประทานไว้เพื่อความรอดของเรา¹²

หากมนุษย์จะยึดมั่นหลักคำสอนและเดินในศรัทธา ยอมรับความจริงและรักษาพระบัญญัติตามทีประทานไว้ เขาย่อมอยู่ในวิสัยที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ไม่สำคัญว่าเขาจะสารภาพด้วยคำพูดของเขาเพียงใดว่าพระเยซูคือพระคริสต์ หรือเชื่อ

ว่าพระบิดาทรงส่งพระองค์มาในโลกเพื่อไถ่มนุษย์ ด้วยเหตุนี้ ยากอบจึงถูกต้องเมื่อท่านกล่าวว่าคนชั่วร้าย “เชื่อและกลัวจนตัวสั่น” แต่พวกเขาก็ยังไม่ยอมกลับใจ [ดู ยากอบ 2:19]¹³

3

การกลับใจเป็นหลักธรรมข้อที่สองของพระกิตติคุณและ จำเป็นอย่างไรต่อความรอดและความสูงส่งของเรา

การกลับใจเป็นหลักธรรมเบื้องต้นข้อที่สองของพระกิตติคุณและเป็นผลที่เกิดจากศรัทธา¹⁴

สิ่งที่เราต้องการจากคนในศาสนจักรและนอกศาสนจักร คือการกลับใจ เราต้องการศรัทธามากขึ้นและปณิธานมากขึ้นในการรับใช้พระเจ้า¹⁵

จริงหรือไม่ที่พวกเราบางคนมีแนวคิดที่ว่าไม่สำคัญว่าเราทำบาปใดที่บาปนั้นไม่ร้ายแรง หรือไม่เป็นอันตราย แล้วเราจะยังคงได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า นี่ไฟมองเห็นยุคสมัยของเรา ท่านกล่าวว่าจะมีคนพูดเช่นนั้น [ดู 2 ทิโมธี 28:7-9] แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า เราไม่สามารถหันไปจากทางแห่งความจริงและความชอบธรรมแล้วยังรักษาการนำทางจากพระวิญญาณของพระเจ้าไว้ได้¹⁶

ไซอันไม่มีที่สำหรับคนบาปโดยเจตนา แต่มีที่สำหรับคนบาปที่กลับใจ สำหรับคนที่ปฏิเสธความชั่วช้าสามัญ แต่แสวงหาชีวิตนิรันดร์และแสงสว่างของพระกิตติคุณ เราไม่ควรมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด ไม่ต่างจากที่พระเจ้าทรงทำเช่นนั้น แต่งตั้งดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงและดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า¹⁷

มนุษย์สามารถรับการช่วยให้รอดและรับความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในความชอบธรรมเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องกลับใจจากบาปและเดินอยู่ในความสว่างเพราะพระคริสต์ทรงสถิตในความสว่าง [ดู 1 ยอห์น 1:7] เพื่อให้พระโลหิตของพระองค์ชำระเราจากบาปทั้งปวง เพื่อให้เรามีสัมพันธภาพกับพระเจ้าและรับรัศมีภาพพร้อมด้วยความสูงส่งจากพระองค์¹⁸

เราต้องการการกลับใจ และต้องมีผู้บอกให้เรากลับใจ¹⁹

“การกลับใจเป็นหลักธรรมอันล้ำเลิศและ
ให้การปถوبโยนมากที่สุดที่สอนไว้ในพระกิตติคุณ”

4

**ในหลักธรรมแห่งการกลับใจ พระเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซูคริสต์ได้รับการแสดงให้ประจักษ์**

การกลับใจเป็นหลักธรรมที่ล้ำเลิศและให้การปถอบโยนมากที่สุดที่สอนไว้ในพระกิตติคุณ ในหลักธรรมนี้ พระเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์ แสดงให้ประจักษ์ได้อย่างชัดเจนมากกว่าหลักธรรมข้ออื่น ๆ ช่างน่าหวาดหวั่นยิ่งนักหากไม่มีการอภัยบาป และไม่มีหนทางในการปลดบาปสำหรับคนที่กลับใจด้วยความนอบน้อม เราทำได้เพียงจินตนาการในส่วนของความพรั่นพรึงที่จะเกิดขึ้นกับเรา หากเราต้องอดทนกับบทลงโทษจากการล่วงละเมิดตลอดกาลและตลอดไปโดยปราศจากความหวังของการปลดปล่อย เราจะรับการปลดปล่อยได้อย่างไร จะได้รับจากใคร

พระเจ้าตรัสว่า

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

“เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” [ยอห์น 3:16–17; ดู ข้อ 18–21 ด้วย]

หากพระบิดามีได้ทรงส่งพระเยซูคริสต์มาในโลก ก็คงไม่มีการปลดบาปและการบรรเทาทุกข์จากบาปโดยผ่านการกลับใจ²⁰

หากเราเข้าใจอย่างถ่องแท้ และรู้สึกได้แม้ในระดับที่เล็กน้อย ถึงความรักความเต็มพระทัยที่เปี่ยมด้วยพระคุณของพระเยซูคริสต์ ในการทนทุกข์เพื่อบาปของเรา เราจะยินดีกลับใจจากการล่วงละเมิดทั้งหมดของเราและรับใช้พระองค์²¹

5

การกลับใจรวมถึงความโทมัสจากใจจริงสำหรับ บาปและการละทิ้งบาปโดยสิ้นเชิง

พระคัมภีร์กล่าวว่า

“เจ้าจงถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในความชอบธรรม, แม้เครื่องถวายบูชาอันเป็นใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” [คพ. 59:8]

นั่นหมายถึงการกลับใจ

...การกลับใจ ตามนิยามที่ให้ไว้ในพจนานุกรม คือความโทมัสด้วยใจจริงสำหรับบาป ด้วยการกล่าวโทษตนเอง และการละทิ้งบาปโดยสิ้นเชิง... ไม่มีการกลับใจที่แท้จริงเกิดขึ้นได้โดยปราศจากความโทมัสและความปรารถนาจะเป็นอิสระจากบาป

ความสำนึกผิดคือการแสดงออกถึงวิญญาณที่นอนน้อมหรือซอกซำเพราะบาป และรับรู้ถึงความเลวร้ายของบาปด้วยใจจริง ตลอดจนตระหนักถึงพระเมตตาและพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงมีต่อคนบาปที่กลับใจ... ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงตรัส ดังที่ข้าพเจ้าได้อ้างถึง เราต้องถวายเครื่องบูชา “ในความชอบธรรม, แม้ด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด”...

การกลับใจเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า... ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับใครบางคนที่จะกลับใจ แต่ของประทานแห่งการกลับใจและศรัทธาจะทรงมอบให้ทุกคนที่แสวงหา²²

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าว่า เมื่อท่านต้องการเปลี่ยนแปลง ต้องการเปลี่ยนแปลงจริงๆ ท่านสามารถทำได้ มโนธรรมของเราและพระคัมภีร์

บอกเราว่าควรดำเนินชีวิตอย่างไร—และนิสัยอะไรบ้างที่เราควรเปลี่ยนเพื่อความ
ผาสุกและความก้าวหน้าในรัศมีของเรา²³

6

เวลาแห่งการกลับใจคือเดี๋ยวนี้

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะไม่ทรงช่วยชายหญิงทุกคนให้รอดในอาณาจักรซีเลสเชียล หากท่านต้องการไปที่นั่น และท่านมีข้อบกพร่อง หากท่านทำบาป หากท่าน ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า และท่านทราบแล้ว นี่เป็นเวลาที่ดีในการกลับใจ และแก้ไขเดี๋ยวนี้ อย่าคิดเพียงว่านี่เป็นเรื่องเล็กน้อยที่พระเจ้าจะทรงให้อภัยท่าน ทรงตีสองสามที ลงโทษนิดหน่อย แล้วเราจะได้รับการให้อภัย เพราะท่านอาจพบว่าตนเองถูกขับออกไป หากท่านยื่นกรานและต่อต้านวิถีดังกล่าว²⁴

การผัดวันประกันพรุ่ง ดังที่ประยุกต์ใช้ในหลักธรรมพระกิตติคุณ คือโจรขโมย ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นชีวิตในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร มีหลายคนใน บรรดาพวกเรา แม้สมาชิกของศาสนจักร ที่รู้สึกว่าจะไม่มีความจำเป็นต้องเร่งรีบ ปฏิบัติตามหลักธรรมพระกิตติคุณและรักษาพระบัญญัติ...

ขออย่าลืมน้อยคำของ [อมิวัลเล็ค] ที่ว่า “เพราะคุณเกิด, ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับ มนุษย์ที่จะเตรียมพบพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, คุณเกิดวันแห่งชีวิตนี้เป็นวันสำหรับ มนุษย์ที่จะทำงานของพวกเขา

“และบัดนี้, ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านไว้ก่อนแล้ว, ดังที่ท่านมีพยานมากมาย, ฉะนั้น, ข้าพเจ้าวิงวอนท่านว่าท่านอย่าผัดวันแห่งการกลับใจของท่านไปจนกว่า ชีวิตจะหาไม่; เพราะหลังจากวันนี้ของชีวิต, ซึ่งเราได้รับมาเพื่อเตรียมพร้อม สำหรับนิรันดร์, คุณเกิด, หากเราไม่ปรับปรุงเวลาของเราขณะที่อยู่ในชีวิตนี้, เมื่อนั้นสิ้นแห่งความมีดย่อมมาถึงซึ่งในเวลานั้นจะประกอบการทำงานหาได้ไม่

“ท่านจะพูดไม่ได้, เมื่อท่านถูกนำไปสู่วิกฤตอันนำพรันพรังนั้น, ว่าข้าพเจ้าจะ กลับใจ, ว่าข้าพเจ้าจะกลับมาหาพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า. ไม่เลย, ท่านจะพูดเช่น นี้ไม่ได้; เพราะวิญญาณเดียวกันนั้นซึ่งครอบครองร่างกายของท่านในเวลาที่ท่าน ออกไปจากชีวิตนี้, วิญญาณเดียวกันนั้นจะมีพลังครอบครองร่างของท่านในโลก นิรันดร์นั้น. [แอลมา 34:32–34]²⁵

7

เราเป็นหนี้โลกนี้เพื่อเปล่งเสียงเตือน

พระเจ้าตั้งพระทัยว่ามนุษย์จะมีความสุข—นั่นคือพระประสงค์ของพระองค์

—แต่มนุษย์กลับปฏิเสธความสุขและสร้างทุกข์ให้ตนเอง เพราะพวกเขาคิดว่าวิถีของพวกเขาดีกว่าวิถีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพราะความเห็นแก่ตัว ความละโมภ และความชั่วร้ายที่อยู่ในใจพวกเขา และนั่นคืออุปสรรคของเราในทุกวันนี้²⁶

จากการสังเกตการณ์ขณะเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง และจากสิ่งที่เราอ่านในสื่อสาธารณะ ทำให้เราจำเป็นต้องสรุปว่าการกลับใจจากบาปเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดทั่วโลกทุกวันนี้²⁷

อย่าคิดว่าเราอยู่ในสภาวะการณ์ที่ไม่มีวันเลวร้ายไปกว่านี้ หากไม่มีการกลับใจ ทุกสิ่งจะยิ่งเลวร้ายลงไปอีก ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงป่าวร้องการกลับใจต่อผู้คน ต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้าย . . . และต่อประชาชาติทุกหนแห่งบนแผ่นดินโลก²⁸

เราเป็นหนี้โลกในการเปล่งเสียงเตือน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสมาชิกของศาสนจักร [ดู คพ. 88:81]²⁹

เป็นหน้าที่ของเราที่จะดูแลกัน ปกป้องกัน เตือนกันถึงอันตรายต่าง ๆ สอนหลักธรรมพระกิตติคุณของอาณาจักรให้แก่กัน ยืนหยัดด้วยกันพร้อมทั้งร่วมแรงร่วมใจกันต่อต้านบาปของโลก³⁰

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะมีอะไรสำคัญหรือจำเป็นมากไปกว่าการป่าวร้องการกลับใจในเวลานี้ แม้ในบรรดาวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และข้าพเจ้าเรียกพวกเขาเช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่ไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักร ให้เอาใจใส่พระวาระของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา บัดนี้ พระองค์รับสั่งแน่นอนแล้วว่าไม่มีสิ่งไม่สะอาดจะเข้าไปในที่ประทับของพระองค์ได้ นอกจากบรรดาผู้ที่พิสูจนตนในความซื่อสัตย์และล้างอาภรณ์ของพวกเขาในพระโลหิตของพระองค์โดยผ่านศรัทธาและการกลับใจของพวกเขา—มิฉะนั้น จะไม่มีใครหาอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพบเลย³¹

“ดูเถิด, ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวงจะดำรงอยู่อย่างปลอดภัยในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล หากเป็นไปได้ว่าพวกเขาจะกลับใจ” [1 นิไฟ 22:28] ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพวกเขาจะกลับใจ ข้าพเจ้าต้องการให้พวกเขาพำนักอยู่อย่างปลอดภัย ข้าพเจ้าต้องการให้พวกเขาเชื่อในพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ผู้เสด็จมาในโลกและทรงซัดไซ้บาปของเราและบาปของมนุษยชาติทั้งปวง ผู้ประทานการไถ่เราจากความตาย ผู้ทรงสัญญากับเราถึงความรอดและการปลดบาปตามเงื่อนใจของการกลับใจ

โอ ข้าพเจ้าปรารถนาให้มนุษยชาติทั้งปวงเชื่อในพระองค์ นมัสการพระองค์ และพระบิดาของพระองค์ รับใช้พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราในพระนามของพระบุตร เมื่อนั้นสันติสุขจะมา ความชอบธรรมจะมีชัย แล้วพระเจ้าจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก³²

ข้าพเจ้าวิงวอนโลกให้กลับใจและเชื่อความจริง เพื่อให้แสงสว่างของพระคริสต์ฉายส่องในชีวิตพวกเขา เพื่อรักษาคุณความดีและหลักธรรมความจริงทุกประการที่พวกเขามีอยู่ แล้วเพิ่มแสงสว่างและความรู้มากขึ้น ซึ่งมาจากการเปิดเผยในทุกวันนี้ ข้าพเจ้าวิงวอนพวกเขาให้เข้าร่วมศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและเก็บเกี่ยวแห่งพระกิตติคุณ

ข้าพเจ้าวิงวอนสมาชิกของศาสนจักรให้ทำงานแห่งความชอบธรรม รักษาพระบัญญัติ แสวงหาพระวิญญูญาณ รักพระเจ้า ให้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้ามาเป็นอันดับแรกในชีวิตพวกเขา และด้วยเหตุนี้ จงทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับท่านทั้งหลายด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า [ดูฟิลิปปี 2:12]³³

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ให้ทบทวนความคิดเห็นของประธานสมิธเกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านต้องการ “เปล่งเสียงเตือน” การป่าวร้องให้กลับใจเป็นการแสดงออกถึงความรักอย่างไร
- การให้พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางศรัทธาของท่านหมายความว่าอย่างไร (ดู หัวข้อที่ 1)
- เพราะเหตุใดศรัทธาที่แท้จริงจึงนำไปสู่การกระทำเสมอ (ตัวอย่างบางเรื่อง ดู หัวข้อที่ 2) มีวิธีใดบ้างที่เราสามารถแสดงศรัทธาโดยการกระทำของเรา
- การกลับใจเป็น “ผลที่มาจากศรัทธา” อย่างไร (ดู หัวข้อที่ 3)
- ลองตรึกตรองในใจถึงเวลาที่ท่านกลับใจ แล้วรู้สึกถึงความรักความเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ (ดู หัวข้อที่ 4) ท่านแบ่งปันอะไรได้บ้างเกี่ยวกับความสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
- เพราะเหตุใดการกลับใจจึงไม่เกิดขึ้นถ้า “ปราศจากความโทมินัสและความปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากบาป” (ดู หัวข้อที่ 5) สอนย่อหน้าสุดท้ายในหัวข้อที่ 5 ให้ความหวังแก่บางคนที่ยังรู้สึกโทมินัสเพราะบาปอย่างไร
- การผัดวันประกันพรุ่งเป็น “โจรขโมยชีวิตนิรันดร์” ในทางใดบ้าง (ดู หัวข้อที่ 6) มีอันตรายอะไรบ้างที่มาจากผัดวันแห่งการกลับใจของเรา
- ขณะทบทวนหัวข้อที่ 7 ให้พิจารณาว่าการ “เปล่งเสียงเตือน” หมายความว่าอย่างไร เราจะมีคุณธรรมและความรักได้อย่างไรบ้างในความพยายามของเราที่จะเตือนผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

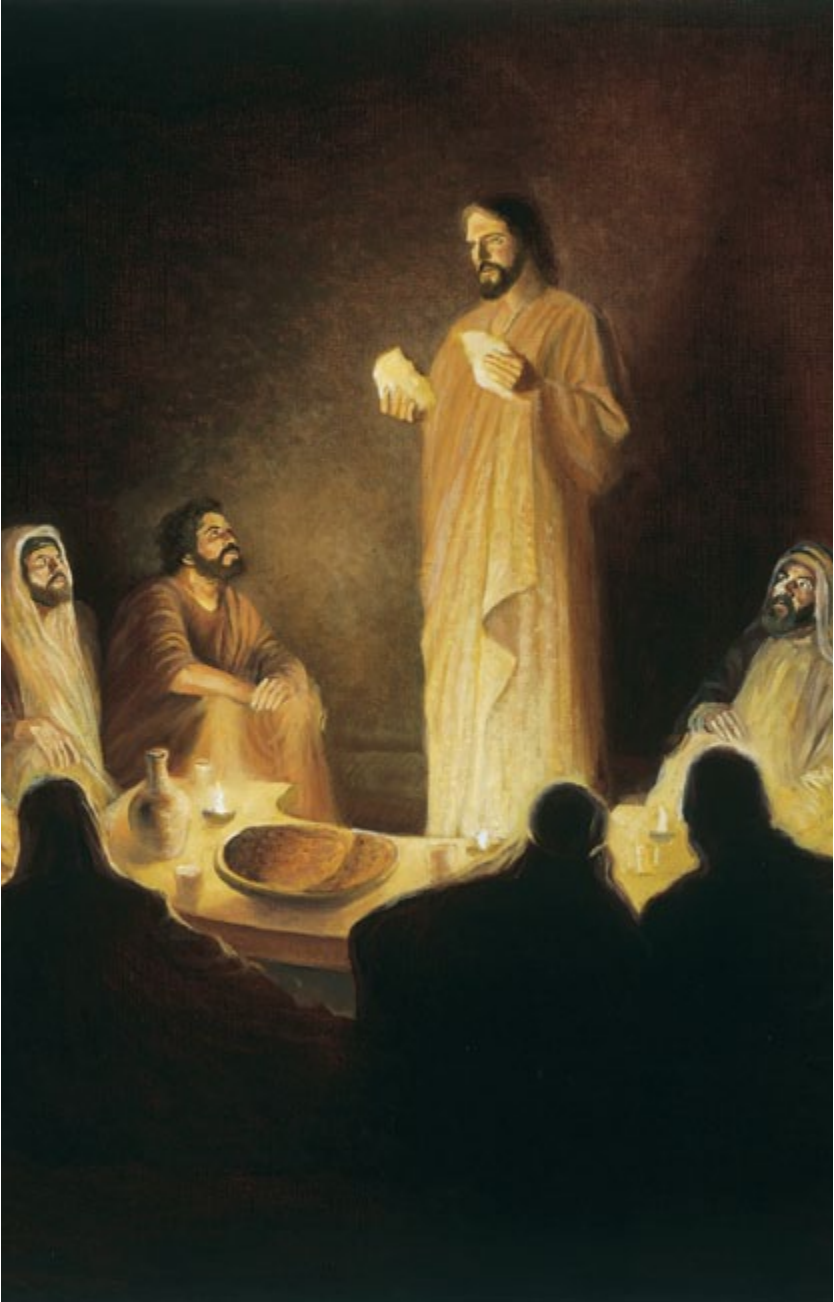
ฮีบรู 11:1-6; โมไซยาห์ 4:1-3; แอลมา 34:17; อีเธอร์ 12:4; โมโรไน 7:33-34; คพ. 18:10-16; หลักรแห่งความเชื่อ 1:4

ความช่วยเหลือเพื่อการสอน

“นักเรียนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วม เมื่อครูทำให้ตนเองกลายเป็นดาวเด่นในห้องเรียน บุคคลเดียว และทำกิจกรรมเองทั้งหมด แนใจได้ว่าครูคนนั้นกำลังขัดขวางการเรียนรู้ของสมาชิกชั้นเรียน” (ดู อาซาเฮล ดี. วูคร์ฟ *Teaching the Gospel* [1962], 37; ใน เวอร์จันเนีย เอช. เพียร์ซ, “ชั้นเรียนธรรมดา ๆ—สถานที่ซึ่งทรงอนุภาพสำหรับความก้าวหน้าอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1997 หน้า 13)

อ้างอิง

1. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957-1966), 1:84
2. “Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict,” *Improvement Era*, ต.ค. 1924, 1151; ดู *Doctrines of Salvation*, รวบรวมโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954-1956), 2:311 ด้วย
3. ใน Conference Report, ต.ค. 1919 หน้า 88; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
4. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์, ใน *Take Heed to Yourselves!* (1966), v-vi
5. ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), viii
6. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, อ้างอิงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี ใน “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 28
7. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10
8. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 113
9. ใน Conference Report, ต.ค. 1921 หน้า 186; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:302 ด้วย
10. “Redemption of Little Children,” *Deseret News*, 29 เม.ย. 1939, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 3; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:302-303 ด้วย
11. “Faith,” *Deseret News*, 16 มี.ค. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 3, 7
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1923 หน้า 139
13. “Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict,” 1151; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:311 ด้วย
14. *The Restoration of All Things* (1945), 196
15. “The Pearl of Great Price,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, กรกฎาคม ค.ศ. 1930, 104; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:48 ด้วย
16. ใน Conference Report, ต.ค. 1950 หน้า 13
17. ใน Conference Report, เม.ย. 1915 หน้า 120
18. ใน Conference Report, ต.ค. 1969 หน้า 109
19. “A Warning Cry for Repentance,” *Deseret News*, 4 พ.ค. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 6; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:44 ด้วย
20. *The Restoration of All Things*, 196-197
21. *The Restoration of All Things*, 199
22. “Repentance and Baptism,” *Deseret News*, 30 มี.ค. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 6
23. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, ม.ค. 1971 หน้า 5
24. “Relief Society Conference Minutes,” *Relief Society Magazine*, ส.ค. 1919, 473, ดู *Doctrines of Salvation*, 2:17 ด้วย
25. ใน Conference Report, เม.ย. 1969 หน้า 121, 123
26. “A Warning Cry for Repentance,” 6; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:35 ด้วย
27. ใน Conference Report, ต.ค. 1966 หน้า 58
28. ใน Conference Report, ต.ค. 1932 หน้า 91-92; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:31-32 ด้วย
29. ใน Conference Report, เม.ย. 1937 หน้า 59; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:49 ด้วย
30. ใน Conference Report, เม.ย. 1915 หน้า 120
31. ใน Conference Report, ต.ค. 1960 หน้า 51
32. ใน Conference Report, ต.ค. 1919 หน้า 92
33. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 7-8

“จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:19)

ความสำคัญของพิธีศีลระลึก

“การรับส่วนของเครื่องหมายเหล่านี้เป็นหนึ่งในศาสนพิธี
บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในศาสนจักร”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

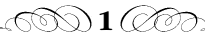
วันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 1929 หลังการรับใช้เป็นอัครสาวก 19 ปี เอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท ยืนอยู่ในซอลท์เลค แทเบอร์นาเคิลเพื่อกล่าวคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 39 ของท่าน ท่านกล่าวว่า “มีความคิดสองสามเรื่องที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะเสนอเกี่ยวกับคำถามเรื่องศีลระลึก โดยเจาะจงเป็นพิเศษเกี่ยวกับการประชุมที่จัดตั้งขึ้นในศาสนจักรโดยการเปิดเผย โดยพระบัญชาจากพระเจ้าสำหรับการรับส่วนของเครื่องหมายเหล่านี้ซึ่งแทนพระวรกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์” ตามบทนำของหัวข้อนี้ ท่านได้แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพิธีศีลระลึกดังนี้

“ในวิจารณ์ญาณของข้าพเจ้า การประชุมศีลระลึกเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุดของศาสนจักร เมื่อข้าพเจ้านึกถึงการชุมนุมกันของพระผู้ช่วยให้รอดกับอัครสาวกของพระองค์ในคืนแห่งความทรงจำ เมื่อพระองค์ทรงแนะนำพิธีศีลระลึก เมื่อข้าพเจ้านึกถึงวาระอันศักดิ์สิทธิ์นั้น ใจข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความพิศวงและความรู้สึกของข้าพเจ้าได้รับการสัมผัส ข้าพเจ้าถือว่านั่นเป็นการชุมนุมที่พิเศษและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดครั้งหนึ่งนับแต่กาลเริ่มต้น

“ที่นั่น พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนอัครสาวกถึงการพลีบูชาของพระองค์ที่กำลังจะมาถึง ด้วยความพิศวงงงงวย พวกท่านจึงมีอาจเข้าใจได้ พระองค์รับสั่งกับพวกเขาอย่างชัดเจนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และพระโลหิตของพระองค์จะหลั่งไหล ในโมงยามของความปวดร้าวแสนสาหัสเพราะบาปของโลก นี่คือวาระที่ศักดิ์สิทธิ์มาก ที่นั่น พิธีศีลระลึกได้รับการสถาปนา เหล่าสานุศิษย์ได้รับพระบัญชาให้มาร่วมรำลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการทนทุกข์ของพระเยซูคริสต์ เพราะการพลีบูชาของพระองค์มีไว้สำหรับการไถ่ของโลก

“พระองค์ทรงกำลังรับเอาความรับผิดชอบการจ่ายหนี้ที่เกิดขึ้นบนโลกโดยผ่านการตกไว้กับพระองค์ เพื่อมนุษย์จะได้รับการไถ่จากความตายและจากนรก พระองค์ทรงสอนผู้คนว่าพระองค์ต้องถูกยกขึ้นเพื่อพระองค์จะทรงดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาพระองค์ ทุกคนที่จะกลับใจและเชื่อในพระองค์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ จะไม่ต้องทนทุกข์ เพราะพระองค์จะทรงรับเอาบาปของพวกเขาไว้กับพระองค์”¹

คำสอนของโจเซฟ ฟิลลิ่งค์ สมิธ

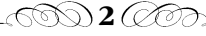
พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ประชุมกันบ่อย ๆ เพื่อรับส่วนศีลระลึก

การรับส่วนของเครื่องหมายเหล่านี้ [ขนมปังและน้ำ] เป็นศาสนพิธีบริสุทธิ์ และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดพิธีหนึ่งในศาสนจักร เป็นศาสนพิธีที่จัดตั้งขึ้นแทนการสังหารและรับประทานลูกแกะของพิธีปีสกา ซึ่ง [เป็นสัญลักษณ์] ถึงการพลีบูชาบนกางเขนของพระผู้ไถ่ . . . นับตั้งแต่การอพยพจากอียิปต์ไปสู่การตรึงกางเขนของพระผู้ไถ่ของเรา ชาวอิสราเอลได้รับบัญชาให้ถือรักษาพิธีปีสกตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปี ในคืนศักดิ์สิทธิ์ก่อนการตรึงกางเขน พระเจ้าทรงเปลี่ยนศาสนพิธีนี้เป็นพิธีศีลระลึก เราได้รับบัญชาให้ประชุมกันบ่อย ๆ ไม่ใช่เพียงปีละครั้งเดียว และให้ไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอน ระลึกถึงพระผู้ไถ่ของเรา และทำพันธสัญญา กับพระองค์ในการรับส่วนของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้บ่อย ๆ²

บุคคลใดที่ห่างหายจากการประชุมศีลระลึกสัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า เดือนแล้วเดือนเล่า โดยไม่มีสิ่งใดรั้งเอาไว้ คือคนที่ไม่รักดีต่อความจริง เขามีได้รักสิ่งนี้ หากเขารัก เขาจะมาที่นี่เพื่อรับส่วนของเครื่องหมายนี้เป็นประจำ—เพียงขนมปังชิ้นเล็ก ๆ กับน้ำถ้วยเล็ก ๆ เขาจะทำสิ่งนั้นเพื่อแสดงความรักที่เขามีต่อความจริง และการรับใช้อันจงรักภักดีต่อพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า³

เราได้รับเรียกให้รำลึกถึงเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ [การชดใช้ของพระเยซูคริสต์] และจดจำไว้ในใจตลอดเวลา เพราะจุดประสงค์ดังกล่าว เราจึงได้รับเรียกให้มาร่วมกันสัปดาห์ละครั้งเพื่อรับส่วนของเครื่องหมายนี้ เพื่อเป็นพยานว่าเราจะระลึกถึงพระเจ้าของเรา ว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระองค์และเราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราได้รับเรียกให้ต่อพันธสัญญานี้ทุกสัปดาห์ เราไม่อาจรักษาพระวิญญูณของพระเจ้าให้คงอยู่กับเราได้ หากเราไม่ยอมทำตามพระบัญญัตินี้อย่าง

สม่าเสมอ หากเรารักพระเจ้า เราจะไปการประชมเหล่านี้ด้วยวิญญาณของการนมัสการและการสวดอ้อนวอน เพื่อระลึกถึงพระเจ้าและพันธสัญญาที่เราต่อทุกสถาบันโดยผ่านศีลระลึกตามที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากเรา⁴

เราเป็นส่วนศีลระลึกในความระลึกถึง การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

นี่คือหน้าที่ของสมาชิกศาสนจักรที่จะดำเนินชีวิตอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนและซื่อสัตย์ในความรู้ความเข้าใจถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์. . . ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนี้ ข้าพเจ้าอยากคิดว่าข้าพเจ้าเข้าใจผิด แต่ไม่ใช่ ข้าพเจ้าคิดว่าสมาชิกของศาสนจักรจำนวนมากไม่ได้ตระหนักถึงความหมายในการรับประทานขนมปังชิ้นเล็ก ๆ และดื่มน้ำถ้วยเล็ก ๆ ในความระลึกถึงการหลั่งพระโลหิตของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ และการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์บนกางเขน

ข้าพเจ้าขออธิบายถึงพร [ส่วนของขนมปัง] ข้าพเจ้าจะอ่านด้วยความนอบน้อมเพื่อเราจะเข้าใจสิ่งที่อยู่ therein

“ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรดประทานพรและทำให้ขนมปังนี้ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายผู้ได้รับส่วน, เพื่อพวกเขาจะรับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระบุตรของพระองค์, และเป็นพยานต่อพระองค์, ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, ว่าพวกเขาเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์, และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งพระองค์ประทานให้พวกเขา; เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา. เอเมน” [คพ. 20:77] . . .

เพื่อรับประทานในความระลึกถึงพระองค์ นั้นหมายความว่า ข้าพเจ้าเพียงจะระลึกถึงว่าเกือบ 2,000 ปีที่ผ่านมา คนชั่วร้ายนำพระองค์ไปแขวนบนกางเขน ตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ แล้วทิ้งพระองค์ให้สิ้นพระชนม์เท่านั้นหรือ สำหรับข้าพเจ้า สิ่งนี้มีความหมายลึกซึ้งกว่านั้น เพื่อระลึกถึงพระองค์—เหตุใดพระองค์จึงทรงถูกตรึงกางเขน มีประโยชน์อะไรบ้างที่มาสู่ [ข้าพเจ้า] เพราะพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงผ่านความทุกขเวทนาใดบ้างบนกางเขนนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับการไถ่หรือการปลดปล่อยจากบาปของข้าพเจ้า

โดยธรรมชาติ คนจะคิดว่า พระองค์ทรงถูกตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาท ถูกแขวนไว้บนนั้นจนสิ้นพระชนม์... พระองค์ทรงรับทุกขเวทนาอะไรอีกบ้าง นี่คือนี่ที่ข้าพเจ้าคิดว่าเราส่วนใหญ่่มักมองข้ามไป ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการทนทุกข์ที่หนักหนาสาหัสที่สุดไม่ได้อยู่ที่การตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทแล้วแขวนไว้บนกางเขน อันเป็นความเจ็บปวดรวดร้าวทุกข์ทรมานแสนสาหัสดังที่เป็นอยู่ พระองค์ทรงกำลังแบกรับภาระหนักอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญและมีพลังมากกว่า ใดๆ หรือ เราไม่เข้าใจอย่างต้องแท้ แต่ข้าพเจ้าสรุปได้พอสังเขป⁵

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าใครในบรรดาพวกเราไม่เคยทำผิด จากนั้นก็เสียใจและคิดว่าไม่น่าทำเลย มโนธรรมจึงมีผลต่อเรา ทำให้เราทุกข์ทรมานหม่นหมองอึ้งนึ้ก ท่านเคยผ่านประสบการณ์ดังกล่าวหรือไม่ ข้าพเจ้าเคย... แต่ที่นี่ เรามีพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงแบกรับภาระการล่วงละเมิดของข้าพเจ้าและการล่วงละเมิดของท่าน... ความทรมานแสนสาหัสที่สุดไม่ใช่ตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ ซึ่งเลวร้ายอย่างที่เห็น แต่เป็นความทรมานที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ พระองค์ทรงแบกรับภาระ—ภาระของเรา ข้าพเจ้าเพิ่มเติมบางสิ่งลงไปนั้น ท่านก็เช่นกัน และคนอื่น ๆ ทุกคน พระองค์ทรงรับภาระในการจ่ายชดเชยไว้กับพระองค์เพื่อข้าพเจ้าจะหนีพ้น—เพื่อท่านอาจจะหนีพ้น—การลงโทษตามเงื่อนไขว่าเราจะรับพระกิตติคุณของพระองค์ เราจะแน่นแน้และซื่อสัตย์

ตอนนี้ นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังนึกถึง นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังระลึกถึง—ความเจ็บปวดรวดร้าวแสนสาหัสเมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงในการสวดอ้อนวอนพระบิดาเพื่อให้ด้วยนั้นเลื่อนผ่านไป พระองค์มิได้ทรงวิงวอนขอให้คลายทุกข์จากการตอกตะปูลงบนพระหัตถ์หรือพระบาทของพระองค์ พระองค์ทรงเผชิญความระทมทุกข์สาหัสกว่าสิ่งทั้งปวง ซึ่งข้าพเจ้าไม่เข้าใจ⁶

เป็นเรื่องสุวิสัยสำหรับมนุษย์ที่อ่อนแอ และเราทุกคนอ่อนแอ ที่จะเข้าใจต้องแท้ถึงขอบเขตความทุกข์เวทนาของพระบุตรพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราไม่อาจตระหนักได้ถึงราคาที่พระองค์ต้องจ่าย พระองค์ตรัสกับศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท ดังนี้

เพราะเหตุนี้, เรา, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ; แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา; ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเล็ดออกจากทุกขุมชน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องดื่

“ข้าพเจ้าปรารถนาว่าเราจะช่วยให้สมาชิกศาสนจักรเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น
ถึงพันธสัญญาที่พวกเขาทำเมื่อรับส่วนศีลระลึก”

ด้วยอันขมขื่น, และชะงักงัน—กระนั้นก็ตาม, รัชมีภาพจงมีแค่พระบิดา, และเรา
รับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้นเพื่อลูกหลานมนุษย์” [คพ. 19:16–19]

อย่างไรก็ดี ในความสามารถของเราที่จะรู้และตระหนักว่าความเจ็บปวดรวด
ร้าวแสนสาหัสจากการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์นำพรยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะมอบ
ให้ได้มาสู่เรา ยิ่งกว่านั้น เราสามารถตระหนักได้ว่าการทนทุกข์อันใหญ่หลวง
ที่สุดนี้—ซึ่งเกินกว่าอำนาจของมนุษย์ที่จะบรรลุหรือทนได้—ถูกรับไปเพราะ
ความรักที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพระบิดาและพระบุตรทรงมีต่อมนุษยชาติ . . .

. . . หากเราเปี่ยมด้วยความซาบซึ้งต่อพรมากมายซึ่งเป็นของเราโดยผ่านการได้
ที่ทรงทำเพื่อเรา ก็ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงเรียกร้องจากเราแล้วเราจะไม่ทำด้วย
ความกระตือรือร้นและเต็มใจ⁷

ข้าพเจ้าแน่ใจว่าหากเราจะนึกภาพตรงหน้าเรา—ดังที่ข้าพเจ้าพยายามมาแล้วหลายครั้ง—ช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาพบกับอัครสาวกของพระองค์ หากเราเห็นพวกเขาทำขนมปังกันที่นั่น พระเจ้าในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ด้วยโทมนัสเพราะบาปของโลก โทมนัสเพราะอัครสาวกคนหนึ่งที่ทำทรยศพระองค์ แต่พระองค์ทรงสอนชายทั้งสิบเอ็ดคนที่รักพระองค์และทรงทำพันธสัญญากับพวกเขา ข้าพเจ้าแน่ใจว่า เราจะรู้สึกในใจว่าเราจะไม่มีวันละทิ้งพระองค์ หากเราเห็นพวกเขาทำขนมปังกันที่นั่นและตระหนักได้ถึงภาระอันใหญ่หลวงนั้นที่พระเจ้าของเราต้องรับไว้ และหลังจากอาหารมื้อสุดท้ายนั้นกับการร้องเพลงสวด พวกเขาออกไป พระเจ้าทรงถูกทรยศ หัวเราะเยาะ และถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม เหล่าสาวกศิษย์ทั้งพระองค์ไปในระหว่างการทดสอบที่กล้าที่สุดของพระองค์—หากเราเข้าใจสิ่งนี้ทั้งหมด แม้จะไม่สมบูรณ์ และต้องเป็นดังนั้น ข้าพเจ้าแน่ใจ ฟังเรื่องทั้งหลาย เราจะอยากเดินในแสงสว่างของความจริงตลอดกาล หากเราเห็นพระเจ้าช่วยให้รอดของมนุษย์ทรงทนทุกข์ในสวนและบนกางเขน หากเราตระหนักอย่างแท้จริงว่าทั้งหมดนั้นมีความหมายต่อเรา เราย่อมปรารถนาที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเราจะรักพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยสุดใจ สุดพลัง ความนึกคิดและพละกำลังของเรา และในพระนามของพระเยซูคริสต์ เราจะรับใช้พระองค์⁸

3

**เป็นหน้าที่ของเราที่จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึง
พันธสัญญาที่เราทำเมื่อรับส่วนศีลระลึก**

ข้าพเจ้าปรารถนาว่าเราจะช่วยให้สมาชิกศาสนจักรเข้าใจได้อย่างชัดเจนขึ้นถึงพันธสัญญาที่พวกเขาทำเมื่อรับส่วนศีลระลึกที่การประชุมศีลระลึกของเรา⁹

ข้าพเจ้าเคยเห็นสมาชิกศาสนจักรสองคน นั่งด้วยกัน [ในการประชุมศีลระลึก] เริ่มการสนทนา และหยุดนานพอสมควรช่วงให้พรน้ำและขนมปัง จากนั้นก็เริ่มสนทนากันต่อ . . . ข้าพเจ้าตกตะลึงและมั่นใจว่าพระเจ้าทรงรู้สึกเช่นเดียวกัน¹⁰

เป็นหน้าที่ของเราที่จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงลักษณะของ [ศีลระลึก] คำสวดอ้อนวอนเมื่อเราได้ยินในการประชุมของเรา มีสิ่งสำคัญมากสี่ข้อที่เราทำพันธสัญญาว่าเราจะทำทุกครั้งที่ได้รับส่วนของเครื่องหมายเหล่านี้ และในการรับส่วน มีการกระทำอย่างหนึ่งที่เราทำได้โดยสมบูรณ์ต่อพันธะรับผิดชอบ และผูกมัดเรา สิ่งเหล่านี้คือ

“นี่เป็นหน้าที่ของเราที่จะพิจารณาอย่างรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วนถึง
ลักษณะของคำสวดอ้อนวอน [ศิลาเหล็ก] เมื่อเราได้ยิน”

1. เราได้รับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระเยซูคริสต์ โดยสัญญาว่าเราจะระลึกถึงพระวรกายที่บาดเจ็บของพระองค์บนกางเขน

2. เราดื่มในความระลึกถึงพระโลหิตซึ่งหลั่งเพื่อบาปของโลก ซึ่งขดใช้ให้แก่การล้างละเมิดของอาดัม และปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากบาปตามเงื่อนไขของการกลับใจที่แท้จริงของเรา

3. เราทำพันธสัญญาว่าเราจะเต็มใจรับ *พระนาม* ของพระบุตรไว้กับเรา และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา ในการรักษาพันธสัญญานี้ เราสัญญาว่าเราจะได้รับเรียกโดยพระนามของพระองค์ และจะไม่ทำการอันใดที่จะนำความอับอายหรือความเสื่อมเสียมาสู่พระนามนั้น

4. เราทำพันธสัญญาว่าเราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้เรา ไม่ใช่หนึ่งข้อ แต่เราจะเต็มใจ “ดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระเจ้า” [คพ. 84:44]

หากเราจะทำสิ่งเหล่านี้ในเวลานั้น เราจะได้รับสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางเราอยู่เสมอ และหากเราจะไม่ทำสิ่งเหล่านี้ เราจะไม่มีกรนำทางนั้นเลย¹¹

ข้าพเจ้าอยากถามคำถามท่านสองสามข้อ แน่แน่นอนว่า ข้าพเจ้ากล่าวถึงสมาชิกศาสนจักรทุกคน ท่านคิดว่าคนที่มาการประชุมคือระลึกในวิญญาณของการสวดอ้อนวอน ความอ่อนน้อมถ่อมตน และการนมัสการ คนที่รับส่วนของเครื่องหมายเหล่านี้ซึ่งเป็นสิ่งแทนพระวรกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ จะละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าโดยที่รู้อยู่แล้วหรือไม่ หากมนุษย์ตระหนักอย่างเต็มที่ว่าสิ่งนั้นหมายถึงอะไรเมื่อเขาได้รับส่วนศีลระลึก เขาทำพันธสัญญาที่จะรับพระนามของพระเยซูคริสต์และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเราต่อคำปฏิญาณนี้ทุกสัปดาห์—ท่านคิดว่าคนเช่นนั้นจะล้มเหลวในการจ่ายส่วนสิบของเขาหรือไม่ ท่านคิดว่าคนเช่นนั้นจะละเมิดวันสะบาโตหรือฝ่าฝืนพระคำแห่งปัญญาหรือไม่ ท่านคิดว่าเขาจะไม่สวดอ้อนวอน และจะไม่ทำหน้าที่ใคร่ครวญของเขาหรือหน้าที่อื่น ๆ ในศาสนจักรหรือไม่ สำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนว่าเรื่องเช่นนั้นเช่นการฝ่าฝืนหลักธรรมศรัทธาและหน้าที่เหล่านี้ จะไม่มีวันเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ หนึ่งทราบว่าการปฏิญาณตนต่อพระเจ้าและต่อหน้าวิสุทธิชนทุกสัปดาห์หมายถึงอะไร¹²

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ประธานสมิธแบ่งปันความคิดของท่านเกี่ยวกับช่วงเวลาที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสถาปนาพิธีศีลระลึก เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงสำคัญต่อท่าน
- ขณะศึกษาหัวข้อที่ 1 ให้พิจารณาความสำคัญของการเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกทุกสัปดาห์ ท่านสามารถเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับการประชุมศีลระลึกได้อย่างไรบ้าง บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยบุตรธิดาของพวกเขาเตรียมตัว
- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับความคิดของประธานสมิธเมื่อท่านรับส่วนศีลระลึก (ดู หัวข้อที่ 2) เราทำอะไรได้บ้างเพื่อระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์ เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึก

- ให้ความสนใจกับพันธสัญญาที่กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 3 ไตร่ตรองในใจว่าท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพันธสัญญาเหล่านี้ พันธสัญญาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างไรบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 26:26–29; 1 โครินธ์ 11:23–29; 3 นิไฟ 18:1–13; มอรมอน 9:29; โมโรไน 4–5; คพ. 20:75–79; 59:9–12

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“มอบหมายให้ผู้มีส่วนร่วมอ่านคำถามที่เลือกมาจากท้ายบท (เป็นรายบุคคลหรือในกลุ่มเล็ก ๆ) ขอให้พวกเขาหาคำสอนในบทที่เกี่ยวข้องกับคำถาม จากนั้นเชิญพวกเขาแบ่งปันความคิดและความเข้าใจกับคนในกลุ่ม” (จากหน้า vii ในหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, ต.ค. 1929 หน้า 60–61; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 2:340–341 ด้วย
2. “Importance of the Sacrament Meeting,” *Relief Society Magazine*, ต.ค. 1943, 590; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:339–340 ด้วย
3. *Seek Ye Earnestly*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ (1972), 99
4. ใน Conference Report, ต.ค. 1929 หน้า 61; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:341 ด้วย
5. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament,” คำปราศรัยที่สถาบันศาสนา มหาวิทยาลัยซอลท์เลค ซิตี้ ยูทาร์, 14 ม.ค. 1961, 7–8
6. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament,” 8
7. “Importance of the Sacrament Meeting,” 591–592
8. ใน Conference Report, ต.ค. 1929 หน้า 63; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:347 ด้วย
9. “Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament,” 7
10. *Seek Ye Earnestly*, 122
11. “Importance of the Sacrament Meeting,” 591
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1929 หน้า 62–63; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:346 ด้วย

โจเซฟและไฮรัม สมิธ: “ขามเป็นคนทั้งสองมิเคยแยกจากกัน,
และขามตายคนทั้งสองก็ได้ฟراقจากกัน!” (คพ. 135:3)

โจเซฟและไฮรัม สมิธ พยานของพระคริสต์

“เราเปล่งเสียงของเราด้วยความน้อมขอบพระทัยสำหรับชีวิตและ
การปฏิบัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และไฮรัม สมิธ
ผู้ประสูติพร้อมด้วยเหล่าศาสดาพยากรณ์และ อัครสาวก
ตลอดจนชายหญิงผู้ชอบธรรมซึ่งสร้างบรรพชนที่วางไว้”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ตั้งแต่เยาว์วัย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธทราบว่าครอบครัวของท่านมีความสัมพันธ์พิเศษกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากแบบอย่างของไฮรัม สมิธ คุณปู่ของท่าน พี่ชายและเพื่อนผู้ภักดีของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ ไฮรัมรับใช้อย่างซื่อสัตย์เคียงข้างน้องชายในฐานะผู้นำในศาสนจักร ท่านช่วยเรื่องการจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนและได้รับเรียกเป็นหนึ่งในพยานแปดคนของพระคัมภีร์เล่มนี้ด้วย วันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1844 โจเซฟและไฮรัมเป็นมรณสักขีในคาร์เทจ อิลลินอยส์ ผนึกประจักษ์พยานที่ท่านมีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ “ยามเป็นคนทั้งสองมิเคยแยกจากกัน, และยามตายคนทั้งสองก็ได้พบพรากจากกัน!” (คพ. 135:3)

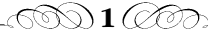
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธไม่เคยรู้จักคุณปู่สมิธทั้งสอง นานแล้วก่อนท่านเกิด ไฮรัม คุณปู่ของท่าน เป็นมรณสักขี แมรี ฟิลดิงก์ สมิธ ภรรยาของไฮรัม ถึงแก่กรรมเมื่ออายุยังไม่มากเช่นกัน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักคุณย่าสมิธของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจตลอดมา เพราะเธอเป็นสตรีผู้มีจิตใจสูงที่สุดคนหนึ่งที่เคยมีชีวิตอยู่ แต่ข้าพเจ้ารู้จักพี่สาวแสนดีของเธอ เมอร์ซี่ ฆอมป์สัน คุณป้าของข้าพเจ้า สมัยเด็ก ข้าพเจ้าเคยไปเยี่ยมที่บ้านและนั่งบนตักเธอ เธอเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธให้ฟัง และข้าพเจ้าขอบคุณมากสำหรับประสบการณ์นั้น”¹

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเรียนรู้จากแบบอย่างบิดาของท่านโจเซฟ เอฟ. สมิธ ผู้ที่เคยรู้จักกับศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เป็นการส่วนตัวเช่นกัน จากแบบอย่างของบิดาท่าน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกล่าวว่า “ไม่มีข้อกังขาหรือความไม่แน่ใจในประจักษ์พยานของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความจริงนี้ เมื่อท่านเล่าถึงความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระผู้ช่วยให้รอดหรือพันธกิจของศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ”²

แบบอย่างและคำสอนเหล่านี้นำโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธไปสู่การมีประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูในวัยเด็กของท่าน “ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าเมื่อไรบ้างที่ข้าพเจ้าไม่เชื่อในพระพันธกิจของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ของเรา หรือพันธกิจของศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ”³ ท่านกล่าวต่อมาว่า เมื่อท่านสอนพระกิตติคุณ บางครั้ง ท่านแสดงประจักษ์พยานด้วยถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันนี้ว่า “ข้าพเจ้ารักศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธหรือไม่ ใช่ ข้าพเจ้ารักท่าน ดังที่บิดาแสดงให้ข้าพเจ้าเห็น ข้าพเจ้ารักท่านเพราะท่านคือผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า และเพราะการฟื้นฟูพระกิตติคุณ เพราะประโยชน์และพรที่มาสู่ข้าพเจ้า ครอบครัวของข้าพเจ้า และมาสู่ท่านกับครอบครัวของท่าน โดยผ่านพรที่ประสาทบนชายเหล่านี้และคนเหล่านั้นที่ทำงานร่วมกับท่าน”⁴

ถึงแม้ประธานสมิธจะรู้สึกขอบพระทัยสำหรับคำสอนและมรดกที่สืบทอดกันมาของครอบครัว แต่ท่านมีประจักษ์พยานของตนเอง ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระทัยเป็นอย่างยิ่งเสมอสำหรับประจักษ์พยานโดยผ่านพระวิญญูญาณของพระเจ้าว่าโจเซฟ สมิธ ศาสตาดพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าได้รับเรียกเป็นผู้นำของสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา”⁵ อีกครั้งหนึ่ง ท่านเป็นพยานว่า “นี่เป็นความรู้ของข้าพเจ้า โดยของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า ว่าโจเซฟ สมิธ เห็นพระบิดาและพระบุตรในปี 1820 พระบิดาทรงแนะนำพระบุตรของพระองค์ พระบุตรของพระองค์ตรัสกับท่าน ทรงถามท่านว่าท่านต้องการรู้อะไร และประทานคำปรึกษาแก่ท่าน พระองค์รับสั่งถึงสิ่งที่ท่านต้องทำ โดยทรงสัญญาว่า ในที่สุดความสว่างอื่นจะมาและความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณซึ่งไม่มีอยู่บนพื้นพิภพในเวลานั้นจะได้รับการฟื้นฟู” จากนั้น ท่านแสดงความมั่นใจว่าทุกคนสามารถได้รับประจักษ์พยานเดียวกันนี้ว่า “จิตวิญญูณทุกดวงบนแผ่นดินโลก ผู้ที่ปรารถนาจะรู้เรื่องนี้จะได้รับสิทธิพิเศษ เพราะทุกจิตวิญญูณที่จะล้อมตนในห่วงือกแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตนและศรัทธา พร้อมวิญญูณที่สำนึกผิด ณ เบื้องพระพักตร์พระเจ้า จะได้รับความรู้นั้นอย่างแน่นอนจนแก่เช่นพระองค์ทรงพระชนม์”⁶

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

หัวข้อสำคัญที่สุดสองประการ: พระเยซูคริสต์คือพระบุตร ของพระเจ้าและโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์

เราเชื่อมโยงพระนามของพระเยซูคริสต์กับชื่อของโจเซฟ สมิธเข้าด้วยกัน พระคริสต์คือพระเจ้า พระองค์ทรงพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ พระองค์คือ การฟื้นคืนชีวิตและชีวิต โดยผ่านพระองค์ มนุษย์ทั้งปวงจะถูกขึ้นในความเป็นอมตะ ขณะคนที่เชื่อและเชื่อฟังกฎของพระองค์จะได้รับชีวิตนิรันดร์ด้วย

โจเซฟ สมิธคือศาสดาพยากรณ์ผู้ได้รับเรียกในยุคสุดท้ายนี้เพื่อรับความจริงที่ช่วยให้รอดแห่งพระกิตติคุณโดยการเปิดเผยและเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่มีอำนาจจากเบื้องบนเพื่อปฏิบัติศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณ

เนื่องจากความจริงเหล่านี้ที่ได้รับการเปิดเผยโดยผ่านท่านเป็นการเปิดเผยที่จะออกไปสู่ทุกประชาชาติก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง เป็นที่น่าสงสัยเล็กน้อยที่เราพบว่าโมโรไนกล่าวแก่โจเซฟ สมิธว่า “ชื่อของ [ท่าน] จะทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, และภาษาทั้งปวง, หรือจะมีผู้เอ่ยถึงทั้งในทางดีและชั่วในบรรดาผู้คนทั้งปวง” [โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:33]

ทั้งไม่สงสัยเลยเมื่อเราพบในเวลาต่อมาว่าพระเจ้ารับสั่งกับศาสดาพยากรณ์ดังนี้ “สุดแดนแผ่นดินโลกจะสอบถามเกี่ยวกับนามของเจ้า, และคนโง่เขลาจะเห็นเจ้าสมควรแก่การถูกเยาะเย้ย, และนรกจะเดือดดาลต่อต้านเจ้า;

“ขณะที่ผู้มีใจบริสุทธิ์, และผู้มีปัญญา, และคนจิตใจสูง, และผู้มีคุณธรรม, จะแสวงหาคำแนะนำ, และสิทธิอำนาจ, และพอยู่เสมอจากฝ่ามือเจ้า.” (คพ. 122:1-2)

สุดแดนแผ่นดินโลกกำลังเริ่มถามหาชื่อของโจเซฟ สมิธในตอนนี้ และผู้คนมากมายในประชาชาติทั้งหลายกำลังชื่นชมยินดีในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู โดยผ่านการเป็นเครื่องมือของท่าน

นับแต่กาลเริ่มต้นของสมัยการประทานนี้ ประจักษ์พยานถึงพระเยซู ดังที่เปิดเผยต่อโจเซฟ สมิธ มีการสั่งสอนในสหรัฐอเมริกา แคนาดา เกรตบริเตน ทวีปยุโรปส่วนใหญ่ และหมู่เกาะแปซิฟิก

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ การขยายงานอันน่าทึ่งที่สุดเกิดขึ้นในเม็กซิโก ประเทศแถบอเมริกากลางและในอเมริกาใต้

ปัจจุบันนี้ ในเอเชีย [ค.ศ. 1971] เปิดรับข่าวสารของพระกิตติคุณในวิธีที่ดีเยี่ยมกว่าในอดีตที่ผ่านมา ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งในญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน ฮองกง และเรากำลังเริ่มงานในประเทศไทย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

และวันนั้นจะมาถึง ด้วยการอารักขาของพระเจ้า เมื่อประชาชาติอื่น ๆ ที่ปิดกั้นข่าวสารแห่งความจริงอยู่ตอนนี้ จะเปิดประตูรับเรา และเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลจะเข้าไปบอกคนที่ใจซื่อสัตย์ในประชาชาติเหล่านั้นเกี่ยวกับพระคริสต์ และพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระองค์ที่เข้ามาบนแผ่นดินโลกในวันนี้โดยผ่านศาสตาศาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ⁷

โจเซฟ สมิธคือผู้เผยความรู้ถึงพระคริสต์และความรอดต่อโลกในสมัยนี้และชั่วอายุนี้⁸

หัวข้อสำคัญที่สุดสองประการนั้นอยู่ในใจข้าพเจ้าเสมอ ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงถูกตรึงเพื่อบาปของโลก และโจเซฟ สมิธคือศาสตาศาพยากรณ์ที่ได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้งเพื่อเริ่มต้นสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา นั่นคือข่าวสารที่ข้าพเจ้าให้แก่โลก⁹

2

พระเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิธให้เป็นผู้ นำของ สมัยการประทานแห่งรัศมีภาพนี้

โจเซฟ สมิธ... มาและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ส่งสารศักดิ์สิทธิ์ วางรากฐานเพื่ออาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเพื่องานแห่งปาฏิหาริย์และสิ่งอัศจรรย์นี้ซึ่งโลกต้องเตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้า¹⁰

ข้าพเจ้าทราบว่โจเซฟ สมิธได้รับเรียก ได้รับแต่งตั้งโดยพระบิดาในสวรรค์ ท่านรับการเปิดเผยและการนำทางจากพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นประโยชน์และพรแก่มนุษย์ทั้งปวงหากเขาจะรับ¹¹

ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงยกโจเซฟ สมิธและประทานการเปิดเผยพระบัญญัติ และทรงเปิดฟ้าสวรรค์ให้ท่าน ทรงเรียกท่านให้เป็นผู้ นำของสมัยการประทานแห่งรัศมีภาพนี้ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าในวัยเยาว์ของท่าน เมื่อท่านออกไปสวดอ้อนวอน ท่านเห็นและยืนอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลย—ข้าพเจ้าทราบว่านี่เป็นความจริง ข้าพเจ้าทราบว่ท่านได้รับการเยือนจากโมโรไนในเวลาต่อมา ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนภายใต้มือของยอห์นผู้ถวายเป็นพิศมา ฐานะปุโรหิตแห่ง

“โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ที่ได้รับเรียกและได้รับแต่งตั้ง
เพื่อเริ่มต้นสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา”

เมลลิสเซเดคทายได้มือของเปโตร ยากอบ และยอห์น ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการจัดตั้งในวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 โดย
พระบัญชาจากเบื้องบน¹²

ในการเลือกตัวแทนให้เป็นผู้นำของ “งานอันยิ่งใหญ่และอัศจรรย์เกี่ยวกับการ
ออกมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์” [ดู คพ. 4:1] พระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกผู้เชี่ยวชาญ
การเรียนรู้และประเพณีนิยมของโลก ทางของพระองค์ไม่ใช่ทางของมนุษย์ ความคิด
ของพระองค์ก็ไม่เหมือนความคิดของมนุษย์ [ดู อีสยาห์ 55:8] คนศึกษาหา
ความรู้ของโลกจะมีประเพณีและปรัชญามนุษย์มากมายที่ขัดขวางเขาจากความ
จริง ด้วยพระปรีชาญาณยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงเลือกเด็กที่ด้อยการศึกษา—เด็กชาย
วัยสิบสี่ปี ในวัยเยาว์นี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณซึ่งโลก
จะไม่ได้รับเพราะความไม่เชื่อ ตลอดหลายปีแห่งการนำทางจากสวรรค์—เพราะ

ท่านได้รับการสอนโดยผู้ส่งสารจากที่ประทับของพระเจ้า—โจเซฟ สมิธ เด็กหนุ่มคนนี้ พระองค์ทรงเตรียมไว้เพื่อกำกับดูแลงานแห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณและสร้างอาณาจักรของพระเจ้า¹³

3

พระเจ้าตรัสว่าคนในรุ่นนี้จะมีพระวอของพระองค์ ผ่านทางศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

ทุกยุคทุกสมัยที่พระกิตติคุณอยู่บนแผ่นดินโลก ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าต้องได้รับการเปิดเผย พวกเขาต้องได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่ถูกต้องเพื่อประกอบและกำกับดูแลการประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดสำหรับเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา

โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกในสมัยนี้ให้ฟื้นฟูความจริงของความรอด รับกุญแจและพลังอำนาจในการปฏิบัติความจริงอันเป็นการช่วยให้รอด

พระเจ้าตรัสกับท่านว่า “...คนรุ่นนี้จะมีคำของเราโดยผ่านเจ้า” (คพ. 5:10) จากนั้น พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูโดยผ่านโจเซฟ สมิธ พระเจ้าตรัสว่า “จะมีการส่งสอนพระกิตติคุณนี้ของอาณาจักรไปทั่วโลก, เพื่อเป็นพยานต่อประชาชาติทั้งปวง, และเมื่อนั้นการสิ้นสุดจะมาถึง, หรือความพินาศของคนที่ชั่วร้าย” [โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:31]¹⁴

บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวว่

โจเซฟ สมิธคือบุรุษที่มนุษย์ทั้งปวงต้องมองดูในยุคนี้เพื่อเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์

ในที่สุดนามของศาสดาพยากรณ์ท่านนี้จะเป็นที่รู้จักในทั่วทุกมุมโลกและท่ามกลางคนทั้งปวง

คนที่ใจซื่อสัตย์จะยอมรับท่านเป็นศาสดาพยากรณ์และจะนมัสการพระเจ้าผู้ประทานการเปิดเผยแก่ท่าน

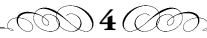
ศาสนจักรที่ท่านจัดตั้งโดยพระบัญชาจากเบื้องบนจะรุ่งเรืองเพราะจะเป็นไปตามการเปิดเผยที่ผ่านทางท่าน

และคนทั้งปวงที่เชื่อในคำสอนของโจเซฟ สมิธและทำตามคำสอนของท่าน จะมาสู่ความรู้ที่ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขน

เพื่อบาปของโลก

ในทำนองเดียวกัน ข้าพเจ้าทราบว่ามีพระเยซูคือพระคริสต์—และโดยการเปิดเผยจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์—ข้าพเจ้าทราบว่าโจเซฟ สมิธเคยเป็นและจะเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดไป . . .

ในวิญญานแห่งประจักษ์พยานและความชอบพระทัย ข้าพเจ้าขอ [แบ่งปัน] ถ้อยคำแห่งการคลายเหล่านี้จากหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ และผู้หยั่งรู้อันสูงของพระเจ้า, ทำเพื่อความรอดของมนุษย์ในโลกนี้, ยิ่งกว่าคนอื่นใดที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลก, ยกเว้นพระเยซูเท่านั้น” (คพ. 135:3)¹⁵

โจเซฟ สมิธและไฮรัม พี่ชายของท่านเป็นหนึ่งใน เดียวกันในชีวิตและความตาย

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับการฟื้นฟูความจริงนิรันดร์ในสมัยการประทานพระกิตติคุณครั้งสุดท้ายนี้ สำหรับพันธกิจและการปฏิบัติศาสนกิจของโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ และคุณปู่ของข้าพเจ้า ไฮรัม สมิธ ผู้ประสาทพร และสำหรับข้อเท็จจริงที่ถูกต้องทั้งหลายแห่งอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ประทานแก่มนุษย์บนแผ่นดินโลกอีกครั้ง¹⁶

“และอนึ่ง, ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ผู้รับใช้ของเราไฮรัม สมิธ เป็นสุขแล้ว; เพราะเรา, พระเจ้า, รักเขาเนื่องจากความสุจริตใจของเขา, และเพราะเขารักสิ่งซึ่งถูกต้องต่อหน้าเรา, พระเจ้าตรีส” [คพ. 124:15]

ใครบ้างจะไม่มีความสุขที่ได้รับคำสดุดีถึงความเชื่อมั่นและคำสรรเสริญที่มอบให้ท่าน และยังมาจากพระเจ้าด้วยแล้ว ไฮรัม สมิธอยู่ในบรรดาผู้ที่รับบัพติศมารุ่นแรก ๆ ในสมัยการประทานนี้ ตลอดชีวิตท่าน ท่านยืนเคียงข้างน้องชาย โจเซฟ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่านด้วยกำลังใจ ศรัทธาและความรักอันสูงส่ง ไฮรัมเป็นบุรุษที่มีใจอ่อนโยนอย่างน่าอัศจรรย์ ท่านมีความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุดและรักน้องชายมากกว่าชีวิตตนเอง สิ่งนี้แสดงให้เห็นในการสิ้นชีวิตซึ่งท่านได้รับมงกุฎแห่งมรณสักขี ท่านปราศจากความหวาดหวั่นในการปกป้องความจริง ตามจริงแล้ว ท่าน “รักสิ่งซึ่งถูกต้อง”

ไฮรัม สมิธเกิดเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1800 มีอายุมากกว่าศาสดาพยากรณ์เกือบหกปี ไม่มีเกียรติใดมาสู่โจเซฟ สมิธแล้วไฮรัมไม่ได้รับ ท่านชื่นชมยินดีกับ

โจเซฟและไฮรัมสมิธหนีการประจักษ์พยานของพวกเขาพร้อมกับด้วยเลือด

น้องชายในพรทุกประการที่พระเจ้าประสาทบนท่าน โจเซฟก็แสดงความรักฉันพี่น้องแบบเดียวกันนี้กับไฮรัมพี่ชายของท่านด้วย พวกเขาทำร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน การข่มเหงแบบเดียวกันประดังเข้ามาหาคนทั้งสอง พวกเขาอยู่ในคุกเดียวกัน เพราะเห็นแก่พระกิตติคุณ เมื่อถึงเวลานี้การประจักษ์พยาน พวกเขายังเป็นมรดกสักขีร่วมกันอีกด้วย “ยามเป็นคนทั้งสองไม่เคยแยกจากกัน, และยามตายคนทั้งสองก็มีได้พรจากกัน!” [คพ. 135:3] . . .

นี่คือคำสดุดีจากศาสดาพยากรณ์ “พี่ไฮรัม พี่ช่างมีใจซื่อสัตย์เหลือเกิน! โอ้ ขอพระเยซูว่าหนี่วันคร้ทรงสวมมงกุฎแห่งพรนิรันดร์บนศีรษะที่ด้วยเถิด เพื่อเป็นรางวัลตอบแทนความเอาใจใส่ที่มีต่อจิตวิญญาณของผม! โอ้ ก็ครั้งแล้วที่เราทำร่วมทุกข์กันมา และเราถูกพันธนาการอีกครั้งด้วยการกดขี่ไม่เล็กร่า ไฮรัม ชื่อของพี่จะจารึกไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติของพระเจ้าเพื่อให้คนที่มาหลังจากพี่มองเห็นว่าพวกเขาทำตามแบบงานของพี่ได้”

อนึ่ง ศาสดาพยากรณ์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในใจขอให้พี่น้องทุกคนของข้าพเจ้าเป็นเหมือนไฮรัมพี่ชายที่รักของข้าพเจ้า ผู้ครอบครองความนุ่มนวลของลูกแกะ และความสุจริตของโยบ ซึ่งคือ ความอ่อนโยนและความอ่อนน้อม

ถ่อมตนของพระคริสต์ ข้าพเจ้ารักเขาด้วยความรักที่แข็งแกร่งยิ่งกว่าความตาย เพราะข้าพเจ้าไม่เคยคิดตำหนิเขา และเขาก็เช่นกัน”¹⁷

โจเซฟและไอริม สมิธผนีกประจักษ์พยาน ด้วยเลือดของพวกเขา

คุณปู่ของข้าพเจ้า ไอริม สมิธ ผู้ประสาทพร ได้รับเรียกให้ถือกุญแจทั้งหลาย แห่งสมิธการประทานนี้ร่วมกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ น้องชายของท่าน พระเจ้าตรัสว่า“ข้อกล่าวหาใด ๆ ต้องมีพยานสองสามปากจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้ [ดู 2 โครินธ์ 13:1] . . .

โจเซฟ สมิธไม่สามารถยืนตามลำพังได้ มิฉะนั้นงานของท่านอาจจะล้มเหลว เช่นเดียวกับงานของพระเจ้าผู้ช่วยให้อรอด เรียกร้องการยืนยันจากพยานอีกหนึ่งคน และใครจะเป็นพยานให้พระคริสต์ได้เล่าหากมิใช่พระบิดาของพระองค์ [ดู ยอห์น 8:12–18] ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเรียกชายอีกคนหนึ่งเพื่อยืนอยู่กับโจเซฟ สมิธ และมีกุญแจแห่งความรอดในสมิธการประทานนี้ในฐานะพยานร่วมกับท่าน . . .

. . . [ไอริม] มิได้รับเรียกเป็นผู้ประสาทพรตามสิทธิบุตรหัวปีของท่านเท่านั้น แต่พระเจ้าตรัสกับท่านในเวลาเดียวกันนั้นว่า

“และตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไปเรากำหนดกับเขาว่าเขาจะเป็นศาสดาพยากรณ์, และผู้ขังขัง, และผู้เปิดเผยแก่ศาสนจักรของเรา, เช่นเดียวกับผู้รับใช้ของเราโจเซฟ;

“เพื่อเขาจะกระทำในความสามัคคีกับผู้รับใช้ของเรา โจเซฟด้วย; และว่าเขาจะรับคำแนะนำจากผู้รับใช้ของเราโจเซฟ, ผู้จะแสดงกุญแจแก่เขาซึ่งโดยสิ่งนี้เขาจะขอและได้รับ, และสวมมงกุฎด้วยพร, และรัศมีภาพ, และเกียรติยศ, และฐานะปุโรหิต, และของประทานแห่งฐานะปุโรหิตเดียวกัน, ที่ครั้งหนึ่งมิให้เขาที่เคยเป็นผู้รับใช้ของเรา ออลิวอร์ คาวเดอรัรี;

“เพื่อผู้รับใช้ของเราไอริม จะกล่าวคำพยานถึงสิ่งซึ่งเราจะเผยต่อเขา, เพื่อชื่อเขาจะมีอยู่ในความทรงจำอย่างมิเกียรติจากรุ่นสู่รุ่น, ตลอดกาลและตลอดไป” [คพ. 124:94–96]

ตามการเรียกและพระบัญชาดังกล่าว ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประสาทกุญแจ สิทธิอำนาจ และของประทานแห่งฐานะปุโรหิตแก่ไอริม สมิธ ซึ่งท่าน ศาสดาพยากรณ์ดำรงอยู่ และที่ออลิวอร์ คาวเดอรัรีเคยดำรงอยู่ พระเจ้าทรงเปิด

เผยทุกสิ่งที่เป็นแก่นไสร้ม สมิธเช่นกันเพื่อให้ท่านเป็นพยานร่วมกับโจเซฟ น้องชายของท่านอย่างสมบูรณ์แบบ ในฐานะศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักร เพื่อให้ยืนยงไปตลอดกาลและชั่ววันจันทรันต์ในต้นสมัย การประทานนี้ร่วมกับโจเซฟ น้องชายของท่าน พยานของพระเยซูคริสต์¹⁸

กับไสร้ม สมิธ ผู้ประสาทร พี่ชายของท่าน และคุณปู่ของข้าพเจ้า ท่าน [โจเซฟ สมิธ] ผนึกประจักษ์พยานท่านด้วยเลือดในคุกคาร์เทจ และข้าพเจ้าอยากเป็น เครื่องมือในพระหัตถ์พระเจ้าในการทำให้สุดแดนแผ่นดินโลกทราบถึงความรอด มีมาอีกครั้งเพราะพระเจ้าทรงยกผู้หยั่งรู้ที่ยิ่งใหญ่ในสมัยนี้ขึ้นแล้วเพื่อสถาปนา อาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก¹⁹

เราปลั่งเสียงของเราด้วยความขอบพระทัยสำหรับชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ไสร้ม สมิธ ผู้ประสาทร ศาสดาพยากรณ์ อัครสาวก และบรรดาชายหญิงผู้ชอบธรรม ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานที่วางไว้²⁰

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ประธานสมิธเล่าถึงสมาชิกครอบครัวที่ช่วยบำรุงเลี้ยงวัยเด็กของท่านด้วย ประจักษ์พยานถึงพันธกิจของโจเซฟ สมิธ (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) เราสามารถทำอะไรได้บ้าง เพื่อช่วยให้ลูกหลานมีประจักษ์พยานถึง พันธกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
- พระนามของพระเยซูคริสต์เชื่อมโยงกับนามของโจเซฟ สมิธในทางใด (ดู หัวข้อที่ 1) การปฏิบัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธมีอิทธิพลต่อ ประจักษ์พยานของท่านถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ อย่างไร
- ใครตรงข้อสังเกตของประธานสมิธเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิธแทนที่จะเรียก “ผู้เชี่ยวชาญการเรียนรู้และประเพณีนิยมของโลก” (หัวข้อ ที่ 2) ความเข้าใจนี้ช่วยเราอย่างไร เมื่อเรารู้สึกไม่คู่ควรกับการทำหน้าที่รับผิดชอบของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
- ในหัวข้อที่ 3 ประธานสมิธอ้างถึงหลักคำสอนและพันธสัญญา 5:10 และ 135: 3 ท่านจะอธิบายข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กับใครบางคนที่ไม่คุ้นเคยกับพันธกิจของ โจเซฟ สมิธอย่างไร

- ท่านเรียนรู้อะไร จากความสัมพันธ์ระหว่างโจเซฟ สมิทกับไฮรัม พี่ชายท่าน (ดู หัวข้อที่ 4)
- ท่านรู้อีกอย่างไร ขณะนี้ถึงโจเซฟและไฮรัม สมิทคนิกประจักษ์พยานของท่าน ด้วยเลือด (ดู หัวข้อที่ 5) เราสามารถให้เกียรติการเสียสละของพวกท่านในทางใดได้บ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

งานแปลของโจเซฟ สมิท, ปฐมกาล 50:30–31; 2 นีไฟ 3:5–15; คพ. 11:11–26; 76:22–24; 135

ความช่วยเหลือด้านการสอน

วิธีหนึ่งที่จะกระตุ้นการเรียนรู้แบบปากเพียรได้คือการฟังอย่างตั้งใจเมื่อใครบางคนถามคำถามหรือแสดงความคิดเห็น “การฟังเป็นการแสดงออกของความรัก สิ่งนี้เรียกร้องการเสียสละเสมอ เมื่อเราฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ บ่อยครั้งเราจะหยุดสิ่งที่เราต้องการพูดเพื่อให้เขาได้พูด” (*ไม่มีการเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999], หน้า 66)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1962 หน้า 44
2. ใน ไบรอันท์ เอส. ซิงค์ลีย์, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, มี.ย. 1932, 459
3. ใน Conference Report, เม.ย. 1962 หน้า 44
4. ใน Conference Report, เม.ย. 1960 หน้า 73
5. ใน Conference Report, เม.ย. 1962 หน้า 45
6. ใน Conference Report, ต.ค. 1949 หน้า 88–89
7. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 6
8. “The First Prophet of the Last Dispensation,” *Ensign*, ส.ค. 1971 หน้า 7
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1920 หน้า 108–109
10. ใน Conference Report, เม.ย. 1920 หน้า 107
11. ใน Conference Report, ต.ค. 1949 หน้า 88
12. “To Know for Ourselves,” *Improvement Era*, มี.ค. 1970 หน้า 3
13. *Essentials in Church History* (1950), 20–21
14. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 6
15. “The First Prophet of the Last Dispensation,” 7
16. “A Prophet’s Blessing,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 130
17. “Hyrum Smith: A Tribute by Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, ก.พ. 1933, 201; ปรับตัวเอนจากคันทันฉบับ; ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), หน้า 523 ด้วย
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1930, 91–93; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมกคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:216–219 ด้วย
19. “The First Prophet of the Last Dispensation,” 7
20. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, มี.ค. 1972 หน้า 9

ประธานโจชฟ ฟิลดิงก์ สมธิ ผู้รับใช้ที่อุทิศตนในอาณาจักรของพระเจ้า

ศาสนจักรและ อาณาจักรของผู้เป็นเจ้าของ

“ขอให้มนุษย์ทั้งปวงรู้อย่างแน่นอนว่านี่คือศาสนจักรของพระเจ้า
และพระองค์ทรงกำกับดูแลงานของศาสนจักร
นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่มีสมาชิกภาพในสถาบันศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้!”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ปี 1827 เป็นประธานศาสนจักรของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท นับจากวันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 1827 ถึงวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 1827 เป็นช่วงชีวิตสำคัญที่สุดของการอุทิศตนในอาณาจักรของพระเจ้า ท่านพูดติดตลกว่าท่านได้รับงานมอบหมายงานแรกในศาสนจักรสมัยท่านเป็นทารก เมื่อท่านอายุเก้าเดือน ท่านและบิดาประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท เดินทางไปเซนต์จอร์จ ยูทาห์พร้อมกับประธานบริคัมยังก์ เพื่อเข้าร่วมการอุทิศพระวิหารเซนต์จอร์จ¹

ขณะเป็นหนุ่ม โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท รับผิดชอบผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ต่อมาท่านได้รับเรียกเป็นประธานโควรัมฐานะปุโรหิตและสมาชิกคณะกรรมการสามัญของสมาคมการพัฒนาสหกิจกรรมเยาวชนชาย (ชื่อเดิมขององค์การเยาวชนชาย) นอกจากนี้ ท่านยังทำงานเป็นพนักงานในสำนักงานนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร และท่านช่วยเหลือบิดาของท่านอย่างเงียบ ๆ โดยเป็นเลขานุการอย่างไม่เป็นทางการขณะที่บิดาท่านเป็นประธานศาสนจักร โดยผ่านโอกาสการรับใช้เหล่านี้ โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท รู้สึกขอบคุณองค์การที่ได้รับการดูแลของศาสนจักรและบทบาทขององค์การเหล่านั้นในการนำแต่ละคนและครอบครัวไปสู่ชีวิตนิรันดร์

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ในวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1827 ท่านรับใช้สมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองเป็นเวลาเกือบ 60 ปี รวมถึงการเป็นประธานโควรัมดังกล่าวเกือบ 20 ปี ในฐานะอัครสาวก ท่านช่วยกำกับดูแลศาสนจักรทั่วโลก ท่านมีส่วนร่วมในพันธกิจหลายด้านของศาสนจักร โดยรับใช้เป็นนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ประธานพระวิหารซอลท์เลค ประธานสมาคมลำดับการสืบเชื้อสายยูทาห์ และที่ปรึกษาในฝ่าย

ประธานสูงสุด

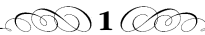
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ บุรุษผู้ดำเนินชีวิตเรียบง่ายและสุภาพอ่อนน้อมไม่เคยมกใหญ่ไฝสูง แต่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกท่านให้รับใช้ ท่านเชื่อฟังด้วยความเต็มใจและกระตือรือร้น ท่านแสดงออกถึงการอุทิศตนอย่างเจียบ ๆ วันหนึ่ง เมื่ออายุ 89 ปี ท่านไปร่วมการประชุม โดยเดินทางจากบ้านท่าน ท่านลื่นตกบันได แต่ท่านก็เดินเป็นระยะทางประมาณสี่ไมล์ถึงแม้ว่าขาเจ็บ—“เดินกะเผลกเหมือนกับคนชรา” ท่านกล่าว—เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบ หลังการประชุม ท่านเดินกลับบ้าน ซึ่งในที่สุดท่านยอมให้แพทย์ตรวจดูอาการ แพทย์พบว่าขาของประธานสมิธร้าวอยู่หลายที่ด้วยกัน ต่อมา ประธานสมิธแสดงความคิดเห็นกับประสภารณนี้ “การประชุมใช้เวลาานนิดหน่อย” ท่านกล่าว “แต่การประชุมส่วนใหญ่ก็เป็นเช่นนั้น”

ในข่าวสารถึงเยาวชนวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ประธานสมิธบอกเหตุผลที่ท่านอุทิศตนมากมายให้แก่งานของศาสนจักร ดังนี้

“ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเจ้าทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นพระเยซูคริสต์คือพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนังของพระบิดา ข้าพเจ้ามีศรัทธาอันสมบูรณ์ในพันธกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และคนเหล่านั้นที่ช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จ

“ข้าพเจ้าทราบว่าเรามีความจริงแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระเยซูคริสต์ แจกเช่นข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ หากข้าพเจ้าไม่ทราบเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ต้องการมาอยู่ที่นี้ หรือทำอะไรกับงานนี้เลย แต่ข้าพเจ้าทราบทั้งจิตวิญญาณ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องนี้แก่ข้าพเจ้า”

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

หลังศตวรรษแห่งความมืดทางวิญญาณและการละทิ้งความเชื่อ พระเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์และทรงจัดตั้งศาสนจักรขึ้นบนแผ่นดินโลก

พระเจ้า [ได้] ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณและทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกอีกครั้ง เหตุผลของการจัดตั้งและการฟื้นฟูดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่โลกอยู่ในความมืดทางวิญญาณมานานหลายศตวรรษ โดยปราศจากสิทธิอำนาจและปราศจากความเข้าใจ พวกเขาไม่ทราบว่าจะมีสการพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อย่างไร . . .

พันธสัญญาอันเป็นนิจกุกทำลาย ความเข้าใจที่ถูกต้องของหลักธรรมพระกิตติคุณสูญหายไปเพราะการละทิ้งความเชื่อ สิทธิในการปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณสิ้นสุดลงในบรรดามนุษย์ จึงจำเป็นที่ทุกอย่างนี้ต้องได้รับการฟื้นฟู เพื่อศรัทธาจะเพิ่มพูนในบรรดาผู้คนโดยผ่านการเปิดฟ้าสวรรค์และการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงส่งผู้ส่งสารจากที่ประทับของพระองค์ลงมา พร้อมด้วยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ พร้อมด้วยพลังและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตเพื่อประสาทลงบนมนุษย์ และประทานบัญญัติแก่พวกเขา... เพราะพระเจ้าทรงทราบว่าภัยพิบัติต้องเกิดกับโลก จึงเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะประทานพระคำรัสเตือนที่ถูกต้อง และประทานโอกาสในการรับพระกิตติคุณแก่มนุษย์ เพื่อพวกเขาจะกลับใจ ละทิ้งหนทางที่ชั่วร้ายและหันมารับใช้พระเจ้า [ดู คพ. 1:17-23]⁴

เราประกาศว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก สถานที่แห่งเดียวที่มนุษย์จะมาสู่การเรียนรู้หลักคำสอนที่แท้จริงเรื่องความรอดและค้นพบสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณจนสุดจะพรรณนาสำหรับพรมากมายที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า ประทานแก่สมาชิกศาสนจักรที่ซื่อสัตย์ ซึ่งมีอยู่ในประชาชาติต่าง ๆ ของแผ่นดินโลก และแก่บุตรธิดาทุกคนของพระองค์ในทุกคนแห่ง

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์ทุกวันของชีวิตที่พระองค์ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณอันเป็นนิจกุกในยุคสุดท้ายนี้ เพื่อความรอดของคนทั้งปวงที่เชื่อและเชื่อฟังกฎของพระกิตติคุณ⁶

2

พระเจ้าทรงกำกับดูแลงานของศาสนจักรด้วยพระองค์เอง และเป็นเอกสิทธิของเราที่มีสมาชิกภาพในศาสนจักรนี้

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นอาณาจักรที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก⁷

ข้าพเจ้าปรารถนาจะพูดว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถนำศาสนจักรแห่งนี้ได้ นี่ก็คือศาสนจักรของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นประมุข ศาสนจักรใช้พระนามของพระองค์ มีฐานะปุโรหิตของพระองค์ ปฏิบัติพระกิตติคุณของพระองค์

สั่งสอนหลักคำสอนของพระองค์ และทำงานของพระองค์

พระองค์ทรงเลือกมนุษย์และทรงเรียกพวกเขาให้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อทำให้จุดประสงค์ของพระองค์บรรลุผลสำเร็จ พระองค์ทรงนำทางและทรงกำกับดูแลงานที่พวกเขาทำ แต่มนุษย์เป็นเพียงเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเท่านั้น เกียรติและรัศมีภาพสำหรับสิ่งทั้งปวงที่ผู้รับใช้ของพระองค์ทำสำเร็จจึงเป็นและพึงเป็นของพระองค์ตลอดกาล

หากนี่เป็นงานของมนุษย์ งานนี้จะลืมหูลืมตา แต่นี่คืองานของพระเจ้า พระองค์ไม่ทรงลืมหูลืมตา เรามีความมั่นใจได้ว่าหากเรารักษาพระบัญญัติและองอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู แน่วแน่ต่อความวางใจทุกอย่าง พระเจ้าจะทรงนำทางและทรงกำกับดูแลเราและศาสนจักรของพระองค์ให้อยู่ในหนทางแห่งความชอบธรรมเพื่อความสำเร็จในจุดประสงค์ทั้งหมดของพระองค์⁸

ถึงสมาชิกศาสนจักรทุกคนทั่วโลก ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า ศาสนจักรแห่งนี้มีพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากเบื้องบน ที่จะปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลและการนำของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา และไม่มีสิ่งใดจะหยุดยั้งแผนของพระองค์ได้ สิ่งนี้จะทำให้เจตนารมณ์ของพระบิดาในสวรรค์มีสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้าหวังว่าวิสุทธิชนทั่วโลกจะขอบพระทัยพระเจ้าทุกวันสำหรับการเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระองค์ และสำหรับพันธกิจของศาสนาดยาकरणโจเซฟ สมิธ ในการฟื้นฟูพระกิตติคุณเพื่อปิตีและความสุขของเรา⁹

ถึงคนที่มีใจสัสดีซื่อในทุกประชาชาติ เรากล่าวว่า พระเจ้าทรงรักพวกท่าน พระองค์ทรงต้องการให้พวกท่านได้รับพรทั้งหมดของพระกิตติคุณ บัดนี้ พระองค์ทรงเชื่อเชิญพวกท่านให้เชื่อพระคัมภีร์มอรมอน ให้ยอมรับโจเซฟ สมิธเป็นศาสนาดยาकरण และให้มาสู่อาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก และกลายเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรบนสวรรค์ของพระองค์¹⁰

ไม่เคยมีสักครั้งที่มนุษย์จะนำศาสนจักรนับแต่การจัดตั้งศาสนจักร ทั้งไม่เคยมีในสมัยของโจเซฟ สมิธหรือบริคัม ยังค์ เช่นกัน ไม่เคยเลยนับตั้งแต่นั้น นี่คืองานของพระเจ้า และจงอย่าลืมนึกว่าพระผู้ทรงฤทธานุภาพต่างหากที่ทรงงานนี้ หากมนุษย์ไม่¹¹

ข้าพเจ้าทราบว่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ดังที่ได้รับการจัดตั้งและนำอยู่ขณะนี้ ได้รับอนุมัติจากพระเจ้า และกำลังดำเนินไปตามวิถีที่ทรงกำกับดูแล

ขอให้มนุษย์ทั้งปวงรู้อย่างแน่นอนว่านี่คือศาสนจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงกำกับดูแลกิจการของศาสนจักร นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่มีสมาชิกภาพอยู่ในสถาบันอันสูงส่งเช่นนี้!¹²

3

ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งเพื่อช่วยให้สมาชิกค้นพบปิติและความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในชีวิตที่จะมาถึง

พระเจ้าทรงสถาปนาสิ่งทั้งปวงเพื่อประทานระบบที่ดีพร้อมแก่เรา มนุษย์ไม่สามารถปรับปรุงสิ่งนี้ได้ หากเราจะทำตามสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย ดังที่พระองค์ทรงเปิดเผยมาแล้ว ทุกสิ่งจึงจะดีพร้อม เพราะองค์การนี้เป็นองค์การที่ดีพร้อม ทฤษฎีของสิ่งนี้—แผนของสิ่งนี้—ไม่มีข้อบกพร่องเลย!¹³

พระเจ้าทรงจัดตั้งองค์การฐานะปุโรหิตในศาสนจักร โดยมีอัครสาวกและสาสดาพยากรณ์เป็นผู้นำ และยังประทานองค์การอื่น ๆ อีก ... เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือฐานะปุโรหิต

ในสมัยการประทานพระกิตติคุณทุกสมัยต่างมีความต้องการพิเศษ ปัญหาที่ต้องการแก้ไข และต้องให้ความสนับสนุนช่วยเหลือสมาชิกศาสนจักรฝึกฝนตนเอง ให้คู่ควรแก่ความรอด “ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” ต่อพระพักตร์พระเจ้า (คูฟีลิปปี 2:12) ด้วยเหตุนี้ เราจึงมีองค์การช่วย [สมาคมสงเคราะห์ เยาวชนชาย เยาวชนหญิง ปฐมวัย และโรงเรียนวันอาทิตย์] คอยให้ความช่วยเหลือฐานะปุโรหิต องค์การเหล่านี้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้คน ไม่ว่าจะสภาพทางสังคมที่มีอยู่จะเป็นอย่างไรก็ตาม นี่เป็นส่วนหนึ่งในการปกครองของพระเจ้าเป็นเจ้าองค์การต่าง ๆ มีไว้เพื่อช่วยสมาชิกศาสนจักรดำเนินชีวิตให้ดีพร้อม และทำงานเหล่านั้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่พวกเขาถึงปิติและความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในชีวิตที่จะมาถึง . . .

ศาสนจักรและตัวแทนเป็นองค์การบำเพ็ญประโยชน์ที่ช่วยเหลือครอบครัวและแต่ละบุคคล ผู้สอนประจำบ้าน ผู้นำฐานะปุโรหิต และอธิการได้รับมอบหมายให้นำคนเหล่านั้นไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา องค์การช่วยก็ได้รับมอบหมายให้ช่วยเหลืองานอันยิ่งใหญ่แห่งความรอดนี้เช่นกัน

เราไม่อาจเน้นหนักไปกว่านี้อีกแล้วถึงความต้องการมากมายที่จะใช้โปรแกรมทุกอย่างเหล่านี้เพื่อเป็นประโยชน์และพรแก่บุตรธิดาทุกคนของพระบิดา . . .

หากเราทำทุกสิ่งที่ควรทำ ในการทำให้โปรแกรมของศาสนจักรรอดหน้า พระเจ้า

“การรับใช้ของท่านมิได้ถูกมองข้ามจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ผู้ที่ท่านรับใช้พระองค์และทำงานของพระองค์อยู่ในเวลานี้”

จะประทานพรและทำให้เรารุ่งเรืองเต็มทีจนเราประสบความสำเร็จสมกับที่ได้ลงแรง และจากสิ่งนี้สันติสุขและปิติจะเป็นรางวัลของเราที่นี่และรัศมีภาพนิรันดร์หลังจากนี้¹⁴

4

**การรับใช้ของเราในศาสนจักรแสดงถึงความรักที่เรามีต่อผู้อื่น
และความซาบซึ้งสำหรับการรับใช้อันไม่มีขอบเขตของพระเจ้า**

พระเจ้าทรงอยู่กับศาสนจักร พระองค์ทรงนำทางเรา พระวิญญูญาณของพระองค์ทรงพักผ่อนอยู่กับผู้คนเหล่านี้ สิ่งที่ทรงเรียกร้องจากเราคือ ให้เรารับใช้พระองค์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้วยใจและจิตวิญญูณเดียวกัน¹⁵

พระเจ้าช่วยให้รอดของเราเสด็จมาในโลกเพื่อสอนให้เรารักกัน บทเรียนอันยิ่ง

ใหญ่แสดงให้ประจักษ์ผ่านความทุกข์เวทนาแสนสาหัสและการสิ้นพระชนม์ เพื่อเราจะมีชีวิต แล้วเราจะไม่แสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์ของเราโดยการรับใช้ พวกเขาในฐานะที่เราเป็นตัวแทนของพระองค์หรือ เราไม่ควรแสดงความซาบซึ้งต่อการรับใช้อันไม่มีขอบเขตที่ทรงทำเพื่อเรา โดยการรับใช้ในอุดมการณ์ของพระองค์หรือ

คนที่ทำสิ่งเหล่านั้นในศาสนจักรเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตนเองจะไม่มีวันไปถึงความสูงส่ง ตัวอย่างเช่น คนที่เต็มใจสวดอ้อนวอน จ่ายส่วนสิบและการบริจาค เข้าร่วมหน้าที่ธรรมดา ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวอย่างเดียวและไม่ทำอะไรมากกว่านั้น จะไม่มีวันเข้าถึงจุดหมายแห่งความดีพร้อมได้เลย¹⁶

จงอย่าปฏิเสธการรับใช้ เมื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมขอความช่วยเหลือจากท่าน จงยินดีรับและทำงานให้ดีที่สุด พระเจ้าทรงคาดหวังสิ่งนี้จากเรา และเราอยู่ภายใต้พันธสัญญาให้ทำเช่นนั้น งานนี้นำมาซึ่งปีติและสันติสุข ขณะเดียวกัน คนที่รับใช้ก็ได้รับพรที่ใหญ่ที่สุด ครูได้รับมากกว่าคนที่เขาสอน พรที่ย้อนกลับมาหาเราเมื่อเราขอรับการเรียกให้ทำงานในศาสนจักรนั้นยิ่งใหญ่กว่าพรใด ๆ ที่เราจะให้ผู้อื่นได้ คนที่ปฏิเสธการทำงานหรือบ่นเบียดเบียนความรับผิดชอบในศาสนจักรเมื่อมอบหมายงานให้เขา นั้น อยู่ในห้วงอันตรายของการสูญเสียการนำทางจากพระวิญญูญาณ ในที่สุด เขาจะเมินเฉยและไม่แยแสหน้าที่ทุกอย่าง เป็นดังพืชที่ไม่ได้รับการบำรุงและรดน้ำ เขาจะเหี่ยวเฉาและตายในความตายทางวิญญูณานั้นเอง¹⁷

การรับใช้ของท่านมิได้ถูกมองข้ามจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่ท่านรับใช้พระองค์ และทำงานของพระองค์อยู่ในเวลานี้¹⁸

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราทุกคนทำงานด้วยกันฉันพี่น้องที่แท้จริงในอาณาจักรของพระเจ้า ขอจงทำงานยิ่งใหญ่ที่รออยู่เบื้องหน้าให้บรรลุผลสำเร็จ¹⁹

ในสมัยการประทานนี้ อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและ งานของพระเจ้าจะแผ่ขยายไปทั่วโลก

สมัยการประทานพระกิตติคุณกำหนดไว้แล้วเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับเลือกจากเมืองบน โดยการมอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้าด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจในการเผยแผ่พระวาทะของพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อปฏิบัติศาสนพิธีในนั้นทั้งหมด . . .

มีช่วงเวลาที่จะพระกิตติคุณถูกนำไปจากมนุษย์เพราะการล่วงละเมิด เช่นเดียวกับ

สมัยของโนอาห์ อิสราเอลหันหลังให้พระเจ้าและถูกทิ้งให้อยู่ในความมืดหลายชั่วอายุคนจนถึงการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์เสด็จมาท่ามกลางมนุษย์ พระองค์ทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ทรงส่งสานุศิษย์ออกไปประกาศข่าวสารของพระองค์ทั่วโลก แต่ไม่กี่ศตวรรษผ่านไป ผู้คนก็ตกอยู่ในความผิดพลาดและสูญเสียสิทธิอำนาจที่จะกระทำในพระนามของพระเจ้าอีกครั้ง สิ่งนี้ทำให้จำเป็นต้องเปิดฟ้าสวรรค์และการแนะนำสมัยการประทานใหม่เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าในเมฆแห่งสวรรค์เพื่อปกครองแผ่นดินโลกในรัศมีภาพเป็นเวลาหนึ่งพันปี ซึ่งการนั้นใกล้เข้ามาแล้ว แม้อยู่ที่ประตูของเรา²⁰

พระกิตติคุณนี้เป็นแบบเดียวกันกับสมัยการประทานทั้งปวง แผนแห่งความรอดเป็นแผนเดียวกันที่มีไว้เพื่อบุตรธิดาของพระบิดาในทุกยุคสมัย สิ่งนี้สูญหายไปเป็นครั้งคราวโดยการละทิ้งความเชื่อ แต่เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงมีผู้คนอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขาก็ได้รับกฎและความจริงของความรอดเดียวกันกับที่ทรงเปิดเผยต่อเรา

มีสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพิ่มเติมมาหนึ่งอย่างที่เราได้รับในสมัยนี้ ซึ่งไม่มีสมัยใดเคยมีมาก่อน ในสมัยการประทานนี้ พระเจ้าทรงประกาศิตว่าศาสนจักรจะไม่มีวันหลงทางอีก เวลานี้พระกิตติคุณอยู่ที่นี้ เวลานี้ความจริงที่ได้รับการเปิดเผยถูกกำหนดไว้เพื่อให้ผู้คนเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของบุตรมนุษย์ และศาสนจักรจะได้รับการสถาปนาทั่วภูมิภาคของแผ่นดินโลก เมื่อพระเจ้าเสด็จมาเพื่อเริ่มต้นยุคมิลเลเนียมแห่งสันติสุขและความชอบธรรม²¹

เราเป็นสมาชิกศาสนจักรของโลก ศาสนจักรที่มีแผนแห่งชีวิตและความรอด ศาสนจักรที่จัดตั้งโดยพระเจ้าพระองค์เอง ในยุคสุดท้ายนี้เพื่อนำข่าวสารแห่งความรอดของพระองค์ไปยังบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ทั่วทั้งแผ่นดินโลก . . .

เราได้รับร่างกายและพลังกำลังที่ทำให้เราสามารถบรรลุผลสำเร็จในหน้าที่ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราโดยผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธว่าเราควรนำข่าวประเสริฐแห่งการฟื้นฟูไปสู่ทุกประชาชาติและผู้คนทั้งปวง

และเราไม่เพียงส่งสอนพระกิตติคุณในทุกประชาชาติก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของบุตรมนุษย์เท่านั้น แต่เราจะทำพันธสัญญาและสถาปนาการประชุมของวิสุทธิชนท่ามกลางพวกเขาด้วย²²

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าและงานของพระเจ้าจะแผ่ขยายมากขึ้น และจะรุดหน้าในโลกในอนาคตเร็วกว่าที่เป็นมาในอดีต พระเจ้าคริสต์ไว้คั้งนี้ พระวิญญาน

รับสั่งคำพยาน และข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งนี้ เพราะข้าพเจ้าทราบว่าเป็นความจริง อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ที่นี้เพื่อเติบโต เพื่อแผ่ขยายไปต่างแดน เพื่อหยั่งรากในแผ่นดิน และเพื่อสถิตในสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเพาะไว้โดยพลังอำนาจและพระวามะของพระองค์เอง และจะไม่มีวันถูกทำลาย แต่จะดำเนินต่อไปจนกว่าพระประสงค์ของพระผู้ทรงฤทธานุภาพจะสำเร็จ—หลักธรรมทุกประการที่ศาสดาพยากรณ์กล่าวไว้นับแต่โลกเริ่มต้น นี่คือนางของพระผู้เป็นเจ้า โดยพระปรีชาญาณของพระองค์มิใช่ปัญญาของมนุษย์ พระองค์ทรงฟื้นฟูผู้เผยแผ่ดินโลกในยุคสุดท้ายนี้ด้วยพระองค์เอง²³

พระกิตติคุณมีไว้เพื่อมนุษย์ทั้งปวง และศาสนจักรจะได้รับการสถาปนาทุกหนแห่ง ในทุกประชาชาติ แม้จนสุดแดนแผ่นดินโลก ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของบุตรมนุษย์²⁴

ข้าพเจ้าทราบและเป็นพยานว่าจุดประสงค์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกจะมีชัยชนะ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอยู่ที่นี้เพื่อดำรงอยู่ งานของพระเจ้าจะชนะ ไม่มีอำนาจใดบนแผ่นดินโลกจะขัดขวางการแผ่ขยายความจริงและการสั่งสอนพระกิตติคุณในทุกประชาชาติได้²⁵

ข้าพเจ้าฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่านทั้งหลายพร้อมด้วยความเชื่อมั่นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับผู้คนของพระองค์ และงานที่เราทำจะชนะและกลิ้งออกไปจนกว่าพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าจะมีสัมฤทธิผล²⁶

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- เราจะทำตามแบบอย่างของประธานสมิธในการรับใช้ศาสนจักรได้อย่างไรบ้าง (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”)
- ไตร่ตรองคำสอนของประธานสมิธเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณ (ดู หัวข้อที่ 1) ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านนึกถึงการมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่ศาสนจักรของพระเจ้าได้รับการฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลก
- ประธานสมิธเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นประมุขของศาสนจักร (ดู หัวข้อที่ 2) ท่านจะแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านที่มีต่อความจริงนี้กับใครสักคนที่ไม่ใช่สมาชิกของศาสนจักรอย่างไร
- องค์การต่าง ๆ และโปรแกรมของศาสนจักรช่วยให้ท่านได้รับพรที่กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 3 อย่างไร สิ่งเหล่านั้นช่วยเหลือครอบครัวของท่านอย่างไรบ้าง

- ประธานสมิธกล่าว “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาในโลกเพื่อสอนให้เรารักกัน” (หัวข้อที่ 4) เราจะทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเรื่องความรักในทางใดได้บ้าง เมื่อเรารับใช้เป็นผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอน
- ขณะทบทวนหัวข้อที่ 5 ให้สังเกตว่าสมัยการประทานนี้แตกต่างจากสมัยการประทานอื่น ๆ อย่างไร ความเข้าใจนี้มีอิทธิพลต่อการรับใช้ในศาสนจักรอย่างไร ท่านมีความรู้สึกอย่างไรขณะนึกถึงการเตรียมโลกเพื่อรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

โมไซยาห์ 18:17–29; คพ. 1:30; 65:1–6; 115:4; 128:19–22

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“เมื่อท่านใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนมักจะเข้าใจหลักธรรมพระกิตติคุณได้ดีขึ้นและจำได้มากขึ้น วิธีการที่คัดเลือกมาอย่างระมัดระวังจะทำให้หลักธรรมชัดเจนขึ้น น่าสนใจมากขึ้น และง่ายขึ้น” (*ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 89)

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ ฟีลดิ้ง สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตุวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 16
2. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 4
3. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, ม.ค. 1971 หน้า 5
4. ใน Conference Report, ต.ค. 1944 หน้า 140–141
5. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 4
6. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 4
7. “Use the Programs of the Church,” *Improvement Era*, ต.ค. 1970 หน้า 3
8. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 113
9. “For Thus Shall My Church Be Called,” *Improvement Era*, เม.ย. 1970 หน้า 3
10. “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 27
11. ใน Conference Report, ต.ค. 1968 หน้า 123
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 8
13. “The One Fundamental Teaching,” *Improvement Era*, พ.ค. 1970 หน้า 3
14. “Use the Programs of the Church,” 2–3
15. “The One Fundamental Teaching,” 3
16. ใน Conference Report, เม.ย. 1968 หน้า 12
17. ใน Conference Report, เม.ย. 1966 หน้า 102
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 59
19. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 114
20. “A Peculiar People: Gospel Dispensations,” *Deseret News*, 5 ธ.ค. 1931, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 6
21. “A Call to Serve,” *New Era*, พ.ย. 1971 หน้า 5
22. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่สามัญภาคบริเตน 1971, 5
23. ใน Conference Report, ต.ค. 1968 หน้า 123
24. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่สามัญภาคบริเตน 1971, 176
25. “Counsel to the Saints and to the World,” 28
26. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 148–149

พยานของ พระคัมภีร์มอรมอน

“สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าสมาชิกศาสนจักรนี้
จะไม่มีวันได้รับความพึงพอใจจนกว่าจะได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน
หลายต่อหลายครั้ง และพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเพื่อจะเป็นพยาน
ได้ว่าแท้จริงแล้วนี่คือบันทึกที่มีการคลอใจจากพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ
อยู่ในนั้น และประวัติของบันทึกดังกล่าวเป็นความจริง”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธรับใช้เป็นนักประวัติศาสตร์ศาสนจักรและผู้เก็บ
บันทึกตั้งแต่เดือนมีนาคม ค.ศ. 1921 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1970 ใน
ตำแหน่งนี้ ท่านเป็นผู้ช่วยจัดหาเอกสารต้นฉบับของความสำคัญทางประวัติศาสตร์
แก่ศาสนจักร เอกสารฉบับหนึ่งเป็นประจักษ์พยานที่เขียนด้วยลายมือของเดวิด
วิตเมอร์ หนึ่งในพยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน ประธานสมิธรู้สึกเป็น
เกียรติเช่นกันที่ได้ถือประจักษ์พยานที่เขียนด้วยลายมือของออลิเวอร์ ความเดอร์รี
พยานอีกคนหนึ่งในพยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน หลังจากคัดลอกเอกสาร
ทั้งสองฉบับด้วยลายมือแล้ว ประธานสมิธอ่านคำปราศรัยต่อสาธารณชนอย่าง
น้อยสองครั้ง—ครั้งหนึ่งในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1939 และอีกครั้งหนึ่งในการประชุม
ใหญ่สามัญของศาสนจักร เดือนตุลาคม ค.ศ. 1956

ถึงแม้ประธานสมิธจะรู้สึกว่าการประจักษ์พยานที่เขียนขึ้นนี้สำคัญมากพอที่จะ
แบ่งปัน แต่ท่านมักจะกล่าวถึงอีกประจักษ์พยานหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนบ่อย
มากขึ้น นั่นคือ ประจักษ์พยานของท่านเอง ซึ่งท่านได้รับมานานแล้วก่อนที่จะ
ทำงานในสำนักงานนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเริ่มอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอนก่อนวัยที่จะเป็นมัคนายก และข้าพเจ้าอ่านเรื่อยมานับแต่นั้น
ข้าพเจ้าทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง”¹ “ข้าพเจ้าอ่านครั้งแล้วครั้งเล่า”
ท่านบอกวิสุทธิชนยุคสุดท้าย “ข้าพเจ้ายังอ่านไม่มากพอ พระคัมภีร์เล่มนี้มีความ
จริงมากมายที่ข้าพเจ้ายังคงแสวงหาและค้นคว้า เพราะข้าพเจ้ายังไม่เชี่ยวชาญ แต่

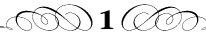

เทพแสดงแผ่นจารึกของค้ำแก่อลิเวอร์ คาวเคอร์รี่กับเควิด
วิตเมอร์ พยานสองในสามคน พร้อมกับโจเซฟ สมิธ ต่อมา
เทพได้แสดงแผ่นจารึกแก่มาร์ติน แสร์ริส พยานคนที่สาม

ข้าพเจ้าทราบว่าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นความจริง”²

ในการแบ่งปันประจักษ์พยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน ประธานสมิธมีจุดประสงค์ที่จะกระตุ้นเตือนคนอื่น ๆ ให้ได้รับประจักษ์พยานเป็นของตนเอง ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเป็นพยานกับท่านว่าพระเจ้าได้ทำให้สิ่งนี้เป็นที่แจ้งชัดแก่ข้าพเจ้าโดยการเปิดเผยซึ่งข้าพเจ้าได้รับ และท่านทั้งหลายซึ่งอยู่ที่นี้ในวันนี้สามารถกล่าวคำพยานได้เช่นเดียวกัน ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง นั่นคือสิทธิพิเศษของคนที่ยังใจผู้ที่จะบากบั่นในการอ่านควบคู่กับวิญญานของการสวดอ้อนวอนและความปรารถนาที่จะทราบว่าพระคัมภีร์นี้เป็นความจริงหรือไม่ และเขาจะได้รับประจักษ์พยานนั้นตามคำสั่งสัญญาของโมโรไน ผู้ที่ผืนกบ้นทิกเพื่อให้ออกมาในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา”³

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์ที่ประกอบด้วย พระกิตติคุณอันเป็นนิจและกล่าวคำพยานถึงพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอนคือประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ของผู้อยู่อาศัยในทวีปอเมริกาสมัยโบราณ มีคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ พระบัญญัติของพระเจ้าที่ประทานแก่พวกเขา เป็นประวัติศาสตร์และจุดหมายของผู้คนสมัยโบราณเหล่านั้น นี่เป็นชุดพระคัมภีร์ในอเมริกา ซึ่งศักดิ์สิทธิ์และได้รับการดลใจทัดเทียมกับพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งมีบันทึกศักดิ์สิทธิ์ของพงศ์พันธุ์ฮีบรูในซีกโลกตะวันออก⁴

ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟสวดอ้อนวอนด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจริงว่างานเขียนของพวกเขาจะได้รับการปกป้องรักษาเพื่อให้ออกมาและกล่าวประหนึ่งว่ามาจากคนตาย เพื่อกล่าวคำพยานต่อส่วนที่เหลืออยู่ของลิไฮ และชาวฮิวกับชาวต่างชาติด้วย พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาทันท่วงทีในยุคสุดท้ายนี้ มนุษย์อาจถูกนำมาสู่การกลับใจและศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านประจักษ์พยานที่ให้ไว้แก่ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟเมื่อหลายศตวรรษมาแล้ว อันที่จริง เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนว่านี่คือวัตถุประสงค์หลักของพระคัมภีร์มอรมอน ดังที่กล่าวไว้ในข้อความหลายแห่งของพระคัมภีร์ . . .

. . . พระเจ้าทรงทำให้เป็นที่แจ้งชัดแก่ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟว่าประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์ของพวกเขาจะได้รับการปกป้องรักษาเพื่อให้ออกมาในยุคสุดท้าย ในฐานะพยานถึงพระเยซูคริสต์และเพื่อสถาปนาพระกิตติคุณของพระองค์ใน

บรรดาผู้คน นีไฟพยากรณ์แก่คนต่างชาติและชาวยิวในสมัยของเราและฝากประจักษ์พยานของท่านไว้ด้วยคำบอกเล่าและความเฉียบขาดที่สุด (2 นีไฟ 33) โมโรไนก็ทำเช่นเดียวกัน (โมโรไน 10:24–34)⁵

นีไฟ ศาสตราพยากรณ์ท่านหนึ่งในยุคแรก ๆ ของอาณาจักรอิสราเอล พยากรณ์ไว้เกือบหกร้อยปีก่อนคริสตกาล ว่าวันใดที่บันทึกทั้งหลายซึ่งมีประวัติศาสตร์ของผู้คนของท่านควรได้รับการเปิดเผยจากภัสมธูลี วันนั้นคือวันที่ผู้คนจะ “ปฏิเสชพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” และพวกเขาจะพูดว่า “จงสดับฟังเรา, และท่านจงฟังกฎเกณฑ์ของเรา, เพราะคุณเถิดวันนี้ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า, เพราะพระเจ้าและพระผู้ไถ่ทรงงานของพระองค์แล้ว, และพระองค์ประทานอำนาจของพระองค์ให้มนุษย์” [2 นีไฟ 28:5.] อนึ่ง หลายคนในบรรดาพวกเขาจะกล่าวเมื่อนำเสนอพระคัมภีร์ชุดใหม่ที่รวบรวมประวัติศาสตร์ของผู้คนในโลกตะวันตกนี้ว่า “พระคัมภีร์ไบเบิล! พระคัมภีร์ไบเบิล! เรามีพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว, และจะมีพระคัมภีร์ไบเบิลอีกเล่มไม่ได้” [2 นีไฟ 29:3]

...พระคัมภีร์ชุดใหม่นี้มีไว้เพื่อเป็นพยานไม่เพียงเป็นพยานถึงพระคริสต์และมีพระกิตติคุณอันเป็นนิจไว้เท่านั้น แต่ยังเป็นพยานถึงพระคัมภีร์ของชาวยิวอีกด้วย—พระคัมภีร์ไบเบิล และบันทึกทั้งสองชุดนี้—ตามที่พยากรณ์ไว้โดยนีไฟ บิดาของท่าน และโจเซฟบุตรของอิสราเอลเช่นกัน—ต้องแสดงประจักษ์พยานต่อกันถึงพระกิตติคุณอันเป็นนิจ [ดู 2 นีไฟ 3:11–13; 29:10–14] ในฐานะพยานดังกล่าวบันทึกเหล่านี้ยื่นเป็นพยานถึงความจริงในทุกวันนี้เพื่อกล่าวโทษคนทั้งปวงที่ปฏิเสธคำสอนในนั้น⁶

ข้าพเจ้าทราบว่าโจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอนโดยของประทานและพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า และพระคัมภีร์เล่มนี้ได้ออกมาแล้ว “เพื่อให้ชาวยิวและคนต่างชาติดมั้นใจด้วยว่าพระเยซูคือพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งปวง” [หน้าชื่อเรื่องพระคัมภีร์มอรมอน]⁷

2

**ตามกฎของพยาน พระเจ้าทรงเรียกพยานพิเศษ
เพื่อเป็นพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอน**

มีกฎกล่าวไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการดูแลประจักษ์พยานและการแต่งตั้งพยาน พระเจ้าทรงทำตามกฎนี้เสมอในการประทานการเปิดเผยใหม่แก่ผู้คน⁸

ตลอดทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา ผู้คนได้กำหนดกฎนี้ [กฎแห่งพยาน] ให้เป็น

แบบแผนที่แนบชิดแล้ว หากเรามีบันทึกที่สมบูรณ์แบบของทุกสมัย เราจะพบว่า ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงสถาปนาสมัชการประทานหนึ่ง ต้องมีพยานมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไปเพื่อเป็นพยานให้พระองค์ เปาโล ในสาส์นที่ท่านเขียนถึงชาวโครินธ์ กล่าวไว้ว่า “ข้อกล่าวหาใด ๆ ต้องมีพยานสองสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้” [2 โครินธ์ 13:1]⁹

เกี่ยวกับการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงเลือกพยาน ควรจะมีพยานพิเศษสักสามคนที่จะกล่าวคำพยานต่อโลก และตรัสว่า

“และหาได้มีใครอื่นที่จะเห็นหนังสือเล่มนั้น, นอกจากไม่กี่คนตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพื่อแสดงประจักษ์พยานถึงพระวาระของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์; เพราะพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสว่าถ้อยคำของคนเชื่อสัตย์จะพูดประหนึ่งว่ามันออกมาจากบรรดาคนตาย

“ดังนั้น, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงเริ่มนำถ้อยคำในหนังสือออกมา; และด้วยปากของพยานหลายต่อหลายปากเท่าที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีพระองค์จะทรงสถาปนาพระวาระของพระองค์ไว้; และวิบัติจึงมีแก่คนที่ปฏิเสธพระวาระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า!” (2 นีไฟ 27:13–14.)¹⁰

ชายสามคนได้รับเรียกให้รับใช้เป็นพยานพิเศษถึงการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนโดยพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คือ ออลิเวอร์ คาวเดอร์รี่ เดวิด วิตเมอร์ และมาร์ติน แฮร์ริส . . . พวกเขาเป็นเพื่อนร่วมงานของโจเซฟ สมิธในการสถาปนางานอัครรรยในสมัชการประทานนี้ . . .

ประจักษ์พยานของพวกเขาคือพวกเขาได้รับการเยือนของเทพจากที่ประทับของพระเจ้า ผู้ที่วางบันทึกทองคำตรงหน้าพวกเขานับจากเวลาที่พระคัมภีร์มอรมอนได้รับการแปลและให้คำแนะนำแก่พวกเขา พวกเขาเห็นอักษรบนแผ่นจารึกนั้นตามที่เปิดให้พวกเขาดูต่อหน้าที่ละแผ่น และพวกเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ประกาศจากสวรรค์ว่าการแปลนั้นมาจากของประทานและพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และทรงบัญชาให้พวกเขากล่าวคำพยานถึงเรื่องนี้แก่คนทั้งปวงในโลก พยานทั้งสามคนนี้ โดยผ่านความยากลำบาก การข่มเหง และความผันแปรทั้งปวงของชีวิต ยังคงแน่วแน่ต่อประจักษ์พยานของพวกเขาเสมอว่าพวกเขาเห็นแผ่นจารึกในสิริของเทพและได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ารับสั่งกับพวกเขาจากสวรรค์

ยังมีพยานอีกแปดคนที่เห็นและได้ถือแผ่นจารึกเหล่านั้น ตรวจสอบดูอักษรที่มีอยู่

โจเซฟ สมิธแสดงแผ่นจารึกทองคำแก่พยานแปดคน

อย่างละเอียดถี่ถ้วนตามที่โจเซฟ สมิธแสดงแก่พวกเขา ประจักษ์พยานของพวกเขาทำให้แก่โลกและปรากฏในพระคัมภีร์มอรมอนทุกเล่มด้วยเช่นกัน ชายทั้งแปดคนนี้ยังคงแน่วแน่ต่อประจักษ์พยานตราบจนสิ้นชีวิต

พยานทั้งสิบสองคนนี้ [รวมถึงโจเซฟ สมิธ] ลี้คนได้เห็นเทพและมีนิมิตจากสวรรค์ อีกแปดคนเห็นบันทึกตามที่โจเซฟ สมิธได้แสดงต่อพวกท่าน นี่ก็คือคนกลุ่มเดียวที่พระเจ้าทรงเห็นว่าจำเป็นต้องให้สิ่งนี้ปรากฏเพื่อสถาปนาความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้โดยผ่านนี้ไปว่าพระองค์จะทรงทำ “และวิบัติจึงมีแก่คนที่ปฏิเสธพระวาจาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า!” ประจักษ์พยานของชายเหล่านี้เป็นมากกว่าการบรรลู่ข้อเรียกร้องของกฎ¹¹

โจเซฟ สมิท . . . อยู่ตามลำพังในนิมิตแรก ท่านอยู่ตามลำพังเมื่อโมโรไนนำข่าวสารมายังท่าน ท่านอยู่ตามลำพังเมื่อรับแผ่นจารึก แต่หลังจากนั้นท่านไม่ได้อยู่ตามลำพัง พระเจ้าทรงเรียกพยานคนอื่น ๆ คุณย่าสมิท [ลูซี่ แมค สมิท มารดาของโจเซฟ สมิท] ในประวัติของเธอเล่าว่าศาสดาพยากรณ์มาที่บ้าน หลังน้ำตาเพราะความปีติยินดีหลังจากพยานทั้งหลายได้เห็นแผ่นจารึกโดยมีเทพของพระเจ้าเป็นเจ้าคอยกำกับดูแล ท่านกล่าวว่า “ภาระหนักได้ถูกยกไปแล้วและข้าพเจ้ามิได้อยู่ตามลำพังอีกต่อไป”¹²

3

**พยานสามคนยังคงซื่อสัตย์ต่อประจักษ์พยาน
ของพวกท่านในพระคัมภีร์มอรมอน**

พยาน [พิเศษ] ทั้งสามคนนี้เอาใจออกห่างและละทิ้งศาสนจักร ออลิวอร์ คาวเดอรักับมาร์ติน แฮร์ริส กลับมาแสวงหาสมาชิกภาพในศาสนจักรอย่างอ่อนน้อม ถ่อมตนและทั้งสองท่านสิ้นชีวิตในสิทธิ์อันสมบูรณ์ของการเป็นสมาชิก เดวิด วิตเมอร์ยังคงอยู่นอกศาสนจักร อย่างไรก็ตาม ชายทั้งสามคนนี้ยังคงซื่อสัตย์กับประจักษ์พยานที่พวกท่านให้แก่โลกซึ่งพบในพระคัมภีร์มอรมอนทุกเล่ม¹³

นี่คือประจักษ์พยานของเดวิด วิตเมอร์ ที่ให้ไว้ในริชมอนด์ มิสซูรี วันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 1881—คัดลอกจากเอกสารต้นฉบับ ซึ่งจัดพิมพ์ที่โรงพิมพ์ *Conseruator* ในริชมอนด์ ตามวันเดือนปีดังกล่าว

“จะเข้าไปสู่ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวงที่ยอมรับงานเขียนนี้—

“จอห์น เมอร์ฟี แห่งโปโล [เทศมณฑลคาลิฟอร์เนีย] มิสซูรีกล่าวไว้ ขณะที่ข้าพเจ้าสนทนากับเขาในฤดูร้อนที่ผ่านมา เขาปฏิเสธประจักษ์พยานของข้าพเจ้าในฐานะหนึ่งในพยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน—

“เพราะจุดประสงค์ดังกล่าว เขาอาจเข้าใจข้าพเจ้าตอนนี้ถ้าเวลานั้นเขายังไม่เข้าใจ และโลกอาจรับทราบความจริง ในตอนนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะยื่นหัตถ์ตั้งที่เคยทำ ในบั้นปลายชีวิตที่เหลืออยู่ และในความเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้า อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ทุกสิ่งได้เป็นที่รู้แก่สาธารณชน

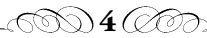
“ว่าข้าพเจ้าไม่เคยเลศลับครั้ง ที่จะปฏิเสธประจักษ์พยานนั้นหรือส่วนใดส่วนหนึ่งในนั้น ซึ่งเน้นนานมาแล้วตั้งแต่ได้รับการตีพิมพ์พร้อมกับพระคัมภีร์เล่มนั้น ในฐานะพยานคนหนึ่งในสามคน

“คนเหล่านั้นที่รู้จักข้าพเจ้าดีที่สุด จะทราบว่าข้าพเจ้ายึดมั่นในประจักษ์พยานนั้นเสมอมา—และไม่มีมนุษย์คนใดถูกชักนำให้เข้าใจผิดหรือสงสัยทัศนคติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายืนยันความจริงในทุกถ้อยคำของข้าพเจ้าอีกครั้งตามที่พิมพ์ไว้”¹⁴

บัดนี้ ข้าพเจ้าขอพูดบางสิ่งเกี่ยวกับมาร์ติน แอร์ริส... ขณะยังคงแน่วแน่ต่อไปในประจักษ์พยานที่เขามีต่อพระคัมภีร์มอรมอน เขาไม่พอใจศาสนจักรอยู่ยาวนานหลายปี แต่ไม่นานหลังจากวิสุทธิชนมาถึงยูทาห์ พี่น้องชายที่คิดบางคนไปตามเขากลับมา พบเขาและช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้น แล้วพาเขากลับมา เขามา [ที่ยูทาห์] รับบัพติศมาอีกครั้ง และใช้ชีวิตที่นี่เป็นเวลานานหลายปี ทั้งยังกล่าวคำพยานถึงประจักษ์พยานของเขาท่ามกลางผู้ที่มาตั้งถิ่นฐาน เขาถึงแก่กรรมที่นี่และถูกฝังไว้ในคลาร์กสัน ยูทาห์]

ตอนนี้เรามาพูดถึงออลิเวอร์ คาวเดอรัวี่กันบ้าง แล้วออลิเวอร์ คาวเดอรัวี่ คนที่สำคัญที่สุดในบรรดาพยานทั้งสาม เป็นผู้ที่อยู่กับโจเซฟ สมิทหลายครั้งที่การปรากฏของเหล่าเทพและการฟื้นฟูคุณแก่ทั้งหลาย เขาเป็นอย่างไรบ้าง เขาและทิงศาสนจักรและรู้สึกขมขื่นที่สุด แต่ก็ไม่เคยปฏิเสธประจักษ์พยาน บางคนกล่าวว่าเขาปฏิเสธแล้ว แต่เขาไม่ได้ทำเช่นนั้น เขายังคงแน่วแน่ต่อประจักษ์พยานนั้นเสมอ...

...หลังจากวิสุทธิชนถูกขับไล่ออกจากนอวูและออกไปในทุ่งราบ ทุกสิ่งดูมืดมนที่สุด (ซิดนีย์ ริกคัน กล่าวว่าพวกเขาออกไปสู่หายนะของตนเองและไม่มี ความหวังสำหรับพวกเขา หนังสือพิมพ์ต่างพูดกันว่าพวกเขาไม่รอดแน่!) ภายใต้อสภาพการณ์เช่นนั้น มีผู้ขอให้ออลิเวอร์ คาวเดอรัวี่... กลับคืนสู่ศาสนจักร... เขากลับมาและเตรียมตัวทำงานเผยแผ่ในเกรตบริเตน แต่เขาล้มป่วยและถึงแก่กรรม เขาถึงแก่กรรมที่บ้านของเดวิด วิตเมอร์ แสดงประจักษ์พยานถึงความจริง¹⁵

สมาชิกศาสนจักรทุกคนสามารถเป็นพยานถึง พระคัมภีร์มอรมอนได้

นี่ไม่ใช่พยานทั้งหมดที่สามารถพูดถึงพันธกิจจากเบื้องบนของโจเซฟ สมิท หรือพูดถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน พระสัญญาที่ทรงทำไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนว่าทุกคนที่ปรารถนาจะรู้อนั้นเป็นความจริงและพระคัมภีร์เล่มนี้มีพระวจนะของพระเจ้าหรือไม่ จะรู้ได้อนั้นคือความจริงหากพวกเขาจะทูลถามด้วยใจจริง ด้วยเจตนาแท้จริง โดยมีศรัทธาในพระคริสต์ พระองค์จะทรงแสดงความจริง

*“มีทั้งการคลอใจ ความรู้สึกสงบสุข และความพึงพอใจที่มาพร้อมกับ
การอ่านพระคัมภีร์ด้วยใจจริงร่วมกับการสวดอ้อนวอน”*

ของเรื่องให้ประจักษ์แก่พวกเขาโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ [ดู โมโรไน 10:3-5] มีผู้คนหลายแสนคนที่ทดสอบสัญญานี้และเรียกหาด้วยใจจริงกล่าวว่า พวกเขาได้รับความรู้นั้นแล้ว¹⁶

ข้าพเจ้ามั่นใจอย่างแท้จริงว่าพระคัมภีร์มอรมอนเล่มนี้จากที่ข้าพเจ้าอ่านเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและได้รับการเปิดเผย ดังที่โจเซฟ สมิธประกาศว่าพระคัมภีร์เล่มนี้ได้รับการเปิดเผย และข้าพเจ้าประกาศอย่างเดียวกันนี้ขณะยืนอยู่ที่นี่ กำลังมองหน้าพวกท่านอยู่ จิตวิญญาณทุกดวงบนพื้นพิภพผู้ที่มีปัญญามากพอจะเข้าใจอาจได้รู้จักกับความจริงนั้น เขารู้ได้อย่างไร ทั้งหมดที่เขาต้องทำคือทำตามสูตรที่พระเจ้าทรงมอบให้เขาด้วยพระองค์เองเมื่อพระองค์รับสั่งกับชาวฮิวว่าพวกเขาที่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาจะทราบว่าหลักคำสอนนี้มาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ หรือพระองค์รับสั่งเอง [ดู ยอห์น 7:17] ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อทุกคนในโลกว่าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นความจริง . . .

ข้าพเจ้าทราบว่าประจักษ์พยานของพยานทั้ง [สามคน] นี้ที่บ้านทิกไว้นในพระคัมภีร์มอรมอนทุกเล่มเป็นความจริง พวกเขาขึ้นอยู่กับสิทธิของเทพแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ประกาศแก่พวกเขาว่าบันทึกชุดนี้ตามที่แปลไว้ถูกต้อง ประจักษ์พยานของพวกเขาก็พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของรับสั่งจากสวรรค์เพื่อเรียกให้พวกเขาบอกว่าพยานถึงข้อ

เท็จจริงนี้เป็นความจริง และไม่มีจิตวิญญาณใดที่ไม่สามารถรับประจักษ์พยานนั้น ได้หากเขาปรารถนาจะรับ โดยการอ่านพระคัมภีร์เล่มนี้ร่วมกับการสวดอ้อนวอน และข้อสัจย์ ด้วยความปรารถนาจะรู้ความจริงดังที่โมโรไนประกาศโดยการเปิดเผย เขาจะรู้ความจริงเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระคัมภีร์ที่ให้แก่มหาอัครทูตของทวีปนี้ ตั้งแต่ครั้งโบราณ¹⁷

สำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าสมาชิกศาสนจักรนี้จะไม่มีวันได้รับความพึงพอใจจนกว่าจะได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนหลายต่อหลายครั้ง และพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อจะเป็นพยานได้ว่าแท้จริงแล้วนี่คือบันทึกที่มีการคลาดจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพอยู่ในนั้น และประวัติของบันทึกดังกล่าวเป็นความจริง . . .

. . . ไม่มีสมาชิกศาสนจักรคนใดจะยืนได้อย่างคู่ควรในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าหากเขาไม่ยอมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างจริงจังและถี่ถ้วน¹⁸

เมื่อท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ท่านกำลังอ่านความจริง เพราะเหตุใดหรือ เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงกำกับดูแลคนเหล่านั้นให้เขียนเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามที่เกิดขึ้น พระองค์ประทานปัญญาและการคลาดใจแก่พวกท่านให้กระทำการสิ่งนี้ ดังนั้นบันทึกทั้งหลายนี้จึงบันทึกโดยคนที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า บันทึกเหล่านี้ไม่เคยตกไปอยู่ในเงื้อมมือของคนที่ละทิ้งความเชื่อ แต่บรรดานักประวัติศาสตร์เขียนและพูดตามการคลาดใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราทราบว่สิ่งที่พวกท่านเขียนเป็นความจริงเพราะพระเจ้าทรงประทับตราออมมิตีด้วยพระองค์เอง [ดู คพ. 17:6]¹⁹

5

เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างต่อเนื่องด้วยความจริงใจ ร่วมกับการสวดอ้อนวอน เราจะรักพระคัมภีร์มากขึ้นเรื่อย ๆ

ทุกคนที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยใจจริงจะรู้สึกประทับใจกับเนื้อหาสาระในหน้าหนังสือที่มาจากพระคัมภีร์ . . . มีทั้งแรงบันดาลใจ ความรู้สึกสงบสุข และความพึงพอใจที่มาพร้อมกับการอ่านพระคัมภีร์เล่มนี้ด้วยใจจริงร่วมกับการสวดอ้อนวอน²⁰

ขณะอ่าน [พระคัมภีร์มอรมอน] ข้าพเจ้าประทับใจมากขึ้นเรื่อย ๆ กับความศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ พร้อมด้วยข่าวสารที่เป็นพยานถึงพระพันธกิจของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลาเพื่อความสำเร็จของทุกจิตวิญญาณ ข้าพเจ้ารักบันทึกเล่มนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ

วันแล้ววันเล่าเพราะข้าพเจ้าได้เห็นการเปิดเผยถึงสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์ที่ให้ไว้โดยศาสดาพยากรณ์เหล่านี้ผู้ที่บัดนี้ได้พูดกับประชาชนดิของแผ่นดินโลก จากบรรดาคนตายและจากภัสรมนุษย์ ป่าวร้องให้พวกเขากลับใจ และเรียกพวกเขาให้เชื่อในพระคริสต์²¹

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ประธานสมิธกล่าวว่าท่านยังอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไม่มากพอ (ดู หัวข้อ “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) เราเรียนรู้อะไรจากความคิดเห็นนี้
- ในบทนี้ หัวข้อที่ 1 ได้รวบรวมคำสอนบางส่วนของประธานสมิธเกี่ยวกับจุดประสงค์ของพระคัมภีร์มอรมอน จุดประสงค์เหล่านี้มีสัมฤทธิ์ผลอย่างไรในชีวิตท่าน
- ถึงแม้ออลิเวอร์ คาวเดอร์รี มาร์ติน แฮร์ริส และเดวิด วิตเมอร์ ละทิ้งศาสนจักรแต่ทั้งสามท่านไม่เคยปฏิเสธประจักษ์พยานที่มีต่อพระคัมภีร์มอรมอน (ดู หัวข้อที่ 2 และ 3) เหตุใดข้อเท็จจริงนี้จึงสำคัญมากขณะที่เราพิจารณาประจักษ์พยานของพวกท่าน
- ประธานสมิธกล่าวว่าผู้คนที่ง่วงสามารถเป็นพยานถึงพระคัมภีร์มอรมอนได้ (ดู หัวข้อที่ 4) ท่านได้รับประจักษ์พยานถึงพระคัมภีร์อย่างไร ท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อแบ่งปันพยานนี้
- จากพระคัมภีร์มอรมอน ประธานสมิธกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักบันทึกเล่มนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ วันแล้ววันเล่า” (ดู หัวข้อที่ 5) ท่านเห็นว่าเป็นความจริงสำหรับท่านอย่างไร คน ๆ หนึ่งสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของเขาในพระคัมภีร์มอรมอน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

1 นิไฟ 6:3–5; 2 นิไฟ 29:7–8; เจคอบ 4:1–4; อีนิส 1:13; คพ. 20:8–12

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“เป็นพยานเมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณกระตุ้นเตือนให้ท่านทำเช่นนั้น ไม่เฉพาะแค่ตอนจบชั้นเรียนเท่านั้น เปิดโอกาสให้คนที่ท่านสอนแสดงประจักษ์พยานด้วย” (ไม่มีการเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน [1999], 45)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, ต.ศ. 1961 หน้า 18
2. ใน Conference Report, ต.ศ. 1949 หน้า 89; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 3:231 ด้วย
3. ใน Conference Report, ต.ศ. 1956 หน้า 20; ดู โมโรไน 10:3–5 ด้วย
4. “Origin of the First Vision,” *Improvement Era*, เม.ย. 1920 หน้า 503; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:209 ด้วย
5. *Church History and Modern Revelation* (1953), 1:31–32
6. “Predictions in the Bible Concerning the Book of Mormon,” *Improvement Era*, ก.ย. 1923, 958–959; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:228–229 ด้วย
7. ใน Conference Report, ต.ศ. 1970 หน้า 8
8. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” *Improvement Era*, ก.ย. 1927, 950; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงใหม่, 1:203 ด้วย
9. *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงใหม่, 1:203; ปรับตัวอนจากต้นฉบับ
10. ใน Conference Report, ต.ศ. 1956 หน้า 19–20
11. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 952–953; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:229–230 ด้วย
12. *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงใหม่, 1:210–211
13. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 952; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:229–230 ด้วย
14. ใน Conference Report, ต.ศ. 1956 หน้า 20
15. *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงใหม่, 1:226–228
16. “Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon,” 953; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:231 ด้วย
17. ใน Conference Report, Oct. 1949, 89; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:231–232 ด้วย
18. ใน Conference Report, ต.ศ. 1961 หน้า 18
19. “History and History Recorders,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, เม.ย. 1925 หน้า 55; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:202 ด้วย
20. “Origin of the First Vision,” 503
21. ใน Conference Report, เม.ย. 1925 หน้า 73

การแสวงหาความจริงของเรา

“นี่เป็นข้อเรียกร้องจากเราซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรแห่งนี้
ในการทำให้ตัวเรากลับคืนกับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย
เพื่อเราจะได้ไม่ถูกนำออกไปนอกทาง... เราจะดำเนินชีวิต
ตามความจริงได้อย่างไรหากเราไม่รู้จักความจริง”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

6 มัยที่โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธอายุแปดขวบ บิดาให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่ท่าน และขอให้ท่านอ่าน “ข้าพเจ้ารับบันทึกของชาวนีไฟเล่มนี้ด้วยความขอบคุณ” ท่านกล่าวต่อมาว่า “และทำงานที่มอบหมายแก่ข้าพเจ้าเสร็จสมบูรณ์” ความรักที่ท่านมีต่อพระคัมภีร์สร้างแรงจูงใจให้ท่านทำภารกิจเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วและบางครั้งถึงกับออกจากการแข่งขันเบสบอลก่อนเวลาเพื่อจะได้หาสถานที่สงบอ่านพระคัมภีร์ หลังจากได้รับของขวัญชิ้นนี้จากบิดาไม่ถึงสองปี ท่านอ่านไปแล้วสองรอบด้วยกัน ในการศึกษาช่วงแรก ๆ ท่านกล่าวต่อมาว่า “มีบางข้อความที่ประทับใจข้าพเจ้าไม่รู้ลืม” ท่านอ่านหนังสือเล่มอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน “ข้าพเจ้าเคยอ่านหนังสือที่จัดทำสำหรับเด็กปฐมวัยและโรงเรียนวันอาทิตย์สำหรับเด็กในช่วงเริ่มแรก” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้ามักถือหนังสือไว้ในมือเวลาอยู่บ้าน...ต่อมา ข้าพเจ้าอ่านประวัติศาสตร์จักรที่บันทึกไว้ใน *Millennial Star* ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน ไข่มุกอันล้ำค่า หลักคำสอนและพันธสัญญา และวรรณกรรมอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้ามีอยู่”

ประธานสมิธยังคงไปศึกษาหาความรู้ในพระกิตติคุณตลอดชีวิตท่าน ขณะเรียนรู้ความจริงของพระกิตติคุณ ท่านแบ่งปันและปกป้องพระกิตติคุณเมื่อจำเป็น สามปีหลังจากได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก ท่านได้รับพรฐานะปุโรหิตที่รวมถึงคำแนะนำต่อไปนี้ “ท่านได้รับพรด้วยความสามารถที่จะเข้าใจ วิเคราะห์ และปกป้องหลักธรรมแห่งความจริงมากกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของท่านหลายคน และจะถึงเวลานั้นเมื่อพยานหลักฐานที่เพิ่มพูนจากการรวบรวมของท่านจะเป็นกำแพงป้องกันและต่อต้านผู้หมายมั่นและพยายามทำลายพยานหลักฐานความศักดิ์สิทธิ์ในพันธ-

เอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง
กับประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ปี 1914

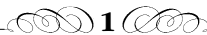
กิจของศาสตราจารย์โจเซฟ ในการปกป้องนี้ ท่านจะไม่มีวันจ้าน ความสว่างของพระวิญญาณจะฉายรัศมีในใจท่านอย่างนุ่มนวลจนน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ และจะเปิดเผยความจริงหลายประการให้แก่ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานนี้”³ ท่านแน่วแน่ต่อต่อคำเชิงพยากรณ์ดังกล่าว ในฐานะนักวิชาการพระกิตติคุณ ครู และนักเขียน ท่านทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่ออธิบายและปกป้องหลักคำสอนแห่งความรอด ครั้งหนึ่ง ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์เคยเรียกท่านว่า “บุรุษผู้รอบรู้พระคัมภีร์มากที่สุด” ในบรรดาเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่าน⁴

จวบจนบั้นปลายชีวิตของประธานสมิธ ท่านมักจะตรึกตรองถึงพรที่ท่านได้รับโดยผ่านการศึกษาศรีพระกิตติคุณของท่าน ดังนี้

“ตลอดชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าศึกษาไตร่ตรองหลักธรรมพระกิตติคุณและพยายามดำเนินชีวิตตามกฎของพระเจ้า ผลที่เกิดขึ้นในใจข้าพเจ้าเป็นความรักอันยิ่งใหญ่ที่ข้าพเจ้ามีต่อพระองค์และงานของพระองค์ตลอดจนคนทั้งปวงที่พยายามส่งเสริมพระประสงค์ของพระองค์ในโลก”⁵

“ตลอดวันเวลาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าศึกษาพระคัมภีร์และแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อให้เข้าใจความหมายที่แท้จริง พระเจ้าทรงเมตตาข้าพเจ้า และข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความรู้ที่พระองค์ประทานแก่ข้าพเจ้า สิทธิพิเศษที่ข้าพเจ้าได้รับและที่เป็นของข้าพเจ้าทั้งก่อนหน้านี้อันและเวลานี้ในการสอนหลักธรรมแห่งการช่วยให้รอดของพระองค์”⁶

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

เราควรแสวงหาความจริงในหลาย ๆ ด้าน แต่ความรู้ที่สำคัญที่สุดคือความรู้ด้านพระกิตติคุณ

เราเชื่อในการศึกษา ในฐานะคน ๆ หนึ่ง เราแสวงหาการเรียนรู้อยู่เสมอในทุกด้าน และในฐานะศาสนจักร เราใช้เงินจำนวนมหาศาลและเสียสละค่อนข้างมากเพื่อสร้างโอกาสการศึกษาให้สมาชิกศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาและงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ในทุกวันนี้ เราคิดว่าคนหนุ่มสาวของเราควรได้รับการศึกษาและการอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ ให้รอบรู้มากเท่าที่จะจำเป็น

แต่เราคิดว่า การแสวงหาการเรียนรู้ทางโลกเช่นนี้ควรควบคู่ไปกับการแสวงหาความเข้าใจทางวิญญาณ การมีความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าและกฎของพระองค์ เพื่อ

เราจะทำสิ่งที่นำมาซึ่งความรอดได้นั้นสำคัญกว่าการมีความรู้ทางโลกทั้งหมดที่จะมีได้เป็นพันเท่า?

ทุกคนควรเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทุกวัน พวกท่านมีใจที่ใฝ่รู้และกำลังแสวงหาความจริงในหลาย ๆ ด้าน ข้าพเจ้าหวังอย่างจริงใจว่าการค้นคว้าที่สำคัญที่สุดของท่านจะเกี่ยวข้องกับเรื่องทางวิญญาณ เพราะสิ่งนั้น เราสามารถได้รับความรอดและสร้างความก้าวหน้าทีนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา

ความรู้ที่สำคัญที่สุดในโลกคือความรู้พระกิตติคุณ นี่คือความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าและกฎของพระองค์ เรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์ต้องทำให้ความรอดเกิดขึ้นกับพวกเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า [ดู ฟิลิปปี 2:12; มอรมอน 9:27]⁸

ไม่ใช่ความจริงทุกเรื่องที่มีคุณค่าหรือความสำคัญเท่าเทียมกัน ความจริงบางเรื่องยิ่งใหญ่กว่าเรื่องอื่น ความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเรื่องเดียวหรือหลายเรื่อง เราพบในพื้นฐานพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ประการแรก พระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ไถ่ของโลก ผู้เสด็จมาในโลกเพื่อสิ้นพระชนม์ให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ เราควรรู้ความจริงนั้น การมีความรู้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ประทานหลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์แก่เราเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าการมีความรู้ทุกอย่างที่จะรู้ได้ในการศึกษาของโลก⁹

ตามปรัชญาและปัญญาของโลก สิ่งเหล่านี้ไม่มีความหมายอะไรเว้นแต่จะสอดคล้องกับพระวจนะที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยไว้ หลักคำสอนทุกอย่าง ไม่ว่าจะในนามศาสนา วิทยาศาสตร์ ปรัชญา หรืออะไรก็ตาม ถ้าขัดแย้งกับพระคำที่พระเจ้าทรงเปิดเผยไว้ ย่อมล้มเหลว อาจฟังดูมีเหตุมีผล อาจใช้ภาษาที่ทำให้ท่านตอบไม่ได้ หรืออาจมีหลักฐานชี้แจงที่ท่านไม่อาจแย้งได้ แต่ทั้งหมดที่ท่านต้องทำคือใช้เวลา เวลาจะแก้ไขทุกสิ่ง ท่านจะพบว่าหลักคำสอนทุกอย่าง หลักธรรมทุกประการ ไม่สำคัญว่าจะเป็นที่เชื่อถือโดยทั่วไปมากเพียงไร หากไม่เป็นไปตามถ้อยคำจากเบื้องบนของพระเจ้าที่ประทานแก่ผู้รับใช้ ย่อมล้มเหลว อีกทั้งไม่จำเป็นที่เราจะขยายความพระคำของพระเจ้าด้วยความพยายามอันเปล่าประโยชน์เพื่อทำให้สอดคล้องกับทฤษฎีและคำสอนเหล่านี้ พระคำของพระเจ้าจะไม่ผ่านไปโดยไม่มีสัมฤทธิ์ผล แต่หลักคำสอนและทฤษฎีผิด ๆ เหล่านี้จะล้มเหลวทั้งหมด ความจริง ความจริงเท่านั้น จะคงอยู่เมื่อสิ่งอื่น ๆ ล้มเหลว¹⁰

“พวกท่านจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านเป็นไท” (ยอห์น 8:32)

2

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ค้นคว้าพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงบัญชาสมาชิกศาสนจักรในทุกวันนี้ให้แสวงหาพระองค์โดยการสวดอ้อนวอน โดยศรัทธาและการศึกษา เราได้รับบัญชาให้ศึกษาพระบัญญัติที่ประทานแก่เราในหลักคำสอนและพันธสัญญา ในพระคัมภีร์มอรมอนและในพระคัมภีร์ทุกเล่ม พร้อมกับทรงสัญญาว่า “หลักธรรมแห่งความรู้แจ้งขึ้นใดก็ตามที่เราบรรลุในชีวิตนี้, จะลุกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิต. และหากคนคนหนึ่งได้ความรู้และความรู้แจ้งเพิ่มขึ้นในชีวิตนี้โดยผ่านความขยันหมั่นเพียรและการเชื่อฟังของเขายิ่งกว่าอีกคนหนึ่งเท่าใด, เขาก็จะเหนือกว่ายิ่งขึ้นเท่านั้นในโลกที่จะมาถึง” [คพ. 130:18–19] . . . พระผู้ช่วยให้รอดตรัสกับชาวยิวว่า “พวกท่านค้นดูในพระคัมภีร์เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยานให้กับเรา” [ยอห์น 5:39] มีสมาชิกศาสนจักรที่คิด เช่นนี้ แต่ล้มเหลวในการเตรียมตนเองโดยการศึกษาและโดยศรัทธา¹¹

ดูเหมือนสมาชิกของศาสนจักรนี้จะไม่สามารถพักผ่อนในสันติสุข ความสบายใจ และมีมโนธรรมชัดเจนได้โดยปราศจากความรู้ในงานมาตรฐานของศาสนจักร โดยการศึกษาและโดยศรัทธา บันทึกเหล่านี้ประเมินค่ามิได้ แม้โลกจะเยาะเย้ย บันทึกดังกล่าว แต่โดยผ่านคำสอนในนั้น เราได้รับอนุญาตให้เข้ามาใกล้พระเจ้า เป็นเจ้ามากขึ้นได้รับความเข้าใจมากขึ้นถึงพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ คู่กันอยู่กับทั้งสองพระองค์มากขึ้น มีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดอันล้ำเลิศซึ่งพระองค์ประทานแก่เราและโลก¹²

ศาสตราจารย์ธรรมศาสตร์ ผู้มองเห็นยุคสมัยของเราว่าโดยไม่เน้นถึงประโยชน์ของผู้คนสมัยนั้น แต่เน้นถึงประโยชน์ของผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยนี้ที่คำพยากรณ์เหล่านี้พูดถึง¹³

ข้าพเจ้ากล่าวกับท่าน พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่สามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรมได้เว้นแต่ท่านจะทราบว่าสิ่งเหล่านั้นคืออะไร พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ค้นคว้าพระคัมภีร์ เพราะสิ่งซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์เป็นความจริงและจะมีสัมฤทธิ์ผล [ดู คพ. 1:37] . . . จงค้นคว้าพระคัมภีร์ จงทำให้ตัวท่านเองคู่กันอยู่กับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยไว้เพื่อความรอดของท่าน ความรอดของบ้านท่าน และความรอดของโลก¹⁴

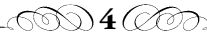
3

เรามีความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงต่อการสดับฟังข่าวสารแห่งความจริงที่พระเจ้าทรงกำลังเปิดเผยแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ขณะนี้

หากเราจะสดับฟังพระคำของพระเจ้า แสวงหาด้วยตนเองและได้รับความรู้จากพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์ไบเบิล หลักคำสอนและพันธสัญญา ไข่มุกอันล้ำค่า จากคำแนะนำที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ให้เราครั้งแล้วครั้งเล่า และพยายามทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า โดยระลึกถึงการสวดอ้อนวอนและพันธสัญญาของเราต่อพระพักตร์พระองค์ เราจะไม่หลงทาง¹⁵

ในหลักแห่งความเชื่อข้อที่เก้าเราประกาศว่า “เราเชื่อทุกสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยขณะนี้, และเราเชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผยเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า” นี่เป็นความจริง เราจำเป็นต้องเข้าใจสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงเปิดเผยมาแล้ว และที่ทรงเปิดเผยอยู่ขณะนี้ มิฉะนั้น เราจะไม่เข้าถึงงานและไม่ทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่เกี่ยวกับเรา เพราะเราไม่เข้าใจ¹⁶

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายควรวางใจผู้นำของพวกเขา และทำตามคำสอนจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักร เพราะพวกท่านกล่าวกับพวกเขาด้วยเสียงแห่งการพยากรณ์และการคลอใจ พระเจ้าทรงประกาศในภาคแรกของหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “ไม่ว่าพระองค์จะกล่าวโดยเสียงของพระองค์เอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ก็เหมือนกัน [ดู คพ. 1:38] ด้วยเหตุนี้ เราจึงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบและพันธะรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งต่อการฟังเสียงของผู้นำศาสนจักรในการสอนผู้คน หรือฟังเสียงของเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล เมื่อพวกท่านนำข่าวสารแห่งความจริงไปในบรรดาผู้คน เช่นเดียวกับเรา [หาก] พระเจ้าจะทรงส่งเทพจากที่ประทับของพระองค์มาหรือเสด็จมาด้วยพระองค์เองเพื่อประกาศสิ่งเหล่านี้แก่เรา¹⁷

เราจะทราบความจริงพระกิตติคุณได้โดยการศึกษา สรรพ การเชื่อฟัง และโดยผ่านการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

คงจะดีหากเราทำตามคำแนะนำที่พระเจ้าประทานแก่เรา ดังนี้ “และผู้ใดที่สั่งสมคำของเรา, จะไม่ถูกหลอกลวง” [โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:37] การสั่งสมพระคำของพระองค์เป็นมากกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว เพื่อสั่งสมพระคำ ต้องไม่เพียงอ่านและศึกษาเท่านั้น แต่ต้องแสวงหาด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน เชื่อฟังข้อปฏิบัติที่พระบัญญัติให้ไว้ และรับการคลอใจที่มาจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์¹⁸

บางครั้ง เราได้ยินเสียงบ่นว่า “ฉันไม่มีเวลา” แต่เราทุกคนมีเวลาอ่านและศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราไม่อาจจัดเวลาอย่างน้อยสิบห้านาทีในแต่ละวันเพื่ออุทิศให้แก่การอ่านอย่างต่อเนื่องและการไตร่ตรองเขียนหรือ การทำเช่นนี้ไม่ได้ใช้เวลามากมาย ทว่าเป็นเพียงหนึ่งชั่วโมงกับสี่สิบห้านาทีในหนึ่งสัปดาห์ เจ็ดวันกับหนึ่งชั่วโมงครึ่งในหนึ่งเดือนที่มีสามสิบวัน และเก้าสิบเอ็ดชั่วโมงกับสิบห้านาทีในหนึ่งปี . . .

. . . มีน้อยนักในบรรดาพวกเราที่อ่านมากเกินไป เราส่วนใหญ่อ่านน้อยเกินไป พระเจ้าตรัสว่า “และเนื่องจากคนทั้งปวงไม่มีศรัทธา, เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรและสอนถ้อยคำแห่งปัญญาให้กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจากบรรดาหนังสือที่ดีที่สุด; แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย.” [คพ. 88:118; 109:7]¹⁹

เราได้รับการคาดหวังให้ศึกษาและเรียนรู้ทุกสิ่งที่เราทำได้โดยการวิจัยและการ

วิเคราะห์ แต่มีข้อจำกัดในความสามารถด้านการเรียนรู้ของเรา ในขอบข่ายของ เหตุผลและการศึกษา สิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับพระเจ้าจะเป็นที่รู้ได้ โดยพระวิญญาณ ของพระเจ้า เราต้องได้รับความรู้นั้นโดยศรัทธา²⁰

มนุษย์อาจค้นคว้า ศึกษา เรียนรู้ แน่นอนว่า สิ่งดีหลายอย่าง พวกเขาอาจเก็บ เกี่ยวข้อมูลมากมาย แต่พวกเขาจะไม่มีวันมาสู่ความจริงอันสมบูรณ์ได้เลย ... เว้นแต่พวกเขาจะได้รับการนำทางจากพระวิญญาณแห่งความจริง พระวิญญาณ บริสุทธิ์ และรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า²¹

ศรัทธาแท้จริงที่มาพร้อมกับวิญญาณของความอ่อนน้อมถ่อมตนจะนำมนุษย์ ไปสู่ความรู้เรื่องความจริง ไม่มีเหตุผลที่ดีว่าเพราะเหตุใดมนุษย์ในทุกที่จึงไม่อาจ ทราบความจริงที่ทำให้พวกเขาเป็นอิสระได้ ไม่มีเหตุผลที่ดีว่าเพราะเหตุใดมนุษย์ ทั้งปวงจึงไม่อาจค้นพบแสงสว่างของความจริงและทราบว่าพระเจ้าตรัสอีกครั้ง ในยุคสุดท้ายนี้หรือไม่ เปาโลกล่าววามนุษย์ควร “แสวงหาพระเจ้าและมุ่งหวังจะ ค้นหาและพบพระองค์ ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย” [กิจการ 17:27] แม้จะอยู่ท่ามกลางความมืดทางวิญญาณและการขาดศรัทธา ซึ่งปกคลุม โลกไว้ แต่พระเจ้าของพระเจ้ามิได้สิ้นลงเลย พระองค์จะทรงฟังคำวิงวอนที่มา จากความตั้งใจจริงของคนซื่อสัตย์ที่แสวงหาความจริง และไม่มีใครต้องการ ดำเนินชีวิตโดยปราศจากความรู้เรื่องความจริงอันศักดิ์สิทธิ์และจะพบศาสนจักร ของพระเยซูคริสต์ได้ที่ไหน ทั้งหมดที่บุคคลคนหนึ่งต้องการคือศรัทธาอันอบ น้อมและวิญญาณที่สำนึกผิดพร้อมด้วยปณิธานแน่วแน่ที่จะเดินในความสว่าง และพระเจ้าจะทรงเปิดเผยความรู้นั้นแก่เขา²²

เราทุกคนอาจทราบความจริง เราไม่ขาดความช่วยเหลือ พระเจ้าทรงทำให้ มนุษย์ทุกคนอยู่ในวิสัยที่จะทราบความจริงโดยการรักษา [ของพระองค์] และ โดยผ่านการนำทางของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่ทรงส่งมาสอนเราเพื่อจุดประ- สงค์นี้โดยเฉพาะเมื่อเราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับกฎ เพื่อที่เราจะรู้จักความจริงนั้น ที่ทำให้เราเป็นอิสระ [ดู ยอห์น 8:32]²³

5

**เมื่อเราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความจริง
พระเจ้าทรงเพิ่มความสว่างและความเข้าใจแก่เรา**

นี่เป็นข้อเรียกร้องจากเรา ในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนี้ ในการทำให้ตนเอง คู่กันเคยกับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผย เพื่อเราจะได้ไม่ถูกนำออกไปนอกราช ... เรา จะดำเนินชีวิตตามความจริงได้อย่างไรหากเราไม่รู้จักความจริง²⁴

“ขอให้เราค้นคว้าพระคัมภีร์ ขอให้เราทราบว่าจะพระเจ้าทรงเปิดเผยอะไร
ขอให้เราคำนึงชีวิตสอดคล้องกับความจริงของพระองค์”

วัตถุประสงค์เดียวที่เกี่ยวข้องกับความจริงเรื่องความรอดจะต้องค้นพบให้ได้ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยอะไร จากนั้นจึงเชื่อและการปฏิบัติตาม²⁵

หากเราจะทำตามวิญญานของความสว่าง วิญญานของความจริง วิญญานนั้นมีอยู่แล้วในการเปิดเผยของพระเจ้า หากเราจะแสวงหาการนำทางจากพระวิญญานบริสุทธิ์ โดยผ่านวิญญานของการสวดอ่อนน้อมและความอ่อนน้อมถ่อมตน พระเจ้าจะทรงเพิ่มความสว่างและความเข้าใจของเรา เพื่อที่เราจะมีวิญญานของการเล็งเห็น เราจะเข้าใจความจริง เราจะรู้จักความผิดเมื่อเรามองเห็น และเราจะไม่ถูกหลอก

ใครคือคนที่ถูกหลอกในศาสนจักรแห่งนี้ ไม่ใช่คนที่เชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ไม่ใช่คนที่ทำตนให้คู่กันเคยกับพระวามะของพระเจ้า ไม่ใช่คนที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติที่ประทานในการเปิดเผยเหล่านี้ แต่เป็นคนที่ไม่คู่กันเคยกับความจริง คนที่อยู่ในความมืดทางวิญญาน คนที่ไม่เข้าใจหลักธรรมพระกิตติคุณ คนเช่นนั้นจะถูกหลอก และเมื่อวิญญานดวงเหล่านี้เข้ามาอยู่ท่ามกลางเรา เขาอาจไม่เข้าใจหรือไม่สามารถแยกแยะระหว่างความสว่างกับความมืดได้

แต่หากเราจะดำเนินชีวิตในความสว่างจากการเปิดเผยของพระเจ้า หากเราจะสดับฟังคำแนะนำที่ได้รับจากคนเหล่านั้นที่ยืนในสภาของศาสนจักร ผู้ได้รับพลังในการให้คำแนะนำ เราจะไม่หลงทาง²⁶

ขอให้เราค้นคว้าพระคัมภีร์ ขอให้เราราบว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยอะไร ขอให้เราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับความจริงของพระองค์ แล้วเราจะไม่ถูกหลอก แต่จะมีพลังต้านทานความชั่วร้ายและการล่อลวง ความนึกคิดของเราจะสว่าง เราจะสามารถเข้าใจความจริงและแยกแยะความจริงออกจากความไม่ถูกต้อง²⁷

หากมีหลักคำสอนหรือหลักธรรมใดเกี่ยวข้องกับคำสอนของศาสนจักรและเราไม่เข้าใจ ขอให้เราคุกเข้า ขอให้เราไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าในวิญญานของการสวดอ้อนวอน ด้วยความนอบน้อมต่อมคน และทูลขอพระองค์ทรงทำให้ความคิดเราสว่างเพื่อเราจะเข้าใจ²⁸

“สิ่งซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป”—นั่นคือกุญแจไขสถานการณ์นั้น—“รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้น ๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” [คพ. 50:24]

ดังนั้น จากเรื่องนี้ เราเข้าใจว่าคนที่แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าและ [ได้รับ] การนำทางจากพระวิญญานของความจริง หรือพระผู้ปลอบโยน และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป จะเติบโตขึ้นด้วยความรู้ ความสว่าง ความจริง จนในที่สุดวันที่สมบูรณ์ของความสว่างและความจริงจะมาถึงเขา

เวลานี้ เราจะไม่ได้รับทั้งหมดในชีวิตนี้ เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะไปถึงเป้าหมายนั้นเพียงไม่กี่ปีของการดำรงอยู่ในมรรตัย แต่สิ่งที่เราเรียนรู้ที่นี่ ซึ่งเป็นนิรันดร์ และได้รับการคลอใจจากพระวิญญานแห่งความจริง จะดำเนินไปกับเราแม้หลังความตายก็จะเป็นเช่นนั้นต่อไป หากเรายังดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป เพื่อรับความสว่างและความจริงจนในที่สุดเราจะมาถึงวันที่สมบูรณ์²⁹

สัญญาอันมีไว้ให้คนทั้งปวงที่จะรับความสว่างแห่งความจริงนี้ โดยผ่านการค้นคว้าและการเชื่อฟัง มุ่งมั่นที่จะทำตนให้คุ้นเคยกับพระกิตติคุณ แล้วพวกเขาจะได้รับบรรทัดมาเติมบรรทัด กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์ ที่นั่นนิคินีหน้อยจนกว่าพวกเขาจะได้รับความสมบูรณ์แห่งความจริง แม้ความถี่ลับที่ซ่อนอยู่ของอาณาจักรก็จะทำให้เป็นที่รู้แก่พวกเขา “เพราะทุกคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และคนที่หา, ย่อมพบ; และแก่ผู้ที่เกาะ, มันจะเปิดให้” [มัทธิว 7:8; 3 นิโอฟ 14:8; ดู อีสยาห์ 28:10; คพ. 76:1–10; 98:11–12] คนเหล่านี้คือทายาทแห่งความรอดและพวกเขา

จะสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้า พร้อมด้วยความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระองค์³⁰

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ขณะที่ท่านอ่านเกี่ยวกับความพยายามของประธานสมิธที่จะเรียนรู้พระกิตติคุณ (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) ให้ตรึงตรองถึงความพยายามของท่านเอง มีพรใดบ้างที่ท่านได้รับขณะศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนพระกิตติคุณอื่น ๆ
- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อที่ 1 เกี่ยวกับดุลยภาพระหว่างการเรียนรู้ทางวิญญาณกับทางโลก เราจะช่วยให้สมาชิกครอบครัวและผู้อื่นให้ความสำคัญแก่ความรู้ทางวิญญาณในขณะที่พวกเขาดำเนินตามเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างไร
- พระคัมภีร์ช่วยเหลือให้ท่าน “คุ้นเคย” กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์อย่างไร (ดู หัวข้อที่ 2) ลองนึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อปรับปรุงการศึกษาพระคัมภีร์ของท่าน
- หลังจากอ่านหัวข้อที่ 3 ให้นึกถึงพรที่ท่านได้รับขณะทำตามคำแนะนำของผู้นำศาสนจักร เราจะแบ่งปันคำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่กับครอบครัวและผู้อื่นได้อย่างไร
- ท่านคิดว่าการสั่งสมพระคำของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร (สำหรับแนวคิดบางอย่าง ดู หัวข้อที่ 4) “อย่างน้อยที่สุดสืบทอดหน้าที่ในแต่ละวันทุกคืนให้แก่การอ่านอย่างต่อเนื่องและตรึงตรอง” มีอิทธิพลต่อชีวิตท่านในทางใดบ้าง
- ไตร่ตรองว่าจะประยุกต์ใช้คำแนะนำในหัวข้อที่ 5 ในชีวิตท่านอย่างไร ขณะข้อมูลไม่ถูกต้องกลายเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายและแพร่หลาย เราจะ “แยกแยะระหว่างความสว่างกับความมืด” ได้อย่างไร เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเหลือบุตรธิดาและเยาวชน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

สดุดี 119:105; ยอห์น 7:17; 2 ทิโมธี 3:15–17; 2 นิไฟ 4:15; 32:3; ฮีลามัน 3:29–30; คพ. 19:23; 84:85; 88:77–80

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“แม้เมื่อท่านสอนหลายคนในเวลาเดียวกัน ท่านให้ความช่วยเหลือแต่ละคนได้ ตัวอย่างเช่น ท่านให้ความช่วยเหลือแต่ละคนเมื่อท่านพักหายใจอย่างอบอุ่นในตอนเริ่มชั้นเรียน . . . ท่านให้ความช่วยเหลือได้ด้วยเมื่อท่านทำให้การมีส่วนร่วมเป็นการเชิญชวนและปลอดภัย” (*ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 35)

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 57
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, v
3. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 195
4. ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ ใน ริชาร์ด โอ. โทแวน, “Advice from a Prophet: Take Time Out,” *Brigham Young University Studies*, ฤดูใบไม้ผลิ ปี 1976, 416
5. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 27
6. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 5
7. คำปราศรัย ณ สถาบันศาสนาโลแกน ยูทาห์, 10 ม.ค. 1971, 1–2, หอสมุดประวัติศาสตร์นักรด้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์
8. “The Most Important Knowledge,” *Ensign*, พ.ค. 1971 หน้า 2
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1955 หน้า 51
10. ใน Conference Report, ต.ค. 1952 หน้า 60
11. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 1:xiv; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1961 หน้า 18
13. ใน Conference Report, ต.ค. 1927 หน้า 142
14. ใน Conference Report, ต.ค. 1920 หน้า 58–59
15. ใน Conference Report, ต.ค. 1918 หน้า 56–57
16. “Search the Scriptures,” *Young Woman’s Journal*, พ.ย. 1917 หน้า 592
17. ใน Conference Report, ต.ค. 1916 หน้า 73
18. “The Resurrection,” *Improvement Era*, ต.ค. 1942, 780; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:305 ด้วย
19. “How and What to Read,” *Improvement Era*, ส.ค. 1913, 1004–1005; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:207 ด้วย
20. “Pres. Smith Stresses Value of Education,” *Church News*, 12 มี.ย. 1971 หน้า 3
21. “And the Truth Shall Make You Free,” *Deseret News*, 30 มี.ค. 1940, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 4; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:299 ด้วย
22. *The Restoration of All Things* (1945), 195
23. “Evidences of Eternal Life,” *Deseret News*, 3 มิถุนายน ค.ศ. 1933, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 5; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:295–296 ด้วย
24. ใน Conference Report, ต.ค. 1934, 65; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:302 ด้วย
25. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มี.ย. 1971 หน้า 2
26. ใน Conference Report, เม.ย. 1931 หน้า 71; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:285–286 ด้วย
27. “The New and Everlasting Covenant,” *Deseret News*, 6 พ.ค., หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:301 ด้วย
28. ใน Conference Report, ต.ค. 1959 หน้า 20
29. “And the Truth Shall Make You Free,” 4; ปรับเครื่องหาขวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ให้ตรงตามมาตรฐานในปัจจุบัน
30. “Search the Scriptures,” 591–592; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:303 ด้วย

การให้เกียรติคุณเจ้านะปุโรหิต ที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิธ

“บัดนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าว—อย่างชัดเจนและอาจหาญ—
ว่าเรามีฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และคุณเจแห่งอาณาจักร
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่นี้ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเท่านั้น”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ประกาศว่า “ข้าพเจ้ามีความรู้อันสมบูรณ์ถึง
พันธกิจจากเบื้องบนของศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่า
พระเจ้าทรงยกท่านขึ้นและประทานการเปิดเผย พระบัญญัติ ทรงเปิดสวรรค์แก่
ท่าน และทรงเรียกท่านให้ขึ้นเป็นผู้นำของสมัยการประทานอันทรงรัศมีภาพนี้”¹
ประธานสมิธเชื่อมโยงคำว่า “ความรู้อันสมบูรณ์” ด้วยความคารวะที่มีต่อคุณเจ
ฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ ท่านให้เกียรติและ
สนับสนุนคนเหล่านั้นที่ถือคุณเจเสมอ และท่านแนะนำให้สมาชิกศาสนจักรทุก
คนให้ความเคารพเช่นเดียวกัน ท่านกล่าว “ชายทุกคนที่ได้รับเลือกอย่างเหมาะ
สมให้ควบคุมศาสนจักรในหน้าที่ใดก็ตามควรได้รับเกียรติในการเรียกของเขา”²

ครั้งหนึ่งในระหว่างโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธรับใช้เป็นอัครสาวก ฝ่ายประธาน
สูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองร่วมกันสนทนากันอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับคำถาม
ที่ยากคำถามหนึ่ง เอ็ดเดอร์สมิธแสดงความคิดเห็นอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับประเด็น
ดังกล่าว วันหนึ่ง ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ ซึ่งเป็นประธานศาสนจักรหลังจากนั้น
มาที่ห้องทำงานของเอ็ดเดอร์สมิธ ประธานแกรนท์อธิบายว่าหลังจากพิจารณาถึง
ประเด็นดังกล่าวร่วมกับการสวดอ้อนวอน ท่านรู้สึกว่าจะต้องแนะนำการกระทำที่
แตกต่างไปจากมุมมองของประธานสมิธ เอ็ดเดอร์สมิธเอ่ยปากสนับสนุนการ
ตัดสินใจของประธานแกรนท์ทันที ท่านประกาศต่อมาว่า “ในส่วนของข้าพเจ้า
เมื่อประธานศาสนจักรกล่าวว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงแสดงให้เห็นประจักษ์หรือคลอใจ
ท่านให้ทำอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะสนับสนุนท่านเต็มที่ในการกระทำนั้น”³

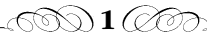

เมื่อเปโตร ยากอบและยอห์น ประสานฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคแก่โจเซฟ สมิต
กับออลิเวอร์ คาวเคอร์รี่ พวกเขาประสานกุญแจฐานะปุโรหิตด้วยเช่นกัน

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธให้การสนับสนุนเช่นนั้นแก่ผู้นำฐานะปุโรหิตของท่านทุกคน โดยเฉพาะประธานศาสนจักรท่านนั้น ตัวอย่างเช่น นาธาน เอ็ดคอน แทนเนอร์ได้รับเรียกเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1962 หนึ่งปีต่อมา ท่านได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด ดังนั้นท่านจึงมีตำแหน่งควบคุมเหนือประธานสมิธ ผู้เป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง ประธานแทนเนอร์แสดงความซาบซึ้งต่อการสนับสนุนของประธานสมิธในเวลาต่อมาว่า “เมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกเข้าสู่ฝ่ายประธานสูงสุด ถึงแม้ท่านจะเป็นสมาชิกอาวูโสในโควรัมอัครสาวกสิบสองและดำรงตำแหน่งนานกว่าห้าสิบปีแล้วก็ตาม แต่ท่านก็ยังให้ความเคารพข้าพเจ้าในตำแหน่งนั้น ทั้งยังให้การสนับสนุนและความมั่นใจแก่ข้าพเจ้าอย่างเต็มที่”⁴

ประธานสมิธให้เกียรติผู้นำฐานะปุโรหิตในวอร์ดของท่านเช่นกัน เมื่อท่านรับใช้เป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ . . . ให้บัพติศมาบุตรธิดาของข้าพเจ้าโดยไม่ได้เข้าพบอธิการในวอร์ดที่ข้าพเจ้าอยู่และรับความเห็นชอบจากท่าน เพราะอธิการมีกุญแจสำหรับวอร์ดที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่ ข้าพเจ้าไม่เคยให้บัพติศมาบุตรคนใด . . . เว้นแต่ไปหาอธิการและได้รับอนุมัติจากท่านเสียก่อนเพื่อปฏิบัติศาสนพิธีและเพื่อยืนยันพวกเขาเป็นสมาชิกของศาสนจักร”⁵

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

กุญแจฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ ในการกำกับดูแลงานของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

มีข้อแตกต่างระหว่างการรับตำแหน่งในฐานะปุโรหิตกับการรับกุญแจของฐานะปุโรหิต เราควรทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ให้ชัดเจน . . .

. . . ขณะที่ชายทุกคนดำรงฐานะปุโรหิตซึ่งได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งใดก็ตาม แต่มีสิทธิอำนาจพิเศษหรือการกำกับดูแล ประสาทแก่ผู้ได้รับเรียกให้ควบคุม สิทธิอำนาจเหล่านี้เรียกว่ากุญแจ⁶

กุญแจ [ฐานะปุโรหิต] คือสิทธิของฝ่ายประธาน เป็นพลังอำนาจและสิทธิอำนาจในการปกครองและกำกับดูแลกิจกรรมทั้งหมดของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ผู้ที่มีกุญแจเหล่านี้มีอำนาจปกครองและควบคุมการกระทำของบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอาจรับใช้ในฐานะปุโรหิต⁷

เมื่อชายได้รับมอบหมายโดยบุคคลที่ถือฤกษ์แจเหล่านี้ การกระทำของพวกเขาจึงเป็นที่ยอมรับ สิ่งที่พวกเขาทำได้รับการพนึกและอนุมัตติในศาสนจักรทั้งบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์⁸

2

พระเจ้าทรงส่งผู้ส่งสารศักดิ์สิทธิ์จากที่ประทับ ของพระองค์มาฟื้นฟูฤกษ์แจฐานะปุโรหิต

เราเชื่อว่าหลังคืนแห่งความมืดมนอันยาวนาน ความไม่เชื่อ การละทิ้งความจริงของคริสตศาสนาอันบริสุทธิ์และสมบูรณ์แบบ พระเจ้าในพระปรีชาญาณอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ ทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิมิตยังแผ่นดินโลกอีกครั้ง

เราทราบว่าโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ พระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อท่านในฤดูใบไม้ผลิของปี 1820 เพื่อให้สมัยการประทานพระกิตติคุณครั้งสุดท้ายนี้เกิดขึ้น ท่านแปลพระคัมภีร์มอรมอนโดยของประทานและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้รับฤกษ์แจและสิทธิอำนาจจากเทพที่ทรงส่งมาเพื่อจุดประสงค์นี้โดยเฉพาะ และพระเจ้าทรงเปิดเผยหลักคำสอนแห่งความรอดแก่ท่าน⁹

พระเจ้าไม่ทรงยอมรับศาสนพิธีหรือพิธีการใด ๆ ถึงแม้ว่าจะกระทำในพระนามของพระองค์ก็ตาม เว้นแต่จะเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์และกระทำโดยบุคคลที่ทรงยอมรับในฐานะผู้รับใช้ซึ่งมีสิทธิอำนาจของพระองค์ นั่นคือสาเหตุที่พระองค์ทรงส่งผู้ส่งสารศักดิ์สิทธิ์จากที่ประทับของพระองค์มาหาโจเซฟ สมิทและคนอื่น ๆ เพื่อฟื้นฟูสิ่งที่ถูกนำไปจากโลก แม้ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณตลอดจนความสมบูรณ์และฤกษ์แจของฐานะปุโรหิต¹⁰

ฤกษ์แจของฐานะปุโรหิตต้องได้รับการฟื้นฟู นับว่ายังไม่พอที่ยอห์นผู้ถวายบัพติศนามาพร้อมกับฤกษ์แจฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ส่วนเปโตร ยากอบ และยอห์น มาพร้อมกับฤกษ์แจฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ซึ่งเป็นวิธีที่ศาสนจักรได้รับการจัดตั้ง แต่ต้องมีการเปิดฟ้าสวรรค์และการฟื้นฟูฤกษ์แจที่ถือโดยศาสดาพยากรณ์ทุกท่านผู้เป็นหัวหน้าสมัยการประทานนับจากสมัยของอาดัมลงมาถึงสมัยของเปโตร ยากอบ และยอห์น ศาสดาพยากรณ์เหล่านี้มาที่ละท่านและแต่ละท่านประสาทสิทธิอำนาจที่ตนดำรงอยู่¹¹

ฤกษ์แจทั้งหมดของสมัยการประทานทุกสมัยต้องนำกลับมาเพื่อให้ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และพระประสงค์ของเจ้ามีสัมฤทธิ์ผลในการทำให้เกิด

การฟื้นฟูที่สมบูรณ์ของสิ่งทั้งปวง ด้วยเหตุนี้ บิดาของครอบครัวมนุษย์ อาดัม มนุษย์คนแรกบนแผ่นดินโลกต้องมาและท่านมาพร้อมกับอำนาจ โมเสสและท่านอื่น ๆ มา ทุกท่านที่มีคุณงามความดีประสาทสิทธิอำนาจของพวกท่าน . . . เราไม่ทราบวันเวลาเมื่อสิทธิอำนาจบางอย่างนี้จะปรากฏให้เห็น แต่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในจดหมายที่ท่านเขียนถึงวิสุทธิชนในนอวูเกี่ยวกับความรอดของคนตาย ประกาศไว้ตามที่มีบันทึกอยู่ในภาคที่ 128 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา [ข้อ 17–21] ประกาศว่าศาสดาพยากรณ์เหล่านี้ทุกท่านมาพร้อมกับคุณงามความดีในสมัยการประทานที่เราจะมีชีวิตอยู่¹²

หลังการจัดตั้งศาสนจักร พระเจ้าทรงบัญชาวิสุทธิชนให้สร้างพระนิเวศน์แด่พระนามของพระองค์ วิสุทธิชนแทบจะไม่ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้เลย พวกเขาไม่ยอมออกไปทำงานในทันทีเพื่อสร้างพระนิเวศน์ดังกล่าว พระเจ้าจึงทรงติเตียนพวกเขา [ดู คพ. 95:1–4] หลังจากถูกติเตียน พวกเขาจึงออกไปทำงานด้วยสุดกำลังทั้งที่ยากจนและขาดแคลนเพื่อสร้างพระวิหารเคิร์ทแลนด์ พระวิหารสร้างขึ้นเพื่ออะไร เพื่อเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่พระเยซูคริสต์สามารถเสด็จมา ที่ซึ่งพระองค์สามารถส่งผู้รับใช้ของพระองค์ ศาสดาพยากรณ์พร้อมด้วยคุณงามความดีสิทธิอำนาจของพวกท่าน . . . เราทราบว่าศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่สามท่านในสมัยโบราณผู้ที่ถือคุณงามความดีมาที่พระวิหารในวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836

ท่านแรกคือโมเสส [ดู คพ. 110:11] ท่านมอบคุณงามความดีทั้งหลายของการรวบรวมอิสราเอลให้โจเซฟ สมิธและออลิวอร์ คาวเคอร์รี่ . . . ท่านรวบรวมอิสราเอล ถึงแม้ท่านจะไม่สามารถช่วยให้พวกเขาครอบครองแผ่นดินได้ แต่ท่านก็มีคุณงามความดีสำหรับการรวบรวมอยู่ในมือท่าน ท่านมาหาเปโตร ยากอบ และยอห์นบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพและประสาทคุณงามความดีเดียวกันนี้แก่พวกท่านเพื่อการรวบรวมอิสราเอลในสมัยที่พวกท่านมีชีวิตอยู่ ท่านถูกส่งมาหาศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกับออลิวอร์ คาวเคอร์รี่เพื่อประสาทคุณงามความดีทั้งหลายของการรวบรวมอิสราเอลในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา . . .

เอลีอัสหลังจากโมเสสประสาทคุณงามความดีทั้งหลายของท่านแล้ว ท่านมาพร้อมด้วยพระกิตติคุณของสมัยการประทานซึ่งอับราฮัมยังมีชีวิตอยู่ [ดู คพ. 110:12] ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสมัยการประทานนั้น พรทั้งหลายที่เคยประสาทแก่อับราฮัมสัญญาที่ให้ไว้แก่ลูกหลานของท่าน ทุกสิ่งต้องได้รับการฟื้นฟู และเอลีอัสผู้ที่ถือคุณงามความดีของสมัยการประทานนั้นมาแล้ว

จากนั้นเอลีฮาห์ ศาสดาพยากรณ์ท่านสุดท้ายผู้ถือคุณงามความดีของอำนาจแห่งการผนึกในอิสราเอลสมัยโบราณ มาประสาทอำนาจนั้น อำนาจแห่งการผนึก [ดู คพ.

ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ เอลิยาห์ปรากฏต่อโจเซฟ สมิธกับ
ออลิเวอร์ คาวเดอร์รีและประสาทกุญแจแห่งการผนึก

110:13–16] สมาชิกศาสนจักรบางคนสืบสนว่าเอลิยาห์มาพร้อมกับกุญแจแห่ง
บัพติศมาแทนคนตายหรือความรอดสำหรับคนตาย กุญแจของเอลิยาห์ยิ่งใหญ่
กว่านั้น กุญแจเหล่านั้นเป็นกุญแจแห่งการผนึก และกุญแจแห่งการผนึกเหล่านั้น
เกี่ยวข้องกับคนเป็นและน้อมรับคนตายที่ยินดีกลับใจ¹³

เอลิยาห์ ศาสตราพยากรณ์ ... ประสาทอำนาจการผนึกแก่พวกท่าน [โจเซฟ สมิธ
และออลิเวอร์ คาวเดอร์รี] พลังอำนาจที่ใช้ฐานะปุโรหิตผูกไว้บนแผ่นดินโลกและ
ผนึกไว้ในสวรรค์¹⁴

อำนาจ [การ] ผนึกอนุมัติแก่ศาสนพิธีทุกอย่างที่กระทำในศาสนจักรนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ประกอบในพระวิหารของพระเจ้า¹⁵

พี่น้องทั้งหลาย นี่คือสมัชการประทานแห่งรัศมีภาพ สมัชการประทานอื่นๆ ทุกสมัชชรวมอยู่ในนี้ สิทธิอำนาจทั้งหมด พลังอำนาจทั้งหมด มีศูนย์กลางในสมัชการประทานนี้ที่เราอยู่ เราได้รับสิทธิพิเศษให้รับส่วนของพรเหล่านี้โดยผ่านความซื่อสัตย์ของเรา¹⁶

บัดนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าว—อย่างชัดเจนและเฉียบขาด—ว่าเรามีฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และกุญแจแห่งอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านี่ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเท่านั้น¹⁷

3

ประธานศาสนจักรถือกุญแจ ทั้งหมดในศาสนจักร

ไม่นานก่อนมรณสักขีของศาสตราจารย์ [โจเซฟ สมิท] ท่านประสาทกุญแจทั้งหมด ศาสนพิธีและฐานะปุโรหิตที่จำเป็นทั้งหมดแก่อัครสาวกสิบสอง—ผู้เป็นส่วนหนึ่งของโครัมที่สองในศาสนจักร—เพื่อดำเนินงานยิ่งใหญ่และมีรัศมีภาพแห่งความรอดของมนุษย์ทั้งปวง¹⁸

ฐานะปุโรหิตและกุญแจเหล่านี้...มอบให้ชายทุกคนที่ได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นสมาชิกสภาอัครสาวกสิบสอง แต่เนื่องจากเป็นสิทธิของฝ่ายประธานอัครสาวกอาวุโสของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ผู้เป็นประธานศาสนจักรเท่านั้นจึงจะสามารถใช้กุญแจได้อย่างเต็มที่¹⁹

ประธานศาสนจักรถือกุญแจของทั้งศาสนจักร... ท่านเป็นศูนย์รวมพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต ท่านมีกุญแจทั้งหมดทุกประเภทที่เกี่ยวกับสมัชการประทาน ความสมบูรณ์แห่งเวลา กุญแจทั้งหมดของสมัชการประทานก่อนหน้าซึ่งได้รับการเปิดเผยได้มอบให้ท่านทั้งหมดแล้ว²⁰

4

เราควรถูกยกย่องคนเหล่านั้นที่ได้รับมอบกุญแจ ของสิทธิอำนาจจากประธานศาสนจักร

[ประธานศาสนจักร] มีสิทธิที่จะมอบสิทธิอำนาจและถอดถอนสิทธิอำนาจตามที่ท่านเห็นสมควรและรับการคลีใจให้ทำเช่นนั้น²¹

จำไว้ว่ามีเพียงคนเดียวบนพื้นพิภพที่ดำรงอำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิต และท่านสามารถมอบอำนาจนั้นแก่คนอื่น เพื่อพวกเขาอาจทำและพวกเขาอาจผนึกบนแผ่นดินโลก และสิ่งนั้นมีผล เป็นการผูกมัดตราบเท่าที่ท่านยินยอม หากท่านถอดถอนก็ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถใช้อำนาจนั้นได้เลย²²

ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถประกอบพิธีหรือประสาทพรแห่งพระวิหารโดยไม่มีสิทธิอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาสนจักร ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถประกอบพิธีในศาสนจักรโดยปราศจากคุณธรรมที่มาพร้อมกับเขาในการกระทำนั้น ดังที่ได้รับโดยผ่านพลังอำนาจและบุญแก่ที่ประธานศาสนจักรมีอยู่... หากโดยอาศัยบุญแข็งของท่านมีอยู่ ท่านจะกล่าวว่าสิทธิพิเศษที่มอบไว้ควรถูกถอดถอนจากผู้อื่น จากนั้นจะไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิอำนาจประกอบพิธีในการมอบสิทธิพิเศษเหล่านั้นได้อีก ใครก็ตามที่พยายามทำเช่นนั้น การกระทำของเขาจะไม่มีผล และคนที่พยายามประกอบพิธีจะต้องตอบคำถามต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าเป็นเจ้า หากไม่ต้องตอบต่อหน้าศาสนจักร และจะชี้ขาดว่าเขากระทำการล่วงละเมิด...

...เมื่ออัครสาวกหรือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่น ๆ ไปเยี่ยมสเทศแห่งไออัน และได้รับมอบหมายให้วางระเบียบอะไรก็ตามที่เรียกร้องให้ดำเนินการ พวกท่านทำตามสิ่งที่ได้รับมอบหมาย หรือสิทธิอำนาจ ที่ประธานศาสนจักรมอบหมายให้พวกท่าน หลักธรรมเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ในระดับที่น้อยกว่าในสเทศและในวอร์ด²³

ชายทุกคนที่ได้รับเลือกอย่างเหมาะสมให้ควบคุมการเรียกใด ๆ ก็ตามในศาสนจักรควรได้รับเกียรติในการเรียกของเขา เมื่อผู้ชายได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งอภิศการเขาได้รับมอบบุญจากฝ่ายประธานให้ดูแลวอร์ดที่เขาประจำอยู่และสมาชิกทุกคนในวอร์ดควรให้เกียรติในการเรียกของเขา ไม่สำคัญว่าชายผู้นั้นดำรงตำแหน่งอะไร สิ่งนี้ใช้ได้กับประธานสเทศ ประธานโครัม หรือใครก็ตาม เพื่อยกตัวอย่างว่าสิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร เราได้รับการสอนว่าไม่มีบิดาคนใดมีสิทธิ์ให้บัพติศมา บุตรธิดาของเขาโดยปราศจากการได้รับอนุญาตจากอภิศการของเขาเสียก่อน แม้ว่าเขาจะดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคก็ตาม เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว บิดาจึงได้รับสิทธิอำนาจให้ประกอบศาสนพิธีแก่บุตรของเขา บิดาไม่ควรตัดสินใจให้บัพติศมา หรือแต่งตั้งลูกชายของเขาด้วยตนเอง หากไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ควบคุมในวอร์ดหรือสเทศผู้ถือบุญแก่แห่งสิทธิอำนาจเสียก่อน จะถือเป็นการล่วงละเมิด ทั้งนี้แล้วแต่กรณี หลักการนี้ใช้กับอัครสาวกตลอดจนเอลลเดอร์ในวอร์ด แม้ประธานศาสนจักรจะคิดทำเช่นนั้นก็มีได้ หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากอภิศการในวอร์ดหรือประธานสเทศของเขาและมีสิทธิอำนาจที่มอบหมายให้อภิศการหรือประธานสเทศเสียก่อน²⁴

5

เสียงเอกฉันท์ของคนเหล่านั้นที่ถือกุญแจ
แห่งอาณาจักรจะนำทางเราไปสู่
ที่ซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าคิดว่ามีสิ่งหนึ่งที่เราควรเข้าใจอย่างถ่องแท้ในใจเรา ไม่ว่าจะประธานศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุด หรือเสียงเอกฉันท์ของฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองจะไม่มีวันนำท่านออกนอกกลุ่มนอกรทางหรือให้คำแนะนำแก่โลกที่ตรงข้ามกับพระดำริหรือพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นอันขาด

คนหนึ่งอาจออกไปข้างทาง หรือมีความคิดเห็น หรือให้คำปรึกษาที่ไม่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า แต่เสียงของฝ่ายประธานสูงสุดและเสียงเอกฉันท์ของคนอื่น ๆ เหล่านี้ที่มีกุญแจแห่งอาณาจักรจะนำวิสุทธิชนกับโลกในทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้พวกเขาไปเสมอ . . .

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าหากเราจะมองฝ่ายประธานสูงสุด ทำตามคำแนะนำและการนำทางของพวกเขา ท่านจะไม่มีพลังอำนาจใดบนแผ่นดินโลกสามารถหยุดยั้งหรือเปลี่ยนแปลงวิถีของเราในฐานะศาสนจักรได้ และในฐานะคน ๆ หนึ่ง เราจะได้รับสันติสุขในชีวิตนี้และเป็นผู้สืบทอดรัศมีภาพนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง [ดู คพ. 59:23]²⁵

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- เราสามารถทำตามแบบอย่างของประธานสมิธในทางใดบ้างเมื่อเราสนับสนุนคนเหล่านั้นที่ถือกุญแจฐานะปุโรหิต (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”)
- หัวข้อที่ 1 ช่วยท่านเข้าใจความแตกต่างระหว่างการดำรงตำแหน่งในฐานะปุโรหิตกับการถือกุญแจของฐานะปุโรหิตอย่างไร เหตุใดท่านจึงคิดว่าการแยกแยะเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ
- กุญแจฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลกทำให้ท่านได้รับพรในทางใดบ้าง (ดู หัวข้อที่ 2)
- ท่านคิดว่าการจัดตั้งตามที่บรรยายไว้ในหัวข้อที่ 3 และ 4 เสริมสร้างศาสนจักรให้เข้มแข็งอย่างไร สมาชิกศาสนจักรแต่ละคนได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างไร

- ท่านรู้สิได้อย่างไรขณะที่พิจารณาถ้อยคำของประธานสมิธเกี่ยวกับความไม่เป็นหนึ่งเดียวท่ามกลางฝ่ายประธานสูงสุดกับโครัมอัครสาวกสิบสอง ท่านได้รับการนำทางโดยผ่าน “เสียงเอกฉันท์” ของพวกท่านเมื่อไร (ดู หัวข้อที่ 5)

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 16:13–19; กิจการ 3:21; คพ. 21:4–6; 27:5–13; 65:2; 128:8–21; 132:7

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“อาจมี . . . หลายครั้งที่ท่านไม่ทราบคำตอบของคำถาม ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น ให้ตอบง่าย ๆ ว่าท่านไม่ทราบ ท่านอาจต้องการพูดว่าท่านจะพยายามหาคำตอบ หรือท่านอาจต้องการเชื้อเชิญให้ผู้เรียนหาคำตอบโดยใช้เวลาในบทเรียนคราวต่อไปเพื่อรายงานสิ่งที่เขาเรียนรู้มา” (*ไม่มีการเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 64)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เมษายน 1951 หน้า 58
2. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 2:40
3. ใน ฟรานซิส เอ็ม. กัมบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 342
4. เอ็น. เอ็ดคอน แทนเนอร์, “A Man without Guile,” *Ensign*, ส.ค. 1972 หน้า 33
5. “Principles of the Gospel: The New and Everlasting Covenant,” *Deseret News*, 6 พ.ค. 1939, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 5; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 3:136–137 ด้วย
6. ใน Conference Report, เมษายน 1967 หน้า 98
7. “Eternal Keys and the Right to Preside,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 87
8. ใน Conference Report, เมษายน 1967 หน้า 99
9. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 4
10. “The Coming of Elijah,” *Ensign*, ม.ค. 1972 หน้า 5
11. “The Keys of the Priesthood Restored,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ก.ค. 1936, 98–99
12. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101
13. “The Keys of the Priesthood Restored,” 99–100
14. ใน Conference Report, เมษายน 1970 หน้า 58
15. ใน Conference Report, เมษายน 1948 หน้า 135; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:129 ด้วย
16. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101
17. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 87–88
18. *Doctrines of Salvation*, 3:154
19. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 87
20. “Priesthood—Restoration of Keys,” *Deseret News*, 16 ก.ย. 1933; หัวข้อข่าวศาสนจักร หน้า 4; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:135 ด้วย
21. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:135 ด้วย
22. *Elijah the Prophet and His Mission and Salvation Universal* (1957), 50; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:136 ด้วย
23. ใน Conference Report, เมษายน 1967 หน้า 98–99
24. คำตอบของคำถามพระกิตติคุณ 2:40–41
25. “Eternal Keys and the Right to Preside,” 88

คำปฏิญาณและพันธสัญญา ของฐานะปุโรหิต

“พรของพระเจ้ามิไว้ให้วิสุทธิชนและชาวโลก
โดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของคนเหล่านั้นผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ ผู้เป็นตัวแทนพระองค์”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

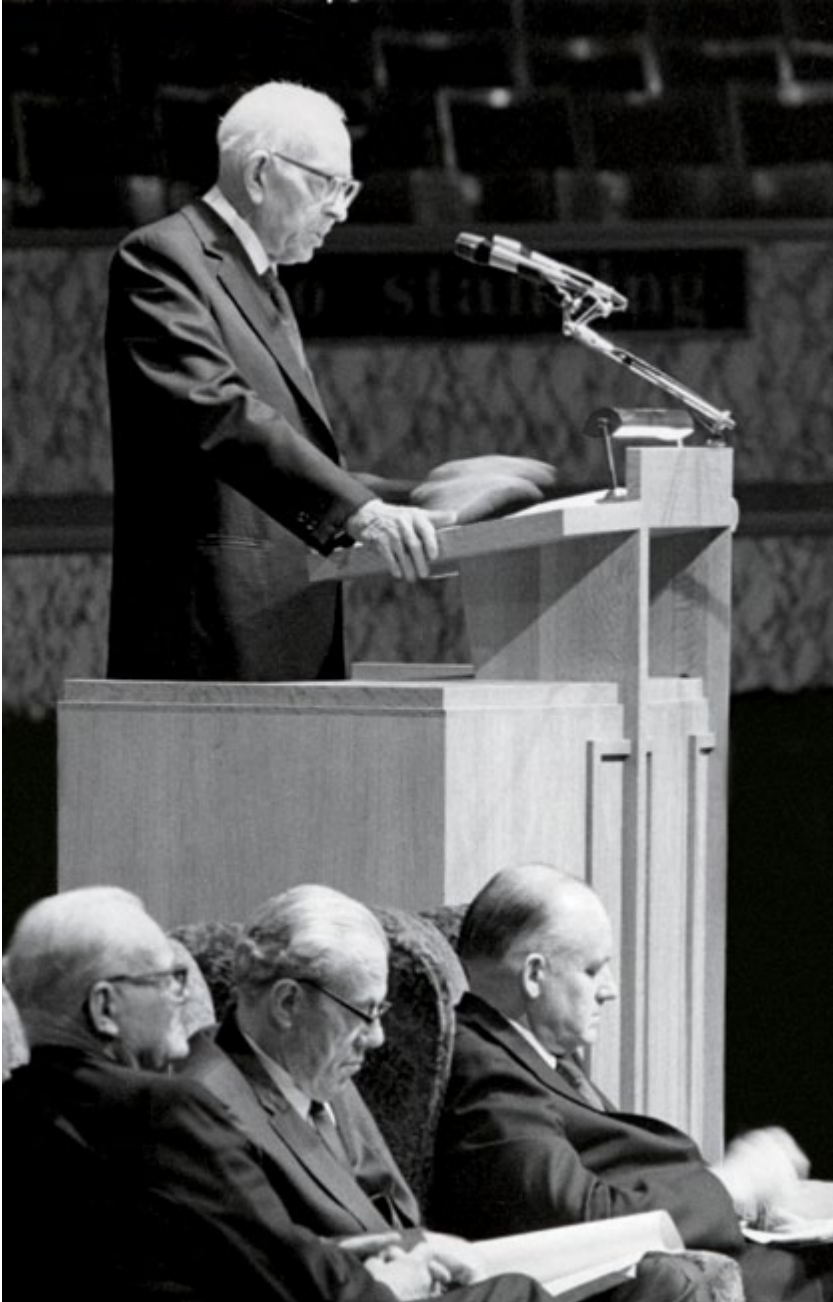
วันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1951 หลังจากรับใช้เป็นอัครสาวกนาน 41 ปี โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทได้รับการสนับสนุนเป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง ไม่นานหลังจากการออกเสียงสนับสนุน ประธานสมิทกล่าวคำปราศรัยในที่ประชุม ท่านแบ่งปันความรู้สึกสั้น ๆ เกี่ยวกับการเรียกของท่าน ดังนี้

“ข้าพเจ้าตระหนักว่าตำแหน่งที่ได้รับเรียกให้ทำเป็นงานสำคัญมากงานหนึ่ง งานนี้ทำให้ข้าพเจ้าเหนื่อย . . .

“ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ สำหรับการเป็นสมาชิกในศาสนจักร สำหรับโอกาสที่มหาข้าพเจ้าเพื่อรับใช้ ข้าพเจ้าปรารถนาเพียงสิ่งเดียว แม้อ่อนแอตั้งข้าพเจ้า นั่นคือขยายการเรียกซึ่งเป็นของข้าพเจ้าอย่างสุดความสามารถ”¹

ประธานสมิทมักจะกระตุ้นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตให้ขยายการเรียกของพวกเขา ถึงแม้ท่านจะบอกเล่าความปรารถนาของตนเองโดยรวมถึงการขยายการเรียกในฐานะปุโรหิตของท่าน² แต่ท่านแทบจะไม่กล่าวถึงความพยายามของท่านที่จะทำเช่นนั้นเลย อย่างไรก็ตาม มีครั้งหนึ่งที่ท่านไตร่ตรองถึงการรับใช้ฐานะปุโรหิตที่ท่านทำร่วมกับจอร์จ เอฟ. ริชาร์ดส์ เพื่อนของท่าน ซึ่งเป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองก่อนหน้า³

“เป็นเวลาสี่สิบปีที่ข้าพเจ้านั่งในสภานี้ เข้าการประชุมใหญ่ และรับใช้ในหลาย ๆ ตำแหน่งร่วมกับประธานจอร์จ เอฟ. ริชาร์ดส์ . . .

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัชช คำปราศรัย ณ การประชุมใหญ่ภาคบริเตน
สิงหาคม ค.ศ. 1971 แถวนั่งจากซ้ายไปขวา: เฮ็ลเคอร์แมเรียน จี. โรมนีย์,
ริชาร์ด แอล. เอแวน และฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์

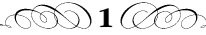
“เราเดินทางด้วยกันจากสเตคของไซอันแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง ในสมัยแรก ๆ เรา พี่น้องชายซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ออกไปเยี่ยมสเตคของไซอันเป็นคู่ ๆ บางแห่งทางรถไฟไปไม่ถึง และสถานที่ดังกล่าวก็มีอยู่จำนวนมาก เรามักจะเดินทางด้วยยานพาหนะรู้จักกันในนาม ‘ไวท์ท็อป’ ซึ่งคือเกวียนที่ใช้ในฤดูใบไม้ผลิ โดยปกติการเดินทางไกลหมายถึงการนัดหมายสองสเตค บ่อยครั้งที่ เป็นสามหรือสี่สเตค

“การเดินทางไปประชุมเช่นนั้น จัดขึ้นเป็นประจำระหว่างการประชุมใหญ่สเตค ในหลายพื้นที่ หรือออร์ดของสเตค การเดินทางเช่นนั้นต้องไปตามเส้นทางขรุขระ บางครั้งทางแคบมาก ผ่านผืนคดงในฤดูร้อนและอากาศเย็นเยือกในฤดูหนาว บ่อยครั้ง ผ่านโคลนหนาหรือหิมะตกหนัก”³

เอ็ลเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์ ผู้ที่รับใช้เป็นเลขานุการในฝ่ายประธานสูงสุด แบ่งปันข้อคิดเกี่ยวกับวิธีที่ประธานสมิทธขยายการเรียกของท่านในฐานะปุโรหิตว่า “ถึงแม้ [ท่าน] จะตระหนักรู้อย่างเต็มที่ในสิทธิอำนาจของท่าน แต่ท่านใช้สิทธิอำนาจนั้นด้วยความสุภาพอ่อนโยนเสมอ ท่านไม่เคยมีท่าทีหยิ่งจองหอง วางมาด หรือทะนงตน ท่านไม่เคยยกตนข่มท่าน ไม่เคยอวดอ้างอภิสิทธิ์ในตำแหน่งของท่านเลย”⁴

ในฐานะประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทธิ ปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิตห้าครั้ง โดยกระตุ้นพวกเขาให้ขยายการเรียกในฐานะปุโรหิต คำสอนบทนี้หยิบยกมาจากโอวาทสี่ครั้ง โดยเน้นเป็นพิเศษสำหรับคำปราศรัยวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1970 เพราะเป็นโอวาทที่กล่าวในการประชุมฐานะปุโรหิต ถ้อยคำในบทนี้จึงกล่าวกับผู้ชายโดยตรง อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำเหล่านี้รวมถึงความเข้าใจที่ว่าอำนาจฐานะปุโรหิตเป็นพรอันยิ่งใหญ่แก่สมาชิกศาสนจักรทุกคน หนึ่งในโอวาทเหล่านั้น ประธานสมิทธิกล่าวว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าเราทุกคนทราบว่าการฐานะปุโรหิตมิได้จำกัดเฉพาะผู้ชายเท่านั้น แต่พรเหล่านี้หลั่งลงมาที่ภรรยา บุตรสาว และสตรีที่ซื่อสัตย์ทุกคนของศาสนจักรเช่นกัน สตรีที่ดีเหล่านี้สามารถเตรียมรับพรจากพระนิเวศน์ของพระเจ้า โดยการรักษาพระบัญญัติและรับใช้ในศาสนจักร พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญญาณและพรทุกประการที่บุตรชายของพระองค์รับได้ให้บุตรสาวของพระองค์เช่นกัน เพราะผู้ชายก็ขาดผู้หญิงไม่ได้ และผู้หญิงก็ขาดผู้ชายในพระเจ้าไม่ได้ [ดู 1 โครินธ์ 11:11]”⁵

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ผู้ชายควรมีความเข้าใจต่อแท่งพันธสัญญาที่พวกเขาทำเมื่อพวกเขาเข้ารับตำแหน่งในฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านสนใจคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ข้าพเจ้าคิดว่าหากเรามีความเข้าใจต่อแท่งพันธสัญญาที่เราทำเมื่อเราเข้ารับตำแหน่งในฐานะปุโรหิต และสัญญาที่พระเจ้าประทานไว้ หากเราขยายการเรียกของเรา เราจะมีแรงจูงใจมากขึ้นในการทำทุกสิ่งที่เราต้องทำเพื่อรับชีวิตนิรันดร์

ข้าพเจ้าขอก้าวเพิ่มเติมว่าทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่านี้ออกแบบไว้และมีเจตนาจะเตรียมเราให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

ในการเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิต ที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1832 พระเจ้าตรัสว่าฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ฐานะปุโรหิตนี้ปฏิบัติพระกิตติคุณ มีอยู่ในศาสนจักรที่แท้จริงทุกชั่วอายุ และถืออัญญาแห่งความรู้เรื่องพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านกล่าวว่าสิ่งนี้ทำให้ผู้คนของพระเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อจะมองเห็นพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้า และเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าได้ “ซึ่งสถานพักผ่อนนั้นคือความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระองค์” (ดู คพ. 84:17-24)

จากนั้น กล่าวถึงทั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตเมลคีเซเดค พระเจ้าตรัสว่า “เพราะผู้ใดที่ซื่อสัตย์ต่อกรได้รับฐานะปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้ซึ่งเราพูดถึง, และการขยายการเรียกของพวกเขา, ย่อมถูกพระวิญญาณชำระให้บริสุทธิ์จนถึงการทำให้ร่างกายของพวกเขาใหม่อีกครั้ง.

“พวกเขากลายเป็นบุตรทั้งหลายของโมเสสและของอาโรนและพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม, และศาสนจักรและอาณาจักร, และผู้ที่ทรงเลือกไว้ของพระเจ้าเป็นเจ้า.

“และคนเหล่านั้นทั้งปวงด้วยที่ได้รับฐานะปุโรหิตนี้ย่อมรับเรา, พระเจ้าตรัส;

“เพราะคนที่รับผู้รับใช้ทั้งหลายของเราย่อมรับเรา;

“และคนที่รับเราย่อมรับพระบิดาของเรา;

“และคนที่รับพระบิดาของเราย่อมรับอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา; ฉะนั้นทุกสิ่งซึ่งพระบิดาของเรามีย่อมจะประทานแก่เขา.

“และนี่เป็นไปตามคำปฏิญาณและพันธสัญญาซึ่งเป็นของฐานะปุโรหิต.

“ฉะนั้น, คนเหล่านั้นที่ปวงที่ได้รับฐานะปุโรหิต, ย่อมรับคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้แห่งพระบิดาของเรา, ซึ่งเขาจะฝ่าฝืนไม่ได้, ทั้งจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ด้วย.”

โทษของการฝ่าฝืนพันธสัญญา และหันหลังให้โดยสิ้นเชิงได้ให้ไว้ พร้อมกับพระบัญญัตินี้ “. . . ระวังเกี่ยวกับตัวเจ้า, ที่จะใส่ใจอย่างเข้มงวดควดขันต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์.

“เพราะเจ้าพึงดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า.” (คพ. 84:33–44)⁶

ท่านทั้งหลายที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนยังไม่ได้รับคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้ ซึ่งเป็นของฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่า แต่ท่านมีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจอันสำคัญยิ่งที่พระเจ้าประทานให้ ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นฐานะปุโรหิตขั้นเตรียมที่สอนและอบรมเราให้คู่ควรกับพรอันยิ่งใหญ่อื่น ๆ ที่มาหลังจากนี้

หากท่านรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะมัคนายก ผู้สอน และปุโรหิต ท่านจะได้รับประสบการณ์ ความสามารถและสมรรถภาพ ซึ่งทำให้ท่านสามารถรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและขยายการเรียกในนั้นได้

2

**ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตสัญญาว่าจะขยายการเรียก
ของพวกเขาในฐานะปุโรหิตและดำเนินชีวิตตาม
พระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า**

ดังที่เราทราบ พันธสัญญาคือสัญญาและข้อตกลงระหว่างบุคคลอย่างน้อยที่สุดสองฝ่าย ในกรณีพันธสัญญาพระกิตติคุณ บุคคลสองฝ่ายคือพระเจ้าในสวรรค์กับมนุษย์บนแผ่นดินโลก มนุษย์ตกลงว่าจะรักษาพระบัญญัติและพระเจ้าทรงสัญญาจะประทานรางวัลพวกเขาตามนั้น พระกิตติคุณเป็นพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอในตัวเองครอบคลุมข้อตกลง สัญญา และรางวัลทุกประการซึ่งพระเจ้าประทานแก่ผู้คนของพระองค์

เมื่อเรารับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเรากระทำโดยพันธสัญญา เราสัญญาอย่างจริงจังที่จะรับฐานะปุโรหิต ขยายการเรียกในนั้น และดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า ในส่วนของพระเจ้าพระองค์เอง ทรงสัญญากับเราว่าหากเรารักษาพันธสัญญา เราจะได้รับทุกสิ่งซึ่งพระบิดาทรงมี ซึ่ง

ได้แก่ชีวิตนิรันดร์ มีใครในบรรดาพวกเราที่พอจะนึกออกได้ว่ามีข้อตกลงใดบ้างที่จะสูงส่งหรือสำคัญไปกว่านี้

บางครั้ง เราพูดคลุมเครือเกี่ยวกับการขยายฐานะปุโรหิตของเรา แต่สิ่งที่การเปิดเผยกล่าวถึงเป็นการขยายการเรียกของเราในฐานะปุโรหิต ในฐานะเฮลเดอร์สาวกเจ็ดสิบ มหาปุโรหิต ผู้ประสาทพร และอัครสาวก

ฐานะปุโรหิตที่มนุษย์ดำรงอยู่คือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าประธานแก่นมนุษย์บนแผ่นดินโลกให้กระทำทุกสิ่งเพื่อความรอดของมนุษยชาติ ตำแหน่งฐานะปุโรหิตหรือการเรียกเป็นงานมอบหมายให้ปฏิบัติศาสนกิจเพื่อดำเนินงานรับใช้ที่ได้รับมอบหมายพิเศษในฐานะปุโรหิต และวิธีขยายการเรียกเหล่านี้คือให้ทำงานตามรูปแบบที่วางไว้ให้ปฏิบัติโดยบรรดาผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ

ไม่สำคัญว่าเราดำรงตำแหน่งอะไร トラบใดที่เรายังคงแน่วแน่และซื่อสัตย์ต่อพันธะรับผิดชอบของเรา ตำแหน่งหนึ่งก็ไม่ได้ยิ่งใหญ่กว่าอีกตำแหน่งหนึ่ง ถึงแม้ว่า ด้วยเหตุผลในการบริหาร ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตคนหนึ่งอาจได้รับเรียกให้ควบคุมและกำกับดูแลงานของอีกตำแหน่งหนึ่งก็ตาม

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ บิดาข้าพเจ้า กล่าวว่า “ไม่มีตำแหน่งใดที่มาจากฐานะปุโรหิตนี้แล้วจะหรือสามารถยิ่งใหญ่ไปกว่าฐานะปุโรหิตเอง ตำแหน่งมาจากฐานะปุโรหิตซึ่งให้พลังอำนาจและสิทธิอำนาจแก่ตำแหน่ง ไม่มีตำแหน่งใดมอบสิทธิอำนาจให้ฐานะปุโรหิต ไม่มีตำแหน่งใดเพิ่มเติมพลังอำนาจให้ฐานะปุโรหิตได้ แต่ทุกตำแหน่งในศาสนจักรได้รับพลังอำนาจ คุณธรรม และสิทธิอำนาจ จากฐานะปุโรหิตได้”

เราได้รับเรียกให้ขยายการเรียกของเราในฐานะปุโรหิต และทำงานตามตำแหน่งที่ได้รับ พระเจ้ารับสั่งเช่นเดียวกันนี้ในการเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิตว่า “ฉะนั้น, ให้มนุษย์ทุกคนยืนอยู่ในหน้าที่ของตนเอง, และทำงานในการเรียกของตนเอง; ... เพื่อจะรักษาระบบให้สมบูรณ์” (คพ. 84:109-110)

นี่คือเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่เป้าหมายหนึ่งต่อสิ่งที่เราทำในโปรแกรมฐานะปุโรหิตของศาสนจักร ให้เฮลเดอร์ทำงานของเฮลเดอร์ สาวกเจ็ดสิบทำงานของสาวกเจ็ดสิบ มหาปุโรหิตทำงานของมหาปุโรหิต และอื่น ๆ เพื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหมดจะขยายการเรียกของตนเองและเก็บเกี่ยวพรอันอุดมทีสัตย์ญาไว้จากการปฏิบัติเช่นนั้น⁸

เราเป็นทูตของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ หน้าที่เราคือเป็นตัวแทนของพระองค์

“ฐานะปุโรหิต... คือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าที่มอบให้มนุษย์บนแผ่นดินโลกในการกระทำสิ่งทั้งปวงเพื่อความรอดของมนุษยชาติ”

เราได้รับบัญชาให้สั่งสอนพระกิตติคุณ ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอด เป็นพรแก่มนุษยชาติ รักษาคนป่วย และบางครั้งทำปาฏิหาริย์ ทำสิ่งที่พระองค์จะทรงทำ หากพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น—และทั้งหมดนี้เป็นเพราะเราดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์

ในฐานะตัวแทนพระเจ้า เราถูกผูกมัดโดยกฎของพระองค์ ให้ทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกส่วนตัวหรือสิ่งล่อใจทางโลก โดยตัวเราเองแล้ว เราไม่มีข่าวสารแห่งความรอด ไม่มีหลักคำสอนที่ต้องยอมรับ ไม่มีอำนาจให้บัพติศมาหรือแต่งตั้งหรือแต่งงานเพื่อนิรันดร สิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้มาจากพระเจ้า และทุกสิ่งใดที่เราทำเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้คือผลของสิทธิอำนาจที่มอบหมายแล้ว

3

**สัญญาแห่งความสูงส่งมอบให้ผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ผู้แนวแน่ต่อคำปฏิญาณ
และพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต**

บัดนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวสักเล็กน้อยเกี่ยวกับคำปฏิญาณซึ่งมาพร้อมกับการรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

การกล่าวคำปฏิญาณเป็นรูปแบบถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและผู้มัตในภาษามนุษย์รูปแบบภาษานี้เองที่พระบิดาทรงเลือกใช้ในการพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์ผู้ยิ่งใหญ่และฐานะปุโรหิต ข้อความที่กล่าวถึงพระองค์อ่านว่า “[พระเจ้า] ทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค” (สจตุรี 110:4)

ในคำอธิบายการพยากรณ์ความเป็นพระเมสสิยาห์นี้ เปาโลกล่าวว่าพระเยซูทรงมี “ฐานะปุโรหิตตลอดกาล” และโดยฐานะนี้นำมาซึ่ง “ชีวิตอันไม่สามารถทำลายได้” (ดู ฮีบรู 7:24, 16) โจเซฟ สมิทกล่าวว่า “คนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตนี้จะเป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่เป็นปุโรหิตสืบไป” นั่นคือ หากพวกเขาซื่อสัตย์และแนวแน่ [ดู งานแปลของโจเซฟ สมิท, ฮีบรู 7:3]

ฉะนั้น พระคริสต์จึงทรงเป็นต้นแบบที่เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิต ดังที่ทรงเป็นในเรื่องบัพติศมาและสิ่งทั้งหลายทั้งปวง ด้วยเหตุนี้ ขณะที่พระบิดารับสั่งคำปฏิญาณว่าพระบุตรของพระองค์จะทรงได้รับทุกสิ่งเป็นมรดกโดยผ่านฐานะปุโรหิต พระองค์ทรงปฏิญาณเช่นกันว่าเราทุกคนที่ขอยกการเรียกในฐานะปุโรหิตเดียวกันนี้จะได้รับทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมี

นี่คือสัญญาแห่งความสูงส่งที่มอบให้ชายทุกคนที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค แต่เป็นสัญญาที่มีเงื่อนไข สัญญาที่มีเงื่อนไขตามการขอยกการเรียกของเราในฐานะปุโรหิตและการดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เป็นความแจ่มชัดโดยสมบูรณ์ว่าไม่มีสัญญาใดที่มีหรือสามารถทำได้ล้นเลิศกว่าสัญญาเหล่านั้นที่มาสู่เราเมื่อเรายอมรับสิทธิพิเศษและทำหน้าที่รับผิดชอบของการดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์และการเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์

ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นฐานะปุโรหิตขั้นเตรียมเพื่อทำให้เรามีคุณสมบัติพร้อมทำพันธสัญญาและรับคำปฏิญาณที่จะเข้าร่วมฐานะปุโรหิตระดับสูงกว่านี้¹⁰

4

พรของพระเจ้าประทานแก่คนทั้งปวงโดยผ่านการปฏิบัติ ศาสนกิจของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้สำคัญต่อเราแต่ละคนเท่ากับการให้เรื่องอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้ามาก่อนในชีวิตเรา การรักษาพระบัญญัติ การขยายการเรียกของเราในฐานะปุโรหิต การไปพระนิเวศน์ของพระเจ้าและรับความบริบูรณ์ของพรแห่งอาณาจักรพระบิดาของเรา¹¹

พรของพระเจ้ามิให้วิสุทธิชนและชาวโลกโดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ผู้เป็นตัวแทนพระองค์ ผู้ที่ตามข้อเท็จจริงคือผู้รับใช้และตัวแทนพระองค์ ซึ่งเต็มใจรับใช้และรักษาบัญญัติของพระองค์¹²

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่า ขอให้เราทุกคนที่ได้รับเรียกเป็นตัวแทนพระเจ้าและดำรงสิทธิอำนาจของพระองค์พึงระลึกว่าเราเป็นใครและประพฤติตนตามนั้น

... ข้าพเจ้าหมั่นตลอดวันเวลาของข้าพเจ้าที่จะขยายการเรียกในฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าหวังว่าจะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในชีวิตนี้และมีความสุขกับการผูกมิตรของวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ในชีวิตที่จะมาถึง¹³

ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้พรคนเหล่านั้น ทั้งวัยหนุ่มและสูงวัย ผู้กำลังขยายการเรียกของพวกเขาในฐานะปุโรหิต ขอพระเจ้าทรงหลังรับสิ่งดีงามของพระวิญาณในชีวิตนี้มาให้พวกเขาและทำให้พวกเขามั่นใจถึงความบริบูรณ์ของนิรันดรในชีวิตที่จะมาถึง...

นับเป็นสิ่งประเสริฐที่ได้ทราบว่าพระเจ้าประทานความสมบูรณ์ของฐานะปุโรหิตแก่เราทุกคน และทรงสัญญากับเราว่าหากเราจะรับฐานะปุโรหิตนี้และขยายการเรียกของเรา เราจะได้รับมรดกอันเป็นนิรันดรร่วมกับพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์!¹⁴

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ประธานสมิธสอนว่าโดยผ่านฐานะปุโรหิต “พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญาณและพรที่มาจากบุตรทั้งหลายของพระองค์ให้แก่ศิษยาของพระองค์” (“จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรขณะไตร่ตรองข้อความนี้

- ประธานสมิธกล่าวว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีแรงจูงใจมากขึ้นที่จะพากเพียรเพื่อชีวิตนิรันดร์เมื่อพวกเขาเข้าใจพันธสัญญาของตนเองและสัญญาของพระเจ้า (ดู หัวข้อที่ 1) คำกล่าวนี้เป็นจริงอย่างไรสำหรับสมาชิกทุกคนของศาสนจักร
- คำอธิบายของประธานสมิธเรื่องการขยายการเรียก (ดู หัวข้อ 2) แตกต่างจากการใช้คำว่า *ขยาย* ในด้านอื่นอย่างไร ท่านได้รับพรโดยผ่านการรับใช้ของสมาชิกศาสนจักรที่ขยายการเรียกของพวกเขาอย่างไร
- ประธานสมิธสอนว่า “พระคริสต์ทรงเป็นต้นแบบที่เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิต” (ดู หัวข้อที่ 3) เราทำอะไรได้บ้างเพื่อทำตามแบบอย่างพระเยซูคริสต์ในการรับใช้ผู้อื่น
- ในหัวข้อที่ 4 ให้ทบทวนถ้อยคำของประธานสมิธเกี่ยวกับพรที่มอบให้ในพระวิหาร บิคามาร์ดาจะช่วยบุตรธิดาเตรียมตัวรับพรของฐานะปุโรหิตในพระวิหารได้อย่างไรบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ฮีบรู 5:4; แอลมา 13:1–2, 6; คพ. 20:38–60; 84:19–22; 107:99–100; หลักระแห่งความเชื่อ 1:5

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ครูที่ชำนาญจะไม่คิดว่า ‘วันนี้ฉันจะทำอะไรดีในชั้นเรียน?’ แต่ถามว่า ‘วันนี้จะให้นักเรียนของฉันทำอะไรดี?’ ไม่ถามว่า ‘วันนี้ฉันจะสอนอะไรดี?’ แต่ถามว่า ‘ฉันจะช่วยให้นักเรียนค้นพบสิ่งที่เขาต้องการรู้ได้อย่างไร?’” (เวอรัจินีเย เอช. เพียร์ซ, “The Ordinary Classroom—A Powerful Place for Steady and Continued Growth,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1992 หน้า 12; ดู *ไม่มีการเรียกไฉยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 61 ด้วย)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1951 หน้า 152
2. ดู Conference Report, เม.ย. 1951 หน้า 152; Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 92
3. “President George F. Richards: A Tribute,” *Relief Society Magazine*, Oct. 1950, 661
4. ฟรานซิส เอ็ม. กีบซอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 352
5. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 59
6. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 90–91
7. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 59
8. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 91–92; ดู โจเซฟ เอฟ. สมิธ, ใน Conference Report, ต.ค. 1903 หน้า 87 ด้วย
9. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, มี.ย. 1971 หน้า 49
10. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 92
11. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 59
12. “Blessings of the Priesthood,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 98
13. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 92
14. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 58

บัพติศมา

“แท้จริงแล้ว บัพติศมาคือ . . . การย้าย หรือ
การฟื้นจากชีวิตหนึ่งไปอีกชีวิตหนึ่ง—ชีวิตของ
บาปไปสู่ชีวิตของชีวิตทางวิญญาณ”

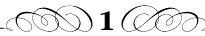
จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 1951 ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ
เล่าประสบการณ์ของท่านประมาณ 67 ปีก่อน เมื่อท่านรับบัพติศมาตอนอายุ 8
ขวบ ท่านเล่าว่าในวันบัพติศมา ท่านรู้สึกว่ “ได้ยืนอย่างบริสุทธิ์ สะอาด ต่อพระ
פקตร์พระเจ้า” แต่ท่านเรียนรู้ว่าท่านต้องใช้ความพยายามอย่างมากตลอดชีวิต
เพื่อรักษาตนให้คงอยู่ในสภาพเช่นนั้น ท่านเล่าว่า “ข้าพเจ้ามีพี่สาวคนหนึ่งซึ่งใจดี
มาก เหมือนกับพี่สาวทุกคนของข้าพเจ้า ผู้ที่สร้างความประทับใจให้ข้าพเจ้ารู้สึก
ถึงความจำเป็นในการรักษาตนเองให้พ้นมลทินจากโลก สิ่งที่เขาสอนข้าพเจ้าใน
วันรับบัพติศมายังเป็นที่จดจำตลอดวันเวลาของชีวิตข้าพเจ้า”¹

ด้วยความแน่วแน่ต่อคำสอนของพี่สาว ประธานสมิธกระตุ้นเตือนสมาชิกของ
ศาสนจักรให้รักษาพันธสัญญาบัพติศมาของพวกเขา—เพื่ออยู่ “ในชีวิต [ทาง]
วิญญาณ” ที่พวกเขาได้รับเมื่อบัพติศมา² ท่านประกาศดังนี้

“ไม่มีคำแนะนำใดที่สามารถมอบให้สมาชิกศาสนจักร จะสำคัญไปกว่าการให้
พวกเขารักษาพระบัญญัติหลังบัพติศมา พระเจ้าทรงเสนอความรอดบนเงื่อนไข
ของการกลับใจและความซื่อสัตย์ต่อกฎของพระองค์”³

คำสอนของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเป็นการเปรียบเทียบถึง การเกิด ความตายและการฟื้นคืนชีวิต

บัพติศมา หลักธรรมข้อที่สามและศาสนพิธีแรกของพระกิตติคุณ เป็นสิ่งจำเป็น
ยิ่งต่อความรอดและความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้อที่หนึ่ง บัพติศมา

ภาพเขียนนี้แสดงถึงชายคนหนึ่งกำลังรับบัพติศมา
ในแม่น้ำนีเปอร์ ใกล้กับเมืองโคอิฟ ประเทศยูเครน

คือ วิธีที่คนกลับใจได้รับการปลดบาป สอง เป็นประตู่เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้า พระเจ้า รับสั่งกับนิโคเดมัส และรับสั่งกับเราเช่นนั้นใน ยอห์น 3:1-11 . . .

. . . บัพติศมาคือการลงไปใต้น้ำทั้งตัว. . . บัพติศมาไม่สามารถกระทำโดยวิธีอื่น นอกจากการลงไปใต้น้ำทั้งตัว ซึ่งมีเหตุผลดังนี้

(1) เป็นการเปรียบเทียบกับ การสิ้นพระชนม์ การฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ ของพระเยซูคริสต์ และทุกคนที่ได้รับการฟื้นคืนชีวิต

(2) บัพติศมาเป็น การเกิดเช่นกัน และเปรียบได้กับเด็กที่เกิดมาในโลก

(3) แท้จริงแล้ว บัพติศมาเป็นเหมือนการฟื้นคืนชีวิต คือการย้าย หรือการฟื้นคืนชีวิตจากชีวิตหนึ่งไปอีกชีวิตหนึ่ง—ชีวิตของบาปไปสู่ชีวิตของชีวิตทางวิญญาณ

ข้าพเจ้าอยากเริ่มกล่าวถึงเหตุผลข้อที่สองว่า บัพติศมาเป็น การเกิดเช่นกัน และเปรียบได้กับเด็กที่เกิดมาในโลก . . . ใน โมเสส 6:58-60 เราอ่านว่า

“ฉะนั้นเราจึงให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ให้สอนสิ่งเหล่านี้อย่างเปิดเผยแก่ลูกหลานของเจ้า, โดยกล่าวว่า:

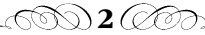
“คือโดยเหตุของการล่วงละเมิดการตกจึงเกิดขึ้น, การตกนั้นนำมาซึ่งความตาย, และตราบเท่าที่เจ้าเกิดมาในโลกโดยน้ำ, และโลหิต, และวิญญาณ, ซึ่งเรารังสรรค์ไว้, และจากผงธุลีกลายเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตฉันใด, แม้ฉันนั้นเจ้าต้องเกิดใหม่สู่อาณาจักรแห่งสวรรค์, โดยน้ำ, และโดยพระวิญญาณ, และสะอาดโดยพระโลหิต, แม้พระโลหิตของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา; เพื่อเจ้าจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งปวง, และยินดีกับถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง, แม้รัฐมีภาพอมตะ;

“เพราะโดยน้ำเจ้ารักษาบัญญัติ; โดยพระวิญญาณเจ้าได้รับการรับรอง, และโดยพระโลหิตเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์” . . .

. . . เด็กทุกคนที่เกิดมาในโลกมาพร้อมกับน้ำ เกิดในน้ำ ด้วยเลือดและพระวิญญาณ ดังนั้น เมื่อเราเกิดมาในอาณาจักรของพระเจ้า เราต้องเกิดในวิธีเดียวกัน โดยบัพติศมาเกิดจากน้ำ โดยผ่านการล้างพระโลหิตของพระคริสต์ชำระ และทำให้บริสุทธิ์ และได้รับการรับรองโดยผ่านพระวิญญาณพระเจ้า บัพติศมาจะไม่สมบูรณ์หากปราศจากบัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านเห็นเส้นขนานระหว่าง การเกิดมาในโลกกับการเกิดมาในอาณาจักรของพระเจ้า . . .

มาถึงเหตุผลข้อที่สาม แท้จริงแล้ว บัพติศมาคือ สัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีวิต การย้าย หรือการฟื้นคืนจากชีวิตหนึ่งไปอีกชีวิตหนึ่ง—ชีวิตของบาปไปสู่ชีวิตของชีวิตทางวิญญาณ . . .

. . . ชายหญิงทั้งปวง . . . ต้องกลับใจ . . . พวกเขาอยู่ในความตายทางวิญญาณ พวกเขาจะกลับมาได้อย่างไร โดยการฝังลงไปใต้น้ำ พวกเขาตาย และถูกฝังใต้น้ำ แล้วออกมาในการฟื้นคืนชีวิตของวิญญาณที่กลับเข้าสู่ชีวิตทางวิญญาณ นั่นคือ บัพติศมา⁴

**เด็กเล็ก ๆ ที่ยังไม่ถึงวัยรับผิชอบได้ไม่จำเป็น
ต้องรับบัพติศมา เพราะว่าพวกเขาได้รับการไถ่แล้ว
โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์**

ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเด็กเล็ก ๆ ยังไม่ถึงวัยรับผิชอบได้ พวกเขาจึงไม่มีความผิดบาป พวกเขาได้รับการไถ่โดยผ่านพระโลหิตของพระคริสต์ และเป็นการล้อเลียนเรื่องศักดิ์สิทธิ์ที่จะยืนยันกันว่าพวกเขาต้องรับบัพติศมา อันเป็นการปฏิเสธความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้า [ดู โมโรไน 8:20–23]⁵

ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 29 พระเจ้าตรัสดังนี้ (ข้อ 46–47):

“แต่ดูเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเด็กเล็ก ๆ ได้รับการไถ่ นับแต่การวางรากฐานของโลกโดยผ่านพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา;

“ดังนั้น, พวกเขาทำบาปไม่ได้, เพราะมิได้ให้อ่านาจษานล่อลวงเด็กเล็ก ๆ, จนกว่าเขาเริ่มรู้จักรับผิชอบต่อเรา”

ข้อความนี้ฟังดูดีที่ “เด็กเล็ก ๆ ได้รับการไถ่ นับแต่การวางรากฐานของโลก” พระองค์ทรงหมายถึงอะไร หมายความว่าก่อนการวางรากฐานของโลกนี้ แผนแห่งการไถ่ แผนแห่งความรอด ที่เราต้องดำเนินตามในชีวิตมรรตัยนี้ ได้รับการเตรียมไว้แล้ว และพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า โดยที่ทรงทราบจุดจบนับแต่กาลเริ่มต้น ทรงจัดเตรียมการไถ่ของเด็กเล็ก ๆ โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ . . .

. . . เมื่อท่านมองใบหน้าของเด็กเล็ก ๆ เขาเงยหน้ามองและยิ้มให้ท่าน ท่านเชื่อได้หรือว่าเด็กเล็ก ๆ คนนั้นมีมลทินจากบาป ที่จะปิดกั้นเขาจากที่ประทับของพระเจ้า และเขาสมควรตาย . . .

ข้าพเจ้าจำตอนที่อยู่ในสนามเผยแผ่ในประเทศอังกฤษได้ มีครอบครัวชาว

อเมริกันครอบครัวหนึ่งอยู่ที่นั่น . . . เมื่อ [สามี] ได้ยื่นแอลเคอร์สอนตรงบริเวณถนน เขาเชื่อเชิญแอลเคอร์ให้ไปที่บ้านเพราะพวกเขาเป็นคนชาติเดียวกัน เขาไม่สนใจพระกิตติคุณ แต่เขาสนใจแอลเคอร์ เนื่องจากพวกเขามาจากสหรัฐเช่นกัน ข้าพเจ้าเริ่มทำงานที่นั่น ข้าพเจ้าไม่ใช่คนแรกที่เขาเคยฟังการสอน แต่ต่อมา เขาเชิญข้าพเจ้าให้ไปที่บ้าน . . .

เราคิดว่าเราจะไปบ้านของเขาและคุยเรื่องเบสบอล ฟุตบอล และเรื่องอื่น ๆ แล้วเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ในสหรัฐกับในเกรตบริเตน—สิ่งที่เขาสนใจ นั่นคือสิ่งที่เราทำ เริ่มแรก เราไม่ได้กล่าวถึงศาสนาแม้แต่คำเดียว เรากลับไปที่นี่หลายครั้ง และเขาคิดว่าเราเป็นเพื่อนที่ดี เพราะเราไม่ได้พยายามขัดแย้งศาสนาให้เขา แต่หลังจากนั้น พวกเขาเริ่มถามคำถาม—เรารู้ว่าพวกเขาจะถาม—เย็นวันหนึ่ง ขณะนั่งในบ้านของเขา ภรรยาของชายคนนั้นหันมาหาข้าพเจ้าแล้วพูดว่า “แอลเคอร์ สมิธ ดิฉันมีคำถาม” ก่อนถามคำถามเธอเริ่มร้องไห้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเป็นอะไร เธอร้องไห้สะอึกสะอื้น และเมื่อเธอตั้งสติได้พอที่จะถามคำถาม เธอเล่าเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง

เมื่อพวกเขามาที่อังกฤษ พวกเขาโชคร้ายที่สุดสูญเสียลูกเล็ก ๆ ไป . . . เขาไปหาพระ [ของโบสถ์ที่พวกเขาเข้าร่วม] และต้องการฝังร่างของลูกน้อยที่สุดานชาวคริสต์ . . . พระพูดกับเธอว่า “เราไม่สามารถฝังลูกของคุณไว้ที่สุสานนั้นได้เพราะเขายังไม่ได้รับพิธีล้างบาป ลูกของคุณจะหายไป” นั่นคือวิธีปฏิเสธโดยไม่อ้อมค้อมแต่นั้นคือวิธีที่เธอเล่าเรื่อง หัวใจของสตรีผู้นั้นเจ็บปวดครวคร่ามาเป็นเวลาสองหรือสามปีแล้ว ด้วยเหตุนี้ เธอจึงถามข้าพเจ้าว่า “ลูกดิฉันหายไปจริงหรือ ดิฉันจะไม่ได้พบเขาอีกแล้วใช่ไหม” ข้าพเจ้าเปิดพระคัมภีร์มอรมอนและอ่านให้เธอฟังคำพูดของมอรมอนที่กล่าวกับโมโรในบุตรชายของท่าน [ดู โมโรไน 8] ข้าพเจ้ากล่าวว่า “ลูกของคุณไม่หายไป ไม่มีเด็กเล็ก ๆ คนใดหายไป เด็กเล็ก ๆ ทุกคนได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้าเมื่อเขาตาย”

. . . “และข้าพเจ้ามองเห็นด้วยว่าเด็กทุกคนผู้ที่ตายก่อนถึงวัยที่รับผิดชอบได้ ล้วนรอดในอาณาจักรซีเลสเชียลแห่งสวรรค์” [คพ. 137:10] นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในการเปิดเผยหรือนิมิตที่ท่านได้รับในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ฟิงดูตีไซใหม่ นั่นยุคธรรมแล้วไซ้ใหม่ ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องหรือ . . . [เด็กเล็ก ๆ] ไม่สามารถรับผิดชอบบาปที่มีมาแต่กำเนิด ไม่สามารถรับผิดชอบบาปใดได้เลย และพระเมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้ารับรองเขาและเขาได้รับการไถ่แล้ว

แต่สถานการณ์ของท่านกับข้าพเจ้าเล่า เราอยู่ที่นี้ มีความสามารถที่จะเข้าใจ และพระเจ้าตรัสว่า “ผู้ใดที่มีความรู้, เรามีได้บัญชาให้กลับใจหรือ” [คพ. 29:49] เราได้รับบัญชาให้กลับใจ เราได้รับบัญชาให้รับบัพติศมา เราได้รับบัญชาให้ชำระบาปของเราให้หมดสิ้นในผืนน้ำแห่งบัพติศมา เพราะเราสามารถเข้าใจ และเราทุกคนล้วนทำบาป แต่ข้าพเจ้ากับท่านไม่ได้รับบัพติศมาเพราะบาปใด ๆ ที่อึดอัดก่อกั้น ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเพื่อข้าพเจ้าจะสะอาดจากสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำด้วยตนเองกับท่านก็เช่นกัน และเพื่อข้าพเจ้าจะมาสู่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

... พระเจ้าทรงเตรียมทางให้คนเหล่านั้นที่ปราศจากกฎ และเด็กเล็ก ๆ ไม่ขึ้นอยู่กับกฎของการกลับใจ ท่านจะสอนเด็กเล็ก ๆ ให้กลับใจได้อย่างไรเล่า เขาไม่มีอะไรให้กลับใจ

พระเจ้าทรงกำหนด—ตามการพิพากษาของพระองค์—อายุที่รับผิชอบได้คือแปดขวบ หลังจากเราอายุแปดขวบ เราเพิ่งมีความเข้าใจเพียงพอว่าเราควรรับบัพติศมา พระเจ้าทรงดูแลคนเหล่านั้นที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์⁶

3

**ทุกคนที่รับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักร
ได้ทำพันธสัญญากับพระเจ้าแล้ว**

ทุกคน เมื่อเข้าไปสู่ผืนน้ำแห่งบัพติศมา รับพันธสัญญาไว้กับตนเอง “และอนึ่ง, โดยรูปแบบของบัญญัติต่อศาสนจักรเกี่ยวกับวิธีบัพติศมา—คนที่ปวง ที่นอนน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และปรารถนาจะรับบัพติศมา, และออกมาด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด, และเป็นพยานต่อหน้าศาสนจักรว่าพวกเขากลับใจอย่างแท้จริงจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์, โดยมุ่งมั่นรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่, และแสดงให้เห็นประจักษ์อย่างแท้จริงด้วยงานของพวกเขาว่าพวกเขาได้รับส่วนหนึ่งของพระวิญญาณของพระคริสต์ไปสู่การปลดบาปของพวกเขา, จะได้รับโดยบัพติศมาเข้าในศาสนจักรของพระองค์” (คพ. 20:37)⁷

ข้าพเจ้าจะอ่านจากคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 59 ดังนี้ “ดังนั้น, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่พวกเขา [สมาชิกของศาสนจักร], โดยกล่าวว่า: เจ้าจงรักพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของเจ้า; และในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงรับใช้พระองค์

“ทุกคนที่รับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักรได้ทำพันธสัญญากับ
พระเจ้าเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระองค์”

“เจ้าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้าดังตัวเจ้า. เจ้าจะไม่ลักขโมย; ทั้งไม่ประพฤติล่วง
ประเวณี, หรือฆ่า, หรือทำอะไรที่เหมือนกันนี้.

“เจ้าจงขอบพระทัยพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกสิ่ง” [คพ. 59:5–7]

ทุกคนที่รับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักรได้ทำพันธสัญญากับพระเจ้าเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และในพระบัญญัตินี้ กล่าวไว้ในสมัยการประทานที่เราอยู่ เราทราบว่าเราต้องรับใช้พระเจ้าด้วยสุดใจ สุดความนึกคิด และสุดพลังกำลังที่เรามี และทำในพระนามของพระเยซูคริสต์เช่นกัน ทุกสิ่งที่เราทำควรทำในพระนามของพระเยซูคริสต์

ในคืนน้ำแห่งบัพติศมา เราทำพันธสัญญาว่าเราจะรักษาพระบัญญัติเหล่านี้ เรา จะรับใช้พระเจ้า เราจะรักษาพระบัญญัติข้อแรกและสำคัญที่สุดของพระบัญญัติ ทั้งหมด และรักพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรา เราจะรักษาพระบัญญัติข้อใหญ่ อีกข้อหนึ่ง เราจะรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ด้วยสุดพลังที่เรา มี ด้วยสุดพลัง กำลัง ด้วยสุดใจของเรา เราจะพิสูจน์ต่อพระองค์ว่าเราจะ “ดำเนินชีวิตตามพระคำ ทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเรา” [คพ. 84:44] เราจะเชื่อฟังและอ่อนน้อม ถ่อมตน พากเพียรในการรับใช้พระองค์ เต็มใจเชื่อฟัง สดับฟังคำแนะนำของ คนเหล่านั้นที่ควบคุมดูแลเราและทำสิ่งทั้งปวงด้วยดวงตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของ พระผู้เป็นเจ้าของเราอย่างเดียว

เราไม่ควรลืมสิ่งเหล่านี้ เพราะนี่คือพระบัญญัติที่ผูกมัดเราในฐานะสมาชิกของ ศาสนจักร⁸

4

**เพื่อรับพรทั้งหมดของพระกิตติคุณ
เราต้องอ่อนน้อมถ่อมตน กลับใจ
และเชื่อฟังต่อไป หลังจากรับบัพติศมา**

จุดประสงค์สำคัญประการหนึ่งของศาสนจักรที่แท้จริงคือ สอนผู้คนถึงสิ่งที่ พวกเขาต้องทำหลังบัพติศมาเพื่อรับพรทั้งหมดของพระกิตติคุณ⁹

ทุกจิตวิญญาณที่รับบัพติศมา รับบัพติศมาแล้วอย่างแท้จริง จะอ่อนน้อมถ่อม ตน ใจของเขาซอกซ่านและวิญญาณของเขาสำนึกผิด เขาทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์ พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และละทิ้งบาปทั้งหมดของ เขา หลังจากนั้น เขาเข้ามาสู่ศาสนจักร นี่เป็นโอกาสที่จะทำบาปหลังจากบัพติศมา แล้วใช่ไหม เขาละเลยได้หรือไม่ เขาสามารถหมกมุ่นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้า รับสั่งให้เขาหลีกเลี่ยงได้หรือไม่ ไม่ได้ นี่เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งเขาพึงมีวิญญาณที่สำนึก ผิดและใจที่ซอกซ่านเช่นนั้น หลังจากเขาได้รับบัพติศมาเลยเช่นก่อนรับบัพติศมา¹⁰

ข้าพเจ้าได้ยินชายหนุ่มบางคน และบางคนที่ไม่หนุ่มมากนัก พุดคุยเกี่ยวกับ บัพติศมา เนื่องจากบัพติศมามีไว้เพื่อการปลดบาป แล้วเหตุใดคนที่ทำบาปจึงไม่ต้องรับบัพติศมาทุกครั้งที่ทำบาป ท่านทราบเหตุผลหรือไม่ ตราบใดที่คนทำบาป และคงอยู่ในชีวิตทางวิญญาณ เขายังมีชีวิต เขาสามารถกลับใจและได้รับการให้อภัย เขาไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมาอีกเพื่อกลับไปยังจุดที่เขาเป็นอยู่แล้ว¹¹

ในบรรดาวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ใครกำลังแสวงหาพื้นที่ในอาณาจักรทีเลสเซียล ในบรรดาวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ใครกำลังแสวงหาพื้นที่ในอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล เราไม่ควรมีความต้องการที่จะทำอะไรกับอาณาจักรเหล่านั้นเลย นี่ไม่ใช่เจตนาของคนที่บัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักร และไม่ควรเป็นด้วย การทำเช่นนั้นจะทำให้เขาไม่พบพื้นที่ในอาณาจักรซีเลสเซียลของพระเจ้า เพราะบัพติศมาคือหนทางไปสู่อาณาจักรนั้นอยู่แล้ว บัพติศมามีจุดประสงค์สองประการคือ ในเบื้องต้นมีไว้เพื่อการปลดบาป จากนั้น เพื่อการเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ใช่อาณาจักรทีเลสเซียลหรืออาณาจักรเทอร์เรสเตรียล แต่เข้าสู่อาณาจักรซีเลสเซียลที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพำนัก นั่นคือจุดประสงค์ของบัพติศมา นั่นคือของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการวางมือ เพื่อ—เตรียมเรา โดยผ่านการเชื่อฟัง ว่าเราจะดำเนินต่อไปในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า จนกว่าเราจะได้รับความสมบูรณ์ในอาณาจักรซีเลสเซียล¹²

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ขณะอ่านความทรงจำของประธานสมิธใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ให้นักถึงบัพติศมาของท่าน ท่านมีความเข้าใจเรื่องบัพติศมามากขึ้นอย่างไรนับแต่นั้น เราจะช่วยสมาชิกครอบครัวหรือมิตรสหายที่กำลังเตรียมตัวรับบัพติศมาได้อย่างไรบ้าง
- ท่านได้ข้อคิดอะไรเกี่ยวกับบัพติศมาจากคำสอนของประธานสมิธในหัวข้อที่ 1 คำสอนของท่านเกี่ยวกับสัญลักษณ์บัพติศมาเพิ่มความเข้าใจของเราถึงพันธสัญญาบัพติศมาอย่างไร
- เรื่องราวในหัวข้อที่ 2 สอนอะไรบ้างเกี่ยวกับความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ ให้นักถึงคนที่ท่านรู้จักผู้ที่อาจได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้หลักคำสอนที่สอนเรื่องราวดังกล่าว

- ไตร่ตรองถึงความพยายามของท่านในการรักษาพันธสัญญาบัพติศมา (ดู หัวข้อที่ 3) พันธสัญญานี้มีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ของท่านกับสมาชิกครอบครัวและคนอื่น ๆ อย่างไร
- พิจารณาถ้อยคำของประธานสมิธในตอนต้นหัวข้อที่ 4 ท่านคิดว่าผู้คนที่ต้องการรับการสอนหลังรับบัพติศมาหรือไม่ เราจะช่วยกันรักษาพันธสัญญาบัพติศมาได้อย่างไรบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 3:13–17; 2 นีโอฟี 31:5–13; โมไซยาห์ 18:8–13; 3 นีโอฟี 11:31–39; กพ. 68:25–27; หลักรแห่งความเชื่อ 1:4

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ท่านจะช่วยให้คนที่ท่านสอนรู้สึกเชื่อมั่นในความสามารถที่จะมีส่วนร่วมในการสนทนามากขึ้นได้ถ้าท่านตอบสนองต่อความคิดเห็นที่จริงใจทุกข้อในทางบวก ตัวอย่างเช่น ท่านอาจพูดว่า ‘ขอบคุณครับ นั่นเป็นคำตอบที่น่าคิดทีเดียว’... หรือ ‘นั่นเป็นตัวอย่างที่ดี’ หรือ ‘ผมขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่คุณพูดวันนี้’” (*ไม่มี การเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999], หน้า 64)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1951 หน้า 57–58
2. “Repentance and Baptism,” *Deseret News*, 30 มี.ค. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 2:326 ด้วย
3. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 7
4. “Repentance and Baptism,” 6, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:323–326 ด้วย
5. “Testimony of Elder Joseph F. Smith Jr.,” *Liahona: The Elder’s Journal*, 30 มี.ค. 1915 หน้า 629
6. “Redemption of Little Children,” *Deseret News*, 29 เม.ย. 1939, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 7
7. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts,” *Ensign*, มิ.ย. 1972 หน้า 2
8. ใน Conference Report, เม.ย. 1940 หน้า 95; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:328 ด้วย
9. “The Plan of Salvation,” *Ensign*, พ.ย. 1971 หน้า 5
10. ใน Conference Report, ต.ค. 1950 หน้า 12; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:329 ด้วย
11. “Repentance and Baptism,” 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:326 ด้วย
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1922 หน้า 60–61

ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์

“หลังบัพติศมาและการยืนยัน
เราจะเป็นเพื่อนของพระวิญญานบริสุทธิ์
ผู้จะทรงสอนเราถึงวิถีของพระเจ้า กระตุ้นความคิดของเรา
และช่วยเหลือเราให้เข้าใจความจริง”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธสอนว่า สมาชิกศาสนจักรที่ซื่อสัตย์ทุกคน “มีสิทธิได้รับการเปิดเผยที่เป็นประโยชน์และจำเป็นสำหรับการนำทางส่วนตัวของเขา [หรือเธอ]”¹ ท่านแสวงหาการนำทางส่วนตัวแบบนี้เสมอ โดยเฉพาะในความพยายามที่จะสอนและปกป้องบุตรธิดาของท่าน เอ็ดเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์ ซึ่งรับใช้เป็นเลขานุการให้ฝ่ายประธานสูงสุด เล่าถึงประสบการณ์ต่อไปนี้ ตามที่เรย์โนลด์ส (ชื่อเล่น เรย์น) บุตรชายของประธานสมิธเคยเล่าให้ฟัง

เรย์นเผยให้ฟังว่าเขาเคยเอาหูรื้อใส่ปากเพียงครั้งเดียวในชีวิต เพียงชั่วประเดี๋ยวเท่านั้น มีเหตุการณ์เกิดขึ้นขณะเป็นนักเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายรูสเวลท์ จูเนียร์ ในซอลท์เลค ซิตี้ ทางเข้า [ของโรงเรียน] อยู่ติดกับถนนที่ไม่ค่อยมีรถแล่นผ่านวันหนึ่ง เรย์นเดินออกประตูทางเข้าด้านหน้าพร้อมกับเพื่อนคนหนึ่งที่สูงบูหูรีและชักชวนเรย์นดังที่เคยทำบ่อย ๆ ให้ “ลองสักมวน” ในครั้งนี้ เขาชวนสำเร็จ เรย์นหยิบบูหูรีมาหนึ่งมวนและจุดไฟ ชั่วอึดใจต่อมา มีคนจอดรถข้างถนน คนในรถคือบิดาของเรย์น ท่านหมุนกระจกรถลง เอ็ดเดอร์สมิธกล่าวกับลูกชายที่ตะลึงงัน ‘เรย์โนลด์ส พ่อมีเรื่องอยากคุยกับลูกคืนนี้ หลังอาหารค่ำ’ แล้วขับรถออกไป เรย์นเล่าว่า ‘เมื่อคุณพ่อเรียกผมว่า เรย์โนลด์ส ผมรู้ว่าคุณพ่อกำลังเอาการเอางาน’ เอ็ดเดอร์สมิธปล่อยให้เรย์นไตร่ตรองถึงความผิดของเขาตลอดบ่ายและช่วงมือเย็นเมื่อท่านมีเรื่องจะพูดเล็กน้อยอย่างคาดไม่ถึง หลังจากนั้น เขานั่งลงอย่างอึดอัดในห้องอ่านหนังสือของบิดา... เรย์โนลด์สเผชิญหน้ากับการพิพากษา สิ่งที่เขาได้รับเป็นเพียงโอวาทที่เปี่ยมด้วยความรักความกรุณาเกี่ยวกับความชั่วร้ายของ “นิสัยน่ารังเกียจ” และคำเตือนว่าเขาเป็นใครและการปฏิบัติของเขาส่งผลอย่างไรกับ

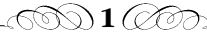

“เมื่อเปาโลวางมือบนตัวพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็
เสด็จลงมาสถิตกับพวกเขา” (กิจการ 19:6)

ทั้งครอบครัว ไปด้วยข้อเรียกร้องให้เรย์โนลด์สสัญญาว่าเขาจะไม่คาบบุหรี่อีกต่อไป เรย์โนลด์สสัญญาว่า ‘สิ่งนี้จะไม่มีวันเกิดขึ้นอีกเลย’ เขากล่าว ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา รวมถึงช่วงเวลาในกองทัพเรือสหรัฐอเมริกาช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่การสูบบุหรี่กำลังแพร่ระบาด เขายังคงให้เกียรติคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับบิดา”

เมื่อนึกถึงประสบการณ์ดังกล่าว เอ็ดเดอร์กับบอนส์ตั้งข้อสังเกตว่า “เป็นเรื่องประหลาดที่โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธิปรากฏตัวขึ้นที่ถนนซึ่งไม่ใช่ทางผ่าน ขณะที่บุตรชายวัยหนุ่มของท่านจุดบุหรี่ยามแรกและมวนสุดท้าย ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้พูดอะไรเลย แต่อากัปกิริยาและน้ำเสียงของเรย์โนลด์สแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เขารู้สึกถึงความลึกลับและพลังพิเศษของความละเอียดอ่อนทางวิญญาณของบิดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความสุขของครอบครัวท่าน”²

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธิ

พระพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการกล่าวคำพยาน ถึงพระบิดาและพระบุตร และความจริงทุกเรื่อง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระเจ้าสามพระองค์ พระองค์ทรงเป็นวิญญาณในรูปร่างมนุษย์ พระบิดาและพระบุตรทรงเป็นพระอติรูปที่มีร่างกาย ทั้งสองพระองค์ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีรูปร่างเป็นวิญญาณและทรงมีพระวรกายเป็นวิญญาณเท่านั้น [ดู คพ. 130:22] พระพันธกิจของพระองค์คือกล่าวคำพยานถึงพระบิดาและพระบุตรและความจริงทุกเรื่อง [ดู 2 นิไฟ 31:18; โมโรไน 10:5]³

พระองค์ทรงมีส่วนร่วมในงานของพระบิดาและพระบุตร ทรงเปิดเผยทั้งสองพระองค์ให้แก่คนที่รับใช้พระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ โดยผ่านคำสอนแห่งการปลอบโยน หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่าสิ่งที่อัครสาวกกล่าวถึงเป็นคำสอนของพระเยซูคริสต์ [ดู ยอห์น 14:26] และการพยากรณ์มาถึงโดยผ่านคำสอนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ [ดู 2 เปโตร 1:21]⁴

พระวิญญาณพระเจ้าที่ตรัสกับวิญญาณมนุษย์มีพลังในการประทานความจริงด้วยความเข้าใจและอิทธิพลมากกว่าความจริงที่มาจากการสัมผัสส่วนตัว แม้แต่กับสัตว์ภาวะแห่งสวรรค์ โดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความจริงแผ่ซ่านเข้าสู่ทุกเส้นใยและกล้ามเนื้อของร่างกายเพื่อจะไม่ลึกลับเกินไปได้⁵

2

พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่แสดงความจริงให้ประจักษ์ แก่คนซื่อสัตย์ทุกหนแห่ง

เราเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระเจ้าผู้เปิดเผย และพระองค์จะทรงแสดงประจักษ์พยานต่อคนที่ซื่อสัตย์ทุกหนแห่ง ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โจเซฟ สมิทคือศาสดาพยากรณ์ และศาสนจักรแห่งนี้เป็น “ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ” (คพ. 1:30)

ไม่จำเป็นที่ใครก็ตามต้องอยู่แต่ในความมืด แสงสว่างของพระกิตติคุณอันเป็นนิจออยู่ที่นี่ ผู้สนใจที่จริงใจทุกคนบนแผ่นดินโลกจะได้รับพยานส่วนตัวจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ถึงความจริงและธรรมชาติแห่งสวรรค์ในงานของพระเจ้า

เปโตรกล่าวว่า “...พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง ทุกคนในทุกชนชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับ” พระองค์ (กิจการ 10:34–35) ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะทรงเทพระวิญญาณของพระองค์มาให้คนที่ซื่อสัตย์เพื่อพวกเขาจะทราบด้วยตนเองถึงความจริงของศาสนา⁶

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์กับใครก็ตามที่ทูลถามความจริง ดังที่ทรงทำกับโครเนลิอัส [ดู กิจการ 10] เรามีถ้อยคำเช่นนี้ในพระคัมภีร์มอรมอนโดยโมโรไน เมื่อท่านเขียนถ้อยคำทิ้งท้ายบันทึกของท่านใน บทที่ 10 ข้อ 4

“และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

มนุษย์ทุกคนสามารถได้รับปรากฏการณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้เขาจะไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร หากเขาแสวงหาความสว่างและความจริงอย่างตั้งใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาประทานประจักษ์พยานแก่ผู้ที่กำลังแสวงหา และจากไป⁷

3

หลังจากบัพติศมา จะมอบของประทานแห่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้โดยการวางมือ

สัญญาที่ทำไว้ในสมัยเริ่มแรกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ว่าทุกคนที่จะกลับใจ รับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปและซื้อสัตย์ ควรรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ สัญญาเดียวกันนั้นได้ทำไว้กับทุกคนที่จะยอมรับพระกิตติคุณในสมัยการประทานนี้ด้วย เพราะพระเจ้าตรัสว่า

“และผู้ใดที่มีศรัทธา เจ้าจะยืนยันในศาสนจักรของเรา, โดยการวางมือ, และเราจะประสาทของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา” [คพ. 33:15]⁸

ท่านไม่สามารถรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการสวดอ้อนวอนทูลขอ โดยการจ่ายส่วนสิบของท่าน โดยการรักษาพระคำแห่งปัญญา—หรือแม้แต่โดยการรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป ท่านต้องทำให้บัพติศมาสมบูรณ์ด้วยการบัพติศมาจากพระวิญญาณ ศาสดาพยากรณ์กล่าวในโอกาสหนึ่งว่าเหมือนกับท่านให้บัพติศมาลงทราข หากไม่ได้ยืนยันเขาและมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เขาโดยการวางมือ ท่านไม่สามารถรับได้โดยวิธีอื่น⁹

ข้าพเจ้าเชื่อในหลักคำสอนของการวางมือเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งนำเรามาสู่การติดต่อกับพระบิดาในสวรรค์และเรียนรู้วิถีของพระองค์ เพื่อเราจะเดินอยู่ในทางของพระองค์¹⁰

4

โดยผ่านของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สมาชิกศาสนจักร สามารถมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระผู้ส่งสาร หรือพระผู้ปลอบโยน ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้ว่าจะทรงส่งมาให้เหล่าสาวกศิษย์หลังทรงถูกตรึงกางเขน พระผู้ปลอบโยนองค์นี้ โดยอิทธิพลของพระองค์ ทรงเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนกับคนที่รับบัพติศมาแล้วทุกคน และทรงดูแลสมาชิกของศาสนจักรโดยการเปิดเผยและการนำทาง ประทานความรู้เกี่ยวกับความจริง เพื่อพวกเขาจะเดินในความสว่างนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจุดประกายความคิดของสมาชิกที่รับบัพติศมาแล้วอย่างแท้จริง โดยผ่านพระองค์ การเปิดเผยส่วนตัวมาถึง และแสงสว่างแห่งความจริงได้รับการสถาปนาในใจเรา¹¹

หลังจากรับบัพติศมา เราได้รับการยืนยัน การยืนยันมีไว้เพื่ออะไร เพื่อให้เราเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อมอบสิทธิพิเศษของการนำทางจากสมาชิกองค์ที่สามในพระเจ้าสามพระองค์—ความเป็นเพื่อน เพื่อจุดประกายความคิดของเรา เพื่อเราจะได้รับการกระตุ้นโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสูงส่งของเรา¹²

หลังจากบัพติศมาและการยืนยัน เราจะกลายเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้จะทรงสอนเราถึงวิถีของพระเจ้า กระตุ้นความนึกคิดของเรา และทรงช่วยเราเข้าใจความจริง¹³

เราได้รับสัญญาว่าเมื่อเรารับบัพติศมา หากเราแน่วแน่และซื่อสัตย์ เราจะมีกรนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อะไรคือจุดประสงค์ของการนี้ เพื่อสอนเราเพื่อกำกับดูแลเรา เพื่อเป็นพยานกับเราถึงหลักธรรมแห่งความรอดในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เด็กทุกคนที่อายุมากพอจะรับบัพติศมา และคนที่รับบัพติศมามีสิทธิได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าได้ยินผู้คนกล่าวว่าเด็กเล็ก ๆ วยแปดขวบไม่อาจเข้าใจได้ ข้าพเจ้าทราบดีว่านั่น ข้าพเจ้ามีประจักษ์พยานถึงความจริงนี้ เมื่อข้าพเจ้าอายุแปดขวบ ซึ่งมาโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าได้รับสิ่งนี้นับแต่นั้นมา¹⁴

ข้างเป็นสิทธิพิเศษอันล้ำเลิศที่จะได้รับการนำทางอย่างยั่งยืนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้รับการแสดงให้ประจักษ์ถึงความล้ำลึกแห่งอาณาจักรของพระเจ้า¹⁵

5

ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีให้ เฉพาะคนที่เตรียมตัวรับเท่านั้น

นี่เป็นการตัดสินใจของข้าพเจ้าว่ามีสมาชิกศาสนจักรนี้หลายคนที่รับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปแล้ว และผู้ที่ได้รับการวางมือบนศีรษะเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว แต่ยังไม่เคยได้รับของประทานนั้น—นั่นคือ การแสดงให้ประจักษ์ถึงสิ่งนั้น เพราะเหตุใดหรือ เพราะพวกเขาไม่เคยเตรียมตัวรับการแสดงให้ประจักษ์เหล่านี้เลย พวกเขาไม่เคยนอบน้อมถ่อมตน พวกเขาไม่เคยเข้าสู่ขั้นตอนการเตรียมรับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงดำเนินชีวิตโดยปราศจากความรู้ พวกเขาขาดความเข้าใจ เมื่อคนฉลาดแกมโกงและเจ้าเล่ห์ในคราบของความหลอกลวงมาหาพวกเขา วิพากษ์วิจารณ์สิทธิอำนาจ

“นี่เป็นพระบัญชาจากพระเจ้าว่าสมาชิกศาสนจักรควรขยันหมั่นเพียรในกิจกรรม
ของพวกเขาและศึกษาความจริงอันเป็นพื้นฐานของพระกิตติคุณ”

และหลักคำสอนของศาสนจักร สมาชิกที่อ่อนแอเหล่านี้จึงไม่มีความเข้าใจพอ
ไม่มีข้อมูลพอ และไม่มีคำแนะนำทางพหุจากพระพระวิญญาณของพระเจ้า เพื่อต่อ
ต้านหลักคำสอนและคำสอนผิด ๆ พวกเขาฟังและคิดเอาว่าตนเองอาจทำผิดพลาด
และสิ่งแรกอย่างที่ทำนทราบ พวกเขาหาทางออกจากศาสนจักร เพราะพวกเขา
ไม่มีความเข้าใจ¹⁶

นี่เป็นพระบัญชาจากพระเจ้าว่าสมาชิกศาสนจักรควรขยันหมั่นเพียรในกิจกรรม
ของพวกเขา และศึกษาความจริงอันเป็นพื้นฐานของพระกิตติคุณดังที่เปิดเผยไว้
พระวิญญาณของพระเจ้าจะไม่ทรงพยายามต่อไปกับผู้ที่ไม่ยินดี ถ้อยทิว และคน
กบฏ ผู้ล้มเหลวต่อการดำเนินชีวิตในความสว่างของความจริงจากเบื้องบน นี่เป็น
สิทธิพิเศษของผู้รับบัพติศมาทุกคนที่จะมีประจักษ์พยานมั่นคงถึงการฟื้นฟูพระ-
กิตติคุณ แต่ประจักษ์พยานนี้จะริบหรี่และมลายหายไปในที่สุด เว้นแต่เราจะได้
รับความดีทางวิญญาณอย่างสม่ำเสมอโดยผ่านการศึกษา การเชื่อฟัง และการ
แสวงหาด้วยความขยันหมั่นเพียรที่จะรู้และเข้าใจความจริง¹⁷

เรามีสิทธิได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เราจะมีไม่ได้หากเรา
จงใจปฏิเสธที่จะพิจารณาการเปิดเผยที่ประทานแก่เรา เพื่อช่วยให้เราเข้าใจและ
นำทางเราในความสว่างและในความจริงของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ เราไม่อาจ

หวังที่จะมีการนำทางเช่นนั้น เมื่อเราไม่ยอมพิจารณาการเปิดเผยที่สำคัญยิ่งเหล่านี้ ซึ่งมีความหมายมากมายต่อเราทั้งทางโลกและทางวิญญาณ บัดนี้ หากเราพบว่าตนเองตกอยู่ในสภาพของความไม่เชื่อหรือความไม่เต็มใจที่จะแสวงหาความสว่าง และความรู้ที่พระเจ้าประทานเราไว้แก่เอื้อม เราก็กำลังเสี่ยงหรือตกอยู่ในอันตรายของการถูกวิญญาณร้ายหลอกลวง หลักคำสอนของเหล่ามาร และคำสอนของมนุษย์ [ดู คพ. 46:7] และเมื่ออิทธิพลผิด ๆ เหล่านี้ถูกนำเสนอตรงหน้าเรา เราจะไม่มีความเข้าใจในการแยกแยะและทราบได้ว่านั่นไม่ได้มาจากพระเจ้า เราอาจกลายเป็นเหยื่อให้แก่พวกอาชกรรม คนชั่วร้าย คนฉลาดแกมโกง และความห่อหุ้มของมนุษย์¹⁸

พระวิญญาณของพระเจ้าจะไม่ทรงสถิตในวิหารที่ไม่สะอาด และเมื่อบุคคลคนหนึ่งหันจากความจริงไปสู่ความชั่วร้าย พระวิญญาณนั้นไม่ทรงติดตามเขาแต่จะจากเขาไป และสิ่งที่เข้ามาแทนที่คือวิญญาณของความผิดพลาด วิญญาณของการไม่เชื่อฟัง วิญญาณของความชั่วร้าย วิญญาณของความพินาศนิรันดร์¹⁹

6

หากเรายังคงซื่อสัตย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทาน การเปิดเผยแก่เรา เพื่อนำและกำกับดูแลเราตลอดชีวิต

พระเจ้าทรงสัญญากับคนทั้งปวงที่จะกลับใจและยังคงซื่อสัตย์ ใช้วิญญาณของความอ่อนน้อมถ่อมตน และความขยันหมั่นเพียร ว่าพวกเขาจะมีสิทธิได้รับการนำทางจากพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้า พระวิญญาณองค์นี้จะทรงนำพวกเขา และทรงกำกับดูแลพวกเขาตลอดชีวิต²⁰

สมาชิกศาสนจักรทุกคนได้รับการวางมือบนศีรษะเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขามีสิทธิรับการเปิดเผยที่เป็นประโยชน์และจำเป็นต่อการนำทางส่วนตัว ไม่ใช่สำหรับศาสนจักร แต่สำหรับตัวเขาเอง เขามีสิทธิโดยการเชื่อฟังและความอ่อนน้อมถ่อมตนของเขา ที่จะรับความสว่างและความจริงดังที่เปิดเผยโดยผ่านพระวิญญาณแห่งความจริง คนที่จะสดับฟังพระวิญญาณนั้นและแสวงหาของประทานแห่งพระวิญญาณด้วยความนอบน้อมและศรัทธาจะไม่มีวันถูกหลอก²¹

ชีวิตเราต้องดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ในความสว่างและในความจริงด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งมาโดยผ่านของประทานและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสัญญาไว้กับคนทั้งปวงที่จะเชื่อการกลับใจและรับพระวาทะแห่งชีวิต

นิรันดร์ หากเราอยู่ในความเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณองค์นี้ เราจะดำเนินชีวิตในความสว่างและมีความเป็นเพื่อนกับพระผู้เป็นเจ้า²²

นับเป็นสิทธิพิเศษของสมาชิกศาสนจักรทุกคนที่จะรู้จักความจริง พุดโดยความจริง มีการคล้อยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นเอกลักษณ์ของเรา โดยส่วนตัว... ที่จะรับความสว่างและดำเนินชีวิตในความสว่าง และหากเราดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป ซึ่งคือ รักษาพระบัญญัติทุกข้อของพระองค์ เราจะได้รับ ความสว่างมากขึ้นจนในที่สุดวันที่สมบูรณ์ด้วยความรู้จะมาถึงเรา [ดู คพ. 50:24]²³

เรากลับมายังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเราได้ ในที่สุด โดยผ่านการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์²⁴

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- เรื่องราวใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” สอนอะไรบ้างเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนท่านให้ช่วยเหลือคนบางคนเมื่อไร
- ประธานสมิธกล่าวถึง “พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าตรัสกับวิญญาณของมนุษย์” (หัวข้อที่ 1) การสื่อสารกับวิญญาณของเราแตกต่างจากการสื่อสารกับหูหรือตาของเราในทางใดบ้าง การสื่อสารดังกล่าวมีพลังมากกว่ากันอย่างไร
- ความแตกต่างบางอย่างระหว่างการได้รับปรากฏการณ์ของพระวิญญาณ ดัง โครเนลีส กับ การได้รับของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร (ดูหัวข้อที่ 2)
- ประธานสมิธสอนว่าการบัพติศมาจะไม่สมบูรณ์หากปราศจากของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู หัวข้อที่ 3) ชีวิตของท่านจะไม่สมบูรณ์ในทางใดบ้างหากไม่มีของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ใคร่ครวญคำสอนของประธานสมิธในหัวข้อที่ 4 เกี่ยวกับความหมายของการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน ท่านได้รับพรโดยผ่านความเป็นเพื่อนนี้ในทางใดบ้าง
- เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมรับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ตัวอย่างบางเรื่อง ดู หัวข้อที่ 5)

- ขณะทบทวนหัวข้อที่ 6 ให้เอาใจใส่ต่อการนำทางที่เราสามารถได้รับโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ บิดามารดาจะช่วยให้บุตรธิดาของพวกเขาตระหนักและรับการนำทางนี้ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ยอห์น 16:13; กิจการ 19:1–6; 1 โครินธ์ 12:3; 1 นีไฟ 10:17–19; 2 นีไฟ 31:15–20; 3 นีไฟ 19:9; คพ. 46:13; หลักแห่งความเชื่อ 1:4

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“อย่ารู้สึกกังวลถ้าผู้เรียนเงียบไปสองสามนาทีหลังจากที่ท่านตั้งคำถาม อย่าตอบคำถามเสียเอง ให้เวลาผู้เรียนได้คิดหาคำตอบ อย่างไรก็ตาม ความเงียบที่ยาวนานอาจชี้ให้เห็นว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำถามและท่านจำเป็นต้องเรียบเรียงคำพูดเพื่อถามใหม่” (*ไม่มีการเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 69)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1940 หน้า 96
2. ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), xiv–xv
3. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:38; ปรับตัวอ่อนจากต้นฉบับ
4. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:38
5. “The Sin against the Holy Ghost,” *Instructor*, ต.ค. 1935, 431; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:47–48 ด้วย
6. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิถุนายน 1971 หน้า 4
7. “Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers,” *Deseret News*, 27 เม.ย. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:42 ด้วย
8. “Avoid Needless Speculations,” *Improvement Era*, Dec. 1933, 866; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:38–39 ด้วย
9. “Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers,” 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:41; *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007) หน้า 102 ด้วย
10. ใน Conference Report, เม.ย. 1915 หน้า 118
11. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 2:149–150
12. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts,” *Ensign*, มิถุนายน ค.ศ. 1972 หน้า 2
13. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:42
14. ใน Conference Report, ต.ค. 1959 หน้า 19
15. *คำตอบของคำถามพระกิตติคุณ* 4:90
16. “จงแสวงหาของประทานที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจจริง” หน้า 3
17. ใน Conference Report, ต.ค. 1963 หน้า 22
18. ใน Conference Report, ต.ค. 1952 หน้า 59–60; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:43 ด้วย
19. ใน Conference Report, เม.ย. 1962 หน้า 45
20. ใน Conference Report, เม.ย. 1931 หน้า 68
21. ใน Conference Report, เม.ย. 1940 หน้า 96
22. ใน Conference Report, เม.ย. 1916 หน้า 74; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:290 ด้วย
23. “What a Prophet Means to Latter-day Saints,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1941 หน้า 7
24. ใน Conference Report, เม.ย. 1955 หน้า 51

การแต่งงานนิรันดร์

“ความบริบูรณ์และพรของฐานะปุโรหิตกับ
พระกิตติคุณเติบโตมาจากการแต่งงานซีเลสเชียล
นี่คือศาสนพิธีสูงสุดของพระกิตติคุณและ
ศาสนพิธีสูงสุดของพระวิหาร”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท วัย 18 ปีรับทราบว่ามีหญิงสาวชื่อลูอี เอมีลี เซิร์ทลอฟฟ์ จะมาอาศัยอยู่กับครอบครัวสมิทขณะที่เธอเข้าเรียนวิทยาลัย แต่ท่านรู้สึกประหลาดใจ—และพอใจ—เมื่อท่านกลับจากที่ทำงานวันหนึ่ง พบลูอีกำลังบรรเลงเพลงสวดที่เปียโนของครอบครัว นับจากวันนั้น ช่วงปลายฤดูร้อนปี 1894 โจเซฟกับลูอีได้พัฒนามิตรภาพที่ลึกซึ้งมากขึ้นทีละน้อยจนทั้งคู่ตกหลุมรักกัน ทั้งสองผัวกันกันในพระวิหารซอลท์เลควันที่ 26 เมษายน ค.ศ. 1898¹

ลูอีกับโจเซฟมีความสุขกับสัมพันธ์ภาพที่เปี่ยมด้วยความรัก เมื่อท่านได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่สองปีในประเทศอังกฤษไม่นานหลังจากทั้งสองแต่งงานกันแล้ว ลูอีทำงานให้บิดาเธอเพื่อหาทุนสนับสนุนโจเซฟ เธอสนับสนุนท่านทั้งทางอารมณ์และวิญญาณโดยส่งจดหมายให้กำลังใจแก่ท่าน หลังจากท่านกลับมา ทั้งสองสร้างบ้านแห่งความสุขและต้อนรับลูกสาวสองคนเข้าสู่ครอบครัว แต่หลังจาก 10 ปีของการแต่งงาน ลูอีป่วยหนักในช่วงตั้งครรภ์ครั้งที่สามและถึงแก่กรรมด้วยวัย 31 ปี

โจเซฟพบการปลอบโยนในความเชื่อมั่นว่าลูอีจากไปสู่ “โลกที่ดีกว่า” ท่านบันทึกการสวดอ้อนวอนในบันทึกส่วนตัวว่าท่านจะ “ทำตัวให้มีค่าควรเพื่อพบเธอในรัศมีภานิรันดร์ และเป็นหนึ่งเดียวกันกับเธออีกครั้ง”² แม้จะพบการปลอบโยนและความหวังในพระกิตติคุณ แต่ท่านยังคงคิดถึงลูอีแทบขาดใจ อีกทั้งเป็นห่วงบุตรสาวที่ไม่มีมารดาอยู่ด้วยที่บ้าน ไม่นานหลังจากลูอีถึงแก่กรรม โจเซฟได้พบกับเอเรล จอร์จนา เรย์โนลด์ส์ ถึงแม้ว่าท่านยังคงมีความรักให้ลูอีไม่เสื่อมคลาย แต่ท่านก็รักเอเรล บุตรสาวท่านก็รักเธอเช่นกัน ด้วยความเห็นชอบจาก

“การแต่งงาน ดังที่วิวสาริชนยุคสุดท้ายเข้าใจ
เป็นพันธสัญญาที่ได้รับแต่งตั้งไว้เป็นนิจ”

บิดามารดาท่าน บิดามารดาของลูอี และบิดามารดาของเอเชล โจเซฟจึงขอเอเชล แต่งงาน พวกเขาผนึกกันเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 1908 ทั้งสองครองคู่กัน อย่างมีความสุขและเต็มไปด้วยเหตุการณ์ที่มีความหมายพร้อมกับลูก ๆ อีกเก้าคน บ้านของท่านทั้งสองมีลักษณะเด่นด้วยระเบียบ งานหนัก ความเคารพ ความสะอาด การอบรมป้มนิสัยอย่างอ่อนโยน ความรัก และความสนุกสนานที่ค้ำจุน³

หลังจาก 29 ปีของการแต่งงาน เอเชลถึงแก่กรรมด้วยอาการอ่อนแรงที่บั้นทอน ปลายกำลังเชอนานถึง 4 ปี โจเซฟจึงโคดเคียวอีกครั้ง แต่ยังได้รับการปลอบโยน โดยความเชื่อมั่นของการแต่งงานนิรันดร์⁴ และอีกครั้งที่ ท่านได้พบใครบางคน ซึ่งท่านจะใช้ชีวิตด้วยได้ ท่านกับเจสซี อีแวนส์ผนึกกันวันที่ 12 เมษายน ค.ศ. 1938 “ช่วงเวลา 33 ปีที่ใช้ชีวิตร่วมกัน เจสซีไปไหนมาไหนกับท่านทุกหนแห่ง ทั้งใกล้และไกล ท่านช่วยเหลือจ่ายตลาด เชื้อदानอาหารว่าง และบรรจุน้ำผลไม้ลง ขวดในฤดูใบไม้ร่วง ท่านไม่อึดอัดเกี่ยวกับการเป็นอัครสาวกในชุดกันเปื้อน”⁵ เจสซีพูดถึงสามีบ่อย ๆ ว่า “เขาเป็นผู้ชายใจดีที่สุดเท่าที่ดิฉันเคยรู้จัก ดิฉันไม่เคยได้ยินเขาเอ่ยคำปราชมาสเลย” เขาจะตอบด้วยรอยยิ้มว่า “ผมไม่รู้จักคำปราชมาสอะไรนั่นเลย”⁶

จอห์น เจ. สตูวาร์ท นักชีวประวัติเขียนถึงคุณภาพและความกรุณาที่ประธาน สมิธมีต่อเจสซีว่า “จากแท่นพูด ท่านเตือนสามีทั้งหลายให้รักและอุทิศตนแก่ ภรรยา แต่โอวาทที่จริงใจผมคือเมื่อท่านเดินไปตามถนนที่ลาดชันของซอลท์เลค ซิตี้เป็นระยะเก้าช่วงตึก ไปยังโรงพยาบาลวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ในวันที่อากาศร้อน ของเดือนกรกฎาคม ปี 1971 และใช้เวลาในวันเกิดปีที่ 95 ของท่านนั่งอยู่ข้าง ๆ เจสซี ภรรยาที่ลืมนป่วย ขณะอาการของเธอทรุดหนัก ท่านอยู่เคียงข้างเธอทั้งวัน ทั้งคืนเป็นเวลาหลายสัปดาห์ ฝ้าคูแลเธอ ปลอบโยนเธอและให้กำลังใจเธอเท่าที่ ท่านจะให้ได้ตราบจนสิ้นใจ”⁷

เจสซีถึงแก่กรรมวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1971 สองเดือนต่อมา ประธานสมิธ กล่าวคำปราศรัยเปิดการประชุมใหญ่สามัญ ประจำปีพยานของท่านแสดงให้เห็น ว่าความโสภณของท่านบรรเทาหลงโดยความวางใจในพระเจ้าและความหวังสำหรับ ชีวิตนิรันดร์

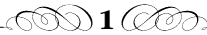
“ข้าพเจ้าขอกล่าวเช่นเดียวกับโยบในสมัยโบราณ ซึ่งความรู้ของท่านมาจาก แหล่งเดียวกันกับข้าพเจ้าว่า ‘แต่ข้าเองทราบว่ พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก’ และ ‘ในเนื้อหนังของข้า ข้า จะเห็นพระเจ้า ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และดวงตาข้าจะได้เห็น . . .’ (โยบ 19:25-27)

“และขณะที่ข้าพเจ้าผสานประจักษ์พยานของข้าพเจ้ากับโยบแล้ว ข้าพเจ้าขอ
ร่วมน้อมขอบพระทัยกับท่าน เพราะเสียงร่ำร้องนั้นเปล่งออกมาจากความปวดร้าว
และโทมนัสของจิตวิญญาณท่าน ‘... [พระเจ้า] ประทาน และ [พระเจ้า] ทรงเอา
ไปเสีย สาธุการแด่พระนาม [พระเจ้า]’ (โยบ 1:21)

“ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราทุกคนได้รับการนำทางโดยอำนาจพระวิญญาณ
ศักดิ์สิทธิ์ ให้เราดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อเราจะได้รับชีวิต
นิรันดร์เป็นมรดกในที่ประทับและอาณาจักร ซึ่งเตรียมไว้สำหรับคนที่เชื่อฟัง”⁸

หลังคำปราศรัยของประธานสมิธ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ผู้ดำเนินการประชุม
กล่าวว่า “ข้าพเจ้ามั่นใจว่าสมาชิกทุกคนของศาสนจักรทุกหนแห่ง โดยตระหนัก
ถึงสภาพการณ์ในช่วงสารอันมีพลังที่ท่านกล่าวมานี้ จะได้รับการหนุนใจอย่าง
มากโดยพลังอำนาจและความเข้มแข็งที่ท่านแสดงให้เห็นประจักษ์ต่อเราที่นี่ ในเข้านี้
ขอขอบคุณประธานสมิธ จากส่วนลึกสุดของใจเรา”⁹

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

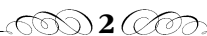

การแต่งงานซีเลสเชียลเป็นศาสนพิธีสูงสุด ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ไม่มีศาสนพิธีใดที่เกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะมีความสำคัญ
มีลักษณะอันทรงเกียรติและศักดิ์สิทธิ์ อีกทั้งจำเป็นต่อความสุขนิรันดร์ [ของเรา]
... มากไปกว่าการแต่งงาน¹⁰

ความบริบูรณ์และพรของฐานะปุโรหิตและพระกิตติคุณเติบโตมาจากการแต่ง
งานซีเลสเชียล นี่เป็นศาสนพิธีสูงสุดของพระกิตติคุณและศาสนพิธีสูงสุดของ
พระวิหาร¹¹

ข้าพเจ้าอยากวิงวอนให้พี่น้องและสมาชิกที่ดีทั้งหลายของศาสนจักรไปแต่งงาน
ในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและชั่ววินิรันดร์¹²

นี่คือสิ่งตรงกันข้ามกับวิถีปฏิบัติของโลก การแต่งงานยั่งยืนตลอดกาลในแผนพระกิตติคุณ

ผู้คนมากมายถือว่าการแต่งงานเป็นสัญญาหรือข้อตกลงทางนิติบัญญัติระหว่างชาย
กับหญิง ที่จะอยู่ด้วยกันในสัมพันธภาพการแต่งงาน อันที่จริง นี่คือหลักธรรม

นิรันดรที่มนุษย์ชาติเชื่อถือ พระเจ้าประทานกฎนี้แก่มนุษย์นับแต่กาลเริ่มต้นของโลก โดยเป็นส่วนหนึ่งในกฎพระกิตติคุณ และการแต่งงานครั้งแรกจะต้องยั่งยืนตลอดกาล ตามกฎของพระเจ้า การแต่งงานทั้งหมดจะยั่งยืนตลอดกาล ถ้ามนุษย์ชาติทั้งปวงดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระกิตติคุณอย่างเคร่งครัด และในความรักนั้น ซึ่งบังเกิดโดยพระวิญญาณของพระเจ้า การแต่งงานทั้งหมดย่อมเป็นนิรันดร...

...การแต่งงานดังที่วิสุทธิชนเข้าใจ คือพันธสัญญาที่ได้รับแต่งตั้งไว้เป็นนิรันดรนี้คือรากฐานสำหรับความสูงส่งนิรันดร เพราะหากปราศจากสิ่งนี้ ก็จะไม่มีความก้าวหน้านิรันดรในอาณาจักรของพระเจ้า¹³

สิ่งนี้ประจักษ์ต่อเราทุกคน ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ที่ฟังรายงานข่าวทางวิทยุ และผู้ที่ดูสื่อทางโทรทัศน์ ว่ามีมากมายเหลือเกินที่ไม่รักษาชีวิตแต่งงานและหน่วยครอบครัวด้วยความเคารพซึ่งพระเจ้าทรงคาดหวังไว้¹⁴

การแต่งงานเป็นพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ทว่าในหลายเหตุการณ์ เป็นเรื่องล่อเลียนที่หยาบโลน ตลกโปกฮา โดยคนหยาบคายและมีมลทิน และก็เช่นกัน โดยคนมากมายที่คิดว่าตนเองสุภาพเรียบร้อย แต่มิได้เข้าใจความศักดิ์สิทธิ์ของหลักธรรมที่ยิ่งใหญ่นี้¹⁵

พระเจ้าประทานพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดรแก่เราเพื่อเป็นแสงสว่างและเป็นมาตรฐานให้เรา พระกิตติคุณนี้รวมถึงระเบียบของการแต่งงานอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นนิรันดรมาแต่เดิม เราไม่ควรและต้องไม่ทำตามวัฒนธรรมการแต่งงานของโลก เรามีความสว่างมากกว่าที่โลกมี พระเจ้าทรงคาดหวังจากเรามากกว่าที่ทรงคาดหวังจากพวกเขา

เราทราบว่าจะเทียบการแต่งงานที่แท้จริงคืออะไร เราทราบจุดประสงค์ของหน่วยครอบครัวในแผนแห่งความรอด เราทราบว่าเราควรแต่งงานในพระวิหาร และเราต้องรักษาดนให้สะอาดบริสุทธิ์ เพื่อให้ได้รับการผนึกจากความเห็นชอบของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาในสัมพันธภาพการแต่งงานของเรา

เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดานิรันดร ผู้ทรงแต่งตั้งแผนแห่งความรอดเพื่อเราจะมายังแผ่นดินโลก เจริญก้าวหน้าและเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงจัดเตรียมแผนพระกิตติคุณ ซึ่งจะทำให้เราสามารถมีหน่วยครอบครัวนิรันดรของเราเองและได้รับชีวิตนิรันดร¹⁶

พระเจ้ามิได้ทรงประสงค์ให้การแต่งงานสิ้นสุดลงที่ความตายของร่างกายมรรตัย แต่จะทรงเพิ่มเกียรติ อำนาจการปกครอง พลังอำนาจแก่ผู้ทำพันธสัญญา ผู้ที่

“สัมพันธภาพครอบครัวและความเป็นเอกภาพของครอบครัวจะดำเนินต่อไป โดยได้รับการจัดตั้งอย่างถูกต้องด้วยความชอบธรรมในชีวิตที่จะมาถึง”

ดำเนินต่อไป และเอกภาพนิรันดร์ของครอบครัวในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าพรดั่งกล่าวจึงสงวนไว้ให้คนที่เต็มใจยึดมั่นพันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าทรงเปิดเผย สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงสัมพันธภาพระหว่างชายหญิง เพราะพระเจ้าตรัสว่า ในการแต่งงาน เขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกันและเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า¹⁷

3

ความซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาการแต่งงานนำมาซึ่ง ความสุขและนำไปสู่พรแห่งรัศมีภาพนิรันดร์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับความรู้เรื่องนิรันดรของพันธสัญญาการแต่งงาน ซึ่งประทานสิทธิแก่สามีที่จะอ้างสิทธิในภรรยา และสิทธิแก่ภรรยาที่จะอ้างสิทธิในสามีในโลกที่จะมาถึง ซึ่งเตรียมให้พวกเขาไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และรวมกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อกาลเวลาและชั่วนิจนิรันดร์ โดยผู้ดำรงอำนาจการผินนี้ เพราะไม่มีทางใดที่จะรับพรอันยิ่งใหญ่ได้อีกแล้ว ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับความรู้ที่ว่าสัมพันธภาพครอบครัวและความเป็นเอกภาพของครอบครัวจะดำเนินต่อไป โดยได้รับการจัดตั้งอย่างถูกต้องด้วยความชอบธรรมในชีวิตที่จะมาถึง¹⁸

ข้าพเจ้าอยากวิงวอนผู้ที่เคยไปพระวิหารและแต่งงานแล้วให้ซื้อสัตย์และแน่วแน่ต่อพันธสัญญาและพันธะรับผิดชอบของพวกเขา เพราะพวกเขาทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า¹⁹

ไม่มีสิ่งใดจะเตรียมมนุษยชาติให้พร้อมรับรัศมีภาพในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าได้เท่ากับความสำเร็จต่อพันธสัญญาการแต่งงาน . . .

หากการรับพันธสัญญานี้อย่างถูกต้องเป็นที่มาของความสุกอันล้ำเลิศ เกียรติยศสูงสุดในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง เกียรติ อำนาจในการปกครอง และพลังอำนาจในความรักที่สมบูรณ์แบบ คือพรที่มาจากพันธสัญญานั้น พรแห่งรัศมีภาพนิรันดร์เหล่านี้จึงสงวนไว้สำหรับคนที่เต็มใจยึดมั่นในสิ่งนี้และพันธสัญญาทั้งหมดของพระกิตติคุณ²⁰

การแต่งงานมีความหมายอย่างไรต่อสมาชิกของศาสนจักร การแต่งงานหมายความว่าพวกเขากำลังรับพรสูงสุด ยิ่งใหญ่ที่สุดในศาสนพิธีนั้น พรแห่งชีวิตนิรันดร์บัดนี้ นั่นคือวิธีที่พระเจ้าทรงวางไว้ “บรรดาชีวิตนิรันดร์” ซึ่งหมายความว่าไม่เพียงสามีกับภรรยาเท่านั้นที่จะเข้าไปในชีวิตนิรันดร์ แต่บุตรธิดาของพวกเขาที่เกิดภายใต้พันธสัญญาจะมีสิทธิ์นั้นเช่นกัน โดยผ่านความซื่อสัตย์ไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ยิ่งกว่านั้น ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยาจะไม่มาถึงจุดสิ้นสุดหลังการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย โดยทางนั้นพระเจ้าทรงหมายความว่าพวกเขาจะยังคงดำเนินวงศ์พันธุ์ต่อเนื่องไปตลอดกาล และองค์ครอบครัวจะไม่มาถึงจุดสิ้นสุด [ดู คพ. 132:19–24]²¹

เพื่อให้พระประสงค์พระบิดานิรันดร์สัมฤทธิ์ผล จึงต้องมีการรวมกัน สามีกับภรรยาจะได้รับพรที่สัญญาไว้กับบรรดาคนซื่อสัตย์และแน่วแน่อันจะทำให้พวกเขาบรรลุถึงความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้า ผู้ชายไม่สามารถรับความบริบูรณ์ของพรแห่งอาณาจักรของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว สตรีก็เช่นกัน แต่ทั้งคู่จะรับพรและสิทธิพิเศษที่เกี่ยวกับความบริบูรณ์แห่งอาณาจักรของพระเจ้าได้²²

4

ทุกจิตวิญญาณที่มีใจถูกต้องจะมีโอกาสรับพร ของการแต่งงานนิรันดร์ ไม่ว่าจะในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้า

ไม่มีสิ่งใดถูกมองข้ามในแผนแห่งความรอด พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือสิ่งสวยงามที่สุดในโลก พระกิตติคุณโอบอุ้มทุกจิตวิญญาณที่มีใจถูกต้อง ผู้ที่

แสวงหาพระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียร และปรารถนาจะเชื่อฟังกฎและพันธสัญญาของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ หากบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ปฏิเสธเอกลักษณ์ของการปฏิบัติตามพันธสัญญาใด ๆ พระเจ้าจะทรงตัดสินเขาตามเจตนาของใจ มีสมาชิกศาสนจักรหลายพันคน [ไม่ได้เข้าพระวิหาร] ผู้ที่แต่งงานและเติบโตในศาสนจักร ผู้ที่ถูกเพิกถอนสิทธิพิเศษแห่งการผนึกเพื่อกาลเวลาและชั่วโมงนินรันคร์ หลายคนล่องลับไปแล้ว และได้รับพรจากตัวแทน พระกิตติคุณเป็นงานทำแทน พระเยซูทรงกระทำแทนเราเพราะเราไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงให้สมาชิกศาสนจักรที่มีชีวิตอยู่กระทำในฐานะตัวแทนผู้วายชนม์ ผู้ที่ตายโดยไม่มีโอกาสกระทำด้วยตนเอง

นอกจากนี้ มีชายหนุ่มและหญิงสาวหลายพันคน ผู้ที่ล่องหนไปสู่อีกโลกแห่งวิญญูณ โดยไม่มีโอกาสรับพรเหล่านี้ หลายคนพลีชีพในสนามรบ หลายคนสิ้นชีวิตตั้งแต่วัยเยาว์ และอีกหลายคนสิ้นชีวิตเมื่อยังเด็ก พระเจ้าไม่ทรงลืมใครเลย แม้แต่คนเดียว พรทั้งหมดที่เป็นของความสูงส่งจะทรงมอบให้พวกเขา เพราะนี่คือวิถีแห่งความยุติธรรมและความเมตตา เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่ในสเตคของโซอันและในร่มเงาพระวิหาร หากพวกเขาถูกเพิกถอนพรในชีวิตนี้ พวกเขาจะได้รับพรดังกล่าวในช่วงมิลเลเนียม²³

ไม่มีใครเพิกถอนความสูงส่งจากผู้ที่ยังดำรงความเชื่อสัตย์ได้... สามิที่ไม่คู่ควรไม่อาจรับพรที่ยังคงอยู่จากความสูงส่งและภรรยาก็เช่นกัน²⁴

5

เด็ก ๆ และวัยรุ่นเตรียมพร้อมสำหรับการแต่งงานนินรันคร์ ขณะที่พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับพันธสัญญาการแต่งงาน พัฒนาศรัทธาที่มั่นคง และรักษาตนให้สะอาดบริสุทธิ์

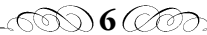
ขอให้อับบิมาตราวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนดูว่าพวกเขาสอนบุตรธิดาถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาการแต่งงาน ให้พวกเขาสร้างความประทับใจแก่ลูก ๆ ว่าไม่มีทางอื่นใดนอกจากการให้เกียรติพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะพันธสัญญาของการแต่งงานนินรันคร์คือสิ่งสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุด ที่พวกเขาสามารถรับพรของ *ชีวิตนินรันคร์* ได้²⁵

ชีวิตนี้สั้นและนินรันครยาวนาน เมื่อเราพิจารณาว่าพันธสัญญาการแต่งงานจะยั่งยืนตลอดกาล เป็นเรื่องดีที่จะพิจารณาด้วยความถี่ถ้วน... คำแนะนำที่เหมาะสม

สมแก่เยาวชนของเราคือ ให้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงมุมมองการเลือกคู่ที่ดีที่มีศรัทธา มั่นคงในพระกิตติคุณ คนเช่นนี้มีแนวโน้มจะพิสูจน์ความแน่วแน่ต่อคำปฏิญาณ และพันธสัญญาได้ดีกว่า เมื่อชายหนุ่มและหญิงสาวเข้าใจต้องเท่าในพันธกิจจาก เบื้องบนของพระเจ้าและเชื่อพระกิตติคุณดังที่เปิดเผยผ่านโจเซฟ สมิท ศาสตรา พยากรณ์ โอกาสที่จะครองคู่อย่างมีความสุขนั้นจะยั่งยืนตลอดกาล²⁶

ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน เยาวชนของไซอันทุกแห่งหน จงรักษาค้นให้สะอาดบริสุทธิ์ เพื่อท่านจะมีสิทธิ์เข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้า พร้อมกับคู่ที่ท่านได้เลือกแล้ว จงมีความสุขกับพรทุกประการที่พระเจ้าประทานแก่ท่าน²⁷

อีกสิ่งหนึ่ง . . . ที่ข้าพเจ้าอยากให้—คนหนุ่มสาวเอาใจใส่ เมื่อแต่งงานกัน พวกเขาไม่ควรไม่พอใจที่จะเริ่มต้นด้วยทรัพย์สินเพียงน้อยนิด แต่พวกเขาอยากได้รับเท่าเทียมกับที่บิดามารดาของพวกเขามีในเวลานั้นที่ลูก ๆ แต่งงาน . . . พวกเขาต้องการเริ่มจากความสะอาดสบายทุกอย่างที่เป็นไปได้เพื่อสร้างความสบายใจแก่พวกเขา ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นความคิดที่ผิด ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาควรเริ่มจากจุดเล็ก ๆ วางศรัทธาในพระเจ้า สร้างตรงนั้นนิด ตรงนั้นน้อยเท่าที่ทำได้ เก็บหอมรอมริบจนพวกเขาสามารถเข้าถึงจุดของความรุ่งเรืองดังที่พวกเขาปรารถนา²⁸

เมื่อสามีกับภรรยาถือรักษาศรัทธาและ หลักธรรมพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์ ปีติในการแต่งงานจะยิ่งหวานชื่นกว่าเดิม

การแต่งงานได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า นี่เป็นหลักธรรมที่ชอบธรรมเมื่อได้รับและปฏิบัติในความศักดิ์สิทธิ์ หากชายหญิงทุกวันนี้จะเข้าสู่พันธสัญญาในวิญญูณของความอ่อนน้อมถ่อมตน ความรักและศรัทธา ดังที่พวกเขาได้รับบัญชาให้ทำ ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในวิถีแห่งชีวิตนิรันดร์ จะไม่มีการหย่าร้าง ไม่มีครอบครัวแตกแยก แต่มีความสุขและปีติเกินจะพรรณนา²⁹

ข้าพเจ้าต้องการให้พี่น้องที่ศิษย์ของข้าพเจ้าทุกคนผู้ที่แต่งงานในพระวิหารจดจำว่าพวกเขาไม่ควรลืมพรอันยิ่งใหญ่ซึ่งประทานแก่พวกเขา ว่าพระเจ้าประทานสิทธิโดยผ่านความซื่อสัตย์ของพวกเขา ที่จะเป็นบุตรธิดาของพระองค์ เป็นทายาทร่วมกันกับพระเยซูคริสต์ ครอบครองทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมี ตามที่กล่าวไว้ ณ ที่นี้ [อ้างอิง โรม 8:13–19 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:54–60]

เมื่อสามีภรรยาปฏิบัติตามพระกิตติคุณด้วยกันอย่างซื่อสัตย์
ปิติและความสุขในการแต่งงานจะ “หวานชื่นยิ่งกว่าเดิม”

แต่มีสมาชิกของศาสนจักรที่ล้มเหลวในการเข้าใจสิ่งนี้และหลังจากการแต่งงาน
เพื่อกาลเวลาและชั่วนิจันรันคร์... ได้รับสัญญาของความบริบูรณ์แห่งอาณาจักร
ของพระบิดาแล้ว พวกเขากลับยอมให้สิ่งต่าง ๆ เข้ามาในชีวิต ซึ่งทำให้เกิดความ
ขัดแย้งและแยกพวกเขาออกจากกัน พวกเขาหลงลืมไปว่าได้ทำพันธสัญญาเพื่อ
กาลเวลาและชั่วนิจันรันคร์ต่อกัน ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังทำพันธสัญญากับ
พระบิดาในสวรรค์ของพวกเขาอีกด้วย³⁰

หากชายกับภรรยาของเขาถือรักษาศาสนพิธีและหลักธรรมของพระกิตติคุณ
ทั้งหมดด้วยความตั้งใจจริงและซื่อสัตย์ ย่อมไม่มีเหตุให้หย่าร้างกันได้ ปิติและ
ความสุขที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพการแต่งงานนั้นจะหวานชื่นยิ่งกว่าเดิม สามี
กับภรรยาจะแนบแน่นต่อกันมากขึ้นเมื่อวันเวลาผ่านไป สามีไม่เพียงรักภรรยา
และภรรยารักสามีเท่านั้น แต่ลูก ๆ ที่เกิดกับพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในบรรยากาศ
แห่งความรักความปรองดอง ความรักที่มีให้กันจะไม่มีความฉิวฉวย และนอกจากนี้
ความรักทั้งหมดที่มีต่อพระบิดานิรันคร์และพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์
จะหยั่งรากลึกฝังแน่นในจิตวิญญาณพวกเขามากขึ้นด้วย³¹

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- บทนี้เริ่มด้วยตัวอย่างของปีติและความโศกเศร้าที่อาจเป็นส่วนหนึ่งในการแต่งงานและชีวิตครอบครัว หลักคำสอนเรื่องครอบครัวนิรันดร์คำจูนเราอย่างไรเมื่อผ่านช่วงเวลาแห่งความสุขและความเศร้าในชีวิต
- อะไรที่ทำให้การแต่งงานซีเลสเชียลเป็น “ศาสนพิธีสูงสุดของพระวิหาร” (ดูหัวข้อที่ 1)
- ประธานสมิธแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างมุมมองของพระเจ้ากับมุมมองของโลกเรื่องการแต่งงาน (ดู หัวข้อที่ 2) อะไรคือสิ่งสำคัญต่อท่านเกี่ยวกับความแตกต่างนี้ เราจะปกป้องคุ้มครองการแต่งงานและครอบครัวในโลกทุกวันนี้ได้อย่างไร
- ในหัวข้อที่ 3 ประธานสมิธระบุอย่างน้อยห้าประการที่มาสู่คน “ซื่อสัตย์และแน่วแน่” ต่อพันธสัญญาการแต่งงาน การเป็นคนซื่อสัตย์และแน่วแน่ต่อพันธสัญญาการแต่งงานมีความหมายต่อท่านอย่างไร
- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างในการ “สอนบุตรธิดาถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาการแต่งงาน” (สำหรับแนวคิดบางประการ ดู หัวข้อที่ 5)
- ในหัวข้อที่ 6 ประธานสมิธอธิบายว่าสัมพันธภาพการแต่งงานจะ “หวานชื่นยิ่งกว่าเดิม” ได้อย่างไร ท่านเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างของหลักธรรมนี้ หากท่านแต่งงานแล้ว ให้นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อนำปีติและความรักมาสู่ชีวิตแต่งงานของท่านให้มากกว่าเดิม

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

1 โครินธ์ 11:11; คพ. 42:22; 131:1-4; โอมเสส 3:18-24

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“คำถามที่เขียนบนกระดานก่อนเริ่มชั้นเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเริ่มนึกถึงหัวข้อต่าง ๆ ก่อนบทเรียนจะเริ่ม” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 93)

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 65–75; ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 51–55
2. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 162
3. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 214–241
4. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 249
5. *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13
6. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 268
7. จอห์น เจ. สตูวาร์ท, ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 11; ถึงแม้เป็นงานเขียนร่วมของจอห์น เจ. สตูวาร์ท กับโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, แต่ความคิดเห็นนี้เป็นข้อสังเกตส่วนตัวของจอห์น เจ. สตูวาร์ท
8. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 27
9. ใน Conference Report, ต.ค. 1971 หน้า 7
10. “The Law of Chastity,” *Improvement Era*, ก.ย. 1931, 643; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 2:58 คิ้ว
11. ใน “Lay Cornerstone at Provo Temple,” *Deseret News*, 22 พ.ค. 1971, B2
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1951 หน้า 120
13. “The Perfect Marriage Covenant,” *Improvement Era*, ต.ค. 1931, 704
14. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” *New Era*, ก.ค. 1971, 7–8
15. *The Restoration of All Things* (1945), 259
16. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” 8
17. *The Restoration of All Things*, 259
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1915 หน้า 119
19. ใน Conference Report, ต.ค. 1951 หน้า 120
20. “The Law of Chastity,” 643; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:58–59 คิ้ว
21. ใน Conference Report, ต.ค. 1951 หน้า 120–121
22. “Obedience to the Truth,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1960, 6
23. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 2:37–38
24. จดหมายส่วนตัว อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 2:65
25. ใน Conference Report, ต.ค. 1965 หน้า 30
26. “Marriage Ordained of God,” *Young Woman’s Journal*, June 1920, 307–308; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:77–78 คิ้ว
27. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” 10
28. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 30
29. *The Restoration of All Things*, 259
30. ใน Conference Report, เม.ย. 1949 หน้า 135
31. ใน Conference Report, เม.ย. 1965 หน้า 11

เลี้ยงบุตรธิดา ในแสงสว่างและความจริง

“หน้าที่แรกซึ่งเกี่ยวข้องกับการอบรมบุตรธิดา
ของศาสนจักรอยู่ภายในบ้าน”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเล่าถึงประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ บิดาท่านว่าเป็น “คนที่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นมากกว่าใครที่ข้าพเจ้าเคยรู้จักในโลกนี้”¹ ท่านเล่าว่าบิดาท่านให้ครอบครัวมาอยู่รวมกันบ่อย ๆ เพื่อ “สอนหลักธรรมในพระกิตติคุณให้บุตรธิดาของท่าน ทุกคนต่างมีความสุขที่ได้อยู่กับท่านและขอบคุณสำหรับคำปรึกษาและคำแนะนำที่ท่านมอบให้ . . . พวกเขาไม่เคยลืมนึกว่าท่านสอนอะไรให้บ้าง ความประทับใจที่ยังคงอยู่และน่าจะคงอยู่เช่นนั้นไปตลอดกาล”² ท่านกล่าวด้วยว่า “บิดาข้าพเจ้าคือบุรุษที่มีใจกรุณาที่สุดที่ข้าพเจ้าเคยรู้จัก . . . ในบรรดาความทรงจำที่ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุดคือ เวลาที่ได้อยู่ข้าง ๆ ท่าน สันทนาหลักธรรมพระกิตติคุณ และรับคำแนะนำจากท่าน ในวิธีนี้รากฐานความรู้ของข้าพเจ้าวางอยู่ในความจริงเพื่อข้าพเจ้าจะกล่าวได้เช่นกันว่าพระผู้ไถ่ทรงพระชนม์ โจเซฟ สมิธเป็น เคยเป็น และจะเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์เสมอ”³

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเล่าด้วยความรักถึงจูเลียน แอล. สมิธ มารดาและคำสอนของท่านเช่นกัน ท่านเล่าว่า “ข้าพเจ้าได้รับการอบรมสั่งสอนที่ตักของมารดา ข้าพเจ้าทำให้รักศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และรักพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า . . . ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับการสั่งสอนอบรมที่ข้าพเจ้าได้รับและพยายามทำตามคำแนะนำของบิดาข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าต้องไม่ยกความดีความชอบทั้งหมดให้บิดา ข้าพเจ้าคิดว่าความดีส่วนหนึ่ง ส่วนที่ดีมาก ๆ ควรแบ่งให้มารดาผู้ที่ข้าพเจ้าเคยนั่งตักสมัยเป็นเด็กและฟังเรื่องราวของผู้บุกเบิกจากท่าน . . . ท่านเคยสอนและวางหนังสือในมือข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าโตพอที่จะอ่านได้เอง หนังสือที่ข้าพเจ้าอ่านเข้าใจ ท่านสอนข้าพเจ้าให้สวดอ้อนวอน [และ] ให้แน่วแน่และซื่อสัตย์ต่อพันธ-

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกับแอนนา แมคคองกี เหลนของท่าน

สัญญาและพันธะรับผิดชอบของข้าพเจ้า ให้มีส่วนร่วมในหน้าที่มีคณาจารย์และผู้สอน . . . และต่อมาคืออุปโรหิต... ข้าพเจ้ามีมารดาที่คอยดูแลให้ข้าพเจ้าอ่านและข้าพเจ้ารักการอ่าน”⁴

เมื่อโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเป็นบิดา ท่านทำตามแบบอย่างบิดามารดาของท่าน อมิเลีย บุตรสาวท่านเล่าไว้ดังนี้

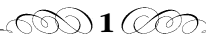
“คุณพ่อเป็นนักเรียนและครูที่ดีพร้อม ท่านไม่เพียงสอนเราจากคลังความรู้ของท่านเองเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นเราให้เรียนรู้เองอีกด้วย . . .

“กับลูก ๆ ท่านทำตามคำแนะนำที่มีอยู่ใน คพ. 93:40 ว่า ‘แต่เราบัญชาเจ้าไว้ให้เลี้ยงดูลูก ๆ ของเจ้าในแสงสว่างและความจริง’

“ท่านสอนเราที่โต๊ะอาหารเมื่อเช้าขณะเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ให้เราฟัง ท่านมีความสามารถในการทำให้แต่ละเรื่องฟังดูใหม่และน่าตื่นเต้น แม้เราจะเคยได้ยินมาแล้วหลายครั้งก็ตาม ข้าพเจ้าสงสัยมาจนทุกวันนี้ว่าทหารฟาโรห์จะพบถั่วทองในกระสอบธัญพืชของเบ็นจามินเป็นเรื่องจริงหรือไม่ เราเรียนรู้เกี่ยวกับการที่โจเซฟ สมิธค้นพบแผ่นจารึกทองคำ และการเสด็จเยือนของพระบิดากับพระบุตร ถ้าคุณพ่อมีเวลาเดินไปโรงเรียนกับเรา เรื่องราวจะยังคงดำเนินต่อไป เราเดินผ่านพระวิหาร [ซอลท์เลค] ในระหว่างทางไปโรงเรียนและท่านเล่าเรื่องเทพโมโรโนให้เราฟัง เราเรียนรู้ว่าพระวิหารเป็นสถานที่พิเศษมาก ต้องเป็นคนดีจึงจะเข้าไปในนั้นได้ และเมื่อท่านแต่งงานที่นั่น การแต่งงานจะดำรงอยู่ตลอดกาล ท่านสอนเราโดยสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านสวดอ้อนวอนให้ในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ขณะคุณเข้าข้างเก้าอี้ก่อนอาหารเช้าและอีกครั้งที่อาหารเช้า . . .

“ทุกวันนี้ คำสอนของท่านไม่เพียงจรโลงใจและคำจูงลูกหลานของท่านเท่านั้น แต่รวมถึงสมาชิกของศาสนจักรที่ซื่อสัตย์นับไม่ถ้วนเช่นกัน ช่างเป็นสิทธิพิเศษและพรมากมายที่ได้เป็นลูกสาวคุณพ่อ”⁵

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

เพื่อดำเนินทานอิทธิพลของปฏิปักษ์ บิดามารดาต้อง เลี้ยงดูลูก ๆ ในแสงสว่างและความจริง

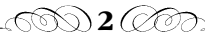
ความสำคัญของหน่วยครอบครัว—ความรักและความเกรงใจกันในครอบครัว—ไม่ได้ถูกเน้นหนักมากเกินไป ความเป็นหนึ่งเดียวทางวิญญาณในสัมพันธ์ภาพ

ครอบครัวคือรากฐานที่แน่นอนให้ศาสนจักรและสังคมแบ่งบาน ฝ่ายปฏิปักษ์เข้าใจและรู้จักข้อเท็จจริงนี้เป็นอย่างดี อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เขาใช้เครื่องมืออันชาญฉลาด อิทธิพล และอำนาจทุกชนิดในการควบคุมเพื่อบั่นทอนและทำลายสถาบันนิกายนี้ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่นำมาใช้ในสัมพันธภาพครอบครัวเท่านั้นที่จะป้องกันการทำลายล้างอันชั่วร้ายนี้ได้⁶

มีอันตรายแท้จริงและใหญ่หลวงมากมายให้รับมือ สิ่งเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับเรามากกว่าคนอื่น ๆ รวมกันต้องทำร่วมกับลูกของเรา บ้านและอิทธิพลของบ้านเท่านั้นที่สามารถเป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันที่แท้จริงหรือเพียงพอ⁷

บุตรธิดาของเราต้องเรียนรู้ที่จะแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่ว มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้ประพฤติปฏิบัติสิ่งที่เพื่อนบ้านคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา เว้นแต่พวกเขาจะได้รับคำแนะนำตามหลักคำสอนของศาสนจักร บางทีพวกเขาอาจไม่เข้าใจว่าเหตุใดคอนเสิร์ตวันอาทิตย์ ภาพยนตร์วันอาทิตย์ งานแสดงภาพถ่าย การแข่งขันบอล หรืออะไรทำนองนั้นจึงเป็นเรื่องอันตราย ขณะเพื่อน ๆ ที่ไร้ความยับยั้งชั่งใจบวกกับแรงกระตุ้น เติลิดไปกับสิ่งที่พระเจ้าทรงห้ามทำในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ บิดามารดามีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนบุตรธิดาถึงคำสอนที่ถูกต้อง [และ] พระเจ้าจะทรงกล่าวโทษบิดามารดาหากลูก ๆ เติบโตภายนอกอิทธิพลของหลักธรรมพระกิตติคุณของพระเจ้า พระเยซูคริสต์⁸

พระเจ้าทรงบัญชาเราทุกคนให้เลี้ยงดูบุตรธิดาในแสงสว่างและความจริง หากวิญญูณนี้ดำรงอยู่ที่ใด ความไม่ปรองดอง การไม่เชื่อฟัง และการละเลยหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์จะไม่ และไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เลย⁹

บิดามารดามีความรับผิดชอบเบื้องต้น ในการสอนบุตรธิดาของตน

พระบิดาไม่เคยละทิ้งบุตรธิดาที่เกิดขึ้นในโลกนี้ พวกเขายังคงเป็นบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงวางพวกเขาไว้ในความดูแลของบิดามารดาพร้อมกำชับว่าพวกเขาจะได้รับการเลี้ยงดูในแสงสว่างและความจริง ความรับผิดชอบเบื้องต้นและสำคัญมากอยู่กับบิดามารดาในการสอนบุตรธิดาของตนในแสงสว่างและความจริง¹⁰

หน้าที่อันดับแรกที่เกี่ยวข้องกับการอบรมบุตรธิดาของศาสนจักรอยู่ภายใน

บ้าน เป็นหน้าที่รับผิดชอบของบิดามารดาที่จะเลี้ยงดูพวกเขาในแสงสว่างและความจริง พระเจ้าทรงประกาศว่าหากพวกเขาล้มเหลวในการทำสิ่งนี้ พวกเขาจะยื่นให้คำตอบแทนหน้าบัลลังก์พิพากษา¹¹

พระเจ้าตรัสในการเปิดเผยที่ให้แก่ศาสนจักรในปี 1831 ดังนี้

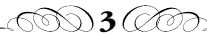
“และอนึ่ง, ตราบเท่าที่บิดามารดามีลูกในไซอัน, หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนาง, ซึ่งจัดตั้งขึ้น, ที่มีได้สอนพวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์, และเรื่องบัญญัติสมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุแปดขวบ, บาบย่อมอยู่บนศีรษะของบิดามารดา.

“เพราะนี่จะเป็นกฎให้ผู้อยู่อาศัยของไซอัน, หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนาง ซึ่งจัดตั้งขึ้น” [คพ. 68:25–26]

...พระเจ้าทรงเรียกร้องสิ่งนี้จากมือของเรา¹²

บิดามารดาจะรับผิดชอบต่อการกระทำของบุตรธิดาของตน หากพวกเขาล้มเหลวในการสอนบุตรธิดาโดยแบบอย่างและกฎเกณฑ์

หากบิดามารดาทำทุกสิ่งในอำนาจที่พวกเขาจะสอนลูก ๆ อย่างถูกต้องโดยแบบอย่างและกฎเกณฑ์ แล้วลูก ๆ ยังคงหลงทาง บิดามารดาจะไม่มีส่วนรับผิดชอบและบาปจะตกอยู่กับลูก ๆ¹³

ศาสนจักรช่วยบิดามารดาในความพากเพียร ที่จะสอนบุตรธิดาของพวกเขา

ความรับผิดชอบหลักใน [การ] ทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่ความรอดตกอยู่กับแต่ละคน เราต่างก็ถูกวางไว้บนแผ่นดินโลกเพื่อรับประสบการณ์ของการทดสอบความเป็นมรรตัย เราอยู่ที่นี้เพื่อดูว่าเราจะรักษาพระบัญญัติและเอาชนะโลกได้หรือไม่ เราต้องทำทุกอย่างด้วยตัวเองจนสุดความสามารถ

ความรับผิดชอบต่อไปสำหรับความรอดของเราตกอยู่กับครอบครัว บิดามารดาต้องมีหน้าที่เป็นแสงสว่างและการนำทางให้แก่บุตรธิดาของพวกเขา บิดามารดาได้รับบัญชาให้เลี้ยงดูพวกเขาในแสงสว่างและความจริง สอนพระกิตติคุณและวางแบบอย่างที่ถูกต้องให้พวกเขา บุตรธิดาได้รับการคาดหวังให้เชื่อฟังบิดามารดาให้เกียรติและเคารพพวกเขา

“ศาสนจักรก่อตั้งองค์การการรับใช้ในเบื้องต้น
เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและตัวบุคคล”

ศาสนจักรก่อตั้งองค์การการรับใช้ในเบื้องต้นเพื่อช่วยเหลือครอบครัวและตัวบุคคล¹⁴

ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า สามิภรรยา บิดามารดาทั้งหลาย ขอให้ใช้ทุกโอกาสที่ศาสนจักรจัดไว้เพื่อเป็นประโยชน์แก่บุตรธิดาของท่านที่จะได้รับการสอนในหลายๆ องค์การโดยการเปิดเผยจากพระเจ้า อาทิปฐมวัย โรงเรียน วันอาทิตย์ องค์การการพัฒนาสหกิจกรรม [เยาวชนชายและเยาวชนหญิง] และ โควรัมฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าภายใต้การกำกับดูแลจากฝ่ายอธิการของเรา . . .

. . . เรามีทั่วทั้งศาสนจักร ทุกแห่งซึ่งอยู่ในวิสัยที่เราจะทำให้มีโอกาสนี้ได้ เซมินารีและสถาบัน . . . พี่น้องทั้งหลาย จงส่งบุตรธิดาท่านไปเซมินารีเหล่านี้ คนที่กำลังเข้าเรียนวิทยาลัยจะเป็นผู้ใหญ่พอที่จะเข้าร่วมชั้นเรียนสถาบันของศาสนจักร ถ้าพวกเขาจะมีการอบรมที่เหมาะสมในวัยเยาว์¹⁵

4

บิดามารดาควรทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อช่วยให้บุตรธิดาเข้าใจ และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ในแต่ละบุคคล ประจักษ์พยานส่วนตัวเป็นและจะเป็นความเข้มแข็งของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเสมอ ประจักษ์พยานได้รับการบำรุงเลี้ยงมากที่สุดในการจัดตั้งครอบครัว... การได้มาและการรักษาประจักษ์พยานควรเป็นโครงการครอบครัว จงอย่าละเลยอะไรก็ตามที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของสมาชิกครอบครัวท่าน¹⁶

เราต้องคุ้มครอง [บุตรธิดา] จากบาปและความชั่วร้ายของโลกจนสุดความสามารถเพื่อพวกเขาจะไม่ถูกนำไปจากหนทางแห่งความจริงและความชอบธรรม¹⁷

จงช่วยเหลือบุตรธิดาทุกวิถีทางที่ท่านทำได้เพื่อปลูกฝังความรู้เรื่องพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ สอนพวกเขาให้สวดอ้อนวอน สอนพวกเขาให้รักษาพระคำแห่งปัญญา ให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และนอบน้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า ทั้งนี้เมื่อพวกเขาเติบโตเป็นบุรุษและสตรี พวกเขาจะขอบคุณสำหรับสิ่งที่ท่านทำเพื่อพวกเขาและมองย้อนกลับไปในชีวิตด้วยใจสำนึกคุณและด้วยความรักที่มีต่อบิดามารดา สำหรับการดูแลเอาใจใส่และการอบรมบ่มนิสัยพวกเขาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์¹⁸

จงเป็นแบบอย่างที่ชอบธรรม

เราขอให้บิดามารดาวางแบบอย่างแห่งความชอบธรรมในชีวิตตนเอง ให้บุตรธิดามาล้อมรวมกันและสอนพระกิตติคุณให้พวกเขา ที่การสังสรรค์ในครอบครัวและในเวลาอื่นๆ¹⁹

บิดามารดาต้องพยายามเป็น หรืออย่างน้อยให้ใช้ความพยายามสุดความสามารถที่จะเป็นสิ่งที่พวกเขาปรารถนาให้ลูกเป็น การเป็นแบบอย่างในสิ่งที่ท่านไม่ได้เป็นนับว่าสุควิสัย²⁰

ท่านต้องสอนด้วยแบบอย่างและกฎเกณฑ์ คุณเข้าในการสวดอ้อนวอนกับลูกๆ ท่านต้องสอนพวกเขาด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ถึงเรื่องพระพันธกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ท่านต้องทำให้พวกเขามองเห็นทาง บิดาที่ทำให้บุตรชายมองเห็นทางจะไม่กล่าวว่า “ลูกพ่อ ไปโรงเรียนวันอาทิตย์นะ หรือไปสหกิจกรรม หรือไปการประชุมฐานะปุโรหิตนะ” แต่เขาจะกล่าวว่า “มากับพ่อสิ” เขาจะสอนโดยแบบอย่าง²¹

เริ่มสอนลูก ๆ เมื่อเขายังเด็ก

ไม่มีใครเริ่มต้นรับใช้พระเจ้าเร็วเกินไป... คนหนุ่มสาวทำตามคำสอนของบิดามารดา เด็กที่ได้รับการอบรมสั่งสอนในความชอบธรรมนับแต่แรกเกิดจะมีแนวโน้มมากที่สุดที่จะดำเนินตามความชอบธรรมเสมอ สร้างนิสัยที่ดีและทำตามได้ง่าย²²

ควรมีการสวดอ้อนวอน สรีทธา ความรัก และการเชื่อฟังพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในบ้าน เป็นหน้าที่ของบิดามารดาที่จะสอนบุตรธิดาเรื่องหลักธรรมแห่งความรอดในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพื่อที่พวกเขาจะทราบว่าคุณใดจึงต้องรับบัพติศมา พวกเขาจะใส่ใจกับความปรารถนาที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าต่อไป หลังรับบัพติศมา เพื่อพวกเขาจะกลับไปสู่ที่ประทับพระองค์ได้ พี่น้องที่แสนดีของข้าพเจ้า ท่านต้องการครอบครัวและบุตรธิดาของท่าน ท่านต้องการจะฝึกกับบรรพชนก่อนหน้าท่าน ท่านต้องการมีหน่วยครอบครัวที่เพียบพร้อม เมื่อท่านจะเข้าอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหากท่านได้รับอนุญาตหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น ท่านต้องเริ่มโดยการสอนตั้งแต่แบเบาะ²³

สอนบุตรธิดาให้สวดอ้อนวอน

บ้านที่ไม่มีวิญญานของการสวดอ้อนวอนคืออะไร นั่นไม่ใช่บ้านวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราควรสวดอ้อนวอน เราไม่ควรปล่อยให้ยามเช้าผ่านไปโดยไม่คุกเข่าขอบพระทัยพระเจ้าในวงล้อมของครอบครัว ขอบพระทัยพระองค์สำหรับพรและทูลขอการนำทางจากพระองค์ เราไม่ควรปล่อยให้กลางคืนผ่านไป ไม่ควรเข้านอนจนกว่าจะรวมสมาชิกครอบครัวอีกครั้งและขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับการคุ้มครองจากพระองค์ ทูลขอการนำทางทุกวันให้แก่ชีวิตเรา²⁴

ข้าพเจ้าหวังว่าเรากำลังสอนบุตรธิดาในบ้านให้สวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านกำลังสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ทั้งเช้าและเย็น บุตรธิดาท่านได้รับการสอนโดยแบบอย่างและกฎเกณฑ์ให้รักษาพระบัญญัติอันล้ำค่า และศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีความหมายมากมายต่อความรอดของเราในอาณาจักรพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²⁵

แนะนำบุตรธิดาให้รู้จักพระคัมภีร์

ไม่มีบ้านหลังใดในภูมิภาคไหนของโลกที่จะไม่มีพระคัมภีร์ไบเบิล ไม่มีบ้านหลังใดที่จะไม่มีพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้ากำลังกล่าวถึงบ้านวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่มีบ้านหลังใดที่ไม่มีหลักคำสอนและพันธสัญญาและไข่มุกอันล้ำค่า อย่าเก็บพระคัมภีร์เหล่านี้ไว้บนหิ้งหรือในตู้ แต่งวางไว้ในที่ซึ่งจะหยิบอ่านได้ง่าย เพื่อ

สมาชิกครอบครัวจะหิบบานั่งอ่านและศึกษาหลักธรรมพระกิตติคุณด้วยตัวเอง²⁶

จัดสังสรรค์ในครอบครัว

บุตรธิดาที่เติบโตในบ้านซึ่งพวกเขามีส่วนร่วมสังสรรค์ในครอบครัว ในที่ซึ่งเต็มไปด้วยความรักความสามัคคี เสริมสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการเป็นพลเมืองดีและการมีส่วนร่วมในศาสนจักรอย่างแข็งขัน ไม่มีมรดกใดที่บิดามารดาทิ้งไว้ให้บุตรธิดาของพวกเขาจะสำคัญไปกว่าความทรงจำและพรในบ้านที่มีแต่ความสุข ความเป็นหนึ่งเดียวและความรัก

การสังสรรค์ในครอบครัวที่วางแผนไว้อย่างดีสามารถเป็นที่มาของปิติและอิทธิพลอันยั่งยืน ช่วงเย็นเหล่านี้เป็นเวลาสำหรับกิจกรรมกลุ่ม การจัดระเบียบ การแสดงความรัก การแสดงประจักษ์พยาน การเรียนรู้หลักธรรมพระกิตติคุณ ความสนุกสนานและนันทนาการในครอบครัว ตลอดจนกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะสร้างความเข้มแข็งและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในครอบครัว

บิดามารดาที่จัดสังสรรค์ในครอบครัวอย่างซื่อสัตย์และเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวให้ครอบครัวในทุก ๆ ด้านที่ทำได้ จะมีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่รับผิดชอบอันสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ที่พึงปรารถนาด้วยเกียรติ—ของความเป็นบุพการี²⁷

ความเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุดของบิดาในอาณาจักรของพระเจ้าคือการทำบิดานำครอบครัวของพวกเขาขณะจัดสังสรรค์ในครอบครัว เมื่อประสบการณ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในบ้าน ย่อมเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวและความเคารพในครอบครัว ซึ่งมีอิทธิพลต่อทุกคนในการเพิ่มความชอบธรรมและความสุข²⁸

บิดามารดาที่เพิกเฉยต่อความช่วยเหลืออันสำคัญยิ่งจากโปรแกรมนี้ [การสังสรรค์ในครอบครัว] กำลังไขว่หน้าลดบุตรธิดาของพวกเขาเป็นเดิมพัน²⁹

สอนคุณธรรม ความบริสุทธิ์ทางเพศและศีลธรรม

ท่านควรสอนคุณธรรม ความบริสุทธิ์ทางเพศให้บุตรธิดา และพวกเขาควรได้รับการสอนตั้งแต่เยาว์วัย ควรช่วยให้พวกเขาระวังกับดักและอันตรายที่แพร่หลายอยู่ทั่วโลก³⁰

เรามีความห่วงใยมากต่อความผาสุกทางวิญญาณและทางศีลธรรมของเยาวชนทุกคนทุกหนแห่ง ศีลธรรม ความบริสุทธิ์ทางเพศ คุณธรรม การเป็นอิสระจากบาป—ทั้งหมดนี้เป็นและต้องเป็นพื้นฐานให้วิถีชีวิต หากเราตระหนักถึงจุดประ-

สงฆ์ทั้งหมดดังที่กล่าวมา

เราวิงวอนบิดามารดาทั้งหลายให้สอนความบริสุทธิ์ส่วนตัวโดยกฎเกณฑ์แบบอย่าง และให้คำปรึกษาแก่นุตรธิดาถึงเรื่องทั้งหมดนี้ . . .

เรามีความมั่นใจในเยาวชนและอนุชนรุ่นหลังของศาสนจักร และวิงวอนพวกเขาว่าอย่าทำตามสมัยนิยมและวัฒนธรรมของโลก อย่ารับส่วนของวิญญูณแห่งการกบฏอย่าละทิ้งหนทางแห่งความจริงและคุณธรรม เราเชื่อในคุณความดีพื้นฐานที่พวกเขาเมื่ออยู่ เราคาดหวังให้พวกเขาเป็นเสาหลักแห่งความชอบธรรมและดำเนินงานของศาสนจักรต่อไปด้วยศรัทธาและประสิทธิภาพที่เพิ่มพูน³¹

จงเตรียมบุตรธิดาให้เป็นพยานถึงความจริงและรับใช้งานเผยแผ่

หนุ่มสาวของเราคือผู้อยู่ในกลุ่มบุตรธิดาของพระบิดาที่ได้รับพรและเป็นทิพรดปรานมากที่สุด พวกเขาคือความสูงส่งจากสวรรค์ เป็นคนในรุ่นที่ได้รับเลือกสรรและมีจุดหมายอันสูงส่ง ดวงวิญญูณของพวกเขาสว่างไว้เพื่อให้มาปรากฏในยุคนี้ เมื่อพระกิตติคุณอยู่บนแผ่นดินโลก และเมื่อพระเจ้าทรงต้องการผู้รับใช้ที่องอาจซึ่งจะทำงานอันยิ่งใหญ่ในยุคสุดท้ายของพระองค์³²

เราต้องเตรียม [บุตรธิดา] ให้เป็นพยานที่มีชีวิตถึงความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของงานยุคสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่นี้ และโดยเฉพาะกับบุตรชายของเรา จงดูว่าพวกเขามีค่าควรและมีคุณสมบัติที่จะเข้าสู่งานเผยแผ่เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณให้แก่บุตรชายหญิงของพระบิดา³³

ช่วยบุตรธิดาเตรียมตัวมีครอบครัวนิรันดร์ของตนเอง

ท่านกำลังอบรม [บุตรธิดาของท่าน] หรือไม่ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาแต่งงาน พวกเขาจะต้องการไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้า ท่านกำลังสอนพวกเขาหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะต้องการรับเอ็นดูความเมตตาอันสำคัญยิ่งซึ่งพระเจ้าทรงสงวนไว้เพื่อพวกเขา ท่านประทับใจกับข้อเท็จจริงนั้นหรือไม่ ว่าพวกเขาสามารถรับการฝึกเป็นสามีภรรยาและได้ประสาทของประทานกับพรทุกประการที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรซีเลสเชียลให้พวกเขาแล้ว³⁴

เราต้อง . . . แนะนำและนำทาง [บุตรธิดา] เพื่อพวกเขาจะเลือกคู่ครองที่ถูกต้องและแต่งงานในพระนิเวศน์ของพระเจ้า จากนั้นจึงมาเป็นทายาทของพรอันยิ่งใหญ่ที่ปวงตามที่เราได้กล่าวไว้³⁵

ขอให้เราพยายามด้วยความนอบน้อมที่จะรักษาครอบครัวไม่ให้บอบช้ำ รักษาพวกเขาภายใต้อิทธิพลจากพระวิญญูณของพระเจ้า สั่งสอนอบรมพวกเขาด้วย

หลักธรรมพระกิตติคุณเพื่อพวกเขาจะเติบโตในความชอบธรรมและความจริง . . . เรามี [บุตรธิดา] เพื่อเราจะอบรมพวกเขาในวิถีของชีวิต ชีวิตนิรันดร์ เพื่อพวกเขาจะกลับมายังที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระบิดาของพวกเขาอีกครั้ง³⁶

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” มีแบบอย่างของบิดามารดาที่แสดงความรักต่อบุตรธิดา ให้นึกถึงวิธีที่ท่านสามารถทำตามแบบอย่างเหล่านี้ โดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบในครอบครัวท่าน บิดามารดาจะจัดระเบียบตนเองให้สามารถใช้เวลากับบุตรธิดามากขึ้นได้อย่างไร
- ประธานสมิธกล่าวถึงอันตรายทางวิญญาณที่มีอยู่ในช่วงชีวิตท่าน (ดู หัวข้อที่ 1) มีอันตรายอะไรอีกบ้างที่มีอยู่ในปัจจุบัน บิดามารดาและปู่ย่าตายายจะช่วยบุตรหลานต่อต้านอิทธิพลเหล่านี้ได้อย่างไร
- พิจารณาความไว้วางใจที่พระบิดาทรงวางไว้กับบิดามารดาเมื่อพระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเขาดูแลบุตรธิดาของพระองค์ (ดู หัวข้อที่ 2) พระองค์ประทานแนวทางและความช่วยเหลืออะไรบ้าง
- ศาสนจักรเป็น “องค์กรการรับใช้เพื่อช่วยเหลือครอบครัวและตัวบุคคล” ในทางใดบ้าง (ดู หัวข้อที่ 3) องค์กรศาสนจักรช่วยท่านและครอบครัวท่านอย่างไร เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้บุตรธิดาและเยาวชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่
- หัวข้อที่ 4 ระบุวิธีการหลายอย่างที่ จะช่วยให้บุตรธิดาและเยาวชนดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ขณะทบทวนคำแนะนำนั้น ให้พิจารณาคำถามต่อไปนี้ มีอะไรบ้างที่ท่านกับครอบครัวทำอยู่เวลานี้และดำเนินไปด้วยดี ท่านจะปรับปรุงในทางใดบ้าง ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้เยาวชนของศาสนจักรเสริมสร้างประจักษ์พยานของตนเอง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:1–7; สดุดี 132:12; โมไซยาห์ 1:4; 4:14–15; คพ. 68:25–28; 93:36–40; ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ด้วย

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“จงระวังอย่างจบการสนทนาเร็วเกินไปเพื่อจะได้นำเสนอเนื้อหาทั้งหมดที่ท่าน

เตรียมไว้ แม้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่สำคัญกว่าที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงอิทธิพลของพระวิญญาณ แก่ไขปัญหาของเขา เพิ่มความเข้าใจในพระกิตติคุณ และผูกมัดตนมากขึ้นที่จะรักษาพระบัญญัติ” อย่างไรก็ตาม เป็น “สิ่งสำคัญที่จะยุติการสนทนาในเวลาที่เหมาะสม วิญญาณแห่งการสนทนาที่ยกระดับจิตวิญญาณส่วนใหญ่จะขาดหายไปเมื่อการสนทนายืดเยื้อนานเกินไป . . . บริหารเวลา รู้ว่าควรจบบทเรียนเมื่อใด ให้เวลาแก่ตนเองมากพอที่จะสรุปสิ่งที่ได้พูดไปและแสดงประกายพยาณ” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 64, 65)

อ้างอิง

1. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตุวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 40
2. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 40
3. ใน ไบรอันท์ เอส. ซิงคีสีย์, “Joseph Fielding Smith,” *Improvement Era*, ม.ย. 1932 หน้า 459
4. ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 56
5. อิมเลีย สมิธ แมคคองกี, “Joseph Fielding Smith,” *Church News*, 30 ต.ค. 1993 หน้า 8, 10
6. Message from the First Presidency, ใน *Family Home Evenings 1970–1971* (คู่มือบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัว, 1970) หน้า v
7. “Our Children—‘The Loveliest Flowers From God’s Own Garden,’” *Relief Society Magazine*, ม.ก. 1969 หน้า 5
8. ใน Conference Report, ต.ค. 1916 หน้า 71–72
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1965 หน้า 11
10. “The Sunday School’s Responsibility,” *Instructor*, พ.ศ. 1949 หน้า 206; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ ฮาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:316 ด้วย
11. *Take Heed to Yourselves!* (1966), 221
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 29–30
13. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:316; ปรับตัวเอน
14. “Use the Programs of the Church,” *Improvement Era*, ต.ค. 1970 หน้า 3
15. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 29–30
16. “The Old and the New Magazines,” *Improvement Era*, พ.ย. 1970 หน้า 11
17. “Mothers in Israel,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1970 หน้า 886
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 30
19. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 6
20. “Our Children—‘The Loveliest Flowers From God’s Own Garden,’” 6
21. ใน Conference Report, ต.ค. 1948 หน้า 153
22. *Take Heed to Yourselves!* 414
23. ใน Conference Report, ต.ค. 1948, 153
24. “How to Teach the Gospel at Home,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1931 หน้า 685
25. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 29
26. “Keeping the Commandments of Our Eternal Father,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1966 หน้า 884
27. Message from the First Presidency, ใน *Family Home Evenings 1970–1971*, v
28. Message from the First Presidency, ใน *Family Home Evenings* (คู่มือบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัว, 1971) หน้า 4
29. In “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971 หน้า 1
30. “Teach Virtue and Modesty,” *Relief Society Magazine*, ม.ก. 1963 หน้า 5
31. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 5–6
32. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 6
33. “Mothers in Israel,” 886
34. ใน Conference Report, ต.ค. 1948 หน้า 154
35. “Mothers in Israel,” 886
36. ใน Conference Report, เม.ย. 1958 หน้า 30

อำนาจการผนึกและ พรพระวิหาร

*“เอเลียห์มาฟื้นฟู... ความสมบูรณ์ของอำนาจฐานะปุโรหิต
สู่แผ่นดินโลก ฐานะปุโรหิตนี้ถือกุญแจแห่งการผูกและ
การผนึกศาสนพิธีและหลักธรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับ
ความรอดของมนุษย์ไว้บนแผ่นดินโลกและในฟ้าสวรรค์”*

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ในปี 1902 โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเดินทางไปยังรัฐแมสซาชูเซตส์ ซึ่งท่านสามารถพบข้อมูลเกี่ยวกับบรรพชนตระกูลสมิธของท่าน ขณะอยู่ที่นั่น ท่านพบกับผู้เชี่ยวชาญด้านลำดับการสืบเชื้อสายนามว่าซิดนีย์ เพอร์ลีย์ คุณเพอร์ลีย์บอกท่านว่า “นี่เป็นความใฝ่ฝันของผมที่จะค้นคว้าบันทึกของทุกคนที่มายังเทศมณฑลเอสเซกก่อนปี 1700 ถ้าผมทำได้”

ประธานสมิธเล่าในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้ากล่าวกับเขาว่า ‘คุณเพอร์ลีย์ครับ คุณทำงานใหญ่นี้ด้วยตนเองเลย ใจไหมครับ’ เขาตอบ ‘ใช่ครับ และผมเกรงว่าผมคงจะไม่มีวันทำเสร็จ’ ข้าพเจ้าจึงกล่าวกับเขาว่า ‘คุณทำงานนี้เพราะอะไรครับ’ เขาคิดอยู่ครู่หนึ่งมีแววจนเล็กน้อยก่อนจะตอบว่า ‘ผมไม่ทราบเพราะอะไร แต่พอเริ่มทำแล้วก็หยุดไม่ได้’ ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘ผมบอกคุณได้ว่าคุณกำลังทำงานนี้เพราะอะไร และทำไมคุณถึงหยุดไม่ได้ แต่ถ้าผมพูดไป คุณจะเชื่อแล้วหัวเราะเยาะผมแน่’

“โอ้” เขากล่าว ‘ไม่ทราบสิครับ ถ้าคุณบอกผมได้ ผมแน่ใจว่าผมจะสนใจ’ จากนั้น ข้าพเจ้าจึงเล่าให้เขาฟังถึงคำพยากรณ์เกี่ยวกับเอเลียห์และสัมฤทธิ์ผลของคำสัญญานี้ต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธและออลิวอร์ คาวเดอรี เมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ วิญญูญาณของการค้นคว้านี้มีผลต่อผู้คนมากมายและได้หันใจพวกเขาให้ค้นหาผู้วายชนม์ ในสัมฤทธิ์ผลของสัญญาอันสำคัญยิ่งนี้ที่ต้องเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง ทั้งนี้เพื่อแผ่นดินโลกจะ

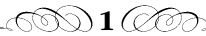
สมาชิกครอบครัวทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในงานประวัตินครอบครัว

ไม่ถูกลงโทษด้วยคำสาปแช่ง ปัจจุบัน ลูกหลานกำลังหันใจพวกเขามาหาบรรพบุรุษ และเรากำลังปฏิบัติศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์เพื่อพวกเขาจะพบการไถ่และมีสิทธิพิเศษของการเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้า แม้จะสิ้นชีวิตแล้วก็ตาม

“เมื่อข้าพเจ้าพุดจบ เขาหัวเราะและพุดว่า ‘เป็นเรื่องที่ดีมากนะครับ แต่ผมไม่เชื่อหรอก’ ทว่าเขายอมรับว่ามีบางอย่างที่ทำให้เขาค้นคว้าต่อไป และเขาหยุดไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยพบคนดี ๆ อีกมากมายที่เริ่มและหยุดไม่ได้เช่นกัน ชายและหญิงที่ไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร ดังนั้น เราจึงพบว่าทุกวันนี้ชายหญิงหลายพันคนกำลังค้นคว้าบันทึกของผู้วายชนม์ พวกเขาไม่ทราบว่าจะเพราะอะไร แต่เพื่อเราจะได้รับบันทึกที่รวบรวมแล้วเหล่านี้และเข้าไปในพระวิหารเพื่อทำงานแทนผู้วายชนม์ของเรา”¹

ประธานสมิธสอนว่าประวัติครอบครัวเป็นมากกว่าการค้นหารายชื่อ วันเดือนปี สถานที่และการรวบรวมเรื่องราว แต่เป็นการจัดเตรียมศาสนพิธีพระวิหารที่รวมครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวเพื่อนิรันดร หน้าที่ผู้คนที่ซื่อสัตย์ของทุกรุ่นให้เป็นสมาชิกครอบครัวของพระเจ้า “บิดามารดาต้องฝึกกัน บุตรธิดาฝึกกับบิดามารดาเพื่อรับพรแห่งอาณาจักรซีเลสเชียล” ท่านกล่าว “ด้วยเหตุนี้ ความรอดและความก้าวหน้าของเราจึงขึ้นอยู่กับความรอดของผู้วายชนม์ที่มีค่าควรของเรา ผู้ที่เราต้องได้รับการรวมไว้ในสายใยครอบครัว การนี้จะสำเร็จลุล่วงได้ในพระวิหารเท่านั้น”² ก่อนกล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศในพระวิหารออกเดิน ยูทาห์ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าเมื่อเราอุทิศพระนิเวศน์แด่พระเจ้า สิ่งที่เราทำจริง ๆ คือการอุทิศตนเองให้การรับใช้พระเจ้า พร้อมด้วยพันธสัญญาว่าเราจะใช้พระนิเวศน์แห่งนี้ในทางที่พระองค์ตั้งพระทัยไว้”³

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

เอลิยาห์ฟื้นฟูอำนาจในการฝึก หรือผูกบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์

มาลาคี ศาสดาพยากรณ์คนสุดท้ายแห่งพันธสัญญาเดิม จบคำพยากรณ์ของท่านด้วยถ้อยคำนี้

“นี่แน่ะ เราจะส่งเอลิยาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่ง [พระเจ้า] คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวจะมาถึง

“และท่านผู้นั้นจะทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ ไม่อย่างนั้น เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง” (มาลาคีย์ 4:5-6)

ดูเหมือนว่าจะเหมาะสมที่สุดที่ศาสดาพยากรณ์คนสุดท้ายจะจบคำพูดของท่านด้วยสัญญาที่มีต่ออนุชนในอนาคต และในสัญญานั้นพยากรณ์ถึงเวลาที่จะมาถึงเมื่อจะมีการเชื่อมโยงสมัยการประทานในอดีตกับสมัยต่อ ๆ มา . . .

เรามีความเข้าใจชัดเจนขึ้นถึงการตีความถ้อยคำของมาลาคีย์ที่โมโรไนศาสดาพยากรณ์ชาวนีโไฟให้ไว้ ผู้ที่ปรากฏต่อโจเซฟ สมิธเมื่อวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1823 นี้คือวิธีที่เทพผู้นั้นยกมาอ้างอิง

“ดูเถิด เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีของเอลียาห์ศาสดาพยากรณ์, ก่อนการมาของวันสำคัญและนำพรอันประเสริฐของพระเจ้า.

“และท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา.

“หากไม่เป็นเช่นนั้น, ทั้งแผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระองค์.” (คพ. 2:1-3)

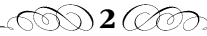
โมโรไนแจ้งแก่โจเซฟ สมิธว่าคำพยากรณ์นี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผล สัมฤทธิ์ผลเกิดขึ้นในสิบสองปีต่อมา วันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 ในวันนี้ เอลียาห์ปรากฏต่อโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรีในพระวิหารเคิร์ทแลนด์และประสาทให้พวกเขาที่นั่น... อำนาจแห่งการผูกหรือผนึกบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ เอลียาห์ถือกุญแจของฐานะปุโรหิตนี้ ผู้ที่พระเจ้าประทานอำนาจให้เหนือธาตุและมนุษย์ทั้งปวง ด้วยสิทธิอำนาจที่จะผนึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์บนศาสนพิธีที่ขอบรรณทั้งปวงอันเกี่ยวข้องกับความสมบูรณ์แห่งความรอด⁴

สมาชิกศาสนจักรบางคนคิดสับสนว่าเอลียาห์มาพร้อมกุญแจแห่งบัพติศมา แทนคนตายหรือความรอดสำหรับคนตาย กุญแจของเอลียาห์ยิ่งใหญ่กว่านั้น กุญแจเหล่านั้นเป็นกุญแจแห่งการผนึก และกุญแจแห่งการผนึกเกี่ยวข้องกับคนเป็นที่ยังครอบคลุมถึงคนตายที่ยินดีกลับใจ⁵

เอลียาห์มาฟื้นฟูความสมบูรณ์ของอำนาจฐานะปุโรหิตสู่แผ่นดินโลก โดยการประสาทแต่ศาสดาพยากรณ์มรดกที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสมจากพระเจ้า ฐานะปุโรหิตนี้ถือกุญแจของการผูกและการผนึกศาสนพิธีและหลักธรรมทั้งหมด

ที่เกี่ยวข้องกับความรอดของมนุษย์ไว้บนแผ่นดินโลกและในฟ้าสวรรค์ เพื่อพวกเขาจะมีสิทธิในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า . . .

โดยอาศัยสิทธิอำนาจนี้ ศาสนาพิธีได้รับการปฏิบัติในพระวิหารเพื่อทั้งคนเป็นและคนตาย นี่เป็นพลังอำนาจที่รวมสามภรรษาเป็นหนึ่งเดียวเพื่อนิรันดร เมื่อพวกเขาเข้าสู่การแต่งงานตามแผนนิรันดร นี่คือสิทธิอำนาจที่บิดามารดาอ้างสิทธิของฐานะปุโรหิตซึ่งเกี่ยวกับบุตรธิดาของพวกเขาชั่วนิรันดรและไม่เพียงเพื่อกาลเวลาเท่านั้น ซึ่งทำให้ครอบครัวในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร⁶

การฟื้นฟูสิทธิอำนาจการผนึกช่วยให้โลกรอดจากการ ถูกทำลายล้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์

ถ้าเอลียาห์ไม่มา เราจะเข้าใจว่างานในยุคสมัยที่ผ่านมาทั้งหมดสูญเปล่า เพราะพระเจ้าตรัสว่าทั้งแผ่นดินโลก ภายใต้สภาพการณ์เช่นนั้นจะถูกทำลายล้างลงสิ้น ณ การเสด็จมา ด้วยเหตุนี้ พระพันธกิจของพระองค์จึงสำคัญต่อโลกอย่างยิ่ง ไม่ใช่ความสงสัยเรื่องบังเกิดขึ้นแทนคนตายเท่านั้น แต่การผนึกบิดามารดาและบุตรธิดากับบิดามารดาด้วย ดังนั้น จึงควรมี “การรวมกันและการเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์และครบถ้วนและดีพร้อม, ของการประทานสมัยต่าง ๆ, และกุญแจ, และอำนาจ, และรัศมีภาพทั้งหลาย” นับจากกาลเริ่มต้นลงมาจนกาลอวสาน [ดู คพ. 128:18] หากอำนาจการผนึกนี้ไม่มีอยู่บนแผ่นดินโลก ความสับสนจะปกครองและความไม่เป็นระเบียบจะเข้าแทนที่ความเป็นระเบียบในวันนั้นเมื่อพระเจ้าจะเสด็จมา และแน่นอนว่าไม่อาจเป็นไปได้ เพราะสิ่งทั้งปวงได้รับการปกครองและควบคุมโดยกฎที่สมบูรณ์แบบในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า⁷

เพราะเหตุใดโลกจึงจะถูกทำลายล้าง ง่ายมาก เพราะหากไม่มีการเชื่อมเข้าด้วยกันระหว่างบรรพชนกับลูกหลาน—ซึ่งเป็นงานสำหรับผู้ว่าชนม์—เราก็จะถูกปฏิเสธ งานทั้งหมดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะล้มเหลวและถูกทำลายล้างลงสิ้น แน่แน่นอนว่า สภาพการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้น⁸

การฟื้นฟูสิทธิอำนาจ [การผนึก] นี้ส่งผลให้โลกรอดจากการทำลายล้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราได้รับความจริงนี้อย่างมั่นคงและแจ่มชัดในใจเรา ย่อมเป็นการง่ายที่จะเห็นว่าจะมีเพียงความสับสนและหายนะเท่านั้น หากไม่มีอำนาจการผนึกอยู่ที่นี้ ณ การเสด็จมาของพระคริสต์⁹

อำนาจการพนึกของฐานะบุโรหิต “รวมสามภรรยาเป็นหนึ่งเดียวเพื่อนรินทร์
เมื่อพวกเขาเข้าสู่การแต่งงานตามแผนนรินทร์”

3

การเตรียมตัวรับความรอดอย่างสมบูรณ์ที่สุดเราต้อง รับศาสนาพิธีพระวิหารโดยผ่านอำนาจการพนึก

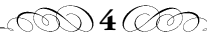
พระเจ้าประทานสิทธิพิเศษและพรแก่เรา พระองค์ประทานโอกาสในการเข้าสู่พันธสัญญา การยอมรับศาสนาพิธีที่เกี่ยวข้องกับความรอดของเรามากกว่าสิ่งที่สั่งสอนในโลก มากกว่าหลักธรรมของศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ การกลับใจจากบาปและบาปติสมาเพื่อการปลดบาป การวางมือเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลักธรรมกับพันธสัญญาเหล่านี้ไม่อาจรับจากที่ใดนอกจากในพระวิหารของพระเจ้า¹⁰

งานพระวิหารเชื่อมโยงกับแผนแห่งความรอด โดยจะขาดงานใดงานหนึ่งไปไม่ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ จะไม่มีความรอดในที่ซึ่งไม่ [มี] ศาสนาพิธีพระวิหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นของพระวิหารเท่านั้น¹¹

มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคนที่ . . . เต็มใจไปประชุม จ่ายส่วนสิบและทำหน้าที่ทั่วไปของศาสนจักร แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาไม่รู้ลึกหรือเข้าใจความสำคัญของการรับพรในพระวิหารของพระเจ้าซึ่งจะนำความสูงส่งมาให้พวกเขา นับเป็นเรื่องแปลก ดูเหมือนผู้คนพอใจกับการใช้ชีวิตง่าย ๆ โดยไม่หาประโยชน์จากโอกาสที่มีให้พวกเขา ไม่ยอมรับพันธสัญญาที่จำเป็นเหล่านี้ ที่จะนำพวกเขากลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าในฐานะบุตรธิดาของพระองค์¹²

หากท่านต้องการความรอดในความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งคือความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้า . . . ท่านต้องเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าและรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ซึ่งเป็นของพระนิเวศน์นั้น ซึ่งไม่มีที่ใดอีกแล้ว ไม่มีชายใดจะได้รับความสมบูรณ์ของนรีนคร ความสมบูรณ์ของความสูงส่งได้ตามลำพัง ทั้งไม่มีสตรีใดจะได้รับการนั้นตามลำพัง แต่ชายกับภรรยาต่างหาก เมื่อพวกเขาได้รับอำนาจการผนึกในพระวิหารของพระเจ้า พวกเขาจะผ่านไปสู่อำนาจสูงส่ง จะดำเนินต่อไปและกลายเป็นเหมือนพระเจ้า นั่นคือจุดหมายของมนุษย์ นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาเพื่อบุตรธิดาของพระองค์¹³

หมายเหตุ: อ่านถ้อยคำบางส่วนของประธานสมิธเรื่องความหวังและสัญญาสำหรับคนซื่อสัตย์ ผู้ที่ไม่สามารถรับศาสนพิธีพระวิหารทั้งหมดได้ในช่วงชีวิตพวกเขา ให้ดูบทที่ 15 ในหนังสือเล่มนี้

เนื่องจากอำนาจการผนึก เราจึงประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดแทนผู้วายนมนต์ที่ไม่ได้รับศาสนพิธีเหล่านั้นได้

ใครคือบรรพบุรุษที่มอลาคีพูดถึง และใครคือลูกหลาน บรรพบุรุษคือบรรพชนของเราที่ล่วงลับไปแล้ว ผู้ที่สิ้นชีวิตโดยปราศจากโอกาสของการรับพระกิตติคุณ แต่คือผู้ที่ได้รับสัญญาว่าเวลาจะมาถึงเมื่อสิทธิพิเศษนั้นจะประทานแก่พวกเขา ลูกหลานคือคนที่ยังมีชีวิตอยู่เวลานี้ ผู้ที่กำลังเตรียมข้อมูลลำดับการสืบเชื้อสายและผู้ที่กำลังประกอบศาสนพิธีแทนในพระวิหาร¹⁴

เอลิยาห์มา โดยมีกฎแห่งการผนึกและพลังอำนาจที่มอบให้เราเอื้อมไปหาคนตาย อำนาจการผนึกนี้ครอบคลุมบรรดาคนตายที่ยินดีกลับใจและได้รับพระกิตติคุณ ผู้ที่ตายโดยปราศจากความรู้ันั้น เช่นเดียวกับที่เอื้อมออกไปยังคนกลับใจที่ยังมีชีวิตอยู่¹⁵

พระเจ้าทรงประกาศิตไว้แล้วว่าบุตรธิดาทางวิญญาณทั้งหมดของพระองค์ ทุกจิตวิญญาณที่เคยมีชีวิตหรือจะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก จะได้รับโอกาสที่ยุติธรรมและเที่ยงธรรมที่จะเชื่อและเชื่อฟังกฎของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ คนเหล่านั้นที่ยอมรับพระกิตติคุณ ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับกฎของพระกิตติคุณ รวมทั้งบัพติศมาและการแต่งงานซีเลสเชียล จะมีชีวิตนิรันดร์

เห็นได้ชัดว่าเวลานี้ มนุษยชาติส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้ยินถ้อยคำอันเป็นความจริง ซึ่งได้รับการเปิดเผยจากเสียงของผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า ในพระปรีชาญาณและความยุติธรรมของพระเจ้า ทุกคนต้องได้ยินเช่นนั้น ดังที่เปโตรกล่าวดังนี้

“ด้วยเหตุนี้เอง ข้าวประเสริฐจึงได้ประกาศแม้แก่คนตาย เพื่อพวกเขาจะมีชีวิตทางจิตวิญญาณตามอย่างพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาถูกพิพากษาเหมือนอย่างมนุษย์ปุถุชน” (1 เปโตร 4:6)

บรรดาคนที่ไม่มีโอกาสได้ยินข่าวสารแห่งความรอดในชีวิตนี้ แต่ยอมรับด้วยสุดใจของพวกเขาหากโอกาสเช่นนั้นมาถึง—พวกเขาคือคนที่จะยอมรับข่าวสารนั้นในโลกวิญญาณ พวกเขาคือผู้ที่เราจะประกอบศาสนพิธีในพระวิหารให้ และในวิธีนี้ พวกเขาคือผู้ที่จะเป็นทายาทของความรอดและชีวิตนิรันดร์ร่วมกับเรา¹⁶

การหันใจบรรพบุรุษไปหาลูกหลานและใจลูกหลานมาหาบรรพบุรุษเป็นอำนาจแห่งความรอดสำหรับคนตาย โดยวิธีทำงานแทนคนตาย ซึ่งลูกหลานจะทำให้บรรพบุรุษของเขา สมเหตุสมผลและสอดคล้องต้องกันในทุกความหมาย ข้าพเจ้าได้ยินคนพูดต่อต้านงานนี้หลายครั้งว่าเป็นไปไม่ได้ที่คนคนหนึ่งจะยื่นแทนอีกคนหนึ่ง คนเหล่านั้นที่แสดงตนเช่นนี้ได้มองข้ามข้อเท็จจริงของงานแห่งความรอดทั้งหมดว่าเป็นงานแทนคนตาย พระเยซูคริสต์ทรงยื่นเป็นพระผู้ไถ่บาป ทรงไถ่เราจากความตาย ซึ่งเราไม่ต้องรับผิดชอบ และทรงไถ่เราจากความรับผิดชอบในบาปของเราเองตามเงื่อนไขของกรกกลับใจและการยอมรับพระกิตติคุณ พระองค์ทรงทำสิ่งนี้มาแล้วในระดับที่มากมายไม่รู้จบ และโดยหลักธรรมนี้เอง พระองค์ทรงมอบหมายสิทธิอำนาจให้สมาชิกศาสนจักรของพระองค์เพื่อกระทำแทนผู้วายชนม์ที่ไม่สามารถประกอบศาสนพิธีช่วยให้รอดด้วยตนเอง¹⁷

ข้าพเจ้าคิดว่าบางครั้งเรามองงานความรอดของคนตายค่อนข้างแคบ เป็นแนวคิดที่ไม่ถูกต้องหากจะคิดว่าผู้คนที่เรากำลังทำงานในพระวิหารของพระเจ้าแทนพวกเขาเป็นเพียงคนตาย เราควรคิดว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ และตัวแทนที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นตัวแทนในการรับพรที่พวกเขาควรจะได้รับและน่าจะได้รับในชีวิตนี้

หากพวกเขามีชีวิตอยู่ในสมัยการประทານพระกิตติคุณ ด้วยเหตุนี้ ผู้วายชนม์ทุกคนซึ่งมีผู้ทำงานแทนในพระวิหารจึงถือว่ายังมีชีวิตอยู่ในเวลาที่ให้ศาสนพิธี¹⁸

หลักคำสอนแห่งความรอดสำหรับคนตายนี้เป็นหลักธรรมอีกหนึ่งข้อซึ่งล้ำเลิศที่สุดเท่าที่เคยเปิดเผยแก่มนุษย์ นี่คือนิติวิธีที่จะมอบพระกิตติคุณให้มนุษย์ทั้งปวง หลักคำสอนนี้เป็นที่แน่ชัดถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้ามิได้ทรงลำเอียง [ดู กิจการ 10:34] จิตวิญญาณทุกดวงมีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ อันที่จริงและในความเป็นจริง มนุษย์ทั้งปวงจะถูกพิพากษาตามงานของพวกเขา

บัดนี้ ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าที่ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระองค์แก่เราในวันนี้ ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์สำหรับอำนาจการผนึกที่กลับคืนมายังแผ่นดินโลกโดยศาสตาศาพยากรณ์เอลียาห์ ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์สำหรับหน่วยครอบครัววันรันดร์ สำหรับการมีสิทธิพิเศษที่เราได้รับการผนึกในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ และทรงทำให้พรการผนึกเหล่านี้มีขึ้นเพื่อมอบให้บรรพชนที่ล่วงลับไปโดยปราศจากความรู้อะไรเรื่องพระกิตติคุณ¹⁹

5

งานประวัติครอบครัวและงานพระวิหารสำหรับ ผู้วายชนม์เป็นงานแห่งความรัก

มีจิตวิญญาณที่ดีและนอบน้อมมากมาย ผู้ที่ถอนตนจากความสะดักสบายและในเวลาชีวิตขัดสน เพื่อเตรียมบ้านทึกและทำงานแทนคนตายเพื่อพวกเขาจะได้รับของประทานแห่งความรอด งานแห่งความรักเหล่านี้จะไม่สูญเปล่า เพราะทุกคนที่ทำงานในอุดมการณ์อันดีงามนี้จะพบขุมทรัพย์และร่ำรวยในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า รางวัลของพวกเขาจะยิ่งใหญ่ แท้จริงแล้ว แม้มากกว่าพลังที่มนุษย์จะเข้าใจได้²⁰

ไม่มีงานใดที่เกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณจะปราศจากความเห็นแก่ตัวมากไปกว่างานในพระนิเวศน์ของพระเจ้าสำหรับผู้วายชนม์ของเรา คนเหล่านั้นที่ทำงานแทนผู้วายชนม์ไม่ได้คาดหวังบำเหน็จหรือรางวัลทางโลก เหนือสิ่งอื่นใด นี่คือนงานแห่งความรัก ซึ่งถือกำเนิดขึ้นในใจมนุษย์โดยผ่านงานที่ซื่อสัตย์และมั่นคงในศาสนพิธีช่วยให้อรอดนี้ ไม่มีผลตอบแทนเป็นเงินตรา แต่จะมีปติในสวรรค์พร้อมด้วยจิตวิญญาณเหล่านั้นที่พวกเราช่วยให้ไปถึงความรอดของพวกเขา นี่คือนงานที่ขยายจิตวิญญาณมนุษย์ เปิดมุมมองของเขาเรื่องความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ และปลุก

ความรักในใจบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ไม่มีงานใดเทียบเท่างานแทนคนตายในพระวิหารในการสอนให้มนุษย์รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง พระเยซูทรงรักโลกจนเต็มพระทัยสละพระองค์เองเป็นเครื่องพลีบูชาเพื่อบาป เพื่อโลกจะได้รับการช่วยให้รอด อีกทั้งเรายังได้รับสิทธิพิเศษ ในระดับเล็กน้อย ของการแสดงความรักอันยิ่งใหญ่ที่มีต่อพระองค์และเพื่อนมนุษย์ของเราโดยการช่วยให้พวกเขาเข้าสู่พรแห่งพระกิตติคุณซึ่งบัดนี้พวกเขาไม่สามารถรับได้โดยปราศจากความช่วยเหลือของเรา²¹

6

โดยผ่านงานประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร เราทำให้องค์กรครอบครัวสมบูรณ์จากรุ่นสู่รุ่น

หลักคำสอนแห่งความรอดสำหรับคนตายและงานพระวิหารเตรียมโอกาสอันรุ่งโรจน์ของความต่อเนื่องในสัมพันธภาพครอบครัว โดยผ่านงานนี้ เราเรียนรู้ว่าสายใยครอบครัวต้องไม่ขาดสะบั้น สามภรรยาจะมีสิทธิรักรันครันกันและในบุตรธิดาของพวกเขาจนถึงรุ่นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม เพื่อได้รับสิทธิพิเศษเหล่านี้ เราต้องได้รับศาสนพิธีฝึกในพระวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้า สัญญา พันธะ ข้อผูกพัน และข้อตกลงทั้งหมดที่มนุษย์ทำจะยุติลง แต่ข้อผูกพันและข้อตกลงที่จะเข้าไปพระนิเวศน์ของพระเจ้า หากรักษาย่างซื่อสัตย์ จะยั่งยืนตลอดกาล [ดู คพ. 132: 7] หลักคำสอนนี้ให้แนวคิดที่ชัดเจนมากขึ้นแก่เราถึงจุดประสงค์ของพระเจ้าต่อบุตรธิดาของพระองค์ ซึ่งแสดงถึงพระเมตตาและความรักอันอุดมและไร้ขีดจำกัดที่พระองค์ทรงมีต่อคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์ ไซแล้ว แม้แต่คนกบฏ เพราะในพระคุณความดีนั้น พระองค์จะประทานพรอันใหญ่ยิ่งแก่พวกเขา²²

เราได้รับการสอนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ว่าองค์กรครอบครัวจะเป็นองค์กรที่สมบูรณ์ ตราบที่เกี่ยวเนื่องกับความสูงส่งซีเลสเชียล เป็นองค์กรที่เชื่อมโยงจากบิดามารดาและบุตรธิดาในรุ่นหนึ่งกับบิดามารดาและบุตรธิดาของรุ่นต่อไป และด้วยเหตุนี้จึงแผ่ขยายเรื่อยลงมาจนกาลเวลาสิ้นสุด²³

ต้องมีการเชื่อมเข้าด้วยกัน การรวมกันของคนในรุ่นต่าง ๆ นับจากสมัยของอาดัมจนกาลเวลาสิ้นสุด ครอบครัวจะได้รับการเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน บิดามารดากับบุตรธิดา บุตรธิดากับบิดามารดา รุ่นหนึ่งกับอีกรุ่นหนึ่ง จนกว่าเราจะรวมเข้าด้วยกันในครอบครัวใหญ่พร้อมด้วยคุณพ่ออาดัมผู้เป็นคนแรกซึ่งพระเจ้าทรงวางท่านไว้ เราไม่อาจรอดและได้รับความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเว้น

ขณะที่เราตั้งใจไปหาบรรณารักษ์ผู้ล่วงลับ เราสามารถหั่นใจ
เราไปหาสมาชิกครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นกัน

แต่เราจะมี ความปรารถนาในใจที่จะทำงานนี้ในขอบเขตอำนาจของเราในฐานะ
ตัวแทนคนตาย นี่คือนักคำสอนอันรุ่งโรจน์ หลักธรรมแห่งความจริงอันยิ่งใหญ่
ที่ได้รับการเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เราควรใช้โอกาสนี้ให้เป็น
ประโยชน์และพิสูจน์ตนว่ามีค่าควรและเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้า
ว่าเราจะได้รับความสูงส่งนี้สำหรับตัวเรา และมีความชื่นชมยินดีในอาณาจักร
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพร้อมกษัตริย์พี่น้องและมิตรสหายในการรวมกันครั้งใหญ่
และการชุมนุมกันของบรรดาวิสุทธิชนในศาสนจักรของพระบุตรหัวปี ผู้ที่รักษา
ตนให้เป็นอิสระและไร้มลทินจากบาปของโลก

ขอพระเจ้าประทานพรแก่เราและขอให้เรามีความปรารถนาในใจที่จะ
ขยายการเรียกของเราและรับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง
นี้ นี่คือนักคำสอนอันนอบน้อมของข้าพเจ้า²⁴

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” อ่านคำแนะนำของประธานสมิธเกี่ยวกับ “สิ่งที่เราทำจริง ๆ” ที่การอุทิศพระวิหาร เราจะทำอะไรเพื่อทำตามคำแนะนำนี้
- คำสอนในหัวข้อที่ 1 สัมพันธ์กับความพยายามช่วยเหลือบรรพชนผู้ล่วงลับของเราอย่างไร คำสอนเหล่านี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของเรากับสมาชิกครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างไร
- ขณะอ่านหัวข้อที่ 2 ให้มองหาคำอธิบายของประธานสมิธถึงเหตุผลที่อำนาจการผนึก “ช่วยให้โลกรอดจากการทำลายล้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์” คำอธิบายนี้สอนอะไรเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวในแผนแห่งความรอด
- งานพระวิหาร “เชื่อมโยงกับแผนแห่งความรอด” ในทางใดบ้าง (ดู หัวข้อที่ 3) หลักธรรมนี้ส่งผลต่อความรู้สึกของเราเกี่ยวกับงานพระวิหารอย่างไร
- ประธานสมิธแนะนำว่าเมื่อเราทำงานพระวิหารแทนคนตาย เราควรนึกถึงพวกเขาประหนึ่งยังมีชีวิตอยู่ (ดู หัวข้อที่ 4) ข้อความนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร แนวคิดนี้ส่งผลต่อวิธีที่ท่านรับใช้ในพระวิหารอย่างไร
- ขณะทบทวนหัวข้อที่ 5 ให้มองหาพรที่ประธานสมิธกล่าวว่าจะมาสู่คนเหล่านั้นที่ทำงานประวัติครอบครัว ท่านพบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริงอย่างไร
- ศึกษาหัวข้อที่ 6 และจินตนาการถึงประสบการณ์แห่งความชื่นชมยินดีพร้อมกับบรรพชนของท่านใน “การรวมครั้งใหญ่” ให้นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อเตรียมตนเองและครอบครัวสำหรับสิทธิพิเศษนั้น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

1 โครินธ์ 15:29; คพ. 95:8; 97:15–16; 128:16–19

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“เมื่อคนหนึ่งถามคำถาม ขอให้เชิญคนอื่นตอบแทนที่จะตอบเสียเอง ตัวอย่างเช่น ท่านอาจพูดว่า ‘นั่นเป็นคำถามที่น่าสนใจมากครับ คนที่เหลือคิดอย่างไรครับ’ หรือ ‘ใครช่วยตอบคำถามนี้ได้บ้างครับ’” (ไม่มีมีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน [1999], หน้า 64)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1948, 134
2. “Salvation for the Dead,” *Improvement Era*, ก.พ. 1917, 361; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 2:147 ด้วย
3. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, มี.ค. 1972 หน้า 6
4. “The Coming of Elijah,” *Ensign*, ม.ค. 1972 หน้า 2, 5
5. “The Keys of the Priesthood Restored,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ก.ค. 1936, 100
6. “A Peculiar People: The Authority Elijah Restored,” *Deseret News*, 16 ม.ค. 1932, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:117 ด้วย
7. “Salvation for the Living and the Dead,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1918, 677–678; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:121 ด้วย
8. *Doctrines of Salvation*, 2:122
9. “The Coming of Elijah,” 5
10. ใน “Relief Society Conference Minutes,” *Relief Society Magazine*, ส.ค. 1919, 466; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:40 ด้วย
11. “One Hundred Years of Progress,” *Liahona: The Elders’ Journal*, 15 เม.ย. 1930 หน้า 520
12. “The Duties of the Priesthood in Temple Work,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ม.ค. 1939 หน้า 4
13. “Elijah the Prophet and His Mission—IV,” *Instructor*, มี.ค. 1952 หน้า 67
14. “Salvation for the Dead,” *Millennial Star*, 8 ธ.ค. 1927, 775; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:127 ด้วย
15. “The Keys of the Priesthood Restored,” 101
16. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (Jan. 12, 1971), 2–3; ปรับตัวเอน
17. *The Restoration of All Things* (1945), 174–175
18. “The Keys of the Priesthood Restored,” 100–101
19. *Sealing Power and Salvation*, 3
20. “A Greeting,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ม.ค. 1935, 5; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:180 ด้วย
21. “Salvation for the Dead,” *Improvement Era*, ก.พ. 1917, 362; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:144 ด้วย
22. “Salvation for the Dead,” *Improvement Era*, ก.พ. 1917, 362–363; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:173 ด้วย
23. ใน Conference Report, เม.ย. 1942 หน้า 26; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:175 ด้วย
24. ใน Conference Report, ต.ค. 1911 หน้า 122

“ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15)

ดำเนินชีวิตตามพระคำ ทุกคำที่ออกจาก โอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า

“การกระทำอันสูงส่งที่สุดของการนมัสการคือการรักษา
พระบัญญัติ ดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรพระผู้เป็นเจ้า
ทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระองค์เสมอ”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

“ข้าพเจ้ากำลังแสวงหาความรอด” ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกล่าว “ข้าพเจ้าทราบว่าจะเข้าพบเจ้าคนพบความรอดได้โดยการเชื่อฟังกฎของพระเจ้าในการรักษาพระบัญญัติ ในการทำงานแห่งความชอบธรรม และการดำเนินตามรอยพระบาทของพระผู้ทรงเป็นผู้นำของเรา พระเยซู องค์คัมภีร์แบบและประมุขของสิ่งทั้งปวง”¹

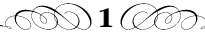
นอกจากการแสวงหาความรอดของท่านเองแล้ว ประธานสมิธยังทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน เอ็ดเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์ ซึ่งรับใช้เป็นเลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด สังเกตว่าประธานสมิธ “เห็นว่านี่เป็นหน้าที่ของท่านที่จะเปล่งเสียงเตือน เมื่อผู้คนเริ่มออกจากทางที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ท่านไม่มีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่ไม่ว่าใครจะพูดอะไร การกล่าวเช่นนั้นทำให้ท่านไม่เป็นที่นิยมในวงจบบางอย่างที่คุณเหมือนจะไม่มีอิทธิพลขวางกั้นท่านได้ ท่านไม่มีจุดประสงค์จะเป็นที่นิยมชมชอบหรือมีชื่อเสียงในสายตาผู้คน แต่ท่านกลับเห็นบทบาทของท่านเสมือนหนึ่งยามบนหอสูง ผู้มีหน้าที่ส่งเสียงเตือนคนที่อยู่ข้างล่าง ซึ่งไม่สามารถมองเห็นอันตรายที่กำลังเข้ามาใกล้”²

ครั้งหนึ่ง ประธานสมิธแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงใจของบุคคลที่เอาใจใส่คำเตือนนี้ว่า

“ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตคเมื่อหลายปีที่ผ่านมา และพูดเรื่องพระคำแห่งปัญญา . . . ขณะไปที่ด้านหลังอาคาร [อยู่ใกล้กับการประชุมใหญ่] ทุกคนออกไปเกือบหมดแล้วกว้าว้นชายคนหนึ่งที่ยืนมีมือออกมาพลางกล่าวว่า

“บราเดอร์สมิธ นั้นเป็นคำปราศรัยเรื่องพระคำแห่งปัญญาครั้งแรกที่ผมชอบ’
“ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘คุณไม่เคยได้ยินคำปราศรัยอื่นเรื่องพระคำแห่งปัญญาเลยหรือ’
“เขากล่าวว่า ‘เคยครับ แต่นี่เป็นครั้งแรกที่ผมมีความสุข’
“ข้าพเจ้าถามว่า ‘เพราะอะไรหรือ’
“เขาตอบว่า ‘เพราะตอนนี้ ผมกำลังรักษาพระคำแห่งปัญญาอยู่ครับ’”³

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระผู้เป็นเจ้าทรงปกครองจักรวาลโดยกฎ และเราอยู่ใต้อาณัติของกฎนั้น

ผู้คนควรยอมรับว่านับตั้งแต่พระผู้ทรงฤทธานุภาพทรงปกครองจักรวาลทั้งหมด โดยกฎที่มีอาจเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์ซึ่งเป็นงานสร้างที่ออกเยี่ยมที่สุดของพระองค์ ต้องอยู่ใต้อาณัติของกฎนั้น พระเจ้ารับสั่งความจริงนี้ด้วยความกระชับตรงไปตรงมาและทำให้มั่นใจในการเปิดเผยต่อศาสนจักรว่า

“อาณาจักรทั้งปวงมีกฎให้ไว้;

“และมีหลายอาณาจักร; เพราะไม่มีที่ว่างซึ่งในนั้นไม่มีอาณาจักร; และไม่มีอาณาจักรซึ่งในนั้นไม่มีที่ว่าง, ไม่ว่าอาณาจักรสูงส่งกว่าหรือต่ำด้อยกว่า.

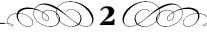
“และแก่ทุกอาณาจักรมีกฎให้ไว้; และแก่ทุกกฎมีขอบเขตบางประการด้วย และเงื่อนไข.

“สัถภาวะทั้งปวงที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านั้นมิได้พ้นผิด” (คพ 88:36–39)

ความจริงนี้ปรากฏชัด ดังนั้น จึงมีเหตุอันสมควรที่เราจะคาดหวังให้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการปกครองโดยกฎ และคนทั้งปวงที่ปรารถนาจะเข้าไปที่นั่นต้องอยู่ใต้อาณัติแห่งกฎ “คูเถิด, บ้านของเราเป็นบ้านแห่งระเบียบ, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าตรัส, และมีใช้บ้านแห่งความสับสน” (คพ. 132:8)

พระเจ้าประทานมาตรฐานของกฎแก่มนุษย์ ที่เราเรียกว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพราะขาดการคล้อย และการนำทางทางวิญญาณ มนุษย์จึงเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎและนัยสำคัญของกฎเหล่านี้ แต่แทบจะไม่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่ากฎดังกล่าวมีอยู่จริง และคนทั้งปวงที่พยายามเข้าไปในอาณาจักรนั้นอยู่ใต้อาณัติของกฎเหล่านี้⁴

เรามีความจริงทุกอย่าง หลักคำสอนทุกข้อ ทุกกฎและข้อเรียกร้อง ทุกการกระทำและศาสนพิธีที่จำเป็นต่อการช่วยให้เรารอดและรับความสูงส่งในสวรรค์ สูงสุดของโลกซีเลสเชียล⁵

การรักษาพระบัญญัติเป็น การแสดงความรักที่เรามีต่อพระเจ้า

ความรับผิดชอบของเราในศาสนจักรคือการนมัสการพระเจ้าในวิญญาณและในความจริง เราพยายามทำสิ่งนี้ด้วยสุดใจ พลัง และความนึกคิด พระเยซูตรัสว่า “จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” (มัทธิว 4:10)

เราเชื่อว่าการนมัสการเป็นมากกว่าการสวดอ้อนวอน การสั่งสอนและการทำตามพระกิตติคุณ การกระทำอันสูงส่งที่สุดของการนมัสการคือการรักษาพระบัญญัติ การดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรพระผู้เป็นเจ้า การทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระองค์ตลอดเวลา นี่คือนี่สิ่งหนึ่งที่จะถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้า เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะแสดงความเคารพและเทิดทูนพระประสงค์ของพระองค์โดยทำตามแบบอย่างที่เราวางไว้เพื่อเรา... ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในสิทธิพิเศษที่ได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพระวอนแห่งชีวิตนิรันดร์ที่ข้าพเจ้าได้รับ ข้าพเจ้ายินดีมากที่จะกล่าว ในโลกนี้ และสำหรับความหวังถึงชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นของข้าพเจ้าในโลกที่จะมาถึง หากข้าพเจ้าจะยังคงซื่อสัตย์และแน่วแน่มากกว่าชีวิตจะหาไม่⁶

นี่เป็นกฎสำหรับสมาชิกของศาสนจักร ในพระวอนะของพระผู้ช่วยให้รอด “ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเรา...” (ยอห์น 14:21) อนึ่ง พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15)...

พระผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงกระทำความบาป ทั้งไม่แบกรับมโนธรรมอันเป็นทุกข์ จึงไม่จำเป็นที่พระองค์ต้องกลับใจเหมือนข้าพเจ้ากับท่าน แต่มีบางสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่เข้าใจ พระองค์ทรงแบกรับภาระหนักของการล่วงละเมิดทั้งของข้าพเจ้าและของท่าน... ทรงพลีพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาเพื่อชดใช้หนี้ให้เราทุกคนที่เต็มใจกลับใจจากบาปแล้วหันมาหาพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ลองคิดดูเถิด หากท่านทำได้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแบกรับภาระอันเกินกว่าความเข้าใจ

ของเราในบางด้าน ข้าพเจ้าทราบว่ เพราะข้าพเจ้ายอมรับพระวณะของพระองค์ พระองค์ทรงบอกเราถึงความทุกข์ทรมานที่ทรงเผชิญ ความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสจนต้องวิงวอนพระบิดาว่าหากเป็นไปได้ พระองค์จะไม่ทรงดัดใจออกแห่งความขมขื่นและขงักอยู่ “. . . แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (ลูคา 22:42) คำตอบที่ทรงได้รับจากพระบิดาของพระองค์คือ “ลูกต้องดัด”

ข้าพเจ้าไม่อาจหักห้ามใจที่จะรักพระองค์ใช่ไหม ใช่ ท่านรักพระองค์ไหม ถ้าเช่นนั้นจงรักษาพระบัญญัติของพระองค์เถิด⁷

3

หากเราละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า เราไม่อาจคาดหวังที่จะรับพรของพระองค์ได้

เมื่อเราละทิ้งพระบัญญัติที่พระเจ้าประทานแก่เราเพื่อการนำทาง เราไม่มีสิทธิ์เรียกร้องพรจากพระองค์⁸

มีสิ่งที้อะไรบ้างเกิดขึ้นกับเราในการขอพรจากพระเจ้า หากเราไม่มุ่งมั่นรักษาพระบัญญัติของพระองค์ คำสวดอ้อนวอนเช่นนั้นไร้ความหมายและเป็นการสบประมาทต่อบัลลังก์แห่งพระคุณ ช่างบังอาจเพียงไรที่จะคาดหวังคำตอบตามใจหวังด้วยพฤติกรรมเช่นนี้ “จงแสวงหา [พระเจ้า] ขณะที่จะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้ ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายัง [พระเจ้า] และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น” อิศยาห์กล่าวดังนั้น (อิสยาห์ 55:6-7) แต่ไม่ใช่พระเจ้าหรือผู้ที่ทรงอยู่ใกล้เสมอเมื่อเราขอพรจากพระองค์ ตามจริงแล้ว ไม่ใช่เลย! พระองค์ตรัส “พวกเขาเชื้องซ้ำในการสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา; ฉะนั้น, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจึงทรงเชื้องซ้ำในการสดับฟังคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา, ในการตอบพวกเขาในวันแห่งความยุ่งยากของพวกเขา. ในวันแห่งความสุขของพวกเขา พวกเขาถือคำแนะนำของเราเป็นเรื่องเล่น ๆ; แต่, ในวันแห่งความยุ่งยากของพวกเขา, ด้วยความจำเป็นพวกเขาคลำหาเรา [คพ. 101:7-8] หากเราเข้ามาอยู่ใกล้พระองค์ พระองค์จะทรงเข้ามาอยู่ใกล้เรา และเราจะไม่ถูกทอดทิ้ง แต่หากเราไม่เข้ามาอยู่ใกล้พระองค์ ก็ไม่มีสัญญาแก่เราว่าพระองค์จะทรงตอบเราขณะที่เรากำลังกบฏ⁹

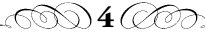

บิดามารดาสามารถช่วยให้บุตรธิดา “เดินอยู่ในแสงสว่างอันเจิดจ้าของความจริง”

เราไม่สามารถสวดอ้อนวอนพระเจ้าแล้วพูดว่า “โปรดทรงสดับฟังความต้องการของพวกข้าพระองค์เถิด ขอทรงนำชัยชนะมาสู่พวกข้าพระองค์ ขอทรงทำสิ่งทีพวกข้าพระองค์ต้องการให้พระองค์ทรงทำ แต่อย่าทรงขอให้พวกข้าพระองค์ทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เลย”¹⁰

เป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องเดินอยู่ในความสว่างของความจริงทั้งหมด ไม่ใช่บางส่วนเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธหลักธรรมบางประการของพระกิตติคุณและเชื่อส่วนอื่น ๆ แล้วจากนั้นก็รู้สึกว่าคุณเจ้ามีสิทธิ์ในพรทั้งหมดของความรอดและความสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า หากเราปรารถนาความสูงส่ง หากเราอยากมีที่อยู่ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมไว้แล้วสำหรับคนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมและแน่วแน่ เราต้องเต็มใจเดินในความสว่างทั้งหมดของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และรักษาพระบัญญัติทั้งหมด เราไม่อาจกล่าวได้ว่าพระบัญญัติบางข้อเล็กน้อยไม่สำคัญอะไร ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจะไม่สนพระทัยหากเราละเมิด เราได้รับบัญชาให้ดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า [ดู

เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3; คพ. 98:11] “ทำไมพวกท่านเรียกเราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ พระองค์ตรัส “แต่ไม่ทำตามสิ่งที่เราบอกนั้น?” [ดู ลูกา 6:46]¹¹

เมื่อเรากำลังรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เรากำลังอยู่บนเส้นทางไปสู่ความดีพร้อม

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราเชื่อในพระองค์ ให้เรายอมรับพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระองค์ และดำเนินชีวิตสอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขของพระองค์ ไม่ใช่หน้าที่เราที่จะเลือกและเชื่อฟังเฉพาะหลักธรรมพระกิตติคุณที่เรารู้จักจากเราแล้วลืมส่วนที่เหลือ ไม่ใช่สิทธิของเราที่จะตัดสินใจว่าหลักธรรมบางข้อไม่เข้ากับสภาพการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของเราอีกต่อไป

กฎของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ เรามีความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระองค์ เรามีพันธับผิดชอบที่จะเชื่อกฎและความจริงทั้งหมด จากนั้นเราจะเดินในความสมานฉันท์กับสิ่งเหล่านั้น ไม่มีสิ่งใดสำคัญต่อทุกคนมากไปกว่าการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า พระองค์ทรงคาดหวังให้เราแนบสนิทกับหลักธรรมที่แท้จริงทุกประการ ให้เรื่องอาณาจักรของพระองค์มาก่อนในชีวิต มุ่งหน้าด้วยความแน่วแนในพระคริสต์ และรับใช้พระองค์ด้วยสุดกำลัง ความนึกคิด และผลกำลังของเรา ในภาษาของพระคัมภีร์ ขอให้เราฟังบทสรุปของเรื่องทั้งหมดว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะสิ่งนี้เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง” (ปัญญาจารย์ 12:13)¹²

ข้าพเจ้าคิดอยู่บ่อย ๆ และคิดว่าท่านก็คงคิดเช่นกัน ถึงเรื่องคำปราศรัยที่ยิ่งใหญ่และยอดเยี่ยมนั้น—ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยตั้งสอนมา ตามที่เราราบ—ซึ่งเราเรียกว่าคำเทศนาบนภูเขา . . . หากเราจะเพียงสดับฟังคำสอนเหล่านั้น เราจะกลับมาอีกครั้ง ยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดา และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้ามักจะคิดถึงบทสรุปที่แท้จริงว่า

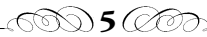
“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบเหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ” [มัทธิว 5:48]

. . . ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงหมายความตามที่ตรัสไว้ ว่าเราควรดีพร้อมดังที่พระบิดาในสวรรค์ทรงดีพร้อม สิ่งนั้นจะไม่มาพร้อมกันทีเดียว แต่จะเป็นบรรทัด

มาเติมบรรทัดและกฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์ แบบอย่างมาเติมแบบอย่าง แม้จะไม่นานตราบเท่าที่เราอยู่ในชีวิตมรรตัยนี้ก็ตาม เพราะเราจะต้องไปสู่หลุมฝังศพก่อนที่จะเอื้อมไปถึงความดีพร้อมและจะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

แต่ที่นี้ เราวางรากฐานไว้ นี่คือการที่เราได้รับการสอนถึงความจริงอันเรียบง่ายเหล่านี้ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ในสถานะแห่งการทดสอบเพื่อเตรียมเราสำหรับความดีพร้อมนั้น นี่เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะเป็นคนดีขึ้นในวันนี้มากกว่าเมื่อวาน เป็นหน้าที่ของท่านที่จะเป็นคนดีขึ้นในวันนี้มากกว่าเมื่อวาน และในวันพรุ่งนี้ต้องดีขึ้นไปอีกให้มากกว่าวันนี้ เพราะเหตุใดนะหรือ เพราะเราอยู่บนเส้นทางสายนั้น หากเรากำลังรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เรากำลังอยู่บนเส้นทางที่ไปสู่ความดีพร้อม และนั่นมาโดยผ่านการเชื่อฟังและความปรารถนาในใจที่จะเอาชนะโลกเท่านั้น . . .

. . . หากเราล้มเหลว หากเราอ่อนแอ มีที่ซึ่งใจเราควรจ่อด้วยความปรารถนาที่จะเอาชนะจนเราควบคุมและผ่านพ้นไปได้ หากคนหนึ่งงูสือกยกที่เขาจะจ่ายส่วนสิบ นั่นจึงเป็นสิ่งที่เขาควรทำ จนกระทั่งเขาเรียนรู้ที่จะจ่ายส่วนสิบ หากเป็นพระคำแห่งปัญญา นั่นคือสิ่งที่เขาควรทำจนกว่าเขาเรียนรู้ที่จะรักพระบัญญัติข้อนั้น¹³

ขณะที่เรารักษาพระบัญญัติ พระเจ้าทรงปลอบโยน และทรงอวยพรเรา ทรงทำให้เราเข้มแข็ง เพื่อให้เราเป็นชายและหญิงที่คู่ควรแก่ความสูงส่ง

เพื่อให้ [พระเจ้า] พอพระทัย เราต้องไม่เพียงนมัสการพระองค์ด้วยคำสรรเสริญและน้อมขอบพระทัยพระองค์เท่านั้น แต่จงเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ด้วยความเต็มใจ โดยการทำเช่นนั้น พระองค์ได้รับการผูกมัดที่จะประสาทพรของพระองค์ เพราะหลักธรรมนี้ (การเชื่อฟังกฎ) สิ่งทั้งปวงได้รับการประกาศไว้ [ดู กพ. 130:20–21]¹⁴

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทาน [พระบัญญัติ] แก่เรา เพื่อเราจะใกล้ชิดพระองค์มากขึ้น ได้รับการเสริมสร้างด้วยศรัทธาและพลังความเข้มแข็ง ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม พระบัญญัติที่ประทานแก่เราไม่ได้มีไว้เพื่อความสุขกายสบายใจของเราเลย พระบัญญัติไม่ได้ประทานไว้เพียงเพื่อให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า แต่เพื่อให้เราเป็นชายหญิงที่ดีขึ้น คู่ควรแก่ความรอดและความสูงส่งในอาณาจักรของพระองค์¹⁵

ในพระวิหาร เราทำพันธสัญญาที่จะ “รับใช้พระเจ้าและรักษา
พระบัญญัติของพระองค์ รักษาคนให้พ้นมลทินจากโลก”

หากเราเข้าไปในพระวิหาร เรายกมือขึ้นและทำพันธสัญญาว่าเราจะรับใช้พระเจ้าและถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ รักษาคนให้พ้นมลทินจากโลก หากเราตระหนักได้ว่าเรากำลังทำอะไรในเวลานั้น เอ็นดาวน์ मैंนั้จะคุ้มครองเราตลอดชีวิต—การคุ้มครองที่คนไม่ได้ไปพระวิหารไม่มี

ข้าพเจ้าได้ยินบิดาข้าพเจ้ากล่าวว่าในโมงยามของการทดลอง ในโมงยามของการล่อลวง ท่านจะคิดถึงสัญญา พันธสัญญาที่ท่านทำในพระนิเวศน์ของพระเจ้า และสิ่งนี้คุ้มครองท่าน . . . การคุ้มครองนี้คือสาเหตุของการมีพิธีการ พิธีการเหล่านั้นทำให้เราอดเวลานี้และมีความสูงส่งหลังจากนี้ หากเราจะให้เกียรติข้าพเจ้าทราบว่า การคุ้มครองดังกล่าวมีให้ไว้แล้วเพราะข้าพเจ้าตระหนักในเรื่องนี้เช่นกัน ดังที่คนอื่น ๆ หลายพันคนยังจำพันธรับผิดชอบของพวกเขาได้¹⁶

พระเจ้าจะทรงมอบของประทานให้เรา พระองค์จะทรงกระตุ้นความนึกคิดของเรา พระองค์จะประทานความรู้ในการเอาชนะความยากลำบากทุกอย่าง และจะทำให้เราประสานกลมกลืนกับพระบัญญัติที่ประทานแก่เรา พระองค์จะประทานความรู้ที่ยังรากลึกในจิตวิญญาณเรา ซึ่งจะไม่มีวันถอดถอนได้ หากเราจะแสวง

หาความสว่างความจริง และความเข้าใจที่ทรงสัญญากับเรา และเราจะได้รับหากเราแน่วแน่และซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาและพันธบริบทชอบทุกอย่างที่เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์¹⁷

คำสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่ทรงทำไว้กับสมาชิกของศาสนจักรนี้ ผู้ที่เต็มใจยึดมั่นในกฎและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าคือ พวกเขาจะไม่เพียงรับที่ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้น แต่พวกเขาจะมีพระสิริของพระบิดาและพระบุตรเช่นกัน และนี่ยังไม่หมด เพราะพระเจ้าทรงสัญญาว่าทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมียอมจะประทานแก่พวกเขาเช่นกัน [ดู คพ. 84:33–39]¹⁸

โดยผ่านการเชื่อฟังพระบัญญัติ ซึ่งกำหนดไว้ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และโดยการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง เราจะได้รับความเป็นอมตะ รัศมีภาพ ชีวิตนิรันดร์ และพำนักในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดา และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ซึ่งเราจะรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง¹⁹

หากเราจะเดินอยู่ในวิถีแห่งคุณธรรมและความบริสุทธิ์ พระเจ้าจะทรงเพรามาที่เรามากมายจนเราคาดไม่ถึง เราควรประพฤติดังที่เปโตรกล่าวไว้ว่า “พงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรรเป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” (1 เปโตร 2:9) และเราจะเป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าเพราะเราจะไม่เหมือนคนอื่นที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้...

ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า จุดประสงค์ของเราคือการเดินในเส้นทางที่ทรงเตรียมไว้ให้เรา เราไม่เพียงปรารถนาจะทำและพูดสิ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระองค์เท่านั้น แต่เราต้องพยายามดำเนินชีวิตจนชีวิตเราเป็นเหมือนพระองค์

พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมสำหรับเราในทุกสิ่งและตรัสกับเราว่า “จงตามเรามาเถิด” กับสานุศิษย์ชาวนีไฟ พระองค์ทรงถามว่า “. . . เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า?” แล้วทรงตอบว่า “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น” (3 นีไฟ 27:27)

บัดนี้ เรามีข้อผูกมัดในงานอันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ในฐานะปุโรหิตที่เรามีคือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้า พระองค์เอง พระองค์ทรงสัญญากับเราว่า หากเราขยายการเรียกของเราและเดินในแสงสว่าง เพราะพระองค์ทรงอยู่ในแสงสว่างนั้น เราจะมีรัศมีภาพและเกียรติร่วมกับพระองค์ตลอดกาลในอาณาจักรของพระบิดา

ด้วยความหวังอันรุ่งโรจน์ที่อยู่ต่อหน้าเรา เราจะทำน้อยกว่าการละทิ้งหนทางชั่วร้ายของโลกได้หรือ เราจะไม่วางเรื่องของอาณาจักรพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไว้เป็นอันดับแรกในชีวิตเราหรือ เราจะไม่พยายามดำเนินชีวิตตามพระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระองค์หรือ²⁰

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าตรัสแล้วในสมัยของเรา ว่าข่าวสารของพระองค์คือความหวัง ความปิติ และความรอด ข้าพเจ้าสัญญาว่า หากท่านจะเดินในแสงแห่งสวรรค์ แน่วแน่ต่อความไว้วางใจ และรักษาพระบัญญัติ ท่านจะมีสันติสุขและปิติในชีวิตนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง²¹

รักษาพระบัญญัติ เดินในแสงสว่าง อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ แน่วแน่ต่อพันธสัญญาและพันธบริบทชอบทุกข้อ แล้วพระเจ้าจะประทานพรแก่ท่านเกินกว่าที่ท่านฝันไว้²²

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ทบทวนเรื่องราวตอนท้าย “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” เพราะเหตุใดความรู้สึกรักของเราเกี่ยวกับพระกิตติคุณจึงเปลี่ยนไปขณะที่เราพยายามรักษาพระบัญญัติ
- ท่านเรียนรู้อะไรบ้างจากข้อความพระคัมภีร์ที่อ้างอิงในหัวข้อที่ 1
- การเชื่อฟังพระบัญญัติเป็นการแสดงความรักที่ท่านมีต่อพระเยซูคริสต์อย่างไร เป็นการแสดงความกตัญญูต่อการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อย่างไร เป็นการแสดงถึงการนมัสการอย่างไร (ดู หัวข้อที่ 2)
- ไตร่ตรองคำสอนในหัวข้อที่ 3 เพราะเหตุใดจึงเป็นเรื่องไม่ถูกต้องที่จะคาดหวังให้พระเจ้าประทานพรแก่เราหากเราไม่พยายามเชื่อฟัง
- การที่ท่านทราบว่าท่านไม่ควรคาดหวังที่จะเป็นคนดีพร้อมทันทีในคราวเดียวหรือแม้แต่ในชีวิตนี้ เป็นประโยชน์แก่ท่านอย่างไร (ดู หัวข้อที่ 4) ให้นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้ในแต่ละวัน ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ที่จะอยู่ “บนเส้นทางสู่ความดีพร้อม”
- ในหัวข้อที่ 5 ประธานสมิธระบุวิธีการอย่างน้อย 10 วิธีที่พระเจ้าจะประทานพรเราเมื่อเรารักษาพระบัญญัติ ท่านจะแบ่งปันประสบการณ์ใดได้บ้างเกี่ยวกับพรบางอย่างที่ท่านได้รับ

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 4:4; 2 นิโอฟ 31:19–20; ออมไน 1:26; คพ.11:20; 82:8–10; 93:1; 130:20–21; 138:1–4

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ขอให้ผู้ที่มีส่วนร่วมแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากการศึกษาบทนั้นเป็นส่วนตัว ท่านอาจติดต่อผู้มีส่วนร่วมบางคนในระหว่างสัปดาห์และขอให้พวกเขาเตรียมมาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้” (จากหน้า vii ในหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, ต.ค. 1969 หน้า 110
2. ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 313
3. ใน Conference Report, ต.ค. 1935 หน้า 12
4. “Justice for the Dead,” *Ensign*, มี.ค. 1972 หน้า 2
5. ใน “President Smith’s Last Two Addresses,” *Ensign*, ต.ค. 1972 หน้า 46
6. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign* ธ.ค. 1971 หน้า 27
7. ใน Conference Report, เม.ย. 1967 หน้า 121–122
8. ใน Conference Report, ต.ค. 1935 หน้า 15
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1943 หน้า 14
10. ใน Conference Report, ต.ค. 1944 หน้า 144–145
11. ใน Conference Report, เม.ย. 1927 หน้า 111–112
12. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, ก.ย. 1971, 40
13. ใน Conference Report, ต.ค. 1941 หน้า 95
14. “The Virtue of Obedience,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1968 หน้า 5
15. ใน Conference Report, เม.ย. 1911 หน้า 86
16. “The Pearl of Great Price,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ก.ค. 1930 หน้า 103
17. “Seek Ye Earnestly the Best Gifts,” *Ensign*, มี.ย. 1972 หน้า 3
18. “Keep the Commandments,” *Improvement Era*, ต.ค. 1970, 3
19. ใน Conference Report, ต.ค. 1925 หน้า 116
20. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, มี.ย. 1971 หน้า 50
21. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่ภาคบริเตน 1971, 7
22. “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 27

แม้ในยามสงคราม เราสามารถดำเนินชีวิตในโลกแต่ไม่เป็นของโลก

อยู่ในโลก แต่อย่าเป็นของโลก

“ขณะที่เราอยู่ในโลก เราไม่ใช่ของโลก
เราได้รับการคาดหวังให้เอาชนะโลกและ
ดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

วันที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 1944 ลูอิส บุตรชายประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเสียชีวิตขณะรับใช้ในกองทัพสหรัฐ แม้ประธานสมิธต้องเผชิญกับความโศกเศร้า แต่ท่านได้รับการปลอบประโลมโดยความทรงจำถึงชีวิตที่ดั่งงามของลูอิส “หากลูอิสเคยทำหรือกล่าวถ้อยคำหยาบคาย ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยิน” ประธานสมิธเขียนในบันทึกส่วนตัวของท่าน “ความคิดเขาบริสุทธิ์เหมือนการกระทำของเขา . . . แม้จะยากเย็นเพียงไร เราสงบและมีความสุขที่ทราบว่าเขาสะอาดและเป็นอิสระจากความชั่วร้ายที่แพร่หลายอยู่ในโลกและพบได้ในกองทัพ เขาแน่วแน่ต่อความเชื่อของเขาและมีค่าควรต่อการฟื้นคืนชีวิตในรัศมีภาพ เมื่อเราจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวอีกครั้ง”¹

ประมาณ 11 ปีต่อมา ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกับเจสซีกรรยาท่าน เห็นอุปนิสัยคล้ายกันนี้ในบุคลากรของกองทัพ ท่านทั้งสองไปเยี่ยมคณะเผยแผ่ของศาสนจักรในเอเชียตะวันออก และไปเยี่ยมวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากสหรัฐที่กำลังรับใช้ในกองทัพเช่นกัน ประธานสมิธกับซิสเตอร์สมิธประทับใจชายหนุ่มเหล่านี้ ผู้ที่แม้จะมีการล่อลวงของโลก แต่ยังคงดำเนินชีวิตที่ดีและสะอาด ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 1955 ประธานสมิธพูดถึงความประทับใจดังนี้

“บิดามารดาทั้งหลาย ผู้ที่บุตรชายกำลังรับใช้ในกองทัพ จงภูมิใจในตัวพวกเขา พวกเขาเป็นชายหนุ่มที่ดีเยี่ยม ทหารของเราบางคนเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ผู้ที่เข้ามาในศาสนจักรโดยคำสอน โดยกฎเกณฑ์และแบบอย่าง—ส่วนใหญ่แล้ว โดย

แบบอย่างของสมาชิกศาสนจักรที่กำลังรับใช้ร่วมกับพวกเขาในกองทัพ

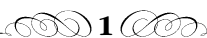
“ข้าพเจ้าพบปะกับชายหนุ่มหลายคนซึ่งกล่าวว่า ‘เราเข้ามาในศาสนจักรเพราะชีวิตชายหนุ่มเหล่านี้และเพราะพวกเขาสอนหลักธรรมพระกิตติคุณให้พวกเรา’

“พวกเขากำลังทำงานดี อาจมีหนึ่งหรือสองคนที่ประมาท แต่ชายหนุ่มเหล่านั้นกับคนที่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้พบปะพูดคุยด้วย จะแสดงประจักษ์พยานของพวกเขาถึงความจริงและกำลังดำเนินชีวิตอย่างนอบน้อม

“เมื่อข้าพเจ้าได้พบกับเจ้าหน้าที่และอนุศาสนาจารย์... ทุกคนกล่าวว่า ‘เราชอบชายหนุ่มของท่าน พวกเขาสะอาด พวกเขาเชื่อถือได้’”²

ประธานสมิธเตือนให้สมาชิกศาสนจักรเป็น—เหมือนทหารหนุ่มเหล่านี้—“แตกต่างจากส่วนที่เหลือของโลก”³ ในโอวาตเช่นนั้น ท่านมักจะกล่าวถึงการรักษาวินสบบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ การเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา การเคารพพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย และการรักษาคุณความบริสุทธิ์ทางเพศ ท่านสร้างความเชื่อมั่นแก่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่าหากพวกเขาละทิ้งความชั่วร้ายของโลกและรักษาพระบัญญัติ พรที่พวกเขาได้รับจะ “เพิ่มพูนในทุกสิ่งที่เราสามารถเข้าใจได้ในตอนนี้”⁴

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราละทิ้งความชั่วร้าย ของโลกและดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน

เรากำลังดำเนินชีวิตในโลกที่ชั่วร้ายเลวทราม แต่ขณะที่เราอยู่ในโลก เราอย่าเป็นของโลก เราได้รับการคาดหวังให้เอาชนะโลกและดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน... เรามีความสว่างมากกว่าโลก และพระเจ้าทรงคาดหวังจากเรามากกว่าที่ทรงคาดหวังจากพวกเขา⁵

ในย่อหน้าบทที่สิบเจ็ด—แทบจะไม่มีครั้งใดที่ข้าพเจ้าอ่านบทนี้แล้วไม่หลั่งน้ำตา—. . . พระเจ้าของเรา ขณะสวดอ้อนวอนพระบิดาในความนุ่มนวลของจิตวิญญาณทั้งหมดเพราะทรงทราบว่าใกล้เวลาที่พระองค์จะทรงพลีพระชนม์ชีพเป็นเครื่องบูชา ทรงสวดอ้อนวอนเพื่อสานุศิษย์พระองค์ ในคำสวดอ้อนวอนนั้นพระองค์ตรัสว่า

“ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้อง

เขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย

“พวกเขาไม่ใช่ของโลก เหมือนอย่างที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก

“ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ ด้วยความจริง พระวณะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:15–17)

หากเรากำลังดำเนินชีวิตตามศาสนาที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยและเราได้รับ เราย่อมไม่เป็นของโลก เราไม่ควรมีส่วนร่วมในความโง่เขลาทั้งสิ้นของโลก เราไม่ควรมีส่วนร่วมในบาปและความผิดของโลก—ความผิดในหลักปรัชญาและความผิดในหลักคำสอน ความผิดที่เกี่ยวกับรัฐบาลหรือไม่ว่าความผิดเหล่านั้นจะเป็นเรื่องใดก็ตาม—เราไม่มีส่วนในนั้น

เรามีส่วนเพียงอย่างเดียวคือรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือทั้งหมดโดยแน่วแน่ต่อพันธสัญญาทุกข้อและพันธรับผิดชอบทุกข้อที่เราเข้าไปและรับไว้กับตัวเรา⁶

จากสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว อย่างเพิ่งคิดว่าข้าพเจ้ารู้สึกว่าการควรตีตนออกห่างจากทุกคนที่อยู่นอกศาสนจักร และไม่คบค้าสมาคมกับพวกเขา ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าต้องการให้เราเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เสมอด้านเสมอปลาย และถ้าผู้คนในโลกเดินอยู่ในความมืด บาป และสิ่งตรงข้ามกับพระประสงค์ของพระเจ้า ย่อมมีเหตุให้เราต้องแยกจากไป⁷

เมื่อเราเข้าร่วมศาสนจักร . . . เราได้รับการคาดหวังให้ละทิ้งวิถีหลายอย่างของโลกและดำเนินชีวิตแบบวิสุทธิชน เราต้องไม่แต่งกายหรือพูดหรือทำหรือแม้แต่คิดอย่างที่คุณอื่นมักจะทำอีกต่อไป หลายคนในโลกใช้ชา กาแฟ ยาสูบ เครื่องดื่มมีนเมา และมีส่วนร่วมในการใช้ยาเสพติด หลายคนหยาบคาย กักขฬะ ประพฤติตนไม่เหมาะสม ไร้ศีลธรรม และดำเนินชีวิตไม่สะอาด แต่ทั้งหมดนี้ เราไม่ควรประพฤติตาม เราเป็นวิสุทธิชนของพระผู้สูงสุด . . .

ข้าพเจ้าเรียกร้องให้ศาสนจักรและสมาชิกทั้งหมดละทิ้งความชั่วร้ายของโลก เราต้องหลีกเลี่ยงความไม่บริสุทธิ์ทางเพศและการผิดศีลธรรมทุกรูปแบบประหนึ่งเราหลีกเลี่ยงโรคระบาด . . .

ในฐานะผู้รับใช้พระเจ้า จุดประสงค์ของเราคือเดินอยู่ในทางที่ทรงเตรียมไว้ให้เรา เราไม่เพียงปรารถนาจะทำหรือพูดสิ่งที่จะทำให้พระองค์พอพระทัยเท่านั้น แต่เราพยายามดำเนินชีวิตเราให้เป็นเหมือนพระองค์ด้วย⁸

รักษาวินสบบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

ข้าพเจ้าขอพูดสักเล็กน้อยเกี่ยวกับการถือวันสบบาโตและรักษาวินสบบาโตไว้ให้บริสุทธิ์ พระบัญญัติข้อนี้ประทานไว้นับแต่กาลเริ่มต้น พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาวิสุทธิชนและผู้คนทั้งปวงบนแผ่นดินโลกให้ถือวันสบบาโตและรักษาวินสบบาโตไว้ให้บริสุทธิ์—วันหนึ่งในเจ็ดวัน วันนั้นเราควรพักผ่อนจากการทำงานของเรา เราควรไปยังบ้านของพระเจ้าและถวายศีลระลึกในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพราะนี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เรา ซึ่งเราจะพักผ่อนจากการทำงานและแสดงความจงรักภักดีต่อพระผู้สูงสุด [ดู คพ. 59:9–10] ในวันนี้ เราควรน้อมขอบพระทัยและเทิดทูนพระองค์ในการสวดอ้อนวอน อดอาหาร ร้องเพลง จรรโลงใจและให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน⁹

วันสบบาโตกลายเป็นวันแห่งความสนุกสนานเพลิดเพลิน และอะไรก็ตามแต่ไม่ใช่วันแห่งการนมัสการ. . . ข้าพเจ้าเสียใจที่จะกล่าวว่าสมาชิกมากมาย—แม้คนเดียวก็มากเกินไปแล้ว—ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเข้าร่วมกับกระบวนการดังกล่าว สมาชิกบางคนของศาสนจักรมองวันสบบาโตว่าเป็นวันแห่งความสนุกสนานเพลิดเพลิน มากกว่าวันที่เราจะรับใช้พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยสุดใจ สุดพลัง ความนึกคิดและพลกำลังของเรา . . .

บัดนี้ นี่คือกฎที่มีต่อศาสนจักรทุกวันนี้ ดังที่เคยเป็นกฎในสมัยอิสราเอลโบราณ และคนของเราบางคนเห็น้อยหน้ายเพราะพวกเขาารู้สึกว่าการถือรักษาวินสบบาโตนั้นก้าวก้าวจิตกรรมของพวกเขาออกไป¹⁰

เราไม่มีสิทธิ์ละเมิดวันสบบาโต. . . ข้าพเจ้าเศร้าใจมาก แม้กระทั่งในสังคมวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลักคำสอนนี้ถูกมองข้ามจากสมาชิกบางคนทั้งที่ไม่จำเป็นเช่นนั้น ในบรรดาพวกเรา มีคนที่ดูเหมือนจะรู้สึกว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่สุดหากจะทำตามวัฒนธรรมของโลกในเรื่องนี้ พวกเขาปรับแนวคิดและทัศนคติของโลกในการละเมิดพระบัญญัติพระเจ้า แต่ถ้าเราทำเช่นนี้ พระเจ้าจะทรงถือว่าเรามีภาระรับผิดชอบ เราไม่สามารถฝ่าฝืนพระคำของพระองค์และรับพรของผู้ที่เชื่อสัตย์ได้เลย¹¹

จงเชื้อเพลิงพระวาจาแห่งปัญญา

พระคำแห่งปัญญาคือกฏขั้นพื้นฐาน กฎนี้ชี้ทางและให้คำแนะนำมากมายแก่เรา ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งในเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม สิ่งที่ดีและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย หากเราตั้งใจทำตามสิ่งที่เขียนไว้ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของ

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระคำแห่งปัญญาต่อศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ เพื่อช่วยให้วิสุทธิชนได้รับความเข้มแข็งทางร่างกายและทางวิญญาณ

พระเจ้า เราก็ไม่ต้องการคำแนะนำใดเพิ่มเติมอีก คำแนะนำที่ยอดเยี่ยมดังกล่าวมีคำสัญญาดังนี้

“และวิสุทธิชนทั้งปวงผู้จดจำที่จะรักษาและทำตามคำกล่าวเหล่านี้, โดยดำเนินชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังพระบัญญัติ, จะได้รับพละนามัยในสะดือพวกเขาและใจแก่กระดูกพวกเขา;

“และจะพบปัญญาและขุมทรัพย์แห่งความรู้, แม้ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่;

“และจะวังและไม่เห็นเหนื่อย, และจะเดินและไม่อ่อนล้า.” [คพ. 89:18–20]¹²

เราใช้เงินหลายพันล้านดอลลาร์ไปกับสุราและยาสูบ การมอมเมาและสิ่งโสภมที่ความชั่วร้ายเหล่านี้นำมาให้ครอบครัวมนุษย์ ไม่เพียงบ่อนทำลายสุขภาพเท่านั้น แต่ทำลายปราการทางศีลธรรมและวิญญาณของมนุษย์ด้วย¹³

ครอบครัวแตกแยกโดยการใช้จ่ายกฏหมายเพิ่มขึ้นและการใช้จ่ายกฏหมายในทางที่ผิด¹⁴

เราต้องไม่ฟังโฆษณา [ที่] ล่อลวงและชั่วร้ายถึงสิ่งที่เป็นอันตรายต่อร่างกายซึ่งตรงข้ามกับพระกิตติคุณที่ประทานแก่เรา สิ่งเหล่านี้ถูกกล่าวโทษจากพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ . . .

ร่างกายของเราต้องสะอาด ความคิดของเราต้องสะอาด เราต้องมีความปรารถนาในใจที่จะรับใช้พระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ระลึกถึงการสวดอ้อนวอนของเรา และแสวงหาคำแนะนำด้วยความนอบน้อมซึ่งมาโดยผ่านการนำทางของพระวิญญาณพระเจ้า¹⁵

เคารพพระนามพระผู้เป็นเจ้า

เราควรเทิดทูนพระนามพระผู้เป็นเจ้าด้วยความเคารพตามพิธีทางศาสนาและความศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีอะไรน่าหนักใจหรือทำให้คนตีตกใจมากกว่าการได้ยืมบางสิ่งที่ยาบคาย เวลา หรือวาจาที่ไร้ความเคารพพระนามของพระผู้เป็นเจ้า บางคนหยาบคายจนเกือบสุดวิสัยที่พวกเขาจะพูดแค่สองสามประโยคโดยไม่เน้นวากาักขพะหรือสวดสาบาน—ดังที่พวกเขาคิด—มีบางคนที่คุณเหมือนจะคิด . . . ว่าเป็นการบ่งบอกความเป็นลูกผู้ชายและเชิดชูพวกเขาจากความเป็นมนุษย์ธรรมดา หากพวกเขาใช้คำสบประมาทเช่นนั้น . . . ความสกปรกทุกรูปแบบเป็นการลดมาตรฐานและทำลายจิตวิญญาณ สมาชิกทุกคนของศาสนจักรพึงหลีกเลี่ยงพิชร้ายที่เป็นอันตรายถึงชีวิต

บ่อยครั้ง เรื่องราวดี ๆ มักจะถูกทำลายอย่างง่ายดายเพราะผู้ประพันธ์ไม่เข้าใจความเหมาะสมของการใช้พระนามศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเอ่ยปากคุณหมื่นพระลักษณะอันควรแก่การเคารพยกย่องแทนที่จะยกระดับเรื่องราวที่พวกเขาเชิดชูชวนโดยใช้คุณค่าและความน่าสนใจ . . . นำแปลกเพียงไรที่บางคน แม้แต่คนดี ก็คิดว่าการเอ่ยถ้อยคำที่มีพระนามของพระเจ้า เพิ่มความน่าสนใจ ความขบขัน หรือพลังให้แก่เรื่องราวของพวกเขา! . . .

นอกจากผู้คนที่ป่วนบนแผ่นดินโลก วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงระลึกถึงความศักดิ์สิทธิ์และความคารวะสูงสุดในทุกสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้คนของโลกไม่ได้รับการอบรมเรื่องดังกล่าวอย่างที่เราได้รับ แม้ว่าจะมีคนซื่อสัตย์ คนเลื่อมใสศรัทธา และ

คนคืออยู่มากมายในโลกก็ตาม แต่เรามีการนำทางจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และการเปิดเผยจากพระเจ้า พระองค์ทรงสอนเราอย่างจริงจังถึงหน้าที่ของเราในยุคของเรา อันเกี่ยวข้องกับสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้¹⁶

การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและการรักษาภูมิกวามบริสุทธิ์ทางเพศ

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ควรตามแฟชั่นและความไม่สุภาพเรียบร้อยของโลก เราคือผู้คนของพระเจ้า พระองค์ทรงคาดหวังให้เราดำเนินชีวิตที่สะอาด ชีวิตที่บริสุทธิ์เพื่อรักษาความนึกคิดของเราให้สะอาดและจิตใจของเราให้บริสุทธิ์และซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติข้ออื่น ๆ ทุกข้อของพระองค์ เพราะเหตุใดเราจึงควรทำตามโลก เหตุใดเราจึงมีความสุขภาพเรียบร้อยไม่ได้ เหตุใดเราจึงทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำไม่ได้¹⁷

ขณะที่ข้าพเจ้าเดินไปตามถนนเพื่อไปหรือกลับจากอาคารสำนักงานศาสนจักร ข้าพเจ้าเห็นสตรีทั้งที่อยู่ในวัยสาวและสูงวัย หลายคนเป็น “ธิดาของไซอัน” ที่แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย [ดู อิสยาห์ 3:16-24] ข้าพเจ้าตระหนักว่ากาลเวลาและแฟชั่นเปลี่ยนแปลงไป . . . [แต่] หลักธรรมแห่งความสุภาพและความเหมาะสมยังคงเหมือนเดิม. . . มาตรฐานที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรกล่าวไว้คือหญิงและชายควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย พวกเขาได้รับการสอนให้มีความประพฤติที่เหมาะสมและสุภาพเรียบร้อยตลอดเวลา

ในวิจรรณญาณของข้าพเจ้า นี่คือน่าสนใจเกี่ยวกับ “ธิดาของไซอัน” เมื่อพวกเขาแต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย ยิ่งไปกว่านั้น ข้อสังเกตนี้มีทั้งบุรุษและสตรี พระเจ้าประทานบัญญัติต่ออิสราเอลสมัยโบราณว่าทั้งชายและหญิงควรปกปิดร่างกายของพวกเขาและถือรักษาภูมิกวามบริสุทธิ์ทางเพศตลอดเวลา

ข้าพเจ้ากำลังวิงวอนขอความสุภาพเรียบร้อยและความบริสุทธิ์ทางเพศ ขอให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักร ทั้งชายและหญิง ทำชีวิตของพวกเขาให้สะอาด เชื้อฟิงพันธสัญญาและพระบัญญัติที่พระเจ้าประทานแก่เรา . . .

. . . การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ไม่สุภาพเรียบร้อย ซึ่งอาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อย ได้ [นำ] บางสิ่งบางอย่างไปจากหนุ่มสาวในศาสนจักร สิ่งนี้ทำให้ยากขึ้นต่อการรักษาหลักธรรมนිරันตร์เหล่านั้น ซึ่งเราทุกคนต้องดำเนินตามหากเราต้องกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาในสวรรค์¹⁸

2

พรที่สัญญาไว้กับคนชื่อสัตย์สำคัญกว่าความ พึงพอใจเพียงชั่วครั้งชั่วคราวของโลก

[ครั้งหนึ่ง สมาชิกคนหนึ่งของศาสนจักรเคยพูดว่าเขา] ไม่ค่อยเข้าใจว่าเมื่อเขาจ่ายส่วนสิบ รักษาพระคำแห่งปัญญา สวดอ้อนวอนเสมอ และพยายามเชื่อฟังพระบัญญัติทุกข้อที่พระเจ้าประทานแก่เขาแล้ว แต่เขายังต้องค้นหาเลี้ยงชีพ ขณะที่เพื่อนบ้านเขาละเมิดวันสะบาโต ข้าพเจ้าคิดว่าเขาสูบบุหรี่และดื่มสุราด้วย เขามีสิ่งที่โลกเรียกว่าสนุกสนาน เขาไม่เอาใจใส่คำสอนของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ แต่เขาก็ยังเจริญรุ่งเรือง

เรามีสมาชิกที่ดีหลายคนของศาสนจักรที่ไตร่ตรองเรื่องนี้ในใจพวกเขาและสงสัยว่าเพราะเหตุใด เหตุใดคนคนนี้จึงดูเหมือนจะได้รับพรด้วยสิ่งดี ๆ ทั้งหลายของโลก—เป็นเรื่องธรรมดา หลายสิ่งไม่ดีแต่เขาคิดว่าดี—ทว่าสมาชิกมากมายของศาสนจักรกำลังดิ้นรน ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่อพยายามผ่านโลกนี้ไปให้ได้

คำตอบง่าย ๆ ถ้าบางครั้งและนาน ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าไปชมการแข่งขันฟุตบอลหรือเบสบอล หรือไปสถานบันเทิงบางแห่ง ข้าพเจ้าจะถูกล้อมรอบด้วยชายหญิงที่กำลังพ่นควันจากบุหรี่หรือซิการ์หรือกล้องยานยนต์อันแสนสกปรกอย่างช่วยไม่ได้ มันน่ารำคาญและรบกวนข้าพเจ้าบ้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าจะหันไปหาซิสเตอร์สมิธ พูดอะไรบางอย่างกับเธอ และเธอจะพูดว่า “คุณรู้อะไรว่าคุณสอนอะไรฉัน คุณอยู่ในโลก *ของพวกเขา* นี่คือโลกของพวกเขา” และคำพูดนั้นนั่นเองที่ทำให้ข้าพเจ้าถูกคิด ใจแล้ว เราอยู่ในโลกของพวกเขา แต่เราต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของโลกนั้น

ดังนั้น เมื่อนี้คือโลกของพวกเขาซึ่งเรากำลังอาศัยอยู่ พวกเขาจึงรุ่งเรือง แต่พี่น้องที่ดีของข้าพเจ้า โลกของพวกเขา กำลังจะถึงจุดจบของมัน . . .

วันเวลาจะมาถึงเมื่อเราจะไม่มียุคนี้ โลกนี้จะถูกเปลี่ยนแปลง เราจะได้รับโลกที่ดีกว่า เราจะได้โลกที่ชอบธรรม เพราะเมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์จะทรงชำระล้างแผ่นดินโลก!¹⁹

หากเราจะค้นคว้าอย่างขยันหมั่นเพียร สวดอ้อนวอนเสมอ เชื่อและดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง พระเจ้าทรงสัญญากับเราว่าสิ่งทั้งปวงจะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเรา [ดู คพ. 90:24] สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสัญญาว่าเราจะเป็นอิสระจากการทดลอง

และปัญหาชีวิต สำหรับช่วงเวลาแห่งการทดสอบนี้วางรูปแบบไว้เพื่อให้ประสบการณ์และสถานการณ์ที่ยากลำบากและขัดแย้งแก่เรา

พระเจ้าไม่ทรงมีเจตนาจะให้ชีวิตเป็นเรื่องง่าย แต่พระองค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงทำให้การทดลองและความยากลำบากส่งผลเพื่อความดีของเรา พระองค์จะประทานความเข้มแข็งและความสามารถที่จะเอาชนะโลกและยีนหยัดในศรัทธา แม้จะมีการตรงกันข้ามในทุกสิ่ง พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะมีสันติสุขในใจแม้ต้องเผชิญความวุ่นวายและความทุกข์ของโลก เหนือสิ่งอื่นใด นี่เป็นสัญญาว่าเมื่อชีวิตนี้สิ้นสุดลง เราจะมีคุณสมบัติคู่ควรกับสันติสุขนิรันดร์ในที่ประทับของพระองค์ ผู้ที่เราแสวงหาพระพักตร์ ผู้เป็นเจ้าของกฎที่เรารักษา และผู้ที่เราเลือกรับใช้²⁰

3

เมื่อเราให้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ามาก่อนในชีวิต เราเป็นแสงสว่างให้โลกและแบบอย่างให้ผู้อื่นทำตาม

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นดั่งเมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขาซึ่งไม่อาจปิดบังไว้ได้ และเป็นดั่งเทียนส่องสว่างแก่ทุกคนในบ้าน เป็นหน้าที่ของเราที่จะส่องสว่างเป็นแบบอย่างในความชอบธรรม ไม่เพียงกับผู้คนรอบข้างเราเท่านั้นแต่กับผู้คนทั้งโลกด้วย [ดูมัทธิว 5:14–16]²¹

เราปรารถนาจะเห็นวิสุทธิชนในทุกประชาชาติได้รับพรอันสมบูรณ์ของพระกิตติคุณและยืนเป็นผู้นำทางวิญญาณในประชาชาติของพวกเขา²²

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เรารักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตามที่เปิดเผยไว้เป็นแบบอย่างต่อผู้คนบนแผ่นดินโลก เพื่อพวกเขาที่เห็นงานดีของเรา อาจรู้สึกกลับใจ รับความจริง และยอมรับแผนแห่งความรอด เพื่อที่พวกเขาจะได้รับ ความรอดในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้า²³

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าวิสุทธิชนจะยืนหยัดต้านความกดดันและการล่อลวงของโลก พวกเขาจะให้สิ่งที่เป็นของอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้ามาก่อนในชีวิต ให้พวกเขาแน่วแน่ต่อความไว้วางใจทุกอย่างและรักษาพันธสัญญาทุกข้อ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อคนหนุ่มสาวและอนุชนรุ่นหลังว่าพวกเขาจะรักษาความคิดและร่างกายให้สะอาด—อยู่ห่างจากการผิดศีลธรรม การใช้จ่ายในทางที่ผิด วิญญาณแห่งการกบฏและการต่อต้านสิ่งดีงามที่ระบอบไปทั่วแผ่นดิน

ข้าแต่พระบิดา ขอทรงเทพระวิญญูณมาให้บุตรธิดาของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้รับความรักคุ้มครองจากภัยอันตรายของโลก และได้รับการรักษาให้สะอาดบริสุทธิ์ คู่ควรแก่การกลับไปยังที่ประทับของพระองค์และพำนักกับพระองค์

ขอให้การปกป้องรักษาของพระองค์ดำรงอยู่กับผู้ที่แสวงหาพระพักตร์ของพระองค์และคนที่ดำเนินชีวิตต่อพระพักตร์พระองค์ในความสุจริตของจิตวิญญูณ เพื่อพวกเขาจะเป็นแสงสว่างให้โลก เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ที่จะทำให้จุดประสงค์ของพระองค์เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก²⁴

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ขณะที่ท่านอ่าน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ให้นึกถึงความท้าทายที่คนหนุ่มสาวเผชิญอยู่ทุกวันนี้ เมื่อบิดามารดาหรือผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ได้อยู่กับพวกเขา เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้เยาวชนคงความซื่อสัตย์ในสถานการณ์ดังกล่าว
- พรใดบ้างที่มาสู่เราเมื่อเรารักษาพระบัญญัติตามที่กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 1
- ท่านจะใช้คำสอนในหัวข้อที่ 2 ช่วยใครบางคนที่ถูกเรื่องทางโลกทำให้หลงทางได้อย่างไร เราจะพบ “สันติสุขในใจแม้ต้องเผชิญความวุ่นวายและความทุกข์ของโลก” ได้อย่างไร
- แบบอย่างของเราสามารถช่วยผู้อื่นละทิ้งวิถีของโลกได้อย่างไร (ดู หัวข้อที่ 3) ท่านเคยเห็นพลังของแบบอย่างที่ชอบธรรมเมื่อไร ลองนึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อเป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมให้ครอบครัวของท่านและผู้อื่น

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 6:24; มาระโก 8:34–36; ยอห์น 14:27; ฟิลิปปี 2:14–15; โมโรไน 10:30, 32

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ท่านแสดงความรักต่อคนที่ท่านสอนได้โดยฟังเขาอย่างตั้งใจและสนใจชีวิตของเขาอย่างจริงใจ ความรักแบบพระคริสต์มีพลังทำให้จิตใจอ่อนโยนลงและช่วยให้ผู้คนรับเสียดวงพระวิญญูณได้ง่าย” (ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน [1999] หน้า 46)

อ้างอิง

1. โจเซฟ ฟีลด์ิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ต, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 287–288
2. ใน Conference Report, ต.ค. 1955 หน้า 43–44
3. ใน Conference Report, เม.ย. 1947 หน้า 60–61
4. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 50
5. “President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California,” *New Era*, กรกฎาคม ค.ศ. 1971, 8
6. ใน Conference Report, เม.ย. 1952 หน้า 27–28
7. “The Pearl of Great Price,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ก.ค. 1930, 104
8. “Our Responsibilities as Priesthood Holders,” 49–50
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1911 หน้า 86
10. ใน Conference Report, เม.ย. 1957 หน้า 60–61
11. ใน Conference Report, เม.ย. 1927 หน้า 111
12. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟีลด์ิงก์ สมิธ จูเนียร์ ฉบับที่ 5 (1957–1966), 1:199
13. “Be Ye Clean!” *Church News*, 2 ต.ค. 1943, 4; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี ฉบับที่ 3 (1954–1956), 3:276 ด้วย
14. ใน “Message from the First Presidency,” *Ensign*, ม.ค. 1971 หน้า 1
15. ใน Conference Report, ต.ค. 1960 หน้า 51
16. “The Spirit of Reverence and Worship,” *Improvement Era*, ก.ย. 1941, 525, 572; ดู *Doctrines of Salvation*, 1:12–14 ด้วย
17. “Teach Virtue and Modesty,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1963, 6
18. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, ม.ค. 1971, 5
19. ใน Conference Report, เม.ย. 1952 หน้า 28
20. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, ก.ย. 1971, 40
21. ใน Conference Report, ต.ค. 1930 หน้า 23
22. ใน Conference Report, British Area General Conference 1971, 6
23. ใน Conference Report, เม.ย. 1954 หน้า 28
24. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, มิถุนายน ค.ศ. 1971 หน้า 110

“แต่เปโตรกล่าวว่า เงินและทองเราไม่มี แต่สิ่งที่เรามีนั้นเราจะให้ท่าน
คือในพระนามของพระเยซูคริสต์ข้าวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด” (กิจการ 3:6)

ความรักความหวังใยบุตรธิดา ทุกคนของพระบิดาของเรา

“ข้าพเจ้าคิดว่าหากมนุษย์ทุกคนทราบและเข้าใจว่า
พวกเขาเป็นใครและตระหนักถึงที่มาอันสูงส่งซึ่งพวกเขา
จากมา... พวกเขาจะรู้สึกถึงความกรุณาอันที่นอกรีงที่มีให้กัน
ซึ่งจะเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตทั้งหมดของพวกเขาและ
นำสันติสุขมาสู่แผ่นดินโลก”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท สังเกตว่า “โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทให้ความสนใจแม้ในเรื่องเล็กน้อยของชีวิตซึ่งทำให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของท่านได้ชัดเจนที่สุด” จากนั้นพวกเขาแบ่งปันตัวอย่างสามเรื่องของ “ความสนใจแม้ในเรื่องเล็กน้อย” ที่ท่านทำ ดังนี้

“วันหนึ่ง ณ การประชุมใหญ่ศาสนจักรในมอรมอนแทมเบอร์นาเกิด เพิ่มเปิดสแควร์ มีเด็กชายวัย 12 ปี ตื่นเต้นที่จะได้ไปที่นั่นเป็นครั้งแรก เขามาถึงก่อนเวลาเพื่อให้แน่ใจว่าจะได้ที่นั่งใกล้กับด้านหน้า... ก่อนการประชุมจะเริ่ม และเมื่อนั่งเต็มหมดแล้ว ผู้ต้อนรับคนหนึ่งขอให้เด็กชายคนนั้นลุกจากที่นั่งเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐที่มาสายได้นั่ง เด็กชายทำตามอย่างว่าง่าย เขายืนอยู่ตรงทางเดินด้วยความผิดหวังและประหม่า น้ำตาลอหนวย” ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท “สังเกตเห็นหนุ่มน้อยคนนั้นและเรียกให้เขาขึ้นมา [บนยกพื้น] เมื่อเด็กชายเล่าให้ท่านฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ท่านกล่าวว่า ‘ผู้ต้อนรับคนนั้นไม่มีสิทธิทำเช่นนั้น มาที่นี่มานั่งข้างผมสิ’ ท่านแบ่งที่นั่งให้เขา ท่ามกลางเหล่าอัครสาวกของศาสนจักร

“วันหนึ่ง ขณะที่ท่านกำลังสัมภาษณ์ชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่กำลังจะออกไปเป็นผู้สอนศาสนาเป็นเวลาสองปีให้ศาสนจักร [ท่าน] สังเกตเห็นเด็กชาวโรคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้ไปแคนาดาตะวันออก ‘พ่อหนุ่ม ที่นั่นหนาวนะ คุณมีเสื้อโค้ตดี ๆ สักตัวไหม’ ‘ไม่มีครับท่าน’ ท่านพาหนุ่มน้อยคนนั้นข้ามถนนไปยังร้านขาย

เสื้อผ้า [แห่งหนึ่ง] และซื้อเสื้อโค้ตที่อุ่นที่สุดในร้านให้เขา

“วันที่ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักรในการประชุมใหญ่ เด็กหญิงตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งเดินฝ่าฝูงชนหลังการประชุมและเอื้อมไปจับมือท่าน เป็นภาพที่ซึ่งใจอย่างยิ่ง ท่านโน้มกายลงโอบเด็กน้อยไว้ในอ้อมแขน ท่านทราบว่าคุณชื่อของเธอคือวินัส ฮอบส์ . . . ซึ่งกำลังจะสี่ขวบอีกไม่นาน ในวันที่เกิดของเธอ วินัสได้รับโทรศัพท์ที่ทำให้ตื่นตื่น โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกับภรรยาท่านโทรทางไกลมา ร้องเพลง ‘สุขสันต์วันเกิด’ ให้เธอ”

การกระทำแห่งความกรุณาไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวแต่เป็นแบบแผนมาตลอดชีวิต ประธานสมิธเป็น “บุรุษแห่งความโอบอ้อมอารีและการอุทิศตน ชีวิตท่านเป็นแบบอย่างของการช่วยเหลือคนขัดสน ปลอดภัยคนที่ใจซอกซำ ให้คำปรึกษาแก่คนที่สับสน และแบบอย่างของจิตกุศลซึ่งคือ ‘ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์’ [โมโรไน 7:47]”²

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

1

ด้วยความรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าคือพระบิดาของคนที่ทั้งปวง เราปรารถนาที่จะรักและเป็นพรแก่ผู้อื่น

ข้าพเจ้าคิดว่าหากมนุษย์ทั้งหลายทราบและเข้าใจว่าพวกเขาเป็นใคร ตระหนักถึงที่มาอันสูงส่งซึ่งพวกเขาจากมา และศักยภาพอันไม่มีขอบเขตที่เป็นส่วนหนึ่งในมรดกของพวกเขา พวกเขาจะรู้สึกถึงความกรุณาอันที่น้อมที่มีให้กัน ซึ่งจะเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตทั้งหมดของพวกเขาและนำสันติสุขมาสู่แผ่นดินโลก

เราเชื่อในศักดิ์ศรีและต้นกำเนิดอันสูงส่งของมนุษย์ ศรัทธาของเราได้รับการก่อตั้งบนข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าคือพระบิดาของเรา เราคือบุตรธิดาของพระองค์ และมนุษย์ทั้งปวงคือพี่น้องในครอบครัววันรันดร์เดียวกัน

ในฐานะสมาชิกครอบครัวของพระองค์ เราเคยทำนอกร่วมกับพระองค์ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้ พระองค์ทรงแต่งตั้งและสถาปนาแผนแห่งความรอด ซึ่งเราได้รับสิทธิพิเศษให้เติบโตและก้าวหน้าหากเราพากเพียรที่จะทำ

พระผู้เป็นเจ้าที่เรานับถือเป็นพระสัสดภาวะที่มีรัศมีภาพ ทรงมีเดชานุภาพทั้งปวงและความดีพร้อม พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ในรูปแบบลักษณะของพระองค์ ตามลักษณะที่เหมือนพระองค์ พร้อมด้วยลักษณะพิเศษและคุณลักษณะที่พระองค์

ทรงครอบครอง

ดังนั้น ความเชื่อของเราในศักดิ์ศรีและจุดหมายของมนุษย์จึงเป็นส่วนสำคัญทั้งในด้านศาสนศาสตร์และวิถีชีวิตของเรา นี่คือคำสอนพื้นฐานของพระเจ้า “พระบัญญัติข้อใหญ่ข้อแรก” คือ “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน” และพระบัญญัติข้อใหญ่ข้อที่สองคือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (ดู มัทธิว 22:37–39)

เนื่องจากพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเรา เราจึงมีความปรารถนาโดยธรรมชาติที่จะรักและรับใช้พระองค์ และเป็นสมาชิกที่มีค่าควรในครอบครัวของพระองค์ เราารู้สึกถึงพันธะรับผิดชอบในการทำสิ่งที่พระเจ้าจะทรงให้เราทำ ในการรักษาพระบัญญัติและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับมาตรฐานพระกิตติคุณของพระองค์—ทั้งหมดนี้คือส่วนสำคัญยิ่งของการนมัสการที่แท้จริง

เนื่องจากมนุษย์ทั้งปวงคือพี่น้องของเรา เราจึงมีความปรารถนาที่จะรัก เป็นพรและผูกมิตรกับพวกเขา—และเรายอมรับว่าสิ่งนี้คือส่วนสำคัญยิ่งของการนมัสการที่แท้จริงเช่นกัน

ดังนั้น ทุกสิ่งที่เราทำในศาสนจักรจึงมุ่งเน้นไปที่กฎแห่งสวรรค์ว่าเราต้องรักและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา

ไม่สงสัยเลยว่าในฐานะศาสนจักรและผู้คน เรามีความห่วงใยอันลึกซึ้งเสมอมาต่อความผาสุกของบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ เราแสวงหาความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของพวกเขาไปพร้อมกับของเราเอง เราสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขาดังที่เราทำเพื่อตนเอง เราพยายามดำเนินชีวิตเพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเรา และอาจนำพวกเขามาสู่การสรรเสริญพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ [ดู มัทธิว 5:16]³

2

ขณะที่เรารักและคำนึงกันในศาสนจักร เรากลายเป็นพลังในโลกเพื่อก่อเกิดสิ่งดีงาม

“ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15)

พระอาจารย์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่สานุศิษย์ของพระองค์ แต่ไม่กี่ชั่วโมงก่อนการสิ้นพระชนม์ ขณะทรงเรียกพวกเขามารวมกันเพื่อรับปีศา และประทานคำแนะนำครั้งสุดท้ายก่อนจะทรงทนทุกข์เพราะบาปของโลก ในโอกาสเดียวกันนี้

ไม่นานก่อนหายสำคัญเหล่านี้ พระองค์ทรงอ้างถึงเรื่องเดียวกัน เมื่อรับสั่งว่า

“ลูกทั้งหลายเอ๋ย เราจะอยู่กับพวกท่านอีกหน่อยเดียวเท่านั้น ท่านจะเสาะหาเราและอย่างที่เรารู้กับพวกยิวและตอนนี้เราก็พูดกับท่านด้วย คือที่ที่เรากำลังจะไปนั้น พวกท่านไปไม่ได้ เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” [ยอห์น 13:33-34] . . .

. . . เราไม่เพียงเป็นเพื่อนกันเท่านั้น เราเป็นพี่น้องกัน บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เราออกมาจากโลกดั่งที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว เพื่อเข้าสู่พันธสัญญา เพื่ออธิษฐานภาวนาของพระองค์ และเพื่อยึดมั่นสิ่งทั้งปวงที่ประทานแก่เราโดยการคลาไจ เราได้รับพระบัญชาให้รักกัน “พระบัญญัติใหม่” พระเจ้าตรัสว่า เช่นเดียวกับพระบัญญัติข้ออื่น ๆ ซึ่งเก่าแก่เท่า ๆ กับนิรันดร ไม่มีเวลาใดที่พระบัญญัติไม่ดำรงอยู่จริงและไม่จำเป็นต่อความรอด ทว่ายังคงใหม่เสมอ ไม่เคยเก่าเลย เพราะนี่คือความจริง⁴

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราที่จะรักกัน เชื้อในกันและกัน มีศรัทธาในกันและกัน เป็นหน้าที่ของเราที่จะมองข้ามความผิดและความล้มเหลวของกันและกัน ไม่ขยายสิ่งเหล่านั้นในสายตาเราเอง ไม่ทำเช่นนั้นต่อสายตาของโลก ไม่ควรมีการจับผิด ลอบกัด พุดใ้ร้าย และต่อต้านกันในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราควรซื้อสัตย์ต่อกันและต่อหลักการทุกประการของศาสนาเราและไม่ริษยากัน เราไม่ควรอิจฉาริษยากัน ทั้งไม่ควรโกรธเคืองกัน และไม่ควรมีความรู้สึกในใจว่าเราจะไม่ให้ภัยการล่วงละเมิดของกันและกัน ไม่ควรมีความรู้สึกในใจบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเรื่องการไม่ให้ภัยใครก็ตาม ไม่สำคัญว่าเขาจะเป็นใคร . . .

. . . เราไม่ควรใส่ใจกับความรู้สึกไม่เป็นมิตรต่อกัน แต่จงมีความรู้สึกของการให้อภัยและรักกันฉันพี่น้อง ขอให้เราจดจำความล้มเหลวส่วนตัวของเราเอง ความอ่อนแอ และความมุ่งมั่นที่จะแก้ไข เรายังไปไม่ถึงความดีพร้อม แทบจะคาดหวังไม่ได้เลยว่าเราจะดีพร้อมในชีวิตนี้ ทว่าด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ย่อมอยู่ในวิสัยที่เราจะยืนหยัดด้วยกันได้โดยมองเห็นด้วยตาตนเองและเอาชนะบาปกับความไม่ดีพร้อมของเรา หากเราจะทำสิ่งนี้ด้วยความเคารพในพระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้า เราจะเป็นพลังในโลกเพื่อก่อเกิดสิ่งดีงาม เราจะล้มล้างและเอาชนะความชั่วร้ายและการตรงกันข้ามกับความจริงทั้งปวง เราจะทำให้เกิด

เมื่อเรายื่นมือที่ช่วยเหลือไปยังผู้อื่น เราแสดงความรักที่เรามีต่อพวกเขา

ความชอบธรรมบนพื้นพิภพ เพราะพระกิตติคุณจะแผ่ไปและผู้คนในโลกจะรู้สึกถึงอิทธิพลซึ่งจะฉายส่องจากผู้คนของไซอัน พวกเขาจะมีแนวโน้มมากขึ้นในการกลับใจจากบาปและได้รับความจริง^๑

3

เราแสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์โดยการรับใช้พวกเขา

พระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาในโลกเพื่อสอนเราให้รักกัน ดังที่บทเรียนสำคัญนั้นเป็นที่ประจักษ์โดยผ่านความทุกข์เขวทนาและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เพื่อเราจะมีชีวิต แล้วเราจะไม่แสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์โดยการรับใช้พวกเขาหรือ...

เราต้องรับใช้ผู้อื่น เราต้องขยายมือที่ช่วยเหลือไปยังผู้เคราะห์ร้าย คนที่ไม่เคยได้ยินความจริงและอยู่ในความมืดทางวิญญาณ คนขัดสน คนที่ถูกกดขี่ ท่านกำลังสัมผัสเหล่าใหม่ ขอให้เรานึกถึงถ้อยคำของกวี วิลเลียม แอล. ทรอมพ์สัน... บทกวีเริ่มต้นดังนี้

“ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้?

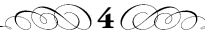
ฉันปรานีคนขัดสนบ้างไหม?

ฉันได้ปลอบคนหมองหม่น

ช่วยคนให้เบิกบานใหม่?

หากไม่ฉันล้มเหลวแน่นอน” [เพลงสวด บทเพลงที่ 109]⁶

พันธกิจของเราเพื่อโลกทั้งโลก—เพื่อสันติสุข ความหวัง ความสุข ความรอดทางโลกและความรอดนิรันดรของบรรดาบุตรธิดาของพระบิดา. . . ข้าพเจ้าขอเชื่อเชิญท่านทั้งหลายอย่างสุดพลัง ข้าพเจ้ากระตุ้นคนเหล่านี้ให้เอื้อมออกไปและเป็นพรอย่างต่อเนื่องให้ชีวิตบุตรธิดาของพระบิดาในทุกหนแห่ง⁷

เราต้องชื่นชมและรักผู้คนที่พวกเขาเป็น

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก เรามีม้าตัวหนึ่งชื่อจูนี จูนีเป็นสัตว์ฉลาดที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยพบ ดูเหมือนความสามารถของจูนีเกือบจะเท่า ๆ กับคน ข้าพเจ้าขังจูนีไว้ในโรงนาไม่ได้เลยเพราะเธอถอดสายรัดที่ประตูคอกออกได้ ข้าพเจ้ามักจะผูกสายรัดติดกับประตูคอกเหนือตู้ไประฆัง แต่จูนีจะถอดออกง่าย ๆ ด้วยจมูกกับฟัน จากนั้นเธอจะออกไปที่สนามหญ้า

มีก๊อกน้ำในสนามที่ใช้สำหรับเติมน้ำในรางให้สัตว์ของเรา จูนีจะหมุนก๊อกนี้ด้วยปากแล้วปล่อยให้น้ำไหล คุณพ่อจะบ่นเพราะข้าพเจ้าไม่สามารถเก็บมันขึ้นไว้โรงนาได้ จูนีไม่เคยวิ่งหนี แค่เปิดน้ำแล้วเดินไปรอบ ๆ สนามหรือเดินไปทั่วลาน หรือเดินลัดสวนไป ตกกลางดึก ข้าพเจ้าจะได้ยินเสียงน้ำไหลแล้วข้าพเจ้าต้องลุกไปปิดและขังจูนีอีกครั้ง

คุณพ่อบอกว่าดูเหมือนม้าจะฉลาดกว่าข้าพเจ้า วันหนึ่งท่านตัดสินใจจะขังม้าไว้ข้างใน เพื่อไม่ให้ออกมาได้ ท่านคล้องสายรัดที่มักจะทำเป็นห่วงคล้องไว้เหนือกล่องไประฆังผูกไว้รอบ ๆ และได้ข้อ แล้วท่านก็พูดว่า “สาวน้อย ที่นี้ มาดูสิว่าจะออกได้ไหม!” คุณพ่อกับข้าพเจ้าออกจากโรงนาเริ่มเดินกลับบ้าน และก่อนที่เราจะถึงบ้าน จูนีก็มาอยู่ข้าง ๆ เราแล้ว จากนั้นก็ไปเปิดน้ำอีกครั้ง

ข้าพเจ้าบอกว่า ตอนนี้ จูนีอาจจะฉลาดพอ ๆ กับเราคนใดคนหนึ่ง เราห้ามจูนีออกจากคอกไม่ได้เลย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจูนีไม่ดี ไม่ใช่เช่นนั้น คุณพ่อไม่ได้คิดจะขายหรือนำเธอไปแลก จูนีมีคุณสมบัติที่ดีหลายอย่างซึ่งทำให้ความผิดนี้ดูเล็กน้อยมาก

จูนีเป็นม้าที่ไว้ใจได้และเชื่อถือได้ในการลากรถม้าเช่นเดียวกับที่เชี่ยวชาญการ

ออกจากคอก เรื่องนี้สำคัญเพราะคุณแม่เป็นนางผดุงครรภ์ที่มีใบประกอบวิชาชีพ เมื่อมีผู้เรียกให้ปฏิบัติงานที่ใดสักแห่งในหุบเขา โดยปกติจะเป็นช่วงกลางดึก ข้าพเจ้าจะลุกขึ้นคว้าโคมไฟออกไปที่โรงนาและผูกจุนีกับรถม้า

ข้าพเจ้าอายุประมาณสิบหรือสิบเอ็ดปีในเวลานั้น ม้าจึงต้องเชื่อง ทว่าเข้มแข็งพอที่จะพาข้าพเจ้ากับคุณแม่ไปทั่วหุบเขา ในทุกสภาพอากาศ อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าใจเลยคือเพราะเหตุใดทารกส่วนใหญ่ต้องเกิดกลางคืน และส่วนมากเกิดในฤดูหนาว

บ่อยครั้ง ข้าพเจ้ามักจะรอคุณแม่ในรถม้า จึงถือเป็นเรื่องดีที่มีจุนีม้าขร่าที่อ่อนโยนอยู่เป็นเพื่อน ประสบการณ์กับม้าตัวนี้ดีสำหรับข้าพเจ้าเพราะในชีวิตช่วงแรก ๆ ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้ที่จะรักและชื่นชมสิ่งที่เธอทำ จุนีเป็นม้าที่ขอดเยี่ยมแต่มีนิสัยแย ๆ เพียงสองอย่าง ผู้คนก็เช่นเดียวกัน ไม่มีใครในพวกเราดีพร้อม ทว่าเราทุกคนกำลังพยายามเป็นคนดีพร้อม แม้ดังพระบิดาในสวรรค์ของเรา เราต้องชื่นชมและรักผู้คนในสิ่งที่พวกเขาเป็น

ท่านอาจต้องจดจำสิ่งนี้เมื่อท่านประเมินบิดามารดา หรือครู หรือผู้นำออร์ดและสเตรค หรือเพื่อน ๆ—หรือพี่น้องของท่าน บทเรียนนี้ยังอยู่กับข้าพเจ้าเสมอ—ที่จะเห็นความดีในผู้คน ถึงแม้เรากำลังพยายามจะช่วยให้พวกเขาเอาชนะนิสัยไม่ดีหนึ่งหรือสองอย่างก็ตาม . . .

ข้าพเจ้าเรียนรู้ชีวิตในวัยเยาว์ว่าให้รักและอย่าตัดสินผู้อื่น พยายามเสมอที่จะเอาชนะความผิดของตนเอง⁸

**เมื่อเรารักพระเจ้าด้วยสุดใจของเราและ
รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราดำเนินชีวิต
สอดคล้องกับกฎอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด**

“จงรักองค์พระผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกันคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้” (มัทธิว 22:37–40)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทั้งหมดที่ได้รับการเปิดเผยเพื่อความรอดของมนุษย์นับจากกาลเริ่มต้นจนถึงเวลาของเราเองนั้นอยู่ใกล้ รวมถึงส่วนที่เป็นกฎสองข้อใหญ่นี้ด้วย หากเรารักพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิต และสุดความคิด และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ย่อมไม่มีอะไรเป็นที่ปรารถนามากไปกว่านี้อีกแล้ว เราจึงดำเนินชีวิตสอดคล้องกับกฎอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด หากเราเต็มใจดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระบัญญัติสองข้อใหญ่—และเราต้องทำเช่นนั้นในที่สุดถ้าเรามีค่าควรที่จะอยู่ในที่ประทับของพระเจ้า—จากนั้น ความชั่วร้าย ความอิจฉาริษยา ความทะเยอทะยาน ความโลภ การนองเลือด และบาปทั้งปวงอันเป็นธรรมชาติวิสัยทุกอย่างจะถูกลบไล้ไปจากแผ่นดินโลก จากนั้นวันแห่งสันติและความสุขนิรันดร์จะมาถึง วันอันรุ่งโรจน์อย่างยิ่ง! เราได้รับการประสาทรด้วยเหตุผลเพียงพอที่จะทราบว่าจะสถานะเช่นนั้นเป็นที่พึงปรารถนามากที่สุดและจะสถาปนาไว้ท่ามกลางมนุษย์ถึงความ เป็นพระบิดาของพระเจ้าและความเป็นพี่น้องที่ดีพร้อมของมนุษย์

...เรากล่าวได้ว่าเรารักพระเจ้าด้วยสุดจิตหรือไม่ เรากล่าวได้ว่าเราห่วงใยความผาสุกของเพื่อนบ้านดังที่เราห่วงใยตนเองหรือไม่?

ขอให้เรารักพระเจ้าเพราะนี่คือรากฐานของสิ่งทั้งปวง นี่คือพระบัญญัติข้อแรก และข้อที่สองก็เช่นกัน ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เมื่อเราทำเช่นนั้น เราทำให้กฎเกิดสัมฤทธิ์ผล เพราะไม่มีสิ่งใดจะถูกทิ้งไว้ให้ค้างค้ำ¹⁰

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- พิจารณาข้อความ “ให้ความสนใจแม้ในเรื่องเล็กน้อย” ที่ประธานสมิธทำเพื่อผู้อื่น (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสร้างรูปแบบของความมีเมตตาที่คล้ายคลึงกันนี้ในชีวิตเรา
- หลักคำสอนในหัวข้อที่ 1 ช่วยให้เราที่มีความรักความเมตตาแก่คนรอบข้างได้อย่างไร
- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับคำแนะนำของประธานสมิธในหัวข้อที่ 2 เหตุใดท่านจึงคิดว่าเราจะเป็น “พลังในโลกเพื่อก่อเกิดสิ่งดีงาม” เมื่อเราทำตามคำแนะนำนี้

- พระเยซูคริสต์ทรงทำอะไรเพื่อ “สอนเราให้รักกันและกัน” (ดู หัวข้อที่ 3) เราจะทำตามแบบอย่างของพระองค์ในทางใดได้บ้าง
- ทบทวนเรื่องราวเกี่ยวกับม้าจูนิ (ดู หัวข้อที่ 4) ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดจึงสำคัญที่จะ “ชื่นชมและรักผู้คนที่พวกเขาเป็น” เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้มองเห็นความดีในตัวผู้อื่น แม้ว่าเรากำลังพยายามช่วยให้พวกเขาเอาชนะนิสัยไม่ดี
- การรักษาพระบัญญัติมีความหมายต่อท่านอย่างไร ในมัทธิว 22:37–40 (บางตัวอย่าง ดูหัวข้อที่ 5) เพราะเหตุใด เราจึง “ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับกฎอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด” เมื่อเรารักษาพระบัญญัติเหล่านี้

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

กิจการ 17:28–29; โรม 8:16–17; 1 ยอห์น 4:18–21; โโมไซยาห์ 2:17; 18:8–10; โมโรไน 7:45–48

ความช่วยเหลือด้านการสอน

ท่านอาจต้องการเชิญให้ผู้ร่วมชั้นเรียนอ่านหัวข้อย่อยในบทและเลือกหัวข้อที่มีความหมายต่อพวกเขาหรือครอบครัวพวกเขา เชื้อเชิญพวกเขาให้ศึกษาคำสอนของประธานสมิธในหัวข้อนั้น รวมถึงคำถามที่สอดคล้องกันท้ายบท จากนั้น ขอให้สมาชิกในชั้นเรียนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

อ้างอิง

1. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และจอห์น เจ. สตวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 10–11
2. เอส. เพอร์รี ลี, “Church Expresses Devotions to President Smith,” *Church News*, 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1956 หน้า 2
3. ใน Conference Report, เมษายน 1970 หน้า 4–5
4. ใน Conference Report, ตุลาคม 1920 หน้า 53–55
5. ใน Conference Report, เมษายน 1915 หน้า 119–120
6. ใน Conference Report, เมษายน 1968 หน้า 12
7. ใน Conference Report, เมษายน 1970 หน้า 4
8. “My Dear Young Fellow Workers,” *New Era*, มีนาคม 1971 หน้า 4–5
9. ใน Conference Report, เมษายน 1943 หน้า 12
10. ใน Conference Report, ตุลาคม 1920 หน้า 59

เอ็ดเดอร์โจเซฟ ฟิลดิงก์ ในปี 1910 ไม่นานหลังจากท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก

ประกาศพระกิตติคุณต่อโลก

“เราได้ชิมรสผลของพระกิตติคุณแล้วและ
ทราบว่าผลนั้นดี เราปรารถนาให้มนุษย์ทั้งปวง
รับพรเดียวกันและวิญญูณเดียวกันที่หลังริน
มาสู่เราอย่างสิ้นเหลือ”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทกับลูอี ภรรยาของท่านไม่ประหลาดใจเลยเมื่อได้รับจดหมาย
เช่นกำกับโดยประธานลอเรนโซ สโนว์ เรียกโจเซฟ ให้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา
ในสมัยแรก ๆ ของศาสนจักร ชายที่แต่งงานแล้วมักจะรับใช้ในแดนไกล ด้วยเหตุ
นี้ เมื่อจดหมายนั้นมาถึงเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1899 ประมาณหนึ่งเดือนก่อน
วันครบรอบหนึ่งปีของการแต่งงาน โจเซฟกับลูอียอมรับโอกาสด้วยศรัทธาและ
ความกล้าหาญ บวกกับความเศร้าใจที่คิดว่าต้องแยกจากกันเป็นเวลาสองปี

เอ็ดเดอร์สมิทรับใช้ในอังกฤษ ห่างจากบ้านประมาณ 4,700 ไมล์ (ประมาณ
7,600 กิโลเมตร) ท่านขอให้ลูอีส่งจดหมายให้กันบ่อย ๆ—จดหมายเต็มไปด้วย
การแสดงออกถึงความรักและประจักษ์พยาน จดหมายฉบับหนึ่งซึ่งเป็นฉบับแรก ๆ
ที่เอ็ดเดอร์สมิทเขียนถึงลูอีย์ ท่านเขียนว่า “ผมทราบว่างานที่ผมได้รับเรียกให้ทำ
คืองานของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่อย่างนั้นผมคงไม่ยอมอยู่ที่นี้แม้แต่นาทีเดียว ไม่ใช่
ผมคงไม่จากบ้านมาแน่ แต่ผมรู้ว่าความสุขของเราขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของผม
ขณะอยู่ที่นี้ ผมควรเต็มใจรับใช้ให้มากเพื่อความรักที่มีต่อมนุษยชาติเมื่อพระเจ้าช่วย
ให้รอดทรงทนทุกข์ ดังที่ทรงทนทุกข์เพื่อเรา . . . ผมอยู่ในพระหัตถ์ของพระบิดา
บนสวรรค์และพระองค์จะทรงดูแลและทรงคุ้มครองผมหากผมทำตามพระประ-
สงค์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงอยู่กับคุณเช่นกันขณะที่ผมไม่ได้อยู่ดูแล
และคุ้มครองคุณในทุก ๆ สิ่ง”¹

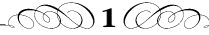
เอ็ดเดอร์สมิทกับคู่ผู้สอนศาสนาของท่านเป็นผู้รับใช้ที่อุทิศตนของพระเจ้า
ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงลูอีย์ ท่านเล่าว่าแต่ละเดือน ท่านกับผู้สอนศาสนา
คนอื่น ๆ แจกใบปลิว หรือแผ่นพับประมาณ 10,000 ฉบับ และเยี่ยมบ้านประมาณ

4,000 หลัง อย่างไรก็ตาม ท่านติดตามรายงานนี้ด้วยข้อสังเกตอันสุขุมรอบคอบว่า “ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามีคนอ่านไบเบิลหนึ่งใบหรือมากกว่าหนึ่งใบในทุก ๆ หนึ่งร้อยใบ” ช่วงที่เฮลเดอร์สมิธอยู่ในอังกฤษ แทบไม่มีใครยอมรับว่าสารพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เวลาสองปีของการรับใช้ “ท่านไม่ได้ทำให้ผู้ใดเปลี่ยนใจเลื่อมใสเลย ไม่มีโอกาสประกอบพิธีบัพติศมาแม้แต่ครั้งเดียว ถึงแม้จะยืนยันผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหนึ่งคน”³ ไม่ปรากฏผลงานจากการลงแรงของท่าน ท่านพบการปลอมโยนในความรู้ที่ว่าท่านกำลังทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และท่านกำลังช่วยเตรียมผู้คนที่อาจได้รับพระกิตติคุณต่อมาในชีวิตของพวกเขา

ประมาณสองสัปดาห์ของงานเผยแผ่ เฮลเดอร์สมิธถูกกักตัวไว้ที่โรงพยาบาลกับผู้สอนศาสนาอีกสี่คน พบว่าผู้สอนศาสนาห้าคนนั้นเป็นไข้ทรพิษ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องถูกกักบริเวณเพื่อป้องกันความเจ็บป่วยแพร่ระบาด ถึงแม้เฮลเดอร์สมิธต้องอยู่ตั่ง “ถูกพันธนาการ” แต่ท่านกับคู่งทำงานเผยแผ่ได้ พวกท่านแบ่งปันพระกิตติคุณให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ช่วงท้ายของการกักบริเวณ เฮลเดอร์สมิธเขียนรายงานต่อไปนี้ในบันทึกส่วนตัวว่า “เราผูกมิตรกับพยาบาลและคนอื่น ๆ ที่มาเยี่ยมเราในช่วงการกักตัว หลายครั้ง เราพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับพระกิตติคุณและให้พระคัมภีร์พวกเขาไว้อ่านด้วย เมื่อเราออกจากโรงพยาบาล เราร้องเพลงสวดหนึ่งหรือสองเพลง ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้ฟัง เมื่อเราจากมาพวกเขา น้ำตาซึม ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่โรงพยาบาลรู้สึกดีกับพวกเรา โดยเฉพาะกับบรรดาพยาบาล ซึ่งสารภาพว่าเราไม่เหมือนกับคนที่พวกเขาเคยคิด และ [ว่า] บัดนี้ พวกเขาจะแก้ต่างให้เราตลอดเวลา”⁴

เฮลเดอร์สมิธจบงานเผยแผ่ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1901 เจ็ดสิบปีต่อมา ท่านกลับไปยังประเทศอังกฤษอีกครั้งในฐานะประธานศาสนจักรเพื่อควบคุมการประชุมใหญ่ภาค ในเวลานั้นเอง เมล็ดพันธุ์ที่ท่านและผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ เพาะไว้ได้เจริญงอกงามแล้ว ท่านชื่นชมยินดีที่ได้เห็นวิสุทธิชนชาวอังกฤษมากมายมาการประชุม⁵ ท่านกล่าวว่า “สเตคแห่งไซอันมากมาย พระวิหารได้รับการอุทิศแด่พระเจ้า จำนวนอาคารเวิร์คและสเตค งานเผยแผ่ประสบความสำเร็จอย่างสูง—ทั้งหมดนี้เป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ศาสนจักรกำลังเติบโตขึ้นในเกรตบริเตน” ท่านกล่าวว่าความก้าวหน้าในเกรตบริเตน เป็นตัวแทนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทั่วโลก ท่านประกาศว่าพระกิตติคุณมีไว้สำหรับคนทั้งปวงและ “ศาสนจักรจะได้รับการสถาปนาทุกหนทุกแห่ง ในทุกประชาชาติ แม้จนถึงแดนแผ่นดินโลก ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของบุตรมนุษย์”⁶

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

**เราท่านนั้น ที่มีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
และเราปรารถนาให้คนทั้งปวงได้รับพรเดียวกันนี้**

ในพระปรีชาญาณอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์ เพื่อให้พันธสัญญาและคำสัญญาที่ทำไว้กับศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณเกิดสัมฤทธิ์ผล พระเจ้าทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์ในยุคสุดท้ายนี้ พระกิตติคุณนี้คือแผนแห่งความรอด แผนดังกล่าวได้รับการจัดตั้งและสถาปนาในสภานิรันดร์ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้ และได้รับการเปิดเผยใหม่ในสมัยของเราเพื่อความรอดและพรของบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาในทุกหนแห่ง . . .

เกือบหกร้อยปีก่อนคริสตกาล—ในการเสด็จมาของพระองค์—นี่ไฟ ศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่กล่าวแก่ผู้คนที่ท่านว่า “. . . มีพระเจ้าเป็นเจ้าเดียวและพระเมษยาบาลเดียวทั่วทั้งแผ่นดินโลก

“และเวลามาถึงเมื่อพระองค์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ต่อประชาชาติทั้งปวง . . .” (1 นีไฟ 13:41–42)

คำสัญญานั้นกำลังเริ่มขึ้น นี่คือเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสั่งสอนพระกิตติคุณในทั่วโลก และสำหรับการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นในทุกประชาชาติ มีคนดีและซื่อตรงในทุกประชาชาติ ผู้ที่จะตอบรับความจริง ผู้ที่จะมาสู่ศาสนจักร และผู้ที่จะกลายเป็นแสงสว่างนำทางผู้คนที่พวกเขา . . .

. . . พระกิตติคุณมีไว้เพื่อทุกคน พระเจ้าทรงคาดหวังให้คนเหล่านั้นที่รับพระกิตติคุณ ดำเนินชีวิตตามความจริง และทรงมอบสิ่งเหล่านั้นให้ผู้คนในประชาชาติและภาษาของพวกเขาเอง

และบัดนี้ ในวิญญาณแห่งความรักและความเป็นพี่น้อง เราเชื่อเชิญมนุษย์ทั้งปวงทุกหนแห่ง ให้เอาใจใส่ต่อพระวจนะแห่งชีวิตนิรันดร์ที่เปิดเผยในสมัยนี้โดยผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธและผู้ร่วมงานของท่าน

เราเชื่อเชิญบุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระบิดาของเราว่า “จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และปฏิเสธตนจาก “ความไม่เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าทุกอย่าง” (โมโรไน 10:32)

เราเชื่อเชิญพวกเขาให้เชื่อในพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ เพื่อเข้า

มาในศาสนจักรของพระองค์ และเพื่อเป็นหนึ่งเดียวกันกับวิสุทธิชนของพระองค์

เราได้ชิมรสผลของพระกิตติคุณแล้วและทราบว่ามันดี เราปรารถนาว่ามนุษย์ทั้งปวงจะรับพรและวิญญานเดียวกันที่หลังรับมาสู่เราอย่างสิ้นเหลือ⁷

ข้าพเจ้าไม่ได้มีเงินเลยว่ามีคนดีและผู้มีศีลธรรมจรรยาในบรรดานิกาย พรรค และลัทธิต่าง ๆ พวกเขาจะได้รับพรและรางวัลตอบแทนคุณความดีทั้งปวงที่พวกเขาทำ แต่ข้อเท็จจริงยังคงเป็นข้อเท็จจริงที่ว่าเราเท่านั้นที่มีความสมบูรณ์ของกฎและศาสนพิธีเหล่านั้นที่เตรียมมนุษย์ไว้รับความสมบูรณ์ของรางวัลในที่พำนักเบื้องบน เรากล่าวแก่คนดีและผู้มีใจสูงส่ง คนที่ซื่อตรงและผู้มีศีลธรรมจรรยาทุกหนแห่งว่า จงรักษาคุณความดีที่ท่านมีอยู่ จงแนบสนิทกับหลักธรรมความจริงทุกประการ ซึ่งเป็นของท่านในเวลานี้ แต่จงมารับส่วนความสว่างและความรู้มากขึ้น ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดกาล ทรงหลังรับมายังผู้คนของพระองค์อีกครั้ง⁸

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าจุดประสงค์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ทั้งในและนอกศาสนจักร จะบังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว พระองค์จะประทานพรวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์รวมทั้งใจทุกดวงของผู้คนมากมายที่แสวงหาความจริง และคนที่ใจของเขาถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าจะกลายเป็นทายาทร่วมกับเราในความสมบูรณ์ของพรจากพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู⁹

2

สมาชิกศาสนจักรทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบ ที่จะใช้ความเข้มแข็ง พลังความสามารถ ทรัพย์สิน และการโน้มน้าวในการสั่งสอนพระกิตติคุณ

เราได้ยินว่าเราทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา ... เราทุกคนได้รับการแต่งตั้ง ไม่ใช่โดยการวางมือ เราไม่มีการเรียกพิเศษ เราไม่ได้ถูกทิ้งให้ทำงานเผยแผ่เป็นรายบุคคล แต่ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เราปฏิญาณตนต่อความก้าวหน้าของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราจึงกลายเป็นผู้สอนศาสนา นั่นคือส่วนหนึ่งในหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกศาสนจักร¹⁰

ด้วยใจที่เปี่ยมด้วยความรักต่อมนุษย์ทั้งปวง ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกศาสนจักรเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ใช้ความเข้มแข็ง พลังความสามารถ และทรัพย์สินในการประกาศพระกิตติคุณต่อโลก เราได้รับพระบัญชาจากพระเจ้า พระองค์ประทานคำสั่งจากสวรรค์ พระองค์ทรงบัญชาเราให้ออกไปด้วยความ

“ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างแห่งพระกิตติคุณกลายเป็นแสงสว่างและ
การนำทางให้คนเหล่านั้นที่เขาสามารถสอนได้”

พวกเพียรอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และมอบความจริงแห่งความรอดที่ได้รับการเปิดเผยโดยผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธให้บุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระองค์¹¹

พันธกิจของเรา ข้าพเจ้ากล่าว ตามที่อยู่ในอำนาจของเรา เพื่อรักษา เพื่อนำบุตรธิดาของพระบิดาในสวรรค์มาสู่การกลับใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้... นั่นคือพันธะรับผิดชอบ ที่พระเจ้าทรงวางไว้บนศาสนจักร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บนโครัมมิชานะปุโรหิตของศาสนจักร แต่พันธะรับผิดชอบนี้เป็นของจิตวิญญาณทั้งปวง¹²

มีจิตวิญญาณที่ดีและซื่อสัตย์มากมาย ผู้ที่ยังไม่เคยยอมรับโอกาส หรือใช้ความพยายามในการค้นหา เพื่อพวกเขาจะพบความจริงที่มีรัศมีภาพนี้ ซึ่งทำให้เป็นที่รู้ในการเปิดเผยของพระเจ้า พวกเขาไม่นึกถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาอยู่ท่ามกลางพวกเรา เราคบค้าสมาคมและติดต่อกับพวกเขาเป็นประจำ พวกเขาคิดว่าเราเป็นคนดีมาก แต่มีมุมมองในศาสนาของเราผิดแผกแตกต่าง ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ใส่ใจความเชื่อของเรา และด้วยเหตุนี้งานเผยแผ่อันยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินอยู่ขณะนี้ใน

สเตคแห่งไซอันจึงร่วมกันเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณที่จริงใจและซื่อสัตย์ที่นี้จากบรรดาคนที่ไม่เคยได้รับโอกาสมาก่อน ซึ่งเป็นโอกาสของพวกเขาที่จะได้ยินพระกิตติคุณ ข้าพเจ้ากล่าว¹³

เรา ผู้ที่ได้รับความจริงแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจแล้วไม่ควรพึงพอใจกับสิ่งใดก็ตาม นอกเสียจากความสมบูรณ์แห่งอาณาจักรของพระบิดา สำหรับการนั้น ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนให้เราดำเนินชีวิตและเป็นแบบอย่างในความชอบธรรมให้มนุษย์ทั้งปวงเพื่อไม่ให้มีใครสะดุด ล้มเล หรือละทิ้งหนทางแห่งความชอบธรรม เพราะสิ่งที่เราทำหรือพูด¹⁴

มีอิทธิพลที่ฉายส่องออกมา ไม่เพียงมาจากใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่มาจากทั้งศาสนจักร ข้าพเจ้าเชื่อว่าความสำเร็จของเราในโลกขึ้นอยู่กับเจตคติของวิสุทธิชนเป็นส่วนใหญ่ หากเราเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งหมด ในความคิด การกระทำ ความประพฤติ หากเรารักถ้อยคำแห่งความจริง หากเราดำเนินชีวิตตามคำสอน ดังที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำ อิทธิพลจะแผ่ไปทั่ว จากชุมชน จาก [กลุ่ม] ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในชุมชนทั้งหมดนี้ออกไปสู่โลก อิทธิพลซึ่งไม่อาจต้านทานได้ ชายหญิงที่ซื่อสัตย์จะเปลี่ยนใจเลื่อมใสมากขึ้น เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงออกไปเตรียมทางไว้ก่อนหน้าเรา ... หากพวกเขา ผู้คนเหล่านี้ จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า สิ่งนี้จะพลังอำนาจและอิทธิพลในการล้มล้างฝ่ายตรงข้ามและจะเตรียมผู้คนให้รับความสว่างของพระกิตติคุณอันเป็นนิจ และเมื่อเราล้มเหลว เราต้องรับผิดชอบกับผลอันน่าสะพรึงกลัวนั้น

ข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร เมื่อถูกเรียกให้มาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษา หากใครบางคนจะขึ้นมาที่ข้าพเจ้า หรือท่าน และกล่าวว่า “หากไม่เพราะการกระทำของชายคนนี้ หรือคนกลุ่มนี้ละก็ ผมคงจะได้รับความจริง แต่พวกเขาทำให้ผมมีดบาด เพราะพวกเขาสร้างทำเหมือนมีความรู้ในพระกิตติคุณ แต่พวกเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตตามนั้น”¹⁵

พระเจ้ารับสั่งว่าหากเราทำงานตลอดวันของเรา และช่วยแม้จิตวิญญาณเดียวให้รอด ปิติของเราพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใด [ดู คพ. 18:15] ในทางกลับกัน ความโทมนัสและการกล่าวโทษของเราจะใหญ่หลวงเพียงใด หากเรานำจิตวิญญาณเดียวออกไปจากความจริงนี้ โดยผ่านการกระทำของเรา¹⁶

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม เป็นและควรจะเป็นแสงสว่างแก่โลก พระกิตติคุณเป็นแสงส่องทางในความมืด และทุกคนที่ได้รับแสงสว่างจาก

พระกิตติคุณกลายเป็นแสงสว่างและการนำทางให้แก่คนทั้งปวงที่เขาสามารถสอนได้

ความรับผิดชอบของท่าน... คือเป็นพยานที่มีชีวิตถึงความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของงาน เราหวังว่าท่านจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและทำให้ความรอดเกิดขึ้นกับตัวท่านเอง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ [ดู มัทธิว 5:16]¹⁷

3

ศาสนจักรต้องการผู้สอนศาสนามากขึ้น เพื่อออกไปอยู่กับฐานะของพระเจ้า

เราต้องการผู้สอนศาสนา... ทุ่งนั้นกว้างนัก ชาวที่ต้องเกี่ยวนั้นก็ยิ่งมาก แต่คนงานยังน้อยอยู่ [ดู ลูกา 10:2] เช่นเดียวกับทุ่งชาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว [ดู คพ. 4:4]...

...ผู้สอนศาสนาของเราออกไป ไม่มีอำนาจใดจะยับยั้งมือพวกเขาได้ สิ่งนี้ได้รับการพิสูจน์แล้ว ความพยายามอย่างยิ่งยวดในการเริ่มต้น เมื่อมีผู้สอนศาสนาเพียงหยิบมือเดียวเท่านั้น แต่ไม่อาจหยุดยั้งความก้าวหน้าของงานได้ ไม่อาจหยุดได้ในตอนนี้ งานต้องออกไป เพื่อผู้อยู่อาศัยของโลกอาจมีโอกาสกลับใจจากบาปรับการปลดบาป มาสู่ศาสนจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ก่อนการทำลายล้างครั้งสุดท้ายจะมาถึงคนชั่วร้าย เพราะสัญญาที่ให้ไว้กับพวกเขา...

ผู้สอนศาสนาเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนชาย ไม่ได้รับการอบรมในวิถีของโลก ออกไปพร้อมกับข่าวสารแห่งความรอดและทำให้คนมีอำนาจตะลึงงัน เพราะพวกเขามีความจริง พวกเขากำลังประกาศพระกิตติคุณนี้ คนซื่อสัตย์และจริงใจกำลังฟังและกลับใจจากบาปของพวกเขา และเข้ามาสู่ศาสนจักร¹⁸

เราหวังที่จะได้เห็นวันที่เยาวชนชายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่มีคุณสมบัติและมีค่าควรทุกคน จะได้รับสิทธิพิเศษของการออกไปอยู่กับฐานะของพระเจ้า เพื่อขึ้นเป็นพยานถึงความจริงในประชาชาติทั้งหลายของโลก

เวลานี้ เรามีและสามารถใช้คู่สามีภรรยาอาวุโสที่อุทิศตนในงานเผยแผ่อันสำคัญยิ่งนี้มากขึ้น เราหวังว่าคนเหล่านั้นผู้มีค่าควรและมีคุณสมบัติจะจัดการกับภาระงานของพวกเขาให้อยู่ในระเบียบ พวกเขาจะตอบรับการเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณและทำตามพันธะรับผิดชอบของพวกเขาด้วยความเต็มใจ

“เรายกย่องคนเหล่านั้นที่กำลังรับใช้อย่างองอาจ
ในอุดมการณ์ของงานเผยแผ่อันสำคัญยิ่งนี้”

เรามีและสามารถใช้หญิงสาวมากมายในงานนี้ได้เช่นกัน ถึงแม้พวกเขาจะไม่ได้มีความรับผิดชอบเหมือนพี่น้องชายก็ตาม และสิ่งที่เราหวังใพี่น้องสตรีมากกว่านั้นคือ พวกเขาควรเข้าสู่พิธีแต่งงานที่ถูกต้องในพระวิหารของพระเจ้า

เราเชื่อเชิญให้สมาชิกศาสนจักรช่วยเหลือด้านการเงินในการสนับสนุนงานเผยแผ่ และบริจาคทรัพย์สินที่มีอยู่สำหรับการแผ่ขยายของพระกิตติคุณ

เรายกย่องคนเหล่านั้นที่กำลังรับใช้อย่างองอาจในงานเผยแผ่อันสำคัญยิ่งนี้ โจเซฟ สมิทกล่าวว่า “จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ”¹⁹

4

**เราต้องสั่งสอนหลักคำสอนแห่งความรอด
ดั่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ในความแจ่มชัดและ
เรียบง่าย ดั่งที่พระวิญญาณทรงนำทาง**

ในช่วงแรก ๆ ของสมัยการประทານนี้ พระเจ้ารับสั่งกับผู้ที่ทรงเรียกในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ “เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้พบในพระนามของพระเจ้าผู้

เป็นเจ้า พระเจ้า, แม้พระผู้ช่วยให้รอดของโลก; ... เพื่อความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเราจะได้รับการประกาศโดยคนอ่อนแอ และคนต่ำต้อยถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, และต่อหน้ากษัตริย์และผู้ปกครอง” (คพ. 1:20, 23)

ถึงคนที่ได้รับเรียก “ออกไปสั่งสอน” พระกิตติคุณของพระองค์ และถึงเหล่า “เอ็ดเดอร์ ปุโรหิต และผู้สอน” ทั้งปวงของศาสนจักร พระองค์ตรัสว่า พวกเขา “ฟังสอนหลักธรรมแห่งกิตติคุณของเรา, ซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล และพระคัมภีร์มอรมอน” และพระคัมภีร์เล่มอื่น ๆ “ดังที่พวกเขาจะได้รับการชี้แนะจากพระวิญญาณ” (ดู คพ. 42:11–13)

ในฐานะตัวแทนของพระเจ้า เราไม่ได้รับเรียกหรือรับมอบอำนาจให้สอนปรัชญาของโลก หรือทฤษฎีที่มาจากการคาดคะเนของอุกวิทยาศาสตร์ พันธกิจของเราคือการสอนหลักคำสอนแห่งความรอดใน *ความแข็งขัน* และความเรียบง่าย ตามวิธีที่เปิดเผยและบันทึกไว้ในพระคัมภีร์

หลังจากทรงกำกับดูแลเราให้สอนหลักธรรมพระกิตติคุณที่พบในงานมาตรฐานต่าง ๆ ตามการนำทางจากพระวิญญาณ พระเจ้าทรงประกาศหลักการสำคัญซึ่งเป็นการดูแลการสอนพระกิตติคุณของพระองค์ทั้งหมดโดยใครก็ตามในศาสนจักรว่า “และจะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา; และหากเจ้าไม่ได้รับพระวิญญาณ เจ้าจะไม่สอน” (คพ. 42:14)²⁰

5

พระกิตติคุณเป็นความหวังเพียงอย่างเดียวของโลก หนทางเดียวที่จะนำสันติสุขมาบนแผ่นดินโลก

ท่านทราบไหมว่าอะไรคือพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ปัจจัยที่ทรงอำนาจที่สุดในทั่วโลก สำหรับการสถาปนาสันติสุขถาวรในโลกนี้ เมื่อถามคำถามแล้ว ข้าพเจ้าจะตอบคำถามนั้น อย่างน้อยที่สุด ข้าพเจ้าจะชี้แจงมุมมองของข้าพเจ้าเกี่ยวกับคำถามนั้น—จะไม่พูดอะไรเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ปัจจัยสำคัญที่สุดในทั่วโลกคือพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ ที่อยู่ในการครอบครองของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นับจากกาลเริ่มต้น พระเจ้าทรงส่งผู้สอนศาสนามาในโลก บัญชาพวกเขาให้เรียกผู้คน โดยตรัสว่า จงกลับใจ มาสู่ไซอัน จงเชื่อในกิตติคุณของเราและเจ้าจะมีสันติสุข

แน่นอนว่าสันติสุขจะเกิดขึ้น โดยผ่านความชอบธรรม ความยุติธรรม พระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า พลังอำนาจ ซึ่งพระองค์ประทานแก่เรา จิตใจเราจะได้

รับการสัมผัสและเราจะมีความรักให้แก่กัน เวลานี้ หน้าที่ของเราคือการประกาศเรื่องเหล่านี้แก่คนทั้งปวง จึงเรียกพวกเขาเข้าสู่โซนซึ่งมีธงสัญญาแต่งตั้งไว้—ซึ่งแห่งสันติภาพ—เพื่อรับพรจากพระนิเวศน์ของพระเจ้าและอิทธิพลจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งแสดงให้เห็นประจักษ์ที่นี้ ข้าพเจ้าต้องการบอกพวกท่านว่า หากเราจะรับใช้พระเจ้า เราจะมีพลังอำนาจอันน่าอัศจรรย์ในการสถาปนาสันติสุขขึ้นในโลก

บัดนี้ เราปรารถนาให้การเคลื่อนไหวอื่น ๆ ในคำแนะนำนี้ดำเนินต่อไป เรามีหน้าที่นำสันติสุขมาสู่โลก แต่ขอให้เราไม่ละเลยข้อเท็จจริงที่ว่า เรา วิสุทธิชนยุคสุดท้าย หากเราจะรวมกัน และยืนเป็นหนึ่งเดียวกันในการรับใช้พระเจ้า และส่งพระวจนะแห่งชีวิตนี้รันคร้อออกไปในบรรดาประชาชาติ เราจะมีพลังอำนาจมากขึ้นสำหรับการสถาปนาสันติสุขในโลกนี้ยิ่งกว่าอำนาจอื่นใด นี่คือการตัดสินใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างเต็มที่กับแนวคิดซึ่งชี้แจงไว้แล้วว่าพระเจ้าทรงใช้ตัวแทนมากมาย งานของพระองค์ไม่ได้ถูกจำกัดไว้เฉพาะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เพราะพระองค์ทรงเรียกผู้คนมากมายมาสู่การรับใช้ภายนอกศาสนจักรของพระองค์ และทรงประสาทอำนาจบนพวกเขา ประทานการดลใจให้พวกเขาทำงานของพระองค์ได้ . . . อย่างไรก็ตาม พี่น้องทั้งหลาย ขอจงอย่าลืมนึกข้อเท็จจริงที่ว่า เราเป็นพลังให้แก่โลกเพื่อความดีและการเผยแพร่ความจริง การสถาปนาสันติสุขในบรรดาประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คนทั้งปวง . . . พันธกิจของเราในเวลานี้ และตลอดมาคือ “จงกลับใจ เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่แค่เอื้อม” [ดู คพ. 33:10]

เราต้องดำเนินต่อไปจนกว่าจะรวมคนชอบธรรมทั้งปวงไว้ด้วยกัน จนกว่ามนุษย์ทั้งปวงจะได้รับการตกเตือน จนกว่าคนที่ฟังจะได้ยิน และคนที่ไม่ฟังก็จะได้ยินเช่นกัน เพราะพระเจ้าทรงประกาศว่าจะไม่มีจิตวิญญาณใดที่จะไม่ได้ยิน ทั้งไม่มีใจใดจะไม่ถูกทะลุทะลวง [ดู คพ. 1:2] เพราะพระวจนะของพระองค์จะออกไป ไม่ว่าจะเป็โดยคำของเหล่าเฮอร์เตอร์ของพระองค์ หรือโดยวิธีอื่นใดก็ตาม สำคัญไม่ แต่ในเวลาที่เราทรงกำหนดไว้ พระองค์จะทรงเร่งงานของพระองค์ในความชอบธรรม พระองค์จะทรงสถาปนาความจริงและจะเสด็จมาปกครองบนแผ่นดินโลก²¹

เราเคารพบุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระบิดา ที่เป็นของนิกาย พรอค หรือลัทธิต่าง ๆ เราไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากจะเห็นพวกเขาได้รับแสงสว่างและความรู้เพิ่มเติมที่มาสู่เราโดยการเปิดเผย และมาเป็นทายาทร่วมกับเราเพื่อรับพรยิ่งใหญ่

มากมายที่มาจากกรฟื้นฟูพระกิตติคุณ

แต่เรามีแผนแห่งความรอด เราปฏิบัติพระกิตติคุณ และพระกิตติคุณเป็นความหวังเพียงอย่างเดียวของโลก หนทางเดียวที่จะนำสันติสุขมาบนแผ่นดินโลก และแก้ไขสิ่งผิดที่มีอยู่ในทุกประชาชาติให้ถูกต้อง²²

เราทราบว่าถ้ามนุษย์จะมีศรัทธาในพระคริสต์ กลับใจจากบาป ทำพันธสัญญาในคืนน้ำแห่งบัพติศมาเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระองค์ จากนั้น รับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ โดยคนเหล่านั้นที่ได้รับเรียกและแต่งตั้งมาสู่อำนาจดังกล่าว—และหากพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติ—พวกเขาจะมีสันติสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง [ดู คพ. 59:23]²³

ไม่มีการรักษาใดจะรักษาความเจ็บป่วยของโลกได้นอกจากพระกิตติคุณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เราจะพบความหวังสำหรับสันติสุข ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องทางโลกและทางวิญญาณ ตลอดจนการรับมรดกสุดท้ายในอาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้าได้ในและโดยผ่านพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเท่านั้น ไม่มีงานใดที่เราจะทำจะสำคัญเท่ากับการสั่งสอนพระกิตติคุณและการเสริมสร้างศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก²⁴

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ลองนึกถึงวิธีที่โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธตอบสนองต่อการทำทนายขณะเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) แบบอย่างของประธานสมิธจะมีอิทธิพลอย่างไรบ้างต่อการรับใช้ของท่านในศาสนจักร
- ไตร่ตรองถึงพรของการชิมรส “ผลของพระกิตติคุณ” (หัวข้อที่ 1) ลองนึกถึงผู้คนที่ท่านสามารถแบ่งปัน “ผล” เหล่านี้ได้
- ถ้อยคำของประธานสมิธในหัวข้อที่ 2 สามารถช่วยเราแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นได้อย่างไร
- ประธานสมิธกล่าวว่าศาสนจักรต้องการผู้สอนศาสนาเต็มเวลามากขึ้น รวมถึง “คู่สามีภรรยาอ่าวโฮส” (หัวข้อที่ 3) เราจะทำอะไรได้บ้าง เพื่อช่วยเยาวชนเตรียมรับใช้ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมตัวรับใช้
- คำพูดและการกระทำของเราสามารถสื่อถึงความแจ่มชัดและเรียบง่ายของพระกิตติคุณในทางใดได้บ้าง (ดู หัวข้อที่ 4) ท่านรู้สึกว่าการวิญญานบริสุทธิ์ทรงนำทางท่านในความพยายามเหล่านี้เมื่อไร

- คำสอนใดในหัวข้อที่ 5 สร้างแรงบันดาลใจให้ท่านเป็นพิเศษ ท่านรู้สึกอย่างไร ขณะนี้ถึงการแบ่งปัน “ความหวังเพียงอย่างเดียวของโลก ทางเดียวที่จะนำสันติสุขมาบนแผ่นดินโลก”

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 24:14; มาระโก 16:15; 1 นิโอฟ 13:37; 2 นิโอฟ 2:6–8; 3 นิโอฟ 12:13–16; กพ. 1:17–24; 4; 50:13–14; 88:81; 133:57–58

ความช่วยเหลือด้านการสอน

เมื่อผู้มีส่วนร่วมอ่านออกเสียงจากคำสอนของประธานสมิธ จงเชิญเชิญผู้มีส่วนร่วมกับคนอื่น ๆ ให้ “ฟังและหาหลักการหรือแนวคิดที่เฉพาะเจาะจงบางอย่าง ถ้าข้อความมีคำหรือวลีที่ยากหรือไม่ธรรมดาให้อธิบายก่อนอ่านข้อความนั้น ถ้าคนใดในกลุ่มมีปัญหาในการอ่าน ขออาสาสมัครแทนที่จะให้เขาผลัดกันอ่าน” (ไม่มีการเรียกใด ยิ่งใหญ่กว่าการสอน [1999], หน้า 56)

อ้างอิง

1. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธถึงลูอี เชิร์ทลiffe, ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ต, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 114–115
2. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ถึงลูอี เชิร์ทลiffe, ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 102
3. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 91
4. บันทึกส่วนตัวของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, 30 เม.ย. 1901, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร; ปรับปรุงเครื่องหมาขรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
5. ดู Conference Report, การประชุมใหญ่สามัญ ภาคบริเตน 1971, 85
6. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่สามัญ ภาคบริเตน 1971, 176
7. “I Know That My Redeemer Liveth,” *Ensign*, ธ.ค. 1971 หน้า 26–27
8. “A Witness and a Blessing,” *Ensign*, มิ.ย. หน้า 109–110
9. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 4
10. *Take Heed to Yourselves*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์ (1966), 27–28
11. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 5–6
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1944 หน้า 50; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:308 ด้วย
13. ใน Conference Report, เม.ย. 1921 หน้า 42
14. ใน Conference Report, เม.ย. 1923 หน้า 139
15. ใน Conference Report, ต.ค. 1933 หน้า 62–63
16. ใน Conference Report, เม.ย. 1951 หน้า 153
17. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่สามัญ ภาคบริเตน 1971, 176
18. ใน Conference Report, เม.ย. 1953 หน้า 19–20
19. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 7; ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), หน้า 356 ด้วย
20. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 5
21. ใน Conference Report, ต.ค. 1919 หน้า 89–90
22. “To the Saints in Great Britain,” *Ensign*, ก.ย. 1971 หน้า 3–4
23. ใน Conference Report, ต.ค. 1970 หน้า 7
24. “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 27

การสวดอ้อนวอน— พระบัญญัติและพร

“มีไม่กี่ย่างในชีวิตที่สำคัญเท่ากับการสื่อสาร
กับพระเจ้าเป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอน”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธสอนว่า เราควรทำให้วิญญาณการสวดอ้อนวอน “เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต”¹ ท่านเป็นแบบอย่างถึงหลักธรรมนี้โดยการดำเนินชีวิต โดยการสวดอ้อนวอน—ตามลำพัง กับสมาชิกครอบครัว และในที่สาธารณะ

หลังมรณกรรมของลูอี ภรรยาคนแรกของท่าน ท่านเขียนข้อความไว้ว่า “ฉันอธิษฐานละอายต่อหน้าในบันทึกส่วนตัวของท่าน ซึ่งเผยให้เห็นการสวดอ้อนวอนส่วนตัวของท่าน มีความว่า “ข้าแต่พระเจ้าในสวรรค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด ข้าพระองค์สวดอ้อนวอนพระองค์ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้ผู้ควรแก่การได้อยู่กับเธอในรัศมีภาพนิรันดร์ เพื่อจะเป็นหนึ่งเดียวกันกับเธออีกครั้งโดยไม่มีวันแยกจากกันอีกต่อไป ตลอดชั่วนิรันดร์ ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์นอนนิ่มและวางใจในพระองค์ โปรดประทานสติปัญญาและความรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ในสวรรค์ เพื่อ

จะได้มีพลังต้านทานความชั่วร้ายทั้งปวงและคงความแน่วแน่ต่อ *ความจริง* ของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์เถิด โปรดประทานชีวิตนิรันดร์ ในอาณาจักรของพระองค์ ขอทรงนำทางข้าพระองค์ในความชอบธรรม โปรดประทานพระวิญญาณทั้งหมดแก่ข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์เลี้ยงดูลูก ๆ ที่รักของข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะบริสุทธิ์และไร้มลทินตลอดชีวิตของพวกเขา และเมื่อชีวิตสิ้นสุดลง ขอทรงนำพวกเขาไปสู่อาณาจักรซีเลสเชียลของพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายสวดอ้อนวอนพระองค์ ในพระนามแห่งพระผู้ไถ่ของพวกเรา ข้าพระองค์ ขอให้เป็นที่ไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เอเมน”²

โจเซฟ จูเนียร์ บุตรชายประธานสมิธเล่าถึงการสวดอ้อนวอนในความทรงจำของประธานสมิธ ขณะทั้งสองเดินทางกลับบ้านไปยังซอลท์เลค ซิตี้หลังการเดินทางไปยูทาห์ตะวันออก พวกเขา “ติดน้ำท่วมในพายุฝนฟ้าคะนองและเลี้ยวผิด

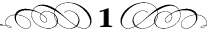
“เป็นหน้าที่ของบิดามารดาที่จะสอนบุตรธิดาให้
สวดอ่อนน้อมทันทีที่พวกเขาเริ่มเข้าใจ”

ทาง” มาหยุดอยู่ที่แห่งหนึ่งเรียกว่า อินเดียนแคนยอน “พายุโหมกระหน่ำมากขึ้น ถนนเป็นโคลนและลื่นมากจนไม่เพียงอันตรายเท่านั้น แต่ไปไกลกว่านี้ไม่ได้ด้วย หมอกหนาปกคลุมเหวลึกข้างถนนดินซึ่งมีอยู่เลนเดียว เด็กหนุ่มโจเซฟ จูเนียร์ กับ ดร. เดวิด อี. สมิธผู้โดยสาร พยายามควบคุมรถให้อยู่ในทิศทางเดิมเพราะกลัวว่าจะลื่นไถลลงเหวลึกด้านล่าง ล้อเริ่มหมุนในโคลนและในที่สุดก็จอดสนิท . . . โจเซฟเล่าว่าบิดาท่านพูดดังนี้ ‘เราทำสุดความสามารถแล้ว เราจะเรียกหาพระเจ้า’ เขาค้อมศีรษะลงสวดอ้อนวอนเรียกหาพระเจ้าให้ทรงเตรียมทางแก่เขาเพื่อแก้ไข ความผิดพลาดและออกจากเหวอันตรายมุ่งหน้ากลับบ้านได้ เขาทูลพระเจ้าว่าเขา มีงานมอบหมายสำคัญที่ต้องทำในวันรุ่งขึ้น จึงจำเป็นที่เขาต้องกลับไปชอลท์เลค ซิตี้ ด้วยปาฏิหาริย์ พายุสงบ สายลมพัดมาทำให้ถนนแห้งพอที่พวกเขาจะกลับเข้าสู่ทางหลวงได้ในที่สุด ไม่นานพวกเขาก็มาถึงบริเวณต่ำกว่าจุดที่พายุโหมกระหน่ำอีกครั้ง มีการจราจรติดขัดในบริเวณใกล้ ๆ นั้นเป็นเวลาหลายชั่วโมง เมื่อพวกเขาออกจากโพรวเคนยอนและมุ่งไปยังชอลท์เลค ซิตี้ หลังจากใช้เวลาเดินทางเพิ่มขึ้นหลายชั่วโมง ตำรวจทางหลวงเรียกพวกเขาให้จอดรถและถามว่ามาจากที่ไหน เมื่อแจ้งให้ทราบว่าเขาผ่านหุบเขาอินเดียนแคนยอนมา เจ้าหน้าที่กล่าวว่า ‘เป็นไปได้! มีรายงานว่าสะพานในพื้นที่นั้นถูกน้ำพัดพังเสียหายหมด’ ยังความประหลาดใจแก่พวกเขา หัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นรายงานว่ารถ 200 คันถมทับกันอยู่ตรงจุดที่พวกเขาหลบหนีมา”³

ในช่วงที่ประชาชนสมิธปฏิบัติศาสนกิจของอัครสาวกมา 62 ปี มีโอวาทมากมาย รวมถึงคำสวดอ้อนวอนต่อสาธารณชน ซึ่งท่านแสวงหาพรจากสวรรค์เพื่อสมาชิกศาสนจักรและผู้คนทั่วโลก ตัวอย่างเช่น ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกของท่าน ในฐานะประธานศาสนจักร ท่านวิงวอน “ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา ทรงเปิดหน้าต่างสวรรค์และเทพนิรันดรอันล้ำเลิศลงมายังบุตรธิดาของพระองค์ทั่วโลก ซึ่งจะทำให้สถานการณ์ทางโลกและทางวิญญาณของพวกเขาดีขึ้น”⁴

การสวดอ้อนวอนของประธานสมิธเผยให้เห็นความลึกซึ้งของประจักษ์พยานและความรักที่ท่านมีต่อพระบิดาในสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ผู้ได้รับเรียกให้รับใช้ในโควรัมอัครสาวกสิบสองเมื่อโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเป็นประธานศาสนจักร กล่าวว่า “นับเป็นประสบการณ์ที่ได้ฟังประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธสวดอ้อนวอน แม้ท่านอายุเลยเก้าสิบแล้ว แต่ท่านสวดอ้อนวอนว่าท่านจะ ‘รักษาพันธสัญญาและพันธรัับผิดชอบของท่านและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่’”⁵

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

เราได้รับบัญชาให้มาอยู่ใกล้กับ พระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอน

นี่เป็นพระบัญญัติจากพระเจ้าว่าให้เราแสวงหาพระองค์เสมอในการสวดอ้อนวอนที่นอบน้อม เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงอยู่กับเหล่าสานุศิษย์ พระองค์ทรงสอนพวกเขาให้สวดอ้อนวอน และทรงเป็นแบบอย่างต่อพวกเขาในการสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบ่อย ๆ เรามั่นใจได้ว่า เนื่องจากนี่เป็นพระบัญญัติจากพระเจ้า จึงมีคุณธรรมในการสวดอ้อนวอน และเมื่อเราแสวงหาพระเจ้า ก็ควรทำในวิญญานแห่งความนอบน้อมและความคารวะ . . .

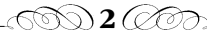
. . . เป็นหน้าที่ของบิดามารดาที่จะสอนบุตรธิดาให้สวดอ้อนวอนทันทีที่พวกเขาเริ่มเข้าใจ ให้พวกเขาสร้างนิสัยการเข้าใกล้พระบิดาในสวรรค์ พร้อมความเข้าใจถึงเหตุผลของการสวดอ้อนวอน หากสร้างนิสัยนี้ในวัยเยาว์ นิสัยนี้จะดำรงอยู่ตลอดด้วยผู้ใหญ่ ชายหรือหญิงที่แสวงหาพระเจ้าด้วยความตั้งใจจริงและขอบพระทัยพระองค์สำหรับพระมากมาย จะคาดหวังได้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขาในยามยาก⁶

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราเคยหยุดคิดหรือไม่ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงขอให้เราสวดอ้อนวอน พระองค์ทรงขอให้เราสวดอ้อนวอนเพราะทรงต้องการให้เราค้อมศีรษะนมัสการพระองค์หรือ นั่นเป็นเหตุผลหลักใช่หรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราได้รับบัญชาให้นมัสการพระองค์และสวดอ้อนวอนพระองค์ในพระนามพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ แต่พระเจ้าทรงงานได้โดยไม่ต้องอาศัยการสวดอ้อนวอนของเรา งานของพระองค์จะดำเนินต่อไปเช่นเคย ไม่ว่าเราจะสวดอ้อนวอนหรือไม่ . . . การสวดอ้อนวอนเป็นสิ่งที่ *เรา* ต้องการ ไม่ใช่พระเจ้าทรงต้องการ พระองค์ทรงทราบว่าจะดำเนินงานและดูแลงานอย่างไรโดยไม่ต้องมีความช่วยเหลือจากเรา การสวดอ้อนวอนของเราไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อทูลพระองค์ว่าจะดำเนินกิจธุระของพระองค์อย่างไร หากเรามีแนวคิดเช่นนั้น แน่แน่นอนว่าเราคิดผิด การสวดอ้อนวอนของเราเป็นการอ่อนแอเพื่อเห็นแก่เราเอง เพื่อเสริมสร้างเรา ให้ความเข้มแข็งและความกล้าหาญแก่เรา และเพื่อเพิ่มศรัทธาของเราในพระองค์

การสวดอ้อนวอนทำให้จิตวิญญาณนอบน้อม ขยายความเข้าใจ กระตุ้นความนึกคิด ทำให้เราอยู่ใกล้พระบิดาในสวรรค์ของเรา เราต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์

โดยไม่สงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น เราต้องการการนำทางจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เราจำเป็นต้องทราบหลักธรรมที่ประทานแก่เราเพื่อเราจะกลับไปยังที่ประทับของพระองค์ เราต้องการให้ความนึกคิดได้รับการกระตุ้นโดยการคลอใจที่มาจากพระองค์ด้วยเหตุนี้ เราจึงสวดอ้อนวอนพระองค์ ให้ทรงช่วยเราดำเนินชีวิตเพื่อจะรู้จักความจริงของพระองค์และเดินในแสงสว่างนั้นได้ เพื่อเราจะกลับมาสู่ที่ประทับของพระองค์อีกครั้งโดยผ่านความซื่อสัตย์และการเชื่อฟังของเรา⁷

ชีวิตนี้มีเพียงไม่กี่อย่างที่สำคัญเท่ากับการสื่อสารกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิต อ้อนวอน พระเจ้าทรงกั้นม่านแห่งความทรงจำไว้เพื่อเราจะจำพระองค์และสัมพันธ์ภาพของเรากับพระองค์ในฐานะสมาชิกครอบครัวในโลกก่อนเกิดไม่ได้ การสวดอ้อนวอนคือวิธีสื่อสารซึ่งทรงเตรียมไว้เพื่อให้เราติดต่อกับพระองค์อีกครั้ง ฉะนั้น จุดประสงค์หลักอย่างหนึ่งของการทดสอบทางมรรตัยคือเพื่อดูว่าเราจะเรียนรู้ด้วยวิญญาณของการสวดอ้อนวอนในใจเสมอได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อว่า เมื่อพระเจ้าทรงเลือกที่จะตรัส เราจะได้ยินสุรเสียงของพระองค์ในจิตวิญญาณเรา⁸

เราสวดอ้อนวอนได้ทุกเมื่อ

“และบัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่พวกเขา (แก่บิดามารดาในไซอัน) ว่าคนที่มิได้ยึดถือที่จะสวดอ้อนวอนต่อพระพักตร์พระเจ้าตามเวลาดังนี้, ก็ให้เขาถูกจดจำไว้ต่อหน้าผู้พิพากษาแห่งผู้คนของเรา” [คพ. 68:33]

ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ได้อ่านข้อความในภาคนี้มากนัก บางครั้ง ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราตระหนักหรือไม่ว่าพระบัญชาที่สำคัญเพียงใด ไม่มีใครรักษาพระวิญญาณของพระเจ้าไว้ได้ เว้นแต่เขาจะสวดอ้อนวอน ไม่มีใครสามารถมีการคลอใจจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ได้ เว้นแต่จะพบวิญญาณของการสวดอ้อนวอนนี้ในใจเขา...

บัดนี้ ข้าพเจ้าต้องการกล่าวถึงข่าวสารนี้สักครู่... ช่วงเวลาของการสวดอ้อนวอนคือเมื่อใด

บางคนอาจคิดว่าเวลาสวดอ้อนวอนที่เหมาะสมคือเมื่อตื่นนอนยามเช้า และเมื่อจะเข้านอนหลังจากเสร็จสิ้นงาน ไม่มีเวลาใดอีกแล้วสำหรับการสวดอ้อนวอน แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านและข้าพเจ้าสนับสนุนว่าเราควรสวดอ้อนวอนทุกเมื่อ ข้าพเจ้าขออ่านให้ท่านฟัง ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งที่พูด ข้าพเจ้าชอบนำพยานมากล่าวถึงสิ่งที่พูดออกไป และไม่ขอให้ผู้คนยอมรับสิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าว เว้นแต่จะมีความสอดคล้องต้องกันโดยสมบูรณ์กับสิ่งที่พระเจ้ารับสั่งไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดย

ภาพอมิวเล็กกับแอลมา กระตุ้นเตือนผู้คนให้ “เรียกหา [พระเจ้า] เพื่อพระเมตตา; เพราะพระองค์ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้รอด” (แอลมา 34:18)

ผ่านศาสดาพยากรณ์ก็ตาม เราอ่านในพระคัมภีร์มอรมอน ถ้อยคำของ [อมิวเล็ก] ถึงชาวไซรัมที่ยากจน ผู้ที่ละจากความจริง และถูกขับออกจากธรรมศาลา เพราะความยากจนของพวกเขา เราารู้สึกว่าพวกเขาสวดอ้อนวอนได้ครั้งเดียวเมื่อมาขึ้นที่เรมีอัมทัม ตามที่เรียกกัน [ดู แอลมา 31:12–23] พวกเขาไม่รู้ว่าต้องทำอะไร [อมิวเล็ก] จึงสอนพวกเขาดังนี้

“แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อพระเมตตา; เพราะพระองค์ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้รอด. แท้จริงแล้ว, จงนอบน้อมถ่อมตน, และสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ต่อไป. จงเรียกหาพระองค์เมื่อท่านอยู่ในทุ่งของท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของท่าน. จงเรียกหาพระองค์ในบ้านท่าน, แท้จริงแล้ว, เพื่อทั้งครัวเรือนของท่าน, ทั้งเช้า, กลางวัน, และเย็น. แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อต่อต้านอำนาจศัตรูของท่าน. แท้จริงแล้ว, จงเรียกหาพระองค์เพื่อต่อต้านมาร, ซึ่ง

เป็นศัตรูต่อความชอบธรรมทั้งหมด. จงเรียกหาพระองค์เพื่อพืชผลในทุ่งของท่าน, เพื่อท่านจะรุ่งเรืองในสิ่งเหล่านี้. จงเรียกหาเพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงในทุ่งของท่าน, เพื่อมันจะเพิ่มขึ้น. แต่นี่ไม่ใช่ทั้งหมด; ท่านต้องทรมานเทจิตวิญญาณท่านในห้องท่าน, และในที่เร้นลับของท่าน, และในแดนทิวทัศน์คารของท่าน. แท้จริงแล้ว, และเมื่อท่านไม่เรียกหาพระเจ้า, ขอให้ใจท่านจงอึมเอบ, และมุ่งไปที่การสวดอ่อนวอนถึงพระองค์ตลอดเวลาเพื่อความผาสุกของท่าน, และเพื่อความผาสุกของบรรดาคนที่อยู่รอบ ๆ ท่านด้วย. และบัดนี้คูเถิด, ฟีน้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อย่าคิดว่านี่คือทั้งหมดแล้ว; เพราะหลังจากท่านทำทั้งหมดนี้แล้ว, หากท่านปฏิเสธคนขัดสน, และคนเปลือยเปล่า, และไม่เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์, และให้ทรัพย์สินของท่าน, หากท่านมี, แก่ผู้ที่ขัดสน; ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากท่านไม่ทำแม้สิ่งเดียวจากบรรดาสิ่งเหล่านี้, คูเถิด, การสวดอ่อนวอนของท่านเปล่าประโยชน์, และไม่ช่วยอะไรท่านเลย, และท่านเป็นดังคนหน้าซื่อใจคดผู้ปฏิเสธความเชื่อ” [แอลมา 34:18–28]

ข้าพเจ้าคิดว่านั่นเป็นหลักคำสอนที่ยอดเยี่ยมมาก ข้าพเจ้าอ่านเพื่อให้ท่านเข้าใจและจดจำช่วงเวลาของการสวดอ่อนวอน ช่วงเวลาของการสวดอ่อนวอนคือในตอนเช้าก่อนครอบครัวแยกย้ายกันไป เวลาดีสำหรับการสวดอ่อนวอนคือเมื่อท่านรวมกันที่โต๊ะก่อนรับประทานอาหารเช้า และให้สมาชิกครอบครัวพลัดกันสวดอ่อนวอน นั่นคือช่วงเวลาของการสวดอ่อนวอน เวลาสวดอ่อนวอนของนักธุรกิจคือตอนเช้าเมื่อเขาไปที่ทำงานและก่อนเริ่มงานของวัน ให้สินค้าของเขา เวลาสวดอ่อนวอนสำหรับคนเลี้ยงแกะคือเมื่อออกไปดูฝูงแกะ เวลาสวดอ่อนวอนของชาวนาคือเมื่อเขาไปในทุ่งนาพร้อมกับคนไถ เมื่อเขาไปหว่านธัญพืช และเมื่อเขาไปรวบรวมการเก็บเกี่ยวของเขา ถ้านุญช้จะสวดอ่อนวอนดังที่ทรงบัญชาในพระคัมภีร์ข้อนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเพิ่งอ่านไป เขาจะมีแนวโน้มในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างชอบธรรมทุกเรื่อง⁹

3

ทุกสิ่งที่เราทำต้องสอดคล้องกับถ้อยคำ ที่เรากล่าวในการสวดอ่อนวอน

เราไม่ควรสวดอ่อนวอนด้วยริมฝีปากเท่านั้น แต่ในทุกการกระทำด้วย ในการสนทนาของเรา ในทุกหน้าที่รับผิดชอบที่เราทำ เราควรพยายามทำตามถ้อยคำที่กล่าวในการสวดอ่อนวอนของเรา และสอดคล้องกับความคิดที่เราประกาศต่อพระเจ้าในคำขอพรประจำวันของเรา¹⁰

เรามีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอนหรือไม่ เราทำให้สิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเราหรือไม่ เราติดต่อกับพระบิดาบนสวรรค์โดยผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ หรือเราไม่ได้ทำเช่นนั้น¹¹

4

**ในการสวดอ้อนวอนของเรา เราควรทุ่มเท
จิตวิญญาณเพื่อน้อมขอบพระทัย**

เราควรรอบคอบอย่างยิ่งในการปลุกฝังเจตคติของความสำนึกคุณ โดยผ่านสื่อกลางของชีวิตที่สวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าเชื่อว่าบาปใหญ่หลวงที่สุดอย่างหนึ่งซึ่งผู้อยู่อาศัยของโลกมีความผิดทุกวันนี่คือบาปของความอกตัญญู ไม่ต้องการ [หรือขาด] การรับรู้ ในส่วนของพวกเขา เรื่องพระเจ้าและสิทธิของพระองค์ในการปกครองและควบคุม¹²

ในการสวดอ้อนวอนของเรา เราควรทุ่มเทจิตวิญญาณเพื่อน้อมขอบพระทัยสำหรับชีวิตและความเป็นอยู่ สำหรับการพลีพระชนม์ชีพของพระบุตรพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อไถ่เรา สำหรับพระกิตติคุณแห่งความรอด สำหรับโจเซฟ สมิธและงานฟื้นฟูอันสำคัญยิ่งที่เกิดขึ้นโดยผ่านท่าน เราควรยอมรับว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในทุกสิ่งและขอบพระทัยพระองค์สำหรับทุกสิ่งทั้งทางโลกและทางวิญญาณ¹³

5

**เราควรวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อ
ความปรารถนาที่ชอบธรรมทั้งปวง**

เราควรวิงวอน [พระบิดาบนสวรรค์] เพื่อศรัทธา ความสุจริต คุณลักษณะทุกอย่างที่เป็นเหมือนพระเจ้า ชัยชนะและความสำเร็จในหน้าที่การงาน การนำทางจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ และเพื่อความรอดในอาณาจักรของพระองค์ เราควรสวดอ้อนวอนเพื่อครอบครัว เพื่อภรรยาและบุตรธิดาของเรา สำหรับอาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม สำหรับข้อกังวลเรื่องธุรกิจของเรา และความปรารถนาที่ชอบธรรมทั้งปวง¹⁴

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พรจากสวรรค์สถิตกับเราและมนุษย์ทั้งปวง
โอ ขอให้สวรรค์หลังความชอบธรรมและความจริงลงมาทั่วโลก
ขอให้มนุษย์ทั้งปวงทุกหนแห่งมีหูที่สดับฟัง เพื่อพวกเขาจะเอาใจใส่พระคำแห่งความจริงและความสว่างที่มาจากผู้รับใช้ของพระเจ้า!

โอ ขอพระประสงค์ของพระเจ้าท่ามกลางผู้คนทั้งหลายในทุกประชาชาติมีสัมฤทธิ์ผลอย่างรวดเร็ว

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนสมาชิกทั้งหลายของศาสนจักร ผู้เป็นวิสุทธิชนของพระผู้สูงสุด ขอให้พวกเขาได้รับการเสริมสร้างพลังศรัทธา และให้ความปรารถนาเพื่อความชอบธรรมเพิ่มพูนในใจพวกเขา เพื่อพวกเขาจะฝึกฝนตนเองให้มารอดเกิดขึ้นสำหรับพวกเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า [ดู พิลิปปี 2:12; มอรมอน 9:27]

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อคนดีและคนซื่อตรงในบรรดาคนทั้งปวง ว่าพวกเขาจะได้รับการนำมาสู่การแสวงหาความจริง การสนับสนุนหลักธรรมที่แท้จริงจริงทุกประการ เพื่อความก้าวหน้าในอุดมการณ์แห่งอิสรภาพและความยุติธรรม

ในยามทุกขร้อนและยากลำบากนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้มนุษย์ทั้งปวงได้รับการนำทางโดยแสงสว่างซึ่งให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่มานิโลก [ดู ยอห์น 1:9; คพ. 93:2] และโดยทางนี้ พวกเขาจะได้รับปัญญาในการแก้ไขปัญหาที่รุมเร้ามนุษยชาติ

ข้าพเจ้าทูลขอพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ให้ทรงเทพของพระองค์มายังมนุษย์ทั้งปวง ทั้งคนหนุ่มสาว และสูงวัย คนโศกเศร้า คนหิวโหยและคนขัดสน คนที่ตกอยู่ในสภาพเคราะห์ร้ายและสภาวะแวดล้อมที่เสื่อมโทรม คนที่ต้องการความช่วยเหลือเกื้อกูล การอนุเคราะห์ และปัญญา ตลอดจนสิ่งดีและสิ่งประเสริฐทั้งปวงที่พระองค์เท่านั้นจะประทานได้

ท่านทั้งหลายที่พร้อมใจกัน ข้าพเจ้ารักและห่วงใยอีกทั้งเห็นใจบุตรีคาของพระบิดาทั่วโลก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้สภาพของพวกเขาคีขึ้นทั้งทางโลกและทางวิญญาณ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พวกเขามาหาพระคริสต์ และเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์ ให้พวกเขานำเอาของพระองค์มาแบกไว้ เพื่อจะได้พบการพักผ่อนแก้จิตวิญญาณของพวกเขา ด้วยว่าเอาของพระองค์ก็พอเหมาะและภาระของพระองค์ก็เบา [ดู มัทธิว 11:29–30]

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายและคนทั้งปวงที่จะเข้าร่วมกับพวกเขาในการรักษาพระบัญญัติของพระบิดา ขอให้ดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง [ดู คพ. 59:23]—ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าทูลขอด้วยความนอบน้อมและน้อมขอบพระทัย ในพระนามของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน¹⁵

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” มีแบบอย่างของการสวดอ้อนวอนสี่แบบที่ประธานสมิธเป็นผู้สวดอ้อนวอน เราเรียนรู้อะไรบ้างจากแบบอย่างเหล่านี้
- ใครตรงความใกล้ชิดส่วนตัวของท่านกับการสวดอ้อนวอน เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้การสวดอ้อนวอนนำเรามา “อยู่ใกล้พระบิดาในสวรรค์มากขึ้น” (ดูหัวข้อที่ 1)
- ประธานสมิธสอนว่า “เราสวดอ้อนวอนได้ทุกเมื่อ” (หัวข้อที่ 2) มีทางใดบ้างที่เราจะทำตามคำแนะนำนี้ในการสวดอ้อนวอนอยู่เสมอ
- การ “ทำตามถ้อยคำที่กล่าวในการสวดอ้อนวอนของเรา” หมายความว่าอย่างไร (ดูหัวข้อที่ 3) นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อปรับปรุงในเรื่องนี้
- เจตคติของเราเปลี่ยนไปอย่างไรเมื่อเรา “ทุ่มเทจิตวิญญาณเพื่อน้อมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ของเรา” (ดูหัวข้อที่ 4)
- ขณะศึกษาการสวดอ้อนวอนของประธานสมิธในหัวข้อที่ 5 ให้พิจารณาการสวดอ้อนวอนของท่านเอง ใครตรงคำถามนี้ในใจว่า ท่านควรใส่ชื่อใครหรือเรื่องใดในการสวดอ้อนวอนของท่านให้บ่อยขึ้นบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 7:7–8; ฟิลิปปี 4:6; 1 เศสะโลนิกา 5:17–18; ยากอบ 1:5–6; 2 นีไฟ 32:8–9; แอลมา 34:38–39; 3 นีไฟ 18:18–21; คพ. 10:5

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ใช้คำถามท้ายบทในแต่ละบทเพื่อกระตุ้นการสนทนา ท่านอาจตั้งคำถามเองโดยเฉพะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ท่านกำลังสอน” (จากหน้า vii ในหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. ใน Conference Report, เม.ย. 1918 หน้า 156
2. ใน โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตุวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 162–163; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
3. โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตุวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 232–233
4. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 6
5. บอยด์ เอ. แพคเกอร์, “พันธสัญญา,” *Ensign*, พ.ย. 1990 หน้า 84; ปรับตัวเอนจากต้นฉบับ
6. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 3:83–85
7. ใน Conference Report, เม.ย. 1968 หน้า 10; เน้นตัวเอนในต้นฉบับ
8. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” *New Era*, Sept. 1971, 40
9. ใน Conference Report, ต.ค. 1919 หน้า 142–143
10. ใน Conference Report, ต.ค. 1913 หน้า 73
11. ใน Conference Report, เม.ย. 1918 หน้า 156
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1969 หน้า 110
13. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” 40
14. “President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme,” 40
15. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 149

“พระเจ้า... ทรงคาดหวังให้เราเรียนรู้เรื่องทางโลก”

ความรับผิดชอบส่วนตัว

“เราคาดหวังให้สมาชิกในทุกหนแห่งเรียนรู้
 หลักธรรมที่ถูกต้องและปกครองตนเอง”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

วันหนึ่ง บราเดอร์ ดี. อาร์เธอร์ เฮย์คอกค์กำลังเดินไปที่อาคารบริหารงานศาสนจักรเมื่อเห็นว่าประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทไม่ได้ถือประตูด้านข้าง ด้วยความจำเป็นต้องเข้าไปในอาคารซึ่งเขาทำงานเป็นเลขานุการให้โควรัมอัครสาวกสิบสอง บราเดอร์เฮย์คอกค์ “รีบเดินขึ้นบันไดที่ละสองหรือสามขั้น เพื่อจะเข้าห้องให้ได้ก่อนประตูปิด เขาเกือบจะพลาด เมื่อเขาเข้าไปในตัวอาคารได้แล้ว เขาก็รีบเร่งอีกครั้งเพื่อจะตามประธานสมิทให้ทันและเดินไปที่ลิฟท์พร้อมกับท่าน เขากล่าวกับท่านว่า “ผมหวังว่าผมจะโชคดีที่จะเบียดเข้าไปในสวรรค์ผ่านประตูที่ท่านเปิด” ตอนแรก ประธานสมิทไม่ได้ตอบอะไรและบราเดอร์เฮย์คอกค์ก็กังวลว่าความพยายามมีอารมณ์ขันของเขา เขาคงพูดอะไรผิดไป แต่ “เมื่อทั้งสองไปถึงลิฟท์ ประธานสมิทกล่าวด้วยสีหน้าแสดงความขบขันว่า ‘บราเดอร์ ตอนนี้อย่าเพิ่งคาดหวังเรื่องนั้นเลย’”¹

โดยผ่านโอวาทและการกระทำ ประธานสมิทสอนหลักธรรมที่ท่านแบ่งปันกับบราเดอร์เฮย์คอกค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ท่านเน้นว่าถึงแม้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายควรช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับพรพระกิตติคุณด้วยความขยันหมั่นเพียร แต่ความรอดเป็นความรับผิดชอบส่วนตัว นอกจากนี้ท่านยังกระตุ้นให้วิสุทธิชนรู้จักพึ่งพาตนเองและทำงานฝ่ายโลกด้วยความวิริยะอุตสาหะ “นั่นคือความหมายของชีวิต” ท่านกล่าว “เพื่อพัฒนาศักยภาพของเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อควบคุมตนเอง”²

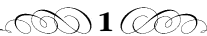
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทเรียนรู้การทำงานตั้งแต่สมัยยังเด็ก บิดาท่านไม่ค่อยอยู่บ้าน ด้วยเหตุนี้ “ท่านจึงใช้เวลาวัยเด็กส่วนใหญ่ไปกับการทำงานของผู้ใหญ่” อันที่จริง ท่านเป็นคนงานที่ขยันหมั่นเพียรซึ่ง “เผชิญรับช่วงงานเร็วกว่าที่ควร ในความภาคภูมิใจช่วงวัยเด็ก ท่านแอบริคนมวัวตัวหนึ่งของครอบครัวเพื่อพิสูจน์ว่าท่านสามารถทำงานนี้ได้ ดังนั้นท่านจึงได้รับมอบหมายงานดังกล่าวเป็นการถาวร”³

ความเต็มใจทำงานของท่านยังคงดำเนินต่อไปขณะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในประเทศอังกฤษ ลูอี ภรรยาท่านเขียนข้อความต่อไปนี้ถึงท่านขณะอยู่ที่นั่น “ดิฉันทราบว่า คุณรักหน้าที่มากกว่าแค่ชื่นชม ดิฉันมีความรักและความวางใจมากมายจนรู้สึกว่าคุณกำลังเข้าใจความเป็นชายหนุ่มที่ดีพร้อมเท่าที่จะเป็นได้”⁴ นอกจากทำหน้าที่สอนพระกิตติคุณแก่ผู้อื่นแล้ว ท่านยังทำงานหนักเพื่อเรียนรู้พระกิตติคุณด้วยตนเอง ในจดหมายฉบับหนึ่งที่ท่านส่งไปบ้าน ท่านเล่าถึงความมุ่งมั่นในการท่องจำพระคัมภีร์ว่า “ผมพยายามทั้งวันที่จะเรียนรู้ข้อความพระคัมภีร์แต่ก็ยังจำไม่ได้ แต่ผมตั้งใจว่าจะเรียนรู้ก่อนผมจบให้ได้”⁵

ประธานสมิธถ่ายทอดจริยธรรมในงานของท่านให้บุตรธิดา ท่านบอกพวกเขาว่า “คนตายอยู่บนเตียง ความใฝ่ฝันก็เช่นกัน” ด้วยหลักธรรมประจำใจนี้ ท่านกับภรรยาจึงต้องแน่ใจว่าบุตรธิดาตั้งแต่เข้าครัวและทำส่วนของตนในการจัดบ้านให้สะอาดและเป็นระเบียบ “ด้วยเหตุผลใดก็ตาม อาจคิดทำนองคลองธรรมต่อคุณพ่อที่เราจะนอนคู่กันดีกว่าหกโมงเช้า” บุตรชายคนหนึ่งกล่าว “แน่นอนว่าผมเคยลองครั้งหนึ่ง คุณพ่อก็จะคอยดูว่าผมจะไม่ทำอีก”⁶ ประธานสมิธช่วยทำงานบ้านเช่นกัน ตอนที่ท่านกับลูอีแต่งงานกันใหม่ ๆ ท่านทำงานมากเท่าที่จะทำได้ในการก่อสร้างบ้านหลังแรก หลายปีผ่านไป ท่านซ่อมแซมบ้านเอง ช่วยงานครัว ช่วยเก็บผลไม้ตามฤดูกาลและถนอมอาหารในขวด⁷

บราเดอร์เฮย์คอกก์ ชายคนเดิมที่ครั้งหนึ่งเคยรีบตามประธานสมิธเข้าไปในอาคารบริหารงานศาสนจักร ต่อมา เป็นเลขานุการส่วนตัวให้ประธานศาสนจักรห้าคน รวมถึงประธานสมิธด้วย ในการร่วมงานกันอย่างใกล้ชิดนี้ เขาได้เห็นความพยายามอย่างต่อเนื่องของประธานสมิธที่จะปรับปรุงตนเองทางวิญญาณ เขาเล่าว่าเขามักจะเดินเข้าไปในห้องทำงานประธานสมิธบ่อย ๆ และพบศาสตราจารย์กำลังศึกษาพระคัมภีร์หรืออ่านหนังสือเล่มอื่น⁸

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราจะมีวิริยะอุตสาหะในการแสวงหาพรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้ารับสั่งกับ [อาดัม] ว่า “เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้า” [ปฐมกาล 3:19; ดู โมเสส 4:25 ด้วย] และตลอดเรื่อยมาทุกยุคสมัย พระเจ้าทรงเรียกผู้คนของพระองค์ให้ขยันหมั่นเพียร รับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์และทำงาน . . .

ในสมัยแรกเริ่มของศาสนจักรในหุบเขาเหล่านี้ [ในยูทาห์] ประธานบริคัม ยังกั และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่น ๆ เน้นเรื่องความวิริยะอุตสาหะ สิ่งนี้จำเป็น เพราะบรรพบุรุษของเรามาที่นี่ด้วยมือเปล่า พวกเขาต้องทำงาน ต้องมีความวิริยะอุตสาหะ จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาควรผลิตสิ่งที่พวกเขาต้องการ ด้วยเหตุนี้ คำแนะนำดังกล่าวจึงแพร่ออกไป พวกเขาได้รับแนวทางนั้นอย่างต่อเนื่องว่าพวกเขาควรมีความวิริยะอุตสาหะ พวกเขาเรียนรู้ว่าต้องไม่มีใจหึงจ้องหลง พวกเขามาที่นี่ ที่ซึ่งพวกเขาสามารถนมัสการพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและรักษาพระบัญญัติ พวกเขาเรียนรู้ว่าต้องอ่อนน้อมถ่อมตนและขยันหมั่นเพียร... iox ข้าพเจ้าปรารถนาว่าเราจะจดจำสิ่งนั้นได้ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่เรากลับลิ้ม...

...พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจะไม่เกียจคร้าน; เพราะคนที่เกียจคร้านจะไม่กินอาหาร ทั้งไม่สวมอาภรณ์ของคนทำงาน” [คพ. 42:42] นั่นฟังดูมีเหตุผลมิใช่หรือ เพราะเหตุใดที่คนเกียจคร้านจึงควรจะได้รับส่วนความอุตสาหะของคนอุตสาหะเล่า— หากชายคนหนึ่งที่เกียจคร้านนี้มีสภาพร่างกายที่สามารถทำงานได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการกระทำใดก็ตามที่ตั้งใจจะทำลายความเป็นมนุษย์โดยส่งเสริมให้พวกเขาเกียจคร้าน และข้าพเจ้าไม่สนใจว่าเขาอยู่ในวัยใด ไม่สำคัญว่าอายุเท่าไร หากคนคนหนึ่งร่างกายแข็งแรงและทำงานได้ เขาควรจะดูแลตนเอง นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวัง

พระเจ้าตรัสในการเปิดเผยอื่น ดังนี้

“นอกจากนี้, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ว่าทุกคนผู้มีความรับผิดชอบจัดหาให้ครอบครัวของตนเอง, ก็ให้เขาจัดหา, และเขาจะไม่มีความสูญเสียมงกุฏของเขาเลย; และให้เขาทำงานในศาสนจักร, ให้ทุกคนขยันหมั่นเพียรในสิ่งทั้งปวง. และคนเกียจคร้านไม่พึงมีที่อยู่ในศาสนจักร, เว้นแต่เขาจะกลับใจและเปลี่ยนทางเดินของตน” [คพ. 75:28–29]

ดังนั้น นั่นคือคำแนะนำที่พระเจ้าประทานแก่ศาสนจักรทุกวันนี้ ไม่เพียงประยุกต์ใช้ในการเพาะปลูก หรือการเก็บเกี่ยวและการทุ่มเทด้วยความวิริยะอุตสาหะเท่านั้น แต่หมายความว่าเราควรมีความวิริยะอุตสาหะในเรื่องทางวิญญาณ ควบคู่ไปกับทางโลกดังที่เขาทำมาหาเลี้ยงชีพเช่นกัน⁹

เราอยู่ที่นี้เพราะมีจุดประสงค์สำคัญยิ่ง จุดประสงค์นั้นไม่ใช่การมีชีวิตอยู่ถึง 100 ปีหรือน้อยกว่านั้น และเพาะปลูกไร่นาของเรา เก็บเกี่ยวพืชผล อาศัยอยู่ในบ้าน และห้อมล้อมกายเราด้วยสิ่งจำเป็นของชีวิตมรรตัย นี้ไม่ใช่จุดประสงค์ของ

ชีวิต สิ่งเหล่านี้จำเป็นต่อชีวิตเราที่นี่ นั่นคือสาเหตุที่เราต้องมีความวิริยะอุตสาหะ แต่จะมีสักกี่คนที่ใช้เวลาคิดว่าการมีทุกสิ่งในชีวิตนี้คือการสะสมสิ่งต่าง ๆ ของโลก เพื่อมีชีวิตที่สุขสบาย แวดล้อมด้วยความหรูหรา เกียรติยศ ความพึงพอใจที่จะมอบให้ชีวิตมรรตัย และไม่เคยนึกถึงสิ่งอื่นนอกจากนี้

ท่าไมหรือ สิ่งทั้งหลายที่ปวงนี้คือพรชั่วคราว เรากินเพื่ออยู่ เราสวมเสื้อผ้าเพื่อให้อบอุ่นและปกปิดร่างกาย เรามีบ้านไว้อยู่อาศัยเพื่อความสะดวกสบาย แต่เราควรมองว่าพรทั้งหมดนี้เป็นพรจำเป็นชั่วคราวขณะที่เราเดินทางผ่านชีวิตนี้ไปเท่านั้น และทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งดีสำหรับเรา เราไม่สามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปกับเราได้ยามที่เราจากโลกนี้ไป เงิน ทอง อัญมณี ที่เรียกว่าความมั่งคั่ง ไม่มีประโยชน์อันใดแก่ใครเว้นแต่จะทำให้เขาสามารถดูแลตนเองและสนองความจำเป็นที่นั่น¹⁰

พระเจ้า... ทรงคาดหวังให้เรามีความรู้เรื่องทางโลก เพื่อเราจะสามารถดูแลตนเองทางโลกได้ เพื่อเราจะรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา และเพื่อเราจะสามารถนำข่าวสารพระกิตติคุณไปสู่บรรดาคนอื่น ๆ ของพระองค์ทั่วโลก¹¹

วัตถุประสงค์ในการอยู่ที่นี่ของเราคือเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดาซึ่งทำไว้ในสวรรค์ เพื่อทำให้เกิดความชอบธรรมในโลก เพื่อสยบความชั่วร้ายไว้ใต้เท้าของเรา เพื่อเอาชนะบาปและปญฺิภักษ์ของจิตวิญญาณเรา เพื่ออยู่เหนือความไม่ศึพพร้อมและความอ่อนแอของมนุษย์ที่ตกอย่างน่าสงสาร โดยการคลไจจากพระเจ้าและเดชานูภาพที่ทรงแสดงให้ประจักษ์ จึงมาเป็นวิสุทธิชนและผู้รับใช้ของพระเจ้าในโลกนี้¹²

2

สุดท้ายแล้วเรามีภาระรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการทำหน้าที่ของเรา

เรากำลังทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศรัทธาและมโนธรรม ท่านไม่ได้ทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ไม่ได้ทำกับประธานศาสนจักร แต่กับพระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้จ่ายส่วนสิบเพราะคำนึงถึงมนุษย์—การกระทำของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับพระเจ้า นั่นคือเกี่ยวข้องกับการประพฤติปฏิบัติของข้าพเจ้าเองในศาสนจักร และเกี่ยวข้องกับการรักษากฎข้อบังคับของศาสนจักร หากข้าพเจ้าล้มเหลวในการรักษาของศาสนจักร ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อพระเจ้าและต้องตอบคำถามพระองค์ในท้ายที่สุด เพราะการละเลยหน้าที่ของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอาจต้องตอบคำถามศาสนจักรสำหรับสัมพันธภาพของข้าพเจ้า หากข้าพเจ้าทำหน้าที่ ตามความเข้าใจ

ที่ข้าพเจ้ามีต่อข้อเรียกร้องจากพระเจ้า ข้าพเจ้าย่อมมีมโนธรรมอันปราศจากความผิด ข้าพเจ้าควรมีความพึงพอใจในจิตวิญญาณข้าพเจ้าว่าได้ทำหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจและจะยอมรับผลที่ตามมา สำหรับข้าพเจ้า นี่คือการระหว่างข้าพเจ้ากับพระเจ้า และระหว่างพระองค์กับเราทุกคนเช่นกัน

พระองค์ผู้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์มาในโลก เพื่อให้พระพันธกิจที่ทรงทำบรรลุผลสำเร็จ นอกจากนี้พระองค์ยังทรงส่งจิตวิญญาณทุกดวงมาให้ได้ยินเสียงข้าพเจ้า ซึ่งอันที่จริงก็คือชายหญิงทุกคนในโลกเพื่อบรรลุพันธกิจ และพันธกิจนั้นไม่อาจสำเร็จได้โดยการละเลย ไม่ใส่ใจ ทั้งไม่อาจสำเร็จได้โดยความเขลา

เราควรเรียนรู้พันธกิจที่เรามีต่อพระเจ้าและต่อกัน สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่ง เราไม่สามารถรุ่งเรืองในเรื่องทางวิญญาณ เราไม่สามารถเติบโตในความรู้เรื่องพระเจ้าหรือปัญญา ถ้าเราไม่อุทิศความนึกคิดและความพยายามของเราในการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น และในการเพิ่มพูนปัญญาตลอดจนความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของพระเจ้า¹³

นับว่าง่ายมากที่มนุษย์จะกล่าวโทษใครก็ได้สำหรับความผิดของตนเอง และง่ายสำหรับเราเช่นกัน เพราะธรรมชาติของมนุษย์ มักถือเป็นการดีความชอบเมื่อสิ่งที่บรรลุผลสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความพอใจและให้ประโยชน์ แต่เราไม่เคยต้องการแบกความรับผิดชอบสำหรับความผิดของเราที่ไม่น่าพอใจ ด้วยเหตุนี้เราจึงพยายามวางความรับผิดชอบเช่นนั้นไว้ที่โทษหนักแหว่งและกับคนอื่น . . . ขอให้เราแบกความรับผิดชอบของตนเอง และอย่าได้วางไว้ที่อื่นเลย¹⁴

3

พระผู้เป็นเจ้าประทานสิทธิเสรีแก่เราและทรงคาดหวัง ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่เราทำได้ด้วยตนเอง

สิทธิเสรี [คือ] ของประทานอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่จิตวิญญาณทุกดวงเพื่อกระทำด้วยตนเอง เพื่อเลือกด้วยตนเอง เพื่อเป็นผู้กระทำแทนพร้อมด้วยอำนาจที่จะเชื่อ ยอมรับความจริงและรับชีวิตนิรันดร์ หรือปฏิเสธความจริงและรับความสำนึกผิดจากมโนธรรม นี่คือนิ่งในบรรดาของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า เราจะเป็นอย่างไรหากปราศจากสิ่งนี้ หากเราถูกบีบบังคับดังที่คนบางคนต้องการบีบบังคับเพื่อนให้ทำตามใจพวกเขา ย่อมไม่มีความรอด ไม่มีรางวัลจากความชอบธรรม ไม่มีใครถูกลงโทษอันเนื่องมาจากความไม่ซื่อสัตย์เพราะ

“โดยประกาศิตจากพระบิดา ไม่มีใครถูกบีบบังคับ
ให้ทำดี... แต่ละคนจะกระทำด้วยตนเอง”

มนุษย์จะไม่ต้องมีภาระรับผิดชอบต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างสรรค¹⁵

มีคนถามโจเซฟ สมิธว่าท่านปกครองและจัดระเบียบวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่าง
ดีเยี่ยมได้อย่างไร ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าสอนหลักธรรมที่ถูกต้องแก่พวกเขาและ
ให้พวกเขาปกครองตนเอง”

นี่คือหลักธรรมที่เราปฏิบัติในศาสนจักร เราคาดหวังให้สมาชิกของเราทุกคน
แห่งเรียนรู้หลักธรรมที่ถูกต้องและปกครองตนเอง¹⁶

ของประธานอันยิ่งใหญ่แห่งสิทธิ์เสรีนี้ เป็นสิทธิพิเศษที่ประทานแก่มนุษย์
เพื่อให้เลือกด้วยตนเอง สิ่งนี้ไม่เคยถูกถอดถอนและจะไม่วันเป็นเช่นนั้น นี่เป็น
หลักธรรมนิรันดร์ที่มอบเสรีภาพทางความคิดและการกระทำให้จิตวิญญาณทุก
ดวง โดยประกาศิตจากพระบิดา ไม่มีใครถูกบีบบังคับให้ทำดีและไม่มีใครถูกบังคับ
ให้ทำชั่ว แต่ละคนจะกระทำด้วยตนเอง เป็นแผนของชาตानที่จะทำลายสิทธิ์เสรี
นี้และบังคับมนุษย์ให้ทำตามใจเขา คงจะมีชีวิตที่น่าพึงพอใจไม่ได้หากปราศจาก

ของประทานที่ยิ่งใหญ่นี้ มนุษย์ต้องมีสิทธิพิเศษที่จะเลือกแม้พวกเขาอาจบฏต่อประกาศิตจากเบื้องบนก็ตาม แน่แน่นอนว่าความรอดและความสูงส่งต้องมาโดยเจตจำนงอิสระโดยปราศจากการบังคับ เพื่อรางวัลที่ชอบธรรมจะมอบให้คุณความดีของแต่ละคน และการลงโทษอันเหมาะสมจะตกแก่ผู้ล่วงละเมิด¹⁷

เราเชื่อว่าโดยพระคุณนั้นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอดหลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว และสิ่งนั้นสร้างอยู่บนรากฐานแห่งการชดใช้ของพระคริสต์ มนุษย์ทุกคนต้องทำให้ความรอดเกิดขึ้นสำหรับพวกเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า [ดู 2 โครินธ์ 25:23; มอรมอน 9:27]¹⁸

นี่เป็นข้อเท็จจริงที่สำคัญ แสดงให้เห็นโดยการกระทำที่ตรงไปตรงมาและโดยนัยของพระคัมภีร์ทั้งหมด ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทั้งหมดแล้ว มนุษย์เหล่านั้นไม่อาจทำได้ด้วยตนเองเพื่อจะรับความรอด แต่พระองค์ทรงคาดหวังให้มนุษย์ทำทุกสิ่งที่อยู่ในอำนาจของพวกเขาด้วยตนเอง

โดยหลักธรรมดังกล่าวตรงข้ามกับระเบียบของสวรรค์ที่สถาปนาไว้ก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลก สำหรับผู้ส่งสารบริสุทธิ์ที่ผ่านการฟื้นคืนชีวิตแล้ว หรือผู้ส่งสารที่เป็นของภพบนสวรรค์ ในการมายังโลกและทำงานเพื่อมนุษย์ซึ่งพวกเขาสามารถทำได้ด้วยตนเอง . . .

เป็นความผิดพลาดร้ายแรงที่สุดที่จะเชื่อว่าพระเยซูทรงทำทุกสิ่งเพื่อมนุษย์ถ้าพวกเขาจะสารภาพจากปากตนเอง และไม่มีอะไรที่พวกเขาต้องทำอีกแล้ว มนุษย์มีงานต้องทำถ้าพวกเขาจะรับความรอด เรื่องนี้สอดคล้องกับกฎนิรันดร์ที่เทพซีเนาะให้โครเนลิอัสมาหาเปโตร [ดู กิจการ 10] และอนานิอัสถูกส่งไปหาเปาโล [ดู กิจการ 9:1–22] เช่นเดียวกับการเชื่อฟังกฎนี้ โมโรไนซึ่งเข้าใจเรื่องราวบนแผ่นดินจารึกของชาวนีไฟ ไม่ได้แปลแผ่นดินจารึก แต่ภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้า ท่านมอบอุริมและทุมมิมิให้โจเซฟ สมิท ซึ่งทำให้ท่านสามารถบรรลุเป้าหมายงานสำคัญโดยของประทานและอำนาจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ¹⁹

4

ความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งของเราก็คือการแสวงหาความรอดของตนเองและทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่อความรอดของผู้อื่น

เรามีความรับผิดชอบสำคัญยิ่งสองประการ . . . หนึ่ง การแสวงหาความรอดของตนเอง และสอง หน้าที่ของเราต่อเพื่อนมนุษย์ บัดนี้ ข้าพเจ้ารับหน้าที่แรก

ของข้าพเจ้า トラบเท่าที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเป็นการส่วนตัว นั่นคือการแสวงหา
ความรอดของตนเอง นั่นเป็นหน้าที่ส่วนตัวอันดับแรกของท่านและเป็นหน้าที่
ของสมาชิกทุกคนในศาสนจักรนี้เช่นกัน²⁰

เราควรห่วงใยความรอดของตนเองเป็นอันดับแรก เราควรแสวงหาพรพระ-
กิตติคุณด้วยตนเอง เราควรรับบัพติศมาและเข้าสู่ระเบียบของการแต่งงานซีเลส-
เชียล เพื่อที่เราจะเป็นทายาทในความสมบูรณ์แห่งอาณาจักรของพระบิดา จาก
นั้นเราควรห่วงใยครอบครัว บุตรธิดา และบรรพชนของเรา²¹

นี่คือ . . . หน้าที่ของเราที่จะช่วยโลกให้รอด ทั้งคนตายและคนเป็น เรากำลัง
ช่วยคนเป็นให้รอด ผู้ที่จะกลับใจโดยการสั่งสอนพระกิตติคุณในบรรดาประชาชาติ
และการรวมลูกหลานแห่งอิสราเอลผู้มีใจสัตย์ซื่อ เรากำลังช่วยคนตายให้รอดโดย
การเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้าและประกอบศาสนพิธีเหล่านี้ ได้แก่—บัพ-
ติศมา การวางมือ การยืนยัน และศาสนพิธีอื่น ๆ ดังที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมือ
เรา—ในฐานะตัวแทนคนเหล่านั้น²²

นี่คือหน้าที่ของข้าพเจ้า และนี่คือหน้าที่ของท่าน พื้นที่ทั้งหลายของข้าพเจ้า
เช่นกัน—เพราะความรับผิดชอบนั้นวางไว้ที่ท่าน—เพื่อจะทำอย่างสุดความสามารถ
ภายในอำนาจของเรา โดยไม่บ่ายเบี่ยง แต่ด้วยความบากบั่นสุดจิตวิญญาณเราที่
จะขยายการเรียกซึ่งพระเจ้าประทานแก่เรา ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อความ
รอดของครอบครัวเรา เราแต่ละคน และเพื่อความรอดของเพื่อนบ้าน ความรอด
ของคนที่อยู่ต่างแดน²³

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ท่านประทับใจอะไรเกี่ยวกับความพยายามของประธานสมิธในการสอนบุตร
ธิดาของท่านให้ทำงาน (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”) เราจะทำอะไร
ได้บ้างเพื่อช่วยให้ลูก ๆ มีความรับผิดชอบมากขึ้น
- คำสอนในหัวข้อที่ 1 เพิ่มความเข้าใจของท่านเรื่องการพึ่งพาตนเองอย่างไร ใ
นึกถึงสิ่งที่ท่านทำได้เพื่อพึ่งพาตนเองมากขึ้น
- ทบทวนคำแนะนำในหัวข้อที่ 2 การ “มีความรับผิดชอบต่อพระเจ้า” มีความ
หมายต่อท่านอย่างไร

- ประธานสมิธสอนว่า “เราคาดหวังให้สมาชิกของเราทุกคนแห่งเรียนรู้หลักธรรมที่ถูกต้องและปกครองตนเอง” (หัวข้อที่ 3) คำสอนนี้มีประโยชน์ต่อครอบครัวอย่างไร คำสอนนี้จะนำทางโครัมมูนาะปุโรหิตและสมาคมสงเคราะห์ได้อย่างไร
- ในความพยายามของเราที่จะรับใช้ผู้อื่น เพราะเหตุใดท่านจึงคิดว่า “เราควรหวังใยความรอดของตนเองเป็นอันดับแรก” (ดู หัวข้อที่ 4)

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ฟิลิปปี 2:12; 2 นิไฟ 2:14–16, 25–30; คพ. 58:26–28

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“ขณะสอนจากหนังสือเล่มนี้ จงเชิญคนอื่น ๆ แบ่งปันความคิด ถามคำถาม และสอนกัน เมื่อพวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น พวกเขาจะพร้อมมากขึ้นที่จะเรียนรู้และรับการเปิดเผยส่วนตัว” (จากหน้า vii ในหนังสือเล่มนี้)

อ้างอิง

1. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 358–359
2. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 10
3. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 51–52
4. ลูอี เชิร์ทลiffe สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 113
5. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน *The Life of Joseph Fielding Smith*, 116
6. ใน โจเซฟ ฟิลดิงก์ แมคคองกี “Joseph Fielding Smith,” ใน ลีโอนาร์ด เจ. แอร์ริงตัน, ผู้เรียบเรียง *The Presidents of the Church* (1986), 336–337; ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 217–221 ด้วย
7. ดู *The Life of Joseph Fielding Smith*, 12–13, 155–157; ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 202
8. ดู เจย์ เอ็ม. ท็อด, “A Day in the Life of President Joseph Fielding Smith,” *Ensign*, ก.ค. 1972 หน้า 5
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1945 หน้า 48–49
10. “Salvation for the Dead,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, เม.ย. 1926 หน้า 154–155; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:68–69
11. คำปราศรัย ณ สถาบันศาสนาลอแกน ยูทาห์, 10 ม.ค. 1971, 2, หอสมุดประวัติศาสตร์นักร; ต้นฉบับไม่ได้จัดพิมพ์
12. ใน Conference Report, ต.ค. 1969 หน้า 108
13. ใน Conference Report, ต.ค. 1969 หน้า 108
14. ใน Conference Report, ต.ค. 1932 หน้า 88
15. ใน Conference Report, ต.ค. 1949 หน้า 88
16. ใน Conference Report, ประชุมใหญ่ภาคบริเตน 1971, 6; ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007) หน้า 307 ด้วย
17. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 2:20
18. “Out of the Darkness,” *Ensign*, มิ.ย. 1971 หน้า 4
19. “Priesthood—Restoration of Divine Authority,” *Deseret News*, 2 ก.ย. 1933, หัวข้อข่าวศาสนจักร หน้า 4; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:90–91 ด้วย

บทที่ 23

20. “The Duties of the Priesthood in Temple Work,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ม.ค. 1939, 3; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:145 ด้วย
21. *Sealing Power and Salvation*, บัณฑิต การปราศรัยแห่งปี (12 ม.ค. 1971) หน้า 2
22. โน Conference Report, ต.ค. 1911 หน้า 120; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:192–193 ด้วย
23. โน Conference Report, เม.ย. 1921 หน้า 41

งานของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย: “การอุทิศตนอย่างไม่เห็นแก่ตัวต่อ อุดมการณ์แห่งรัศมีภาพนี้”

“ไม่มีขีดจำกัดในงานดีที่พี่น้องสตรีของเราทำได้”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ณ การประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญวันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 1963 ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกล่าวว่า “เรา เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักร ยกย่องและเคารพพี่น้องสตรีที่ดีสำหรับการอุทิศตนอย่างไม่เห็นแก่ตัวต่ออุดมการณ์แห่งรัศมีภาพนี้”¹

ในการประกาศครั้งนี้ ประธานสมิธกล่าวจากประสบการณ์อันยาวนาน ท่านใช้เวลาชั่วชีวิตรับใช้เคียงข้างสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์ การรับใช้นี้เริ่มในช่วงปลายทศวรรษ 1880 เมื่อท่านอายุประมาณ 10 ขวบ เวลานั้น สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการศึกษาด้านแพทยศาสตร์และการดูแลสุขภาพ จูลีนา แอล. สมิธ มารดาท่าน ทำตามคำแนะนำนี้และรับการฝึกอบรมเพื่อรับใช้เป็นนางผดุงครรภ์ เธอมักจะปลุกท่านกลางดึกเพื่อให้ขับนมมาพาเธอไปบ้านที่กำลังจะให้กำเนิดทารก การรับใช้ร่วมกับมารดาของท่านเช่นนี้ เด็กหนุ่มโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ มองเห็นแบบอย่างของความเข้มแข็งและการอุทิศตนของสตรีในศาสนจักร² ต่อมา ซิสเตอร์สมิธรับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ประธานสมิธมีความเคารพอย่างสูงต่อสมาคมสงเคราะห์ ท่านกล่าวว่า “นี่คือส่วนสำคัญยิ่งแห่งอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก”³ เอเซล ภรรยาคนที่สองของท่าน รับใช้เป็นสมาชิกคณะกรรมการสมาคมสงเคราะห์สามัญนาน 21 ปี ซิสเตอร์เอมี บราวน์ ไลแมน ผู้รับใช้ร่วมกับเอเซลในคณะกรรมการชุดนั้น และต่อมา รับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ กล่าวว่า “ซิสเตอร์สมิธเป็นสตรีที่เฉลียวฉลาดที่สุดคนหนึ่งที่ฉันรู้จัก ฉันคิดว่าเธอเป็นนักเขียนและ

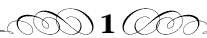
ตลอดประวัติศาสตร์ของศาสนจักรสตรีมีบทบาท
สำคัญยิ่งในงานยุคสุดท้ายของพระเจ้า

นักพูดที่ยอดเยี่ยมที่สุด [ใน] คณะกรรมการ”⁴ ในหน้าที่นี้ เอเธลเข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตคเพื่อให้คำแนะนำพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ในท้องถิ่น ประชานสมิธกับเธอทำงานมอบหมายบางอย่างของศาสนจักรร่วมกัน ทั้งสองท่านมักจะเป็นผู้พูดด้วยกันเพื่อสอนสมาชิกที่การประชุม⁵

หลังจากเอเธลถึงแก่กรรม ประชานสมิธแต่งงานกับเจสซี อีแวนส์ เจสซีเดินทางกับท่านเกือบทุกครั้งที่ท่านไปสอนวิสุทธิชน เธอมีเสียงร้องเพลงอันไพเราะและประชานสมิธต้องการให้เธอร้องเพลงในการประชุมที่พวกท่านเข้าร่วมเสมอ เอ็ลเดอร์ฟรานซิส เอ็ม. กีบบอนส์ ผู้รับใช้เป็นเลขานุการในฝ่ายประธานสูงสุดเล่าว่า “ทุกครั้งที่ประชานสมิธควบคุม ท่านต้องการให้เธอแสดงด้วยเหตุผลเพียงเพราะท่านไม่เคยเบื่อการฟังเธอร้องเพลงเลย แต่นอกเหนือจากนั้น การร้องเสียงต่ำที่ผ่านการฝึกปรือเป็นอย่างดีของเธอ การร้องเพลงสวดศักดิ์สิทธิ์ได้เพิ่มสัมผัสพิเศษของความเข้มแข็งทางวิญญาณให้การประชุม สร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ฟังและเพิ่มประสิทธิภาพของท่านเองในการกล่าวคำปราศรัย ต่อมา ด้วยการรบบเร็วและยืนกรานของภรรยาท่าน บางโอกาส โจเซฟจะร้องเพลงคู่กับเจสซี ประธานเสียงบาริโตนอันไพเราะร่วมกับเธอ ในโอกาสเหล่านี้ พวกท่านมักจะนั่งที่เก้าอี้เปียโนด้วยกันขณะที่เจสซีเป็นผู้เล่นพร้อมร้องคลอเบา ๆ เพื่อเสียงของเธอจะได้ไม่กลบเสียงร้องของสามี”⁶

ในฐานะประธานศาสนจักร โดยปกติ โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธทำงานกับซิสเตอร์เบลล์ เอส. สปาฟฟอร์ด ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ซิสเตอร์สปาฟฟอร์ดเล่าถึงประสบการณ์การทำงานกับท่านในเวลาต่อมาว่า “ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ บรูษแห่งความอ่อนโยนและความรักที่ยิ่งใหญ่สำหรับผู้คน แสดงความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงงานของสตรีศาสนจักรตลอดเวลา ท่านส่งมอบความเข้าใจนี้ให้ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์นับครั้งไม่ถ้วนในหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งเป็นการเปิดวิสัยทัศน์และกำกับดูแลวิธีทำงานของเรา”⁷

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

พระคัมภีร์กล่าวถึงสตรีที่ซื่อสัตย์หลายคนผู้มี ความรับผิดชอบในศาสนจักรของพระเจ้า

เราอาจอ่านในไบเบิลอันล้ำค่าว่าหลังจากผลที่เกิดแก่อาดัมและเอวาโดยการตกเอวากล่าวคำสั่งสอน เป็นคำสั่งสอนที่สั้นแต่เปี่ยมด้วยความหมายพิเศษ ดังนี้

“.. หากมิใช่เพราะการล่วงละเมิดของเรา เราจะไม่มีวันได้มีพงศ์พันธุ์, และ จะไม่มีวันรู้ความดีและความชั่ว, และปีติของการไถ่ของเรา, และชีวิตนิรันดร์ซึ่ง พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ปวงชนที่เชื่อฟัง” [โมเสส 5:11]

“และอาดัมกับเอวาถวายพระพรพระนามของพระผู้เป็นเจ้า, และ พวกท่าน ทำให้เรื่องทั้งปวงเป็นที่รู้แก่บุตรของพวกท่านและธิดาของพวกท่าน” [โมเสส 5:12; เน้นตัวเอน]

เราเรียนรู้จากข้อความนี้ว่าเอวากับอาดัมได้รับการเปิดเผยและพระบัญญัติให้ สอนบุตรธิดาพวกท่านในทางของชีวิตนิรันดร์⁹

เราอ่านว่าสตรีอิสราเอลในยุค [ต้น] แข็งขันและมีหน้าที่ต้องทำ [ดู อพยพ 15:20; ผู้วินิจฉัย 4-5]⁹

ในพันธสัญญาใหม่ เราอ่านเรื่องราวของสตรีที่เชื่อสัตย์จำนวนมาก ผู้แสวงหา และให้คำปรึกษา สตรีเหล่านี้หลายคนติดตามพระเจ้าและปรณินบัติพระองค์ [ดู ลูกา 8:1-3; 10:38-42]¹⁰

2

ในยุคสุดท้าย พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ที่มีบทบาท สำคัญยิ่งในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1842 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประชุมกับพี่น้องสตรี ของศาสนจักรหลายท่านในนอวและจัดตั้งสมาคมซึ่งมีชื่อว่า “สมาคมสตรีสงเคราะห์ แห่งนอว”.. ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าองค์การนี้จัดตั้งขึ้นโดยการเปิดเผย ความจริงนี้ มีหลักฐานให้เห็นอย่างชัดเจนตลอดระยะเวลาหลายปี และทุกวันนี้ ยังคงยืนยัน คุณค่าและความจำเป็นขององค์การนี้อย่างชัดเจน¹¹

แน่นอนว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์จะยังไม่ได้รับการจัดตั้งอย่างสมบูรณ์ หากไม่จัดตั้งองค์การที่เชื่อมโยงนี้ขึ้นมา. . . การฟื้นฟูครั้งนี้จะไม่สมบูรณ์หาก ปราศจากสมาคมสงเคราะห์ ซึ่งพี่น้องสตรีสามารถบรรลุความสำเร็จในงานรับ ใช้ที่ได้รับมอบหมายจากเบื้องบนอันจำเป็นยิ่งต่อความผาสุกของศาสนจักร¹²

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธจัดตั้ง “สมาคมสตรีสงเคราะห์แห่งนอว” โดยมี เอ็ลเดอร์จอห์น เทย์เลอร์เป็นผู้ช่วย พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าควรจัดตั้งสตรีของศาสน- จักรเป็นสมาคมเพราะมีงานสำคัญให้พวกเธอช่วยเหลือใน “การนำออกมาและ สถาปนาอุดมการณ์ของโซอัน” [คพ. 6:6] บรรดาพี่น้องสตรีเหล่านี้ ในเบื้องต้น

ต้องสร้างคุณประโยชน์ กำลังใจ และความก้าวหน้าของสตรีศาสนจักร เพื่อพวกเขาจะพร้อมทุกสิ่งสำหรับสถานที่ในอาณาจักรซีเลสเชียล พวกเขาจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความอนุเคราะห์แก่งานแห่งความเมตตาและการบรรเทาความเดือดร้อนให้คนยากจน คนป่วย และคนทุกซีกทั่วทั้งศาสนจักร ตลอดระยะเวลาหลายปีนับแต่การก่อตั้งครั้งนั้น พี่น้องสตรีในสมาคมนี้แน่วแน่ต่อการเรียกและเพิ่มความซื่อสัตย์ในงานด้วยตนเอง ไม่มีงานมอบหมายใดยากเกินไป ไม่มีภาระเลอะเลือนรับผิดชอบ และคนหลายพันคนได้รับพรโดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา¹³

สมาคมสงเคราะห์... เติบโตขึ้นเพื่อเป็นพลังในศาสนจักร นี่คือการจำเป็นอย่างยิ่งยวด—เราเรียกองค์การนี้ว่า องค์การช่วย ซึ่งหมายถึงความช่วยเหลือ แต่สมาคมสงเคราะห์เป็นมากกว่านั้น สิ่งนี้จำเป็น¹⁴

ข้าพเจ้าปรารถนาจะสรรเสริญพี่น้องสตรีขององค์การที่ยอดเยี่ยมนี้สำหรับความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งแสดงให้เห็นประจักษ์อย่างเสมอต้นเสมอปลายนับตั้งแต่สมัยก่อน¹⁵

พระเจ้าพอพระทัยงานของท่าน โดยผ่านการรับใช้ของท่าน ท่านได้ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เพราะงานสมาคมสงเคราะห์ในศาสนจักรมีความจำเป็น—ข้าพเจ้าจะพูดให้ใหม่ว่า—เท่า ๆ กับโครัมมูนาะปุโรหิตบางคนอาจคิดว่าข้าพเจ้าพูดหนักไปนิด แต่ในวิจรรย์ญาณของข้าพเจ้าเอง งานที่ท่านทั้งหลาย พี่น้องสตรีแสนดีของเรา กำลังทำอยู่นี้ เหมาะสมและมีความสำคัญในการเสริมสร้างอาณาจักรนี้ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ทำให้งานแผ่ขยาย และวางรากฐานซึ่งเราทุกคนจะสร้างขึ้นไปได้เท่า ๆ กับพี่น้องชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้า เราทำให้งานนี้ดำเนินต่อไปไม่ได้ถ้าไม่มีท่าน¹⁶

[พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์] คือสมาชิกองค์การสตรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก เป็นองค์การที่มีส่วนสำคัญยิ่งในอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ซึ่งวางรูปแบบและดำเนินการเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ซื่อสัตย์ขององค์การให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา...

สมาคมสงเคราะห์ได้รับการสถาปนาโดยวิญญานแห่งการเปิดเผย ได้รับการนำทางโดยวิญญานดังกล่าว [นับแต่นั้นเป็นต้นมา] และความปรารถนาเพื่อความชอบธรรมเหล่านั้นซึ่งเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้าได้ซึมซับสู่ใจพี่น้องสตรีที่แสนดีของเรา นับไม่ถ้วน¹⁷

สมาคมสงเคราะห์คือ “องค์การของสตรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก เป็นองค์การ
ที่มีส่วนสำคัญยิ่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก”

3

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ช่วยดูแลความผาสุกทางโลก และทางวิญญาณของบุตรธิดาพระเจ้า

โดยพระปรีชาญาณของพระเจ้า พระองค์ทรงเรียกพี่น้องสตรีของเราให้ช่วยเหลือฐานะบุโรहित เพราะความกรุณา ความอ่อนโยนในจิตใจ และความมีน้ำใจของพวกเธอ พระเจ้าทอดพระเนตร [บรรดาสตรี] และประทานหน้าที่กับความรับผิดชอบแก่พวกเธอ ในการเป็นผู้ดูแลคนขัดสนและคนทุกข์ยาก พระองค์ทรงชี้ทางที่พวกเธอควรดำเนินตาม และพระองค์ประทานองค์การที่ยอดเยี่ยมนี้แก่พวกเธอ องค์การที่พวกเธอมีอำนาจรับใช้ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการวอร์ด และสอดคล้องต้องกันกับอธิการวอร์ด ในการดูแลผู้คนของเราทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้าจะทรงเรียกพี่น้องสตรีของเราให้เข้าไปในบ้านเพื่อปลอบโยนคนขัดสน ช่วยเหลือเกื้อกูลคนทุกข์ยาก คุณเข้าสวดอ้อนวอนร่วมกับพวกเขา พระเจ้าทรงสดับฟังคำสวดอ้อนวอนของพี่น้องสตรี เมื่อพวกเขาสวดอ้อนวอนด้วยใจจริง แทนคนเจ็บป่วย เช่นเดียวกับที่ทรงสดับฟังคำสวดอ้อนวอนจากเหล่าเอลลเดอร์ของศาสนจักร¹⁸

จุดประสงค์และหน้าที่ของสมาคมสงเคราะห์มีอยู่มากมาย . . . ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ บิดาข้าพเจ้า [กล่าวว้] “องค์การนี้ได้รับการสถาปนาโดยศาสนพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ ฉะนั้น องค์การนี้จึงเป็นองค์การช่วยที่เก่าแก่ที่สุดของศาสนจักร และมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ไม่เพียงต้องทำงานกับความต้องการของคนยากจน คนป่วย และคนขัดสนเท่านั้น แต่ในส่วนของหน้าที่นี้—และส่วนที่ใหญ่กว่านี้—คือต้องดูแลความผาสุกทางวิญญาณและความรอดของมารดาบิดาทั้งหลายของไซอันเช่นกัน เพื่อที่ว่าไม่มีใครถูกทอดทิ้ง แต่ทุกคนได้รับการคุ้มครองจากเคราะห์ร้าย หายนะ อำนาจแห่งความมืด และความชั่วร้ายในโลกที่คุณถามพวกเขา เป็นหน้าที่ของสมาคมสงเคราะห์ที่จะดูแลความผาสุกทางวิญญาณของพวกเขาเอง รวมทั้งของบรรดาสมาชิกสตรีของศาสนจักร”¹⁹

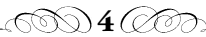
เป็นหน้าที่ของสมาคมสงเคราะห์ที่ไม่เพียงดูแลบรรดาสมาชิกของสมาคมสงเคราะห์เท่านั้น แต่งานของพวกเขาควรแผ่ขยายออกไปอย่างไร้พรมแดน ทุกหนแห่งที่ใครก็ตามกำลังเดือดร้อน ต้องการความช่วยเหลือ อยู่ในความยากลำบาก เจ็บป่วย หรือทุกข์ยาก เราเรียกหาสมาคมสงเคราะห์ . . . พวกเขาทำงานสำคัญและยิ่งใหญ่ได้โดยการกระตุ้นคนที่ถือทิว ช่วยเหลือพวกเขา นำพวกเขากลับเข้ามาในกิจกรรม ช่วยพวกเขาเอาชนะความอ่อนแอหรือบาปและความไม่ดีพร้อมของพวกเขา และนำพวกเขามาสู่ความเข้าใจถึงความจริง ข้าพเจ้ากล่าวว่าไม่มีขีดจำกัดในงานดีที่พี่น้องสตรีของเราทำได้

. . . ข้าพเจ้าไม่ทราบว้ประธานสเดคของเราและอธิการในวอร์ดจะทำอย่างไร ถ้าพวกเขาไม่มีพี่น้องสตรีที่แสนดีเหล่านี้ของสมาคมสงเคราะห์ สตรีที่พวกเขาพึ่งพาได้ สตรีที่พวกเขาสามารถเรียกให้รับใช้ได้หลายครั้ง เพื่อรับมือกับสถานการณ์ทั้งหลายที่ละเอียดอ่อนมาก ละเอียดยอ่อนสำหรับพี่น้องชายของเรา แต่เป็นสิ่งที่พี่น้องสตรีอาจทำคุณประโยชน์ได้ดีที่สุด นับเป็นเรื่องที่วิเศษมากหากสมาชิกทุกคนของศาสนจักรดีพร้อม หากนั่นเป็นกรณีที่เราจะมีหน้าที่รับผิดชอบน้อยลง ทั้งชายและหญิง แต่เวลานั้นยังไม่มาถึง เรามีสมาชิกท่ามกลางพี่น้องสตรีที่ต้องการ

กำลังใจ ความช่วยเหลือเล็กน้อยทางวิญญาณและทางโลก ไม่มีใครทำได้ดีกว่าที่พี่น้องสตรีของเรา ผู้อยู่ในองค์การสำคัญและยิ่งใหญ่

ในงานนี้ พี่น้องสตรีอาจหยิบยื่นความช่วยเหลือด้วยการให้กำลังใจ ช่วยเหลือคนที่ถือทิว คนที่ไม่ใส่ใจ ไม่ละเอียดยึดถ่วง เหมือนกับที่พี่น้องชายของฐานะบุโรหิตได้รับเรียกให้ทำแทนคนที่ถือทิว ไม่ละเอียดยึดถ่วง และไม่ใส่ใจซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพี่น้องชายเช่นกัน เราทุกคนควรทำงานให้เกิดความชอบธรรมและมุนานะในการนำผู้ที่ยังหลงไปและละทิ้งหน้าที่ของศาสนจักรให้กลับคืนสู่กิจกรรม²⁰

จากการเริ่มต้นอย่างต่ำต้อยของ [องค์การนี้] ในสภาพซึ่งยากลำบากที่สุด ขณะที่เราศึกษาภาพของศาสนจักรยังมีน้อย เราได้เห็นสมาคมนี้เติบโต . . . คนดีที่บรรลุผลสำเร็จในการดูแลคนยากจน ผู้ป่วยและคนทุกข์ยาก ตลอดจนบรรดาคนที่ต้องการความช่วยเหลือทางร่างกาย จิตใจ หรือวิญญาณ จะไม่มีวันเป็นที่รู้อย่างดองแท้ . . . ทั้งหมดนี้บรรลุผลสำเร็จโดยผ่านวิญญาณของความรักตามวิญญาณที่แท้จริงในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์²¹

พระเจ้าทรงคาดหวังให้สตรีแสวงหาความสว่างและความจริง เพื่อพวกเขาจะมีสิทธิ์ในรัศมีภาพซีเลสเชียล

พระกิตติคุณมีความหมายต่อพี่น้องสตรีเทียบเท่ากับพี่น้องชาย พวกเขามีส่วนเกี่ยวข้องเท่าเทียมกันกับพี่น้องชาย และเมื่อพระเจ้ารับสั่งกับศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธว่า “จงค้นคว้าพระบัญญัติเหล่านี้ เพราะสิ่งเหล่านี้จริงและเป็นสัจจะ และคำพยากรณ์และสัญญาซึ่งอยู่ในนั้นจะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด” [คพ. 1:37] พระองค์มิได้ทรงจำกัดพระบัญญัตินั้นไว้เฉพาะสมาชิกชายของศาสนจักรเท่านั้น . . . เป็นสิ่งสำคัญที่พี่น้องสตรีพึงเข้าใจแผนแห่งความรอดดังที่พี่น้องชายพึงเข้าใจ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาต้องรักษาพระบัญญัติ ไม่มีสตรีคนใดจะรอดได้ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยปราศจากบัพติศมาเพื่อการปลดบาปและการวางมือเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ . . .

. . . เมื่อพระเจ้าตรัสว่าไม่มีใครจะรอดได้ในความเขลา [ดู คพ. 131:6] ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงหมายถึงทั้งหญิงและชาย ข้าพเจ้าคิดว่าสตรีของศาสนจักรอยู่ภายใต้พันธะรับผิดชอบของการศึกษาพระคัมภีร์²²

พระเจ้าทรงเรียกร้องให้สตรีและผู้ชายในศาสนจักรรับทราบพระประสงค์อันสูงส่งและมีประจักษ์พยานมั่นคงในจิตใจพวกเขาถึงความจริงที่เปิดเผยเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดในอาณาจักรของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยพระคัมภีร์มอรมอนเพื่อประโยชน์ของบรรดาคนที่ดำรงฐานะปุโรหิตเท่านั้น แต่เพื่อทุกจิตวิญญาณที่แสวงหาความจริง ชายและหญิงก็เหมือนกัน²³

พระเจ้าทรงคาดหวังให้พี่น้องสตรีมีคุณสมบัติเหมาะสมด้วยประจักษ์พยานถึงความจริงเพื่อเข้าใจหลักคำสอนของศาสนจักรดังที่ทรงคาดหวังกับบรรดาผู้ดำรงฐานะปุโรหิต หากเราได้รับความสูงส่ง ซึ่งเราหวังที่จะได้รับ ย่อมจำเป็นที่เราจะเตรียมตัวเราเองให้พร้อมโดยความรู้ ศรัทธา การสวดอ้อนวอน และเมื่อพระเจ้าตรัสว่า “พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน” [มัทธิว 6:33; 3 นิโอฟี 13:33] พระองค์ไม่ได้ตรัสกับผู้ชายเท่านั้น แต่ตรัสกับชายหญิงทุกคนในที่ประชุม²⁴

สตรีทุกคนที่รับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร มีมือของเอ็ลเดอร์วางบนศีรษะเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อเธอจะมีการนำทางจากพระวิญญาณนั้นในความจริงทั้งปวง นี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้ทุกคนได้รับการนำทางจากเบื้องบน ซึ่งจะเปิดเผยความจริงแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาแยกแยะความสว่างออกจากความมืด ด้วยเหตุนี้จึงได้รับการเสริมสร้างและประทานพลังให้สามารถต่อต้านหลักคำสอน ทฤษฎี และแนวคิดแบบผิด ๆ ซึ่งมีอยู่แพร่หลายในโลกทุกวันนี้²⁵

พี่น้องสตรีของเรามีสิทธิรับการดูแลจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เพื่อความต้องการของพวกเธอในทุก ๆ ด้านเช่นเดียวกับผู้ชาย พวกเธอมีสิทธิในของประทานแห่งการพยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องจำเป็นที่พวกเธอควรทราบ. . .เมื่อพวกเธอสวดอ้อนวอน พวกเธอควรสวดอ้อนวอนด้วยความตั้งใจจริง โดยหวังว่าจะได้รับคำตอบให้การสวดอ้อนวอนของพวกเธอ พระเจ้าจะทรงสดับฟัง หากพวกเธอตั้งใจจริง แน่วแน่ พระองค์ก็จะทรงตอบเหมือนที่ทรงตอบพี่น้องชาย²⁶

พระเจ้าทรงสัญญาของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์กับทุกคน ทั้งหญิงและชาย ตามเงื่อนไขของความซื่อสัตย์ ความอ่อนน้อมถ่อมตน และการกลับใจอย่างแท้จริง ทรงเรียกร้องให้พวกเขาศึกษาและรู้จักความจริงของพระกิตติคุณให้พวกเขาเตรียมตัวโดยการศึกษา ศรัทธา และการเชื่อฟังพระบัญญัติทุกข้อ แสวงหาความสว่างและความจริงเพื่อมีสิทธิในรัศมีภาพซีเลสเชียล²⁷

“พระเจ้าทรงเรียกร้องให้สตรี... ในศาสนจักร รับทราบพระประสงค์อันสูงส่งและมีประจักษ์พยานมั่นคงในจิตใจ”

5

โดยผ่านฐานะปุโรหิต พระผู้เป็นเจ้าของประทานฝ่ายวิญญาณและพรทุกประการให้หิธดาของพระองค์ ซึ่งรับได้จากบุตรของพระองค์

ข้าพเจ้าคิดว่าเราทุกคนทราบว่าพระฐานะปุโรหิตมิได้จำกัดเฉพาะผู้ชายเท่านั้น แต่พรเหล่านี้หลังมา... ให้สตรีที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรเช่นกัน สตรีที่ดีเหล่านี้สามารถเตรียมตัวรับพรจากพระนิเวศน์ของพระเจ้า โดยการรักษาพระบัญญัติและรับใช้ในศาสนจักร พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญญาณและพรทุกประการให้หิธดาของพระองค์ซึ่งรับได้จากบุตรของพระองค์ เพราะผู้ชายก็ขาดผู้หญิงไม่ได้ และผู้หญิงก็ขาดผู้ชายในพระเจ้าไม่ได้ [ดู 1 โครินธ์ 11:11]²⁸

เราทุกคนทราบว่าพระเจ้ารับสั่งกับอับราฮัมให้ท่านเป็นบิดาของประชาชาติมากมายและพงศ์พันธุ์ท่านจะเป็นดังดวงดาวในท้องฟ้าและดั่งเม็ดทรายบนฝั่งทะเล แต่สิ่งที่เราต้องไม่มองข้ามคือสัญญาเดียวกันนี้ได้ให้ไว้กับซาร่าห์เช่นกัน

“พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า ส่วนซารายภรรยาของเจ้านั้น เจ้าอย่าเรียกนางว่าซาราย แต่จงเรียกชื่อนางว่า ซาร่าห์ เราจะอวยพรนาง และยิ่งกว่านั้นอีก โดยนาง

นี้แหละ เราจะให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้า เราจะอวยพรนาง และนางจะให้กำเนิดชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติจะมาจากนาง” [ปฐมกาล 17:15–16]²⁹

พระเจ้าตรัสถึงฐานะปุโรหิตและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต ศาสนพิธีของศาสนจักรที่เราได้รับโดยผ่านฐานะปุโรหิต ทรงมีพระคำรับว่า “และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือกว่าคุณแลพระกิตติคุณและถือคุณแจแห่งความลึกลับของอาณาจักร, แม้คุณแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า”

...ข้าพเจ้าขออ่านอีกครั้งว่า “และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือกว่าคุณแลพระกิตติคุณและถือคุณแจแห่งความลึกลับของอาณาจักร, แม้คุณแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจแห่งความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์. และปราศจากศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้ และสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าไม่แสดงให้ประจักษ์แก่มนุษย์ในเนื้อหนัง; เพราะปราศจากสิ่งนี้ไม่มีมนุษย์คนใดจะเห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า, แม้พระบิดา, และมีชีวิตอยู่ได้” [คพ. 84:19–22]

เมื่อเราอ่านดังนี้แล้ว เรื่องนี้ควรทำให้ผู้ชายทุกคนในบรรดาพวกเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตชื่นชมยินดีที่จะคิดว่าเรามีสิทธิอำนาจที่ยิ่งใหญ่ โดยสิ่งนี้เราจะรู้จักพระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงชายที่ดำรงฐานะปุโรหิตเท่านั้นที่ทราบความจริงอันสำคัญยิ่ง แต่เพราะฐานะปุโรหิตและศาสนพิธีเหล่านี้ สมาชิกทุกคนของศาสนจักร ชายและหญิงก็จะได้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน³⁰

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- เราเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์ที่บรรยายใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” ท่านเคยมีประสบการณ์ใดบ้างที่คล้ายคลึงกัน
- ประธานสมิธกล่าวถึงสตรีในยุคต่าง ๆ ผู้ทำความรับผิดชอบสำคัญในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (ดู หัวข้อที่ 1) ท่านเห็นสตรีช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของพวกเขาและศาสนจักรในทางใดบ้าง
- ท่านเห็นว่าการรับใช้ของสมาคมสงเคราะห์ “จำเป็นอย่างยิ่งต่อความผาสุกของศาสนจักร” อย่างไร (ดู หัวข้อที่ 2) สตรีสมาคมสงเคราะห์กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในทางใดได้บ้าง

- สมาคมสงเคราะห์ดูแลความผาสุกทางวิญญาณของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในทางไคบัง สตรีสมาคมสงเคราะห์ขยายอิทธิพลของพวกเธอออกไปนอกองค์กรในทางไคบัง (ตัวอย่างบางเรื่อง ดู หัวข้อที่ 3)
- ประธานสมิธเน้นว่าบุรุษและสตรีทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจหลักคำสอนพระกิตติคุณ เสริมสร้างประจักษ์พยานของตนเองให้เข้มแข็ง และรับการเปิดเผย (ดู หัวข้อที่ 4) เพราะเหตุใดท่านจึงคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราทุกคนที่ต้องแสวงหาของประทานเหล่านี้
- ประธานสมิธสอนว่าพรฐานะปุโรหิต “หลังมา. . .ให้สตรีที่ซื่อสัตย์ทุกคนของศาสนจักร” (หัวข้อที่ 5) เพราะเหตุใดสตรีจึงต้องการพรฐานะปุโรหิตเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบของพวกเธอในบ้านและในศาสนจักร ท่านเห็นแบบอย่างอะไรของสตรีที่ได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

กิจการ 5:12–14; แอลมา 32:22–23; คพ. 46:8–9

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“บ่อยครั้งจะช่วยให้มากเมื่อท่านเริ่มใคร่ครวญบทเรียนครั้งต่อไปทันทีหลังจากสอนบทเรียนครั้งก่อน ท่านอาจจะรู้จักคนที่ท่านสอน ความต้องการและความสนใจของเขามากที่สุดทันทีหลังจากท่านได้อยู่กับเขา” (*ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 97)

อ้างอิง

1. “Purpose of the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1964 หน้า 5
2. ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโจเซฟ ฟিলดิงก์ สมิธช่วยมารดาท่านทำหน้าที่นางผดุงครรภ์ ดูบทที่ 20 ในหนังสือเล่มนี้
3. “Mothers in Israel,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1970, 883
4. เอมี บราวน์ ไลแมน, ใน โจเซฟ ฟিলดิงก์ สมิธ และจอห์น เจ. สตูวาร์ท, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 243
5. ดู ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 261
6. ฟรานซิส เอ็ม. กิบบอนส์, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 281
7. เบลล์ เอส. สปาฟฟอร์ด, *Latter-day Prophet-Presidents I Have Known* (คำปราศรัยที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์ วันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1973), 4
8. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 3:66.
9. “The Relief Society Organized by Revelation,” *Relief Society Magazine*, ม.ค. 1965, 5
10. *Answers to Gospel Questions*, 3:67
11. “Purpose of the Relief Society,” 4
12. “The Relief Society Organized by Revelation,” 6
13. “Relief Society Responsibilities,” *Relief Society Magazine*, ต.ค. 1954, 644

14. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," *Relief Society Magazine*, ม.ก. 1959, 4
15. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, ต.ก. 1954, 646
16. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," 6; ปรับเครื่องหมายวรรคตอนให้ตรงตามมาตรฐานปัจจุบัน
17. "Mothers in Israel," 883
18. "Relief Society—An Aid to the Priesthood," 5
19. "Teaching the Gospel," *Relief Society Magazine*, ม.ก. 1966, 5; ดู โจเซฟ เอฟ. สมิธ, ใน Conference Report, เม.ย. 1906 หน้า 3 ด้วย
20. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, มี.ก. 1954, 151–152
21. "Purpose of the Relief Society," 5
22. "Obedience to the Truth," *Relief Society Magazine*, ม.ก. 1960, 6–7
23. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, ต.ก. 1954, 644
24. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, มี.ก. 1954, 152
25. "Relief Society Responsibilities," *Relief Society Magazine*, ต.ก. 1954, 644
26. "Obedience to the Truth," 7
27. *Answers to Gospel Questions*, 3:68–69
28. ใน Conference Report, เม.ย. 1970 หน้า 59
29. "Mothers in Israel," 885
30. "And the Truth Shall Make You Free," *Deseret News*, Mar. 30, 1940, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 4; ดู *Doctrines of Salvation*, รวบรวมโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 3:142–143 ด้วย

เรื่องราวการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ไม่ว่าจะเล่าบ่อยเพียงใดเรื่องนี้ก็ไม่เคยล้าสมัยเลย”

การประสูติของพระเยซูคริสต์: “ข่าวประเสริฐแห่งปีติอันใหญ่หลวง”

“เหตุใดเรื่องราวอัศจรรย์นี้จึงสำคัญ เราให้เรื่องราวนี้
ซึมซาบและมีอิทธิพลต่อชีวิตเราใหม่ เรายอมรับ
ความหมายที่แท้จริงโดยไม่มีข้อแม้หรือไม่”

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท

ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปี 1971 นักข่าวหนังสือพิมพ์มีโอกาสนพบปะสนทนากับประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทและสมาชิกครอบครัวของท่าน นักข่าวแบ่งปันข้อสังเกตในชีวิตศาสดาพยากรณ์ดังนี้

“คริสต์มาสคือช่วงเวลาพิเศษสำหรับประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท เป็นวันสำหรับครอบครัวและวันแห่งความทรงจำ แต่ที่สำคัญที่สุดสำหรับประธานสมิทคริสต์มาสคือวันสำหรับเด็ก ๆ

“ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุดเกี่ยวกับคริสต์มาสคือเด็ก ๆ” ประธานสมิทกล่าว ขณะโอบเด็กหญิงซึ่งเป็นหลานของท่านเข้ามาใกล้

“มีหนังสือภาพพระคัมภีร์ใบเบิลเล่มใหญ่วางที่ตักของท่าน ประธานสมิทกับหลานอีกสองคน แชนนา แมคคองกี วัย 4 ขวบ และเซอร์รี วัย 2 ขวบ เปิดหน้าที่เล่าถึงการประสูติพระกุมารพระคริสต์ พวกเขาจดจ่อเป็นเวลานานตรงหน้าที่มีภาพฉากในรางหญ้า มีความสนิทสนมเกิดขึ้นระหว่างประธานสมิทกับเด็กหญิงทั้งสอง...

“ประธานสมิทมีความสุขกับผู้มาเยี่ยมครอบครัวหลายคนในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ‘คริสต์มาสเป็นเวลาสำหรับครอบครัวที่จะอยู่ด้วยกัน’ ท่านกล่าว”

สำหรับประธานสมิท ประเพณีคริสต์มาสมุ่งเน้นไปที่การประสูติ การปฏิบัติศาสนกิจ และการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในการตอบรับคำอวยพรคริสต์มาสที่ท่านได้รับจากสมาชิกศาสนจักร ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าซาบซึ้งกับความมีน้ำใจของผู้ที่ส่งบัตรอวยพรคริสต์มาสมาให้ ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงความ

รักและเครื่องเตือนใจถึงการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ที่เราถวายเกียรติและนมัสการในฐานะประมุขของศาสนจักร ข่าวสารของพระองค์เป็นข่าวสารแห่งสันติสุขและไม่ตรีจิต นี่คือการที่ข้าพเจ้ามีต่อเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้าในทุกหนแห่ง”²

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1970 ประธานสมัชชาจัดพิมพ์ข่าวสารคริสต์มาสสำหรับสมาชิกศาสนจักรทั่วโลก ในข่าวสารนั้นท่านกล่าวว่า

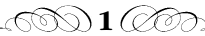
“ข้าพเจ้าขออวยพรท่านทั้งหลายเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสนี้ ด้วยความรักและมิตรไมตรี พร้อมกับสวดอ้อนวอนว่าพระบิดานิรันดร์จะทอดพระเนตรท่านทั้งหลายด้วยพระเมตตาและทรงหลังรินพรมากมายเหลือคณามาให้ท่าน

“ในเวลานี้เมื่อความชั่วช้าสามานย์มีอยู่ดาษดื่น เมื่อมีความยากลำบากใหญ่หลวงบนแผ่นดินโลก เมื่อมีสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม เราทุกคนล้วนต้องการการนำทางและการปกป้องรักษาจากพระเจ้าอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

“เราต้องทราบว่ามีความรักและความเจ็บป่วยเกิดขึ้นกับเรา พระเจ้าจะยังทรงปกครองกิจจานุกิจของแผ่นดินโลกและหากเรารักษาพระบัญญัติ แนวแน่ และข้อสัจย์ต่อกฎของพระองค์ พระองค์จะประทานพรเราที่นี่และเดี๋ยวนี้ และประทานชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระองค์เป็นรางวัลแก่เราในเวลาที่กำหนด ...

“... บัดนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสนี้ และตลอดเวลาขอให้เราเริ่มบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นศูนย์รวมศรัทธาและได้รับสันติสุขซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจนั้นด้วยตนเอง”³

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัชชา

เรื่องราวการประสูติของพระเจ้าผู้ไถ่ของเราเป็นที่ น่าจับใจในความเรียบง่ายอันต่ำต้อย

ไม่มีเรื่องใดงดงามหรือสามารถปลุกจิตวิญญาณให้รู้สึกอบอุ่นได้อย่างลึกซึ้งมากเท่ากับเรื่องราวอันล้ำเลิศของการประสูติพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ไม่มีคำใดที่มนุษย์จะเอื้อนเอ่ยแล้วสามารถกลมกล่อม ปรับปรุง หรือเสริมแต่งให้แก่ความจับใจในความเรียบง่ายอันต่ำต้อยของเรื่องนี้ได้ ไม่ว่าจะเล่าบ่อยเพียงใดเรื่องนี้ก็ไม่เคยล้าสมัย และเรื่องราวนี้ก็ไม่ได้นำมาเล่าขานกันบ่อยนักในบ้านคนทั่วไป ขอให้เราลองจินตนาการว่าเราออกไปกับคนเลี้ยงแกะ ผู้กำลังเฝ้าฝูงแกะในคืนที่น้ำจืด

นั่น คนเหล่านี้คือชายที่อ่อนน้อมถ่อมตนผู้ไม่เคยสูญเสียศรัทธาของบรรพบุรุษ ผู้ที่ไม่ทำใจแข็งกระด้างดั่งใจของผู้ปกครองชาวยิวในสมัยการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้า เพราะหากพวกเขาเป็นเช่นนั้น เทพจะไม่มาปรากฏต่อพวกเขาพร้อมข่าวสารอันประเสริฐ ขอให้เราอ่านเรื่องราวนี้ซ้ำอีกครั้ง

“ในแถบนั้นมีพวกคนเลี้ยงแกะอยู่กลางทุ่งกำลังเฝ้าฝูงแกะของเขาในเวลากลางวัน

“มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่พวกเขา และพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้าส่องล้อมรอบเขา และเขากลับนึก

“ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า อย่างกลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังพวกท่าน เป็นความยินดีอย่างยิ่งที่จะมาถึงคนทั้งหลาย

“เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของพวกท่าน คือพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้ามาประสูติที่เมืองของดาวิด

“นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพวกท่าน คือท่านจะพบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า

“ในทันใดนั้น ชาวสวรรค์หมู่หนึ่งมาปรากฏอยู่กับทูตสวรรค์องค์นั้นร่วมสรรเสริญพระเจ้าว่า

“พระสิริจึงมีแก่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์โปรดปรานนั้น

“เมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้นไปจากพวกเขาขึ้นสู่สวรรค์แล้ว บรรดาคนเลี้ยงแกะก็พูดกันว่า ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮมดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแจ้งกับเรา

“เขาก็รีบไปแล้วพบนางมารีย์กับโยเซฟ และพบพระกุมารนั้นนอนอยู่ในรางหญ้า” [ลูคา 2:8-16]

จิตวิญญาณใดก็ตามอ่านเรื่องนี้แล้วจะไม่สัมผัสถึงวิญญาณแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตนและประทับใจกับความจริงอันเรียบง่ายของเรื่องนี้หรือ⁴

2

**ถึงแม้พระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า
แต่พระองค์เสด็จมายังโลกนี้ในฐานะพระกุมารและดำเนินต่อไป
จากพระคุณสู่พระคุณจนพระองค์ได้รับความสมบูรณ์**

ข้าพเจ้าคิดว่าเราทุกคนเข้าใจข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูคริสต์คือพระเยซูฮาวาห์

ในวัยเยาว์ของพระเยซู พระองค์ทรงได้รับความรู้
“บรรทัดมาเต็มบรรทัดและกฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์”

ผู้ทรงนำอิสราเอลในสมัยของอับราฮัมกับโมเสส อันที่จริงนับจากสมัยของอาดัม
อีกทั้งพระเยโฮวาห์องค์นั้นหรือพระเยซูคริสต์ ทรงปรากฏต่อที่ชายของเจรีค
เป็นพระอัครรูปของวิญญาณ พระองค์ประสูติเป็นพระกุมารในโลกนี้และทรงเจริญ
วัยสู่ความเป็นมหาบุรุษในโลกนี้⁵

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าก่อนการประสูติมาในโลกนี้ เมื่อพระองค์
เสด็จมาที่นี้ทรงนำเอาสถานะเดียวกันนี้มากับพระองค์ด้วย พระองค์ทรงเป็น
พระเจ้าเป็นเจ้าเช่นเดียวกับก่อนหน้าเมื่อพระองค์ประสูติมาในโลก แต่ปรากฏว่า
ในพระชนม์ชีพนี้ พระองค์ต้องทรงเริ่มต้นเหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ ทำและได้รับความ
รู้เป็นบรรทัดมาเต็มบรรทัด ลูกากล่าวว่าพระองค์ “เจริญขึ้นในด้านสติปัญญา
และด้านร่างกาย เป็นที่ขอบต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งหลายด้วย”
[ลูกา 2:52] ขอห์นบันทึกไว้ว่า “พระองค์หาได้รับความสมบูรณ์ไม่ในตอนแรก”
แต่ต้องดำเนินต่อไป “จากพระคุณสู่พระคุณ, จนพระองค์ได้รับความสมบูรณ์”
[คพ. 93:13] . . .

เห็นได้ชัดว่า ก่อนมีพระชนมายุ 12 พรรษา—ในเวลานั้นทรงทำให้บรรดา
อาจารย์และนักปราชญ์ในพระวิหารประหลาดใจ—พระองค์ทรงเรียนรู้งานมาก
มายเกี่ยวกับกิจธุระของพระบิดา [ดู ลูกา 2:46-49] ความรู้นี้มาสู่พระองค์ได้โดย

การเปิดเผย การเยือนของเหล่าเทพ หรือในวิธีอื่น ๆ แต่ความรู้ของพระองค์ในพระชนม์ชีพนี้ ต้องมาเป็นบรรทัดมาเติมบรรทัดและกฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์ ไม่น่าสงสัยเลยว่าพระองค์ทรงติดต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ของพระองค์เป็นครั้งคราว

...“พระเยซูทรงเจริญพระชนมายุพร้อมกับพี่น้องของพระองค์, และทรงเจริญด้วยความเข้มแข็งทางวิญญาณ, และทรงเฝ้ารอพระเจ้าเพื่อให้ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจ. และพระองค์ทรงรับใช้โดยได้รับมอบสิทธิอำนาจจากพระบิดาของพระองค์, และพระองค์หาได้รับสั่งตั้งมนุษย์คนอื่น ๆ ไม่, ทั้งพระองค์ไม่อาจรับการสอนได้; เพราะพระองค์หาจำเป็นไม่ที่จะให้มนุษย์คนใดสอนพระองค์. และหลังจากหลายปีผ่านไป, โมงแห่งศาสนกิจของพระองค์ก็มาถึง” [งานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 3:24–26]

พระคำรัสของพระเจ้าที่พระองค์ไม่อาจทำสิ่งใดได้นอกจากสิ่งที่ทอดพระเนตรเห็นพระบิดาทรงทำ มีความหมายเรียบง่ายว่าสิ่งที่พระบิดาทรงทำมาแล้วจึงได้รับการเปิดเผยต่อพระองค์ [ดู ยอห์น 5:19–20] เห็นได้ชัดว่าพระเยซูเสด็จมาในโลกโดยสภาพการณ์เดียวกันกับที่เราร้องจากเราทุกคน—พระองค์ทรงลืมหูทุกสิ่ง และต้องทรงเจริญขึ้นจากพระคุณสู่พระคุณ การลืมหูของพระองค์ หรือการที่ความรู้อื่นๆ ถูกดึงเข้ามาเป็น สิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับกรณีของเราทุกคน เพื่อให้การดำรงอยู่ฝ่ายโลกในปัจจุบันเสร็จสมบูรณ์

พระเจ้าช่วยให้รอดมิได้ทรงรับความสมบูรณ์ตั้งแต่แรก แต่หลังจากทรงได้รับพระวรกายและการฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงรับอำนาจทั้งหมดทั้งในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าพร้อมด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจในการสร้างโลกนี้และโลกอื่น ๆ ทว่ายังขาดบางสิ่งบางอย่างไป ซึ่งพระองค์ทรงมิได้รับจนหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือพระองค์ยังมิได้รับความสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับพระวรกายที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้วนั่นเอง⁶

3

พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อไถ่เรา จากความตายทางร่างกายและทางวิญญาณ

พระเยซูเสด็จมาที่นี่เพื่อทำให้พระพันธกิจที่กำหนดไว้มีสัมฤทธิ์ผล พันธกิจนี้มอบหมายให้พระองค์ก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลก ในพระคัมภีร์เล่าถึงพระองค์ว่าทรงเป็น “พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก” [วิวรณ์

13:8] พระองค์ทรงอาสาเสด็จมาในความเรื่องโรจน์แห่งเวลาเพื่อไถ่มนุษย์จากการตกซึ่งจะเกิดขึ้นกับพวกเขาโดยการล่วงละเมิดของอาดัม

... พระเยซูทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดมาในโลกนี้โดยไม่มีบิดาทางโลก พระบิดาของพระวรกายพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณพระองค์เช่นกัน และทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระบิดาและทรงได้รับอำนาจที่จะสิ้นพระชนม์จากพระมารดาของพระองค์ เพราะพระมารดาของพระองค์เป็นมนุษย์ พระองค์ทรงรับพระโลหิตจากพระมารดา และทรงรับความเป็นอมตะจากพระบิดาของพระองค์ ดังนั้น โดยที่ทรงมีอำนาจที่จะปลีพระชนม์ชีพและนำกลับมาอีกครั้ง พระองค์จึงทรงจ่ายราคาแห่งการล่วงละเมิดของอาดัมและทรงไถ่ชาวโลกทั้งปวงจากหลุมฝังศพได้⁷

เหตุผลที่แท้จริงของการเสด็จมาในโลกของพระเยซูคริสต์... คือ หนึ่งเพื่อไถ่มนุษย์ *ทั้งปวง* จากความตายทางร่างกายหรือความตายทางมรรตัย ซึ่งอาดัมนำเข้ามาในโลก และสอง เพื่อไถ่มนุษย์ทั้งปวงจากความตายทางวิญญาณหรือการเนรเทศจากที่ประทับของพระเจ้าตามเงื่อนไขของการกลับใจ การปลดบาป และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่จากการทดสอบทางมรรตัยของพวกเขา⁸

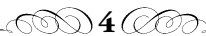
เราชื่นชมยินดีในการประสูติของพระบุตรพระเจ้าผู้เป็นเจ้าท่ามกลางมนุษย์

เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับการปลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ที่พระองค์ทรงทำโดยการหลั่งพระโลหิตของพระองค์เอง

เราน้อมขอบพระทัยที่พระองค์ทรงไถ่เราจากความตายและทรงเปิดประตูเพื่อที่เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์

เราสวดอ้อนวอนทูลขอสันติสุขบนแผ่นดินโลก เพื่อให้พระกิตติคุณแผ่ขยายและเพื่อชัยชนะสุดท้ายของความจริง

เราวิงวอนบุตรธิดาของพระบิดาในทุกหนแห่งให้ทำสิ่งเหล่านั้นร่วมกับเรา ซึ่งจะทำให้เราทั้งหลายได้รับสันติสุขในโลกนี้และรัศมีภาพนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง [ดู คพ. 59:23]⁹

เราควรรีกรวบรวมการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซิมชาบและมีอิทธิพลต่อชีวิตของเรา

เมื่อ [เช้าวันคริสต์มาส] มาถึง บางคนจะก้อมีพระวิงวอนด้วยความนอบน้อมต่อพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่างสำหรับพรที่พวกเขาได้รับโดยผ่านความทุกข์เวทนา

ของพระบุตรที่รักของพระองค์ และจะอ่านเรื่องราวอันน่าพิศวงนี้ด้วยคำสรรเสริญอันซาบซึ้งใจ น่าเสียดาย คนอื่น ๆ ที่ทราบเล็กน้อย หรือไม่ทราบอะไรเลย ถึงหน้าที่เราคิดค้ำพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าไว้ จะเฉลิมฉลอง มิใช่ด้วยการสรรเสริญและการสวดอ้อนวอนที่นอบน้อม แต่ด้วยความหมายอันเป็นการสบประมาทโดยไม่คิดแม้แต่น้อยถึงความสำคัญในการประสูติมาของมหาบุรุษแห่งกาลิลี . . .

เป็นไปได้อย่างไรที่ใครก็ตามเมื่ออ่านเรื่องราวน่าประทับใจของการประสูติของพระเยซูคริสต์แล้วไม่ปรารถนาที่จะละทิ้งบาป ในเทศกาลนี้ของปีเป็นเรื่องดีสำหรับทุกคน—กษัตริย์ในพระราชวัง หากมีกษัตริย์อยู่ในพระราชวังเวลานี้ ชาวนาในกระท่อมอันต่ำต้อย คนมั่งมีและคนจนก็เช่นกัน—จะคุกเข่าลงและน้อมถวายเกียรติแด่พระองค์ ผู้ทรงปราศจากบาป ผู้ที่พระชนม์ชีพถูกนำมาใช้ในการพลีบูชาและความโทมัสเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ของพระองค์ ผู้ที่ทรงหลังพระโลหิตของพระองค์เป็นเครื่องบูชาบาป . . .

. . . เหตุใดเรื่องราวนี้อัจศจรรย์นี้จึงสำคัญ เราให้เรื่องนี้ซึมซาบและมีอิทธิพลต่อชีวิตเราหรือไม่ เรายอมรับความหมายที่แท้จริงโดยไม่มีข้อแม้หรือไม่ เราเชื่อว่าพระกุมารองค์นี้แท้ที่จริงคือบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้าในเนื้อหนังหรือไม่ เรามีศรัทธามั่นคงในพระพันธกิจของพระองค์และเต็มใจที่จะทำตามพระองค์อย่างเชื่อฟังหรือไม่ หากโลกเชื่อและเอาใจใส่คำสอนของพระองค์ ด้วยใจจริงเช่นนี้ ก็จะไม่ถูกความขัดแย้งและความชั่วร้ายทำลายลงตลอดทุกยุคสมัย . . . มีการรับใช้ด้วยริมฝีปากมากเกินไปในบรรดาพวกที่คิดว่าตนคือผู้ติดตามพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและน้อยเกินไปสำหรับการนมัสการที่แท้จริงอันมีพื้นฐานบนความสุจริตในคำสอนของพระองค์

เทพประกาศแก่คนเลี้ยงแกะในคืนอันรุ่งโรจน์คืนนั้นว่าท่านนำข่าวประเสริฐแห่งความปรีดียิ่งมาให้ทุกคน [ดู ลูกา 2:8-10] แต่โดยทั่วไป ผู้คนทุกหนแห่งบนพื้นพิภพปฏิเสธที่จะรับพรจากข่าวประเสริฐนั้น พวกเขาไม่เต็มใจจะทิ้งบาป อ่อนน้อมถ่อมตน และดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับคำสอนของพระอาจารย์ . . .

ข้าพเจ้าวิงวอนมนุษย์ทั้งปวงในทุกหนแห่งอีกครั้งว่า จงหันไปจากทางที่ชั่วร้ายของท่านมาสู่การนมัสการพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระองค์¹⁰

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- ท่านทำอะไรที่บ้านท่านเพื่อระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเนื่องในคริสต์มาส เราเรียนรู้อะไรบ้างจากประเพณีคริสต์มาสของประธานสมิธ (ดู “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ”)
- ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดเรื่องราวการประสูติของพระเยซูคริสต์จึง “ไม่เคยล้าสมัยเลย” (ดู หัวข้อที่ 1)
- ทบทวนคำพูดของประธานสมิธเกี่ยวกับการที่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกในฐานะพระกษัตริย์และความอดทนต่อความยากลำบากของความเป็นมรรตัย (ดู หัวข้อที่ 2) ท่านคิดและรู้สึกอย่างไรขณะที่ไตร่ตรองถึงความเต็มพระทัยที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำสิ่งนี้
- ไตร่ตรองความเชื่อมโยงระหว่างการประสูติกับการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ดู หัวข้อที่ 3) บิดามารดาสามารถช่วยให้บุตรธิดามีความเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ความเข้าใจนี้ส่งผลต่อประเพณีคริสต์มาสของเราอย่างไรบ้าง
- เราทำอะไรได้บ้างเพื่อให้เรื่องราวการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ซึมซาบและมีอิทธิพลต่อชีวิตของเรา” (ดู หัวข้อที่ 4)

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

อิสยาห์ 53; ลูกา 1:26–35; 2; 1 นิโอฟี 11:8–23

ความช่วยเหลือด้านการสอน

การอภิปรายในกลุ่มเล็ก ๆ “ให้โอกาสคนจำนวนมากได้มีส่วนร่วมในบทเรียนบุคคลที่ไม่ค่อยกล้ามีส่วนร่วมอาจแบ่งปันแนวคิดในกลุ่มเล็กซึ่งเขาไม่ต้องแสดงออกต่อหน้ากลุ่มใหญ่” (*ไม่มีการเรียกไต่ถามใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 161)

อ้างอิง

1. “A Big Christmas Hug from Pres. Smith,” *Church News*, 25 ธ.ค. 1971 หน้า 3
2. “A Big Christmas Hug from Pres. Smith,” 3
3. “Christmas Greetings from President Joseph Fielding Smith to the Members of the Church throughout the World,” *Church News*, 19 ธ.ค. 1970 หน้า 3
4. *The Restoration of All Things* (1945), 279–280
5. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 1:11
6. จดหมายส่วนตัว, อ้างอิงใน *Doctrines of Salvation*, 1:32–33
7. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 2:134, 136
8. “The Resurrection,” *Improvement Era*, ธ.ค. 1942, 780–781; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:259 ด้วย
9. “Christmas Greetings,” 3
10. *The Restoration of All Things*, 278–279, 281–282, 286; ปรับปรุงเครื่องหมายวรรคตอนให้ตรงตามมาตรฐานปัจจุบัน

เตรียมรับการเสด็จมา ของพระเจ้าของเรา

“เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถี
ของพระองค์ให้ตรง, เพราะโมงแห่งการเสด็จมา
ของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว” (คพ. 133:17)

จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเล่าให้กลุ่มวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฟังครั้งหนึ่งว่า ท่าน “กำลังสวดอ้อนวอนให้แก่การสิ้นโลก ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าจะดีใจถ้ามันเกิดขึ้นวันพรุ่งนี้” ในการตอบสนองต่อคำประกาศนั้น สตรีคนหนึ่งพูดดังพอที่คนอื่นจะได้ยิน “โอ้ ฉันหวังว่าไม่นะ” เธอกล่าว

การแบ่งปันประสบการณ์นี้ในเวลาต่อมา ประธานสมิธสอนว่า

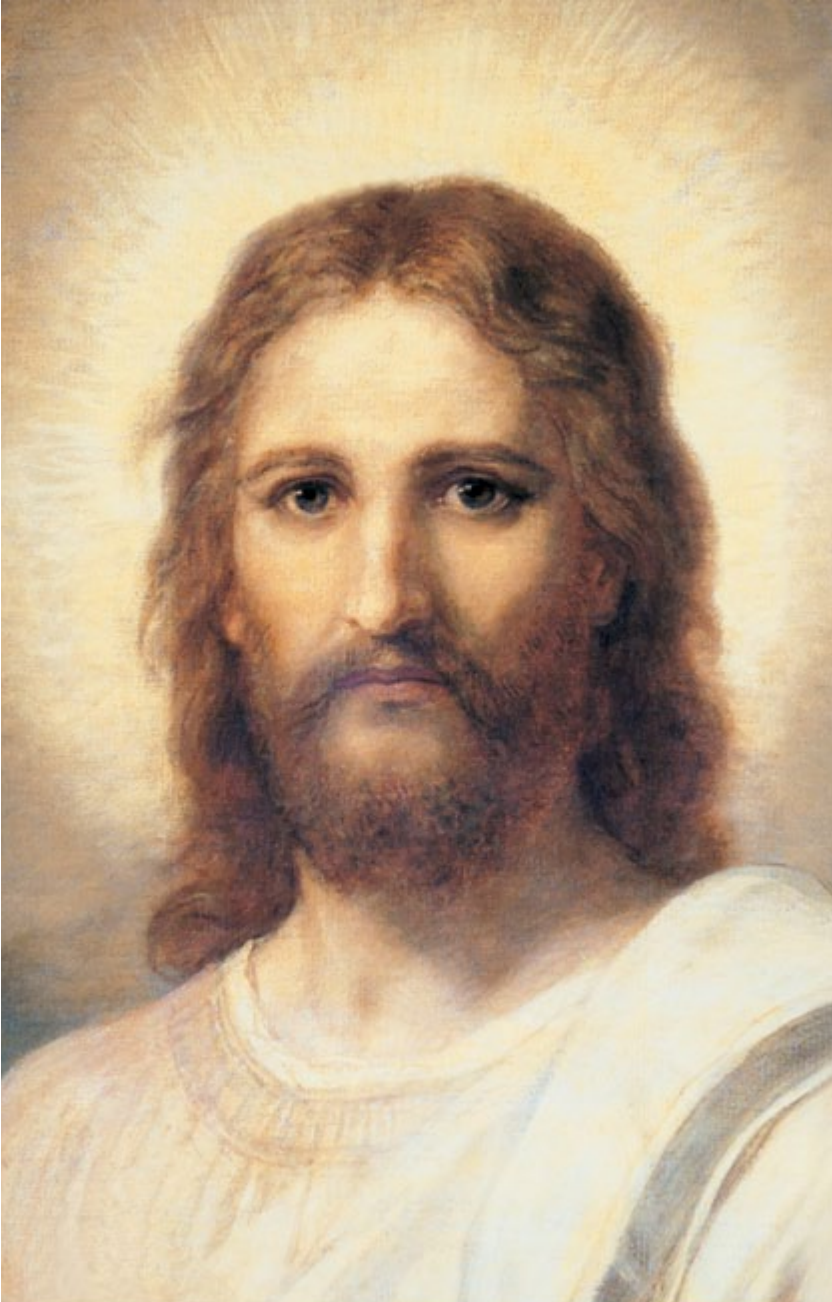
“ท่านไม่อยากให้การสิ้นโลกมาถึงหรอกหรือ”

“คนส่วนใหญ่มีแนวคิดที่ผิดถึงความหมายของการสิ้นโลก . . .

“ . . . เมื่อพระคริสต์เสด็จมาก็จะเกิดการสิ้นโลก . . . จะไม่มีสงคราม ความสับสนอลหม่าน ความอิจฉาริษยา การไปปดมดเท็จ จะไม่มีความชั่วร้าย ในเวลานั้นมนุษย์เรียนรู้ที่จะรักพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ หากไม่เป็นเช่นนั้น พวกเขาจะไม่ได้อยู่ที่นั่น นั่นคือการสิ้นโลกและเป็นสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนขอเมื่อเหล่าสานุศิษย์มาหาพระองค์และกล่าวว่า ‘ขอทรงสอนพวกข้าพระองค์อธิษฐาน’ พระองค์ทรงทำอะไรหรือ พระองค์ทรงสอนพวกเขา ‘ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่’ [ดู ลูกา 11:1–2]

“นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอ พระเจ้าทรงสวดอ้อนวอนเพื่อการสิ้นโลกและข้าพเจ้าก็เช่นกัน”¹

ในโอวาทและงานเขียน ประธานสมิธอ้างอิงถึงคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์บ่อย ๆ

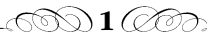
“ข้าแต่พระบิดา พวกข้าพระองค์ปรารถนาวันที่เจ้าชายแห่งสันติจะเสด็จมา”

เกี่ยวกับยุคสุดท้าย บทบาทของโจเซฟ สมิธในการเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า และการเสด็จมายังโลกในรัศมีภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านแสดงความรู้ลึกซึ้งอันลึกซึ้งเกี่ยวกับคำพยากรณ์เหล่านี้ในคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารออกเดิน ยูทาห์

“ดังที่พระองค์ทรงทราบ ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย เรา กำลังมีชีวิตอยู่ในวันเวลาสุดท้ายเมื่อสัญญาณแห่งเวลากำลังปรากฏออกมา เมื่อพระองค์ทรงเร่งงานของพระองค์ในเวลานี้ และเมื่อเราได้ยินเสียงของผู้หนึ่งป่าวร้องในแดนทุรกันดารว่า จงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้าและจงทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป [ดู มัทธิว 3:3] . . .

“ข้าแต่พระบิดา พวกข้าพระองค์ปรารถนาวันที่เจ้าชายแห่งสันติจะเสด็จมา เมื่อโลกจะพักผ่อนและจะพบความชอบธรรมอีกครั้งบนพื้นพิภพ นี่คือการสวดอ้อนวอนของพวกข้าพระองค์ ที่เปล่งวาจาจากใจอันซอกซำและต่ำต้อย ว่าพวกข้าพระองค์จะทนได้ในวันนั้นและทรงพบว่ามีความที่ จะอยู่กับพระองค์ ผู้ทรงได้รับมอบหมายให้ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย ขอพระสิริจงมีแด่พระองค์สืบไปเป็นนิตย์”²

คำสอนของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

การเสด็จมาของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว

เรากำลังเข้าสู่วันอันสำคัญยิ่งของพระเจ้าอย่างรวดเร็ว เวลาแห่ง “ความมีชีวิตชีวา” เมื่อพระองค์จะเสด็จมาในเมฆแห่งสวรรค์เพื่อนำการแก้แค้นมาสู่คนอาชรรณ์ และเตรียมแผ่นดินโลกเพื่อรับการปกครองด้วยสันติสุข เพื่อคนทั้งปวงที่เต็มใจยึดมั่นในกฎของพระองค์ [ดู กิจการ 3:19–20]³

หลายสิ่งเกิดขึ้นแล้ว . . . เพื่อให้สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรชาวซึงกับข้อเท็จจริงที่ว่า การเสด็จมาของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟู ศาสนจักรได้รับการจัดตั้งอย่างสมบูรณ์ ฐานะบุโรหิตได้รับการประสาทบนมนุษย์ สมัยการประทานหลายสมัยนับจากกาลเริ่มต้นได้รับการเปิดเผยและถูกแยกกับสิทธิอำนาจของสมัยนั้นได้มอบให้ศาสนจักรแล้ว อิสราเอลได้รับการรวบรวมและกำลังรวมกันไปสู่แผ่นดินแห่งไซอัน ชาวฮิวกำลังกลับคืนสู่เยรูซาเล็ม ปัจจุบันมีการส่งสอนพระกิตติคุณในทั่วโลกเป็นพยานต่อทุกประชาชาติ พระวิหารกำลังก่อสร้าง งานศาสนพิธีสำหรับคนตายและคนเป็นกำลังประกอบพิธีในพระวิหารใจของลูกหลานหันไปหาบรรพบุรุษ และลูกหลานกำลังแสวงหาผู้วายชนม์ของ

พวกเขา พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับอิสราเอลในยุคสุดท้ายได้รับการเปิดเผย อิสราเอลที่ได้รับการรวบรวมแล้วหลายพันคนได้เข้าสู่พันธสัญญาดังกล่าว ดังนั้นงานของพระเจ้าจึงกำลังรุดหน้า และทั้งหมดนี้คือสัญญาแห่งการเข้าใกล้พระเจ้าของเรา...

ถ้อยคำของศาสตาดพยากรณ์กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างรวดเร็ว แต่ดำเนินไปตามหลักการทางธรรมชาติที่เราส่วนใหญ่มองไม่เห็น

โยเอลสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงเทพะวิญญาณของพระองค์ลงมาเหนือมนุษย์ทุกคน บุตรีดาจะพยากรณ์ คนชราทั้งหลายจะฝัน และคนหนุ่มจะเห็นนิมิต [ดูโยเอล 2:28-29]...

สัญญาทั้งหลายของวันเวลาสุดท้ายคือการเรียนรู้ที่เพิ่มพูน คาเนียลได้รับบัญชาให้ "... ปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้และประทับตราหนังสือเหล่านั้นเสีย [คำพยากรณ์ของท่าน] จนถึงวาระสุดท้าย [และในวันนั้น] คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา" พระองค์ตรัส "และความรู้จะทวีขึ้น" (คาเนียล 12:4) ผู้คนไม่ได้กำลัง "วิ่งไปวิ่งมา" ในวันนี้ ดังที่พวกเขาไม่เคยทำมาก่อนในประวัติศาสตร์ของโลกหรือ...

...ความรู้มิได้ทวีขึ้นหรือ เคยมีเวลาในประวัติศาสตร์โลกหรือที่ความรู้มากมายเทลงมาให้ผู้คน แต่น่าเศร้าที่จะกล่าวว่าคำของเปาโลเป็นความจริง—ผู้คนกำลัง "ร่ำเรียนอยู่เสมอ แต่ไม่สามารถเข้าใจหลักความจริงได้เลย" (2 ทิโมธี 3:7) ...

เราไม่มีข่าวลือเรื่องสงครามบ้างเลยหรือ [ดู คพ. 45:26] เราไม่เคยมีสงครามสงครามที่โลกไม่เคยเห็นมาก่อนเลยหรือ ไม่มีความโกลาหลในบรรดาประชาชาติทุกวันนี้ และผู้ปกครองของพวกเขาไม่ทุกระ้อนหรือ อาณาจักรต่าง ๆ ไม่ได้ล่มสลายและการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นในบรรดาประชาชาติหรือ หรือ ทิวทัศน์แผ่นดินโลกอยู่ในความโกลาหล มีรายงานแผ่นดินไหวในสถานที่แตกต่างกันไปทุกวัน [ดู คพ. 45:33] ...

ทว่าโลกเก่าดำเนินกิจธุระในการเอาใจใส่เล็กน้อยต่อทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัส กับสัญญาและการบังชี้ที่ให้ไว้แล้ว มนุษย์ทำใจแข็งกระด้างและกล่าว "... ว่าพระคริสต์ทรงรีรอการเสด็จมาของพระองค์จนกว่าการสูญสิ้นของแผ่นดินโลก" (คพ. 45:26)⁴

มีคนถามข้าพเจ้าเมื่อไม่นานมานี้ว่าข้าพเจ้าสามารถบอกได้ไหมว่าพระเจ้าจะเสด็จมาเมื่อใด ข้าพเจ้าเคยตอบว่า "ได้" และในตอนนั้นข้าพเจ้าก็ตอบว่า "ได้"

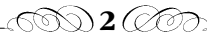
ข้าพเจ้าทราบว่าจะเสด็จมาเมื่อไร พระองค์จะเสด็จมาวันพรุ่งนี้ เรามีถ้อยคำในเรื่องดังกล่าว ข้าพเจ้าขออ่านให้ฟังดังนี้

“ดูเถิด, บัดนี้เรียกว่าวันนี้จนกว่าการเสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ, และตามจริงแล้วเป็นวันแห่งการเสียดสละ, และวันที่เราจะเก็บส่วนสิบจากผู้คนของเรา; เพราะคนที่จ่ายส่วนสิบจะไม่ถูกเผาไหม้ในการเสด็จมาของพระองค์”

บัดนี้ มีคำอธิบายเพียงพอเรื่องส่วนสิบ

“เพราะหลังจากวันนี้ การเผาไหม้มาถึง—นี่คือการพูดตามวิธีของพระเจ้า—เพราะตามจริงแล้วเรากล่าว, พรุ่งนี้คนจองหองทั้งหมดและคนเหล่านั้นที่ทำชั่วจะเป็นดังตอข้าว; และเราจะเผาพวกเขาให้สิ้น, เพราะเราคือพระเจ้า จอมโยธา; และเราจะไม่ละเว้นคนหนึ่งคนใดที่ยังคงอยู่ในบาบิโลน” [คพ. 64:23–24]

ดังนั้น พระเจ้ากำลังจะเสด็จมา ข้าพเจ้ากล่าวว่า วันพรุ่งนี้ จึงขอให้เราเตรียมพร้อม⁵

จะมีการพิพากษาเมื่อพระคริสต์เสด็จมา

คำอุปมาที่พระเจ้าทรงสอนเรื่องข้าวสาลีกับข้าวละมานหมายถึงวันสุดท้ายตามเรื่องราวดังกล่าว ผู้หว่านได้หว่านเมล็ดดีในทุ่งของเขา แต่ขณะที่เขาหลับศัตรูมาหว่านข้าวละมานในทุ่ง เมื่อต้นข้าวกำลังผลิใบ พวกผู้รับใช้ปรารถนาที่จะออกไปถอนข้าวละมานตั้งแต่พระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาให้ปล่อยให้ข้าวสาลีและข้าวละมานเติบโตไปด้วยกันจนกว่าจะถึงฤดูเก็บเกี่ยว มิฉะนั้น พวกเขาอาจจะถอนต้นอ่อนของข้าวสาลีขณะที่กำลังทำลายข้าวละมาน จากนั้น เมื่อการเก็บเกี่ยวสิ้นสุดลง พวกเขาต้องออกไปรวบรวมข้าวสาลีและมัดข้าวละมานไว้เป็นฟ่อน ๆ เพื่อจะเผาทิ้ง ในคำอธิบายของอุปมานี้ พระเจ้ารับสั่งกับเหล่าสานุศิษย์ว่า “ฤดูเกี่ยวได้แก่เวลาสิ้นยุค และผู้เกี่ยวทั้งหลายนั้นได้แก่ทูตสวรรค์” [ดู มัทธิว 13:24–30, 36–43; คพ. 86]⁶

ข้าวละมานกับข้าวสาลีกำลังเติบโตไปด้วยกันและเติบโตอยู่ในทุ่งเดียวกันมาตลอดปี แต่วันนั้นอยู่ใกล้แค่เอื้อมเมื่อข้าวสาลีจะถูกรวมไว้ ข้าวละมานก็เช่นกัน จะถูกรวมไว้เพื่อนำไปเผา และจะมีการแบ่งแยกคนชอบธรรมจากคนชั่วร้าย เรื่องนี้สอนเราทุกคนให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า กลับใจจากบาป หันมาหาความชอบธรรม หากใจเรามีความต้องการการกลับใจ⁷

“เรากำลังเข้าสู่วันอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอย่างรวดเร็ว เวลาแห่ง
‘ความมีชีวิตชีวา’ เมื่อพระองค์จะเสด็จมาในเมฆแห่งสวรรค์”

จงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกศาสนจักรมีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า คุณความดีรู้ว่าเราต้องการสิ่งนี้ มีอิทธิพลมากมายกำลังทำงานเพื่อแบ่งแยกเราจากกัน ความถูกต้องในบรรดาสมาชิกศาสนจักร และวันหนึ่งจะมาถึงในอนาคตอันใกล้ การแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน เราอาจเป็นข้าวสาลีหรือข้าวละมานก็ได้ เรา จะอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง⁸

วันนั้นจะมาถึงเมื่อเราจะไม่มีโลก นี้ โลกจะถูกเปลี่ยน เราจะได้รับโลกที่ดีกว่า เราจะได้โลกที่ชอบธรรมเพราะเมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์จะทรงชำระโลก ให้สะอาด

จงอ่านสิ่งที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ของเรา ให้อ่านว่าพระองค์ตรัสอะไรด้วย พระองค์เอง เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงชำระโลกนี้ให้สะอาดจากความชั่วร้ายทั้งปวง และพระคำวิบัติศาสนจักร พระองค์รับสั่งว่าพระองค์จะส่งเทพ มาและพวกท่านจะเก็บกวาดทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิดออกจากอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งก็คือศาสนจักร [ดู มัทธิว 13:41]⁹

วัน [ที่] ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวไม่อาจเป็นเวลาอื่นไปได้นอกจากเวลาในการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ในเศษซากภาพท่ามกลางคนชอบธรรมบนแผ่นดินโลกและเพื่อชำระโลกให้สะอาดจากความชั่วช้า สamaan ย วันนี้จะไม่เป็นวันแห่งความกลัวและทำให้เกิดความพรั่นพรึงในใจคนชอบธรรม แต่จะเป็นวันแห่งความกลัวและสะท้อนขวัญอย่างใหญ่หลวงต่อคน อารธรรม เรื่องนี้เราเรียนรู้จากพระคำของพระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เอง ขณะทรง สอนเหล่าสาวกของพระองค์ [ดู มัทธิว 24; โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1]¹⁰

จะมีการพิพากษาเมื่อพระคริสต์เสด็จมา เราได้รับแจ้งว่าหนังสือทั้งหลายจะถูกเปิดออก คนตายจะถูกพิพากษาจากสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในหนังสือ และใน บรรดาหนังสือเหล่านั้นจะเป็นหนังสือแห่งชีวิต [ดู วิวรรณ์ 20:12] เราจะได้เห็น หน้าต่าง ๆ ของหนังสือนั้น เราจะเห็นสิ่งที่เราเป็นด้วยตนเอง และเราจะต้องเข้าใจ ด้วยความเข้าใจที่ชอบธรรมว่าการพิพากษาซึ่งใช้วัดเรานั้นเที่ยงธรรมและแท้จริง ว่าจะจะได้เข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่... เพื่อรับพรแห่งรัศมีภาพ นี้หรือว่าจะจะถูกเนรเทศ¹¹

ข้าพเจ้าวิงวอนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้ยืนหยัดและซื่อสัตย์ในสัมฤทธิ์ผลของ หน้าทีทุกอย่าง ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ให้เกียรติฐานะบุโรหิต เพื่อ เราจะยืนหยัดอดทนได้เมื่อพระเจ้าเสด็จมา—ไม่สำคัญว่าเราจะอยู่หรือตาย—เพื่อ จะเป็นผู้รับส่วนแห่งรัศมีภาพนี้¹²

3

ในการเตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้า เราต้องเฝ้าระวัง และสวดอ้อนวอน และจัดบ้านของเราให้เป็นระเบียบ

มีเหตุการณ์มากมายในโลกทุกวันนี้ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวันอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้ากำลังใกล้เข้ามา เมื่อพระเจ้าผู้ไถ่จะทรงจัดตั้งอาณาจักรของพระองค์อีกครั้งในความชอบธรรมเพื่อเตรียมรับการปกครองมิลเลเนียม ขณะเดียวกัน เป็นหน้าที่ของสมาชิกศาสนจักรที่จะแสวงหาความรู้และเตรียมตัวโดยการศึกษาและโดยศรัทธาเพื่อต้อนรับวันอันรุ่งโรจน์และสำคัญยิ่ง¹³

เราไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับเวลาและฤดูกาลว่าพระคริสต์จะเสด็จมาเมื่อไร แต่เราต้องเฝ้าระวัง สวดอ้อนวอนและเตรียมพร้อม¹⁴

บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญใจที่ผู้ใหญ่ของเราบางคนกล่าวว่าพระเจ้าจะเสด็จมาเมื่อเราทุกคนชอบธรรมพอที่จะรับพระองค์ พระเจ้ามิได้ทรงรอให้เราชอบธรรม เมื่อพระองค์ทรงพร้อมที่จะเสด็จมา พระองค์ก็จะเสด็จมา—เมื่อถ้อยแห่งความชั่วช้าสามานย์เต็ม—และถ้าเราไม่ชอบธรรม ก็คงจะเป็นเรื่องเลวร้ายเกินไปสำหรับเรา เพราะเราจะถูกจัดอยู่ในบรรดาคนอาธรรม และเราจะเป็นดังตอข้าวที่ถูกกวาดออกไปจากพื้นพิภพ เพราะพระเจ้าตรัสว่าคนชั่วร้ายจะทนอยู่ไม่ได้¹⁵

แล้วเราจะมัวหลับอยู่ในภวังค์หรือความไม่แยแสต่อทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้เป็นคำเตือนแก่เราอย่างนั้นหรือ “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่อาจค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านจะเสด็จมาเวลาไหน

“จงจำไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านรู้ว่าขโมยจะมาเวลาไหน เขาจะเฝ้าระวังอยู่ ไม่ให้บ้านถูกงัดเข้าไปได้

“เพราะเหตุนี้พวกท่านจงเตรียมพร้อม เพราะในเวลาที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มัทธิว 24:42–44)

ขอให้เราเอาใจใส่พระคำรัสเตือนจากพระเจ้า จัดบ้านของเราให้เป็นระเบียบ และพร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้า¹⁶

4

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายสามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์พระผู้เป็นเจ้า ในการเตรียมผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระเจ้า

ไม่เป็นเรื่องแปลกเกินไปหรือหากพระเจ้าจะเสด็จมาและเริ่มการปกครองด้วยสันติสุข แก่แก่คนชั่วร้าย ชำระแผ่นดินโลกจากบาป แล้วไม่ส่งผู้ส่งสารมา

เมื่อเทพโมโรไนมาเยือนเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิท ท่านพยากรณ์ถึงการเสด็จมา
ครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:36-41)

เตรียมมรรคาก่อนหน้าพระองค์ ควรหรือไม่ที่เราจะคาดหวังให้พระเจ้าเสด็จมา
พิพากษาโลกโดยไม่ประทานพระคำรัสเตือนแก่โลกก่อนและเตรียมวิธีหลบหนีให้
คนทั้งปวงที่จะกลับใจ

โนอาห์ถูกส่งมายังโลกเพื่อเตือนโลกเรื่องน้ำท่วม หากผู้คนสับสนฟังพวกเขา
ก็จะหลบหนีไป โมเสสถูกส่งมานำอิสราเอลไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ เพื่อให้
สัญญาที่ทำไว้กับอับราฮัมมีสัมฤทธิ์ผล ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาถูกส่งมาเตรียม

มรรคาก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ ในแต่ละเหตุการณ์นี้ การเรียกมาโดยผ่านการเปิดฟ้าสวรรค์ อิสยาห์ เยเรมีย์และศาสดาพยากรณ์ท่านอื่น ๆ ถูกส่งมาเพื่อเตือนอิสราเอลและยูดาห์ก่อนที่การกระจัดกระจายและการเป็นชลยจะเกิดขึ้นกับพวกเขา หากพวกเขาเอาใจใส่หน้าประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันนี้ก็คงจะมีเขียนเอาไว้ พวกเขามีโอกาสได้ยิน พวกเขาได้รับการเตือนและมีวิธีหลบหนีที่พวกเขาปฏิเสธ

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงให้ความสนพระทัยอย่างเดียวกันนี้ในมนุษยชาติก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์¹⁷

โจเซฟ สมิธถูกส่งมาเพื่อเตรียมมรรคาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองนี้ โดยการประกาศความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ และประทานวิธีการหลบหนีแก่นมนุษย์ทั้งปวงจากความชั่วช้าสามัญและการล่วงละเมิด¹⁸

ยอห์นบนเกาะปีทอสเห็นนิมิตในวันเวลาสุดท้าย “ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ” [วิวรณ์ 14:6]

ในสัมฤทธิผลของคำสัญญานี้ โจเซฟ สมิธประกาศว่าโมโรไน ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณในทวีปนี้ และบัดนี้ได้ฟื้นคืนชีวิตแล้ว ได้สอนพระกิตติคุณให้ท่านมอบคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูทุกสิ่งทุกอย่างให้ท่านก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ และพระเจ้าตรัสว่า “เพราะเหตุนี้, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเทพออกไปป่าวร้องผ่านท่ามกลางฟ้าสวรรค์, โดยกล่าวว่า: เจ้าจงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้า, และทำวิถีของพระองค์ให้ตรง, เพราะโมงแห่งการเสด็จมาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว” [คพ. 133:17]

การยอมรับว่าเรื่องนี้เป็นความจริง วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อว่าการสื่อสารได้รับการสถาปนาไว้กับฟ้าสวรรค์ในสมัยใหม่ และบัดนี้ “ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า” จะส่งออกไปในฐานะพยานต่อโลกก่อนพระคริสต์จะเสด็จมา [ดู มัทธิว 24:14]¹⁹

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายอาจมีผู้พิจารณาว่าแปลกและโดยเฉพาะในความเชื่อที่ว่าพวกเขาได้รับเรียกเพื่อทำให้พระคัมภีร์นี้เกิดสัมฤทธิผล [มัทธิว 24:14] แต่ด้วยความมั่นใจอันเต็มเปี่ยมว่าพระเจ้าตรัสไว้ว่าพวกเขากำลังส่งผู้สอนศาสนาออกไปทั่วภูมิภาคของโลกด้วยความขยันหมั่นเพียร ยิ่งกว่านั้น เมื่อทุกประชาชาติได้ยินข่าวสารนี้ดังที่เปิดเผยไว้ในวันเวลาสุดท้าย พวกเขาจะเฝ้ารอการเสด็จมาของพระเจ้า

และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ เพื่อในวันนั้น ทุกประชาชาติจะได้รับการเตือนจากผู้ส่งสาร ผู้ที่ถูกส่งมาหาพวกเขาตามพระสัญญาของพระเจ้า²⁰

พระกิตติคุณมีไว้สำหรับคนทั้งปวง และศาสนจักรจะได้รับการสถาปนาขึ้นในทุกหนแห่ง ในทุกประชาชาติ แม้จนสุดแดนแผ่นดินโลก ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของบุตรมนุษย์...

...พระองค์ทรงตั้งพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมอิสราเอลให้มาสู่ศาสนจักร และเวลานี้ พระองค์จะทรงยกการชุมนุมของวิสุทธิชนของพระองค์ขึ้นในประชาชาติทั้งปวง²¹

จากคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารออกเดิน ยูดาห์ ดังนี้

ข้าแต่พระบิดา ขอทรงเร่งวันเมื่อคนชอบธรรมจะมีชัย เมื่อผู้ปกครองของประชาชาติทั้งหลายจะเปิดอาณาเขตของพวกเขาเพื่อการตั้งสอนพระกิตติคุณ เมื่อประตูแห่งความรอดจะเปิดกว้างขึ้นสำหรับคนซื่อสัตย์และซื่อตรง และคนดีในบรรดาชนทุกชาติ

พวกเขาจะเข้ามาอ้อนวอนเพื่อความจริงแท้ไป และเพื่ออุดมการณ์ของผู้สอนศาสนา พวกเขาจะแสวงหาความเข้มแข็ง จำนวน และวิธีที่จะประกาศความจริงอันเป็นนิรันดร์ให้แก่บุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระองค์เพิ่มมากขึ้นในทุกประชาชาติ ในบรรดาทุกตระกูล และถ้อยคำทุกภาษา...

...พวกเขาจะปรารถนาจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการเตรียมผู้คนเพื่อรับการเสด็จมาของพระบุตรของพระองค์²²

5

ยุคมิลเลเนียมจะเป็นช่วงเวลาแห่งสันติสุขและ ช่วงเวลาที่ลงมือทำงานของพระเจ้า

คนชอบธรรมจะชื่นชมยินดีเมื่อพระองค์เสด็จมา เพราะสันติสุขจะมายังแผ่นดินโลก ความชอบธรรมจะมาสู่ผู้คน และวิฤตญาณเดียวกันของสันติสุข ปิติและความสุข ซึ่งมีชัยไปทั่วทวีปนี้เป็นเวลาสองร้อยปี [ดู 4 นีไฟ 1:1-22] จะได้รับการสถาปนาขึ้นอีกครั้งท่ามกลางผู้คนและจะกลายเป็นสากลจักรวาลในที่สุด พระคริสต์จะทรงปกครองในฐานะเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายเป็นเวลาหนึ่งพันปี เรากำลังตั้งตารอวันนั้น²³

เป็นเวลาหนึ่งพันปีที่ช่วงเวลาของสันติสุขจะมีชัยและในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้

อยู่อาศัยทุกคนของแผ่นดินโลกจะถูกนำมาสู่คอกของศาสนจักร²⁴

พระกิตติคุณจะได้รับการสอนอย่างละเอียดลึกซึ้งและด้วยพลังแรงกล้าในช่วง [ยุค] มิลเลเนียม จนกว่าผู้อยู่อาศัยทุกคนของแผ่นดินโลกจะน้อมรับพระกิตติคุณ²⁵

แทนที่จะเป็นเวลาของการพักผ่อน ยุคมิลเลเนียมจะต้องเป็นเวลาทำงานสำหรับทุกคน จะไม่พบความเกียจคร้าน วิธีการที่ดีกว่าจะถูกนำมาใช้ เวลาส่วนน้อยจะเข้าไปในชีวิตประจำวันและเวลาส่วนใหญ่จะมอบให้สิ่งต่าง ๆ ของอาณาจักร วิสุทธิชนจะทุ่มเททำงานในพระวิหารที่จะสร้างขึ้นทั่วภูมิภาคของแผ่นดิน อันที่จริง พวกเขาจะยุ่งมากจนพระวิหารมีงานทำเกือบตลอดเวลา²⁶

จะมีความเป็นมรตัยบนแผ่นดินโลกในช่วงพันปีเพราะงานสำคัญต้องสำเร็จ งานแห่งความรอดสำหรับคนตาย ในช่วงพันปีแห่งสันติสุขนั้น งานสำคัญของพระเจ้าจะอยู่ในพระวิหาร ผู้คนจะเข้าไปในพระวิหารเพื่อทำงานแทนผู้วายชนม์ และผู้ที่กำลังรอรับศาสนพิธีเหล่านี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรอดของพวกเขา ประกอบพิธีแทนพวกเขาโดยผู้ที่ยังอยู่ในความเป็นมรตัยบนแผ่นดินโลก²⁷

เป็นหน้าที่ของเราที่จะช่วยคนตายให้รอดและงานนั้นจะดำเนินต่อไปในช่วง มิลเลเนียมจนกว่าเราทุกคนจะได้รับเอ็นดูอันเมตตาและผนึกผู้มีสิทธิในพรนี้²⁸

คนเหล่านั้นที่ตายขณะดำเนินชีวิตอย่างองอาจในพระกิตติคุณของพระคริสต์ จะออกมาจากบรรดาคนตาย ณ การเสด็จมาของพระองค์ และจะทำงานบนแผ่นดินโลกขณะที่พระคริสต์อยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงมิลเลเนียม พวกเขาจะไม่อยู่ที่นั่นตลอดเวลาในช่วงพันปี แต่พวกเขาจะรวมกับคนเหล่านั้นที่ยังคงอยู่ที่นั่นในชีวิตมรตัย วิสุทธิชนที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วเหล่านี้ และพระผู้ช่วยหรืออดพระองค์จะเสด็จมาประทานคำแนะนำและการนำทาง ทรงเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ ที่เราควรทราบ และประทานข้อมูลแก่เราเกี่ยวกับงานในพระวิหารของพระเจ้า เพื่อเราจะทำงานที่จำเป็นยิ่งต่อความรอดของคนที่มีค่าควร²⁹

พระเจ้าตรัสผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ว่าในช่วงมิลเลเนียม บรรดาผู้ล่วงลับและเข้าร่วมการฟื้นคืนชีวิต จะเปิดเผยแก่คนที่ยังคงอยู่ในความเป็นมรตัยถึงข้อมูลทั้งหมดที่กำหนดไว้เพื่อให้งานของผู้ล่วงลับจากชีวิตนี้เสร็จสมบูรณ์ จากนั้น บรรดาคนตายจะมีสิทธิพิเศษของการประกาศสิ่งที่พวกเขาปรารถนาและมีสิทธิที่จะได้รับ โดยวิธีนี้ จะไม่มีจิตวิญญาณใดถูกละเลยและงานของพระเจ้าจะสมบูรณ์แบบ³⁰

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนทุกวันในชีวิตให้พระเจ้าทรงแรงงานของพระองค์ . . . ข้าพเจ้ากำลังสวดอ้อนวอนให้ถึงการสิ้นโลกเพราะข้าพเจ้าต้องการโลกที่ดีกว่า ข้าพเจ้าต้องการการเสด็จมาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าต้องการการปกครองที่มีสันติสุข

ข้าพเจ้าต้องการให้ถึงเวลานั้นเมื่อทุกคนจะดำเนินชีวิตอย่างมีสันติสุขและใน
วิญญูณของศรัทธา ความอบอุ่นต่อมตน และการสวดอ้อนวอน³¹

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาและสอน

คำถาม

- เรื่องราวใน “จากชีวิตของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ” มีอิทธิพลอย่างไรต่อความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับการสิ้นโลก
- การพยากรณ์ที่กล่าวถึงในหัวข้อที่ 1 ช่วยเราเตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้าอย่างไร
- ในหัวข้อที่ 2 ให้ทบทวนคำสอนของประธานสมิธเกี่ยวกับคำอุปมาเรื่องข้าวสาธิตกับข้าวละมาน เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ “ข้าวสาธิต” เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเหลือครอบครัวเราและผู้อื่น
- ขณะเตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้า ท่านคิดว่าข้อความ “จงเฝ้าระวังและสวดอ้อนวอน” หมายความว่าอย่างไร ข้อความที่ว่า “จัดบ้านของเราให้เป็นระเบียบ” หมายความว่าอย่างไร (ดู หัวข้อที่ 3)
- ประธานสมิธสวดอ้อนวอนว่า “พวกข้าพระองค์ปรารถนาจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ในการเตรียมผู้คนเพื่อรับการเสด็จมาของพระบุตรของพระองค์” (หัวข้อที่ 4) เราสามารถช่วยผู้อื่นเตรียมรับการเสด็จมาของพระเจ้าในทางใดได้บ้าง
- ทบทวนหัวข้อที่ 5 เวลาที่เราได้รับประโยชน์ในทางใดบ้างจากความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในมิลเลเนียม

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

สดุดี 102:16; อีสยาห์ 40:3-5; ยากอบ 5:7-8; คพ. 1:12; 39:20-21; 45:39, 56-59

ความช่วยเหลือด้านการสอน

“อำนาจสูงสุด อำนาจในการทำให้ตระหนัก และอำนาจในการทำให้เปลี่ยนใจ เลื่อมใสของการสอนพระกิตติคุณจะเป็นที่ปรากฏเมื่อครูที่ได้รับการคลึงพู่คว้า ‘ข้าพเจ้ารู้ว่าโดยอำนาจของพระวิญญูณบริสุทธิ์ โดยการเปิดเผยของพระวิญญูณ อันศักดิ์สิทธิ์ต่อจิตวิญญูณข้าพเจ้าว่าคำสอนที่ข้าพเจ้าสอนเป็นความจริง’” (บรูซ อาร์. แมคคองกี ใน *ไม่มีการเรียกไฉนยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 43)

อ้างอิง

1. *The Signs of the Times* (1943), 103–105
2. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, มี.ค. 1972 หน้า 10–11
3. *The Restoration of All Things* (1945), 302
4. ใน Conference Report, เม.ย. 1966 หน้า 12–14
5. ใน Conference Report, เม.ย. 1935 หน้า 98; ดู *Doctrines of Salvation*, เรียบเรียงโดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–1956), 3:1 ด้วย
6. “Watch Therefore,” *Deseret News*, 2 ส.ค. 1941, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 2; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:15 ด้วย
7. ใน Conference Report, เม.ย. 1918 หน้า 156–157; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:15–16 ด้วย
8. “How to Teach the Gospel at Home,” *Relief Society Magazine*, ธ.ค. 1931, 688; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:16 ด้วย
9. ใน Conference Report, เม.ย. 1952 หน้า 28; เน้นตัวอ่อนในต้นฉบับ
10. “The Coming of Elijah,” *Ensign*, ม.ค. 1972 หน้า 5
11. “The Reign of Righteousness,” *Deseret News*, 7 ม.ค. 1933, 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:60 ด้วย
12. ใน Conference Report, เม.ย. 1935 หน้า 99; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:38 ด้วย
13. *Answers to Gospel Questions*, รวบรวมโดย โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ จูเนียร์, ฉบับที่ 5 (1957–1966), 5:xii
14. “A Warning Cry for Repentance,” *Deseret News*, 4 พ.ค. 1935, หัวข้อข่าวศาสนจักรหน้า 6
15. “A Warning Cry for Repentance,” 8
16. ใน Conference Report, เม.ย. 1966 หน้า 15
17. “A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni,” *Deseret News*, 6 มี.ย. 1931, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:3–4 ด้วย
18. “A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled,” *Deseret News*, 19 ก.ย. 1931, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 6
19. “A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni,” 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:4–5 ด้วย
20. “A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled,” *Deseret News*, 7 พ.ย. 1931, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 6; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:6 ด้วย
21. ใน Conference Report, การประชุมใหญ่ภาคบริเตน 1971, 176
22. “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” 9, 11
23. “The Right to Rule,” *Deseret News*, 6 ก.พ. 1932, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8
24. “Priesthood—Dispensation of the Fulness of Times,” *Deseret News*, 19 ส.ค. 1933, 4; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:66 ด้วย
25. “Churches on Earth During the Millennium,” *Improvement Era*, มี.ค. 1955, 176; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:64 ด้วย
26. *The Way to Perfection* (1931), 323–324
27. “The Reign of Righteousness,” 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:58 ด้วย
28. ใน “Question Answered,” *Deseret News*, 13 ม.ค. 1934, หัวข้อข่าวศาสนจักร, 8; ดู *Doctrines of Salvation*, 2:166 ด้วย
29. “The Reign of Righteousness,” 7; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:59 ด้วย
30. “Faith Leads to a Fulness of Truth and Righteousness,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, ต.ค. 1930, 154; ปรับตัวอ่อน; ดู *Doctrines of Salvation*, 3:65 ด้วย
31. *The Signs of the Times*, 149

รายชื่อภาพ

ปก: พื้นหลัง © Artbeats

หน้า 5: เด็กหนุ่มใจเซฟ ฟีดดิ้งก์ สมิธ
กำลังศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน
โดย ไมเคิล ที. มาล์ม © ไมเคิล ที.
มามล์

หน้า 36: ส่วนหนึ่งจากภาพ ข้าพเจ้า
เห็นแสง โดย จอน แมคนอห์ตัน
© จอน แมคนอห์ตัน

หน้า 41: ส่วนหนึ่งจากภาพ พระเจ้า
ทรงสำแดงให้ท่านเห็นแผ่นดินนั้น
ทั้งหมด โดย วอลเตอร์ เรน
© Intellectual Reserve, Inc.

หน้า 48: (พระคริสต์) ช่วยแกะที่หายไป
โดย มินเนอร์วา เทย์เชิร์ท

หน้า 53: พระกระยาหารมื้อสุดท้าย
โดย ไชมอน คิวอีย์ © ไชมอน คิวอีย์

หน้า 58: ส่วนหนึ่งจากภาพถ่าย
© คอร์บิส ไมออนูญาตีให้ทำสำเนา
ดาวน์โหลด หรือแจกจ่าย

หน้า 61: ส่วนหนึ่งจากภาพ ออกจาก
สวนเอเดน โดย โจเซฟ บริคคีย์
© 1998 โจเซฟ บริคคีย์

หน้า 66: ส่วนหนึ่งจากภาพ พระคริสต์
ในสวนเกตเซมนี โดย เฮียนริช
ฮอฟมานน์ เอื้อเฟื้อโดย ซี.
Harrison Conroy Co., Inc.

หน้า 94: ส่วนหนึ่งจากภาพ พระเยซู
ทรงสถาปนาพิธีศีลระลึก
โดย แกรี่อี. สมิธ © 1982 แกรี่อี.
สมิธ

หน้า 104: โจเซฟและไฮรัม สมิธ
กำลังยืนอยู่ริมแม่น้ำ โดย ซีโอดอร์
เอส. กอร์ก้า © 1996 Intellectual
Reserve, Inc.

หน้า 109: ส่วนหนึ่งจากภาพ นิมิตแรก
โดย เดล พาร์สัน © 1987
Intellectual Reserve, Inc.

หน้า 112: มรณสักขีของโจเซฟและ
ไฮรัม โดย แกรี่อี. สมิธ © 1984
Intellectual Reserve, Inc.

หน้า 128: เทพองค์หนึ่งกำลังให้โจเซฟ
สมิธ ออลิเวอร์ คาวเดอรี และเควิด
วิตเมอร์ดูแผ่นจารึกทองคำ
โดย วิลเลียม แอล. โมฮาน © 1988
วิลเลียม แอล. โมฮาน

หน้า 132: พยานแปดคนมองดูแผ่น
จารึกพระคัมภีร์มอรมอน
โดย ฮาโรลด์ ที. (เดล) คิลเบิร์น
© เดล คิลเบิร์น

หน้า 143: ส่วนหนึ่งจากภาพ พระเยซู
สอนผู้คนริมฝั่งทะเล โดย เจมส์
ทิสสอท

- หน้า 152: การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดค โดย มินอร์วา
ไทย์เชิร์ท เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ
ประวัติศาสตร์ศาสนจักร
- หน้า 156: เอลิยาห์ปรากฏในพระวิหาร
เคิร์ทแลนด์ โดย ดาเนียล เอ. ลูอิส
© 2007 ดาเนียล เอ. ลูอิส
- หน้า 172: ส่วนหนึ่งจากภาพ *บัปติสมา
ของฉันในเคียฟ* โดย มายโคลา
คริสตาเซนโค เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ
ประวัติศาสตร์ศาสนจักร
- หน้า 182: ส่วนหนึ่งจากภาพ *เปาโล
ประกาศพระวิญญูณบรูสุทธิ*
โดย ไมเคิล ที. มัลม © 2006
ไมเคิล ที. มัลม
- หน้า 228: ส่วนหนึ่งจากภาพ *การสวด
อ้อนวอนของพระเจ้า* โดย เจมส์
ทิสสอท
- หน้า 245: ส่วนหนึ่งจากภาพ *การเปิด
เศย พระคำแห่งปัญญา*
โดย เคนเน็ท เอ. คอร์เบทท์
© เคนเน็ท เอ. คอร์เบทท์
- หน้า 252: *แต่สิ่งที่มีเรานั้นเราจะให้
ท่าน* โดย วอลเตอร์ เรน
© Intellectual Reserve, Inc.
- หน้า 262: ภาพเอื้อเฟื้อโดยหอ
จดหมายเหตุและหอสมุดประวัติ
ศาสนจักร
- หน้า 280: ส่วนหนึ่งจากภาพ *แอลมา
และอมิวลิคในเรือนจำ*
โดย แกรี่ แอล. แคปปี © แกรี่
แอล. แคปปี
- หน้า 310: ส่วนหนึ่งจากภาพ *จงดู
พระเมฆโปดก* โดย วอลเตอร์ เรน
© Intellectual Reserve, Inc.
- หน้า 314: *พระคริสต์ในพระวิหาร*
โดย เฮียนริช ฮอฟมานน์ เอื้อเฟื้อ
โดย C. Harrison Conroy Co., Inc.
- หน้า 320: ส่วนหนึ่งจากภาพ
รูปลักษณะของพระคริสต์ โดย เฮีย
นริช ฮอฟมานน์ เอื้อเฟื้อโดย
C. Harrison Conroy Co., Inc.
- หน้า 324: *การเสด็จมาครั้งที่สอง*
โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน ©
IRI Intellectual Reserve, Inc.
- หน้า 327: *เทพโมโรในปรากฏต่อ
โจเซฟ สมิธ* โดย ทอม โลเวลล์
© 2003 Intellectual Reserve, Inc.

ดัชนี

ก

กฎ

การเชื่อฟังต่อ, เป็นข้อกำหนดสำหรับ
ความรอด, 65

ปกครองจักรวาลและอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้า, 230–231

กฎแห่งพยาน, 130–132

การกลับใจ

ความรับผิดชอบในการช่วยผู้อื่นให้
กลับใจ, 90–92

เป็นหลักการข้อที่สองของพระกิตติ-
คุณ, 87

พันธกิจของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธใน
การเรียกให้ผู้คน, 83–84

ร่วมกับศรัทธาที่จะนำไปสู่การให้
อภัย, 83

รวมถึงการเสียใจอย่างจริงใจสำหรับ
บาปและการละทิ้งบาป, 89

และแผนแห่งความรอด, 65, 87
เวลาสำหรับ, เดียวนี้, 89–90

แสดงความเมตตาของพระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูคริสต์ให้
ประจักษ์, 87–89

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

เปรียบเทียบกับการช่วยคนหนึ่งจาก
หลุมลึก, 64

การตกของอาดัมและเอวา

จำเป็นอย่างไรในแผนแห่งความรอด,
61

เปรียบเทียบกับคนที่ตกลงไปใน
หลุมลึก, 64

เอาชนะได้โดยการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์, 44, 62–64

การทดลอง, นำประโยชน์มาให้, 248

การทำงาน

คุณค่าของ, 287–290

เพื่อความรอด, 292–294

การนมัสการ

การกระทำอันสูงส่งของ, คือการ
รักษาพระบัญญัติ, 231, 235

ของพระผู้เป็นเจ้า, นำไปสู่สันติสุข, 91
ของพระผู้เป็นเจ้า, มีข้อกำหนดถึง

ความรู้เรื่องพระลักษณะของ
พระองค์, 38–39

ทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์
เรื่อง, 55

ในวันสะบาโต, 243–244

วิญญาณของ, ระหว่างพิธีศีลระลึก,
97, 102

การประชุมศีลระลึก, 95

การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์, 246

การสวดอ้อนวอน

การวิงวอนสำหรับความปรารถนาที่
ชอบธรรมใน, 282–283

ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับ, 281–282

ทำให้แต่ละคนเข้าใจพระผู้เป็นเจ้า
มากขึ้น, 278–279

แบบอย่างของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ
ใน, 275, 277, 282–283

เพื่อเข้าใจหลักคำสอนของพระกิตติคุณ,
148

ฤดูสำหรับ, เสมอ, 279–281

แสดงความสำนึกคุณใน, 282

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์
การเตรียมพร้อมเพื่อ, 325–329

การพิพากษาในเวลาของ, 323, 325
โลกจะได้รับการชำระในเวลาของ,
248, 325
อยู่ใกล้, 321–323
การอุทิศพระวิหาร, การแสดงออกถึงการ
อุทิศตน, 217
กุญแจของฐานะปุโรหิต
ดู กุญแจฐานะปุโรหิต
กุญแจฐานะปุโรหิต
การให้เกียรติคนที่ถือ, 151, 153,
157–159
ได้รับการฟื้นฟูโดยผู้ส่งสารจากสวรรค์
โดยผ่านโจเซฟ สมิธ, 154–157
ทั้งศาสนจักร, ประธานศาสนจักรถือ,
157
นิยามของ, 153–154
แกรนท์, ฮีเบอร์ เจ., 141, 151

จ

ของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์,
ของประธานแห่ง
ขอบพระทัยสำหรับ, 64
การฟื้นคืนชีวิตโดยผ่าน, 67–68, 107
ความรอดโดยผ่าน, 62–65, 315–316
ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย
ในสวนเกทเสมนีและบนกางเขน,
62–64, 97–100
ระลึกถึง, ช่วงเวลาคริสต์มาส,
311–312, 316–317
ระลึกถึง, โดยผ่านพิธีระลึก,
97–100

ค

ครอบครัว
ดู ประวัติครอบครัว ด้วย การสังสรรค์
ในครอบครัว แต่งงาน, การ บิดา
มารดา อำนาจการพนัน

พระเจ้าทรงสถาปนาเพื่อคงอยู่
ชั่วนิรันดร์, 77–79
และความสูงส่ง, 68–69
วิธีเสริมสร้างความเข้มแข็ง, 75–76,
79–80
องค์กรที่สำคัญที่สุดในกาลเวลาและ
นิรันดร์, 29, 75–76
คริสต์มาส, 311–312, 316–317
ดู พระเยซูคริสต์ ด้วย
ความตาย, ทางร่างกายและวิญญาณ, 62
ความบริสุทธิ์ทางเพศ, กฎแห่ง,
211–212, 246–247
ความผิดไปทางโลก
การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความ
สำเร็จที่เด่นชัดของผู้คนทางโลก,
247–248
การละทิ้ง, 242–249
ความรอด
การแสวงหาส่วนตัว, 294
ช่วยผู้อื่นแสวงหา, 294
ดู แผนแห่งความรอด
ความรัก
เข้าใจมากขึ้นโดยความรู้ที่ว่าคน
ทั้งปวง คือลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,
254–256
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เรียนรู้, จากม้า
ของท่าน จูนี, 258–259
ท่ามกลางวิสุทธิชนยุคสุดท้าย,
255–257
รวมถึงการให้อภัยและมองเห็นคุณงาม
ความดีในผู้อื่น, 256
และชื่นชมผู้คนดังที่พวกเขาเป็น,
258–259
สำหรับพระเจ้าและคนอื่นๆ, นำไปสู่
ความเป็นหนึ่งเดียวกับภักดิ์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด, 259–260
แสดงออกโดยการรับใช้, 257–258
ความรู้ ดู เรียนรู้, การ

ความสุภาพเรียบร้อย, 211–212, 246–247
 โควรัมอัครสาวกสิบสอง, คำแนะนำจาก,
 159

ง

งานเผยแผ่ศาสนา

ความรับผิดชอบของวิสุทธิชนยุค
 สุดท้ายในการมีส่วนร่วมใน,
 266–269

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธเป็นผู้สอนศาสนา
 เต็มเวลา, 7–12, 263–265

นำความหวังและสันติมายังโลก,
 271–273

และการแบ่งปันความสมบูรณ์แห่งพร
 พระกิตติคุณ, 265–266

ศาสนจักรต้องการผู้สอนศาสนาเพิ่ม
 มากขึ้น, 269–270

สำเร็จด้วยวิธีที่เรียบง่ายและโดย
 พระวิญญูญาณ, 271

งานพระวิหาร

ช่วยทำให้องค์กรครอบครัวเสร็จ
 สมบูรณ์จากรุ่นสู่รุ่น, 224–226

ดูเอลิยาห์ ประวัติครอบครัว อำนาจ
 การผนึก *ด้วย*

เป็นงานแห่งความรัก, 223–224

หันใจไปหาบรรพบุรุษ, 215, 217,
 218, 221

จ

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ดู สมิธ, โจเซฟ
 ฟิลดิงก์

โจเซฟ สมิธ ดู สมิธ, โจเซฟ

ช

ชีวิต, จุดประสงค์ของ, 66–67

เชื่อฟัง, การ ดู พระบัญญัติ ศาสนาอื่น,
 ให้ความเคารพแก่, 272–273

ฐ

ฐานะปุโรหิต

การขยายการเรียกใน, 164–167, 169
 คำสาบานและพันธสัญญาของ,
 164–165

พรแห่ง, มีให้ทุกคน, 163, 169, 305–307
 พระเยซูคริสต์ แบบอย่างอันยิ่งใหญ่
 ของ, 168

สัญญาแก่ผู้ถือที่มีค่าควรของ, 168

ค

ดำเนินชีวิตในโลกแต่ไม่เป็นของโลก, 248

ดู ความฝักใฝ่ทางโลก *ด้วย*

ค

เตือน, การ

ความรับผิดชอบของวิสุทธิชนยุค
 สุดท้ายในการปลงเสียง, 90–91

พันธกิจของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ใน
 การปลงเสียง, 18, 83–84, 229

แต่งงาน, การ

คงอยู่ไปตลอดกาลในแผนพระกิตติคุณ,
 194–196

ความซื่อสัตย์ต่อ, นำมาซึ่งความสุข
 และพรนิรันดร์, 196–197

ซีเลสเชียล, เป็นศาสนพิธีสูงสุดของ
 พระกิตติคุณ, 194

ซีเลสเชียล, มีให้กับคนทั้งปวงที่
 ซื่อสัตย์, 197–198

ดู ครอบครัว บิคารมาดา อำนาจการผนึก
 เตรียมเด็กและเยาวชนสำหรับ, 198–199

ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของ, 195

หวานชื่นมากขึ้นเมื่อสามภรรยา

ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยกัน,
 199–201

ค

ทอมป์สัน, เมอร์ซี่, 105

น

นิมิตแรก

ดู สมิธ, โจเซฟ *ด้วย*

นำไปสู่สมัยการประทานครุทท้ายโดยมี
โจเซฟ สมิทเป็นหัวหน้า, 108–110
ฟื้นฟูความรู้ที่แท้จริงเรื่องพระผู้เป็น
เจ้า, 37–38

บ

บัพติศมา

ของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท, 171
ความซื่อสัตย์หลังจากได้รับ, 178–179
เด็กเล็ก ๆ อายุต่ำกว่าแปดขวบไม่
จำเป็นต้อง, 174–176
โดยการลงไปนํ้าทั้งตัว, สัญลักษณ์
แห่ง, 171, 173–174
ธรรมชาติสองอย่างของ, 179
เป็นการฟื้นฟูจากชีวิตของบาปไปสู่ชีวิต
ทางวิญญาณ, 174
พันธสัญญาแห่ง, 176–178
และแผนแห่งความรอด, 65

บ้าน ดู ครอบครัว สังสรรค์ในครอบครัว,
การ แต่งงาน, การ บิดามารดา
ความรับผิดชอบส่วนบุคคล, 287–294

บิดามารดา

ความรับผิดชอบของ, สอนความจริง
แก่บุตรธิดาของพวกเขา, 205–207
จัดสังสรรค์ในครอบครัว, 211
ช่วยบุตรธิดาด้านทานปฏิบัติ,
205–206
ดู ครอบครัว สังสรรค์ในครอบครัว,
การ แต่งงาน, การ
ได้รับความช่วยเหลือจากศาสนจักรใน
ความรับผิดชอบต่าง ๆ, 207–208
เตรียมลูก ๆ ให้เป็นบิดามารดา, 212–213
เตรียมลูก ๆ ให้เป็นพยานถึงความจริง
และรับใช้งานเผยแผ่, 212
แนะนำบุตรธิดาให้รู้จักพระคัมภีร์,
210–211
แบบอย่างอันชอบธรรมของ, 209
สอนลูก ๆ เมื่อพวกเขาขี้เด็ก, 210
สอนลูก ๆ ให้สวดอ้อนวอน, 210
สอนลูก ๆ ให้สะอาดบริสุทธิ์, 211–212

เป็นสัน, เอสรา เทพท์, 28
แบบอย่าง, 209, 241–242, 249

ป

ปฏิบัติ, นำประโยชน์มาให้, 248

ประธานศาสนจักร

จะไม่นำศาสนจักรออกนอกเส้นทาง,
159

ถือกฎฐานะปุโรหิตของทั้ง
ศาสนจักร, 157

ประวัติครอบครัว

กิจการแห่งความรัก, 223–224
ช่วยทำให้องค์การครอบครัวสมบูรณ์
แบบจากรุ่นสู่รุ่น, 224–226
ดู เอเลียห์ ด้วย อำนาจการผนึก
หัวใจไปหาบรรพบุรุษ, 215, 217–218

ผ

แผนแห่งความรอด

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ด้วย,
44, 52, 62–68, 107
พระบิดาบนสวรรค์ทรงสถาปนา ก่อน
การสร้าง, 60
มีครอบครัวเป็นศูนย์กลาง, 68–69
รวมถึงการตก, 61
รับด้วยปีติในโลกก่อนเกิด, 60

ฝ

ฝ่ายประธานสูงสุด, คำแนะนำจาก, 159

พ

พระกิตติคุณ

ควรได้รับการสั่งสอนในวิธีที่เรียบง่าย,
271
ความสมบูรณ์ของ, ในศาสนจักรที่ได้
รับการฟื้นฟูเท่านั้น, 265–266
เป็นความหวังเดียวของโลก, 59,
271–273
เพื่อคนทั้งปวง, 125, 265
ฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิท, 110–111, 265
มีครอบครัวเป็นศูนย์กลาง, 76

พระคัมภีร์มอรมอน

การศึกษาส่วนตัวของ, 135–136
 โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท อ่าน, สมัยเป็น
 เด็กหนุ่ม, 4–5, 139
 ได้รับประจักษ์พยานแห่ง, 134–136
 บรรจุพระกิตติคุณ, 129–130
 ประจักษ์พยานส่วนตัวของโจเซฟ
 ฟิลดิงก์ สมิท เรื่อง, 127, 129, 136
 เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์, 129–130
 พยานสามคนและพยานแปดคนของ,
 127–135

พระคำแห่งปัญญา ด้วย, 230, 244–246

พระบัญญัติ

การรักษา, แสดงความรักต่อพระเจ้า,
 231–232
 การรักษา, นำไปสู่พรอันยิ่งใหญ่,
 65–67, 69, 234–237
 หันจาก, นำไปสู่การสูญเสียพร,
 232–233

พระบิดาบนสวรรค์

ครอบครัวของ, สมาชิกภาพของคน
 ทั้งปวงใน, 40, 60, 254–255
 ความรักของ, ที่ทรงมีต่อเรา, 40–44
 ความรู้ของ, ขาดไปในโลก, 35, 39
 งานแห่ง, เพื่อทำให้เกิดความเป็น
 อมตะ และชีวิตนิรันดร์, 42
 เชื้อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระบุตร
 ผู้เป็นที่รักของพระองค์, 45
 ใช้ศรัทธาใน, 38–39, 84–85
 ทรงกันแสงให้กับบุตรธิดาที่ไม่เชื่อฟัง,
 42–44
 ทรงต้องการให้เรากลับไปหาพระองค์,
 44–45
 ทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณคน
 ทั้งปวง, 40, 254–255
 ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด,
 44, 315
 แผนแห่ง, 44–45, 52, 59–69

พระลักษณะของ, 38–44

ฮิงคิลีย์, กอร์คอน ปี., 1

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา ดู พระบิดาบน
 สวรรค์

พระเยซูคริสต์

กลายเป็นบุตรธิดาของ, 52–53
 การชดใช้ของ, 44, 52, 62–68, 97–100,
 107, 315–316
 การทนทุกข์ของ, ในสวนเกทเสมี
 และบนกางเขน, 62–64, 97–100
 การประสูติของ, 52, 312–317
 การเสด็จมาครั้งที่สองของ, 319,
 321–323, 325–329
 กำกับดูแลศาสนจักร, 119–120
 ความเชื่อของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใน,
 50–52
 ความรักของโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิทที่มี
 ต่อ, 49–50
 เจริญขึ้นจากพระคุณสู่พระคุณจนได้
 รับความบริบูรณ์, 313–315
 ใช้ศรัทธาใน, 84–85
 ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ด้วย
 การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู
 คริสต์
 ได้รับประจักษ์พยานของ, 54
 ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด
 ของพระผู้เป็นเจ้า, 50–51
 ทำตามแบบอย่างของ, 55–56, 168, 237
 ทุกสิ่งรวมอยู่ในและรอบพระองค์, 51
 นำมาซึ่งความรอดจากการตก, 62–65
 นำมาซึ่งความรอดจากบาป, 62–65
 แน่วแน่ต่อประจักษ์พยานของ, 53–55
 แนะนำพิธีศีลระลึก, 95–96
 ในสมัยการประทານนี้, 53–54
 บทบาทของ, ในแผนแห่งความรอด,
 44–45, 52, 62–68, 107
 เป็นรูปแบบของการรับใช้ของฐานะ
 บุโรหิตที่ยิ่งใหญ่, 168

ระลึกถึง, ช่วงเวลาคริสต์มาส, 311–312, 316–317

ระลึกถึง, โดยผ่านพิธีศีลระลึก, 97–102

และโจเซฟ สมิธ, 107–108

สมัยเป็นเด็กและวัยหนุ่มของ, 313–315

พระวิญญาณบริสุทธิ์

จะมิทรงพำนักในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์, 188

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ ได้รับการนำทางจาก, ในครอบครัวของท่าน 181, 183

พลังอำนาจแห่ง, ในการพูดกับวิญญาณ ของแต่ละคน, 183–184

พันธกิจของ, 183–184

แสดงความจริงให้ประจักษ์ต่อคนทั้งปวง, 145–146, 184

พระวิญญาณบริสุทธิ์, ของประธานแห่งโดยการวางมือ, 185

เตรียมรับพรแห่ง, 186–188

นำไปสู่การเปิดเผยเพื่อนำทางชีวิตส่วนตัว, 188–189

และแผนแห่งความรอด, 65

ให้เรา มีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดไป, 185–188

แพคเกอร์, บอยด์ เค., 18–19, 28

ฟ

ฟื้นคืนชีวิต, การ, 67–68

ภ

ภาษา, ความคารวะใน, 246

ม

มอนตัน, โทมัส เอส., 1

มิลเลนเนียม ด้วย, 329–330

ย

แยกแยะความจริงออกจากความไม่ถูกต้อง, 142–143, 146–148

ร

รับใช้, การ, 257–258

เรียนรู้, การ

การแสวงหา, ในหลายๆ ด้าน, 141–142

จากผู้นำศาสนจักร, 144–145

จากพระคัมภีร์, 134–136, 143–144, 148

โดยผ่านการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์, 145–146

โดยผ่านการศึกษา, ศรัทธา, และการเชื่อฟัง, 145–146

เพิ่มขึ้นโดยผ่านการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม, 146–149

และการแยกแยะความจริงออกจากความไม่ถูกต้อง, 142–143

สำคัญที่สุด, คือการเรียนรู้พระกิตติคุณ, 141–143

ล

ละทิ้งความเชื่อ, การ, 118–119

ลี, ฮาโรลด์ บี., 31

ว

วันสะบาโต, 243–244

วิริยะอุตสาหะ, ความ ดู การทำงาน

ศ

ศรัทธา

เดินด้วย, 86–87

ต้องการความรู้เรื่องพระลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า, 38–39

ในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์, 38–39, 84–85

เป็นหลักกรรมพระกิตติคุณข้อแรก, 84–85

รวมถึงการกลับใจที่จะนำไปสู่การให้อภัย, 83

และแผนแห่งความรอด, 65

หมายถึงการกระทำ, 85–87

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

การฟื้นฟูของ, หลังการละทิ้งความเชื่อหลายศตวรรษ, 118–119

- การรับใช้ใน, แสดงความซาบซึ้งต่อ
การรับใช้ที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา,
122–123
กำกับดูแลโดยพระเยซูคริสต์, 119–120
จะแผ่ไปทั่วโลก, 123–125
จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือแต่ละบุคคล
และครอบครัวให้ค้นพบความปิติ
และชีวิตนิรันดร์, 121
ช่วยบิดามารดาสอนบุตรธิดา, 207–208
เป็นอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบน
แผ่นดินโลก, 119–120
รักภายใน, วางแบบอย่างแก่โลก,
255–257
สิทธิพิเศษของสมาชิกภาพใน, 120
องค์การช่วยใน, 121
- ศีลระลึก
เจตคติเมื่อรับส่วน, 100–102
ทำพันธสัญญาโดยผ่านการรับส่วน
ของ, 100–102
ในความระลึกถึงการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์, 97–100
เป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์, 96
พระคำรัสของพระเยซูคริสต์เรื่อง,
95–96
พระบัญญัติในการรับส่วนของ, 96–97
- สี่
-
- สตรี
งานที่จำเป็นอย่างยิ่งของ, ใน
อาณาจักรของพระเจ้า, 299–301
ดู สมาคมสงเคราะห์
ถูกคาดหวังให้แสวงหาความสว่าง
และความจริง, 304–305
แบบอย่างของการรับใช้โดย,
ในพระคัมภีร์, 299–300
พรแห่งฐานะปุโรหิตมีให้กับ, 305–307
- สมาคมสงเคราะห์
การก่อตั้ง, 300
จำเป็นอย่างยิ่งต่องานของศาสนจักร,
300–301
จุดประสงค์ทางกายและทางวิญญาณ
ของ, 302–304
ดู สตรี คู่วัย
สมิธ, จูเลีย แลมบ์สัน (มารดา), 1, 3, 203,
205, 259, 297
สมิธ, เจสซี อีแวนส์ (ภรรยาคนที่สาม),
21–23, 30–31, 193, 299
สมิธ, โจเซฟ
กฎฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟู
โดยผ่าน, 151, 154–157
ได้รับประจักษ์พยานแห่งพันธกิจของ,
106
ได้รับเรียกให้เป็นหัวหน้าของสมัยการ
ประทานสุดท้าย, 108–110
นิมิตแรกของ, 37–38, 108–109
ประจักษ์พยานส่วนตัวของโจเซฟ
ฟิลดิงก์ สมิธเรื่อง, 106
เป็นผู้เปิดเผยความรู้เรื่องพระคริสต์,
108
เป็นหนึ่งในเดียวกับไฮรัม พี่ชายของ
ท่าน, 111–113
พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูโดยผ่าน,
108–111
มรณสักขีของ, 3, 113–114
และพระเยซูคริสต์, 107–108
สมิธ, โจเซฟ ฟิลดิงก์
กลับประเทศอังกฤษในฐานะประธาน
ศาสนจักร, 264–265
กล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศแทนบิดา
ท่าน, 13–14
การเติบโตของศาสนจักรในช่วงฝ่าย
ประธานของ, 29
การแต่งงานกับเจสซี อีแวนส์, 21–23, 193
การแต่งงานกับลูอี เชิร์ทลiffe, 6–7,
14, 191
การแต่งงานกับเฮล เวย์โนลด์ส,
14–15, 191, 193

- การถือกำเนิดของ, 1
 การปฏิบัติศาสนกิจของ, เป็นที่จดจำ
 โดยความเข้มงวดกวดขันและ
 การให้อภัย, 18–19
 การรับใช้เป็นสมาชิกโคเวิร์มอัครสาวก
 สิบสอง, 15–19, 23–27, 117–118
 เข้าร่วมการอุทิศพระวิหารซอลท์เลค
 สมัยเป็นหนุ่ม, 6
 เข้าร่วมการอุทิศพระวิหารเซนต์จอร์จ
 ยูทาห์ สมัยเป็นทารก, 117
 ความขยันหมั่นเพียรของ, ในการ
 ศึกษา พระกิตติคุณ, 4–5, 139, 141
 ความรักของ, ที่มีให้กับคนที่ท่าน
 สอน, 83–84
 ความสนิทสนมของ, ต่อพระผู้เป็นเจ้า,
 35
 จัดพิมพ์ข่าวสารคริสต์มาส, 312
 ช่วยบิดาท่านทำหน้าที่บริหาร, 13
 ช่วยมารดาทำหน้าที่นางผดุงครรภ์,
 259, 297
 เชื้อเชิญเด็กหนุ่มคนหนึ่งให้นั่งกับท่าน
 ในการประชุมใหญ่สามัญ, 253
 ใช้เวลาช่วงคริสต์มาสกับครอบครัว,
 311
 เดินไปการประชุมแม้ขาหัก, 118
 ได้รับเรียกให้รับใช้ในโคเวิร์มอัครสาวก
 สิบสอง, 15–18, 117
 ธรรมชาติด้านความเมตตาของ,
 18–19, 84
 เน้นความสำคัญของครอบครัว, 29,
 75–76
 บัพติศมาของ, 171
 ปฏิบัติศาสนกิจในยุโรปสมัย
 สงครามโลกครึ่งสองเริ่มขึ้น, 23–25
 ประจักษ์พยานส่วนตัวของ, 106
 เป็นนักประวัติศาสตร์ของศาสนจักร,
 17, 127
 เป็นประธานศาสนจักร, 27–30
 เป็นสามี, บิดา, และคุณปู่คุณตา, 19–20,
 73–75, 191, 193–194, 205
 พบสันติในช่วงเวลาแห่งความตาย, 14,
 21, 25, 30–31, 59, 191, 193–194, 241
 พันธกิจของ, เพื่อเรียกผู้คนมาสู่การ
 กลับใจและเปล่งเสียงเตือน,
 18, 83–84, 229
 พูดกับชายคนหนึ่งที่มีความสุขกับคำ
 เทศนาเรื่องพระคำแห่งปัญญาเป็น
 ครั้งแรก, 230
 พูดกับนักทำลำดับสี่เชื้อสายผู้ที่ไม่
 อาจอธิบายความสนใจของเขาใน
 ประวัติครอบครัวได้, 215, 217
 มรณกรรมของ, 31
 มรดกแห่ง, 1, 3, 105, 113–114
 มอบเสื้อโค้ทให้กับผู้สอนศาสนาที่
 ขัดสน, 253
 ร้องเพลงกับเจสซี ภรรยาต่อสาธารณ-
 ชน, 299
 รับการคลอใจให้ช่วยลูกชายรักษา
 พระคำแห่งปัญญา, 181, 183
 รับใช้เคียงข้างสตรีที่ยอดเยี่ยมใน
 ศาสนจักร, 297, 299
 รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาใน
 ประเทศอังกฤษ, 7–12, 263–264
 รับใช้หลายตำแหน่งในศาสนจักร, 13,
 117–118, 161, 163
 เรียนรู้การทำงานสมัยวัยหนุ่ม, 3–4,
 287–288
 เรียนรู้เกี่ยวกับความรักและการ
 ยอมรับจากม้าจูนี, 258–259
 เรียนรู้พระกิตติคุณจากบิดามารดา
 ของท่าน, 203, 205
 วัยเด็กของ, 3–5
 ศึกษาพระคัมภีร์ในวัยหนุ่ม, 4–5, 139
 เสร้าโศกถึงการถึงแก่กรรมของภรรยา
 คนที่สอง, เอเธล, 21, 193
 เสร้าโศกถึงการถึงแก่กรรมของภรรยา

คนที่สาม, เจสซี, 30–31, 193
 เสรีโคถึงการถึงแก่กรรมของภรรยา
 คนแรก, ลูอี, 14, 191, 275
 สรรเสริญแด่, 26–27, 30, 31–32
 สรรเสริญแบบอย่างของวิสุทธิชนที่
 ชอบธรรมในกองทัพ, 241–242
 สร้างบ้านและครอบครัวยกกับลูอี ภรรยา,
 13–14
 สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งเพื่อให้
 เป็นคนซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่,
 1, 277
 สวดอ้อนวอนในคำเทศนาต่อ
 สาธารณชน, 277
 สวดอ้อนวอนเพื่อการสิ้นสุดของโลก,
 319, 321
 สวดอ้อนวอนเพื่อความเข้มแข็งหลัง
 การถึงแก่กรรมของลูอี ภรรยาคน
 แรกของท่าน, 275
 สวดอ้อนวอนเพื่อผู้คนที่ป่วย,
 282–283
 สวดอ้อนวอนเพื่อให้พายุสงบ,
 275, 277
 สอนพระกิตติคุณในกับบุตรธิดาของ
 ท่าน, 205
 แสดงความเมตตาต่อชายคนหนึ่ง
 ทำให้ผู้สอนศาสนาประสพอุบัติเหตุ
 เหนือถยนต์, 18–19
 แสดงความรักที่มีต่อโจเซฟ สมิธ, 106
 แสดงความรักที่มีต่อพระเยซูคริสต์,
 49–50
 ให้เกียรติคุณในฐานะปุโรหิต, 151, 153
 ให้ความสนใจกับเด็กหญิงตัวเล็กใน
 ฟุ้งชน, 254
 ให้คำแนะนำกับดี. อาร์เธอร์ เฮย์คอค,
 287
 อธิบายเหตุผลส่วนตัวสำหรับการรับ
 ใช้ศาสนจักร, 118
 อ่านประจักษ์พยานที่เขียนด้วยลายมือ

ของเดวิด วิตเมอร์และออลิเวอร์
 กาวเคอร์รี, 127
 สมิธ, โจเซฟ เอฟ. (บิดา), 1, 3, 106, 139,
 166, 203, 303
 สมิธ, ลูอี เซิร์ทลิป (ภรรยาคนแรก),
 6–14, 191
 สมิธ, เอเชล เรย์โนลด์ส (ภรรยาคนที่
 สอง), 14–15, 19–21, 73–74, 191,
 193, 297, 299
 สมิธ, ไฮรัม (คุณปู่)
 การรับใช้ของ, 1, 3, 105
 ความภักดีของ, ที่มีต่อโจเซฟ สมิธ
 และศาสนจักร, 105, 111–113
 ความสุจริตของ, 111
 มรดกสักขีของ, 3, 113–114
 สังสรรค์ในครอบครัว, การ, 211
 คูครอบครัว ด้วย บิดามารดา
 สิทธิเสรี, 292–294
 ห

หน้าที่, ความรับผิดชอบส่วนบุคคล
 สำหรับ, 291

อ

อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, 1, 65, 69, 277
 อำนาจการผินึก
 ออเลียห์ ประวัติครอบครัว งาน
 พระวิหาร ด้วย
 เตรียมวิสุทธิชนสำหรับความบริบูรณ์
 ของความรอด, 220–221
 ปกป้องโลกจากการทำลายล้าง, 219
 ฟืนฟูโดยผ่านออเลียห์, 217–219
 และความรอดสำหรับผู้ชายหนุ่ม ด้วย,
 221–223
 ออเลียห์
 คู ประวัติครอบครัว ด้วย
 ฟืนฟูอำนาจการผินึก, 217–219
 วิญญาณของ, 215, 217
 อำนาจการผินึก งานพระวิหาร

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

